ព្រះ
ត្រៃបិដកចារ៉ាលី
និង
សេចក្តីប្រែជាភាសាខ្មែរ
វិនយបិដក
ចុល្លវគ្គ បឋមភាគ
១

កម្មក្ខន្ធកៈ បារិវាសិកក្ខន្ធកៈ
និង
សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ

ពោះពុម្ពលើកទី ២

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ

ព.ស ២៥០១

ឯកសារគម្ពីព្រះត្រៃបិដកស្កានេះ
ត្រូវទាញចេញពីចម្លាប់គម្ពីរព្រះត្រៃបិដកជប៉ុន ។

ឯកសារគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកនេះ ចាប់ពីភាគ១ ដល់ ភាគ៥០
គឺជារបស់ ឧបាសិកា កាំង ហ្គិចណែ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រធីតា,
ធ្វើជូនលោកគ្រូអគ្គបណ្ឌិត ប៊ុត-សាវង្ស ។ និងទុកក្នុង
គេហទំព័រ៥000ឆ្នាំ សម្រាប់ជាធម្មទាន ។

កែសម្រួលតាមកុំព្យូទ័រ តម្រូវឲ្យបានងាយស្រួលអានអេឡិចត្រូនិច
ដោយខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំបាទ ស្រុង-ចាន់ណា ។

www.5000-years.org

ព្រះ
ត្រៃបិដកបាលី
និង
សេចក្តីប្រែជាភាសាខ្មែរ
វិនយបិដក
ចុល្លវគ្គ បឋមភាគ
៤

*កម្មក្ខន្ធ: ១ ១ ២ ១ ២ ១ ២

ឧទ្ទិសកថា

យើងខ្ញុំ សូមផ្តល់ស្មារតីសូត្រព្រះធម៌ឧទ្ទិសជូនជនជាតិខ្មែរ ។
ឥឡូវ យើងខ្ញុំអាចជូនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកនេះ ទៅអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិខ្មែរបានហើយ ។
ព្រះធម៌នៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់នេះ ត្រូវបានសូត្រចេញពីជម្រៅដួងចិត្តនៃអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា
ជនជាតិជប៉ុន ។

このカンボジア版南伝大蔵経を
カンボジアの佛教徒へ
贈ることができることに感謝します。
これが日本の佛教徒の心です。

It is with a deep sense of gratitude that I present the translation of the complete TRIPITAKA to Cambodian Buddhists on behalf of the Japanese Buddhist community.

អារម្ភកថា

ជូនចំពោះជនជាតិខ្មែរ ជាទីរាប់អាន !

ជូនចំពោះជនជាតិខ្មែរដែលកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជាទីគោរព !

គម្ពីរព្រះត្រៃបិដកខ្មែរនេះ ត្រូវបាន " ក្រុមជំនុំព្រះត្រៃបិដក " នៃពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ នៅភ្នំពេញ បកប្រែពីភាសាបាលីមកជាភាសាខ្មែរ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៣០ ទៅឆ្នាំ ១៩៦៨ គឺត្រូវចំណាយពេល ៣៩ ឆ្នាំ ទើបបានសម្រេចហើយសព្វគ្រប់ ។ នេះពិតជាកំណប់ព្រះធម៌របស់ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ហើយក៏ជាកំណប់វប្ប្ធម៌ខាងផ្នែកបោះពុម្ពរបស់ជនជាតិខ្មែរផងដែរ ។ យើងខ្ញុំ ពុទ្ធសាសនិកជាតិជប៉ុន មានសន្ធានចិត្តរីករាយនឹងបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ ដោយសង្ឃឹមថា ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរក៏នឹងរុងរឿងឡើងវិញដែរ ។

នេះគឺជាអំណោយពីជម្រៅដួងចិត្ត ជូនទៅដល់ជនជាតិខ្មែរទាំងអស់ ព្រមទាំងមនុស្សជាតិទូទៅ នៅក្នុងពិភពលោកនេះ ដែលមានចិត្តស្រឡាញ់សន្តិភាព ។

ខ្មែរបានរងសោកនាដកម្មដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក ។ ម្យ៉ាងទៀត ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ក៏ត្រូវអន្តរាយយ៉ាងខ្លាំង ក៏ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នា បានឈានដើងកន្លងផុតពីសេចក្ដីទុក្ខសោកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនេះ ចាកផុតពីអំពើយោរយៅ បញ្ចប់គំនុំគុំគួន ដើរតាមពុទ្ធដីកាព្រះបរមគ្រូ ខិតខំព្យាយាមធ្វើឲ្យមានសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ។

ការណ៍ដែលយើងខ្ញុំជូនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកពេលនេះ គឺជានិមិត្តរូបនៃការប្ដេជ្ញាចិត្តរបស់អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិជប៉ុនថា យើងខ្ញុំធ្វើសហប្រតិបត្តិការដើម្បីសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ដើម្បីទុកជាភស្តុតាងនៃចំណងមេត្រីភាព និងមិត្តភាពរវាងប្រជាជាតិជប៉ុន និងប្រជាជាតិខ្មែរ ។

ថ្ងៃនក្ខត្តឫក្ស ១ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤

សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ

អ្នកតំណាងចាត់ការ The Rev. Seikyo Muchaku

ប្រធានការិយាល័យ The Rev. Eiitsu Shinohara

អ្នកចាត់ការ

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito
The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta
The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

『トリピタカ』復刻進呈にあたって

親愛なるカンボジアの皆さん！
敬愛するカンボジアの仏教徒の皆さん！

カンボジア版『トリピタカ』は、プノンペンの仏教研究所が、仏教界の英知を集め、1930年から1968年まで、39年の歳月をかけて翻訳し、分類し、集大成して完成されました。まさにカンボジア仏教の法宝であると共に、カンボジア出版文化の至宝です。日本仏教徒の有志は、カンボジア仏教の復興再生を願いつつ、これを復刻刊行し、贈らせていただきます。

これはカンボジア仏教徒のみならず、カンボジア全人民、否、平和を愛する地球上のすべての人々への、心からの贈り物です。

カンボジアは、古今未會有の悲劇を体験しました。カンボジア仏教もこの受難の時代に壊滅的な打撃を受けました。しかし、今はその悲しみを乗りこえ、瞋りを離れ、怨みを怨し、ブッダの教えに従い、世界平和の実現に努力するときです。

この本の贈呈は、日本の仏教徒も共々に、世界平和のために努力することを誓うしるしであり、相互の連帯と友情の証なのです。

合掌

1994年７月吉日

カンボジア版トリピタカ（南伝大蔵経）復刻救援委員会

世話人代表　無着　成恭
事務局長　篠原　鋭一

世話人　松永　然道　有馬　実成
伊藤　佳通　渡井　奎一
杉谷　義純　茂田　真澄
前田　利勝　中島　教之
永　六輔

Acknowledgment

Dear Cambodian friends and respected members of the Cambodian Buddhist community,

It is a matter of great joy that the translation into Cambodian of the Pali Tripitaka has been completed and published. The Tripitaka Commisson of the Buddhist Institute, Phnom Penh, launched the translation project in 1930 and completed the translation, after 39 years of effort, in 1968.

The Cambodian translation of this great work will not only become a cherished treasure of the Cambodian Buddhist community but will also be an important milestone in the history of publication in Cambodia.

The revival and prosperity of Buddhism in Cambodia are the ardent wish of the Japanese Buddhist community, it is in this spirit that we have completed this important project and now present the entire work to the Cambodian Buddhist community, it is a gift not only to the Buddhist community in Cambodia but also to all Cambodian people and all peace-loving people in the world.

Cambodia experienced great tragedies in modern times, and the Cambodian Buddhist community also underwent severe trials and suffered crushing blows during this period. But now a time has come to surmount grief and anger, to forgive, and to start working again for world peace.

This great work is a symbol of the Japanese Buddhist community's resolve to work with our Cambodian brothers and sisters toward world peace and is a testimony to the friendship between our people.

With hands joined in reverence.
July 1994

TRIPITAKA PUBLISHING SUPPORT COMMITTEE
Project Manager : The Rev. Seikyo Muchaku
Secretary General : The Rev. Eiitsu Shinohara
Management Team :
The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito
The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta
The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

បឋមភាគ

៧

កម្មក្ខន្ធកៈ ចារិកសិក្ខាបទ

០០

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ

ព. ស. ២៥០០

២០០០ ភាគ

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ

សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

១ កម្ម

(១) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ

វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន

ខោ បន សមយេន បណ្ណកលោហិតតា ភិក្ខូ អត្ថជ

ក្ខានការកា ការលហការកា រិត្តនការកា ការ-

ការកា សង្ខ្ យ អធិការណការកា យេ ចញ

ភិក្ខូ ក្ខានការកា ការលហការកា រិត្តនការកា

ការការកា សង្ខ្ យ អធិការណការកា តេ ឧប-

សង្ក្រមិត្វា ឯវំ វទេន្តិ មា ខោ តុម្ហេ អាយស្សន្តោ ឯសោ

អជ្ជេ ១ លាភ ១ លាភ ១ ១ ១

ភាគទី ១

សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ

ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គនោះ ។

កម្មក្ខន្ធក:

(១) *សម្យនោះ ព្រះសត្ថុញ្ញាណ ពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងដែនវ៉ានាពមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទ្រៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម្យនោះឯង ១ បណ្ដុកកិក្ខុនីឈ្មោះ ហិតកកិក្ខុ(១) ពាំងឡាយ ជាអ្នកបង្ក ១ ហេតុ ១ ១ ១

ចស្ស ភាយិត្ត មយំបិ តុម្ហាកំ បត្តា ភវិស្សាមាតិ ។ តេន អនុប្ប ន្ធានិ ចេវ ភណ្ឌានានិ ឧប្ប ជ្ជន្តិ ឧប្ប ន្ធានិ ច ភណ្ឌានានិ ភិយ្យោភាវាយ វេបុល្លាយ សំវត្តន្តិ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្ប ិច្ឆា សន្ត ុដ្ឋា លជ្ជិនោ ក្ក ុ ណ្ឌ ុ ការា សិក្ខា-ការាមា តេ ឧជ្ឌ ាយន្តិ ខ ីយន្តិ រ ិចាចេន្តិ ភជ ិ ហ ិ ធ ាម ិ ។ ១ ។ ១ ។ ១

ជាងកិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្ជាចកិក្ខុនោះឲ្យសោះ ព្រោះ
យើងកាលគ្នាក៏ជាបក្ខពួករបស់លោកចាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ
ការបង្ក្រហេតុចាំងឡាយដែលមិនទាន់កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្ក្រហេតុ
ចាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត ។
ពួកកិក្ខុណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ជាអ្នកសន្ទោស មានសេចក្តីអៀនខ្មាស
សេចក្តីរអែង ជាអ្នកប្រាថ្នាកន្ធសិក្ខា កិក្ខុចាំងនោះក៏ពោលពាក្យ តិះដៀល
បន្ទុះបង្ហាប់ថា ហេតុអ្វីបានជាបណ្ដុកកិក្ខុទ្ធំ ឈ្លោ ហ៊ានកកិក្ខុចាំងឡាយ ជា
អ្នកបង្ក្រហេតុ បង្ក្រជម្លោះ បង្ក្រវិវាទ បង្ក្រតិរច្ឆានកថា បង្ក្រអធិករណ៍ ក្នុង
សង្ឆដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកកិក្ខុដទៃទៀត ដែលជាអ្នកបង្ក
ហេតុ បង្ក្រជម្លោះ បង្ក្រវិវាទ បង្ក្រតិរច្ឆានកថា បង្ក្រអធិករណ៍ក្នុងសង្ឆដូចគ្នា
ដែរ ហើយនិយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុចាំងឡាយ មិន
ត្រូវឲ្យកិក្ខុ+ទ្ធុះផ្ទាលផ្ទាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោកកាលគ្នាប្រឹងជជែក
ឲ្យពេញទំហ៊ានចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជា
ពហុស្សុត ហើយជាអ្នកអង់អាចជាងកិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរ
កុំខ្ជាចកិក្ខុនោះឲ្យសោះ ព្រោះយើងកាលគ្នាក៏ជាបក្ខពួករបស់លោកចាំង-
ឡាយ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្ក្រហេតុចាំងឡាយដែលមិនទាន់កើត
ឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្ក្រហេតុចាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹត-

ភ្ជិយ្យ្ជ្ជ្ជ្ជ្ជ ១ ១ ១

រ៉ែតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុពាំងអម្ប្រាលនោះ ក៏យកសេចក្ដីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។

(២) ព្រោះនិទានេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឆ ហើយសួរចំពោះភិក្ខុពាំងឆ្ការយថា ម្នាលភិក្ខុពាំងឆ្ការ ឮបានឮថា បណ្ដុកភិក្ខុនឹងលោហិតកភិក្ខុពាំងឆ្ការ ជាអ្នកបង្ក្រហេតុ បង្ក្រជម្លោះ បង្ក្រវិវាទ បង្ក្រតិរច្ឆានកថា បង្ក្រអធិករណ៍ក្នុងសង្ឆ ដោយខ្លួនឯងមែនឬ ។ ... ...

ភិក្ខវេ ឆេសំ ឆោយបុរិសានំ អនុលោមិកំ អប្ប
ដិ រមំ អស្ស្ដមណកំ អកប្ប្ដិយំ អការណ្ដ៍យំ ឥមំ ២
ជាម ឆេ ភិក្ខវេ ឆោយបុរិសា អត្ដនា ឥណ្ដ្ឋ ការ-
ការ ។ ២ ។ ២ ។ ២

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើរបស់មោឃបុរសទាំងអម្បាលនោះ មិនសមគួរ មិនត្រូវទ្រនាប់ មិនត្រូវបែប មិនមែនជារបស់សមណៈ បិទគម្ចាំ មិនគួរធ្វើទេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុអ្វីបានជាមោឃបុរសទាំងអម្បាលនោះ បង្ហូរហេតុ ។ បេ ។ បង្ហូរអធិករណ៍ក្នុងសង្ឆដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុឯទៀត ដែលជាអ្នកបង្ហូរហេតុ ។ បេ ។ ជាអ្នកបង្ហូរអធិករណ៍ក្នុងសង្ឆដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឲ្យភិក្ខុនុ៎ះផ្ទាល់ផ្ទាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោកកាល់គ្នាប្រាងដដែកឲ្យអស់ចំហាងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជាពហុស្សុត ហើយជាអ្នកអង់អាចជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀតពួកលោកចូរកុំភ្ជាប់ភិក្ខុនោះឲ្យសោះ ព្រោះយើងកាល់គ្នាក៏ជាបក្ខពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះការបង្ហូរហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើតក៏កើតឡើង ការបង្ហូរហេតុទាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹងតែតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា បង្ហិតនាំពួកជនដែលជ្រះថ្លាហើយឲ្យរឹងតែតែជ្រះថ្លាឡើងទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមានតែដឹកនាំសេចក្តីមិនជ្រះថ្លាឲ្យកើតដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លានៅឡើយ ទ្ធ ដឹកនាំជនទាំងឡាយខ្លះដែលជ្រះថ្លាស្រាប់ហើយឲ្យទាស់ចិត្តទៅវិញទេតើ ។

[៣] អថខោ ភគវា បណ្ណកលោហិតកេ[1] ភិក្ខូ អនេកបរិយាយេន វិការហិត្វា ទុព្ភរតាយ ទុប្ផ្ទាសតាយ មហិច្ឆតាយ អសន្តុដ្ឋតាយ[2] សន្ធ្ណាកាយ ពោ-សជ្ជស្ស អវណ្ណំ ភាសិត្វា អនេកបរិយាយេន សុភរតា-យ សុពោសតាយ អប្ផិច្ឆស្ស សន្តុដ្ឋស្ស សល្លេខស្ស ធូតស្ស ចាសានិកស្ស អបចយស្ស វីរិយារម្ភស្ស វណ្ណំ ភាសិត្វា ភិក្ខូ តនុច្ឆវិកំ តនុលោមិកំ ធម្មិ ១ ១ ១

(៣) គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ជិតបណ្ដុកភិក្ខុ
និងលោហិតកភិក្ខុដោយអនេកបរិយាយ ហើយទ្រង់សំដែងនូវទោសនៃ
សភាពជាបុគ្គលដែលគេចិញ្ចឹមបានដោយកម្រ និងចៃចាំបានដោយកម្រ
មានសេចក្ដីប្រាថ្នាច្រើន មិនមានសេចក្ដីសន្ទោស នៅប្រជ្រុកប្រជ្ជ
ដោយពួក មានសេចក្ដីខ្ជិលច្រអូស ទើបទ្រង់សំដែងគុណនៃសភាព
ជាបុគ្គលដែលគេចិញ្ចឹមបានដោយងាយ និងចៃចាំបានដោយងាយ
មានសេចក្ដីប្រាថ្នាតិច មានសេចក្ដីសន្ទោស មានចិត្តផ្ទូរផង់ កំចាត់បង់នូវ
កិលេស នាំឲ្យកើតសេចក្ដីជ្រះថ្លា មិនសន្សំនូវកិលេសវិញ្ញ ប្រារព្ធសេចក្ដី
ព្យាយាម ហើយទ្រង់សំដែងនូវធម្មីកថាដ៏ល្អមសមគួរដល់កម្មនោះ ១ ដល់
ភិក្ខុទាំងឡាយ រួចទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមក ទើបមានព្រះពុទ្ធ-
ដីកាថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឆចូរធ្វើតជ្ជនីយកម្ម[1]ដល់
បណ្ដុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯតជ្ជនីយកម្ម
នោះសង្ឆគប្បីធ្វើយ៉ាងនេះ ។ សង្ឆត្រូវចោទបណ្ដុកភិក្ខុនិងលោហិតក-
ភិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយគប្បីរំលឹក លុះរំលឹកហើយគប្បីលើកអាបត្តិ
ឡើង លុះលើកអាបត្តិហើយ ភិក្ខុអកប្ញាសប្រតិញ្ញាតគប្បីប្រកាសសង្ឆ
ឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ បណ្ដុកភិក្ខុ

---

[1] កម្មដែលសង្ឆត្រូវធ្វើដល់ភិក្ខុដែលគួរគម្រាម ។

ឥមេ បណ្ឌិតលោហិតា ភិក្ខូ អត្ត៑ កណ្ហនការតា
ឥលហការតា រ៉ាជនការតា ឥស្ស្ការតា សនេ្ធ
អនិការណការតា យេបិ ចញ្ញេ ភិក្ខូ កណ្ហនការតា
ឥលហការតា រ៉ាជនការតា ឥស្ស្ការតា សនេ្ធ
អនិការណការតា ទេ ឧបសន្ថ្ងមិ ត្វា ឬ ១ ១ ១

ទ្ធីដ៏លោហិតកកិត្តុនេះជាអ្នកបង្ក្រហេតុ បង្ក្ដដ្ដោះ បង្ក្ដវ៉ាត ២ បង្ក្ដតិ្ដចានកថា
បង្ក្ដអធិករណ៍ក្នុងសង្ឆ្ដោយ ១ ១ ១

៧

កម្ម្ពជ្ជ្ជ្

កម្មក្ខន្ធក (សង្ឆេទ) តជ្ជនីយកម្មដល់បណ្ដុកភិក្ខុនឹងលោហិតកភិក្ខុ

ចូរលោកកាល់គ្នាប្រើងដដែកឲ្យតេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវង្សវៃ ជាពហុស្សុត ទាំងជាអ្នកអង់អាចជាងកិក្ខុនោះផង ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្វាចកិក្ខុនោះឲ្យសោះ ព្រោះយើងកាល់គ្នាក៏ជាពួករបស់លោកទាំងឆ្ងាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះការបង្ក្រហេតុទាំងឆ្ងាយដែលមិនទាន់កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្ក្រហេតុទាំងឆ្ងាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹតតែកើតធំលូលាយឡើងទៀត ។ សង្ឆេទ្ធី តជ្ជនីយកម្មដល់បណ្ដុកកិក្ខុនឹងលោហិតកកិក្ខុ ។ ការធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់បណ្ដុកកិក្ខុនឹងលោហិតកកិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្ដីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ បណ្ដុក-កិក្ខុនឹងលោហិតកកិក្ខុនេះជាអ្នកបង្ក្រហេតុ ។ បេ ។ បង្ក្រអធិករណ៍ក្នុងសង្ឆដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកកិក្ខុឯទៀត ដែលជាអ្នកបង្ក្រហេតុ ។ បេ ។ បង្ក្រអធិករណ៍ក្នុងសង្ឆជូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុទាំងឆ្ងាយមិនត្រូវឲ្យកិក្ខុ+ទុ+ផ្ទាល ផ្ទាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោកកាល់គ្នាប្រើងដដែកឲ្យតេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវង្សវៃ ជាពហុស្សុត ហើយជាអ្នកអង់អាចជាងកិក្ខុនោះ

ច មា ចស្ស ភាយិត្ត មយំ ចិ តុម្ហាកំ ចក្ខា ភវិស្ស មានិ ។
តេន អនុ ឬ ជ្ជានិ ចេវ ភណ្ឌានិ ឧ ឬ ជ្ជ ន្តិ ឧ ឬ ជ្ជ ន្ត
ភណ្ឌានិ ភិយ្យោ ភាវ ាយ ។ ។ ។

ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្ជាបកិកុ្ខនោះឲ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នាក៏ជាពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះការបង្ហូរហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើត ក៏កើតឡើង ការបង្ហូរហេតុទាំងឡាយដែលកើតហើយ ក៏ងាប់តែតែកើតធំលូតលាយឡើងទៀត ។ សង្ឆរេធ្វើតណ្ឌនីយកម្មដល់បណ្ដកកិកុ្ខ ទ ១ ១ លោហិតកកិកុ ។ ការធ្វើតណ្ឌនីយកម្មដល់បណ្ដកកិកុ្ខ ទ ១ ១ លោហិតកកិកុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិ-យាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្ដីនេះជាគំរប់ដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ ១ ១ ១

មយំ ចិ ឥម្ហាកំ ឧក្ខា ភវិស្សតិ ។ ត្រេន អនុប្ប ន្ធានិ ចេវ ភណ្ឌនានិ ឧប្ប ន្ធ ន្ធ ន ន ន ២ ភណ្ឌនានិ ភិយ្យោ ភាវាយ ឧបុ ណ្ហាយ សំវត្តន្តិ ។ សន្ធ្យ ២ ១ ១ ១

ព្រោះយើងរាល់គ្នាក៏ជាពួករបស់លោកចាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្ហូរហេតុចាំងឡាយដែលមិនទាន់កើត ក៏កើតឡើង ការបង្ហូរហេតុចាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត ។ សង្ឆ ផ្ទេតដ្ឋនីយកម្មដល់បណ្ដាកត្ដ្ដ្ដ្ដ ។ ការផ្ទេតដ្ឋនីយកម្មដល់ បណ្ដាកត្ដ្ដ្ដ្ដ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវសេ្ងម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឆបានផ្ទេតដ្ឋនីយកម្ម ដល់បណ្ដាកត្ដ្ដ្ដ្ដ ហើយ ការផ្ទេតដ្ឋនីយកម្មដល់បណ្ដាក-ត្ដ្ដ្ដ ហើយ ការផ្ទេតដ្ឋនីយកម្មដល់បណ្ដាក-ត្ដ្ដ្ដ ហើយ ការផ្ទេតដ្ឋនីយកម្ម ដ្ឋ ដ ដ ដ

(៥) អបរេហិ ភិក្ខវេ ឥមេហិ សមន្នាគតំ ឥន្ទ្រិយកម្មំ អនម្ពកម្ពញ្ញេ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទ្ទ្រុបសន្ទញ្ច អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អនេសនាតា-ចិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ឥមេហិ សមន្នា-គតំ ឥន្ទ្រិយកម្មំ អនម្ពកម្ពញ្ញេ ហោតិ អវិនយ-កម្មញ្ច ទ្ទ្រុបសន្ទញ្ច ។

(៦) អបរេហិ ភិក្ខវេ ឥមេហិ សមន្នាគតំ ឥន្ទ្រិយកម្មំ អនម្ពកម្ពញ្ញេ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទ្ទ្រុបសន្ទញ្ច អនោរេបេត្វា កតំ ហោតិ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តិ អនារោបេត្វា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ឥមេហិ សមន្នាគតំ ឥន្ទ្រិយកម្មំ អនម្ព-កម្ពញ្ញេ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទ្ទ្រុបសន្ទញ្ច ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

(៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដូចម្តេច
គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែន
ជាទេសនាគាមិនី[1] ១ កម្មដែលធ្វើដោយទេសតាបត្តិ (អាបត្តិដែលភិក្ខុ
សំដែងហើយ) ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជា
អវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
នេះឯង ។

(៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដូចម្តេច
គឺកម្មដែលមិនទាន់ចោទសិនហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់លើក
សិនហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់លើកអាបត្តិទៀតហើយស្រាប់
តែធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្ម
ផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

---

[1] អាបត្តិដែលសំដែងមិនជាប់ អដ្ឋកថាថា ថា បានដល់អាបត្តិពីរកង គឺ បារាជិក ១ សង្ឆា-
ទិសេស ១ តែសារត្ថទីបនីដីកា ថា អាបត្តិដែលមិនមែនជាទេសនាគាមិនីក្នុងទីនេះសំដៅយក
អាបត្តិបារាជិក តែម្យ៉ាង ព្រោះតជ្ជនីយកម្មសង្ឆធ្វើដល់ភិក្ខុដែលត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសប៉ុណ្ណោះ
មិនមែនធ្វើដល់ភិក្ខុដែលត្រូវអាបត្តិបារាជិកទេ ។

(៧) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ ឥហេកច្ចេ សមណាតិ ឥដ្ឋ-
នីយកម្ម អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អារិយកម្មញ្ច ទ្វេ-
សន្តានិ អសម្ម្ភិន្ន ឯកតោ ហោតិ អធម្ម ឯកតោ ហោតិ
រាគ ឯកតោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ឥហេកច្ចេ ស-
មណាតិ ឥដ្ឋនីយកម្ម អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អារិយ-
កម្មញ្ច ទ្វេ សន្តានិ ។

(៨) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ ឥហេកច្ចេ សមណាតិ
ឥដ្ឋនីយកម្ម អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អារិយកម្មញ្ច
ទ្វេ សន្តានិ អប្ផដិបុគ្គ ឯកតោ ហោតិ អធម្ម ឯកតោ
ហោតិ រាគ ឯកតោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ឥហេកច្ចេ
សមណាតិ ឥដ្ឋនីយកម្ម អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ
អារិយកម្មញ្ច ទ្វេ សន្តានិ ។

(៩) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ ឥហេកច្ចេ សមណាតិ ឥដ្ឋ-
នីយកម្ម អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អារិយកម្មញ្ច ទ្វេ-
សន្តានិ អប្ផដិញ្ញាយ ឯកតោ ហោតិ អធម្ម ឯកតោ ហោតិ

កម្មពួកទី ១ ២ ៣ ៤ ១ ២ ១ ២ ១ ២

វ៉ាក្ខេន ឥតំ ហោតិ ឥមេហិ ច ភិក្ខវេ តីហាន្ទេហិ
សមន្នាគតំ ឥន្ទ្រិយកម្មំ អនម្ពកម្ពញ្ចេវ ហោតិ អវិន
យកម្មញ្ច ទ្រុវ្ហសន្ត្ពញ្ច ។

(១០) អបរេហិ ភិក្ខវេ តីហាន្ទ្ធេហិ សមន្នាគ-
តំ ឥន្ទ្រិយកម្មំ អនម្ពកម្ពញ្ចេវ ហោតិ អវិនយ-
កម្មញ្ច ទ្រុវ្ហសន្ត្ពញ្ច អនាបត្តិយា ឥតំ ហោតិ
អនម្ពេន ឥតំ ហោតិ វ៉ាក្ខេន ឥតំ ហោតិ ឥមេហិ
ច ភិក្ខវេ តីហាន្ទ្ធេហិ សមន្នាគតំ ឥន្ទ្រិយកម្មំ
អនម្ពកម្ពញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទ្រុវ្ហសន្ត្ពញ្ច ។

(១១) អបរេហិ ភិក្ខវេ តីហាន្ទ្ធេហិ សមន្នាគតំ
ឥន្ទ្រិយកម្មំ អនម្ពកម្ពញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច
ទ្រុវ្ហសន្ត្ពញ្ច អនេសនាតាមិនិយា អាបត្តិយា ឥតំ
ហោតិ អនម្ពេន ឥតំ ហោតិ វ៉ាក្ខេន ឥតំ ហោតិ
ឥមេហិ ច ភិក្ខវេ តីហាន្ទ្ធេហិ សមន្នាគតំ ឥន្ទ្រិយកម្មំ
អនម្ពកម្ពញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្ពញ្ច ទ្រុវ្ហសន្ត្ពញ្ច ។

(១២) អបរេហិ ភិក្ខវេ តីហាន្ទ្ធេហិ សមន្នាគតំ
ឥន្ទ្រិយកម្មំ អនម្ពកម្ពញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្ពញ្ច

កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឥដ្ឋនិយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអនិយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយការកន់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឥដ្ឋនិយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអនិយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយការកន់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនមានការបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឥដ្ឋនិយកម្មជាអធម្ម-កម្មផង ជាអនិយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយការកន់ផង ប្រកប ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឥដ្ឋនិយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអនិ-យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយការកន់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយការបត្តិជាអទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឥដ្ឋនិយ-កម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអនិយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយការកន់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឥដ្ឋនិយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអនិយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយការកន់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ

ទ្ធ្ជ្ជ្ជ ដេសិតាយ អាបត្តិយា ភាតំ ហោតិ អនម្ពេ-
ណ ភាតំ ហោតិ ភក្ខេ ភាតំ ហោតិ ឥមេហិ ទ្វេ ភិក្ខវេ
ឥមានេ្ជ្ជ សមន្ធាភតំ ភជ្ជនីយកម្ម អនម្ពកម្ម្ជ្ជ
ហោតិ អារ្ជ្ជ្ជ ភាម្ជ្ជ ទ្ធ្ជ្ជ ។

[១៣] អបរេហិ ភិក្ខវេ ឥមានេ្ជ្ជ សមន្ធាភតំ
ភជ្ជនីយកម្ម អនម្ពកម្ម្ជ្ជ ហោតិ អារ្ជ្ជ្ជ ភាម្ជ្ជ
ទ្ធ្ជ្ជ អហោនេ្ជ្ជ ភាតំ ហោតិ អនម្ពេ ភាតំ
ហោតិ ភក្ខេ ភាតំ ហោតិ ឥមេហិ ទ្វេ ភិក្ខវេ
ឥមានេ្ជ្ជ សមន្ធាភតំ ភជ្ជនីយកម្ម អនម្ពកម្ម្ជ្ជ
ហោតិ អារ្ជ្ជ្ជ ភាម្ជ្ជ ទ្ធ្ជ្ជ ។

[១៤] អបរេហិ ភិក្ខវេ ឥមានេ្ជ្ជ សមន្ធាភតំ
ភជ្ជនីយកម្ម អនម្ពកម្ម្ជ្ជ ហោតិ អារ្ជ្ជ្ជ ភាម្ជ្ជ
ទ្ធ្ជ្ជ អសារ្ជ្ជ ភាតំ ហោតិ អនម្ពេ ភាតំ
ហោតិ ភក្ខេ ភាតំ ហោតិ ឥមេហិ ទ្វេ ភិក្ខវេ
ឥមានេ្ជ្ជ សមន្ធាភតំ ភជ្ជនីយកម្ម អនម្ពកម្ម្ជ្ជ
ហោតិ អារ្ជ្ជ្ជ ភាម្ជ្ជ ទ្ធ្ជ្ជ ។

កម្មកន្ធក ១ ជ្ជនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌

ទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយទេសិតាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឦជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអនិយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឦជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអនិ-យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ ទៀត គឺកម្មដែលមិនបានចោទសិនហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើ មិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឦជ្ជនីយ-កម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអនិយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកក់ ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឦជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអនិយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ ទៀត គឺកម្មដែលមិនបានរំលឹកហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិន ត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឦជ្ជនីយ-កម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអនិយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកក់ ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៥) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាន្ធេហិ សមន្នាគតំ ឥន្ទ្រិយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុប្ផសន្ធញ្ច អាបត្តិ អនាបត្តិ ចេ កតំ ហោតិ អនម្ពេ ន កតំ ហោតិ រត្តេ ន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្ធេហិ សមន្នាគតំ ឥន្ទ្រិយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុប្ផសន្ធញ្ច ។

អធម្មកម្ម ទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

(១៦) តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ ឥន្ទ្រិយ-កម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុប្ផសន្ធញ្ច សម្មុខា កតំ ហោតិ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ បដិញ្ញ-យ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្ធេហិ ស-មន្នាគតំ ឥន្ទ្រិយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយ-កម្មញ្ច សុប្ផសន្ធញ្ច ។

(១៧) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាន្ធេហិ សមន្នាគតំ ឥន្ទ្រិយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុប្ផ-សន្ធញ្ច អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសនាគាមិនិយា

(១៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកត់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
ទៀត គឺកម្មដែលមិនលើកអាបត្តិទ្ធឹងមិនហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្ម
ដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយ
ភាត្រកត់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ តជ្ជនីយកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងអធម្មកម្ម ។

(១៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង
ជាកម្មប្រកបដោយវិនយផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយ
អង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការសាត-
ស្សរ ១ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម
ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកប
ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
កម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១

អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អនេសនាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាការេហិ សមន្នាគតំ ឥដ្ឋនិយតម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវិបសន្តញ្ច ។

(១៨) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាការេហិ សមន្នាគតំ ឥដ្ឋនិយតម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវិបសន្តញ្ច ចោទេត្វា កតំ ហោតិ សារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តិ អារោបេត្វា[1] កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាការេហិ សមន្នាគតំ ឥដ្ឋនិយតម្មំ ធម្ម-កម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវិបសន្តញ្ច ។

(១៩) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាការេហិ សមន្នាគតំ ឥដ្ឋនិយតម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវិ-បសន្តញ្ច សម្ពហុលា កតំ ហោតិ ឆន្ទេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាការេហិ សមន្នាគតំ ឥដ្ឋនិយតម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយ-កម្មញ្ច សុវិបសន្តញ្ច ។

---

១ ម. ឧារេត្វា ។

កម្មកន្ធកៈ តជ្ជនីយកម្ម ជាកម្មដែលត្រូវតាមធម្ម

កម្មដែលធ្វើដោយអនុវត្តិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម្ម ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(២០) អបរេហិ ភិក្ខវេ តីហាន្ត្ថេហិ សមន្នាគតំ ឥន្ទ្រិយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវ្ហបសន្ត្ថញ្ច បដិបុច្ឆា ភតំ ហោតិ ឆម្ភេន ភតំ ហោតិ សមក្ខេន ភតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្ត្ថេហិ សមន្នាគតំ ឥន្ទ្រិយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវ្ហបសន្ត្ថញ្ច ។

(២១) អបរេហិ ភិក្ខវេ តីហាន្ត្ថេហិ សមន្នាគតំ ឥន្ទ្រិយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុ-ហ-ប-ស-ន្ត-ញ្ច ប-ដ-ញ្ញា-យ ភ-ត-ំ ហ-ោ-ត-ិ ឆ-ម-្ភ-េ-ន ភ-ត-ំ ហ-ោ-ត-ិ ស-ម-ក-្ខ-េ-ន ភ-ត-ំ ហ-ោ-ត-ិ ឥ-ម-េ-ហ-ិ ខ-ោ ភ-ិ-ក-្ខ-វ-េ ត-ីហ-ា-ន-្ត-ថ-េ-ហ-ិ ស-ម-ន-្ន-ា-គ-ត-ំ ឥ-ន-្ទ-្រ-ិ-យ-ក-ម-្ម-ំ ធ-ម-្ម-ក-ម-្ម-ញ-្ច ហ-ោ-ត-ិ វ-ិ-ន-យ-ក-ម-្ម-ញ-្ច ស-ុ-ហ-ប-ស-ន-្ត-ញ-្ច ។

(២២) អបរេហិ ភិក្ខវេ តីហាន្ត្ថេហិ សមន្នាគតំ ឥន្ទ្រិយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុ-ហ-ប-ស-ន-្ត-ញ-្ច អ-ប-ត-ិ-យ-ា ភ-ត-ំ ហ-ោ-ត-ិ ឆ-ម-្ភ-េ-ន ភ-ត-ំ ហ-ោ-ត-ិ

(២០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថ្នន៏យកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
កម្មដែលសាកសួរហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៏ ១ កម្មដែល
ធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថ្នន៏យកម្មជាធម្ម-
កម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយ
អង្គ ៣ នេះឯង ។

(២១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថ្នន៏យកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៏ ១ កម្មដែលធ្វើ
ដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថ្នន៏យកម្មជាធម្មកម្ម
ផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
នេះឯង ។

(២២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថ្នន៏យកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
ទៀត គឺកម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៏ ១ កម្មដែល

សមក្ខេន ភតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហិ សមន្ធាភតំ ឥដ្ឋនីយកម្ម៌ ធម្ម្ភកម្ម្ញេ ហោតិ រ៉ាយ-ភម្ម្ញ សុ្ជ្ជ្ជ្ជ ។

(២៣) អបរេហិ ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហិ សមន្ធាភតំ ឥដ្ឋនីយកម្ម៌ ធម្ម្ភកម្ម្ញេ ហោតិ រ៉ាយ-ភម្ម្ញ សុ្ជ្ជ-ជ្ជ្ជ ឧ-ស-ភ-ភ-ម-ន-យ- អ-ជ-ត-ន-យ- ភតំ ហោតិ ឆម្ម្ញ ភតំ ហោតិ សមក្ខេន ភតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហិ សមន្ធាភតំ ឥដ្ឋនីយកម្ម៌ ធម្ម-ភម្ម្ញេ ហោតិ រ៉ាយ-ភម្ម្ញ សុ្ជ្ជ្ជ ។

(២៤) អបរេហិ ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហិ សមន្ធាភតំ ឥដ្ឋនីយកម្ម៌ ធម្ម-ភម្ម្ញេ ហោតិ រ៉ាយ-ភម្ម្ញ សុ្ជ-ជ-ជ-ជ- ឧ-ស-ភ-ភ-ម-ន-យ- ជ-ត-ន-យ- ភតំ ហោតិ ឆម្ម្ញ ភតំ ហោតិ សមក្ខេ ភតំ ហោតិ ឥមេហ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហ សមន្ធាភតំ ឥដ្ឋនីយកម្ម៌ ធម្ម-ភម្ម្ញ ហោតិ ១ យ-ភ-ម-ន-ម-ន-ជ-ជ-ជ-ជ ។

(២៥) អបរេហ ភិ-ក-ខ-ជ-ជ-ជ- ១ ១ ១

ធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្ម ផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(២៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកប ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(២៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្ម ផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអាទេសិតាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែល ធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្ម ផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(២៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ

ស្រូបសន្ធញ្ញ ចោទេត្វា ឥតំ ហោតិ ឆម្មេន ឥតំ ហោតិ សមក្ខេន ឥតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្ធេហិ សមន្ធាឥតំ ឥជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច ស្រូបសន្ធញ្ច ។

(២៦) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាន្ធេហិ សមន្ធាឥតំ ឥជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច ស្រូ-បសន្ធញ្ច សាវេត្វា ឥតំ ហោតិ ឆម្មេន ឥតំ ហោតិ សមក្ខេន ឥតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្ធេហិ សមន្ធាឥតំ ឥជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយ-កម្មញ្ច ស្រូបសន្ធញ្ច ។

(២៧) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាន្ធេហិ សមន្ធាឥតំ ឥជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច ស្រូ-បសន្ធញ្ច អាបត្តិ អារោបេត្វា[1] ឥតំ ហោតិ ឆម្មេន ឥតំ ហោតិ សមក្ខេន ឥតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្ធេហិ សមន្ធាឥតំ ឥជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច ស្រូបសន្ធញ្ច ។

ធម្មកម្ម ទ្វាទសកំ[2] នំដ្ឋិតំ ។

---

១ ១. ១ារោបេត្វា ។ ២ ធម្មកម្មទ្វាទសកំ ។

កម្មដែលចាត់ហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(២៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(២៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកប ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់តជ្ជនីយកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងធម្មកម្ម ។

(២៨) ឥមានិ ភិក្ខវេ អដ្ឋេមានិ សមណ្ណាគតស្ស ភិក្ខុ-
នោ អាកង្ខមានោ សង្ឆ្យ ឥជ្ជនីយកម្មំ ការេយ្យ
ឥណ្ឌនការកោ ហោតិ ការណការកោ ភិជ្ជនការកោ
ឥស្ស្ការកោ សង្ឆ្ស អធិការណ្ណការកោ ញាណ
ហោតិ អញ្ញត្ត អាបត្តិតណ្ហុណ្ណ អនុបនាមោ ឥមានិ ០-
ស្ស ១ ១ ១

កម្មក្ខន្ធៈ ការធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក

(២៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ្ជ្ញាថ្ម ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺភិក្ខុអកបង្ហិហេតុ បង្ហិដម្ងោ: បង្ហិទាស-ខ្ជៃ បង្ហិតិរច្ឆានកថា បង្ហិអធិការណកង់សង្ឆ ១ ភិក្ខុពាល មិនឆ្ងាស មានអា-បត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនៅច្ចូកច្ចូកដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្ចូកច្ចូមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ជ្ញាថ្ម ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះចុះ ។

(២៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ជ្ញាថ្ម ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយ-កម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិ[1] ក្នុងអធិសីល ១ ភិក្ខុមានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារ ១ ភិក្ខុមានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុ-អតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ជ្ញាថ្ម ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយ-កម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៣០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ជ្ញាថ្ម ក៏គប្បីធ្វើ-តជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោល-តិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ភិក្ខុពោលតិះដៀល

---

១ ក្នុងទីឯទៀតលោកសំដៅយកអាបត្តិជាភាគច្រើនតែងសង្ឆាទិសេស ប៉ុន្តែក្នុងទីនេះសំដៅយក អាបត្តិសង្ឆាទិសេសតែម្យ៉ាង ហេតុនេះសង្ឆមិនត្រូវធ្វើតជ្ជនីយកម្មព្រោះត្រូវអាបត្តិជាភាគច្រើនទេ សង្ឆត្រូវធ្វើតជ្ជនីយកម្មបានបំពោះតែត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស តែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ (សារត្ថទីបនី-ដីកា) ។

សង្ឆ្ស្ស អាណ្ណាំ ភាសតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ឥមានេ្ទហិ
សមន្ថ្ងាតតស្ស ភិក្ខុនោ អាតន្ទ្ធមានោ សង្ឆ្ស ឥជ
ដ្ឋ ឯយតាម្ដ ការយ្ យ ។

[៣១] ឥណ្ណាំ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនំ អាតន្ទ្ធមានោ សង្ឆ្ស
ឥជ្ជ ដ្ឋ ឯយតាម្ដ ការយ្ យ ឯ្ យ ។ ១ ។ ២ ។
ការ ។ ១ ។ ២ ។ ១ ។ ២ ។ ១ ។ ២

ព្រះសង្ឆ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៣១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុមួយពួកជាអ្នកបង្ក្រហេតុ ។ បេ ។ បង្ក្រអធិករណ៍ក្នុងសង្ឆ ១ ភិក្ខុមួយពួកល្ងង់ មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ ភិក្ខុមួយពួកនៅប្រចឡកប្រចឡំដោយគហស្ថដោយការប្រចឡកប្រចឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

(៣២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុមួយពួកមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល ១ ភិក្ខុមួយពួកមានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារ ១ ភិក្ខុមួយពួកមានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

កម្មកន្ធកៈ តណ្ហំ ភិក្ខុនំ ឥដ្ឋនីយកម្មការណំ

(៣៣) អយមេសំ ភិក្ខវេ តណ្ហំ ភិក្ខុនំ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ ឥដ្ឋនីយកម្មំ ការេយ្យ ឯកោ ពុទ្ធស្ស អាណ្ណំ ការេតិ ឯកោ ធម្មស្ស អាណ្ណំ ការេតិ ឯកោ សង្ឆស្ស អាណ្ណំ ការេតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តណ្ហំ ភិក្ខុនំ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ ឥដ្ឋនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

ភេទកង្ខមានច្ឆេទ ឥដ្ឋិតំ ។

(៣៤) សង្ឆេន[1] ឥដ្ឋនីយកម្មការេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្ម្ យ្ តិ្ តព្ពំ ។ ឥ[ត្ថ]ាយ សម្ម្ យ្ តិ្ តា ន ឧបសម្ប្ យ្ ទេ តព្ពំ ន និ ស្ ស្ យ្ យោ ទ្ យ្ ទ្ តព្ពោ ន ការ ម ណ្ យ ទ្ យ ឧ ប ដ្ ឋ ្ ប ទ ្ ត ព ្ ព ោ ន ភ ិ ក ្ ខ ូ ន ោ ភ ា ន ទ ក ្ ខ ិ ណ ា ទ ្ ធ ្ ត ិ ្ (?) (?) (?)

កម្មក្នុងៗ: ការធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក

(៣៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជ-នីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដដែរ ទៀត គឺភិក្ខុពួកមួយ ពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ភិក្ខុពួកមួយ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ភិក្ខុពួកមួយ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឆ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

ចប់(តជ្ជនីយកម្ម)ដែលសង្ឆប្រាថ្នានឹងធ្វើមានចំនួន ៦ ។

(៣៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឆធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ឯការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃក្នុងតជ្ជនីយកម្ម នោះដូចម្តេច គឺភិក្ខុដែលសង្ឆបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយនោះ មិនត្រូវឲ្យ ឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវ ទទួលការសន្ទនាខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឆបានសន្ទនាហើយក៏ គង់មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនីដែរ សង្ឆបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មព្រោះអាបត្តិណា ក៏គប្បីឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃ ប្រហែលគ្នាក្តី អាបត្តិធ្ងន់ជាង អាបត្តិមុននោះក្តី ភិក្ខុមិនត្រូវតិះដៀលតជ្ជនីយកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួក ភិក្ខុអ្នកធ្វើតជ្ជនីយកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារណា

ឋបេតញ្ច ន សវចនីយំ ការតញ្ចំ ន អនុវាទោ
បដ្ឋបេតញ្ច ន ឧក្ការោ ការបេតញ្ច ន ចោទេតញ្ច
ន សារេតញ្ច ន ភិក្ខូ[1] ភិក្ខូហិ សម្ផយោគេ ។

ឥជ្ជនីយកម្ម អដ្ឋារសវត្ថុ ឯដ្ឋិតំ ។

[៣៥] អថ ខោ សង្ឆោ បណ្ឌុកលោហិតកានំ
ភិក្ខូនំ ឥជ្ជនីយកម្មំ អការិ ។ តេ សង្ឆេន ឥជ្ជ-
នីយកម្មកតា សម្ម វត្តន្តិ លោមំ ចាតេន្តិ នេត្ថារ
វត្តន្តិ ភិក្ខូ ឧបសង្ក្រមិត្វា ឯវំ វទេន្តិ មយំ អាវុសោ
សង្ឆេន ឥជ្ជនីយកម្មកតា សម្ម វត្តាម លោមំ ចា-
តេម នេត្ថារ វត្តាម ១ ១ ១

ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណោនោះ) មិនត្រូវទទួលទានទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឲ្យធ្វើនុកាស[1] មិនត្រូវចោទគេ (ដោយវត្ថុ ឬដោយអាបត្តិ) មិនត្រូវរំលឹក (ទោសអ្នកដទៃ) មិនត្រូវ ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

ចប់វត្ត ១៨ ក្នុងតជ្ជនីយកម្ម ។

(៣៥) លំដាប់នោះឯង សង្ឆបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់បណ្តាភិក្ខុ នឹងលោហិតកភិក្ខុ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះដែលសង្ឆបានធ្វើតជ្ជនីយ-កម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសមូបភោម[2] ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់ភាវៈលាស់ចេញចាកកម្ម រួចក៏ចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយហើយនិយាយ យ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ យើងខ្ញុំដែលសង្ឆបានធ្វើតជ្ជនីយ-កម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសមូបភោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់ភាវៈលាស់ចេញចាកកម្មហើយ យើងខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយយកសេចក្តីនុះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឆចូរម

(៣៦) បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ ឥដ្ឋនីយកម្មំ ន បដិប្ជស្សម្ភេតព្ពំ ឧបសម្ប-ន្នេតិ និស្សយំ ទេតិ សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ភិក្ខុនោ-ឱវាទកសម្មតិំ សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ ឥដ្ឋនីយកម្មំ ន បដិប្ជស្សម្ភេតព្ពំ ។

(៣៧) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគ-តស្ស ភិក្ខុនោ ឥដ្ឋនីយកម្មំ ន បដិប្ជស្សម្ភេតព្ពំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឆេន ឥដ្ឋនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តឺ អាបជ្ជតិ អញ្ញំ ឯ តាទិសិកំ តាតា ឯ ចាបិជ្ជតិ កម្មំ ករហតិ កម្មិកោ ករហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ ឥដ្ឋនីយកម្មំ ន បដិប្ជស្សម្ភេតព្ពំ ។

(៣៨) អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ ឥដ្ឋនីយកម្មំ ន បដិប្ជស្សម្ភេតព្ពំ បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧទោសិតំ ឋបេតិ ឧបាសិតំ ឋបេតិ សវចនីយំ ការេតិ អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ទ្វិការិតំ ការេតិ ចោទេតិ

កម្មកន្ធកៈ ឥណ្ឌនីយកម្មដែលសង្ឆមិនត្រូវអ្នកប់

(៣៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវអ្នកប់ឥណ្ឌនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុឲ្យឧបសម្បទា ១ ភិក្ខុឲ្យនិស្សយ ១ ភិក្ខុឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ភិក្ខុទទួលការសន្ទនាខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ភិក្ខុដែលសង្ឆសន្ទនាហើយប្រែនប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវអ្នកប់ឥណ្ឌនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(៣៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវអ្នកប់ឥណ្ឌនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឆធ្វើឥណ្ឌនីយកម្ម ព្រោះអាបត្តិណាហើយ ត្រឡប់ត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃ ប្រ-ហែលគ្នានឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬអាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ ភិក្ខុតិះដៀលឥណ្ឌនីយកម្ម ១ ភិក្ខុតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើឥណ្ឌនីយកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវអ្នកប់ឥណ្ឌនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

(៣៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវអ្នកប់ឥណ្ឌនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុហាមឧបោសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ហាមបវារណារបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិ-ករណណានោះ) ១ ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ភិក្ខុដែលឲ្យធ្វើតុកាស

សាវេតិ ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្ប្យយោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ
អដ្ឋហង្គេហិ សមន្ថាគតស្ស ភិក្ខុនោ ឥជ្ជនីយកម្មំ
ន បដិប្ប ស្សម្ភេតព្ពំ ។

ឧប្ប ដិ ប្ប ស្ស ម្ភេ ត ព្ព អ ង្គ ារ ស ក ់ និ ដ្ឋិ ត ំ ។

(៧៩) បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្ថាគតស្ស
ភិក្ខុនោ ឥជ្ជនីយកម្មំ បដិប្ប ស្ស ម្ភេ ត ព្ពំ ន ឧ ប ស ម្ប ា-
ទេ តិ ន និ ស្ស យ ំ ទេ តិ ន ស ាម ណ េ រ ំ ឧ ប ដ្ឋ ា ប េ តិ ន
ភិ ក ្ខ ុ នោ ភ ា ទ ក ស ម ្ ត ំ ស ា ទ ិ យ តិ ស ម ្ ត ោ ប ំ ភ ិ ក ្ ខ ុ ន ិ យ ោ
ន ឱ វ ទ តិ ឥ ម េ ហ ិ ខ ោ ភ ិ ក ្ ខ វ េ ប ញ ្ ច ហ ង ្ គ េ ហ ិ ស ម ន ្ ថ ា ค-
ត ស ្ ស ភ ិ ក ្ ខ ុ នោ ឥ ជ ្ ជ ន ី យ ក ម ្ ម ំ ប ដ ិ ប ្ ป ស ្ ส ម ្ ภ េ ต ព ្ ព ং ។

(៨០) អ ប ហ ិ ป ั ส ภิ ก ្ ข ว េ ป ญ ্ จ ห ง ্ ค ะ ห ิ ส ม ั น ถ า ค-
ต ส ្ ส ภ ิ ก ្ ข ุ น ោ ឥ ជ ្ ជ ន ី យ ก ម ្ ม ং ป ដ ิ ป ្ ป ส ្ ส ม ្ ภ ะ ต ุ ং យ ถ ย
អ ป ต ฺ ถ ิ ย า ส ง ฺ ฆ ะ ฉ ท ฺ ท ิ ย ก ม ฺ ม ํ ก ร ํ ป โ ห ต ิ ต ํ
อ ป ต ฺ ถ ํ ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ อ ญ ฺ ญ ํ ว า ต า ธ ิ ส ิ ก ํ ต ต ฺ ร ว า
ฐ า ป ิ ต ฐ า น ํ ก ม ฺ ม ํ ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ก ม ฺ ม ํ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ
ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ ข ว า ต ิ ก ร ํ ป ฉ ท ฺ ท ิ ต ํ ฐ า น ํ

(ដើម្បីចោទ)១ ភិក្ខុចោទគេ ១ ភិក្ខុលើកគេ ១ ភិក្ខុប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យ
ឈ្លោះ)នឹងពួកភិក្ខុផង១ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវអ្ហាប់
តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់តជ្ជនីយកម្មដែលសង្ឆមិនត្រូវអ្ហាប់មានចំនួន ១៨ ។

(៣៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវអ្ហាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុ
ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនឲ្យឧបសម្ប្ទា ១ មិនឲ្យនិស្សយ ១
មិនឲ្យសាមណេរបម្រើ ១ មិនទទួលការសន្ទនាជាមួយ ១ មិនទទួលការសន្ទនាជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១
ប៉ុន្តែជាសង្ឆសន្ទនាឲ្យ ហើយ ក៏គង់មិនទៅប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ១ ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវអ្ហាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ
៥ នេះឯង ។

(៤០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវអ្ហាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុ
ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឆធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ព្រោះ
អាបត្តិណា ហើយ មិនត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃ ប្រហែលគ្នានឹង
អាបត្តិមុននោះ ១ ឬអាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ មិនតិះដៀលតជ្ជនីយ-
កម្ម ១ មិនតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
សង្ឆត្រូវអ្ហាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

កម្មកូនកេ តជ្ជនីយកម្មប្បដិប្បស្សទ្ធិ

(៤១) អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ តជ្ជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧចោសថំ ឋបេតិ ន ឧបារណំ ឋបេតិ ន សាវនីយំ ការេតិ ន អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ន ឯកាសនំ ការេតិ ន ចោទេតិ ន សារេតិ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្ផយោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្ន-គតស្ស ភិក្ខុនោ តជ្ជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ ។

បដិប្បស្សម្ភេតព្ពអង្គារសកំ ទ្វិដ្ឋិតំ ។

(៤២) ឯវញ្ចេ បន ភិក្ខវេ បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ ។ តេហិ ភិក្ខវេ ឧណ្ហីកតោ ហិ តេហិ ភិក្ខូហិ សង្ឆ្យ ឧបសង្ក្រមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ការិត្វា ១ ១ ១

កម្មកន្ធក: ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម

(៤១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនហាមឃាត់ចោទសង្ឆរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនហាមបវារណារបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ ១ មិនទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនឲ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនចោទគេ ១ មិនលើកគេ ១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) ទាំងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រ-កបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

ចប់តជ្ជនីយកម្មដែលសង្ឆត្រូវរម្ងាប់មានចំនួន ១៨ ។

(៤២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯតជ្ជនីយកម្មនោះសង្ឆត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្ដាភិក្ខុទាំងលោហិតកភិក្ខុទាំងនោះគប្បីចូលទៅកាន់ទីសង្ឆ ហើយធ្វើសំពត់ឧត្តរាសង្គនៃស្មាម្ខាង ហើយសំពះជាតារបស់ភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង និយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកទាំងឡាយដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយដែលសង្ឆធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ចានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសមួបពេម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់ការិយារលាស់ចេញចាកកម្ម

ឥជ្ជនីយកម្មស្ស បដិប្ប្ស្ស្ទ្ធ យាចាមាតិ ។ ទុតិយម្ប្ យាចិតព្ វា ។ ត្ត្ យ ម្ប្ យាចិតព្ វា ។ ព្យ ត្ត ន ភិក្ខុ ជ ។ ។ ។

ខ្ញុំព្រះករុណា ចាំងឡាយមកសូមការរម្ងាប់ត្ណនីយកម្ម ។ គប្បីសូមជាគំរប់ពីរដងផង ។ គប្បីសូមជាគំរប់បីដងផង ។ ភិក្ខុអកត្ងាសប្រតិពលគប្បីញ្ជាំងសង្ឆឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ បណ្ដុកភិក្ខុនីងលោហិតកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឆធ្ងើតត្ណនីយកម្មហើយ ចានប្ប-ព្ឫត្តវត្តដោយប្រពៃ ចាំងសម្ងបពេម ប្ប្ឫត្តវត្តគួរដល់ភាវៈលាស់ចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ត្ណនីយកម្ម ។ បើកម្ងមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគប្បីរម្ងាប់ត្ណនីយកម្ងរបស់បណ្ដុកភិក្ខុនីងលោហិតកភិក្ខុ ។ នេះជាញ្ដ្ដ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ បណ្ដុកភិក្ខុនីងលោហិតកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឆចានធ្ងើតត្ណនីយកម្មហើយ ប្ប្ឫត្តវត្ត ដោយប្រពៃ ចាំងសម្ងបពេម ប្ប្ឫត្តវត្តគួរដល់ភាវៈលាស់ចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការរម្ងាប់ត្ណនីយកម្ម ។ សង្ឆក៏រម្ងាប់ត្ណនីយកម្ងរបស់បណ្ដុកភិក្ខុនីងលោហិតកភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់ត្ណនីយកម្ងរបស់បណ្ដុកភិក្ខុនីងលោហិតកភិក្ខុគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្ឆណា លោកដ៏មានអាយុអង្ឆនោះត្ងូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្ឆណា លោកដ៏មានអាយុអង្ឆនោះត្ងូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្ដីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។

សុណាតុ មេ ភន្តេ ។បេ។ យស្ស្ជ្ជយស្ស្ជ្ជ ១មតិ
បណ្ណ្ណ្

កម្មក្នុងក: ការរម្លាប់ឥណ្ឌនីយកម្ម

បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ។ បេ ។ ក៏ការរម្លាប់ឥណ្ឌនីយ-
កម្មរបស់បណ្ដុកកិកូនទ្ធ លោហិតកកិកូ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា
លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវសួម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គ
ណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយទ្បើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្ដី
នេះជាគំរប់ជ្ជ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ
បណ្ដុកកិកូនទ្ធ លោហិតកកិកូនេះ ដែលសង្ឆបានធ្វើឥណ្ឌនីយកម្មហើយ
ឃ្ជានប្រព្ឤត្ដវត្ដដោយប្រពៃ ចាំងសម្ជបភេម ប្រព្ឤត្ដវត្ដគួរដល់ការ
លាស់ចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការរម្លាប់ឥណ្ឌនីយកម្ម ។ សង្ឆក៏រម្លាប់
ឥណ្ឌនីយកម្មរបស់បណ្ដុកកិកូនទ្ធ លោហិតកកិកូ ។ ការរម្លាប់ឥណ្ឌនីយកម្ម
របស់បណ្ដុកកិកូនទ្ធ លោហិតកកិកូ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា
លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវសួម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គ
ណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយទ្បើង ។ សង្ឆបានរម្លាប់
ឥណ្ឌនីយកម្មរបស់បណ្ដុកកិកូនទ្ធ លោហិតកកិកូហើយ ការរម្លាប់ឥណ្ឌនីយកម្ម
របស់បណ្ដុកកិកូនទ្ធ លោហិតកកិកូគួរដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុដូច្នោះទើប
សង្ឆសួម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវដំណើរនេះដោយអាការសួមយ៉ាងនេះ ។

ចប់ឥណ្ឌនីយកម្មជាបឋម ។

(៤៣) នេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា សេយ្យសកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ[1] អាបត្តិពហុ-លោ អនបទានោ ឥមានិ ខោ ឯ-ហិ-ឯ-ហ-ឯ-ហ-ឯ-ហ

(៤៣) សម័យនោះឯង សេយ្យសកកិក្ខុដ៏មានអាយុជាកិក្ខុលង់ មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំ ដោយគ្រហស្ថដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ឯកិក្ខុទាំងឡាយជាបត-តត្តសោតក៏តែងឲ្យបរិភាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សន ឲ្យមានត្ត ឲ្យអញ្ជាន ។ កិក្ខុទាំងឡាយឯណាមានសេចក្តីជ្រាជ្ញាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុទាំងឡាយនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្ហាញថា ហេតុអ្វីបានជាសេយ្យសកដ៏មានអាយុជាកិក្ខុលង់ មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ឯកិក្ខុទាំងឡាយជាបតត្តសោតក៏តែងឲ្យបរិភាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សន ឲ្យមានត្ត ឲ្យអញ្ជាន ។ លំដាប់នោះ កិក្ខុទាំងអម្បាលនោះក្រាបបង្គំទូលដំណើរនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

(៤៤) ព្រោះនិទានេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំកិក្ខុសង្ឆហើយទ្រង់ត្រាស់សួរកិក្ខុទាំងឡាយក្នុងកាលនោះថា ម្នាល

សង្ខ៎ ការ ភិក្ខវេ សេយ្យសកោ ភិក្ខុ ពាលោ មោឆ៎
អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ តិហិ សំ សន្ធ
ម្ហិ ការ៎ អនុលោមិកេហិ តិហិ សំ សក្ខេហិ អមិ ស្ស
ភិក្ខុ ឧក្ខិត្តោ ឧវ៉ាសំ ទេន្ត ម្ហ្ងាយ ឧដ្ឋ ក ស្ស ន្ត
ម្ហ ទេ ន្ត អញ្ជ ន្ត ។ ។ ។

កម្មក្ខន្ធក: ឆ័យស្សកម្ម រឿងសេយ្យសកភិក្ខុ

ភិក្ខុទាំងឡាយ ពុទ្ធ សេយ្យសកភិក្ខុជាភិក្ខុលាមក មិនឆ្លាស មានអាបត្តិ ច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថដោយការ ច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយជាបាតត្តសោតក៏ដែលឲ្យបរិភោ ឲ្យមូលាយបដិកស្សនៃ ឲ្យមានត្ត ឲ្យអញ្ជាន ពិតមែនឬ ? ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ពិតមែន ? ព្រះសត្ថុ ញ្ញាតុ ដ ដ ដ

៣០

វិនយៈ ២ ជ ១ ១ ១

ដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្សយ[1] ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-
ឡាយ សង្ឆគប្បីធ្វើនិយស្សកម្ម យ៉ាងនេះ ។ សង្ឆត្រូវចោទសេយ្យសក-
ភិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយត្រូវលើកអាបត្តិ ឡើង
លុះលើកអាបត្តិហើយ ត្រូវភិក្ខុអ្នកធ្ងាសប្រតិពលញ្ជាំងសង្ឆឲ្យដឹងថា
បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះ
ជាភិក្ខុលួង មិនធ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ
នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុ
ទាំងឡាយជាបកតត្តសោតក៏តែងឲ្យបរិភាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សន ឲ្យ
មានត្ត ឲ្យអញ្ញាន ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆ
គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់សេយ្យសកភិក្ខុដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយ
មាននិស្សយ (ទៀត) ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូម
ព្រះសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះជាភិក្ខុលួង មិនធ្ងាស មានអាបត្តិ
ច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ
ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តក៏តែងឲ្យ
បរិភាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សន ឲ្យមានត្ត ឲ្យអញ្ញាន ។ ឥឡូវនេះសង្ឆធ្វើ

---

១ ភិក្ខុដែលលួងមិនធ្ងាសនោះត្រូវតែសូមនិស្សយហើយនៅអាស្រ័យនឹងត្រូវអាចារ្យរបស់ខ្លួន មិនត្រូវនៅដោយនិស្សយមុត្តកទេ ។

កម្មពួកទ្វេ ឌ៏យស្សកម្ម៏ សេយ្យសកវគ្គ

ឌ៏យស្សកម្ម៏ ការោតិ ឌ៏ស្ស្ចាយ ទោ ១ត្ត្ចាត្ត ។ យស្ស-
យ្ស្ចតោ ១មតិ សេយ្យសកស្ស ភ៏ក្ខ្ចុនោ ឌ៏យស្ស-
កម្ម្ចស្ស ការណ ឌ៏ស្ស្ចាយ ទោ ១ត្ត្ចាត្ត សោ ត្ចុណ្ហ៏ាស្ស
យ្ស្ចស្ស ឌ១ក្ខ្ចមតិ សោ ការ១ យ្ស ។ ឌ១ត៏យ១ម្ចិ ២ត១ម១ត្ត
ឋ១ាម ។ ១ុ១ណ្ណ១ត្ត ១ម ការ១ ១ ១

និយស្សកម្មដល់សេយ្យសកកិក្ខុដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាន
និស្ស័យ(ទៀត) ។ ការធ្វើនិយស្សកម្មដល់សេយ្យសកកិក្ខុដោយពាក្យថា
អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ (ទៀត) គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា
លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គ
ណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយទៀត ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តី
នេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្ય-
សកកិក្ខុនេះ ជាកិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់
អាបត្តិ នៅប្រឡូកប្រឡំដោយគ្រហស្ថដោយការប្រឡូកប្រឡំមិនសមគួរ
ឯកិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តសោតក៏តែងឲ្យបរិភោស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនឲ្យ
មានគ្ត ឲ្យអ្ពាន ។ ឥឡូវនេះ សង្ឆធ្វើនិយស្សកម្មដល់សេយ្យសកកិក្ខុដោយ
ពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ (ទៀត) ។ ការធ្វើនិយស្សកម្មដល់
សេយ្យសកកិក្ខុដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ (ទៀត) គួរ
ដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិន
គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយ
ទៀត ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏
ចំរើន សូមព្រះសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ។ បេ ។ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវ
ស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ

ការសេយ្យ ។ ការ សន្ទ្រេន សេយ្យសការ ភិក្ខុនោ ឥយ្យសុ្ការ ឥសុ្ការ ។ ការ ។ ការ ។ ។ ។

ត្រូវនិយាយទ្បើង ។ សង្ឆបានធ្វើនិយស្សកម្មដល់សេយ្យសកកិក្ខុដោយ
ពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ (ទ្ធ) ដូច្នេះ គួរដល់សង្ឆ
ហើយ ព្រោះហេតុនោះទើបសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវដំណើរនេះ
ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៦៥) ម្ចាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-
នយកម្មផង ជាកម្មដែលសង្ឆរម្ងាប់ដោយអាត្រកង់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
គឺកម្មដែលសង្ឆធ្វើកំចាំងមុខ ១ កម្មដែលមិនសាកសួរហើយស្រាប់តែ
ធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើដោយបំនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្ចាលភិក្ខុទាំងឡាយ
និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយ
អាត្រកង់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៦៦) ម្ចាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-
នយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកង់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ជ្រៃ
ទ្ធ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអនាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិមិន
មែនជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយទេសិតាបត្តិ ១ ម្ចាលភិក្ខុទាំង-
ឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់
ដោយអាត្រកង់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

១០ អ្នកកន្ទ្រៃ ឌ៉ាយ ស្សកម្ម៉ ១០ ធម្មកម្ម៉

(៤៧) ១០ ១០ ១០

កម្មកូនកៈ និយស្សកម្ម ជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌

(៤៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-
នយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកត់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
ទៀត គឺកម្មដែលមិនទាន់ចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់
រំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់លើកអាបត្តិឡើងហើយធ្វើ ១
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្ម
ដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកត់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៤៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកត់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
គឺកម្មដែលធ្វើកំចាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើ
ដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកត់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៤៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-
នយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកត់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនទាន់សាកសួរហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែល
ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

តីហាន្ដ្ដេហ៎ សមន្ដ្ដាតត់ ដ៏យ សួ្ដ្ដ្ដ

និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយ
អាត្រកន់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៥០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-
នយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកន់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
ទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវ
តាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម
ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកន់ផង
ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៥១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកន់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
ទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអនាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១
កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង
ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលសង្ឆរម្ងាប់ដោយអាត្រកន់ផង ប្រកបដោយ
អង្គ ៣ នេះឯង ។

(៥២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកន់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
ទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើ

ហោតិ អនម្ហេ ១ ហោតិ ១ក្ខេ ១ ហោតិ ១ មេហិ ១ ១ ១

មិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទុយ្ជាត-
កម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកត់ផង
ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទុយ្ជាតកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកត់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
ទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយទេសិតាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១
កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទុយ្ជាតកម្មជាអធម្មកម្មផង
ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកត់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
នេះឯង ។

[៥៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទុយ្ជាតកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកត់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
គឺកម្មដែលមិនទាន់ចោទហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាម
ធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទុយ្ជាតកម្ម-
ជាអធម្ម-
កម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកត់ផង ប្រកប
ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៥៥) អបរេហិ ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហិ សមន្ដាគតំ ឯយ្យសកម្ម៏ អធម្ម៏ធម្ម៏ញ្ចេ ហោតិ អវិនយ៏ធម្ម៏ញ្ច ទ្ទ្ធ្ជ្ជ៏ សន្ដ៏ញ្ច អសារេត្វា ធ៏តំ ហោតិ អធម្ម៏ ធ៏តំ ហោតិ វ៏ត្ដ៏ ធ៏តំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហិ សមន្ដាគតំ ឯយ្យសកម្ម៏ អធម្ម៏ធម្ម៏ញ្ចេ ហោតិ អវិនយ៏ធម្ម៏ញ្ច ទ្ទ្ធ្ជ្ជ៏ សន្ដ៏ញ្ច ។

(៥៦) អបរេហិ ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហិ សមន្ដាគតំ ឯយ្យសកម្ម៏ អធម្ម៏ធម្ម៏ញ្ចេ ហោតិ អវិនយ៏ធម្ម៏ញ្ច ទ្ទ្ធ្ជ្ជ៏ សន្ដ៏ញ្ច អាបត្ដ៏ អនារេបេត្វា ធ៏តំ ហោតិ អ-ធម្ម៏ ធ៏តំ ហោតិ វ៏ត្ដ៏ ធ៏តំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហិ សមន្ដាគតំ ឯយ្យសកម្ម៏ អធម្ម-ធ៏ម្ម៏ញ្ចេ ហោតិ អវិនយ៏ធម្ម៏ញ្ច ទ្ទ្ធ្ជ្ជ៏ សន្ដ៏ញ្ច ។

អធម្ម៏ធ៏ម្ម៏ ទ្ធ្ជ្ជ៏ សន្ដ៏ ឥ្ជ្ជ៏ ។

(៥៧) ឥ្ជ្ជ៏ ភិក្ខវេ អ្ជ្ជ៏ សមន្ដាគតំ ឯយ្យ-ធ៏ម្ម៏ ធ៏ម្ម៏ញ្ចេ ហោតិ ឯ្ជ្ជ៏ ធ៏ម្ម៏ញ្ច ទ្ទ្ធ្ជ្ជ៏ សន្ដ៏ញ្ច

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

(៥៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកត់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
គឺកម្មដែលមិនទាន់លើកហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាម
ធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្ម-
កម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកត់ផង ប្រកប
ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៥៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកត់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
គឺកម្មដែលមិនទាន់លើកអាបត្តិឡើងហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិន
ត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម
ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកត់ផង
ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់និយស្សកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងអធម្មកម្ម ។

(៥៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែល

សម្ផ្ទា ១ តំ ហោតិ ២ ១ ១ ១

ធ្វើចំពោះមុខ ១ កម្មដែលសាកសួរហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យ
ប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង
ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង (១) (២) (៣) (១) (២) (១) (២) (១) (២

(៦០) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ ឥមានេហិ សមន្នាគតំ ឯយស្ស កម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូ-បសន្តញ្ច សម្ម្ហា ភតំ ហោតិ ឆន្ទេន ភតំ ហោតិ សមក្ខេន ភតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ឥមានេហិ សមន្នាគតំ ឯយស្ស កម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយ-កម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

(៦១) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ ឥមានេហិ សមន្នាគតំ ឯយស្ស កម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច បដិបុច្ឆា ភតំ ហោតិ ឆន្ទេន ភតំ ហោតិ សមក្ខេន ភតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ឥមានេហិ សមន្នាគតំ ឯយស្ស កម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយ-កម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

(៦២) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ ឥមានេហិ សមន្នាគតំ ឯយស្ស កម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូប-សន្តញ្ច បដិញ្ញាយ ភតំ ហោតិ ឆន្ទេន ភតំ ហោតិ

(៦០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
កម្មដែលធ្លាប់ចោទមុខ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយ
ការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជា
វិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៦១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្ម
ផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្ម
ដែលសាកសួរហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើ
ដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្ម
ផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
នេះឯង ។

(៦២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែល

សមក្ខេន ភាគ ហោតិ ឥមេហិ ២ ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហិ សមន្ដាភាគ និយស្សកម្ម៌ ធម្មកម្មញ្ចេ ហោតិ វិនយ-កម្មញ្ច សុវ្ជបសន្ដញ្ច ។

(៦៣) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហិ សមន្ដាភាគ និយស្សកម្ម៌ ធម្មកម្មញ្ចេ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវ្ជ-សន្ដញ្ច អាបត្ដិយា ភាគ ហោតិ ឆន្ទេន ភាគ ហោតិ សមក្ខេន ភាគ ហោតិ ឥមេហិ ២ ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហិ សមន្ដាភាគ និយស្សកម្ម៌ ធម្មកម្ម:ញ្ចេ ហោតិ វិនយ-កម្មញ្ច សុវ្ជបសន្ដញ្ច ។

(៦៤) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហិ សមន្ដាភាគ និយស្សកម្ម៌ ធម្មកម្ម:ញ្ចេ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវ្ជ-សន្ដញ្ច ទេសនាគាមិនិយា អាបត្ដិយា ភាគ ហោតិ ឆន្ទេន ភាគ ហោតិ សមក្ខេន ភាគ ហោតិ ឥមេហិ ២ ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហិ សមន្ដាភាគ និយស្សកម្ម៌ ធម្ម-កម្ម:ញ្ចេ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវ្ជបសន្ដញ្ច ។

(៦៥) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហិ សមន្ដា-ភាគ និយស្សកម្ម៌ ធម្មកម្ម:ញ្ចេ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច

ធ្វើដោយការ[ពមព[ៀងគ្នា ១ ម្ចាលកិ្ខ្ចុ ទាំងឡាយ ឧ០យ០ស្សកម្មជាធម្មកម្ម ផង ជាវ០ន០យ០ម្ម០ផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយ ល្អ០ផង [ប០ក០ដោយ០ង្គ ៣ ០នេ០ះ០ឯ០ផ ។

(ខ ៣) ម្ចាលកិ្ខ្ចុ ទាំងឡាយ ឧ០យ០ស្សកម្ម ជាធ០ម្ម០ម្ម០ផ ជាវ០ន០យ០ម្ម០ផ ជាកម្ម ដែលរម្ងាប់ដោយ ល្អ០ផ [ប០ក០ដោយ០ង្គ ៣ ដ០ទ០ទ[ត គឺ០ម្ម ដែលធ្វើ០ាមអ០ាបត្តិ ១ ០ម្ម ដែលធ្វើ[ត្រ០ាតាមធ០ម៌ ១ ០ម្ម ដែលធ្វើដោយ០ារ [ពមព[ៀ០ាគ្ន ១ ម្ចាលកិ្ខ្ចុ ទាំ០ាឡ ០ាយ ០ិ០ាស្ស០ម្ម ជ ០ាធ០ម្ម០ម្ម០ផ ជ ០ាវ០ន០ាយ០ម្ម០ផ ជ ០ាកម្ម ដ ០ាលរ ០ាម្ងាប ០ាដ ០ាយ ០ាល្ អ០ាផ [ប ០ាក ០ាប ០ាដ ០ាយ ០ាង្ គ ០ា ០ាន ០ាះ ០ាឯ ០ាផ ។

(ខ ០) ម្ចាលកិ្ខ្ចុ ទ ០ាងឡ ០ាយ ០ិ ០ាស្ ០ាកម្ ០ាជ ០ាធ ០ាម ០ាកម ០ាផ ជ ០ាវ ០ាន ០ាយ- ០ាកម ០ាផ ជ ០ាកម ០ាដ ០ាលរ ០ាម ០ាម ០ាប ០ាដ ០ាយ ០ាល ០ាអ ០ាផ [០ាប ០ាក ០ាប ០ាដ ០ាយ ០ាង ០ាគ ០ា ០ា ០ាន ០ាះ ០ាឯ ០ាផ ។

(ខ ០) ម ០ាលកិ ០ាខ ០ាំ ០ាងឡ ០ាយ ០ិ ០ាស ០ាកម ០ាជ ០ាធ ០ាម ០ាកម ០ាផ ជ ០ាវ ០ាន ០ាយ- ០ាកម ០ាផ ជ ០ាកម ០ាដ ០ាលរ ០ាម ០ាម ០ាប ០ាដ ០ាយ ០ាល ០ាអ ០ាផ [០ាប ០ាក ០ាប ០ាដ ០ាយ ០ាង ០ាគ ០ា ០ា ០ាន ០ាះ ០ាឯ ០ាផ ។ ០ាដ ០ាទ ០ាទ ០ាត គ ០ាឺ ០ាកម ០ាដ ០ាលធ ០ាវ ០ាធ ០ាវ ០ាដ ០ាយ ០ាអ ០ាបត ០ាតិ ០ាដ ០ាទ ០ាសនា ០ាគ ០ាមិ ០ាន ០ា ១ ០ាកម ០ាដ ០ាលធ ០ាវ ០ាធ ០ាវ ០ាត[០ាត ០ាតាមធ ០ាម ០ា ១ ០ាកម ០ាដ ០ាលធ ០ាវ ០ាធ ០ាវ ០ាដ ០ាយ ០ាការ[០ាពមព[០ាៀ ០ាងគ ០ាគ ០ា ១ ០ាម ០ាលកិ ០ាខ ០ាំ ០ាងឡ ០ាយ ០ិ ០ាស ០ាកម ០ាជ ០ាធ ០ាម ០ាកម ០ាផ ជ ០ាវ ០ាន ០ាយ ០ាកម ០ាផ ជ ០ាកម ០ាដ ០ាលរ ០ាម ០ាម ០ាប ០ាដ ០ាយ ០ាល ០ាអ ០ាផ [០ាប ០ាក ០ាប ០ាដ ០ាយ ០ាង ០ាគ ០ា ០ា ០ាន ០ាះ ០ាឯ ០ាផ ។

(ខ ០) ម ០ាលកិ ០ាខ ០ាំ ០ាងឡ ០ាយ ០ិ ០ាស ០ាកម ០ាជ ០ាធ ០ាម ០ាកម ០ាផ ជ ០ាវ ០ាន ០ាយ- ០ាកម ០ាផ ជ ០ាកម ០ាដ ០ាលរ ០ាម ០ាម ០ាប ០ាដ ០ាយ ០ាល ០ាអ ០ាផ [០ាប ០ាក ០ាប ០ាដ ០ាយ ០ាង ០ាគ ០ា ០ា ០ាន ០ាះ ០ាឯ ០ាផ ។ ០ាដ ០ាទ ០ាទ ០ាត

ស្ប្រមសន្ធ្ម អនេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឆម្មេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្ធេហិ សមន្ធាកតំ ឯយ្យស្ស្ត្ថកម្ម ឆម្ម្ត្ថកម្ម្ជ្ជ ហោតិ វិនយ្ត្ថកម្ម ស្ប្រមសន្ធ្ម ។

(៦៦) អបរេហិ ភិក្ខវេ តីហាន្ធេហិ សមន្ធាកតំ ឯយ្យស្ស្ត្ថកម្ម ឆម្ម្ត្ថកម្ម្ជ្ជ ហោតិ វិនយ្ត្ថកម្ម ស្ប្រមសន្ធ្ម ចោទេត្ថ្ម កតំ ហោតិ ឆម្មេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្ធ្ម-ហិ សមន្ធាកតំ ឯយ្យស្ស្ត្ថកម្ម ឆម្ម្ត្ថកម្ម្ជ្ជ ហោតិ វិនយ្ត្ថកម្ម ស្ប្រមសន្ធ្ម ។

(៦៧) អបរេហិ ភិក្ខវេ តីហាន្ធេហិ សមន្ធាកតំ ឯយ្យស្ស្ត្ថកម្ម ឆម្ម្ត្ថកម្ម្ជ្ជ ហោតិ វិនយ្ត្ថកម្ម ស្ប្រមសន្ធ្ម សារេត្ថ្ម កតំ ហោតិ ឆម្មេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្ធេហិ សមន្ធាកតំ ឯយ្យស្ស្ត្ថកម្ម ឆម្ម្ត្ថកម្ម្ជ្ជ ហោតិ វិនយ-ត្ថកម្ម ស្ប្រមសន្ធ្ម ។

គឺកម្មដែលធ្វើដោយអនេសិតាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នីយសកម្មជាធម្ម-កម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៦៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នីយសកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នីយសកម្មជាធម្ម-កម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៦៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នីយសកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នីយសកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះ ឯង ។

[៦៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ ឥមាន្ត្ថេហិ សមន្ទាគតំ និយស្សកម្មំ ឧម្មត្តកម្មញ្ចេ ហោតិ ចិនយកម្មញ្ច ស្ទ្ធ-ម្ម សន្ទ្ធញ្ច អាបត្តិ អាវេបេត្វា ភតំ ហោតិ ឧប្ផេ ភតំ ហោតិ សមក្ខេ ភតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ឥមាន្ត្ថេហិ សមន្ទាគតំ និយស្សកម្មំ ឧម្មត្តកម្មញ្ចេ ហោតិ ចិនយកម្មញ្ច ស្ទ្ធ-ម្ម សន្ទ្ធញ្ច ។

ធម្ម្ភកម្ម ទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

[៦៩] ឥមាហិ ភិក្ខវេ អន្ត្ថេហិ សមន្ទាគតស្ស ភិក្ខ-ណោ អាភន្ទ្ធមានោ សង្ឆ្ហ និយស្សកម្មំ ការេយ្ យ ភណ្ឌនការកោ ហោតិ ភណ្ឌនការកោ ចិ ១ នការ-ណោ ភស្ស ការកោ សង្ឆ្ហ អធិការណ ការកោ ១-ណ ហោតិ អញ្ញត្ថ អាបត្តិ ពហ្ម ១ អនបទ ១ ណ ភិមិ ១ ១ ១

កម្មក្នុងក: ការធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣

(៦៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នុ៎ះ នុ៎ះ ... ...

(៧០) អបរេហិ ភិក្ខវេ ឥមេហិ សមន្នាគ-
តស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ ឧយ្យោជេតុំ
ការេយ្យ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ អជ្ឈាចារេ
អាចារវិបន្នោ ហោតិ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ឥមេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុ-
នោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ ឧយ្យោជេតុំ ការេយ្យ ។

(៧១) អបរេហិ ភិក្ខវេ ឥមេហិ សមន្នាគតស្ស
ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ ឧយ្យោជេតុំ ការេយ្យ
ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតি
សង្ឆស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ឥ-
មេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ
ឧយ្យោជេតុំ ការេយ្យ ។

(៧២) តិណ្ណំ ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ
ឧយ្យោជេតុំ ការេយ្យ ឯកោ ភណ្ឌនការកោ ហោ-
តិ កលហការកោ វិវាទការកោ ភស្សការកោ
សង្ឆេ អធិករណការកោ ឯកោ ពាលោ ហោតិ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

(៧០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្ស-
កម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុ
អធិសីល ១ ភិក្ខុមានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារ ១ ភិក្ខុមានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិ-
ទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់
ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៧១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្ស-
កម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀល
ព្រះពុទ្ធ ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឆ ១ ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែល
ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៧២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្ស-
កម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុអកបង្ហិហេតុ បង្ហិដំលោះ បង្ហិវាទ បង្ហិតិរច្ឆាន-
កថា បង្ហិអធិការណ៍ក្នុងសង្ឆពួក ១ ភិក្ខុលង់មិនធ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន

អញ្ញត្ថ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ ឯកោ ឥហ ឥ-
ស្ស ១ ១ ១

មិនមានការកំណត់អាបត្តិពួក ១ ភិក្ខុនៅប្រចូកប្រចម្ងាំដោយគ្រហស្ថដោយការប្រចូកប្រចម្ងាំមិនសមគួរពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

(៧៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិកាងអធិសីលពួក ១ ភិក្ខុមានអាចារវិបត្តិកាងអាចារពួក ១ ភិក្ខុមានទិដ្ឋិវិបត្តិកាងអតិទិដ្ឋិពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

(៧៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម្មពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឆ ពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

ចប់និយស្សកម្មដែលសង្ឆប្រាថ្នាចង់ធ្វើមានចំនួន ៦ ។

១នៃយបិដក ចុល្លវគ្គ

(៧៥) ឧយ្យសុ្ជកម្ម្ជកតេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្ម្ជ
ាវត្តិតព្ពំ ។ ឥត្ថ្ជាយ សម្ម្ជាវត្តនា ន ឧបសម្ប្ជាទេតព្ពំ ន
ឧ្ជ្ជសុ្ជយោ ទាតព្ពោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ជ្ជាបេតព្ពោ ន
ភិក្ខុនោវាទកសម្ម្ជតិ សាទិតព្ព សម្ម្ជតេនបិ ភិក្ខុនិយោ
ន ឱ្ជវទិតព្ព យាយ អាបត្តិយ សង្ឆេន ឧយ្យសុ្ជកម្ម
 កតំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិតព្ព អញ្ញ វ
ត្ថុ ន ការេតព្ព ន ការេតព្ព ន ការេតព្ព ន ការេតព្ពំ
ការ្ជ្ជ ន ការេតព្ព ន ឧ្ជ្ជ្ជ ភិក្ខុនោ ឧ្ជ្ជ-
ការ ឧ្ជ្ជ ឧ្ជ្ជ ន ឧ្ជ្ជ ន ការ-
ន ការ ការ ន ការ ន ការ-
ន ការ ការ ន ការ ន ការ ន ភិក្ខ
ភិក្ខ ការ ការ ។

ឧយ្យសុ្ជកម្ម អដ្ឋ្ជ្ជ ។

(៧៦) អ ១ ១ ១

[៧៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឆបានធ្វើនិយស្សកម្ម ហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ឯការប្រព្រឹត្តិវត្តដោយប្រពៃក្នុងនិយស្សកម្មនោះដូចខ្លះ គឺភិក្ខុមិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា ១ មិនត្រូវឲ្យនិស្សយ ១ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើ ១ មិនត្រូវទទួលការសន្ទនាជាមួយ ១ មិនត្រូវជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ បើខ្លួនជាសង្ឆសន្ទនាឲ្យហើយ ក៏មិនត្រូវទៅប្រដៅពួកភិក្ខុនីទៀត ១ នូវនិយស្សកម្មដែលសង្ឆធ្វើព្រោះអាបត្តិណា ភិក្ខុកុំឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃ ១ ហ្លួងគ្នានឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ មិនត្រូវតិះដៀលនិយស្សកម្ម ១ មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ មិនត្រូវហាមឃាត់ការសូត្រសីលរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនត្រូវហាមបាតិមោក្ខ (របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនត្រូវឲ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនត្រូវចោទគេ ១ មិនត្រូវលើកគេ ១ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុ ១ ។

ចប់វគ្គ ១៨ ក្នុងនិយស្សកម្ម ។

[៧៦] លំដាប់នោះ សង្ឆបានធ្វើនិយស្សកម្មដល់សេយ្យសកភិក្ខុ ដោយពាក្យថា លោកត្រូវនៅដោយមាននិស្សយ (ទៀត) ។ ៖ សេយ្យសក-

សនេ្ធ ន ១ យ ស្ស ១ ១ ១

កម្មក្ខន្ធៈ និយស្សកម្ម ដែលសង្ឆមិនត្រូវរំលាប់

ភិក្ខុដែលសង្ឆធ្វើនិយស្សកម្មហើយនោះ ក៏សេពគប់ចូលទៅអង្គុយជិតពួកភិក្ខុជាកល្យាណមិត្តសូមរៀនចាស់ទំនឹងអដ្ឋកថា ក៏ចាន់ជាពហុស្សុតជាអ្នកទ្រទ្រង់ព្រះត្រៃបិដក អ្នកទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកាជាបណ្ដិត ឈ្លាសវៃ មានបញ្ញា មានសេចក្ដីខ្មាស មានសេចក្ដីរអែងប្រាថ្នាកន្លងសិក្ខា សេយ្យសកភិក្ខុនោះ ក៏ប្រតិត្ថានវត្ថុដោយប្រពៃ ចាំងសម្ងួបភេម ប្រតិត្ថានវត្ថុគួរដល់ភាវៈលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម ហើយក៏ចូលទៅកាន់ភិក្ខុទាំងឡាយនិយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា ម្នាលលោកចាំងឡាយដ៏មានអាយុ ខ្ញុំដែលសង្ឆធ្វើនិយស្សកម្មហើយចាន់ប្រតិត្ថានវត្ថុដោយប្រពៃ ចាំងសម្ងួបភេម ប្រតិត្ថានវត្ថុគួរដល់ភាវៈលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្មហើយ ខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្ដេចទៅ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក៏ក្រាបបង្គំទូលដំណើរនុះចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

(៧៧) ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះសង្ឆចូរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំងឡាយ ៥ គឺភិក្ខុឲ្យឧបសម្បទា ១ ភិក្ខុឲ្យនិស្ស័យ ១ ភិក្ខុឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ភិក្ខុទទួលការសន្ទនាខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១

សម្ផនោបិ ភិក្ខុនិយោ ឌុវនតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ
បញ្ចហាន្ដេហិ សមន្ដាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយ្យសកម្មំ
ន បដិប្ផស្សម្ភេតព្ពំ ។

(៧៨) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហាន្ដេហិ សមន្ដាគ-
តស្ស ភិក្ខុនោ និយ្យសកម្មំ ន បដិប្ផស្សម្ភេតព្ពំ យាយ
អាបត្តិយា សង្ឆេន និយ្យសកម្មំ ការិតំ ហោតិ តំ អាបត្តិ
អាបជ្ជតិ អញ្ញំ ១ តានិ សំការិ ១ តោ ១ ចាបិ ជ្ជតរ កម្មំ
ករោតិ ការ្ដ្ដ ករោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ច-
ហាន្ដេហិ សមន្ដាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយ្យសកម្មំ ន
បដិប្ផស្សម្ភេតព្ពំ ។

(៧៩) អដ្ដហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្ដាគតស្ស
ភិក្ខុនោ និយ្យសកម្មំ ន បដិប្ផស្សម្ភេតព្ពំ ។ ១ ។ ២ ។ ៣ ។ ៤ ។ ៥ ។ ៦ ។ ៧ ។ ៨ ។
ភិក្ខុនោ ១ ១ ១

ភិក្ខុដែលសង្ឆស្ងួនតឲ្យហើយ ក៏នៅតែ១ប្រជុំភិក្ខុទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់នីយសម្ភកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ឡើយ ។

(៧៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់នីយសម្ភកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឆធ្វើនីយសម្ភកម្ម ព្រោះអាបត្តិណាហើយ ត្រឡប់ត្រាមអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃ ប្រ-ហែលនឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬអាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ តិះដៀលនីយសម្ភកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើនីយសម្ភកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់នីយសម្ភកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

(៧៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់នីយសម្ភកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុហាមនូវបាសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ហាមបវារណារបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ ១ ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ឲ្យធ្វើឧកាស(ដើម្បីចោទ) ១ ចោទគេ ១ រំលឹកគេ ១ ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់នីយសម្ភកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់នីយសម្ភកម្មមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ ។

(៨០) បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្ថ្ថាតតស្ស ភិក្ខុនោ និយ្ស្សកម្ម្ং បដិប្ប្ស្សម្ភេតព្ពំ ន ឧបសម្ប្ជ-ន្ថេតិ ។ បេ ។

(៨១) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្ថ្ថាត-តស្ស ភិក្ខុនោ និយ្ស្សកម្ម្ং បដិប្ប្ស្សម្ភេតព្ពំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឆេ ន និយ្ស្សកម្ម្ং ១ តំ ហោតិ តំ អាបត្តិ ១ ១ ១

កម្មក្ខន្ធក និយស្សកម្មដែលសង្ឆត្រូវរម្លាប់

(៨០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្លាប់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនឲ្យឧបសម្បទា ១ ។ បេ ។

(៨១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្លាប់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឆបានធ្វើនិយស្សកម្មព្រោះអាបត្តិណាហើយមិនត្រឡប់ត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលនឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬអាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ មិនតិះ-ដៀលនិយស្សកម្ម ១ មិនតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើនិយស្សកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្លាប់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(៨២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្លាប់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនហាមឃាត់ចោសវោសរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនហាមបារាណារបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនធ្វើឲ្យជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ ១ មិនទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនឲ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនចោទគេ ១ មិនលើកគេ ១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្លាប់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំង ៨ នេះឯង ។

ចប់និយស្សកម្មមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឆត្រូវរម្លាប់ ។

(៨៣) ២២ញ្ចេ បន ភិក្ខវេ បដិប្ជាសន្ត្ថ្ងៃតញ្ចំ ។ ភេន ភិក្ខវេ សេយ្យសកេន ភិក្ខុនា សង្ឆ្យ ឧបសង្ក្ដមិត្ថ្ងា ២ភ្ជាំសំ ឧត្ត្ថ្ងាសន្ដ្ដ ភ្ជាវ្ដ្ថ្ងា ២ុ្ដ្ឍ្ជ្ជ ២ុ្ដ្ឍ្ជ្ជ ភិក្ខ្ជ ចាវ ២ុ្ដ្ឍ្ជ្ជ ២ុ្ដ្ឍ្ជ្ជ ២ុ្ដ្ឍ្ជ្ជ

(៨៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯនិយស្សកម្មនោះ សង្ឆត្រូវ
រម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេយ្យសកភិក្ខុនោះគប្បីចូលទៅ
រកជំនុំសង្ឆ ហើយធ្វើសំពត់ឧត្តរាសង្គនៀងស្មាម្ខាង ហើយសំពះបាទា
របស់ភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងជ្ជង អញ្ជលីឡើង និយាយ
ពាក្យយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកទាំងឡាយដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះករុណាដែល
សង្ឆបានធ្វើនិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសមួប
ពេម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់ការិយាលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម ខ្ញុំសូមការរម្ងាប់
និយស្សកម្ម ។ គប្បីសូមជាគំរប់ពីរដងផង ។ គប្បីសូមជាគំរប់បីដងផង ។
ភិក្ខុអ្នកធ្វាសប្រតិពលគប្បីញ្ជាំងសង្ឆឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន
សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះដែលសង្ឆធ្វើនិយស្សកម្មហើយ
បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសមួបពេម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់ការិយា
លាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការរម្ងាប់និយស្សកម្ម ។ បើកម្មមាន
កាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគប្បីរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុ
នោះចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់
ខ្ញុំ ដ្ឋិតសេយ្យសកភិក្ខុនេះដែលសង្ឆបានធ្វើនិយស្សកម្មហើយ បានប្រ-
ព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសមួបពេម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់ការិយាលាស់ខ្លួន

ភ០ក្ខុ០ ឧ០យ០ស្ស០ក០ម្មំ ប០ដ០ប្ប០ស្ស០ម្ភ០ត០ ។ យ០ស្ស០ យ០ស្ស០-
ត០ ១ម០ត០ ០ស០យ្ យ០ស០ក០ស្ស០ ភ០ក្ខុ០ ឧ០យ០ស្ស០ក០ម្ម០ស្ស០
ប០ដ០ប្ប០ស្ស០ទ្ធ០ ០ស០ ត០ណ្ហ០ស្ស០ យ០ស្ស០ ឧ០ក្ខ០ម០ត០ ០ស០
ភ០ាស០យ្ ។ ទុ០ត០យ០ម្ ០ឯ០ម០ម្ ០ឯ០ទ០ាម០ ។ ០ស០ណ០ាត០
ម០ ភ០ន្ត០ ០ស០ដ្ឋ០ អ០យ០ំ ០ស០យ្ យ០ស០ត០ា ភ០ក្ខ០ ០ស០ដ្ឋ០ន
ឧ០យ០ស្ស០ក០ម្ម០ក០ត០ា ០ស០ម្ម០ ០ឯ០ត្ត០ត០ លោ០ម០ ទ០ាត០ត០ ០ន០ត្ត០ារ
០ឯ០ត្ត០ត០ ឧ០យ០ស្ស០ក០ម្ម០ស្ស០ ប០ដ០ប្ប០ស្ស០ទ្ធ០ យ០ាច០ត០ ។ ០ស០ដ្ឋ០
០ស០យ្ យ០ស០ក០ស្ស០ ភ០ក្ខ០ ឧ០យ០ស្ស០ក០ម្ម០ំ ប០ដ០ប្ប០ស្ស០ម្ភ០-
ត០ ។ យ០ស្ស០ យ០ស្ស០ត០ ១ម០ត០ ០ស០យ្ យ០ស០ក០ស្ស០ ភ០ក្ខ០ ០ន
ឧ០យ០ស្ស០ក០ម្ម០ស្ស០ ប០ដ០ប្ប០ស្ស០ទ្ធ០ ០ស០ ត០ណ្ហ០ស្ស០ យ០ស្ស០
ឧ០ក្ខ០ម០ត០ ០ស០ ភ០ាស០យ្ ។ ត០ត០យ០ម្ ០ឯ០ម០ម្ ០ឯ០ទ០ាម០ ។
០ស០ណ០ាត០ ម០ ភ០ន្ត០ ០ស០ដ្ឋ០ អ០យ០ំ ០ស០យ្ យ០ស០ត០ា ភ០ក្ខ០
០ស០ដ្ឋ០ន ឧ០យ០ស្ស០ក០ម្ម០ក០ត០ា ០ស០ម្ម០ ០ឯ០ត្ត០ត០ លោ០ម០ ទ០ា-
ត០ត០ ០ន០ត្ត០ារ ០ឯ០ត្ត០ត០ ឧ០យ០ស្ស០ក០ម្ម០ស្ស០ ប០ដ០ប្ប០ស្ស០ទ្ធ០ យ០ាច-
ត០ ។ ០ស០ដ្ឋ០ ០ស០យ្ យ០ស០ក០ស្ស០ ភ០ក្ខ០ ឧ០យ០ស្ស០ក០ម្ម០ំ
ប០ដ០ប្ប០ស្ស០ម្ភ០ត០ ។ យ០ស្ស០ យ០ស្ស០ត០ ១ម០ត០ ០ស០យ្-
យ០ស០ក០ស្ស០ ភ០ក្ខ០ ឧ០យ០ស្ស០ក០ម្ម០ស្ស០ ប០ដ០ប្ប០ស្ស០ទ្ធ០

កម្មកន្ធ ការអម្ចាប់និយស្សកម្ម

ចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការអម្ចាប់និយស្សកម្ម ។ សង្ឆអម្ចាប់និយស្ស-
កម្មរបស់សេយ្យសកកិក្ខុ ។ ការអម្ចាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសក-
កិក្ខុសមគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវ
ស្ងៀម មិនសមគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្ក
នោះត្រូវនិយាយទៀត ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្ដីនេះជាគំរប់ពីរដង ។ បពិត្រ
ព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកកិក្ខុនេះដែលសង្ឆធ្វើ
និយស្សកម្មហើយ ចានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ចាំដ៏សមួបពេម ប្រ៊ព្រឹត្ត
វត្តគួរដល់ពិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការអម្ចាប់និយស្សកម្ម ។
សង្ឆអម្ចាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកកិក្ខុ ។ ការអម្ចាប់និយស្សកម្មរបស់
សេយ្យសកកិក្ខុគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្ក
នោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុ
អង្ក្ដនោះត្រូវនិយាយទៀត ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្ដីនេះជាគំរប់ប៊ីដងផង ។
បពិត្រ ព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកកិក្ខុនេះដែលសង្ឆ
ចានធ្វើនិយស្សកម្មហើយ ចានប្រព្រឹត្ត្ដវត្ដដោយប្រពៃ ចាំដ៏សមួបពេមប្រ-
ព្រឹត្ត្ដវត្ដ្ដគួរដល់ពិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការអម្ចាប់និយស្ស-
កម្ម ។ សង្ឆអម្ចាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកកិក្ខុ ។ ការអម្ចាប់និយស្ស-
កម្មរបស់សេយ្យសកកិក្ខុគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មាន

សោ ឥណ្ហាសុ យសុ ឧក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ឧដ្ឋិ្ឋ ១ ១ ១

អាយុអង្គនោះត្រូវសេ្វម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឆបានរម្ងាប់នីយសត្រកម្ម របស់សេយ្យសកភិក្ខុហើយ ការរម្ងាប់នីយសត្រកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុ គួរដល់សង្ឆហើយ ព្រោះហេតុនោះទើបសង្ឆសេ្វម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះដោយអាការសេ្វមយ៉ាងនេះ ។

ចប់នីយសត្រកម្មជាគំរប់ពីរ ។

[៨៤] សម័យនោះឯង ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនឹងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្ធសុកជាចៅអាវាសទ្រៀបកំដាគ់ជនបទ ជាភិក្ខុលាមកឥតខ្មាស ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ប្រព្រឹត្តអនាចារមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺជាំកូនឈ្លីផ្ការដោយខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេជាំខ្លះ ស្រោចខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេស្រោចខ្លះ បេះខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេបេះខ្លះ ក្រងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេក្រងខ្លះ ធ្វើផ្ការម្ងដ៏មានទង់តែម្ងាងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្ការម្ងដ៏មានទង់ទាំងពីរទ្រាងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្ការឈើចាក់រំលេចទង់ខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្ការឈើសម្រាប់ស៊ីកក្ងន់ បំពង់ខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្ការសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្ការម្ងដ៏សម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្ការម្ងដ៏សម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ អស្សជិភិក្ខុនឹងបុនព្ធ-សុកភិក្ខុនោះនាំយកផ្ការម្ងដ៏មានទង់តែម្ងាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំយក

ហ្ភាបេន្តិ ១ភតោវណ្ណិ្ភ្ភ្ភ

ទៅខ្ញុំ យកផ្ការមែងដែលមានទងតាំងពីរោងទៅខ្ជួនឯងខ្ញុំ ឲ្យគេនាំ
យកទៅខ្ញុំ នាំយកផ្ការណើចាក់រំលេចទងទៅខ្ជួនឯងខ្ញុំ ឲ្យគេនាំយកទៅខ្ញុំ
នាំយកផ្ការណើសម្រាប់ស៊ីកក្នុងបំពង់ទៅខ្ជួនឯងខ្ញុំ ឲ្យគេនាំយកទៅខ្ញុំ នាំ
យកផ្ការមែងសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលទៅខ្ជួនឯងខ្ញុំ ឲ្យគេនាំយកទៅខ្ញុំ នាំ
យកផ្ការមែងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកទៅខ្ជួនឯងខ្ញុំ ឲ្យគេនាំយកទៅខ្ញុំ
នាំយកផ្ការមែងសម្រាប់ប្រដាប់ខ្ចងទៅខ្ជួនឯងខ្ញុំ ឲ្យគេនាំយកទៅខ្ញុំ
ដើម្បីស្រីនៃត្រកូល ដើម្បីធីតានៃត្រកូល ដើម្បីកុមារីនៃត្រកូល ដើម្បីស្រី
ជាកូនប្រសានៃត្រកូល ដើម្បីទាសីនៃត្រកូលតាំងឡាយ អស្សជិភិក្ខុនឹង
បុនព្ធសុកភិក្ខុតាំងនោះនាន់ភោជនក្នុងភាជនមួយជាមួយនឹងស្រីនៃត្រកូល
ធីតានៃត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល នឹងទាសី
នៃត្រកូលតាំងឡាយខ្ញុំ ផឹកទឹកក្នុងផ្ទៃលជាមួយគ្នាខ្ញុំ អង្គុយលើអាសនជា
មួយគ្នាខ្ញុំ ដេកលើគ្រែជាមួយគ្នាខ្ញុំ ដេកលើកម្រាលជាមួយគ្នាខ្ញុំ ដេក
ដណ្ដប់ជាមួយគ្នាខ្ញុំ ដេកលើកម្រាលនឹងដណ្ដប់ជាមួយគ្នាខ្ញុំ នាន់ភោជ-
នក្នុងវេលាវិកាលខ្ញុំ ផឹកទឹកស្រវឹងខ្ញុំ ទ្រទ្រង់ផ្ការមែងគ្រឿងក្រអូបនឹង
គ្រឿងលាបខ្ញុំ រាំខ្ញុំ ច្រៀងខ្ញុំ ប្រគំខ្ញុំ កែក្រាយខ្ញុំ រាំជាមួយនឹងស្រី
កំពុងរាំខ្ញុំ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្ញុំ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំ
ខ្ញុំ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្ញុំ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្ញុំ

ការយន្ត្យាបិ ការយន្ត្ យ ការយន្ត្យាបិ ឋានេន្ត្ ការយ-
ន្ត្យាបិ លាសេន្ត្ ឋានេន្ត្យាបិ ឧទ្ធ្ ឋានេន្ត្យាបិ
ការយន្ត្ ឋានេន្ត្យាបិ ឋានេន្ត្ ឋានេន្ត្យាបិ លាសេន្ត្
លាសេន្ត្យាបិ ឧទ្ធ្ លាសេន្ត្យាបិ ការយន្ត្ លា-
សេន្ត្យាបិ ឋានេន្ត្ លាសេន្ត្យាបិ លាសេន្ត្ អជ្ឌ-
�ិ ការ៉ាន្ត្ ទសមេ ការ៉ាន្ត្ អាការ៉ាសេ ការ៉ាន្ត្
ឧរ៉ាការ៉ាមេ ការ៉ាន្ត្ សន្ត្ការ៉ាមេ ការ៉ាន្ត្ ១ លិការ-
ការ៉ាមេ ការ៉ាន្ត្ ឃនការ៉ាមេ[1] ការ៉ាន្ត្ សលាការ៉ាមេ-
ការ៉ាមេ ការ៉ាន្ត្ អក្ខ្ការ៉ាមេ ការ៉ាន្ត្ ឧន្ត្ការ៉ាមេ[2] ការ៉ាន្ត្ ១ន្ត-
ការ៉ាមេ ការ៉ាន្ត្ ១ោ.ក្ខ្ការ៉ាមេ ការ៉ាន្ត្ ការ៉ាន្ត្ ការ៉ាន្ត្ ការ៉ាន្ត្ ការ៉ាន្ត្
ការ៉ាន្ត្ ការ៉ាន្ត្ ១ោ.ក្ខ្ការ៉ាមេ ការ៉ាន្ត្ ១ោ.ក្ខ្ការ៉ាមេ ការ៉ាន្ត្ ១ោ.ក្ខ្ការ៉ាមេ
ការ៉ាន្ត្ ១ោ.ក្ខ្ការ៉ាមេ

នៃយបំផិត ចុល្លវគ្គ

ជ្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងជ្រៀងខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងជ្រៀងខ្លះ
កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងជ្រៀងខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ
ជ្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ
កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ
ជ្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយ
ខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ លេងបាល់ក្នុងមានក្រឡា ៨[1]
ខ្លះ លេងបាល់ក្នុងមានក្រឡា ១០[2]ខ្លះ លេងបាល់ក្នុងអាកាស[3]ខ្លះ លេង
រាងផ្ទូរដែលខ្ជូនគ្ជរកង[4]ខ្លះ លេងផ្ទាត់ត្រាប់(មានគ្ជសជាដើម)ខ្លះ លេង
ចាស់ក្នុងលានសម្រាប់លេងខ្លះ លេងហ៊ឹងខ្លះ លេងរលាស់ទឹកលាក់ឲ្យ
ឃាយរូបខ្លះ លេងអង្គញ់ខ្លះ លេងផ្ទុស្ងឹកខ្លះ លេងកូនទង្គ្ជីលខ្លះ លេងជាំដូង
ខ្លះ លេងកង្ហារខ្លះ លេងកល់ដីខ្ជាប់(ចាយឡ្ជុកចាយឡ្ជ)ខ្លះ លេងរមូចៗ
ខ្លះ លេងធ្ជូចៗខ្លះ លេងសរសេរអក្ជរឲ្យលាក់ឲ្យឃាយខ្លះ លេងឃាយចិត្ត
(ស្ដេចចង់)ខ្លះ លេងកំប្ជែងត្រាប់គេខ្លះ ហាត់វិជ្ជាដំរីខ្លះ ហាត់វិជ្ជាសេះខ្លះ
ហាត់វិជ្ជារថខ្លះ ហាត់វិជ្ជាធ្ជូខ្លះ ហាត់ដង (មានដងជាវជាដើម)ខ្លះ ស្ទុះរត់ពី
មុខដំរីខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខសេះខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខរថខ្លះ ស្ទុះរត់ទៅខ្លះ ស្ទុះរត់មកខ្លះ

---

១ ចត្រង្គមានក្រឡា ៨ ។ ២ ចត្រង្គមានក្រឡា ១០ ។ ន័យខ្លះប្រែថាឃាយ ។ ៣ ចត្រង្គគ្មានតួការ លេងតែមាត់ទេ ។ ៤ ប្រហែលជាលេងបិទមុខបិទពួន ។

ឧស្សេ[1]ន្ទ្ធ[1]ន្ធ[1]ចិ[1] អន្ធោ[2]ដ[2]ន្ធ[2]ចិ[2] ជ[2]ន[2]ន្ធ[2]ចិ[2] ម[2]ដ[2]ហ[2]ចិ[2] យ[2]ន[2]ន[2]ន្ធ[2] រ[2]ន[2]ម[2]ដ[2]ចិ[2] ស[2]ន[2]ហ[2]ដ[2] ប[2]ត[2]ត[2]ត[2] ឧ[2]ច[2]ន[2]ន[2]ន

ស្រែកហ៊ោ១ះ ១ះដៃ១ះ ចំចាប់ខ្លា១ះ ដាល់ខ្លា១ះ ត្រាលសង្ហាដ៏ក្ដ
ណ្ដាលពេនកំ:ហ៊ីយនិយាយនឹងស្រីដែលកំពុងកំយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់ប្ដូ
ស្រី ងាងចូរកាំក្ដងទ៍នេះមើលដូច្នេ១ះ ដាក់ម្រាមដៃលើថ្ងាស១ន នឹងថ្ងាស
ស្រីវ៉ា១ះ ប្រតិ្ដ្ដអនាចារធ្ងរ ។ ១ះ (ត្រៃអំពីនេះទៅទៀត) ។

(៨៥) សម័យនោះឯង មានភិក្ខុមួយរូបចាំវស្សាក្ដងដែនកាសី
ហ្ជ:ហ៊ីយ:ទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថ:ដ៏ម្ប៉ីគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ក៏ដ៏ារ:ស:-
ដ្ដៅទៅកាន់ដាគ៍ារ:ដ្ដនបទ ។ លុះវេលាព្រឹ:ក:ឡ:ង ភិក្ខុនោ:ក:ស្ងៀ:ក្ស្ងាត
ប្ដូ:ដាប:ដោយចាត្ត:ន:ដ៏ចីវ:ដ:ដ:ចូលទៅកាន់ក:ដ:ដ:ដ

នៃយមកវគ្គ

ឧត្តានមុខា បុព្វការ៉ានោ ឯសំ ខោ ១ ១ ១

១ និយាយបំផុត ចុងក្រោយ

មានមុខ១ដើម តែធ្លាប់និយាយមុន យើងគួរប្រាប់ដល់លោកម្ចាស់
ផ្ទះនោះ ។ ឧបាសកម្នាក់ចូលមើញកន្ទុនោះត្រៃចទៅបិណ្ឌបាតក្នុង
ក្រុងតាត្រាដនបាត លុះមើញហើយក៏ចូលទៅកាត់ក្ដីកន្ទុនោះ លុះចូលទៅដល់
ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំកន្ទុនោះហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា សូមមេត្តាប្រាស
លោកម្ចាស់ចូលបង្ហាន់ខ្ញុំដែរឬ ។ កន្ទុនោះប្រាប់ថា អាវុសោ ចង្ហាន់
អាត្មាមិនទាន់ចូលទេ ។ ឧបាសកនោះនិយាយថា សូមមេត្តាប្រាស
សូមលោកម្ចាស់និមន្តមក យើងនឹងនាំគ្នាទៅផ្ទះ ។ លុះឧបាសក
នោះនាំកន្ទុនោះទៅផ្ទះឲ្យឆាន់ស្រេចហើយ ក៏ចូលសួរដូចនេះថា សូម
មេត្តាប្រាស លោកម្ចាស់ទៅនិមន្តទៅកន្លែងណាទៀត ។ កន្ទុនោះ
ប្រាប់ថា អាវុសោ អាត្មានឹងទៅក្រុងសាវ៉ត្ថីដើម្បីគាល់ព្រះដ៏មានព្រះ
ភាគ ។ ឧបាសកនោះផ្ដាំថា សូមមេត្តាប្រាស បើដូច្នោះសូមលោក
ម្ចាស់ថ្វាយបង្គំព្រះបាទាព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយតម្លៃតាមពាក្យរបស់ខ្ញុំ
ផង ម្យ៉ាងទៀត សូមលោកម្ចាស់ក្រាបបង្គំទូលយ៉ាងនេះថា សូមទ្រង់ព្រះ
មេត្តាប្រាស អាវាសកន្លែងកំដាតាដនបាតខ្ជូចហើយ ដ្ឋិតកន្ទុឈ្មោះ
អស្សជិនឯកន្ទុឈ្មោះបុនព្ធសុត ជាចៅអាវាសកន្លែងកំដាតាដនបាត ជាកន្ទុ
លាមកតតន្ធ្ងាស កន្ទុទាំងពីរបួននោះប្រព្រឹត្តអនាចារមានសភាពយ៉ាងនេះ

កម្មវិធីនៃ បញ្ជាធនីយកម្ម អស្សុធិបុគ្គលវត្ថុ

ម្ហាសាវជ្ជំ ភេបេន្ធិបិ ភេចាបេន្ធិបិ សិញ្ចន្ធិបិ សិញ្ចា-
បេន្ធិបិ ជិនិនន្ធិបិ ជិនិនាបេន្ធិបិ ភន្ធេន្ធិបិ ភន្ធាបេន្ធិបិ
ឯកតោវណ្ដៀកមាលំ ភេភេន្ធិបិ ភាភេបេន្ធិបិ ឧភ-
តោវណ្ដៀកមាលំ ភេភេន្ធិបិ ភាភេបេន្ធិបិ មញ្ជរិកំ
ភេភេន្ធិបិ ភាភេបេន្ធិបិ រិតុតិកំ ភេភេន្ធិបិ ភាភេបេន្ធិបិ
រដ្ឋសកំ ភេភេន្ធិបិ ភាភេបេន្ធិបិ អាវេឡ្ឍ ភេភេន្ធិបិ
ភាភេបេន្ធិបិ ឆវច្ឆទ ភេភេន្ធិបិ ភាភេបេន្ធិបិ ទេ ភុលិត្ថីនំ
ភុលធីតានំ ភុលភុមារីនំ ភុលសុណ្ហានំ ភុលទាសីនំ
ឯកតោវណ្ដៀកមាលំ ហារន្ធិបិ ហាភេបេន្ធិបិ ឧភតោវណ្ដៀ-
ភមាលំ ហារន្ធិបិ ហាភេបេន្ធិបិ មញ្ជរិកំ ហារន្ធិបិ ហាភ-
បេន្ធិបិ រិតុតិកំ ហារន្ធិបិ ហាភេបេន្ធិបិ រដ្ឋសកំ ហារន្ធិបិ
ហាភេបេន្ធិបិ អាវេឡ្ឍ ហារន្ធិបិ ហាភេបេន្ធិបិ ឆវច្ឆទ ហា-
រន្ធិបិ ហាភេបេន្ធិបិ ទេ ភុលិត្ថីហិ ភុលធីតាហិ ភុ-
លភុមារីហិ ភុលសុណ្ហាហិ ភុលទាសីហិ សទ្ធឿ

១ ១ ១

ទ្រឹងយ៉ាងកេ ចុល្លវគ្គ

ឯកកាដនេន កុញ្ជ្ជ ឯកជាលកេន ចារ ឯកាស-
នេន ឆ ឯសីនេ ឯកមនេ ឯកវេ ឯកឆ្ឆ ឯកឆ្ឆ-
ណ ឯកជ្ជ ឯកជ្ជ ឯកឆ្ឆ ឯកឆ្ឆ ឯកជ្ជ
ឯកជ្ជ ឯកជ្ជ ឯកជ្ជ ឯកជ្ជ ឯកជ្ជ ឯ-
ណ ឯ ឯ ឯ

ខែយប៉ិត ចុល្លវគ្ត

ចាំងឡាយ១ះ ផ្ទ័ករ៉ាកក្នុងផ្ទ្ចិលជាមួយគ្ន១ះ អ្ងគ្ុយលើអ្ាសនជាមួយគ្ន១ះ ដ្ៅកលើត្រ្ៃជាមួយគ្ន១ះ ដ្ៅកលើកម្ៃលជាមួយគ្ន១ះ ដ្ៅកដ្ណ្ដ ប់ជាមួយគ្ន១ះ ដ្ៅកលើកម្ៃលនិងដ្ណ្ដ ប់ជាមួយគ្ន១ះ ឆាន់ភ្ៅជនក្នុងវ្ៅលាវ្ៅកាល១ះ ផ្ទ័ករ៉ាកស្ៅរ៉ាង១ះ ទ្ៅទ្ៅ ផ្ទ្ៅ ម្ងរ្ៅ ត្ៃ ត្ៃ ត្ៃ ត្ៃ ១ លាប១ះ ក ១ះ ្ៅ ១ះ ្ៅ ១ះ ្ៅ

១០ម្ចាស់ទ្រព្យ បញ្ជាដន៍យកម្ម៉ ១០ស្ស ១០ខ្ញុ ១០ស្ស

ភ័ន្ធ្ជ ១០ក្ខ្ជ ១០ ភ័ន្ធ្ជ ១០ ១០ ១០

កម្មកូនតូច បញ្ជាដនីយកម្ម រឿងអស្សជិកាកូនចិងបុត្ត្រសុកកាកូ

លេងអង្គញ់ខ្លះ លេងធ្ងុស្ងឹកខ្លះ លេងកូនទង្គ្លីលខ្លះ លេងជាំជួងខ្លះ លេងកង្ហារខ្លះ លេងវាស់ដីឥដ្ឋចង់ខ្លះ លេងវេតតូច ១ ខ្លះ លេងធ្ងូចូ ១ ខ្លះ លេងសរសេរសរសេរ ១ ១ ១

សាធុ ភន្តេ ភគវា ភិក្ខូ ឧបាលិ យ-ថាយំ ភិក្ខូ ឧបាលិ ។ ឧ-ម្ភារុ សោ ខោ សោ ភិក្ខុ ឥស្ស ឧចាសកស្ស ឧដ្ឋានសារ(១) ឧដ្ឋាយ សនា យេន ភគវ ។ ១-ម ។ ១-ម ។ ១-ម

ខ្ញុំព្រះអង្គសូមអង្វរ សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ប្រញ្ជូនកិកុតាំងឡាយ ទៅកាន់ជាតិវេនបទ ដើម្បីឲ្យអាចសក្ខីកិជាតិវេនបទនេះបានស្ងួតស្ងួ (តទៅ) ។ កិកុនោះទទួលពាក្យបណ្ដាំ ១ ចុះសកនោះថា អើអាវុសោ ហើយគ្រាកចាកអាសនៈ ១ ស្ងាមចេញទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ហើយចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ក្នុងដេតវនារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ១ ក្រុងសាវត្ថីដោយលំដាប់ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។

(៨៦) ក៏ការទទួលកាត់ទាត់ជាមួយនឹងពួកកិកុជាអាគន្ធុកនេះ ជាទំនៀមរបស់ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទាំងឡាយ ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សួរកិកុនោះដូច្នេះថា ម្នាលកិកុ អ្នកលួមអត់ទ្រាំបានទេឬ អ្នកលួមប្រព្រឹត្តទៅបានទេឬ អ្នកមកតាមផ្លូវធ្វើយមិនសូវលំបាកទេឬ ម្នាលកិកុ ចុះអ្នកមកអំពីទីណា ។ កិកុនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិ-ត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គលួមអត់ទ្រាំទៅបាន បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គលួមប្រព្រឹត្តទៅបាន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មួយវិញទៀត ខ្ញុំព្រះអង្គមកតាមផ្លូវធ្វើយមិនសូវលំបាកទេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គនៅចាំវស្សាក្នុងវិជនកាសីរួចហើយ មកក្រុងសាវត្ថីដើម្បីគាល់ព្រះអង្គក្នុងទីនេះ បានដើរសំដៅមកកិជាតិវេនបទ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន

កម្មកន្ធកៈ បញ្ចាដ៏ន័យកម្ម៉ អស្សជិបុនព្ធសុកវត្ថុ

អ១ខ្ញាហ៎ ភន្ត្ត ឫ១ណ្ណាសមយ៎ ន៎ាសេ ត្ថ ១ត្ត១ ១ារ១ា-
ណាយ ១ាតាតិ ២ណ្ណាយ ១ារ៎ាសិ៎ អ១ន្ត្ត១ ១ោ ២ ភន្ត្ត
អ១ញ្ញ១ ១ ១ ១ារ១ាសោ ១ាតាតិ២ ២ណ្ណាយ ១ ១ ១

កម្មកូនកុ បញ្ជាងនីយកម្ម រឿងអស្សជិភិក្ខុនឹងបុនព្ធសុកភិក្ខុ

លុះវេលាព្រឹកឡើង ខ្ញុំព្រះអង្គស្លៀកស្បង់ហើយប្រដាប់ដោយចីវ-
ចូលទៅកាន់កិដាគិរីជនបទដើម្បីបិណ្ឌបាត្រ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មានឧ-
បាសកម្នាក់ បានឃើញខ្ញុំព្រះអង្គកំពុងត្រៃចទៅបិណ្ឌបាត្រក្នុងកិដាគិរីជន-
បទ លុះឃើញហើយក៏ចូលមកកាន់ខ្ញុំព្រះអង្គ លុះចូលមកហើយថ្វាយបង្គំខ្ញុំ-
ព្រះអង្គហើយ បានសួរដូច្នេះថា សូមមេត្តាប្រោសលោកម្ចាស់ឯងបានចង្ហាន់ខ្ទះ
ដែរឬ ខ្ញុំព្រះអង្គប្រាប់ថា ម្នាលអាវុសោ ចង្ហាន់អាត្មាមិនទាន់បានទេ ឧបា-
សកនោះនិយាយថា សូមមេត្តាប្រោស សូមលោកម្ចាស់ទិមន្តមក យើងនឹ-
ងនាំគ្នាទៅផ្ទះ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន លុះឧបាសកនោះនាំខ្ញុំព្រះអង្គ
ទៅផ្ទះឲ្យមានស្រែចហើយ បានសួរដូច្នេះថា សូមមេត្តាប្រោស លោ-
ម្ចាស់ទិមន្តទៅកន្លែងណា ខ្ញុំព្រះអង្គប្រាប់ថា អាវុសោ អាត្មានឹងទៅក្រុ-
សាវត្ថីដើម្បីគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ឧបាសកនោះក៏ឆ្លើយថា សូមមេត្តា-
ប្រោស បើដូច្នោះសូមលោកម្ចាស់ថ្វាយបង្គំព្រះបាទ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ
ដោយតួងតាមពាក្យរបស់ខ្ញុំ ម្យ៉ាងទៀតសូមលោកម្ចាស់ក្រាបបង្គំទូ-
ល យ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន អាវាសកន្លែងកិដាគិរីជនបទ ខ្ញុំចូលហើយ
ព្រោះតែកុណ្ឌោ អ្ន ជិនឹងតែកុណ្ឌោ បុនព្ធសុកធ្លាប់ អាវាសកន្លែងកិដាគិ-
ជនបទ ជាតែកុណ្ឌ ម ក ម ន ន ម ន ។ ស ច ក្តី ម្ញ ស ។ ។ ។

។ បេ ។ ភិក្ខវេ អនាចារ អាចរន្តិ យេបិ តេ ភន្តេ មនុស្ស
ពុទ្ធ សន្ធ អបោសុ បសន្ន តេបិ ឥតរេ អស្ទ្ធ
អប្ប សន្ត ឯតេ យានិ តានិ សង្ឆ ពុទ្ធ ឧានបថានិ
តានិ ឥតរេ ១ ១ ១

ប្រព្រឹត្តអនាចារផ្សេង ។ (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត) ១ៃ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ពួកមនុស្សណាដែលធ្លាប់មានសទ្ធាជ្រះថ្លាមកពីមុន ឥឡូវនេះមនុស្សទាំងនោះក៏ត្រឡប់ជាគ្មានសទ្ធាជ្រះថ្លាទៅវិញ លំអានទានទាំងឡាយ ឯណា (ដែលគេធ្លាប់ធ្វើ) ដល់សង្ឆមកពីមុន ឥឡូវនេះលំអានទានទាំងនោះគេក៏ផ្តាច់អស់ទៅ ពួកកិក្ខុដែលមានសីលដ៏ស្រឡាញ់ក៏ខ្ជាត់-ខ្ជាត់ចេញអស់ នៅតែពួកកិក្ខុដែលលាមក បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ១ៃ ព្រះអង្គសូមអង្វរ សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់បញ្ជូនពួកកិក្ខុទៅកាន់កិជាតិវិជនបទ ដើម្បីឲ្យអាវាសកង៏កិជាតិវិជនបទនេះបានតាំងនៅឆ្លាប់ខ្ជួនដូចដែលវិញ បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ១ៃ ព្រះអង្គទើបនឹងមកអំពីទីនោះ ។

(៨៧) ព្រោះនិទានេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំកិក្ខុសង្ឆហើយត្រាស់សួរពួកកិក្ខុថា ម្ចាលកិក្ខុទាំងឡាយ ពួកថាអស្សជិកិក្ខុនឹងបុនពួសុកកិក្ខុជាចៅអាវាសកង៏កិជាតិវិជនបទ ជាកិក្ខុអលជ្ជីលាមក កិក្ខុទាំងនោះប្រព្រឹត្តអនាចារមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺដាំកូនឈើផ្ការ១ងឯ១ៃ ឲ្យគេដាំ១ៃ ។ ល ។ ប្រព្រឹត្តអនាចារមានប្រការផ្សេង ។ (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត) ១ៃ ពួកមនុស្សណាធ្លាប់មានសទ្ធាជ្រះថ្លាមកពីមុន ឥឡូវនេះមនុស្សទាំងនោះក៏ចុះសទ្ធាជ្រះថ្លាទៅវិញ លំអានទាន

តានិបិ ឯតានិ ឧបច្ឆិន្ទានិ រាញ្ជ្ជ្ជ

ចាំងឡាយឯណា (ដែលគេធ្លាប់ធ្វើ) ដល់សង្ឆក្នុងកាលមុន ឥឡូវនេះ
លំអានទានចាំងនោះគេក៏ផ្តាច់អស់ហើយ ពួកកិក្ខុដែលមានសីលជាទីស្រ-
ឡាញ់ ក៏ខ្ជាត់ក្ងាត់ចេញអស់ នៅតែពួកកិក្ខុដែលលាមក (សេចក្តីនេះ)
ជាពិតមែនឬ ? កិក្ខុនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ
ពិតមែន ? ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលកិក្ខុ
ចាំងឡាយ អំពើនៃមោឃបុរសចាំងនោះមិនសមគួរទេ ? បេ ? ម្នាល
កិក្ខុចាំងឡាយ មោឃបុរសចាំងនោះមិនសមបើនឹងប្រព្រឹត្តអនាចារមាន
សភាពយ៉ាងនេះ គឺជាកូនឈ្មួនឯងខ្លះ ឲ្យគេជាខ្លះ ស្រោចខ្លួនឯងខ្លះ
ឲ្យគេស្រោចខ្លះ បេះខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេបេះខ្លះ ក្រងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេ
ក្រងខ្លះ ធ្វើផ្ការមែងមានទងតែម្ខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កា
ការមែងមានទងចាំងពីរខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាឈើចាក
រំលេចទងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាឈើសម្រាប់ស៊ីកក្នុងបំពង់
ខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេ
ធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្ការមែងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កា
ការមែងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ អស្សជិកិក្ខុនឹងបុនព្ធ-
សុកកិក្ខុនោះនាំផ្ការមែងមានទងតែម្ខាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ
នាំផ្ការមែងដែលមានទងចាំងពីរខាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ

ហាកបេ សន្ធិ្ធ ១ ១ ១

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

នាំផ្ការណើចាក់រំលេចទង៏ៅ១ទងដ១ៃ ឲ្យគេនាំៅ១ៃ នាំផ្ការណើសម្រាប់
ស្ថិតកង៏ចំពង៏ៅ១ទងដ១ៃ ឲ្យគេនាំៅ១ៃ នាំផ្ការកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់
ក្បាលៅ១ទងដ១ៃ ឲ្យគេនាំៅ១ៃ នាំផ្ការកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀក
ៅ១ទងដ១ៃ ឲ្យគេនាំៅ១ៃ នាំផ្ការកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូង៏ៅ១ទងដ
១ៃ ឲ្យគេនាំៅ១ៃ ដើម្បីស្រីនៃត្រកូល ធីតានៃត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល ស្រី
ជាកូនប្រសានៃត្រកូលតាសីនៃត្រកូលតាំង១ាយ កិតុតាំង១ោះធាន់ភោ.
ជនកុង៏ភាជនមួយជាមួយនឹង៏ស្រីនៃត្រកូល ធីតានៃត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល
ស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល នឹង៏តាសីនៃត្រកូលតាំង១ាយ១ៃ ផឹកទឹកកង
ផ្ទ្ធ៏ជាមួយគ្នា១ៃ អង្គុយលើអាសនជាមួយគ្នា១ៃ ដេកលើគ្រែជាមួយគ្នា
១ៃ ដេកលើកម្រាលជាមួយគ្នា១ៃ ដេកជណ្ណាប់សំពត់ជាមួយគ្នា១ៃ ដេកលើ
កម្រាលជណ្ណាប់សំពត់ជាមួយគ្នា១ៃ ធាន់ភោជនកង៏លៅ១ៃ ផឹកទឹក
ស្រវ៏ង១ៃ ទ្ទ្ទ ង៏ផ្ការកម្រង៏ គ្ងឹ៏ងក្ដ្ធ ១ាបនឹង៏ គ្ងឹ៏ងលាប១ៃ ១ាំ១ៃ ១ៀ
ង១ៃ ប្ដ្ធ ១ៃ ១ៃ ១ាយ១ៃ ១ាំជាមួយនឹង៏ស្រីកំពុង៏ ១ាំ១ៃ ១ៀ ង៏ជាមួយនឹង៏ស្រី
កំពុង៏ ១ាំ១ៃ ប្ដ្ធ ជាមួយនឹង៏ស្រីកំពុង៏ ១ាំ១ៃ ១ៃ ១ាយជាមួយនឹង៏ស្រីកំពុង៏ ១ាំ
១ៃ ១ាំជាមួយនឹង៏ស្រីកំពុង៏ ១ៀ ង៏១ៃ ១ៀ ង៏ជាមួយនឹង៏ស្រីកំពុង៏ ១ៀ ង៏១ៃ
ប្ដ្ធ ជាមួយនឹង៏ស្រីកំពុង៏ ១ៀ ង៏១ៃ ១ៃ ១ាយជាមួយនឹង៏ស្រីកំពុង៏ ១ៀ ង៏១ៃ

លាសេ សន្ធ ១ ១ ១

ក៏ជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ក៏ជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែ-ក្រាយខ្លះ លេងបាស្ការមានក្រឡា ៨ ខ្លះ លេងបាស្ការមានក្រឡា ១០ ខ្លះ លេងបាស្ការក្នុងអាកាសខ្លះ លេងផ្លូវដែលខ្ជួនគ្ជរវាងខ្លះ លេងផ្ទាត់ត្រាប់ (មានគ្ជួសជារដើម) ខ្លះ លេងបាស្ការក្នុងលានសម្រាប់លេងខ្លះ លេងហ៊ីងខ្លះ លេងរលាស់ទឹកលាក់ឲ្យតាយរូបខ្លះ លេងអង្គញ់ខ្លះ លេងផ្ទុ ស្ទឹកខ្លះ លេងកូនទន្ទ្ធីលតូចខ្លះ លេងដាំដូងខ្លះ លេងកង្ហារខ្លះ លេងវាល ដ៏ឡាចប់ខ្លះ លេងរមៀតតូច ១ ខ្លះ លេងធ្នូតូច ១ ខ្លះ លេងសរសេរអក្សរឲ្យលាស ឲ្យតាយខ្លះ លេងតាយចិត្ត (ស្ពៃចចង់) ខ្លះ លេងកំប្លែងត្រាប់គេខ្លះ ហាត់វិជ្ជាដំរីខ្លះ ហាត់វិជ្ជាសេះខ្លះ ហាត់វិជ្ជារថខ្លះ ហាត់វិជ្ជាធ្នូខ្លះ ហាត់ដង (មានដងជារជារដើម) ខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខដំរីខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខសេះ ខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខរថខ្លះ ស្ទុះរត់ទៅខ្លះ ស្ទុះរត់មកខ្លះ ស្រែកហ៊ោខ្លះ

អាជានិស្សន្តិបិ ឧស្សន្ទ្យិស្សន្តិបិ អន្ទ្ធាជ[1]ស្សន្តិបិ
ឯ្ពុជ្ឈិស្សន្តិបិ មុដ្ឋីហិបិ យុជ្ឈិស្សន្តិ រដ្ឋមជ្ឈេបិ សង្ឆ-
ដ្ឋ បត្តិត្វា ឆទ្ធ ២រ ១ ១ ១

ទេ១ដៃខ្លះ ចំជាប់គ្នាខ្លះ ដាស់គ្នាខ្លះ ក្រាលសង្ឆាដ៏ក្នុងកណ្ដាលពេងកំហើយ
និយាយនឹងស្ត្រីដែលកំពុងកំយ៉ាងនេះថា ម្នាលបួនស្រី នាងចូរពាំក្ដងទ៍នេះ
មើលជូរច្នះខ្លះ ដាក់ម្រាមដៃលើថ្ងាសខ្លួននឹងថ្ងាសស្ត្រីរាងខ្លះ ប្រព្រឹត្តអ-
នាចារផ្សេង ១(ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត)ខ្លះ ក៏ពួកមនុស្សណា ធ្លាប់មានសទ្ធា
ជ្រះថ្លាមកអំពីមុន ឥឡូវនេះមនុស្សទាំងនោះត្រូវឃ្លាតជាគ្មានសទ្ធាជ្រះថ្លាទៅ
វិញ លំអានទានទាំងឡាយឯណា(ដែលគេធ្លាប់ធ្វើ) ដល់សង្ឆក្នុងកាលមុន
ឥឡូវនេះលំអានទានទាំងនោះគេក៏ផ្ដាច់អស់ទៅហើយ ភិក្ខុទាំងឡាយដែល
មានសីលជាទីស្រឡាញ់ក៏ខ្ជាត់ក្ងាត់ចេញអស់ នៅតែពួកភិក្ខុលាមក ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិននាំឲ្យកើតសេចក្ដីជ្រះថ្លាដល់ជនដែលមិនទាន់
ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយទ្រង់ធ្វើធម្មីកថារួចត្រាស់
ហៅព្រះសារីបុត្តនឹងព្រះមោគ្គល្លានមកថា ម្នាលសារីបុត្តនឹងមោគ្គល្លាន
ចូរអ្នកទាំងឡាយទៅកាន់ជាតិវ៉ែនបទហើយធ្វើបញ្ជាជនីយកម្ម[1] ដល់ភិក្ខុ
ឈ្មោះអស្សជិនឹងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្ធសុក (ឲ្យចេញ) ពីកាន់ជាតិវ៉ែនបទចេញ
(ផ្ទាត) ភិក្ខុទាំងនុះជាសន្ធិវិហារិកបស់អ្នកទាំងឡាយស្រាប់ហើយ ។
ព្រះសារីបុត្តនឹងព្រះមោគ្គល្លានក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន
យើងខ្ញុំនឹងធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនឹងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្ធសុក

---

១ កម្មដែលសង្ឆត្រូវបណ្ដេញឬបំបរបង់ភិក្ខុដែលមានទោសឲ្យចេញពីទីអាវាស ។

ដ្ឋុសាតិ ។ តេនហិ ភុម្ម្ហ សារីបុត្ត ពហុកេហិ ភិក្ខូហិ
សទ្ធិំ ឧជ្ជ្ហាតិ ។ ឯវំ ភន្តេតិ ខោ សារីបុត្តមោគ្គលានា
ភគវតោ បច្ចុស្សុសុំ ។

(៨៨) ឯវញ្ហេ បន ភិក្ខវេ ភោតព្ពំ ។ បឋមំ អសន្ត-
ដ្ឋិបុគ្គលេ ភិក្ខុ ចោទេតព្ពោ ចោទេត្វា សារេតព្ពោ
សារេត្វា អាបត្តិ អារោបេតព្ពា អាបត្តិ អារោបេត្វា ព្យត្តេន
ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឆោ ញាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ
ភន្តេ សង្ឆោ ឥមេ អសន្តដ្ឋិបុគ្គលេ ភិក្ខូ ឧក្ខិបន្តូ
ភោ ទាមសមាចារ ឥមេសំ ទាមតោ សមាចារ ទិស្ត្ថ
ចេ សុយ្ត្ថ ច ឧ ឧ ឧ ឥមេ ០ ១ ០ ១ ០ ១

(ឲ្យចេញ) ចាកកិដាគិរីជនបទជ្រៅម្ត្រេចបាន ព្រោះកិក្ខុទាំងនោះសុទ្ធតែជាមនុស្សកាចវ៉ាងវូសណាស់ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលសារីបុត្តមោគ្គល្លាន បើដូច្នោះចូរអ្នកទាំងឡាយទៅជាមួយនឹងពួកកិក្ខុច្រើនរូបចុះ ។ ព្រះសារីបុត្តនឹងព្រះមោគ្គល្លានទទួលព្រះបន្ទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគថា ព្រះកុណ្ណាព្រះអង្គ ។

(៨៨) ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឯបញ្ជាផនីយកម្មនេះសង្ឆត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ ។ ត្រូវចាទកិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនឹងកិក្ខុឈ្មោះបុនព្ភសុកជាមុន លុះចាទហើយ ត្រូវលើក លុះលើកហើយ ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ កិក្ខុដែលឆ្ងាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ជ្ជិត) កិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនឹងកិក្ខុឈ្មោះបុនព្ភសុកនេះជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល ជាអ្នកមានមារយាទអាក្រក់ មារយាទអាក្រក់របស់កិក្ខុទាំងនេះ គេក៏ចានឃើញចានឮ ទាំងពួកត្រកូលដែលកិក្ខុទាំងនេះទ្រុស្តហើយ គេក៏ចានឃើញចានឮដែរ ។ បើបញ្ជាផនីយកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆត្រូវធ្វើបញ្ជាផនីយកម្មដល់កិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនឹងកិក្ខុឈ្មោះបុនព្ភសុក (ឲ្យចេញ) ពីកិដាគិរីជនបទថា កិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនឹងកិក្ខុឈ្មោះបុនព្ភសុកមិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរីជនបទទេ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន

សនេ្ធ ឥមេ អស្សជិបុនព្ធសុកា ភិក្ខូ ភុលទ្ធសកា ចាបសមាចារ ឥមេសំ ចាបតា សមាចារ ធិស្ស្ធ្ធ ចេវ សុយ្ធ្ធ ច ភុលានិ ច ឥមេហិ ទុដ្ឋានិ ធិស្ស្ធ្ធ ចេវ សុយ្ធ្ធ ច ។ សនេ្ធ អស្សជិបុនព្ធសុកានំ ភិក្ខូនំ ភិជ្ជតិ្ថ្ម ឧ្ជ្ជ្ជនីយកម្ម ភេតិ ជ្ជ្ជ្

សូមសង្ឆ ស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនទ្ធ ភិក្ខុឈ្មោះបុនព្ធសុកនេះជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូលមានមារយាទអាក្រក់ មារយាទអាក្រក់របស់ភិក្ខុទាំងនេះគេក៏ចានឃើញ ចានឮ ទាំងពួកត្រកូលដែលភិក្ខុទាំងនេះទ្រុស្តហើយ គេក៏ចានឃើញ ចានឮដែរ ។ (ឥឡូវ) សង្ឆធ្វើបញ្ជាដនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនទ្ធ ភិក្ខុឈ្មោះបុនព្ធសុក (ឲ្យចេញ) ពីកិជាតិវិជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនទ្ធ ភិក្ខុឈ្មោះបុនព្ធសុកមិនត្រូវនៅក្នុងកិជាតិវិជនបទទេ ។ ការធ្វើបញ្ជាដនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនទ្ធ ភិក្ខុឈ្មោះបុនព្ធសុក (ឲ្យចេញ) ពីកិជាតិវិជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនទ្ធ ភិក្ខុឈ្មោះបុនព្ធសុកមិនត្រូវនៅក្នុងកិជាតិវិជនបទទេ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្ក្ណា ; លោកដ៏-មានអាយុអង្ក្ណានោះគប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្ក្ណា លោកដ៏មានអាយុអង្ក្ណានោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនទ្ធ ភិក្ខុឈ្មោះបុនព្ធសុកនេះជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល ជាអ្នកមានមារយាទអាក្រក់ មារយាទអាក្រក់របស់ភិក្ខុទាំងនេះគេក៏ចានឃើញ ចានឮ ទាំងពួកត្រកូលដែលភិក្ខុទាំងនេះទ្រុស្តហើយ គេក៏ចានឃើញ ចានឮដែរ ។ សង្ឆធ្វើបញ្ជាដនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនទ្ធ ភិក្ខុឈ្មោះបុនព្ធសុក (ឲ្យចេញ) ចាកកិជាតិវិជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនទ្ធ ភិក្ខុឈ្មោះបុនព្ធសុកមិនត្រូវ

យសក្ខយស្ថគោ ១មតិ អស្សជិបុនព្ជសុ្ការ៉ ភ៉ិក្ខ្ជ៉ ភ៉ិ-
ជាភ៉ិស្ម៉ា បញ្ចាដនីយកម្ម្ សស្ស ការណ៍ ន៉ាសស្ជ៉ជិបុនព្ជសុ-
ការ៉ ភ៉ិក្ខ្ជ៉ ភ៉ិជាភ៉ិស្ម៉ី រ៉ត្ជ្ជ ន្ធ៉ សោ ត្ជ្ជ៉ ណ្ណ៉ ស្ជ ១ ១ ១ ១
ន ក្ខ្ជ ១ ១ ១ ១

១០ ១០ ១ ១ ១

អសប្ជនិបុគ្គលស្ស កាលំ ភិក្ខវេ ភិជ្ជតិ ស្ម។ បញ្ចន្ន ខ្ជ-
ភន្ត្ម ជ្ជ អសប្ជនិបុគ្គលស្ស ភិក្ខវេ ភិជ្ជតិ ស្ម ។ ឯ ។ ។
ចមត ។ ។ ។

សង្ឆបានធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្ស ជិនធ ភិក្ខុឈ្មោះបុនព្ភសុក (ឲ្យចេញ) ពីកាតិវិជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនធ ភិក្ខុឈ្មោះបុនព្ភសុក មិនត្រូវនៅក្នុងកាតិវិជនបទគួរដល់សង្ឆហើយ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឆស្មើម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះដោយអាការៈស្មើមយ៉ាងនេះ ។

(៨៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលសង្ឆធ្វើក្នុងទីកំចាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកក់ផង ប្រ-កបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

(៩០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-នយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាអទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសំដែងហើយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកក់ផង ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

[៧១] អបរេហិ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ បញ្ជាដនីយកម្ម៉ អនម្ម្ហកម្ម្ហញ្ជ ហោតិ អវិនយកម្ម្ហញ្ជ ទ្ធ្ជ្ជ្ជ ១ អ្ហោ ១ ១ ១

កម្មកូនទ្រ បញ្ជាដនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម្ម

(៨១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាដនីយកម្មជាអនិយតកម្មធ្ងន់ ជាអនិ-
យតកម្មធ្ងន់ ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយការកាត់ធ្ងន់ ប្រកបដោយអង្គ ៣ ជាដ-
ទៀត គឺកម្មដែលមិនទាន់ចាត់ចោលហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិន
ទាន់ចាត់ចោលហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់ចាត់ចោលនូវ
ទ្បើងហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ បេ ។

(៨២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាដនីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គ ៣
ជាដទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើកំចាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើបង្ហូតត្រាតាម
ធម្ម ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាដនីយកម្ម
ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។ កម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាក-
ល្លៃ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម្ម ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។
កម្មដែលធ្វើមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម្ម ១ កម្មដែល
ធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។ កម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែល
ធ្វើមិនត្រូវតាមធម្ម ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។ កម្មដែលធ្វើ
ដោយអាបត្តិជាអនេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម្ម ១ កម្ម
ដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសំដែង
ហើយ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម្ម ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

ហោតិ អនម្ទេ ១ ហោតិ ១ ១ ១

កម្មដែលមិនមាន់ចានចោទហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។ កម្មដែលមិនមាន់លើកហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ។ បេ ។ កម្មដែលមិនមាន់លើកអាបត្តិទ្បើងហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចាដនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់អាត្រកផង ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

ចប់ បញ្ចាដនីយកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងអធម្មកម្ម ។

(៨៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចាដនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីប៉ំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ។ បេ ។

(៨៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចាដនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១

ដ៏យ៉ាង អាបត្តិយ៉ា ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១

កម្មកន្ធក បញ្ជាដន៏យកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម្មិ

កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលកិកូមិនបានសំដែង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាដន៏យកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

(៨៥) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាដន៏យកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(៨៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាដន៏យកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម្មិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាដន៏យកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯងជាធម្មកម្មផង ។ បេ ។

(៨៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាដន៏យកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម្មិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាដន៏យកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(៩៨) អបវេហិបិ ។ បេ ។ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឆន្ទេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហិ សមន្ដាគតំ បញ្ចាដនីយកម្មំ ឆន្ទ-កម្មញ្ចេវ ។ បេ ។

(៩៩) អបវេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហិ សមន្ដាគតំ បញ្ចាដនីយកម្មំ ។ បេ ។ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឆន្ទេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហិ សមន្ដាគតំ បញ្ចាដនីយ-កម្មំ ។ បេ ។

(១០០) អបវេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហិ សមន្ដាគតំ បញ្ចាដនីយកម្មំ ។ បេ ។ ទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិ-យា កតំ ហោតិ ឆន្ទេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហិ សមន្ដាគតំ បញ្ចាដនីយកម្មំ ។ បេ ។

(១០១) អបវេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហិ សមន្ដាគតំ បញ្ចាដនីយកម្មំ ។ បេ ។ អនេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឆន្ទេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ

(៩៨) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះ ឯងជាធម្មកម្មផង ។ បេ ។

(៩៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ .បញ្ចាជនីយ-កម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(១០០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(១០១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុមិនបានសំដែង ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១

ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហិ សមន្ធាគតំ បញ្ជាដណ្ដើ-
យកម្ម៉ ។ បេ ។

[១០២] អបរេហិ ច ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហិ សមន្ធាគតំ
បញ្ជាដណ្ដើយកម្ម៉ ។ បេ ។ ចោនេត្វា ១ តតំ ហោតិ ១ ឆន្ទេន
តតំ ហោតិ ១ សមក្ខេន ១ តតំ ហោតិ ១ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ
តីហាន្ដេហិ សមន្ធាគតំ បញ្ជាដណ្ដើយកម្ម៉ ។ ។ ។

[១០៣] អបរេហិ ច ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហិ សមន្ធាគតំ
បញ្ជាដណ្ដើយកម្ម៉ ។ ។ ។ សារេត្វា ១ តតំ ហោតិ ១ ឆន្ទេន
តតំ ហោតិ ១ សមក្ខេន ១ តតំ ហោតិ ១ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ
តីហាន្ដេហិ សមន្ធាគតំ បញ្ជាដណ្ដើយកម្ម៉ ។ ។ ។

[១០៤] អបរេហិ ច ។ ។ ។ ១ ១ ១

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាដនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(១០២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាដនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម្ម ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាដនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(១០៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាដនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម្ម ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាដនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(១០៤) អង្គទាំងឡាយ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម្ម ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាដនីយកម្មជាធម្មកម្ម ផង ជាវិនយកម្ម ផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយសូត្រ ផង ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

ចប់ បញ្ជាដនីយកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងធម្មកម្ម ។

(១០៥) តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ បញ្ចាដនីយកម្មំ ករ-យ្យ ភណ្ឌនការកោ ហោតិ កលហការកោ ភិណ-ការកោ ភស្សការកោ សង្ឆេ អធិករណការកោ ពាលো ហោតិ អព្យត្តো អាបត្តិពហុលো អនបទានো ភិហិ សំសង្ឆោ វិហរតិ អនុលោមិកេហិ ភិហិ សំសគ្ក-ហិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ បញ្ចាដនីយកម្មំ ករយ្យ ។

(១០៦) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគ-តស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ បញ្ចាដនីយកម្មំ ករយ្យ អធិសីលេ សីលវិបន្នো ហោតិ អជ្ជាចារេ អាចារវិបន្នো ហោតិ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នো ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ បញ្ចាដនីយកម្មំ ករយ្យ ។

(១០៧) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ បញ្ចាដនីយកម្មំ ករយ្យ

(១០៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបញ្ជាជ-នីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអङ្គ ៣ គឺភិក្ខុជាអ្នកបង្ក ហេតុ បង្ក ជំលោះ បង្ករាវ ជ្រៃតិរច្ឆានកថា បង្ករណ្ដ ១ ភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្ងាស ត្រូវអាបត្តិច្រើន ឥតមានការកំណត់អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនៅ ប្រចូកប្រចម្ងាំ ដោយគ្រហស្ថ ដោយការប្រចូកប្រចម្ងាំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រ-កបដោយអङ្គ ៣ នេះឯង ។

(១០៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបញ្ជាជ-នីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអङ្គទាំងឡាយ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមាន សីលវិបត្តិកង់អធិសីល ១ មានអាចារវិបត្តិកង់អជ្ឌាចារ ១ មានទិដ្ឋិវិបត្តិ ក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបញ្ជាជនីយ-កម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអङ្គ ៣ នេះឯង ។

(១០៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបញ្ជាជ-នីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអङ្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលពាក្យ

ពុទ្ធស្ស អាណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស អាណ្ណំ ភាសតិ សង្ឆស្ស អាណ្ណំ ភាសតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ឥមាន្ដេហិ សមន្ថាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆេ្ហ បញ្ចា-ដនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

(១០៨) អបរេហិ ចិ ភិក្ខវេ ឥមាន្ដេហិ សមន្ថាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆេ្ហ បញ្ចាដនីយកម្មំ ការេយ្យ ការយិ្ការេន ធរេន សមន្ថាគតោ ហោតិ ភជនិ្ការេន ធរេន សមន្ថាគតោ ហោតិ ការយិ្ការភជ-និ្ការេន ធរេន សមន្ថាគតោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ឥមាន្ដេហិ សមន្ថាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆេ្ហ បញ្ចាដនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

(១០៩) អបរេហិ ចិ ភិក្ខវេ ឥមាន្ដេហិ សមន្ថាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆេ្ហ បញ្ចាដនីយកម្មំ ការ-យ្យ ការយិ្ការេន អនាចារេន សមន្ថាគតោ ហោតិ ភជនិ្ការេន អនាចារេន សមន្ថាគតោ ហោតិ ការយិ-ការភជនិ្ការេន អនាចារេន សមន្ថាគតោ ហោតិ ឥមេហិ

ភាគ១ ១ ១

ខ្ញុ ភិក្ខវេ ឥមាហេ្ដហិ សមន្ទាកតសេ្ស ភិក្ខុនោ អាកន្ទ-
ម្ហានោ សេ្ទ្ធ្ យ ១ ១ ១

ខ្ញុ ភិក្ខវេ ឥមាហេ្ដហិ សមន្ទាកតសេ្ស ភិក្ខុនោ អាកន្ទ-
ម្ហានោ សេ្ទ្ធ្ យ ១ ១ ១

ចារផ្លូវកាយវាចា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រកាន់ថ្នាគប្បីធ្វើ
បព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១១០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រកាន់ថ្នាគប្បីធ្វើបព្វាជ-
នីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយការ
ប្រៀតប្រៀនសិក្ខាបទ[1]ដោយផ្លូវកាយ ១ ភិក្ខុប្រកបដោយការប្រៀតប្រៀន
(សិក្ខាបទ) ដោយផ្លូវវាចា ១ ភិក្ខុប្រកបដោយការប្រៀតប្រៀន(សិក្ខាបទ)
ទាំងផ្លូវកាយទាំងផ្លូវវាចា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រកាន់ថ្នា
គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១១១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រកាន់ថ្នាគប្បីធ្វើបព្វាជ-
នីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយ
មិច្ឆាជីវផ្លូវកាយ[2] ១ ប្រកបដោយមិច្ឆាជីវផ្លូវវាចា[3] ១ ប្រកបដោយ
មិច្ឆាជីវទាំងផ្លូវកាយ ទាំងផ្លូវវាចា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ
ប្រកាន់ថ្នាគប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

---

១ ការប្រៀតប្រៀនបានខាងឯការបំផ្លាញ ពង្រេច ដោយមិនប្រើងសិក្សាសិក្ខាបទដែលព្រះអង្គ
ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងកាយទ្វារ ។ ២ មិច្ឆាជីវៈផ្លូវកាយ បានដល់ការចិញ្ចឹមជីវិតមានសួរប្រើងសួរ
ជាដើម ដោយអំណាចអនេសនាមានៈ ដូចកម្មដែលទ្រង់ហាមជាដើម ។ ៣ មិច្ឆាជីវៈផ្លូវវាចា
បានដល់ទទួលនឹងប្រាប់ដំណឹងរបស់ពួកគ្រហស្ថជាដើម (ទ្ធ) ។

[១១២] តិណ្ណំ ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ
សង្ឆោ បញ្ចដនីយកម្មំ ការេយ្យ ឯកោ ភណ្ឌាគារ-
ឯកោ ហោតិ ការលមាការ ឯកោ រ ១ ១ ១

កម្មកន្ធ ការធ្វើបញ្ជាដនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក

(១១២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបញ្ជាដ-នីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុអកបង្ក្រហេតុ បង្ក្រដំណោះ បង្ក្រវាទ បង្ក្រតិរច្ឆានកថា បង្ក្រអធិករណកង្ខសង្ឆពួក ១ ភិក្ខុលង់មិនឆ្ងាស ត្រមាបត្តិ ប្រែនតតមានការកំណត់អាបត្តិពួក ១ ភិក្ខុនៅ ប្រឡូកប្រឡំដោយ គហស្ថ ដោយការ ប្រឡូកប្រឡំមិនសមគួរពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើ សង្ឆ ប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបញ្ជាដនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

(១១៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបញ្ជាដ-នីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិកង់អធិសីលពួក ១ មានអាចារវិបត្តិកង់អជ្ឈាចារពួក ១ មានទិដ្ឋិវិបត្តិកង់អតិទិដ្ឋិពួក ១ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបញ្ជាដនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក នេះឯង ។

(១១៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នាគប្បីធ្វើ បញ្ជាដនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលពាក្យតិះដៀលព្រះ ពុទ្ធពួក ១ ពោលពាក្យតិះដៀលព្រះធម្មពួក ១ ពោលពាក្យតិះដៀល

ភាសតិ ឯកោ សង្ឆ្សស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តីណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាភិជ្ជមានោ សង្ឆោ បញ្ចាជនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

(១១៥) អបរេសម្បិ ភិក្ខវេ តីណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាភិជ្ជ-មានោ សង្ឆោ បញ្ចាជនីយកម្មំ ការេយ្យ ឯកោ ការយិតេន ទ្វេ សមត្ថាតោ ហោតិ ឯកោ ភេទសិតេន ទ្វេ សមត្ថាតោ ហោតិ ឯកោ ការ-យិតភេទសិតេន ទ្វេ សមត្ថាតោ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តីណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាភិជ្ជមានោ សង្ឆោ បញ្ចាជនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

(១១៦) អបរេសម្បិ ភិក្ខវេ តីណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាភិជ្ជ-មានោ សង្ឆោ បញ្ចាជនីយកម្មំ ការេយ្យ ឯកោ ការយិតេន អនាចារេន សមត្ថាតោ ហោតិ ឯកោ ភេទសិតេន អនាចារេន សមត្ថាតោ ហោតិ ឯកោ ការយិតភេទសិតេន អនាចារេន សមត្ថាតោ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តីណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាភិជ្ជមានោ សង្ឆោ បញ្ចាជនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

ព្រះសង្ឆពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ធ្វើកម្ម-ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

(១១៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ធ្វើកម្ម-ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ប្រកបដោយការលាងតាមកាយ ១ ប្រកបដោយការលាងតាមវាចា ១ ប្រកបដោយការលាងតាមកាយ ១ ប្រកបដោយការលាងតាមកាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ធ្វើកម្ម-ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

(១១៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ធ្វើកម្ម-ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ប្រកបដោយអនាចារផ្ទាល់កាយ ១ ប្រកបដោយអនាចារផ្ទាល់ចាវ ១ ប្រកបដោយអនាចារ ទាំងផ្ទាល់ កាយ ទាំងផ្ទាល់ចាវ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ធ្វើកម្ម-ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

កម្មកូដ្ឋកៃ ត្រីណ្ណំ ភិក្ខូនំ បញ្ចាដនីយកម្មការណំ

[១១៧] អបរេសម្បិ ភិក្ខវេ ត្រីណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានេន សង្ឆេ បញ្ចាដនីយកម្មំ ការេយ្យ ឯកោ កាយិកេន ទុតិយោ ត្រីហិ ។ សមណ្ឌ្ឌ្ឌ

កម្មកូដ្ឋកៃ ត្រីណ្ណំ ភិក្ខូនំ បញ្ចាដនីយកម្មការណំ

[១១៧] អបរេសម្បិ ភិក្ខវេ ត្រីណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានេន សង្ឆេ បញ្ចាដនីយកម្មំ ការេយ្យ ឯកោ កាយិកេន ទុតិយោ ត្រីហិ ។ សមណ្ឌ្ឌ្ឌ

កម្មក្នុងនូវ ការធ្វើបញ្ជាដនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក

(១១៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបញ្ជា-ដនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិក្ខាបទ) តាមផ្លូវកាយពួក ១ ប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិក្ខាបទ) តាមផ្លូវវាចាពួក ១ ប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិក្ខាបទ) ទាំងផ្លូវកាយ ទាំងផ្លូវវាចាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នាគប្បីធ្វើ បញ្ជាដនីយកម្មដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

(១១៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបញ្ជា-ដនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ប្រកបដោយមិច្ឆាជីវផ្លូវកាយ ពួក ១ ប្រកបដោយមិច្ឆាជីវផ្លូវវាចាពួក ១ ប្រកបដោយមិច្ឆាជីវទាំងផ្លូ-កាយ ទាំងផ្លូវវាចាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នាគប្បី ធ្វើបញ្ជាដនីយកម្មដល់ភិក្ខុទាំង ៣ នេះឯង ។

ចប់ បញ្ជាដនីយកម្ម មាន ១៤ ដែលសង្ឆ ប្រាថ្នា (នឹងធ្វើក៏ធ្វើបាន) ។

(១១៩) បញ្ចានន្តរិយកម្មកតេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្ម្ យ្ តិ្ តព្ពំ ។ ត្រាយ សម្ម្ យ្ តិ្ តនា ន ឧបសម្ប-ន្នេតព្ពំ ន និស្សយោ ទាតព្ពោ ន សាមណេរោ ឧប-ដ្ឋាបេតព្ពោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សាទិតព្ពា សម្ម-ន្តេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្ពា យាយ អាបត្តិយា សង្ឆ-ន បញ្ចានន្តរិយកម្មំ ១ កតំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិ-តព្ពា អញ្ញា ១ តាទិសិកា តតោ ១ ចាបិ ជ្ជតរ ១ កម្មំ ន ការ ហិ តព្ពំ ១ ១ ១

(១១៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឆធ្វើបញ្ជាជនីយកម្ម ហើយត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ឯការប្រព្រឹត្តិវត្តដោយប្រពៃក្នុងបញ្ជាជនីយកម្មនោះដូចេ្នះ គឺភិក្ខុដែលសង្ឆបានធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មហើយនោះមិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា ១ មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ ១ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនត្រូវទទួលការសន្ទនាខ្លួនប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឆសន្ទនឲ្យហើយក៏មិនត្រូវប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ សង្ឆបានធ្វើបញ្ជាជនីយកម្ម ព្រោះអាបត្តិណាហើយ មិនឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃទៀតដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម ១ មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអកតេ្ងកម្ម ១ មិនត្រូវហាមឧបោសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនត្រូវហាមបវារណារបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនត្រូវឲ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនត្រូវចោទ (ភិក្ខុដទៃ) ១ មិនត្រូវលើក (ភិក្ខុដទៃ) ១ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ។

ចប់ វត្ត ១៨ ក្នុងបញ្ជាជនីយកម្ម ។

[១២០] អថខោ សារីបុត្តមោគ្គលានប្ចមុខា ភិក្ខុសង្ឆា ភគវន្តំ ឧទ្ធិ អស្ជិបុនព្ចសុកានំ ភិក្ខូនំ ភគវតោ ឧបាសាយ ១ អស្ជិ-ជិបុនព្ចសុកេហិ[1] ភិក្ខូហិ ភគវតោ ឧបាសាយ ១ ១ ១

កម្មក្ខន្ធក ការធ្វើបញ្ជាដន៏យកម្ម ដល់អស្សជិភិក្ខុ ១ និងបុនព្វសុកភិក្ខុ

(១២០) គ្រានោះ ភិក្ខុសង្ឆមានព្រះសារីបុត្តន៏ ១ ព្រះមោគ្គល្លានជាប្រធានបានទៅកាន់ភិជាតិវិជនបទ ១ ហើយធ្វើបញ្ជាដន៏យកម្ម (បណ្តេញ) ពួកអស្សជិភិក្ខុ ១ និងបុនព្វសុកភិក្ខុ (ឲ្យចេញ) អំពីភិជាតិវិជនបទ ១ ដោយពាក្យថា ពួកអស្សជិភិក្ខុ ១ និងបុនព្វសុកភិក្ខុ ១ មិនត្រូវនៅក្នុងភិជាតិវិជនបទ ១ ។ ភិក្ខុអម្ប្រាលនោះ ១ ១ ១

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

(១២១) អ៥ខោ ភគវា ឯតស្មឹ ន្ទិនានេ ឯតស្មឹ ប-
ការណេ ភិក្ខុសង្ឆំ សន្ធិ្ទ ១ តាបេត្វា ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ សចំ
ការ ភិក្ខវេ អ ១ ១ ១

(១២១) ព្រោះនិទានៈនេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឆហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំ-ងឡាយ ឮថាអស្សជិភិក្ខុនឹងបុនព្ធសុកភិក្ខុដែលសង្ឆបានធ្វើបញ្ជាជនីយកម្ម ហើយ មិនត្រមប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ មិនសមួបភេម មិនប្រព្រឹត្តវត្តគួរ ដល់ភិរិយាលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម នឹងមិនបានឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយអត់ ទោស ត្រឡប់ជាដេរប្រទេចបន្ទោសការកសង្ឆថា សង្ឆលំអៀងដោយ សេចក្តីស្រឡាញ់ លំអៀងដោយសេចក្តីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្តីល្ងង់ លំអៀងដោយសេចក្តីខ្លាច ហើយភិក្ខុទាំងនោះក៏ចេញទៅខ្លះ សឹកទៅខ្លះ ពិតមែនឬ ? ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាត្រាស ពិតមែន ? ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ អំពើរបស់មោឃបុរសទាំងនោះមិនសមគួរទេ ?បេ? ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ មោឃបុរសទាំងនោះដែលសង្ឆបានធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មហើយ មិនសមបើនឹងមិនត្រមប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ មិនសមួបភេម មិនប្រព្រឹត្ត វត្តគួរដល់ភិរិយាលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្មនឹងមិនបានឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយអត់ ទោស ត្រឡប់ជាដេរប្រទេចបន្ទោសការកសង្ឆថា សង្ឆលំអៀងដោយ សេចក្តីស្រឡាញ់ លំអៀងដោយសេចក្តីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្តីល្ងង់

ភយតាមិតា ចាបេ ស្ស ន្ធិ បត្ត្ថ ម ិ ស្ស ន្ធ ិ ្ធ ិ ្ធ ិ
ន ្ធ ិ ្ធ ិ ្ធ ិ

លំអៀងដោយសេចក្ដីខ្លាច ហើយភិក្ខុទាំងនោះចេញទៅ ស្តីកទៅ១ះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះ-ថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយទ្រង់ធ្វើធម្មកថា រួចត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឆចូរអម្ចាប់បញ្ជាដ-នីយកម្មចេញ ។

(១២២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវអម្ចាប់បញ្ជាដនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុឲ្យឧបសម្បទា ១ ឲ្យនិស្ស័យ ១ ឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ទទួលការសន្ទនាខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ សង្ឆ សន្ទនឲ្យហើយទៅប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិន ត្រូវអម្ចាប់បញ្ជាដនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

(១២៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវអម្ចាប់បញ្ជាដនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឆបានធ្វើបញ្ជា-ដនីយកម្មព្រោះអាបត្តិណា ហើយត្រឡប់ត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិ ដទៃដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិ មុននោះ ១ តិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវអម្ចាប់បញ្ជាដនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ អង្គ ៥ នេះទេ ។

(១២៤) អដ្ឋមា ភិក្ខវេ អង្ខេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុ-
នោ បញ្ចាដនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ ។ បកតត្តស្ស
ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ ឋបេតិ ។ ប្បវារណំ ឋបេតិ ។ សាវនីយ
ការេតិ ។ អនុវាទំ ។ ឧក្ខេបនីយ ការេតិ ។ ទោសេ
សារេតិ ។ ភិក្ខូ ។ ភិក្ខូហិ ។ សម្ភុយ្ហនេ ។ ឥមេហិ ។ ខោ ។ ភិក្ខវេ
អដ្ឋហង្ខេហិ ។ សមន្នាគតស្ស ។ ភិក្ខុនោ ។ បញ្ចាដនីយ ។ ។
ន ។ ។ ។

បញ្ចាដនីយកម្ម ។ ។ ។ ។ ។ ។ ។ ។

(១២៥) ។ ។ ។ ។ ។ ។ ។

(១២៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវអម្ចាប់បញ្ជាដន៏យកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុហាមនូវបាសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ភិក្ខុហាមបវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ភិក្ខុធ្វើជាអ្នកមានទាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ ភិក្ខុទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ភិក្ខុឲ្យធ្វើកាស (ដើម្បីចោទ) ១ ភិក្ខុចោទគេ ១ ភិក្ខុលើកគេ ១ ភិក្ខុប្រកបញ្ជូកភ្ជុ (ឲ្យឈ្លោះ) ទាំងញ្ជូកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវអម្ចាប់បញ្ជាដន៏យ-កម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់ វត្ត ១៨ ដែលសង្ឆមិនត្រូវអម្ចាប់ក្នុងបញ្ជាដន៏យកម្ម ។

(១២៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវអម្ចាប់បញ្ជាដន៏យកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនបានឲ្យឧបសម្បទា ១ មិនបានឲ្យនិស្ស័យ ១ មិនបានឲ្យសាមណេរបម្រើ ២នាក់ ១ មិនទទួលការសន្ទនា ២នាក់ជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឆសន្ទនហើយក៏មិនបានទៅប្រដៅ ពួកភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវអម្ចាប់បញ្ជាដន៏យកម្មដល់ភិក្ខុ ប្រកបដោយអង្គទាំង ៥ នេះឯង ។

(១២៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវអម្ចាប់បញ្ជាដន៏យកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឆបានធ្វើបញ្ជាដ-ន៏យកម្មព្រោះអាបត្តិណាហើយ មិនបានត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិ

អាបត្តិ ១ បញ្ញត្តិ អញ្ញំ វា ១ ១ ១

ដទៃដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬអាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ មិនបានតិះដៀលកម្ម ១ មិនបានតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់បញ្ជាដនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំង ៥ នេះឯង ។

(១២៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់បញ្ជាដនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនបានហាមឃាត់ចោទសង្ឆដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនបានហាមបាវណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនបានធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណនោះ) ១ មិនបានទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនឲ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនបានចោទគេ ១ មិនបានលើកគេ ១ មិនបានប្រកបពួកភិក្ខុ(ឲ្យឈ្លោះ)នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់បញ្ជាដនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំង ៨ នេះឯង ។

ចប់ វត្ត ១៨ ដែលសង្ឆត្រូវរម្ងាប់ក្នុងបញ្ជាដនីយកម្ម ។

(១២៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបញ្ជាដនីយកម្មនោះ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឆបានធ្វើបញ្ជាដនីយកម្មហើយនោះ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឆហើយធ្វើសំពត់ឧត្តរាសង្គធ្វើងស្មាម្ខាងចាយបង្គំបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយប្រហាងគ្ងងអញ្ជលីទៅដីនិងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនូវសង្ឆបានធ្វើ

ឧម្ម្ជកោ សម្ជ្ជ ១ ១ ១

បញ្ជូនីយកម្មហើយ ត្រមប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ចាំងសម្ងួបកេមនឹងប្រ-ព្រឹត្តវត្តគួរដល់ភ័យារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការម្ងាប់បញ្ជូនី-យកម្ម ។ ភិក្ខុនោះត្រូវសូមអស់ពីរដងផង ។ ភិក្ខុនោះត្រូវសូមអស់ពីបី ដងផង ។ ភិក្ខុដែលធ្វាសប្រតិពលគប្បីញ្ជាំងសង្ឆឲ្យដឹងថា បពិត្រ ព្រះ-សង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតភិក្ខុឈ្មោះនេះសង្ឆបានធ្វើបញ្ជូនី-យកម្មហើយ ត្រមប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ចាំងសម្ងួបកេម នឹងប្រព្រឹត្តវត្ត គួរដល់ភ័យារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការម្ងាប់បញ្ជូនីយកម្ម ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគប្បីម្ងាប់បញ្ជូនីយកម្មដល់ ភិក្ខុឈ្មោះនេះចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រ ព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆ ស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះសង្ឆបានធ្វើបញ្ជូនីយកម្មហើយ ត្រមប្រព្រឹត្តវត្ត ដោយប្រពៃ ចាំងសម្ងួបកេម បានប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់ភ័យារលាស់ខ្លួន ចេញចាកកម្មហើយ មកសូមការម្ងាប់បញ្ជូនីយកម្ម ។ សង្ឆម្ងាប់បញ្ជូ-ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ការម្ងាប់បញ្ជូនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្ក្ណា លោកដ៏មានអាយុអង្ក្ណនោះគប្បីស្ងៀមមិន គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្ក្ណា លោកដ៏មានអាយុអង្ក្ណនោះគប្បីពោល

ទុតិយម្ប៎ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ ឥតិយម្ប៎ ឯតមត្ថំ
វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឥត្ថន្ណាមោ
ភិក្ខុ សង្ឆេន បញ្ចាជនីយកម្មកតោ សម្ចា វត្តតិ
លោមំ ចាតេតិ ឧត្ថារំ វត្តតិ បញ្ចាជនីយកម្មស្ស
បដិប្ប៎ស្ស ទ្ធី យាចតិ ។ សង្ឆោ ឥត្ថន្ណាមស្ស ភិក្ខុនោ
បញ្ចាជនីយកម្មំ បដិប្ប៎ស្ស ម្ភេតិ ។ យស្ស្ចាយស្ស្ចោ
ខមតិ ឥត្ថន្ណាមស្ស ភិក្ខុនោ បញ្ចាជនីយកម្មស្ស
បដិប្ប៎ស្ស ទ្ធិ សោ តុណ្ហ៎ ស្ស យស្ស ន ខ្ចមតិ សោ
ភាសេយ្ យ ។ បដិប្ប៎ស្ស ទ្ធិ សង្ឆេន ឥត្ថន្ណាមស្ស
ភិក្ខុនោ បញ្ចាជនីយកម្មំ ខមតិ សង្ឆស្ស តស្ម
តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

បញ្ចាជនីយកម្ម ឥតិយ ទ្ធិដ្ឋិតំ ។

(១២៩) តេន ខោ បន សមយេន អាយស្ម៎ សុនន្ទោ
មជ្ជិកាសណ្ឌេ ចិត្តស្ស គហបតិនោ អាវសថេ ហោតិ
ឧវកម្ម៎ ឧ្ចវ ឧ្ចត្ថ ។ យទា ចិត្តោ គហបតិ សង្ឆ
ញ ឧ្ចណ ញ ឧ្ចក្ខ ញ ឧ្ចមន្ត ឧ្ចកាមោ ហោតិ[1] ន
អាយស្ម ន្ត ។ ។ ។

ទ្បើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្ដីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាស
សេចក្ដីនេះជាគំរប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ
ភិក្ខុឈ្មោះនេះសង្ឆបានធ្ងើបញ្ជូនីយកម្មហើយ ត្រមប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រ-
ពៃ ចាំងសម្ងមរោម នឹងប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់ភ្ជាយ លាសង្ខ្ជនចេញចាកកម្ម
ឥឡូវមកសូមការម្ងាប់ បញ្ជូនីយកម្ម ។ សង្ឆម្ងាប់ បញ្ជូនីយកម្មដល់ភិក្ខុ
ឈ្មោះនេះ ។ ការម្ងាប់ បញ្ជូនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោក
ដ៏មានអាយុអង្ក្ដណា លោកដ៏មានអាយុអង្ក្ដនោះគប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់
លោកដ៏មានអាយុអង្ក្ដណា លោកដ៏មានអាយុអង្ក្ដនោះគប្បីពោលទ្បើង ។
សង្ឆបានម្ងាប់ បញ្ជូនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ការម្ងាប់ បញ្ជូនីយកម្ម
នេះគួរដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះទើបសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកសេចក្ដី
នេះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់ បញ្ជូនីយកម្ម ទី ១ ។

[១២៧] សម័យនោះឯង សុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុជាសៀវភៅសរសេរ
ចំត្ថគហបតិដ៏តន្ត្ដមមិ្ចកាសណ្ដ ជាអ្នកប្រកបការកសាង ជាអ្នកមានធុរ-
ភត្ត (ជាអ្នកដែលគហបតីទំនុកបម្ងុងដោយនិច្ចភត្ត) ។ កាលណាចិត្ត្ដគហ-
បតីត្រូវការនឹងនិមន្ត្ដសង្ឆ្ក គណ្ក ឬ បុគ្ក្ដ តែមិនមានចាន់ចាន ( ) ( ) ( )

ឬក្ខលំ ។ ជិមន្ត្ថ ។ តេន ខោ បន សមយេន សម្ព-
ហុលា ថេរ ភិក្ខូ អាយស្មា ច សារីបុត្តោ អាយស្មា
ច មហាមោគ្គលានោ អាយស្មា ច មហាកច្ចានោ អា-
យស្មា ច មហាកោដ្ឋិតោ អាយស្មា ច មហាកប្ប៊ិនោ
អាយស្មា ច មហាចុន្ទោ អាយស្មា ច អនុរុទ្ធោ អាយស្មា
ច រេវតោ អាយស្មា ច ឧបាលិ អាយស្មា ច អានន្ទោ
អាយស្មា ច រាហុលោ ការ៉ាសុ ចារិកញ្ចរមានា យេន
មជ្ជិការ៉ាសណ្ឌោ តទវសរុំ ។

[១៣០] អស្សោសិ ខោ ចិត្តោ គហបតិ ថេរ ភិ-
ក្ខូ មជ្ជិការ៉ាសណ្ឌំ អនុប្ប្ត្តាតិ ។ អថ ខោ ចិត្តោ គហ-
បតិ យេន ថេរ ភិក្ខូ តេនុបសង្ក្ត្ត ។ ឧបសង្ក្ត្ត ។ ថេ
ភិក្ខូ អភិវាទេត្ត ។ ឯ ។ ឯ ។ ឯ

ពួកកិក្ខុដែលជាថេរៈចិនរូប គឺព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ ១ ព្រះមហាមោគ្គ-ល្លានដ៏មានអាយុ ១ ព្រះមហាកច្ចានដ៏មានអាយុ ១ ព្រះមហាកោដ្ឋិតដ៏មានអាយុ ១ ព្រះមហាកប្ប៊ិនដ៏មានអាយុ ១ ព្រះមហាចុន្ទដ៏មានអាយុ ១ ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ ១ ព្រះរេវតដ៏មានអាយុ ១ ព្រះឧបាលីដ៏មានអាយុ ១ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ ១ ព្រះរាហុលដ៏មានអាយុ ១ នាំគ្នាទៅកាន់ចារិកក្នុងដែនកាសី ក៏ចូលទៅដល់នគរមច្ឆិកាសណ្ឌ ។

(១៣០) ចិត្តគហបតិបានឮដំណឹងថា កិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយចូលមកដល់នគរមច្ឆិកាសណ្ឌហើយ ។ លំដាប់នោះ ចិត្តគហបតិក៏ចូលទៅរកកិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ថ្វាយបង្គំកិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយហើយអង្គុយទៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះចិត្តគហបតិអង្គុយទៅក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុក៏ចាប់ផ្តើមឲ្យឈ្លាស ឲ្យសមាទាន ឲ្យអាចហាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មីកថា ។ លំដាប់នោះ ចិត្តគហបតិ កាលបើព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុចាប់ផ្តើមឲ្យឈ្លាស ឲ្យសមា-ទាន ឲ្យអាចហាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មីកថាហើយ ក៏ចាប់ផ្តើមនិយាយនឹងកិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយដោយពាក្យដូចតទៅថា បពិត្រព្រះថេរៈទាំងឡាយដ៏ចំរើន

ថេរ ស្វាតនាយ អាកន្ត្វុ ភិក្ខ្ខ ។ អដ្ឋាសេសុ ខោ
ភេ[1] ថេរ ភិក្ខ្ខ ត្ថ្ណ្ហ ភាវេន ។

(១៣១) អថ ខោ ចិត្តោ គហបតិ ថេរ ភិក្ខ្ខ អដ្ឋ-
ាសនំ ឧ ។ ត្ថ ។ ឧ ។ ដ្ឋ ។ យ ។ ន ។ ថ ។ ភ ។ ក ។ ។ ។

សូមព្រះថេរៈតាំងឡាយទទួលអាត្មាកត្តិកត្តិវបស់ខ្ញុំ ព្រះគុណារងនៃថ្ងៃស្អែក ។ ភិក្ខុជាថេរៈតាំងនោះក៏ចាន់ទទួលនិមន្តដោយសភាពស្ងៀម ។

(១៣១) លំដាប់នោះ ចិត្តគហបតីដឹងថា ភិក្ខុជាថេរៈតាំងឡាយនិមន្តហើយ ក៏ត្រៀកឡើងចាកអាសន ចូលបង្គំគិតភិក្ខុជាថេរៈតាំងឡាយ ធ្លាប់ប្រទក្សិណហើយក៏ដើរចូលទៅកាសុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ចាន់ចូលបង្គំសុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុហើយ ឈរក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះចិត្តគហបតីចាន់ឈរក្នុងដ៏ទីសមគួរហើយ ក៏ចាន់នំយាយនឹងសុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុដូច្នេះថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកសុធម្ម-ភិក្ខុជាម្ចាស់ទទួលកត្តិវបស់ខ្ញុំក្នុងនៃថ្ងៃស្អែកជាមួយនឹងព្រះថេរៈតាំងឡាយ ។ លំដាប់នោះ សុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុគិតថា ត្រាមុនៗ ចិត្តគហបតីនេះ កាលណាត្រូវការនិមន្តសង្ឆ ក្តី គណ ក្តី បុគ្គល ក្តីតែមិនចាន់ចាន់ត្រាប់ភ្ជាអញ (ជាមុន) ហើយ មិនហ៊ានិមន្តសង្ឆ ឬគណ ឬបុគ្គលទេ ឥឡូវនេះគាត់មិនចាន់ត្រាប់ភ្ជាអញ (ជាមុន) ហើយមកនិមន្តភិក្ខុជាថេរៈតាំងឡាយ ឥឡូវនេះ ចិត្តគហបតីនេះ១ដ៏មិនអាត្មានៃ្ជ្ជ ណាយចាកអាត្ម-អញ ហើយ (គិតដូច្នេះហើយ) ទើបតបទៅចិត្តគហបតីដោយពាក្យដូច្នេះថា នែគហបតីកុំឡើយ អាត្មាមិនទទួលនិមន្តទេ ។ ចិត្តគហបតីចាន់ទទួលសុធម្ម-ភិក្ខុដ៏មានអាយុជាគំរប់ពីរដងដោយពាក្យដូច្នេះ បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូម

ស្វាតនាយ ភត្តំ សន្ទេ្ធ ជេវហីតំ ។ អលំ ភគ្គវ តាតិ-
 សេមីតិ ។ ततियम्पि ខោ ចិត្តោ គហបតិ អាយស្មន្តំ
សុនក្ខត្តំ ឯតទវោច អតិ្ថ សេ្ត មេ ភន្តេ អយ្យា សុនក្ខត្ត
ស្វាតនាយ ភត្តំ សន្ទេ្ធ ជេវហីតំ ។ អលំ ភគ្គវ តា-
តិ្ថ សេមីតិ ។ អថ ខោ ចិត្តោ គហបតិ ភ្លៃ មេ ភវិស្សតិ
អយ្យា សុនក្ខត្ត អតិ្ថ សេ្ត ។ ភ អតតិ្ថ សេ្ត ។ ភ តិ អា-
យស្មន្តំ សុនក្ខត្តំ អភិវាទេ្ធ បទក្ខិណំ ១ ១ ១

លោកសុធម្មកិក្ខុជាម្ចាស់ទទួលកត្តិរបស់ខ្ញុំកន្ធង់ថ្ងៃត្រីកស្អែក ជាមួយនឹងព្រះថេរៀងឯ ។ សុធម្មកិក្ខុតបថា នែគហបតីកុំឡើយ អាត្មាមិនទទួលនិមន្តទេ ។ ចិត្តគហបតីបានអង្វរសុធម្មកិក្ខុដ៏មានអាយុជាគំរប់បីដង ដោយពាក្យដូច្នេះថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកសុធម្មកិក្ខុជាម្ចាស់ទ-ទួលកត្តិរបស់ខ្ញុំកន្ធង់ថ្ងៃត្រីកស្អែកជាមួយនឹងព្រះថេរៀងឯ ។ សុធម្មកិក្ខុ-តបថា នែគហបតី កុំឡើយ អាត្មាមិនទទួលនិមន្តទេ ។ លំដាប់នោះ ចិត្ត-គហបតីគិតថា លោកសុធម្មកិក្ខុជាម្ចាស់ ទោះទទួលនិមន្តក្តី មិនទទួល-និមន្តក្តី នឹងមានប្រយោជន៍អ្វីដល់អាត្មាអញ ហើយក៏ថ្វាយបង្គំសុធម្មកិក្ខុដ៏-មានអាយុធ្វើប្រទក្សិណហើយដើរចេញទៅ ។

(១៣២) លុះកន្ធង់ត្រីនោះទៅ ចិត្តគហបតីក៏គាក់តែងខាទនីយ-ភោជនីយាហារដ៏ផ្ងុតផ្ងង់ ដើម្បីកិក្ខុជាថេរៈតាំងឯ ។ លំដាប់នោះ សុធម្ម-កិក្ខុដ៏មានអាយុគិតថា គួរតែអាត្មាអញទៅមើលគ្រឿងសក្ការៈដែលចិត្តគ-ហបតីគាក់តែងដល់កិក្ខុជាថេរៈតាំងឯ ។ ហើយក៏ស្ងៀកស្បង់ប្រដាប់-ដោយចាត្រនឹងចីវរអំពីព្រហាមចូលទៅកាន់លំនៅរបស់ចិត្តគហបតី លុះ-ចូលទៅដល់ហើយក៏អង្គុយលើអាសនៈដែលគេតែងតាំងទុក ។ ឯចិត្តគហ-បតីក៏បានចូលទៅកសុធម្មកិក្ខុដ៏មានអាយុ លុះចូលទៅដល់ ក៏ថ្វាយបង្គំ-សុធម្មកិក្ខុដ៏មានអាយុហើយអង្គុយកន្ងង់ទីដ៏សមគួរ ។ លុះចិត្តគហបតីអង្គុយ

អាយស្មា សុធម្មោ ឯតទវោច ២ហ្ការ ខោ តេ ៥ធ
ម្ម ២ាធនីយ ២ាធនីយ ២ដ៏យ ២ដ៏យ ២ការ ១
ខោ ៥ធ ធ ២ ២ ២

ក្នុងទីសមគួរហើយ សុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុក៏ចាប់ផ្តើមនិយាយពាក្យនេះថា ម្នាលគហបតិ ខាទនីយភោជនីយាហារដែលអ្នកភ្ជាក់ផ្តាំនេះបរិបូណ្ណាស់ហើយ មាស់តែក្នុងទីនេះគ្មានទំ[illegible]ប្រមួយមុខប៉ុណ្ណោះ ។ ចិត្តគហបតិតបថា សូមមេត្តាជ្រាស បើព្រះពុទ្ធវចនមានច្រើនម្ទេះតើ (ចូរ) លោកម្ចាស់សុធម្មពោលពាក្យតែបន្ទិចបន្ទួចថា ទំ[illegible]ប្រមួយ សូមមេត្តាជ្រាស ធ្លាប់មានរឿងមកហើយថា មានពួកពាណិជនៅស្រុកទក្ខិណាបថ ធ្លាប់ទៅកាន់ឫត្តិមជនបទ ពាណិជទាំងនោះនាំយកមេមាន់ពីឫត្តិមជនបទនោះមក សូមមេត្តាជ្រាស ឯមេមាន់នោះធ្លាប់រួមសំវាសជាមួយនឹងក្អែក មេមាន់នោះក៏កើតកូន សូមមេត្តាជ្រាស កាលណាកូនមាន់នោះចង់រងាវជាសំឡេងក្អែក វាក៏រងាវថា កាកាកុកុដី (ក្អែកមាន់) កាលណាបើចង់រងាវជាសំឡេងមាន់ វាក៏រងាវថា កុកុដីកាកា (មាន់ក្អែក) យ៉ាងណាមិញ សូមមេត្តាជ្រាស បើពុទ្ធវចនមានច្រើនដល់ម្ទេះ (ចូរ) លោកម្ចាស់សុធម្មពោលពាក្យបន្ទិចបន្ទួចថា ទំ[illegible]ប្រមួយ ក៏យ៉ាងនេះឯង ។

តិលសង្ខុឌ្ឍិកាតិ ។ អាកាសសិ មំ ត្វំ ឥមាយ តិ
ឥរិកាសសិ មំ ត្វំ ឥមាយ ឯសោ ឯ ឥមាយ
អាកាសោ ឥម្ហ អាកាសោ[1] ឥ ក្ខ ម ិ ស ្ ស ្ ម ី ត ិ ។ ឌ ាហ ំ
ភ ន ្ ត េ អ យ ្ យ (ំ (((

សុធម្មកិកុ្ខនៃ្លយថា ម្ចាលគហបតី អ្នកឯងដេរអាត្មា អ្នកឯងផ្ចាសាអាត្មា ម្ចាលគហបតី ន្ទុះអាវសរបស់អ្នកឯង អាត្មាមុខជាដើរចេញពីអាវសនោះហើយ ។ ចិត្តគហបតីនិយាយតបថា សូមមេត្តាជ្រាប ខ្ញុំមិនបានដេរ មិនបានផ្ចាសាលោកម្ចាស់សុធម្មទេ សូមមេត្តាជ្រាប សូមលោកម្ចាស់សុធម្មគង់ក្នុងវត្តអម្ពាដកវ័នជារមណីយ ស្ថានជិតនគរមច្ឆិកាសណ្ឌ ចុះ ខ្ញុំនឹងធ្វើសេចក្តីខ្ជាប់ខ្ជួនដល់លោកម្ចាស់សុធម្ម ដោយចីវរបិណ្ឌបាតសេ-នាសន នឹងកេសជ្ជបរិក្ខារជាបច្ច័យដល់មនុស្សឈឺ ។ សុធម្មកិកុ្ខដ៏មានអាយុបាននិយាយពាក្យនេះនឹងចិត្តគហបតីជាគំរប់ពីរដងទៀតថា ម្ចាលគហបតី អ្នកឯងដេរអាត្មា ម្ចាលគហបតី អ្នកឯងផ្ចាសាអាត្មា ម្ចាលគហ-បតី ន្ទុះអាវសរបស់អ្នក អាត្មាមុខជាដើរចេញពីអាវសនោះហើយ ។ ចិត្តគហបតីក៏តបថា សូមមេត្តាជ្រាប ខ្ញុំមិនបានដេរ មិនបានផ្ចាសាលោកម្ចាស់សុធម្មទេ សូមមេត្តាជ្រាប សូមលោកម្ចាស់សុធម្មគង់នៅក្នុងវត្តអម្ពាដកវ័នជារមណីយ ស្ថានជិតនគរមច្ឆិកាសណ្ឌ ចុះ ខ្ញុំនឹងធ្វើសេចក្តីខ្ជាប់-

សុធម្មស្ស ឧស្សុក្កេ ការិស្សាមិ ចីវរបិណ្ឌបាតសេនាសនគិលានប្បច្ចយភេសជ្ជបរិក្ខារានន្តិ ។ ឥតិ យ្យ ខោ អាយស្មា សុធម្មោ ចិត្តំ ឧបាទតិ ឯតមេវ អញ្ញាសិ មំ ត្វំ ឧបាទតិ បរិកាសិ មំ ត្វំ ឧបាទតិ ឯសោ ខោ ឧបាទតិ អាវាសោ ឥម្ហា អាវាសា បញ្ញមិស្សាមីតិ ។ ឧបាំ ឧ្ចេ អយ្យ សុធម្មោ ឧ-ម្ហិ ស្សតីតិ ។ សាវត្ថី ខោ អបាំ ឧបាទតិ ឧម្ហិ ស្សាមិ ឧការ្ចេ ឧ ស្ស្ជ្ជនាយាតិ ។ ឧ ខ្ជ ឧ ឧ ឧ

ទ្វាយដល់លោកម្ចាស់សុធម្ម ដោយចីវរបិណ្ឌបាតសេនាសន ទំនៀមសដ្ឋ-
បរិក្ខារជាបច្ច័យដល់មនុស្សឈឺ ។ សុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុបានទទួលយកពាក្យ
នេះនឹងចិត្តគហបតីជាគំរប់ជាដងទៀតថា ម្ចាលគហបតី អ្នកឯងដើរកាត
ម្ចាលគហបតី អ្នកឯងផ្ទាសាកាត ម្ចាលគហបតី ទ្ទុះកាកសរបស់អ្នក
អាត្មាមុខជាដើរចេញពីកាកសនោះហើយ ។ ចិត្តគហបតីសួរថា សូម
មេត្តាប្រាស ចុះលោកម្ចាស់សុធម្មទ៉ាន់ទ៉ានមកនៅក្នុងទីណា ។ សុធម្មភិក្ខុ
ប្រាប់ថា ម្ចាលគហបតី អាត្មានឹងទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថីដើម្បីគាល់ព្រះដ៏
មានព្រះភាគ ។ ចិត្តគហបតីផ្ទាំថា សូមមេត្តាប្រាស បើដូច្នោះ ពាក្យ
ណាដែលលោកម្ចាស់បានពោលក្តី ពាក្យណាដែលខ្ញុំបានពោលក្តី សូម
លោកម្ចាស់ (នាំយក) ពាក្យនោះទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ឲ្យ
សព្វគ្រប់ផងចុះ សូមមេត្តាប្រាស បើលោកម្ចាស់សុធម្ម ត្រឡប់មកកាន់
នគរមច្ឆិកាសណ្ឌវិញ ដោយហេតុឯណា ហេតុនោះមិនជាអស្ចារ្យទេ ។

(១៣៣) ត្រានោះ សុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុក៏បានរៀបចំទុកដាក់សេ-
នាសនស្រេចហើយ នាំយកបាត្រនឹងចីវរចេញទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ហើយ
ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដ ក្នុងវត្តជេតពនរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី
ដ ក្នុងក្រុងសាវត្ថីដោយលំដាប់ លុះចូលទៅដល់ហើយ បានថ្វាយបង្គំព្រះដ៏-
មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយ ក ក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះ សុធម្ម ភិ ក ក្នុ អង្គុយ ក ក្នុ ទីដ៏-

អាយស្មា សុធម្មោ យញ្ច អត្ថនា ភណ្ឌិតំ យញ្ច ចិត្តេន ភមាបតិនា ភណ្ឌិតំ តំ សព្ពំ ភតវតោ អារោចេសិ ។

(១៣៤) វិតរហិ ពុទ្ធោ ភគវា អនេកបរិយាយេន(១) មោឃ-បុរិសំ អនេកវណ្ណមិតាយ អប្ប ជ្ជ រូ ប ំ អ ស ្ ្ ្

សមគួរហើយ ក៏(នាំយក) ពាក្យដែលខ្ជូនពោល នឹងពាក្យដែលចិត្ត
គហបតិពោលនោះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគសព្វគ្រប់ ។

(១៣៤) ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាល
មោឃបុរស អំពើនេះមិនសមគួរ មិនត្រូវទ្រនង មិនត្រូវបៃ មិនមែនជា
របស់សមណៈ មិនគប្បី មិនគួរធ្វើទេ ម្នាលមោឃបុរស អ្នកឯងមិនសមបើ
នឹងដេរចិត្តគហបតិដែលមានសទ្ធាជ្រះថ្លា ជាទាយក ជាកប្បិយការក ជា
ឧបដ្ឋាកសង្ឆដោយពាក្យ ១ ០ ០ ០

សង្ឆសេ្ស បត្តកល្ប សង្ឆោ សុធម្មេ ភិក្ខុនោ បដិ-
សារណីយកម្ម ការេយ្យ ចិត្តោ តេ ភមាបត្តិ ១មាបេ-
តព្ពោ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ
អយំ សុធម្មោ ភិក្ខុ ចិត្តំ ភមាបត្តិ សទ្ធំ បសន្នំ
ធាយកំ ការកំ សង្ឆុបដ្ឋាកំ ហ៊ានេន ឆ្ងុសេតិ ហ៊ានេន
រ៉ម្ភេតិ ។ សង្ឆោ សុធម្មេ ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្ម
ការេតិ ចិត្តោ តេ ភមាបត្តិ ១មាបេតព្ពោតិ ។ យេ ១ស្ស-
ស្ស ១ មតិ សុធម្មេ ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្ម
ការណំ ចិត្តោ តេ ភមាបត្តិ ១មាបេតព្ពោតិ សោ តុណ្ហេ
យេ ១ ១ ១

កម្មក្ខន្ធក បដិសារណីយកម្ម រឿងសុធម្មភិក្ខុ

ថ្លៃកតាប នឹងដៀលត្នះដោយពាក្យថ្លៃកតាប ។ បើកម្មមានកាលគួរ
ដល់សង្ឆហើយ សង្ឆត្រូវធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុដោយពាក្យ
ថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតិ ។ នេះជាវាចាប្រកាសឲ្យសង្ឆ
ដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតសុធម្មភិក្ខុនេះ
ដេរចិត្តគហបតិ ដែលជាអ្នកមានសទ្ធាជ្រះថ្លា ជាទាយក ជាកប្ប៊ីយការក
ជាឧបដ្ឋាកសង្ឆដោយពាក្យថ្លៃកតាប នឹងដៀលត្នះដោយពាក្យថ្លៃក
តាប ។ សង្ឆធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុដោយពាក្យថា លោកត្រូវ
សូមទោសនឹងចិត្តគហបតិ ។ ការធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុដោយ
ពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតិ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុ
អង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្ប៊ីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មាន
អាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្ប៊ីពោលឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាស
សេចក្តីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដង
ផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតសុធម្មភិក្ខុនេះ
ដេរចិត្តគហបតិ ដែលជាអ្នកមានសទ្ធាជ្រះថ្លា ជាទាយក ជាកប្ប៊ីយការក
ជាឧបដ្ឋាកសង្ឆដោយពាក្យថ្លៃកតាប នឹងដៀលត្នះដោយពាក្យថ្លៃក
តាប ។ ឥឡូវសង្ឆធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុដោយពាក្យថា
លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតិ ។ ការធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់

១មាបេតញ្ចេតំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស ឧក្ខេមតំ សោ
ភាសេយ្យ ។ ភតំ សង្ឆេន សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ
បដិសារណីយកម្មំ ចិត្តោ តេ ភមាបតិ ១មាបេតញ្ចេតំ
១មតិ សង្ឆស្ស ឥស្ម តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

(១៣៥) ឥមិ ភិក្ខវេ អដ្ឋេមិ សមន្ថាភតំ បដិសា-
រណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច
ទ្ធុ្ជ្ជ សន្ធ្ជ អសម្ម្ជ ភតំ ហោតិ អប្ជដិ ជ្ជ ភតំ
ហោតិ អប្ជ ជ ភតំ ហោតិ ឥមេ ១ ភិក្ខវេ
ឥមេ ១ សមន្ថាភតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្ម-
ញ្ចេ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទ្ធ្ជ្ជ ។

(១៣៦) អបរេ ១ ១ ភិក្ខវេ ឥមេ ១ សមន្ថាភតំ
បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេ ហោតិ អវិនយ-
កម្មញ្ច ទ្ធ្ជ្ជ សន្ធ្ជ អ ១ ១ ១

សុធម្មកិក្ខុដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតិដូច្នេះ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ បដិសារណីយកម្ម សង្ឆបានធ្វើដល់សុធម្មកិក្ខុដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតិដូច្នេះគួរដល់សង្ឆហើយ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(១៣៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលសង្ឆរម្ងាប់ដោយអាត្រកង់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើកង្ខីកំចាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនតាមប្ដេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកង់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៣៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកង់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអា-

អាបត្តិយា តតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អារិយកម្មញ្ច ធុរ្យបសន្ធញ្ច ។

(១៣៧) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អារិយកម្មញ្ច ធុរ្យបសន្ធញ្ច អចោទេត្វា តតំ ហោតិ អសារេត្វា តតំ ហោតិ អាបត្តឿ អនារោបេត្វា តតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អារិយកម្មញ្ច ធុរ្យបសន្ធញ្ច ។

(១៣៨) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អារិយកម្មញ្ច ធុរ្យបសន្ធញ្ច អសម្ម្ហា តតំ ហោតិ អធម្ម្ហេ តតំ ហោតិ រាគ្គេ តតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ។ បេ ។

ឫត្តិជាអនុសាសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលកិក្ខុបានសំដែងហើយ ១ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកន់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៣៧) ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកន់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនបានចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនលើកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកន់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៣៨) ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកន់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើកង្គ្ងីកំចាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(១៣៩) អបរេហិ បិ ភិក្ខវេ ឥមាឯ្ហិ សមណ្ឌាតំ
បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេ ហោតិ អវិនយ-
ម្មញ្ច ទុប្ផសន្ធញ្ច អប្ផដិបុជ្ជា ឯកំ ហោតិ អធម្ម
ឯកំ ហោតិ ១ភេទ ឯកំ ហោតិ ១ឯមេហិ ១ ១ ១

(១៣៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្ម ផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកត់ផង ប្រកបដោយ អង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែល ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ ដោយអាត្រកត់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៤០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកត់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើមិនតាមប្ដជ្ញា (របស់ភិក្ខុ) ១ កម្មដែលធ្វើមិន ត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារ-ណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយ អាត្រកត់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៤១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្ម ផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលសង្ឆរម្ងាប់ដោយអាត្រកត់ផង ប្រកប ដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែល

អធម្មេន កតំ ហោតិ វក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទ្វុវិបសន្ធញ្ច ។

[១៤២] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយ-កម្មញ្ច ទ្វុវិបសន្ធញ្ច អនេសនាតាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ។ បេ ។

[១៤៣] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសា-រណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ។ បេ ។

[១៤៤] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ ។ បេ ។ អាចារេ ឆ្ងា-តកំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារ-ណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទ្វុវិប-សន្ធញ្ច ។

ធ្វើមិនត្រូវតាមធម្ម ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៤២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាអទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម្ម ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

(១៤៣) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសំដែងហើយ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម្ម ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្ម ។ បេ ។ ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៤៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម្ម ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្ម-កម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៤៥) អបរេហិ ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហិ សមន្ដាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេ ហោតិ អវិនយ-កម្មញ្ច ទុប្ដិសន្ធញ្ច អសារេត្វា កតំ ហោតិ អធម្ដេន កតំ ហោតិ វត្ដេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហិ សមន្ដាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្ម-ញ្ចេ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុប្ដិសន្ធញ្ច ។

(១៤៦) អបរេហិ ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហិ សមន្ដាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្ម-ញ្ចេ ។ បេ ។ អាបត្ដិ អនាបត្ដិ ... ...

(១៤៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនលើកហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៤៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ។ បេ ។ ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលសង្ឆមិនលើកអាបត្តិ ទ្ធើងហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់អធម្មកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

(១៤៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្ម

ស្ស្ស្

ដែលធ្វើចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើ
តាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្ម-
កម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយ
អង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៤៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង
ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
ទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនា-
គាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិដែលភិក្ខុមិនបានសំដែង ១ ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្ម
ដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៤៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្មជាធម្មកម្មផង
ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
ដទៃទៀត គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើប
ធ្វើ ១ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
បដិសារណីយកម្ម ។ បេ ។ ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៥០) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ ។បេ។ សម្ពុធា ភវន្តិ ហោតិ ជម្ពុ ភវ ហោតិ សមក្ខ ភវ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ឧដ្ឋានវណ្ណាយ ភវ ។បេ។

(១៥១) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ ។បេ។ ឧដ្ឋានសម្ពុធា ភវ ហោតិ ជម្ពុ ភវ ហោតិ សមក្ខ ភវ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។បេ។

(១៥២) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ។បេ។ ឧដ្ឋានញ្ញាយ ភវ ហោតិ ជម្ពុ ភវ ហោតិ សមក្ខ ភវ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។បេ។

(១៥៣) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ ។បេ។ អាសត្តិយា ភវ ហោតិ ជម្ពុ ភវ ហោតិ សមក្ខ ភវ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ។បេ។

(១៥០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម ដែលធ្វើចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ។ បេ ។ ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៥១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម ដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយ សេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ។ បេ ។ ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៥២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើ តាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ បដិសារណីយកម្ម ។ បេ ។ ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៥៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម ដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តី ព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ។ បេ ។ ប្រ-កបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៥៤) អបវេហិ ០ កិ ០ ០ ០

(១៥៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្ម ដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម្ម ១ កម្ម ដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ។បេ។

(១៥៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្ម ដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុមិនបានសំដែង ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម្ម ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។បេ។

(១៥៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្ម ដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម្ម ១ កម្មដែលធ្វើដោយ សេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។បេ។

(១៥៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែល លំកិនហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម្ម ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តី ព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជា វិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៥៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ ទៀត គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម្ម ១

កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ
ឥមាឯ្ហិ សមន្ថាកតំ បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ
ហោតិ វិនយកម្មញ្ច ស្ស្ជ្ជ្ជ្ជ ។

បដិសារណីយកម្ម ធម្មកម្មទ្វាទសកំ ឌ្ឍ ។

(១៥៩) បញ្ចហ្ជ្ជ្ជ(១) ភិក្ខវេ សមន្ថាកតស្ស
ភិក្ខុនោ អាកន្ថ្ជ្ជ្ជ

កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារ-ណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ ធម្មកម្មមាន ១២ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

(១៥៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិ-សារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុព្យាយាមមិនឲ្យពួកគ្រហស្ថបានលាភ ១ ព្យាយាមមិនឲ្យពួកគ្រហស្ថបានប្រយោជន៍ ១ ព្យាយាមមិនឲ្យពួកគ្រហស្ថបានសុខ ១ ដេរប្រទេចពួកគ្រហស្ថ ១ បំបែកពួកគ្រហស្ថឲ្យបែកចាកពួកគ្រហស្ថ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង[1] ។

(១៦០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិ-សារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធចំពោះ(មុខ)ពួកគ្រហស្ថ ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ចំពោះ(មុខ)ពួកគ្រហស្ថ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឆចំពោះ(មុខ)ពួកគ្រហស្ថ ១

---

១ អដ្ឋកថា ថា សូម្បីប្រកបដោយអង្គ ១ ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្មដែរ ។

តិហ៊ី ហ៊ានេន ខ្ញុំសេត តិហ៊ី ហ៊ានេន ១ម្ភេត តិហ៊ីនំ ឧម្ម៉ីកាំ បដិសារ្ យ៉ ន សក្ខ្យាបេត ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហ្យ ង្គេហិ សមន្ត្ថាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខ្ជមានោ សង្ឆ្ យ បដិសារណីយកម្ម្ ការេយ្ យ ។

(១៦១) បញ្ចន្ន ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំ អាកង្ខ្ជមានោ សង្ឆ្ យ បដិសារណីយកម្ម្ ការេយ្ យ ឯ្ យ ការ តិហ៊ីនំ អលាភាយ បរិសក្ត្ត ឯ្ យ ការ តិហ៊ីនំ អនត្ត្ថាយ បរិសក្ត្ត ឯ្ យ ការ តិហ៊ីនំ អនាវ្ យ ាសាយ បរិសក្ត្ត ឯ្ យ ការ តិហ៊ី អ្ យ ាសត្ត ១ បរ្ យ ាសត្ត ឯ្ យ ការ តិហ៊ី តិហ៊ីហ៊ី ១ ១ ១

ដេរពួកគ្រហស្ថដោយពាក្យថោកទាប ១ ដៀលតិះពួកគ្រហស្ថដោយ
ពាក្យថោកទាប ១ ទទួលពាក្យប្តេជ្ញាប្រកបដោយធម៌អំពីពួកគ្រហស្ថ
ហើយ គ្រឍ្ចប់ជាមិនធ្វើឲ្យពិតតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
កាលបើសង្ឆ្ជ្រាបថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកប
ដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(១៦១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ្ជ្រាបថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិ-
សារណីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៥ ពួក គឺភិក្ខុមួយពួកព្យាយាមមិនឲ្យពួកគ្រហស្ថ
ចានលាភ ១ មួយពួកព្យាយាមមិនឲ្យពួកគ្រហស្ថចានប្រយោជន៍ ១
មួយពួកព្យាយាមមិនឲ្យពួកគ្រហស្ថចានសុខ ១ មួយពួកដេរប្រទេច
ពួកគ្រហស្ថ ១ មួយពួកបំបែកពួកគ្រហស្ថ (ឲ្យបែក) ចាកពួកគ្រហស្ថ ១
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ្ជ្រាបថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្ម
ដល់ភិក្ខុ ៥ ពួកនេះឯង ។

(១៦២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ្ជ្រាបថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៥ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុមួយពួកពោលតិះដៀល
ព្រះពុទ្ធចំពោះ(មុខ)ពួកគ្រហស្ថ ១ មួយពួកពោលតិះដៀលព្រះធម៌ចំពោះ
(មុខ)ពួកគ្រហស្ថ ១ មួយពួកពោលតិះដៀលព្រះសង្ឆចំពោះ(មុខ)ពួកគ្រ-
ហស្ថ ១ មួយពួកដេរពួកគ្រហស្ថដោយពាក្យថោកទាប ១ មួយពួកដៀល

ឯកោ ភិក្ខវេ ធម្មំ ទេសេតិ ឥមេ ច ទ្វេ ភិក្ខវេ ធម្ម ទេសនា ។

ឯកោ ភិក្ខវេ ធម្ម ទេសេតិ ឥមេ ច ទ្វេ

ត្នះពួកគ្រហស្ថដោយពាក្យថោកទាប ១ មួយពួកទទួលពាក្យប្តេជ្ញាប្រកបដោយធម៌អំពីពួកគ្រហស្ថហើយ ត្រឡប់ជាមិនធ្វើឲ្យពិតតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់កិក្ខុ ៥ ពួកនេះឯង ។

ចប់បដិសារណីយកម្មមានប្រាំ ។ ១ ១ ១

ឋបេតព្ពា ន សាវេតព្ពំ ការេតព្ពំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេ-
តព្ពោ ន ឧក្ការោ ការេតព្ពោ ន ចោទេតព្ពោ ន
សារេតព្ពោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្ភុញ្ជិតព្ពន្តិ ។

បដិសារណីយកម្ម អដ្ឋារសវត្ថុ និដ្ឋិតំ ។

[១៦៤] អថ ខោ សង្ឆោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិ-
សារណីយកម្មំ អកាសិ ចិត្តោ តេ ១ាបត្តិ ១មា-
បេតព្ពាតិ ។ សោ សង្ឆេន បដិសារណីយកម្មកតោ
មច្ឆិការសណ្ឌំ ១ត្តា ១ន្ត្ការ ១ាសក្ខិ ចិត្តំ ១ាបត្តិ
១មាបេតុំ ។ សោ[1] ១ុន ១េវ ១ាវ្ត្តិ ១ច្ចាគច្ឆិ ។ ភិក្ខូ
ឯវ១ាមាហ ១ុ ១មាបិតោ ១យ ១ាវុ១ោ ១ុ ១ម្ម[2]
ចិត្តោ ១ាបត្តិ ១ ១ ១ាហ ១ាវុ១ោ ១ច្ឆិការសណ្ឌំ
១ត្ត ១ន្ត្ការ ១ាសក្ខិ ចិត្តំ ១ាបត្តិ ១មាបេតុ ។
តេ ភិក្ខូ ១ាវ១ោ ១ត១ត្តំ ១ារ១ាបេ ។ ១ ១ ១ាហ
ភិក្ខូ ១ ១ ១

មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ)១ មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត១ មិនត្រូវឲ្យធ្វើនុកាស (ដើម្បីបោះឆ្នោត)១ មិនត្រូវបោះឆ្នោតគេ១ មិនត្រូវរំលឹកគេ១ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា១ ។

ចប់វត្ត ·៨· ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

(១៦៤) គ្រានោះ សង្ឆបានធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុហើយ លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតិ ។ សុធម្មភិក្ខុនោះកាលមើលសង្ឆបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ ក៏ទៅកាន់នគរមច្ឆិកាសណ្ឌ ។ ចាប់ផ្តើមអានមិនអាចនឹងសូមទោសចិត្តគហបតិទ្បើយ ។ លោកក៏ត្រឡប់មកត្រង់សាវត្ថីវិញ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនិយាយយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោសុធម្ម លោកបានសូមទោសនឹងចិត្តគហបតិហើយឬ ។ សុធម្មភិក្ខុធ្វើយថា នែអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំបានចេញអំពីទីនេះទៅដល់នគរមច្ឆិកាសណ្ឌហើយ ក៏មានសេចក្ដីអៀនអន់មិនអាចសូមទោសនឹងចិត្តគហបតិទ្បើយ ។ ភិក្ខុទាំងនោះបានក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ+ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឆឲ្យអនុទូត[1]ដល់

---

១ ភិក្ខុជាអ្នកទទួលបម្រើរបស់សង្ឆ ដែលត្រូវចាត់ឲ្យទៅតាមពាក្យសម្ដីសម្ដីមើលការឬជួយសូមទោស គឺជាអ្នកជំណាងសង្ឆ ។

ចិត្តំ ភាវេតិ ១ មាវេតុំ ។ ឯវញ្ហេ បន ភិក្ខវេ ជានតោ ។ បឋមំ ភិក្ខុ យាចិតព្ពោ យាចិត្វា ញត្តេន ភិក្ខុនា បដិ-ពលេន សង្ឆេ ញាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ យទិ សង្ឆស្ស បត្តកល្ល សង្ឆោ ឥត្ថន្ថាមំ ភិក្ខុំ សុ ឧម្មស្ស ភិក្ខុនោ អនុទ្ធតំ ទេយ្យ ចិត្តំ ភាវេតិ ១ មា-បេតុំ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ សង្ឆោ ឥត្ថន្ថាមំ ភិក្ខុំ សុឧម្មស្ស ភិក្ខុនោ អនុទ្ធតំ ទេតិ ចិត្តំ ភាវេតិ ១ មាវេតុំ ។ យស្ស្ហ យស្ស្ហ ១ មតិ ឥត្ថន្ថាមស្ស ភិក្ខុនោ សុឧម្មស្ស ភិក្ខុនោ អនុទ្ធតស្ស ទានំ ចិត្តំ ភាវេតិ ១ មាវេតុំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស ឧក្ខមតិ សោ ភាសេយ្ យ ។ ទិន្ន្ហ សង្ឆេន ឥត្ថន្ថាមោ ភិក្ខុ សុឧម្មស្ស ភិក្ខុនោ អនុទ្ធតោ ចិត្តំ ភាវេតិ ១ មាវេតុំ ១ មតិ សង្ឆស្ស ឥស្ម តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[១៦៥] ភេន ភិក្ខវេ សុឧម្ហេ ភិក្ខុនា អនុទ្ធតេ ភិក្ខុនា សន្ធ្ មច្ឆិការ្ សណ្ដ្ តត្ត ចិត្ត ភាវេតិ

សុធម្មកិក្ខុដើម្បីសូមទោសនឹងចិត្តគហបតិ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ (កិក្ខុជាអនុទូតនោះ) សង្ឆត្រូវប្រគល់យ៉ាងនេះ ។ សង្ឆត្រូវសូមកិក្ខុជាមុនលុះសូមហើយត្រូវកិក្ខុដែលធ្វាសប្រតិពលប្រកាសសង្ឆឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ បើបដិសារណីយកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆត្រូវប្រគល់កិក្ខុឈ្មោះនេះឲ្យជាអនុទូតរបស់សុធម្ម-កិក្ខុ ដើម្បីសូមទោសនឹងចិត្តគហបតិចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ សង្ឆប្រគល់កិក្ខុឈ្មោះនេះឲ្យជាអនុទូតរបស់សុធម្មកិក្ខុ ដើម្បីសូមទោសនឹងចិត្តគហបតិ ។ ការប្រគល់កិក្ខុឈ្មោះនេះឲ្យជាអនុទូតរបស់សុធម្មកិក្ខុ ដើម្បីទៅសូមទោសនឹងចិត្តគហបតិគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយទ្បើង ។ សង្ឆបានប្រគល់កិក្ខុឈ្មោះនេះឲ្យជាអនុទូតរបស់សុ-ធម្មកិក្ខុ ដើម្បីនឹងសូមទោសចិត្តគហបតិហើយ ការប្រគល់អនុទូតនោះគួរដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះដោយអាការៈស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(១៦៥) ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ សុធម្មកិក្ខុនោះត្រូវទៅនគរមច្ឆិកា-សណ្ឌជាមួយនឹងកិក្ខុជាអនុទូត ហើយសូមទោសនឹងចិត្តគហបតិថា ម្នាល

១មាបេតញ្ចេ ១ម ភមាមតិ ឧសាធេមិ ឥន្ធ ឍវញ្ចេ
ភុជ្ជមានោ ១ម្ម ឥ ១ម្ម ភ ១ ១ ១

គហបតិ អ្នកចូរអត់ទោស ម្នាលគហបតិ អាត្មាឲ្យអ្នកជ្រះថ្លា (វិញ) បើសុ-ធម្មភិក្ខុនោះនិយាយយ៉ាងនេះ ចិត្តគហបតិក៏ចានត្រេមអត់ទោសឲ្យ ការអត់ទោសឲ្យយ៉ាងនេះជាការល្អ ។ បើចិត្តគហបតិមិនត្រេមអត់ទោសឲ្យទេ ត្រូវកិក្ខុជាអនុទូតជួយនិយាយថា ម្នាលចិត្តគហបតិ អ្នកចូរអត់ទោសដល់ភិក្ខុនេះចុះ ភិក្ខុនេះនឹងឲ្យអ្នកជ្រះថ្លាវិញ បើកិក្ខុជាអនុទូតនិយាយយ៉ាងនេះហើយ ចិត្តគហបតិក៏អត់ទោសឲ្យ ការត្រេមអត់ទោសឲ្យយ៉ាងនេះជាការល្អ ។ បើចិត្តគហបតិមិនត្រេមអត់ទោសឲ្យទេ ត្រូវកិក្ខុជាអនុទូតនិយាយ ថា ម្នាលចិត្តគហបតិ អ្នកចូរអត់ទោសដល់ភិក្ខុនេះចុះ អាត្មានឹងឲ្យអ្នកជ្រះ-ថ្លាវិញ បើកិក្ខុជាអនុទូតនិយាយយ៉ាងនេះហើយ ចិត្តគហបតិក៏ត្រេមអត់ទោសឲ្យ ការត្រេមអត់ទោសឲ្យយ៉ាងនេះជាការល្អ ។ បើចិត្តគហបតិនោះមិនត្រេមអត់ទោសឲ្យទេ ត្រូវកិក្ខុជាអនុទូតនិយាយទៀតថា ម្នាលចិត្តគហបតិ អ្នកចូរអត់ទោសដល់ភិក្ខុនេះ តាមពាក្យរបស់សង្ឆ៍ចុះ បើកិក្ខុជាអនុទូតនិយាយយ៉ាងនេះ ចិត្តគហបតិក៏ត្រេមអត់ទោសឲ្យ ការត្រេមអត់ទោសឲ្យយ៉ាងនេះជាការល្អ។ បើចិត្តគហបតិមិនត្រេមអត់ទោសឲ្យទេ ត្រូវកិក្ខុជាអនុទូតកុំឲ្យសុធម្មភិក្ខុលះទីឧបចារដែលមើលឃើញ កុំឲ្យលះទីឧបចារដែលស្តាប់ឮ របស់ចិត្តគហបតិឡើយ ហើយឲ្យធ្វើឧត្តរាសង្គ៍ឆៀងស្មាម្ខាងរួចឲ្យអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីហើយឲ្យសំដែងអាបត្តិនោះចេញ ។

(១៦៦) អថខោ អាយស្មា សុធម្មោ អនុទ្ធតេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ មជ្ឈិការសណ្ឋំ ឥត្ថ ចិត្តំ ឧបាបតឺ ១មាបេសិ ។ សោ សម្ម វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ ឧត្តារ វត្តតិ ភិក្ខូ ឧបសង្ក្រមិត្វា ឯវំ វទេតិ អហំ អាវុសោ សង្ឆេន បដិសារណីយកម្មកតោ សម្ម វត្តាមិ លោមំ ចាតេមិ ឧត្តារ វត្តាមិ ឥមំ ក្ខ ខោ មយា បដិបជ្ជិ-ត្តព្ពន្តិ ។ ឧ ភិក្ខូ ឥតរតោ ឯតមត្ថ អារោចេសុ ។ ឧ ខោ ភិក្ខវ សង្ឆ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារ-ណីយកម្មំ បដិប្ប ស្សម្ភេតុ ។

(១៦៧) ឥ ភិក្ខវ អ ឥ ១ សមគ្ គ ១ ១ ១

(១៦៦) លោកនោះ ឯសុធម្មកិក្ខុដ៏មានអាយុក៏ចូលទៅកាន់ទីគារ
ម្ចុការណ្ណជាមួយនឹងកិក្ខុជាអនុទូតហើយសួមទោសចិត្តគហបតី ។ សុ-
ធម្មកិក្ខុនោះត្រមប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ចាំងសម្ងួតកេម ប្រព្រឹត្តវត្ត
គួរដល់ការិយាវិលាស់ចេញចាកកម្ម ។ ចូលទៅកាន់កិក្ខុចាំងឡាយហើយ
និយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោចាំងឡាយ ខ្ញុំជាអ្នកដែលសង្ឆាបាន
ធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ចាំងសម្ងួតកេម
ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់ការិយាវិលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្មហើយ ។ ខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូច
ម្តេច (ទៅ) ។ កិក្ខុចាំងនោះបានក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុះចំពោះព្រះដ៏
មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុចាំងឡាយ បើដូច្នោះ
សង្ឆាចូរអ្ងាប់ប្ដូនបដិសារណីយកម្មរបស់សុធម្មកិក្ខុចុះ ។

(១៦៧) ម្នាលកិក្ខុចាំងឡាយ សង្ឆាមិនត្រូវអ្ងាប់ប្ដូនបដិសារណីយ-
កម្មដល់កិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺកិក្ខុឲ្យឧបសម្ប្ទា ១ ឲ្យនិស្ស័យ ១
ឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ទទួលការសន្ទនាខ្លួនជាអ្នកប្រដៅកិក្ខុនី ១ ដែល
សង្ឆាបានសន្ទនាហើយក៏ទៅប្រដៅពួកកិក្ខុនី ១ ម្នាលកិក្ខុចាំងឡាយ សង្ឆ
មិនត្រូវអ្ងាប់ប្ដូនបដិសារណីយកម្មរបស់កិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

១១១
ពុទ្ធ្ធ្ធ

កម្មក្ខន្ធៈ បដិសារណីយកម្មដែលសង្ឆមិនត្រូវអ្នកប់

(១៦៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវអ្នកប់បដិសារណីយ-កម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឆធ្វើបដិសារណីយកម្មព្រោះអាបត្តិណា នៅតែត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ តិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ សង្ឆមិនត្រូវអ្នកប់បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

(១៦៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវអ្នកប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ហាមបវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិក-រណនោះ) ១ ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ឲ្យធ្វើនុកាស (ដើម្បីរោទ) ១ រោទ ១ រំលឹក ១ ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវអ្នកប់បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកប ដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់អង្គមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឆមិនត្រូវអ្នកប់ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

(១៧០) បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្ប ស្ស ម្ភេតព្ពំ ន ឧប-សម្ប ទាតិ ន និ ស្ស យំ ទេតិ ន សាមណេរំ ឧបដ្ឋ ាបេតិ ន ភិក្ខុ នោ ឱ ទ ភ សម្ម តិ សាទ ិ យ តិ សម្ម ោ ទ ិ ភិ ក្ខ ុ ទ ិ យ ោ ន ឱ វ ទ តិ ឥ មេ ហិ ខោ ភិ ក្ខ វ េ ប ញ្ច ហ ង្គ េ ហ ិ ស ម ន្ន ាគ-ត ស្ស ភ ិ ក ្ខ ុ ន ោ ប ដ ិ ស ា រ ណ ីយ ក ម ្ម ং ប ដ ិ ប ្ប ស ្ស ម ្ភ េ ត ព ្ព ং ។

(១៧១) អ ប ោ ហ ិ ប ំ ភ ិ ក ្ខ វ េ ប ញ ្ च ហ ង ្គ េ ហ ិ ស ម ន ្ន ាគ-ត ស ្ស ភ ិ ក ្ខ ុ ន ោ ប ដ ិ ស ា រ ណ ីយ ក ម ្ম ং ប ដ ិ ប ្ប ស ្ស ម ្ភ េ ត ព ្ព ং យ ាយ អ ាប ត ្ត ិ យ ា ส ง ฆ ะ ป ะ ติ สา รณี ยกรรม กต ํ โหติ ตํ อาปตฺติ ํ ส ง ฆ ะ ป ะ ติ สา รณี ยกรรม ก

(១៧០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រៃវមានប់ បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនបានឲ្យឧបសម្បទា ១ មិនបានឲ្យនិស្ស័យ ១ មិនបានឲ្យសាមណេរបម្រើ ១ មិនបានទទួលការសន្ទនាជាមួយ ១ ជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ដែលសង្ឆបានសន្ទនាហើយ ក៏មិនប្រដៅភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រៃវមានប់ បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(១៧១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រៃវមានប់ បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឆបានធ្វើ.ដិសារណីយកម្ម ព្រោះអាបត្តិណាហើយ មិនបានត្រៃវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃ ប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ មិនបានតិះដៀលកម្ម ១ មិនបានតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រៃវមានប់ បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(១៧២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រៃវមានប់ បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនបានហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនបានហាមបវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនបានធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ

១១៣

ភ្ជុកកូនកេ បដិសារណីយកម្មប្ជុដ្ឋិប្ជ្ជ

ឋបេតិ ន សវចនីយ៎ ការេតិ ន អនុវាទ៎ បដ្ជបេតិ ន
ឧ្ជ្ជ ការ៎ ការេតិ ន ចោទេតិ ន សារេតិ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ
សម្ជ្ជ យោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវ៎ អដ្ជ ហ ន្ត្ជ ហិ សមន្ជ-
ភតិ ភិក្ខុ ០ បដិសារណីយ ការ ម្ជ៎ បដិ ប្ជ ស្ជ ម្ជ ត ព្ជ ។

បដិសារណីយ ការ ម្ជ ០ បដិ ប្ជ ស្ជ ម្ជ ត ព្ជ ០ ០ ០

កម្មក្ខន្ធៈ ការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម

(ក្នុងអធិករណនោះ) ១ មិនបានទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនបានឲ្យធ្វើ
ឧកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនបានចោទគេ ១ មិនបានលើក ១ មិនបាន
ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆ
មិនត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

ចប់អង្គមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឆត្រូវរម្ងាប់ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

(១៧៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបដិសារណីយកម្មនោះ សង្ឆ
ត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូចោះសុធម្មភិក្ខុត្រូវចូល
ទៅកាសង្ឆហើយ ធ្វើឧត្តរាសង្គធ្វើឯកាំងស្មាម្ខាងរួចថ្វាយបង្គំបាទារបស់ភិក្ខុ
ចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលី ទិយាយយ៉ាងនេះនឹងសង្ឆ
ថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន ខ្ញុំជាអ្នកដែលសង្ឆបានធ្វើបដិសារណី-
យកម្មរួចហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសមួបពេម ប្រព្រឹត្តវត្ត
គួរដល់ការយោលសំចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ។
ភិក្ខុនោះត្រូវសូមជាគំរប់ពីរដងផង ។ ត្រូវសូមជាគំរប់បីដងផង ។
ភិក្ខុដែលឆ្ងាសប្រតិពល ត្រូវញ៉ាំងសង្ឆឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឆ
ដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ សុធម្មភិក្ខុនេះ សង្ឆបានធ្វើបដិសារណីយកម្ម
ហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសមួបពេម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់

ន្ត្ថារ ១ត្ត ១ បដិសារណីយកម្ម ១ បដិ១ស្ស ១ ១ យ ១ ១ ១

ការិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ។ បើ
កម្មមានការគួរដល់សង្ឆ ហើយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់
សុធម្មកិក្ខុចេញ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆ
ស្តាប់ខ្ញុំ សុធម្មកិក្ខុនេះ សង្ឆបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ បានប្រ-
ព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសមួបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់ការិយារលាស់ខ្លួន
ចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ។ សង្ឆរម្ងាប់បដិសារ-
ណីយកម្មដល់សុធម្មកិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មកិក្ខុ គួ
ដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម
មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិ-
យាយទៅ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះ
សង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ សុធម្មកិក្ខុនេះ សង្ឆបានធ្វើបដិសារ-
ណីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសមួបរោម ប្រព្រឹត្តវត្ត
គួរដល់ការិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់បដិសារណីយ-
កម្ម ។ សង្ឆរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មកិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់បដិ-
សារណីយកម្មដល់សុធម្មកិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោក

ណីយកម្មស្ស បដិប្ប្ស្ សន្ទិ សោ ភុណ្ណាស្ស យ ស្ស
ឧក្ខេបតិ សោ ភាសេយ្ យ ។ ឥតិ យ ម្ យ ។ ឯ ត ម ត្ថ ។ ធ ។
ស ។ ណ ។ ភ ។ ម ។ ។ ។

ដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ សុធម្មកិក្ខុនេះ សង្ឆបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ចាំងសមួបពេម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ។ សង្ឆរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មកិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មកិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឆបានរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មកិក្ខុហើយ ការរម្ងាប់បដិសារ-ណីយកម្មដល់សុធម្មកិក្ខុនេះគួរដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់បដិសារណីយកម្មទី ៤ ។

(១៧៤) សម្ងយនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់នៅក្នុងវេឡ-សិតាភមជ្ឌិតក្នុងកោសម្ពី ។ លោនោះឯង ឆន្ទកិក្ខុដ៏មានអ ាយុត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្ដូចាន់ងឹងឃើញនូវអាបត្តិទ្បើយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ឯណាមានសេចក្តីប្ដូចាន់ត ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះកំពោលពោស

ឧជ្ឌាយន្តិ ខីយន្តិ វិចារេន្តិ ឥមំ ហិ នាម អាយស្មា ឆន្នោ អាបត្តឿ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆិស្សតិ អាបត្តឿ បស្សិ-ត្តុន្តិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

(១៧៥) អថខោ ភគវា ឯតស្មឿ និទានេ ឯតស្មឿ បការណេ ភិក្ខុសង្ឆំ សន្និបាតាបេត្វា ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ-សុំ ការ ភិក្ខវេ ឆន្នោ ភិក្ខុ អាបត្តឿ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តឿ បស្សិតុន្តិ ។ សចេ ភគវាតិ ។ វិការហិ ពុន្ធោ ភគវា អនុនុច្ឆវិកំ[1] ។ បេ ។ ឥមំ ហិ នាម សោ ភិក្ខវេ មោឃបុរិសោ អាបត្តឿ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆិស្សតិ អាបត្តឿ បស្សិតុំ នេតំ ភិក្ខវេ អប្ឋសន្ថានំ ឥ បសា-ទាយ ។ បេ ។ វិការហិត្វា ។ បេ ។ ធម្មឿ ឥមំ ភិក្ខូ ភិក្ខូ អាមន្តេសិ ឯតេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឆោ ឆន្ទ្ឋ ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទ្ឋ្ឋេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេតុ អសម្ភោគំ សង្ឆេន ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ការេតព្ពំ ។ បឋមំ ឆន្ទោ ភិក្ខុ ចោទេតព្ពោ ចោទេត្វា

---

[1] អនុនុច្ឆវិកន្តិ ពត្ថុបិ ញាតុកេ ន ទិស្សតិ ។

តិះដៀល បន្ទុះបង្ហាប់ថា មិនសមបើឆន្ទៈដ៏មានអាយុត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិសោះ ។ ទើបកិក្ខុពាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

(១៧៥) ព្រោះនិទានេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំកិក្ខុសង្ឆក្នុងវេលានោះ ហើយត្រាស់សួរកិក្ខុពាំងឆ្ងាយថា ម្នាលកិក្ខុពាំងឆ្ងាយ បានឮថាឆន្ទៈកិក្ខុត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិ ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុពាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ការនេះមិនសមគួរទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិក្ខុពាំងឆ្ងាយ មិនសមបើមោឃបុរសនោះត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិទេ ម្នាលកិក្ខុពាំងឆ្ងាយ អំពើនេះនឹងបានដឹកនាំពួកជនដែលមិនជាន់ជ្រះថ្លាឲ្យជ្រះថ្លាឡើងក៏ទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសរួច ។ បេ ។ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយត្រាស់ហៅកិក្ខុពាំង-ឆ្ងាយមកថា ម្នាលកិក្ខុពាំងឆ្ងាយ បើដូច្នោះ សង្ឆប្រូរធ្វើនូវកម្មបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្ទៈកិក្ខុ ។ ម្នាលកិក្ខុពាំងឆ្ងាយ ឯនូវកម្មបនីយកម្មនោះ សង្ឆត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ ។ សង្ឆត្រូវចោទឆន្ទៈកិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយ

១១៧

ភម្ម្ចកូ ១ ០ ០ ០ ០ ១ ០ ០ ០ ០

ត្រូវលើកអាបត្តិទៀត លុះលើកអាបត្តិទៀតហើយ ភិក្ខុដែលធ្លាស់ប្រតិពាល ត្រូវញ្ជាំងសង្ឆឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិទៀយ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆត្រូវធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺកុំឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្ទភិក្ខុបុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះត្រូវអាមត្តិហើយមិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិទេ ។ សង្ឆក៏ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ ។ ការធ្វើឧក្ខេ-បនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយទៀត ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិទេ ។

ន ឥច្ឆតិ អាបត្តឺ បស្សិតុំ ។ សង្ឆោ ឆន្ទស្ស កិច្ចុ-
ណោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករោតិ
អសម្ភោគំ សង្ឆេន ។ យស្ស យស្ស តោ ១មតំ ឆន្ទស្ស
កិច្ចុណោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស
ការណំ អសម្ភោគំ សង្ឆេន សោ តុណ្ហីស្ស យស្ស
ឧក្ខេមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ករំ សង្ឆេន ឆន្ទស្ស
កិច្ចុណោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អ-
សម្ភោគំ សង្ឆេន ១មតិ សង្ឆស្ស ឥស្ម តុណ្ហី ។
ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។ អាវាសបរិយ្យាយ កិច្ចេ សំសជ
ឆន្ទ កិច្ចុ សង្ឆេន[1] អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេប-
នីយកម្មការោ អសម្ភោគំ សង្ឆេនាតិ ។

(១៧៦) ឥមានិ កិច្ចេ អង្ឆេមានិ សមត្ថានិ អា-
បត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេ
ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុព្ភិសន្ធញ្ច អសម្ម្ហា ករំ
ហោតិ អប្ផដិបុគ្ គ ករំ ហោតិ អប្ផដិញ្ញាយ ករំ
ហោតិ ឥមេហិ ១ ១ កិច្ចេ ឥមានិ ១ ១ សមត្ថានិ

---

១ ១ ១

សង្ឆ ក៏ធ្វើនុត្តេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្នកិក្ខុ ។ ការធ្វើនុត្តេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្នកិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយទ្បើង ។ សង្ឆបានធ្វើនុត្តេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្នកិក្ខុហើយ ការធ្វើនុត្តេបនីយកម្មដល់ឆន្នកិក្ខុនេះ គួរដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្ដីនេះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាលកិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយចូរជ្រាបគ្នាកងអាវសត ។ ៧ យ៉ា ឆន្នកិក្ខុ សង្ឆបានធ្វើនុត្តេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ ។

(១៧៦) ម្ចាលកិក្ខុទាំងឡាយ នុត្តេបនីយកម្មព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកង់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្ដេជ្ញា ១ ម្ចាលកិក្ខុទាំងឡាយ នុត្តេបនីយកម្មព្រោះមិន

អាបត្តិយា អនុស្សរនេ ឧក្ខេបនីយកម្ម៌ អធម្មកម្មញ្ច-
រ៑ ហោតិ អារិយកម្មញ្ច ធុរ្ជ្ជបសន្ទញ្ច ។

(១៧៧) អបរេហិ៑ ភិក្ខវេ ឥហ ឆ្ឌេហិ សមន្ថ្ងាតតំ
អាបត្តិយា អនុស្សរនេ ឧក្ខេបនីយកម្ម៌ អធម្ម៌កម្ម៌ញ្ចរ
ហោតិ អារិយកម្ម៌ញ្ច ធុ្ជ្ជ្ជ

ឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយ
វិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៧៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ១ក្នុងនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញ
អាបត្តិ ដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យ
ផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
កម្មដែលធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេស-
នាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសំដែងហើយ ១ ។ បេ ។

(១៧៨) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានចោទ
ហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនបានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្ម
ដែលមិនបានលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ។ បេ ។

(១៧៩) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំចាំងមុខ ១
កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

(១៨០) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិន
បានសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយ
ពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ បេ ។

(១៨១) អបវេហិបិ ភិក្ខវេ ឥមានេ្ហមិ សមត្ថាកតំ ។ បេ ។ អប្ប្ដ ញ្ញាយ កតំ ហោតិ អជម្ម្ជ កតំ ហោតិ ។ ក្ខ្ជ កតំ ហោតិ ។ បេ ។

(១៨២) អបវេហិបិ ។ បេ ។ អជ្ឌ ត្ត ្ជ យ កតំ ហោតិ អជម្ម្ជ កតំ ហោតិ ។ ក្ខ្ជ កតំ ហោតិ ។ បេ ។

(១៨៣) អបវេហិបិ ។ បេ ។ អ ្ជ ្ជ ្ជ

(១៨១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គ ៣ ជាដែលទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

(១៨២) អង្គ ៣ ជាដែលទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

(១៨៣) អង្គ ៣ ជាដែលទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

(១៨៤) អង្គ ៣ ជាដែលទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសំដែងហើយ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

(១៨៥) អង្គ ៣ ជាដែលទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានចោទ ហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

(១៨៦) អង្គ ៣ ជាដែលទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានលើក ហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

(១៨៧) អបរេហិ ។ បេ ។ អាបត្តឺ អនាភេបេត្វា
ឥតំ ហោតិ អនម្ទេន ឥតំ ហោតិ រក្ខេន ឥតំ ហោតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហិ សមន្ដាឥតំ អាបត្ដិយា
អទ្ទសន្ដេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវ-
នយកម្មញ្ច ទុរ្ដូបសន្ដញ្ច ។

អាបត្ដិយា អទ្ទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ អធម្មកម្មាទិសាទ ឯកាទ្ធ ។

(១៨៨) ឥមិ ភិក្ខវេ អន្ដេហិ សមន្ដាឥតំ អា-
បត្ដិយា អទ្ទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ
វិនយកម្មញ្ច សុរ្ដូបសន្ដញ្ច សម្ម្ដ ឥតំ ហោតិ
បដិបុ្ដ ឥតំ ហោតិ បដិញ្ញាយ ឥតំ ហោតិ ឥមេ-
ហិ ខោ ភិក្ខវេ ឥមិ ១ សមន្ដាឥតំ អាបត្ដិយា
អទ្ទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិន-
យកម្មញ្ច សុរ្ដូបសន្ដញ្ច ។

(១៨៩) អបរេហិ ភិក្ខវេ ឥមិ ១ សមន្ដាឥតំ
អាបត្ដិយា អទ្ទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ
ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុរ្ដូបសន្ដញ្ច អាបត្ដិយា ឥតំ

កម្មកូនួក ១ក្នុងបនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម្ម

(១៨៧) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានលើកអាបត្តិឡើងហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម្ម ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ១ក្នុងបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធម្មផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់អធម្មកម្ម មានចំនួន ១២ ក្នុង១ក្នុងបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ ។

(១៨៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ១ក្នុងបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដែលជាកម្មប្រកបដោយធម្មផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើកន្ទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ១ក្នុងបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មប្រកបដោយធម្មផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៨៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ១ក្នុងបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដែលជាកម្មប្រកបដោយធម្មផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើតាម

ហោតិ ទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អនេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

(១៩០) អបរេហិ ។ បេ ។ ចោទេត្វា កតំ ហោតិ សារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តិ អារោបេត្វា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

(១៩១) អបរេហិ ។ បេ ។ សម្ពុទ្ធា កតំ ហោតិ ឆម្ភេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

(១៩២) អបរេហិ ។ បេ ។ បដិបុគ្គ្លា កតំ ហោតិ ឆម្ភេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

(១៩៣) អបរេហិ ។ បេ ។ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឆម្ភេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

(១៩៤) អបរេហិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឆម្ភេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

អាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលកិក្ខុមិនបានសំដែងចេញ ១ ។ បេ ។

(១៩០) អង្គ ៣ ជ ០ ទ ០ ទ ០ ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ។ បេ ។

(១៩១) អង្គ ៣ ជ ០ ទ ០ ទ ០ ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើកន្ធ ០ ទ ០ ចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

(១៩២) អង្គ ៣ ជ ០ ទ ០ ទ ០ ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

(១៩៣) អង្គ ៣ ជ ០ ទ ០ ទ ០ ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យបណ្ដាញ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

(១៩៤) អង្គ ៣ ជ ០ ទ ០ ទ ០ ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

(១៩៥) អបវេហិបិ ។ បេ ។ ឧេសនាកាមនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឆម្មេ ន កតំ ហោតិ សមក្ខេ ន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

(១៩៦) អបវេហិបិ ។ បេ ។ អនេសនាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឆម្មេ ន កតំ ហោតិ សមក្ខេ ន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

(១៩៧) អបវេហិបិ ។ បេ ។ ចោទេត្វា កតំ ហោតិ ឆម្មេ ន កតំ ហោតិ សមក្ខេ ន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

(១៩៨) អបវេហិបិ ។ បេ ។ សារេត្វា កតំ ហោតិ ឆម្មេ ន កតំ ហោតិ សមក្ខេ ន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

(១៩៩) អបវេហិបិ ។ បេ ។ អាបត្តឺ អារោបេត្វា ន កតំ ហោតិ ឆម្មេ ន កតំ ហោតិ សមក្ខេ ន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាកេ្ខហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អនុសារេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេ ហោតិ រិនយកម្មញ្ច សុវ-បសន្ធញ្ច ។

អាបត្តិយា អនុសារេ ឧក្ខេបនីយកម្ម ធម្មកម្មទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មកូដ្ឋ ១ក្នុងបនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម្ម

(១៩៥) អង្គ ៣ ជាដើម ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម្ម ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

(១៩៦) អង្គ ៣ ជាដើម ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលកិក្ខុមិនបានសំដែងចេញ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម្ម ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

(១៩៧) អង្គ ៣ ជាដើម ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម្ម ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

(១៩៨) អង្គ ៣ ជាដើម ។ បេ ។ គឺកម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម្ម ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

(១៩៩) អង្គ ៣ ជាដើម ។ បេ ។ គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម្ម ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្លាលកិក្ខុ ! ចាំ ! ១ ១ ១

ទីឧយបំផុតនៃ ចុល្លវគ្គ

(២០០) តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុ-
នោ អាកង្ខមានោ សង្ឆ្យ អាបត្តិយា អនុស្សរេ ឧក្ខេ-
បនីយកម្មំ ការេយ្យ កណ្ហានការណោ ហោតិ ការណ-
ការណោ ឯកនការណោ ការណ្ឍការណោ សង្ឆ្យ អធិការ-
ណការណោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ
អនបទានោ តិហិ សំសង្ឆ(១) ឯហេតិ អនត្ថលាភាយ
តិហិ សំសង្ឆ្ហេហិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្ន-
ាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆ្យ អាបត្តិយា
អនុស្សរេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

(២០១) អបរេហិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស
ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆ្យ អាបត្តិយា អនុស្សរេ
ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ អធិសីលេ ស៑ីលវិបន្ណោ ហោតិ
អជ្ឈាចារេ អាចារវិបន្ណោ ហោតិ អតិទិដ្ថិយា ទិដ្ថិវិបន្ណោ
ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស
ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆ្យ អាបត្តិយា អនុស្សរេ
ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

---

១ តិហ៑ហិ សំសង្ហោតិ ក្ត្ថចិ ចោត្ត្ថ ទិស្សតិ ។

(២០០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
ខន្ធកៃ្ខបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣
គឺភិក្ខុបង្ក្រហេតុ បង្ក្រដម្ងោះ បង្ក្រវិវាទ បង្ក្រតិរច្ឆានកថា បង្ក្រអធិករណ៍ក្នុ
សង្ឆ ១ ភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្ងាស ត្រូវអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១
នៅប្រឡូកប្រឡាំដោយគ្រហស្ថ ដោយការប្រឡូកប្រឡាំមិនសមគួរ ១
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើខន្ធកៃ្ខបនីយកម្ម ព្រោះ
មិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(២០១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
ខន្ធកៃ្ខបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣
ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិកង្ខអធិសីល ១ មានអាចារវិបត្តិកង្ខអជ្ឌ-
ចារ ១ មានទិដ្ឋិវិបត្តិកង្ខអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ
ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើខន្ធកៃ្ខបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែល
ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(២០២) អបរេហិ ភិក្ខវេ ឥមេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆេ អាបត្តិយា អនុវត្តនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ សង្ឆស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេ-ហិ ខោ ភិក្ខវេ ឥមេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆេ អាបត្តិយា អនុវត្តនេ ឧក្ខេ-បនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

(២០៣) ឥណ្ណំ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនំ អាកង្ខមានោ សង្ឆេ អាបត្តិយា អនុវត្តនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ ឯកោ ភណ្ឌនការកោ ហោតិ ។ បេ ។ សង្ឆេ អធិករណការកោ ឯកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ ឯកោ ឥមិនា សំសង្ឆោ វិហរតិ អនជ្ឈោមទ្ទកោ ឥមិនា សំសក្ខេហិ ឥមេសុ ខោ ភិក្ខវេ ឥណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាកង្ខមានោ សង្ឆេ អាបត្តិយា អនុវត្តនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

(២០៤) អបរេសម្ភ ភិក្ខវេ ឥណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាកង្ខ-មានោ សង្ឆេ អាបត្តិយា អនុវត្តនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ

កម្មក្ខន្ធក ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក

(២០២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ្ប្រជុំ ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឆ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ្ប្រជុំ ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(២០៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ្ប្រជុំ ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេ-បនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុអកបង្ក ហេតុ ។បេ។ បង្ក អធិករណ ក្នុងសង្ឆ ពួក ១ ជាអ្នកល្ងង់ មិនឆ្ងាស ត្រូវអាបត្តិ ប្រ ចើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ពួក ១ នៅ ប្រ ជ្ជ ក ប្រ ជ្ជ ំ ដោយ គ ហ ស្ថ ដោយ ការ ប្រ ជ្ជ ក ប្រ ជ្ជ ំ មិ ន ស ម គ្ន ន ពួ ក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ្ប្រជុំ ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

(២០៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ្ប្រជុំ ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុ

ការយ្យ ឯតោ អធិសីលេ សីលវិបន្ន ហោតិ ឯតោ អជ្ឌាចារេ អាចារវិបន្ន ហោតិ ឯតោ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្ន ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេប-នីយកម្មំ ការយ្យ ។

(២០៥) អបរេសម្បិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខ-មានោ សង្ឆោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការយ្យ ឯតោ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯតោ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯតោ សង្ឆស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយការម្មំ ការយ្យ ។

អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អាកង្ខមានជ្ជកុំ និដ្ឋិតំ ។

(២០៦) អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មកត-ត្តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្ម្ហា វត្តិតព្ពំ ។ ត្រាយំ សម្ម្ហាវត្តនា ន ឧបសម្ប្ជាតេតព្ពំ ន និស្សយោ ទាតព្ពោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតព្ពោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម-ម្មតិ សាទិតព្ពា សម្ម្ហតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្ពា

មានស័ល្យវិបត្តិកងអធិសិលៈពួក ១ មានអាចារវិបត្តិកងអជ្ឌាចារៈពួក ១ មានទិដ្ឋិវិបត្តិកងអតិទិដ្ឋិពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

(២០៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម្មិពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឆពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

ចប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិមានចំនួន ៦ ដែលសង្ឆ ប្រាថ្នា (ទំនងធ្វើក៏ធ្វើ ៣ ១) ។

(២០៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឆ ចានធ្វើឧក្ខេបនីយ-កម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តិវត្តដោយប្រពៃក្នុងឧក្ខេបនីយកម្មនោះដូចេះ គឺភិក្ខុនោះមិនត្រូវឲ្យឧបសម្ឆទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្ទនាជាមួយ ប្រដៅភិក្ខុនី ទុកជាសង្ឆ ចានសន្ទនហើយ

យាយ អាបត្តិយា សង្ឆេន អាបត្តិយា អនុសារេ ឧក្ខេ-
បនីយកម្មំ ករណ្ឌ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិតព្ពា
អញ្ញា ឯ ឆាទិសិការ ឆ ចាបិជ្ជតិ ករណ្ឌ ន
ការាតិតព្ពំ ករណ្ឌ ន ការាតិតព្ពា ន ឧបសម្ផ
ទ្ធ ភិក្ខុ អភិវាទនំ ឧដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្ម
អាសនាភិហារ សេយ្យាភិហារ ចាគោទកំ ចានបិ
ចានកដ្ឋ ឧបនាមេ ឧបដ្ឋានសាលាយ ឧហានេ ឧដ្ឋ
ករណ្ឌ ឆាទិតព្ពំ ន ឧបសម្ផ ភិក្ខុ ឧបាលិ
ឧនុទ្ទ ឆ ន ឧបាលិ ឧនុទ្ទ ន
ទ្ធ ឧនុទ្ទ ន ឧបាលិ ឧនុទ្ទ ន
ភិក្ខុ ភិក្ខុ ភ ភ(១) ន ភ(២)
ឆ ន ភ(៣) ឆ ន ភ
ភ ភ ភ ភ ន
ឧ ភ ឆ ន ឧ ឆ
ឧ ឆ ន ឧ ឆ

---

១ ន ភ ភ ភ ភ ១ ២-៣ ភ ១ ១ ១

ក៏មិនត្រូវប្រដៅកិក្ខុនីទៀតឡើយ សង្ឆាបានធ្វើទុក្ខបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញ
អាបត្តិចំពោះអាបត្តិណា មិនឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃ ប្រហែល
អាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម
មិនត្រូវតិះដៀលពួកកិក្ខុ ១ ១ ១

អនាថសេ ឯ វត្ថុ បកតត្ថំ ភិក្ខុ ទិស្វា អាសនា
ឧដ្ឋាតព្ពំ ន បកតត្ថោ ភិក្ខុ អាសនេ តត្ថ ឯ
ពហិ ឯ ន បកតត្ថស្ស ភិក្ខុនោ ឧទោ សេ ឯ ឯ ឯ
ន ឯ ឯ ន ឯ ន ឯ ន ឯ ន ឯ ន ឯ ន ឯ ។

អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្ម គេចត្តាឡីសវត្ថុ ឯ ។

(២០៧) អថ ខោ ... ...

ឬមិនមែនអាវាសដែលមានដម្ស្ងួលមួយជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត យើញ
ភិក្ខុជាបកតត្តហើយត្រូវគ្រាកឡើងពីអាសន ។ មិនត្រូវរុកកានភិក្ខុជាបកតត្ត
ខាងក្នុងឬខាងក្រៅ (វិហារ) ។ មិនត្រូវហាមឧបោសថ ។ មិនត្រូវហាមបវារ-
ណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ។ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យក្នុងអធិករណ៍នោះ
មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ។ មិនត្រូវឲ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) ។ មិនត្រូវ
ចោទ ។ មិនត្រូវរំលឹក ។ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ(ឲ្យឈ្លោះ)នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

ចប់វគ្គ ៤៣ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះការមិនសុំផ្ទាងអាបត្តិចេញ ។

(២០៧) ម្នាលនោះ សង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគ
ជាមួយនឹងសង្ឆ ព្រោះមិនយើញអាបត្តិដល់ឆន្ទភិក្ខុ ។ ឆន្ទភិក្ខុនោះជាអ្នក
ដែលសង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនយើញអាបត្តិរួចហើយ ក៏បាន
ចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ ។ ឯភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងអាវាសនោះ
មិនបានសំពះ ។ មិនបានគ្រាកទទួល ។ មិនបានធ្វើអញ្ជលីកម្ម ។ មិនបានធ្វើ
សាមីចិកម្ម ។ មិនបានធ្វើសក្ការ ។ មិនបានធ្វើសេចក្តីគោរព ។ មិនបានរាប់អាន
មិនបានបូជា ។ ឆន្ទភិក្ខុនោះកាលបើពួកភិក្ខុទាំងឡាយមិនបានធ្វើ

១២៥

.ពម្ហកត្ថ្ងៃ ជន្ទ្ធ ភ ១ ១ ១

កម្មក្នុងក ជន្ធ្ងកិក្ខុដែលសង្ឃជានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មហើយ

សក្ការ មិនបានធ្វើសេចក្ដីគោរព មិនបានកាន់ អាន មិនបានបូជា ឥត
មានគេធ្វើសក្ការហើយ ក៏ចេញពីអាវ៉ាសនោះ ទៅកាន់អាវ៉ាសដទៃទៀត
ឯពួកភិក្ខុចាំងឡាយក្នុងអាវ៉ាសនោះសោត ក៏មិនបានសំពះ មិនបាន
ក្រោកទទួល មិនបានធ្វើអញ្ជលីកម្ម មិនបានធ្វើសាមីចិកម្ម មិនបានធ្វើ
សក្ការ មិនបានធ្វើសេចក្ដីគោរព មិនបានកាន់ អាន មិនបានបូជាទេ ។
ឆន្ទកិក្ខុនោះ កាលបើពួកភិក្ខុលែងធ្វើសក្ការ លែងគោរព លែងកាន់-
អាន លែងបូជា ឥតមានគេធ្វើសក្ការហើយ ក៏ចេញពីអាវ៉ាសនោះទៅ
កាន់អាវ៉ាសដទៃទៀត ឯពួកភិក្ខុក្នុងអាវ៉ាសនោះសោត ក៏មិនបានសំពះ
មិនបានក្រោកទទួល មិនបានធ្វើអញ្ជលីកម្ម មិនបានធ្វើសាមីចិកម្ម
មិនបានធ្វើសក្ការ មិនបានធ្វើសេចក្ដីគោរព មិនបានកាន់ អាន មិនបាន
បូជាទេ ។ ឆន្ទកិក្ខុនោះ កាលបើពួកភិក្ខុ មិនបានធ្វើសក្ការ មិនបាន
ធ្វើសេចក្ដីគោរព មិនបានកាន់ អាន មិនបានបូជា ឥតមានគេធ្វើសក្ការ
ហើយ ក៏ត្រឡប់វិលមកក្នុងកោសម្ពីវិញ ឆន្ទកិក្ខុនោះក៏ប្រព្រឹត្ត
ត្ដដោយប្រពៃ ចាំងសម្ងួបកេម ប្រព្រឹត្ដត្ដគួរដល់ការិយាលាស់ខ្លួន
ចេញចាកកម្ម រួចបួលទៅកាន់ភិក្ខុចាំងឡាយ និយាយយ៉ាងនេះថា ម្ចាស
ការុសោចាំងឡាយ ខ្លួនខ្ញុំសង្ឃជានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនបាន
យើញអាបត្ដិ ខ្ញុំជានប្រព្រឹត្ដត្ដដោយប្រពៃ ចាំងសម្ងួបកេម ប្រព្រឹត្ដត្ដ

ភាជនេ ខោ មយា បដិបន្ថិតព្ពន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ[1] ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឆេ ឆន្ទសា ភិក្ខូនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតុ ។

(២០៨) បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខូនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ ឧបសម្ផាទេតិ ឧិស្សយំ ទេតិ សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ភិក្ខូនោ ឧទកសម្ផតិ សាទិយតិ សម្ផតោ ភិក្ខុនិយោ ឱវទតិ ៥ មេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខូនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ ។

(២០៩) អបរេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខូនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឆេន អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ១ ១. ភេ ភិក្ខូតិ ន ទិស្សតិ ។

ត្រូវដល់ភិក្ខុវិយោរណាសង្ឆនចេញពីកាកកម្ម ១ ត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចវិញ ។ ១
ឯភិក្ខុទាំងនោះក៏ចូលគ្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។
ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះសង្ឆចូរម្ចាប់ខ្ចប្ចេ-
ន្ទ្រីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្ទភិក្ខុ ។

(២០៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវម្ចាប់ខ្ចប្ចេន្ទ្រីយកម្ម
ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុឲ្យឧបសម្ប-
ទា ១ ឲ្យនិស្ស័យ ១ ឲ្យសាមណេរបម្រើ ១ ទទួលការសន្ទនាជាមួយ ១
ប្រដៅភិក្ខុនី ១ សង្ឆបានសន្ទនាហើយក៏នៅតែប្រដៅភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវម្ចាប់ខ្ចប្ចេន្ទ្រីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ
ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

(២០៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវម្ចាប់ខ្ចប្ចេន្ទ្រីយកម្ម
ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ
ដែលសង្ឆបានធ្វើខ្ចប្ចេន្ទ្រីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិណា
ហើយនៅតែត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលអាបត្តិនោះ ១

តតោ ឯ ចាបិ ដ្ឋតវ៉ កម្ម្ យ៉ាហ តំ កម្ម្ កោ យ៉ាហ តំ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្ថាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុ ស្ស ន ខ្ចុ ក្ខេ ១ ១ ១

ឬក្រុមបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ តិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុ ដែលធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវម្ចាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

(២១០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវម្ចាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុត្រៃតអនុវត្តការសំពះ ១ ការក្រាកឡើងទទួល ១ អញ្ជលិកម្ម ១ សាមីចិកម្ម ១ ការនាំអាសនមក ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវម្ចាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

(២១១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវម្ចាប់ឧក្ខេបនីយ-កម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុត្រៃតអនុវត្តការនាំទឹកដុតមក ១ ទឹកលាងដើង ១ តាំងសម្រាប់ផ្ទះដើង ១ ការទទួលយកចាន ១ ការទទួលយកចានបាត្រ ១ ការទទួលយកកម្ម (ជ្រុស) ១ ក្នុងការងូតទឹក ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត

ភិក្ខវេ បញ្ចហាន្តេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សរនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្ប ស្សម្ភេតព្ពំ ។

(២១២) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហាន្តេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សរនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្ប ស្សម្ភេតព្ពំ បកតត្តំ ភិក្ខុំ សីលវិបត្តិយា អនុទ្ធំ-សេតិ អាចារវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ ទិដ្ឋិវិបត្តិយា អនុទ្ធំ-សេតិ អាជីវវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ ភេទេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហាន្តេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សរនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្ប ស្សម្ភេតព្ពំ ។

(២១៣) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហាន្តេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សរនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្ប ស្សម្ភេតព្ពំ ពិហិទ្ធំ ជាវតិ ឥត្ថិយទ្ធំ ជាវតិ ឥត្ថិយេ សេវតិ ភិក្ខុ ន សេវតិ ភិក្ខុសិក្ខាយ ន សិក្ខតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហាន្តេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សរនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្ប ស្សម្ភេតព្ពំ ។

ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវអាម្ចាប់ខ្ចប្រគេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញ អាបត្តិដល់កិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

(២១២) ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវអាម្ចាប់ខ្ចប្រគេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់កិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺកិក្ខុ ចោទកិក្ខុជាបតត្តដោយសីលវិបត្តិ ១ ចោទដោយអាចារវិបត្តិ ១ ចោទ ដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ ១ ចោទដោយអាជីវវិបត្តិ ១ បំបែកពួកកិក្ខុឲ្យបែកចាកកិក្ខុ ទាំងឡាយ ១ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវអាម្ចាប់ខ្ចប្រគេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់កិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

(២១៣) ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវអាម្ចាប់ខ្ចប្រគេបនីយ-កម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់កិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺកិក្ខុ ទ្ទ ទ្ទ ទង់ទង់ដ័យបស់ត្រហស្ថ ១ ទ្ទ ទ្ទ ទង់ទង់ដ័យបស់តិរ្ថិយ ១ សេពគប់នឹងពួកតិរ្ថិយ ១ មិនសេពគប់នឹងពួកកិក្ខុ ១ មិនសិក្សាសិក្ខា របស់កិក្ខុ ១ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវអាម្ចាប់ខ្ចប្រគេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់កិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

(២១៨) អវេហិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្ត-
ភតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុ ស្ស ន ១ ភ្ជុបនីយកម្ម
ន បដិប្ប ស្ស ម្ភេតព្ពំ ១ បកតត្តេ ន ភិក្ខុនា ១ ១ ១
ឯ ១ ១ ១

កម្មក្ខន្ធ: ១ក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឆមិនត្រូវអ្នកម្ចាប់

(២១៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវអ្នកម្ចាប់ ១ ក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត ពីភិក្ខុ នៅក្នុងអាវាសដែលមានដម្ស្ងួលមួយ ១ នៅក្នុងទីមិនមែនអាវាសដែលមាន ដម្ស្ងួលមួយ ១ នៅក្នុងអាវាសឋុទីមិនមែនអាវាសដែលមានដម្ស្ងួលមួយ ១ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយមិនបានគ្រាកចាក អាសន ១ ក្រុកពនភិក្ខុជាបកតត្តខាងក្នុងឬខាងគ្រៀ (វិហារ) ១ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវអ្នកម្ចាប់ ១ ក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

(២១៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវអ្នកម្ចាប់ ១ ក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុហាមនូវ-ជ្ជ-សថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ហាមបវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ធ្វើជាអ្នក មានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណនោះ) ១ ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ឲ្យធ្វើ ឧកាស (ដើម្បីចាទ) ១ ចោទ ១ រំលឹក ១ ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ)

ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សរណ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្ប ស្សម្ភេតព្ពំ ។

**អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្ម ខបដិប្ប ស្សម្ភេតព្ពតេ ១ ១ ១

នឹងពួកកិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវអ្ហាប់ខុក្ខេបនីយ-
កម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់កិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់វគ្គ ៤៣ ដែលសង្ឆមិនត្រូវអ្ហាប់ក្នុងខុក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ។

(២១៦) ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវអ្ហាប់ខុក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ
មិនឃើញអាបត្តិដល់កិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺកិក្ខុមិនឲ្យឧបសម្ប្ទា ១
បន្ទោសនិស្ស័យ ១ មិនឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនទទួលការសន្ទនា
ខ្លួនជាអ្នកប្រដៅកិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឆបានសន្ទនាហើយក៏មិនប្រដៅកិក្ខុនី ១
ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវអ្ហាប់ខុក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ
ដល់កិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(២១៧) ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវអ្ហាប់ខុក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ
មិនឃើញអាបត្តិដល់កិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺកិក្ខុដែ
សង្ឆបានធ្វើខុក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិចំពោះអាបត្តិណាមិន
ឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ១
ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ មិនតិះដៀលកម្ម ១ មិនតិះដៀលពួក

ខ្ញុ ភិក្ខវ បញ្ចហ ឆ្ហ សមន្ជ្ជ្ជ្ជ ភិក្ខ្ជ្ជ អ-
ប្ជ្ជ្ជ អ ២ ២ ២

ភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្លាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(២១៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្លាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមិនត្រេកអរនឹងការសំពះ ១ ការក្រាកទទួល ១ អញ្ជលិកម្ម ១ សាមីចិកម្ម ១ ការនាំអាសនមកឲ្យ ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្លាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(២១៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្លាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមិនត្រេកអរនឹងការនាំទឹកដេកមកឲ្យ ១ ទឹកសម្រាប់លាងជើង ១ តាំងសម្រាប់ទ្រជើងនឹងវត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ១ ការទទួលបាត្រចីវរ ១ នឹងបរិកម្ម (ដុស) ខ្នងក្នុងការងូតទឹក ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្លាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(២២០) អបវេហិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្ត-
ភតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សរនៃ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
បដិប្ប ស្ សម្ភ្ គ ត ្ ។ ន ២ ភ ត ្ ត ្ ភិ ក ្ ខ ុ ្ ។ ២ ្ ។ ២ ្ ។ ២

(២២០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវមានប៉ុន្មានក្នុងបន្ទាយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមិនចោទភិក្ខុជាបុគ្គលដោយសីលវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយអាចារវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយអាជីវវិបត្តិ ១ មិនបំបែកពួកភិក្ខុ(ឲ្យបែក) ចាកភិក្ខុទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវមានប៉ុន្មានក្នុងបន្ទាយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(២២១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវមានប៉ុន្មានក្នុងបន្ទាយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមិនទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ ១ មិនទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរ្ថិយ ១ មិនសេពគប់នឹងពួកតិរ្ថិយ ១ សេពគប់នឹងពួកភិក្ខុ ១ សិក្សាសិក្ខារបស់ភិក្ខុ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវមានប៉ុន្មានក្នុងបន្ទាយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(២២២) អបរេហិ ភិក្ខវេ បញ្ចហាន្ទេហិ សមន្ត-
គតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សរតោ ខុក្ខេបនី-
យកម្មំ បដិប្ប ស្សម្ភេតព្ពំ ន បកតត្តេន ភិក្ខុនា
សទ្ធិ ឯកច្ឆន្ទេ អាវាសេ វសិតំ ន ឯកច្ឆន្ទេ អនាវ-
សេ វសិតំ ន ឯកច្ឆន្ទេ អាវាសេ ឋ អនាវាសេ ឋ
វសិតំ បកតត្តំ ភិក្ខុំ ឧទ្ទិស្ស អាសនា វុដ្ឋិតំ ន
បកតត្តំ ភិក្ខុំ អាសាទេតិ អន្តោ ឋ ពហិ ឋ ឥមេហិ
ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហាន្ទេហិ សមន្ត្ថតស្ស ភិក្ខុនោ អា-
បត្តិយា អនុស្សរតោ ខុក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្ប ស្សម្ភេតព្ពំ ។

(២២៣) អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្ត្ថតស្ស
ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សរតោ ខុក្ខេបនីយកម្មំ
បដិប្ប ស្សម្ភេតព្ពំ ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ខុទ្ទាសដ
ឋបេតិ ន ឧបវាណំ ឋបេតិ ន សវចនីយំ ការេតិ ន
អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ន ឧត្តានំ ការេតិ ន ចោទេតិ ន
សារេតិ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្ប្ប យោជេតិ ឥមេហិ ខោ

១ កម្មក្នុងក ១ ក្នុងបនីយកម្មដែលសង្ឆត្រូវរម្ងាប់

(២២២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់ ១ ក្នុងបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមិនទៅកន្លងអាវាសមានដម្ស្ងួលមួយ ១ មិនទៅកន្លងទីមិនមែនជាអាវាសដែលមានដម្ស្ងួលមួយ ១ មិនទៅកន្លងទីអាវាសឬទីមិនមែនអាវាសដែលមានដម្ស្ងួលមួយ ១ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយគ្រាកចេញពីអាសន ១ មិនរុកកានភិក្ខុជាបកតត្ត ខាងក្នុងឬខាងគ្រៀ(វិហារ) ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់ ១ ក្នុងបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(២២៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់ ១ ក្នុងបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនហាមឲ្យបោសឋដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនហាមបវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ(ក្នុងអធិករណានោះ) ១ មិនទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនឲ្យធ្វើឧកាសដើម្បីចោទ ១ មិនចោទ ១ មិនរំលឹក ១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ)

ភិក្ខវេ អជ្ជហាន្តេ ហិ សមញ្ញតតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្ប ស្សម្ភេតព្ពំ ។

អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ បដិប្ប ស្សម្ភេតព្ពតេ ចត្តាឝ្ចីសកំ[1] និដ្ឋិតំ ។

(២២៤) ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ បដិប្ប ស្សម្ភេតព្ពំ ។ តេន[2] ភិក្ខវេ ឆន្ទេន ភិក្ខុនា សង្ឆ ឧបសង្ក មិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ការិត្វា ១ុ ឆ្ជាន ភិក្ខូ ១ ១ ១

ទាំងពួកកិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់កិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

ចប់វត្តមានចំនួន ៤៣ ដែលសង្ឆត្រូវរម្ងាប់ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។

(២២៤) ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឯឧក្ខេបនីយកម្មនោះ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឆន្ទកិក្ខុនោះបូលទៅរកសង្ឆ ហើយផ្ងើឧត្តរាសង្គនៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទកិក្ខុចាស់ទាំងឡាយរួចអង្គុយប្រហែងផ្គងអញ្ជលីនិយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះករុណា សង្ឆបានធ្ងើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសមួបភេម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ ត្រូវសូមជាគំរប់ពីរដងផង ។ ត្រូវសូមជាគំរប់បីដងផង ។ កិក្ខុអ្នកធ្ងាសប្រតិពលត្រូវប្រកាសសង្ឆឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆ

ស ង្ឆ ្ អ យ ំ ធ ន្ ធ ា ក ំ ក ្ ខ ុ ស ង ្ ឆ ្ ន អ ា ប ត ្ ត ិ យ ា អ ធ ិ ស ្ ស ្ ន េ ឧ ក ្ ខ េ ប ន ី យ ក ម ្ ម ក ា ត ោ ស ម ្ ភ ា រ ត ្ ត ិ ណ ោ ម ំ ច ា ត េ ត ិ ន េ ត ្ ត ា រ ং ត ្ ត ិ អ ា ប ត ្ ត ិ យ ា អ ធ ិ ស ្ ស ្ ន េ ឧ ក ្ ខ េ ប ន ី យ - ក ម ្ ម ស ្ ស ប ដ ិ ប ្ ប ស ្ ស ទ ្ ធ ឺ យ ា ច ត ិ ។ យ ទ ិ ស ង ្ ឆ ្ ស ្ ស ប ត ្ ត ក ល ្ ំ ស ង ្ ឆ ្ ធ ន ្ ស ្ ស ក ំ ក ្ ខ ុ ធ ោ អ ា ប ត ្ ត ិ យ ា អ ធ ិ ស ្ ស ្ ន េ ឧ ក ្ ខ េ ប ន ី យ ក ម ្ ং ប ដ ិ ប ្ ប ស ្ ស ម ្ ភ ុ យ ្ យ ។ ឯ ស ា ញ ្ ត ្ ។ ស ុ ណ ា ត ុ ម េ ភ ន ្ ត េ ស ង ្ ឆ ្ អ យ ំ ធ ន ្ ធ ា ក ំ ក ្ ខ ុ ស ង ្ ឆ ្ ន អ ា ប ត ្ ត ិ យ ា អ ធ ិ ស ្ ស ្ ន េ ឧ ក ្ ខ េ ប ន ី យ ក ម ្ ম ក ា ត ោ ស ម ្ ភ ា រ ត ្ ត ិ ណ ោ ম ំ ច ា ត េ ត ិ ន េ ត ្ ត ា រ ং ত ្ ত ិ អ ា ប ត ្ ত ិ យ ា អ ধ ি ス ্ ス ্ ন ে ঊ ক ্ ক ে প ন ী য ক ম ্ ম স ্ স প ট ি প ্ প স ্ স ধ ্ ধ ী য া চ ত ি ।

ধ ন ্ ধ া ক ং ক ্ ক ু ধ ো অ া প ত ্ ত ি য া অ ধ ি স ্ স ্ ন ে ঊ ক ্ ক ে প ন ী য ক ম ্ ম ং প ট ি প ্ প স ্ স ম ্ ভ ু য ্ য । য স ্ প ্ প য স ্ ম ো ধ ম ত ি ধ ন ্ ধ া ক ং ক ্ ক ু ধ ো অ া প ত ্ ত ি য া অ ধ ি স ্ স ্ ন ে ঊ ক ্ ক ে প ন ী য ক ম ্ ম স ্ স প ট ি প ্ প স ্ স ধ ্ ধ ী য া চ ত ি । য ত ো ক ো ম ত ি ধ ন ্ ধ া ক ং ক ্ ক ু ধ ো অ া প ত ্ ত ি য া অ ধ ি স ্ স ্ ন ে ঊ ক ্ ক ে প ন ী য ক ম ্ ম স ্ স প ট ি প ্ প স ্ স ধ ্ ধ ী স ো ত ু ণ ্ ঠ া স ্ স য ি স ্ স ঊ ক ্ ক ম ত ি স ো ক া স ে য ্ য । ত ু ত ী য ম ্ প ি ঐ ত ম ত ্ ং ব ো ম ি । ত ে । ত ত ী য ম ্ প ি ঐ ত ম ত ্ ং ব ো ম ি । স ু ণ া ত ু ম ে ভ ন ্ ত ে

កម្មក្ខន្ធ: ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម

ស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទកិក្ខុនេះ សង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ចាំងសម្ងមបពេម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់ភ័ណ្ឌលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគួររម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្ទកិក្ខុនេះចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទកិក្ខុនេះ សង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ចាំងសម្ងមបពេម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់ភ័ណ្ឌលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ សង្ឆរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្ទកិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្ទកិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ

សង្ឆ្យ អយំ ឆន្ទោ កិ ក្ខុ សង្ឆ្យ អាបត្តិយា អនុ ស្ស ្ យ
ទុ ក្ខ ្ ្ ្

ឆន្នកិកុ្ខនេះសង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ បាន ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ចាំងសម្ងប្រកេម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់ការិយារលាស ខ្ជួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញ អាបត្តិ ។ សង្ឆបានរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្នកិកុ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្នកិកគួរដល់លោកដ៏ មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់ លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយទ្បើង ។ សង្ឆបានរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្នកិកុហើយ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្មនេះគួរដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឆ ស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្ដីនេះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិជាគំរប់ ៤ ។

(២២៥) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់ក្នុងវេយ-សិតាពមដ៏ត្រកូងកោសម្ពី ។ សម័យនោះឯង ឆន្នកិកុដ៏មានអាយុត្រូវ អាបត្តិហើយមិនប្ដូចាន្ទ ១ ១ ១

ឧដ្ឌាយន្តិ ទ្វីយន្តិ ១ចាបេន្តិ ១ចាបេ ហិ ១ាម អាយស្មា ១ន្ទោ អាបត្តឺ អាបជ្ជិត្វា ១ ១ជ្ជិ១្ស្ដ្ដ អាបត្តឺ ១ដ-ិ-ការ១ុ ។ អ១ោ ១ោ ១ ១ិ១្ខ ១ ១ារ១ো ១ ១ ១

បន្ទុះបង្ហាប់ថា ឆន្ទកិក្ខុដ៏មានអាយុមិនសមបើនឹងត្រូវអាបត្តិហើយមិនប្រ-
ថ្នានឹងសំដែងអាបត្តិចេញសោះ ។ គ្រានោះ កិក្ខុពាន់នោះក្រាបបង្គំទូល
សេចក្តីនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រោះនិទានេះ ដំណើរនេះ
ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំកិក្ខុសង្ឆក្នុងវេលានោះ ហើយត្រាស់ស្ជ
កិក្ខុពាន់ឆ្នាយថា ម្នាលកិក្ខុពាន់ឆ្នាយ ឮថាឆន្ទកិក្ខុត្រូវអាបត្តិហើយ មិន
ប្រាថ្នានឹងសំដែងអាបត្តិចេញ ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុពាន់នោះក្រាបបង្គំទូល
ថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ
ទ្រង់បន្ទោសថា អំពើនេះមិនសមគួរ ។ បេ ។ មិនគប្បីធ្វើទេ ម្នាល
កិក្ខុពាន់ឆ្នាយ មោឃបុរសនោះត្រូវអាបត្តិហើយមិនសមបើនឹងមិនប្រាថ្នា
សំដែងអាបត្តិចេញទេ ម្នាលកិក្ខុពាន់ឆ្នាយ អំពើនេះនឹងបានដឹកនាំពួក
ជនដែលមិនមានជ្រះថ្លាឲ្យជ្រះថ្លាឡើងក៏ទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោស
ហើយ ។ បេ ។ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយត្រាស់ហៅកិក្ខុពាន់ឆ្នាយថា
ម្នាលកិក្ខុពាន់ឆ្នាយ បើដូច្នោះសង្ឆចូរធ្វើនូវភ្ជាប់ឈ្មោះកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគ
រួមជាមួយនឹងសង្ឆ ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញដល់ឆន្ទកិក្ខុ ។

(២២៦) ឯវញ្ចេ បន ភិក្ខវេ ការតំ ។ បឋមំ ឆន្ទោ ភិក្ខុ ចោទេតព្ពោ ចោទេត្វា សារេតព្ពោ សារេត្វា អាបត្តិ អារោបេតព្ពា អាបត្តិ អារោបេត្វា ព្យត្តេន[1] ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឆោ ញាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឆន្ទោ ភិក្ខុ អាបត្តិ អាបជ្ជិត្វា ន ឋានេ អាបត្តិ បដិការតុ ។ យទិ សង្ឆស្ស បត្តកល្ល សង្ឆោ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្ប្ដិការត្ថ ឧក្ខេបនីយកម្ម ការេយ្យ អសម្ភោគំ សង្ឆេន ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឆន្ទោ ភិក្ខុ អាបត្តិ អាបជ្ជិត្វា ន ឋានេ អាបត្តិ បដិការតុ ។ សង្ឆោ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្ប្ដិការត្ថ ឧក្ខេបនីយកម្ម ការេតិ អសម្ភោគំ សង្ឆេន ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្ប្ដិការត្ថ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស ការណំ អសម្ភោគំ សង្ឆេន សោ តុណ្ហស្ស យស្ស ន ខមតិ

---

[1] ម. អាបត្តិ ភោបេតព្ពា អាបត្តិ ភោបេត្វា ព្យត្តេន ។

(២២៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯទុក្ខេបនីយកម្មនោះសង្ឆត្រូវធ្វើ យ៉ាងនេះ ។ សង្ឆត្រូវចោទឆន្ទភិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយត្រូវលើក លុះលើកហើយត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយភិក្ខុអ្នកធ្វាសប្រតិពាលត្រូវញ៉ាំងសង្ឆឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ ១ ឆន្ទភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិហើយមិនប្រាថ្នានឹងសំដែងអាបត្តិចេញ ។ បើកម្ម មានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆត្រូវធ្វើទុក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិ-ភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ព្រោះមិនបានសំដែងអាបត្តិចេញដល់ឆន្ទភិក្ខុ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ ១ ឆន្ទភិក្ខុនេះត្រូវ អាបត្តិហើយមិនប្រាថ្នានឹងសំដែងអាបត្តិចេញ ។ សង្ឆបានធ្វើទុក្ខេបនីយ-កម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញដល់ ឆន្ទភិក្ខុ ។ ការធ្វើទុក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ព្រោះ មិនសំដែងអាបត្តិដល់ឆន្ទភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោក ដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា

សោ ការេយ្យ ។ ទុតិយម្ប៎ ឯតមត្ថំ វទামិ ។ បេ ។ តតិយម្ប៎ ឯតមត្ថំ វទামិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឆន្នោ ភិក្ខុ អាបត្តឺ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តឺ បដិការុំ ។ សង្ឆោ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្ម ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេតិ អសម្ភោគំ សង្ឆេន ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្ម ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស ការណំ អសម្ភោគំ សង្ឆេន សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ការេយ្យ ។ ការិតំ សង្ឆេន ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្ម ឧក្ខេបនីយកម្មំ អសម្ភោគំ សង្ឆេន ។ ខមតិ សង្ឆស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមិ តិ ។ អាវាសមារម្ម្ភាញ្ច ភិក្ខវេ សំសទ ឆន្ទោ ភិក្ខុ សង្ឆេន[1] អាបត្តិយា អប្បដិកម្ម ឧក្ខេបនីយ-កម្មការោ អសម្ភោគំ សង្ឆេនាតិ ។

---

១ ឥធ សង្ឆេតិ សង្ខេ ១. ម. ឧបាលិកេសុ ន ទិស្សតិ ។

លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជា
គំរប់ពីរដងផង ។ល។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។
បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទកិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិហើយ
មិនប្តូចាន់ទ៉ឹងសំដែងអាបត្តិចេញ ។ សង្ឆធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិ-
ភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញដល់ឆន្ទកិក្ខុ ។ ការ
ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ព្រោះមិនសំដែង
អាបត្តិដល់ឆន្ទកិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុ
អង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មាន
អាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិន
ឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញដល់ឆន្ទកិក្ខុ
ហើយ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មនេះគួរដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះបានជា
សង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។
ម្ចាលកិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត អ្នកទាំងឡាយចូរប្រាជ្ញាគ្នាកងអាវាស
ត ។ ទៅថា ឆន្ទកិក្ខុ សង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយ
នឹងសង្ឆ ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញហើយ ។

(២២៧) តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្ប្ដិ្ឋ្ដ ១ ១ ១

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

(២២៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ១ក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិនយផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើកន្លងទីកំចាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែលមិនធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ១ក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(២២៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ១ក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសំដែងរួចហើយ ១ ។ បេ ។

(២២៩) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនបានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនបានលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ។ បេ ។

(២៣០) អបវេហិ០ ។ បេ ។ អសម្ផ្ទ្ធា ឥតំ ហោតិ អធម្ម្ធ ឥតំ ហោតិ ១ក្ខ្ធ ឥតំ ហោតិ ៥មេហិ ០ា ឥតិ ១ក្ខ្ធ ឥតិ ០ាន្ត្ធ ។ បេ ។

(២៣១) អបវេហិ០ ។ បេ ។ អ០ដ្ឋ ឥតំ ហោតិ អធម្ម្ធ ឥតំ ហោតិ ១ក្ខ្ធ ឥតំ ហោតិ ៥មេហិ ០ា ឥតិ ១ក្ខ្ធ ឥតិ ០ាន្ត្ធ ។ បេ ។

(២៣២) អបវេហិ០ ។ បេ ។ អ០ដ្ឋ ដ ញ្ញ ១ ឥតំ ហោតិ អធម្ម្ធ ឥតំ ហោតិ ១ក្ខ្ធ ឥតំ ហោតិ ៥មេហិ ០ា ឥតិ ១ក្ខ្ធ ឥតិ ០ាន្ត្ធ ។ បេ ។

(២៣៣) អបវេហិ០ ។ បេ ។ អ០ាបត្ត ១ ឥតំ ហោតិ អធម្ម្ធ ឥតំ ហោតិ ១ក្ខ្ធ ឥតំ ហោតិ ៥មេហិ ០ា ឥតិ ១ក្ខ្ធ ឥតិ ០ាន្ត្ធ ។ បេ ។

(២៣៤) អបវេហិ០ ។ បេ ។ អ០ទ្ធ ០ាតាតិ ០ ១ ១ អ០ាបត្ត ១ ឥតំ ហោតិ អធម្ម្ធ ឥតំ ហោតិ ១ក្ខ្ធ ឥតំ ហោតិ ។ បេ ។

(២៣០) អង្គ ៣ ជាទៃ ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើកន្ធ ១ ១ ១

(២៣៥) អបរេហិ ។ បេ ។ ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អនម្ទេន កតំ ហោតិ រក្ខេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

(២៣៦) អបរេហិ ។ បេ ។ អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អនម្ទេន កតំ ហោតិ រក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហិ ។ បេ ។

(២៣៧) អបរេហិ ។ បេ ។ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អនម្ទេន កតំ ហោតិ រក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហិ ។ បេ ។

(២៣៨) អបរេហិ ។ បេ ។ អាបត្តិ អនារោបេត្វា កតំ ហោតិ អនម្ទេន កតំ ហោតិ រក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហិ សមន្ដាកតំ អាបត្តិយា អប្ប្ដិកម្ម ឧក្ខេបនីយកម្មំ អនម្ទកម្ម:ញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវ្ហិតសន្ដញ្ច ។

អាបត្តិយា អប្ប្ដិកម្ម ឧក្ខេបនីយកម្ម អធម្មកម្មទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

(២៣៥) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលសំដែងហើយ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ។ បេ ។

(២៣៦) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានចោទ ហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(២៣៧) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានលើក ហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(២៣៨) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានលើកអាបត្តិឡើងហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលអ្ងាប់ដោយអាត្រកង់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ អធម្មកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ ។

[២៣៩] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្ប្ដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្ម៌ ធម្មកម្មញ្ជេ្ជ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុត្តបសន្ត្ដញ្ច សម្ម្ដ្ឋា ភិតំ ហោតិ បដិបុ្ជ្ជ ភិតំ ហោតិ បដិញ្ញាយ ភិតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្ដិយា អប្ប្ដិកម្មេ ឧក្ខេ-បនីយកម្ម៌ ធម្មកម្មញ្ជេ្ជ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុត្ដ-សន្ត្ដញ្ច ។

[២៤០] អបរេហិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្ដិយា អប្ប្ដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្ម៌ ធម្មកម្មញ្ជេ្ជ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុត្ដបសន្ត្ដញ្ច អាបត្ដិយា ភិតំ ហោតិ ទេសនាគាមិនិយ អាបត្ដិយ ភិតំ ហោតិ អនេសិតាយ អាបត្ដិយ ភិតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្ដិយ អប្ប្ដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្ម៌ ធម្មកម្មញ្ជេ្ជ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុត្ដបសន្ត្ដញ្ច ។

កម្មក្ខន្ធ: ១ក្នុងបនីយកម្ម២ ១ ១ ១

(២៤១) អបរេហិ ភិក្ខវេ ឥមេហិ សមញ្ញាតំ អាបត្តិយា អប្ប្ដិកម្ម ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្ម្ដកម្ម្ដញ្ច ហោតិ វិនយកម្ម្ដញ្ច ស្ស្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ ហោតិ ។ តេ ។ ។ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

(២៤១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ខ្ញុំក្បត់នីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ ចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលបានចោទ ហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលបានលើកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលបានលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ខ្ញុំក្បត់នីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(២៤២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ខ្ញុំក្បត់នីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ខ្ញុំក្បត់នីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(២៤៣) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រម-ព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

(២៤៤) អបរេហិ ។ បេ ។ ឧដ្ឌាយ ភាតំ ហោតិ ជម្ជេន ភាតំ ហោតិ សមក្ខេន ភាតំ ហោតិ ឥមេហិ ០ ភិក្ខវ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

(២៤៥) អបរេហិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា ភាតំ ហោតិ ជម្ជេន ភាតំ ហោតិ សមក្ខេន ភាតំ ហោតិ ឥមេហិ ០ ភិក្ខវ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

(២៤៦) អបរេហិ ។ បេ ។ ទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយ ភាតំ ហោតិ ជម្ជេន ភាតំ ហោតិ សមក្ខេន ភាតំ ហោតិ ។ បេ ។

(២៤៧) អបរេហិ ។ បេ ។ អទេសនាយ អាបត្តិយ ភាតំ ហោតិ ជម្ជេន ភាតំ ហោតិ សមក្ខេន ភាតំ ហោតិ ។ បេ ។

(២៤៨) អបរេហិ ។ បេ ។ ០ ទ្ធ ភាតំ ហោតិ ជម្ជេន ភាតំ ហោតិ សមក្ខេន ភាតំ ហោតិ ឥមេហិ ០ ភិក្ខវ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

កម្មកូន្ត: ១ក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម្ម

(២៤៤) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម្ម ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាលភិក្ខុទាំងឆ្ងាយ ១ ក្ខេបនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។បេ។

(២៤៥) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម្ម ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាលភិក្ខុទាំងឆ្ងាយ ១ ក្ខេបនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។បេ។

(២៤៦) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម្ម ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។បេ។

(២៤៧) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលមិនបានសំដែងចេញ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម្ម ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។បេ។

(២៤៨) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម្ម ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាលភិក្ខុទាំងឆ្ងាយ ១ ក្ខេបនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។បេ។

(២៤៩) អបរេហិ ។ បេ ។ ឯវមេវ ។ ១ ។ ១ ។ ១

(២៤៩) អង្គ ៣ ជាដែនទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលលាលឹកហើយ ទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រម-ព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទ្ធេបនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(២៥០) អង្គ ៣ ជាដែនទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទ្ធេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ធម្មកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងទ្ធេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ ។

(២៥១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ជ្ញាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ ទ្ធេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺភិក្ខុបង្ក ហេតុ បង្ក ដម្ងោះ បង្ក រ៉ាមៃ បង្ក ត ិ ណ្ឌ ានកថា បង្ក អធិករណ ក្នុងសង្ឆ ១ ល្ងង់ មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ នៅប្រជ្ជុកប្រជ្ជុំដោយគ្រហស្ថ ដោយការប្រជ្ជុកប្រជ្ជុំមិនសមគួរ ១

ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ អាបត្តិយា អប្ប្ដិកម្មេ ឧក្ខេប-នីយកម្មំ ការេយ្យ ។

(២៥២) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគ-តស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ អាបត្តិយា អប្ប្ដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ អជ្ជាចារេ អាចារវិបន្នោ ហោតិ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តី-ហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ អាបត្តិយា អប្ប្ដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

(២៥៣) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ អាបត្តិយា អប្ប្ដិ-កម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភា-សតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ សង្ឆស្ស អវណ្ណំ ភា-សតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ អាបត្តិយា អប្ប្ដិ-កម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(២៥២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិកង់អធិសីល ១ ភិក្ខុមានអាចារវិបត្តិកង់អជ្ឈាចារ ១ ភិក្ខុមានទិដ្ឋិវិបត្តិកង់អតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(២៥៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឆ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(២៥៤) តិណ្ណំ ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឆ-
អាបត្តិយា អប្ប្ដិកម្ម ឧក្ខេបនីយកម្ម្ តាវេយ្ យ
ឯតោ ភណ្ឌនការកោ ហោតិ កលហការកោ ១ ១ ១
ការកោ ១ ១ ១

(២៥៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ្ប្រជ្ញាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុអ្នកបង្ក្រហេតុ បង្ក្រជម្លោះ បង្ក្រវិវាទ បង្ក្រតិរច្ឆានកថា បង្ក្រអធិករណ៍ក្នុងសង្ឆ្ប ១ ពួក ១ លួង មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ នៅច្រ-ឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ្ប្រជ្ញាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

(២៥៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ្ប្រជ្ញាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខ-បនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុវិបត្តិចាកសីលក្នុងអធិសីលពួក ១ វិបត្តិចាកអាចារក្នុងអជ្ឈាចារពួក ១ វិបត្តិចាកទិដ្ឋិក្នុងអតិទិដ្ឋិពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ្ប្រជ្ញាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

(២៥៦) អបរេសំ ចិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អ-
ភាគ្គ្គ្ គ្ គ្ គ្ សង្ឆ្ អាបត្តិយា អប្ប្ដិ ភ្ គ្ ឧ ក្ខ្ ខ-
នីយ ភ្ ម្ ភ ការ យ្ ។ ឯ ភ ពុ ទ្ ធ ស្ ស អ ណ្ ណ ំ ភ ាស ត ិ
ឯ ភ ធ ម្ ម ស្ ស អ ណ្ ណ ំ ភ ាស ត ិ ឯ ភ ស ង្ ឆ ស្ ស អ ណ្ ណ ំ
ភ ាស ត ិ ឥ ម េ ស ំ ខ ោ ភ ិ ក ្ ខ ូ ( ) ( ) ( )

កម្មកន្ធ ការប្រព្រឹត្តដោយប្រៃពៃក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម

(២៥៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម្មពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឆពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

ចប់វត្តមានចំនួន ៦ ដែលសង្ឆប្រាថ្នា (នឹងធ្វើក៏ធ្វើបាន) ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ។

(២៥៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ហើយ ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រៃពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តិវត្តដោយប្រៃពៃ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្មនោះដូចេះ គឺភិក្ខុនោះមិនត្រូវឲ្យឧបសម្ប្ទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្ទនាខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ទុកជាសង្ឆបានសន្ទនាហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនីដែរ ភិក្ខុនោះដែលសង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញចំពោះអាបត្តិណា កុំឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត

អញ្ញា ១ តានិ សិ ១ ១ តតោ ១ ១ ១

ឬអាបត្តិឯទៀតប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដែលជិតជាងអាបត្តិនោះ
មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម មិនត្រូវត្រៃកអ
នឹងការសំពះ ការក្រាកទទួល ការធ្វើអញ្ជលិ សាមីចិកម្ម ការនាំអាសន
មកឲ្យ ការនាំទឹកដោតមកឲ្យ ទឹកលាងជើង តាំងទ្រនាប់ជើង ក្តាប់ម្រាប់ជូត
ជើង ការទទួលចាត្រនឹងចីវរ ការជូតក្អែលខ្នងកន្ទបរលាងត្រចៀកទឹកបស់ភិក្ខុជ
ាបកតត្ត មិនត្រូវចោទភិក្ខុជាបកតត្ត ដោយសីលវិបត្តិ មិនត្រូវចោទដោយ
អាចារវិបត្តិ មិនត្រូវចោទដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ មិនត្រូវចោទដោយអាជីវិបត្តិ មិន
ត្រូវបំបែកពួកភិក្ខុ (ឲ្យបែក) ចាកភិក្ខុផងគ្នា មិនត្រូវទ្ទ្ទ ទ ទ ដ ដ ១ យ ១ ១ ១

ន សវចនីយំ ការេតព្ពំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតព្ពោ ន ទ្វិការេសោ ការេតព្ពោ ន ចោទេតព្ពោ ន សារេតព្ពោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្ផយោជេតព្ពន្តិ ។

ភេទនីយ អប្ផដិកម្ម ១ក្ខេបនីយកម្ម ភេទ្ធាឡីសវត្ថុ និដ្ឋិតំ ។

(២៥៨) អថខោ សង្ឆោ ឆន្ទសារ្ជ ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្ផដិកម្ម ១ក្ខេបនីយកម្មំ អការិ អសម្ពោធំ សង្ឆេន ។ សោ សង្ឆេន អាបត្តិយា អប្ផដិកម្ម ១ក្ខេបនីយកម្មកតោ ឥម្ហា អាវាសា អញ្ញំ អាវាសំ អគមាសិ ។ ឥត្ថ ភិក្ខូ នេវ អភិវាទេន្តិ ន បច្ចុដ្ឋេន្តិ ន អញ្ជលិកម្មំ ន សាមីចិកម្មំ អការ្តុ ន សក្ការ្តុ ន ការ្តុការ្តុ ន មានេន្តិ ន ឬជេន្តិ ។ សោ ភិក្ខូហិ អសក្ការ្យមានោ អការ្តុការ្យមានោ អមានេ្យមានោ អបូជ្យមានោ អសក្ការ្យមានោ ឥម្ហាបិ អាវាសា អញ្ញំ អាវាសំ អគមាសិ ។ ឥត្ថបិ ភិក្ខូ នេវ អភិវាទេន្តិ ន បច្ចុដ្ឋេន្តិ ន អញ្ជលិកម្មំ ន សាមីចិកម្មំ អការ្តុ

ជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណានោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឲ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទគេ មិនត្រូវរំលឹកគេ មិនត្រូវញុះញង់ពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

ចប់ភ្ជុ ៤៣ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ។

(២៥៨) ត្រានោះ សង្ឆ្ងាបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ធនញ្ជ័ភិក្ខុ ។ ធនញ្ជ័ភិក្ខុនោះ លុះត្រូវសង្ឆ្ងាធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញហើយ ក៏ចេញអំពីអាវាសនោះ ទៅកាន់អាវាសឯទៀត ។ ពួកភិក្ខុក្នុងអាវាសនោះក៏មិនថ្វាយបង្គំ មិនត្រៀកទទួល មិនធ្វើអញ្ជលីកម្ម មិនធ្វើសាមីចិកម្ម មិនធ្វើសក្ការ មិនគោរព មិនកាន់ អាន មិនបូជាឡើយ ។ ធនញ្ជ័ភិក្ខុនោះកាលដែលពួកភិក្ខុមិនធ្វើសក្ការ មិនគោរព មិនកាន់ អាន មិនបូជា គ្មាននរណាធ្វើសក្ការហើយ ក៏ចេញអំពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ ។ ពួកភិក្ខុក្នុងអាវាសនោះ ក៏មិនថ្វាយបង្គំ មិនត្រៀកទទួល មិនធ្វើអញ្ជលីកម្ម មិនធ្វើ

ន សក្ការំ ន ករុការំ ន មានេនំ ន ឱនេនំ ។
សោ ភិក្ខូ ហិ អសក្ការយមានោ អករុការយមានោ
អមានិយមានោ អឱនិយមានោ អសក្ការកតោ ឥម្ហាបិ
អាវាសា អញ្ញំ អាវាសំ អគមាសិ ។ ឥត្ថបិ ភិក្ខូ
នេវ អភិវាទេន្តិ ន បច្ចុដ្ឋេន្តិ ន អញ្ជលិកម្មំ ន
សាមីចិកម្មំ អកំសុ ន សក្ការំ ន ករុការំ ន
មានេនំ ន ឱនេនំ ។ សោ ភិក្ខូ ហិ អសក្ការយមានោ
អករុការយមានោ អមានិយមានោ អឱនិយមានោ
អសក្ការកតោ ឧនេវ ភោសម្ហិ ឧ ឧ ។
សោ សម្ម ១ ១ លោមំ ១ ១ ១ ១ ១
ឧបសង្ក្រមិត្វា ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១
១ ១ ១ ១ ១ ១

សាមីចិកម្ម មិនធ្វើសក្ការ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជាទៀតដែរ ។ ឆន្ទកិត្តុនោះ កាលបើពួកកិត្តុមិនធ្វើសក្ការ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជា គ្មាននរណាធ្វើសក្ការហើយ ក៏ចេញអំពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃទៀត ។ ពួកកិត្តុកង់អាវាសនោះ ក៏មិនថ្វាយបង្គំ មិនក្រោកទទួល មិនធ្វើអញ្ជលិកម្ម មិនធ្វើសាមីចិកម្ម មិនធ្វើសក្ការ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជាដែរ ។ ឆន្ទកិត្តុនោះ កាលដែលពួកកិត្តុមិនធ្វើសក្ការ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជា គ្មាននរណាធ្វើសក្ការហើយ ក៏ត្រឡប់មកក្រុងកោ-សម្ពីវិញ ។ ឆន្ទកិត្តុ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រៃ ចាំងសម្ងួបភេម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់ការិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម ហើយចូលទៅរកកិត្តុចាំងឆ្ពាយ និយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោចាំងឆ្ពាយ ខ្ញុំដែលសង្ឆឲ្យបានធ្វើទុក្ខ-បនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញហើយ ក៏ឃ្លានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រៃ ចាំងសម្ងួបភេម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់ការិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម តើខ្ញុំគប្បីប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ពួកកិត្តុនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តុចាំងឆ្ពាយ បើដូច្នោះសង្ឆចូរអាម្ងាប់ទុក្ខបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្ទកិត្តុចុះ ។

(២៥៩) បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្ថាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្ប្ដិ ការ ម្ម ១ ក្ខេ ១ ១ ១

១ក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឆមិនត្រូវរម្លាប់

(២៥៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនគប្បីរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុឲ្យ ១បសម្បទា ១ ឲ្យនិស្ស័យ ១ ឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ទទួលការសន្ទនាខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឆសន្ទនៅហើយនៅតែប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

(២៦០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ចំ-ពោះអាបត្តិណាហើយ នៅតែត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬត្រូវអាបត្តិដទៃ ប្រហែលអាបត្តិនោះ ១ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ តិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម ១ ។ បេ ។

(២៦១) អង្គ ៥ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុត្រៃកអនុវត្តការសំពះ ១ ការត្រៃកទទួល ១ អញ្ជលីកម្ម ១ សាមីចិកម្ម ១ ការនាំអាសនមកឲ្យ ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ។ បេ ។

(២៦២) អបរេហិ ។ បេ ។ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ។ ១ សេយ្យាកិមហាវ ១ ១ ១

(២៦២) អង្គ ៥ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺភិក្ខុត្រៃតអាម្រេងការនាំទឹកដោតមកឲ្យ ១ ទឹកសម្រាប់លាងដើង ១ ឆ្នាំងសម្រាប់ទ្រដើង ១ ក្ដារសម្រាប់ជូតដើង ១ ការទទួលចាត្រនឹងបីវរ ១ ការដុសខ្នងកងរលាងជូតទឹក ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ។បេ។

(២៦៣) អង្គ ៥ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺភិក្ខុចោទភិក្ខុជាបកតត្តដោយសីលវិបត្តិ ១ ចោទដោយអាចារវិបត្តិ ១ ចោទដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ ១ ចោទដោយអាជីវវិបត្តិ ១ បំបែកពួកភិក្ខុ (ឲ្យបែកចាក) ពួកភិក្ខុផង្គា ១ ។បេ។

(២៦៤) អង្គ ៥ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺភិក្ខុទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ ១ ទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់ត្ថិយ ១ សេពគប់ពួកត្ថិយ ១ មិនសេពគប់ពួកភិក្ខុ ១ មិនសិក្សាសិក្ខារបស់ភិក្ខុ ១ ។បេ។

(២៦៥) អង្គ ៥ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺភិក្ខុនៅកងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ នៅកងទីមិនមែនជាអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ នៅកងពាសបុទីមិនមែនអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ មិនគ្រាកចាកអាសន ១ រុកពន្ធភិក្ខុជាបកតត្ត

អសារេតិ អត្ថ ១ ពហ ១ ឥមេហ ១ ខោ ភិក្ខវេ
បញ្ចហង្គេហ សមន្ត្ថ្ត ភិក្ខុ អ្ត ១ ១ ១

ខាងក្នុងជ្ជខាងក្រៅ(វិហារ)១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ ១ក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ អង្គ ៥នេះទេ ។

(២៦៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ ១ក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុឃាត់ ១ចោទសេចដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ឃាត់ចារណា ១ ជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ(ក្នុងអធិករណនោះ)១ ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ឲ្យធ្វើ ១ កាស (ដើម្បីចោទ)១ ចោទគេ ១ រំលឹកគេ ១ ប្រកបពួកភិក្ខុ(ឲ្យឈ្លោះ) ១ ដ៏ពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ ១ក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨នេះទេ ។

ចប់ត្ត ៤ ដែលសង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ក្នុង ១ក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ។

(២៦៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់ ១ក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ មិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនឲ្យ ១ ១ប-សម្ប្ទា ១ មិនឲ្យនិស្ស័យ ១ មិនឲ្យសាមណេរបម្រើ ១ មិនទទួល

សាធិយតិ សម្ផ្ទោបិ ភិក្ខុនិយោ ន ជីវធនំ ឥមេហិ ១០ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្ថាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្ផដិកម្ម ១ក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្ផស្ផម្ភេតុំ ។

(២៦៨) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្ថាគ-តស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្ផដិកម្ម ១ក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្ផស្ផម្ភេតុំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឆេន អាបត្តិយា អប្ផដិកម្ម ១ក្ខេបនីយកម្មំ ១ តំ ហោតិ ១ តំ អាបត្តិ ១ បជ្ជតិ ១ អញ្ញំ ១ ១ តានិ ១ សិ ១ ១ ១

ការសន្ទុតិ្ចនជាអ្នកប្រដៅតិក្ខុនី ១ បើទុកជាសង្ឆសន្ទុតហើយ ក៏មិនប្រដៅពួកតិក្ខុនី ១ ម្នាលតិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់ទុក្ខបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់តិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(២៦៨) ម្នាលតិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់ទុក្ខបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់តិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺតិក្ខុដែលសង្ឆធ្វើទុក្ខបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ចំពោះអាបត្តិណា មិនត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ មិនតិះដៀលកម្ម ១ មិនតិះដៀលពួកតិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ។ បេ ។

(២៦៩) អង្គ ៥ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺតិក្ខុមិនត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម ១ បច្ចុដ្ឋានកម្ម ១ អញ្ជលិកម្ម ១ សាមីចិកម្ម ១ ការនាំអាសនមកឲ្យ ១ របស់តិក្ខុជាបកតត្ត ។ បេ ។

(២៧០) អង្គ ៥ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺតិក្ខុមិនត្រេកអរនឹងការនាំទឹកដុតមកឲ្យ ១ ទឹកសម្រាប់លាងដើង ១ តាំងទ្រនាប់ដើង ១ ទន់ងតួសប្រាប់ជូតដើង ១ ការទទួលបាត្រនឹងចីវរ ១ ការដុសខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក ១ របស់តិក្ខុជាបកតត្ត ។ បេ ។

(២៧១) អ្ហ្ហ្ហ្ហ ១ ២ ១ ២ ១ ២

១០ ១ ១ ១

បដិប្ជ្ជ្ជ

ទៅបោសថដល់ភិក្ខុដាបកតត្ត ១ មិនយាត់ចាកណា ដល់ភិក្ខុដាបកតត្ត ១ មិនធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនឲ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនចោទ ១ មិនរំលឹក ១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់ចុងក្ងេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

ចប់វគ្គ ៤៣ ដែលសង្ឆត្រូវរម្ងាប់ក្នុងចុងក្ងេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ ។

(២៧៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯចុងក្ងេបនីយកម្មនោះ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឆន្ទកិច្ចនោះ ត្រូវចូលទៅកាន់សង្ឆហើយ ធ្វើឧត្តរាសង្គនៀងស្មាខ្នាង ហើយថ្វាយបង្គំជាតិភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីទៅនិយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន ខ្ញុំដែលសង្ឆជាន់ធ្វើចុងក្ងេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញហើយ ជាន់ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសមួយរាម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់ការសរសើរ ខ្ញុំនឹងចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ចុងក្ងេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ។ ឆន្ទកិច្ចគប្បីសូមជាគំរប់ពីរដងផង ។

ឥតិយម្ជ៌ យាចិតញ្ជ ។ ញ្ជត្ថេន ភិក្ខុនា បដិពលេន
សង្ឆេ ញ្ជាបេតញ្ជ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆេ អយំ
ឆន្ទោ ភិក្ខុ សង្ឆេន អាបត្តិយា អប្ជដិកម្ម ១ក្ខេ-
បនីយកម្មកតោ សម្ជ ១ត្ថតិ លោមំ ចាតេតិ ឆន្ទារ
១ត្ថតិ អាបត្តិយា អប្ជដិកម្ម ១ក្ខេបនីយកម្មស្ជ
បដិប្ជស្ជ ទ្ជ៌ យាចតិ ។ យទិ សង្ឆស្ជ ១ត្ថតាលំ សង្ឆោ
ឆន្ទស្ជ ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្ជដិកម្ម ១ក្ខេបនីយ-
កម្មំ បដិប្ជស្ជ ១ម្ភយ្ជ ។ ឯសា ញ្ជត្តិ ។ សុណាតុ
មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឆន្ទោ ភិក្ខុ សង្ឆេន អាបត្តិយា
អប្ជដិកម្ម ១ក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្ជ ១ត្ថតិ លោមំ
ចាតេតិ ឆន្ទារ ១ត្ថតិ អាបត្តិយា អប្ជដិកម្ម ១ក្ខេប-
នីយកម្មស្ជ បដិប្ជស្ជ ទ្ជ៌ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឆន្ទស្ជ
ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្ជដិកម្ម ១ក្ខេបនីយកម្មំ
បដិប្ជស្ជ ១ម្ភតិ ។ យស្ជ ១ាយស្ជ តោ ១ម តិ ឆន្ទស្ជ
ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្ជដិកម្ម ១ក្ខេបនីយកម្មស្ជ
បដិប្ជស្ជ ទ្ជ៌ សោ តុណ្ហីស្ជ យស្ជ ឧក្ខមតិ សោ
ភាសេយ្ជ ។ ទុតិយម្ជ៌ ឯតមត្ថំ ១ធាមិ ។បេ។ ឥតិយម្ជ៌

គប្បីសូមជាគំរប់បីដងផង ។ កិច្ចដែលធ្វាសប្រតិពាលត្រូវប្រកាសឲ្យសង្ឆដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទកិច្ចនេះសង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ចាំងសមូបភេម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់ភិយ្យោរលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្លាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆត្រូវរម្លាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្ទកិច្ច ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទកិច្ចនេះសង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ចាំងសមូបភេម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់ភិយ្យោរលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្លាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ។ សង្ឆរម្លាប់ឧក្ខេ-បនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្ទកិច្ច ។ ការរម្លាប់ឧក្ខេ-បនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្ទកិច្ចគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាស

ปิตรนฺตํ วทามิ ฯ สุณาตุ เม ภนฺเต สงฺโฆ อยํ ฉนฺโท ภิกฺขุ สงฺฆสฺส อาปตฺติยา อปฺปฏิกรเณ อุกฺโขปนียกมฺมกาเล สมฺมา วตฺตติ เนวาหํ ชานามิ เนสฺสารํ วตฺตติ อาปตฺติยา อปฺปฏิกรเณ อุกฺโขปนียกมฺมสฺส ปฏิปฺปสฺสทฺธึ ยาจติ ฯ สงฺโฆ ฉนฺทสฺส ภิกฺขุโน อาปตฺติยา อปฺปฏิกรเณ อุกฺโขปนียกมฺมํ ปฏิปฺปสฺสเทฺธ ฯ ยสฺสายสฺมโต ขมติ ฉนฺทสฺส ภิกฺขุโน อาปตฺติยา อปฺปฏิกรเณ อุกฺโขปนียกมฺมสฺส ปฏิปฺปสฺสทฺธิ โสา ตุณฺหสฺส ยสฺส นกฺขมติ โสา ภาเสยฺย ฯ ปฏิปฺปสฺสทฺธํ สงฺเฆน ฉนฺทสฺส ภิกฺขุโน อาปตฺติยา อปฺปฏิกรเณ อุกฺโขปนียกมฺมํ ขมติ สงฺฆสฺส ตสฺมา ตุณฺหี ฯ เอวเมตํ ธารยามีติ ฯ

អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ឆន្ទំ និដ្ឋិតំ ។

[២៧៦] តេន សមយេន ตุเทฺทา ภคฺค สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาวาเม ฯ เตน

សេចក្តីនេះជាគំរប់ចំដងដន ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះសង្ឆចូនធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ចូនប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសមួយរាម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់ការិយារលាស ខ្ញុំនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ។ សង្ឆរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ! ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញដល់ឆន្ទ-ភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីនិយាយខ្លីវិញ ។ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ សង្ឆចូនរម្ងាប់ដល់ឆន្ទភិក្ខុហើយ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្មនោះ គួរដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះចូនជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំគុកនូវដំណើរនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ជាគំរប់ ៦ ។

(២៧៦) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវត្តជេតពនរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុ

ខោ បន សមយេន អរិដ្ឋស្ស ឆាម ភិក្ខុនោ ឥទ្ធ-
ធិបុព្ពស្ស[1] ឯវ្ហ ចាបកាំ ទិដ្ឋិគតំ ឧប្ផន្នំ ហោតិ ឥជ-
ហាំ ភគវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជានាមិ យថា យេមេ
អន្តរាយិកា ធម្មា ន្ត្ថ ភគវតា ឯ បដិសេវតោ ឆ-
ណ្ណ អន្ត្ថរាយាតិ ។ អស្ស្ជ្ជ ខោ សម្ពហុលា
ភិក្ខ អរិដ្ឋស្ស ភិ ឆាម ភិក្ខុនោ ឥទ្ធ្ធ្ធ
ឯ ចាបកាំ ទិដ្ឋិគតំ ឧប្ផន្នំ ឥជ
ទេសិតំ អាជានាមិ យថា យេមេ អន្ត្ថ
ន្ត្ថ ភគវតា ឯ បដិសេវតោ ឆ
អ ខោ ឯ ភិក្ខ យេ អរិដ្ឋ ភិ
ឯ ធិបុ[2]
ឯ ធិ
ធិ ឯ
ទ ឯ
ទ ។

---

១ ឱ.ភេ.ម. យ.ឯ.ឥ ឥ.ធ.ធ.ធ

ឈ្មោះអរិដ្ឋជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្ងាប់ត្មាត មានទិដ្ឋិអាក្រក់ មានសភាពយ៉ាងនេះកើតឡើងថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សំដែងហើយថា ធម៌ទាំងឧបាយណាដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា តែងធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឧបាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពតេ ។ ភិក្ខុទាំងឧបាយជាច្រើនរូបបានឮដំណឹងថា ភិក្ខុឈ្មោះអរិដ្ឋ ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្ងាប់ត្មាត មានទិដ្ឋិអាក្រក់ មានសភាពយ៉ាងនេះកើតឡើងដូច្នេះថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សំដែងហើយថា ធម៌ទាំងឧបាយណាដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា តែងធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឧបាយនោះមិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេពតេ ។ ត្រានោះឯង ភិក្ខុទាំងនោះចូលទៅកាន់អរិដ្ឋភិក្ខុដែលជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្ងាប់ត្មាត លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏និយាយពាក្យនេះនឹងអរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្ងាប់ត្មាតថា ម្នាលអាវុសោអរិដ្ឋ ឮថាអ្នកឯងមានទិដ្ឋិអាក្រក់ មានសភាពយ៉ាងនេះកើតឡើងដូច្នេះថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សំដែងហើយថា ធម៌ទាំងឧបាយណាដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា តែងធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងនោះមិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពតេ ពិតមែនឬ ។ អរិដ្ឋភិក្ខុ

ឯវํ ฯ្យ ខោ[1] អហํ អាវุសោ ภควตา ธมฺมํ เทสิตํ
អาชานามิ យថา យេមេ អนฺตรายิกา ธมฺมา วุตฺตา
ภควตา เต ปฏิเสวโต นาลํ อนฺตรายายาติ ฯ មา
អาวุសោ អาโร ฯ ฯ ฯ

ធ្វើយ៉ាថ ម្ចាលអាវុសោ យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់
សំដែងថា ធម៌ទាំងឆ្ងាយឯណាដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា
ធ្វើសេចក្ដីអន្ដរាយ ធម៌ទាំងឆ្ងាយនោះមិនអាចធ្វើសេចក្ដីអន្ដរាយ ដល់ឫ
ដ-
ល្ម-
ម-
ដ-
ដ-
ដ

សុបិនកុបមា ការា រុត្តា ភគវតា ។ បេ ។ យាចិ-
តកុបមា ការា រុត្តា ភគវតា ។ បេ ។ រុក្ខផ-
លុបមា ការា រុត្តា ភគវតា ។ បេ ។ អសិសូនុបមា
ការា រុត្តា ភគវតា ។ បេ ។ សត្តិសូលុបមា ការា
រុត្តា ភគវតា ។ បេ ។ សប្បសិរុបមា ការា រុត្តា ភគ-
វតា ពហុទុក្ខា ពហូបាយាសា អាទីនវោ ឯត្ថ ភិយ្យោ-
តិ ។ ឯវំបិ ខោ អរិដ្ឋ ភិក្ខុ ឥទ្ធាភិសុញ្ញោ ឥមេហិ
ភិក្ខូហិ រុជ្ជមានោ ឥមេ ឯ តំ ចាបកាំ ទិដ្ឋិគតំ ថាមសា
បរាមសន្ត អភិនិវិសន្ត ហេហិតិ ឯវំ ឦ ខោ អយំ អា-
វុសោ ភគវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជានាមិ យថា យេមេ
អន្តរាយិកា ធម្មា រុត្តា ភគវតា តេ បដិសេវតោ
នាលំ អន្តរាយាយាតិ ។ យតោ ច ខោ តេ ភិក្ខូ
ឥមេ ភិក្ខូ ។ អរិដ្ឋ ភិក្ខុ ឥទ្ធាភិសុញ្ញ ឯតស្ម
ចាបកា ទិដ្ឋិគតា វិវេចេតុ ។ អថ ខោ តេ ភិក្ខូ

ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយមានឧបមាដោយយល់
សប្តិ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ
មានឧបមាដោយរបស់ខ្ចីគេ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់
ថា កាមទាំងឡាយមានឧបមាដោយផ្លែឈើ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយមានឧបមានដោយកំបិតនឹងដុតញ
។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយមានឧបមា
ដោយលំពែងនឹងដែកស្រួច ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា
កាមទាំងឡាយមានឧបមាដោយកន្ទាលពស់ ។ បេ ។ មានទុក្ខច្រើន
មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះមានច្រើន ។ អរិដ្ឋភិក្ខុ
ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្ងាប់ត្នាត កាលដែលពួកភិក្ខុទាំងនោះនិយាយ
ដាស់តឿនយ៉ាងនេះហើយ ក៏ទៅតែប្រកាន់ទិដ្ឋិលាមកនោះដោយមាំ
ហើយនិយាយយ៉ាងនេះដដែលថា ម្នាលអាវុសោ យើងដឹងច្បាស់នូវ
ធម្មដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សំដែងហើយថា ធម្មទាំងឡាយឯណា
ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា
ធម្មទាំងឡាយនោះមិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពបានទេ
ដូច្នោះមែន ។ ពួកភិក្ខុនោះមិនអាចនឹងដោះអរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នក
សម្ងាប់ត្នាត ឲ្យរួចចាកទិដ្ឋិដ៏លាមកនោះបាន ។ លំដាប់នោះ ពួកភិក្ខុ

យេន ភគវា តេនុបសង្កមីសុ ។ ឧបសង្កមិត្វា ភគវតោ ឯតមត្ថं អារោចេសុं ។

(២៧៧) អថ ខោ ភគវា ឯតស្មึ ឯកាយេ ឯតស្មึ ឯកការណេ ឯកក្ខុសន្ធึ សន្ធិចាតាបេត្វា អាវដ្ដं ឯកក្ខុ ឯកនូពាធមុត្តึ ។ ឯតមត្ថं ។ ឯកាយ ។ ឯតស្ស ។ ឯកការណេ ។ ឯកក្ខុ ។ ឯកនូពាធ ។ ឯកមុត្តึ ។ ឯក

ពាំងនោះចូលទៅក្រាបបង្គំគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ+ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

(២៧៧) ព្រោះនិទានេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំកិត្តុសង្ឆ ហើយសួរបញ្ជាក់អរិដ្ឋកិត្តុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្ងាប់ត្នាតក្នុងកាលនោះថា ម្នាលអរិដ្ឋ ពួកថា ទិដ្ឋិលាមកមានសភាពដូច្នេះ ក៏ពិតឬ ។ លុះត្រាតែអ្នកឯងដឹងច្បាស់នូវធម្មៈដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សំដែងថា ធម្មៈទាំងឡាយណាដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថាធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម្មៈទាំងឡាយនោះមិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពបានទេ ពិតមែនឬ ។ អរិដ្ឋកិត្តុក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គដឹងច្បាស់នូវធម្មៈដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សំដែងហើយថា ធម្មៈទាំងឡាយណាដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម្មៈទាំងឡាយនោះមិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេពបានទេ ដូច្នោះមែន ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលមោឃបុរស អ្នកឯងដឹងច្បាស់នូវធម្មៈដែលតថាគតសំដែងហើយយ៉ាងនេះ អំពីអ្នកណា ម្នាលមោឃបុរស ធម្មៈទាំងឡាយដែលធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ តថាគតសំដែងហើយដោយអនេកបរិយាយ

អលញ្ជ បន តេ បដិសេវតោ អន្តរាយាយ អប្ប្ សប្ជ្ជ
ការ ១ ១ ១

មិនមែនទេឬ ឯធម្មជាតនោះអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេពពិតមែន តថាគតសំដែងថា កាមជាតទាំងឡាយមានសេចក្តីវេទនាយតិច មានសេចក្តីទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះមានច្រើន តថាគតសំដែងថា កាមជាតទាំងឡាយមានឧបមាដោយរាងឆ្អឹង ។បេ។ មានសេចក្តីទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះមានច្រើន តថាគតសំដែងថា កាមជាតទាំងឡាយមានឧបមាដោយដុំសាច់ ។បេ។ តថាគតសំដែងថា កាមជាតទាំងឡាយមានឧបមាដោយគប់ក្ដៅ ។បេ។ តថាគតសំដែងថា កាមជាតទាំងឡាយមានឧបមាដោយរណ្ដៅរនាំងក្ដៅ ។បេ។ តថាគតសំដែងថា កាមជាតទាំងឡាយមានឧបមាដោយយល់សុបិ្ត ។បេ។ តថាគតសំដែងថា កាមជាតទាំងឡាយមានឧបមាដោយរបស់ខ្ចីគេ ។ បេ ។ តថាគតសំដែងថា កាមជាតទាំងឡាយមានឧបមាដោយផ្លែឈើ ។ បេ ។ តថាគតសំដែងថា កាមជាតទាំងឡាយមានឧបមាដោយកាំ-បិតនាំងជ្រញ់ ។ បេ ។ តថាគតសំដែងថា កាមជាតទាំងឡាយមានឧបមាដោយលំពែងនាំងដែកស្រួច ។ បេ ។ តថាគតសំដែងថាកាមជាតទាំងឡាយមានឧបមាដោយកាលពស់ ។ បេ ។ មានទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះមានច្រើន ម្នាលមោឃបុរសបើដូច្នោះអ្នកឯងឈ្លោះថាពោលបង្ហាញតថាគតផង គាស់រំលើងខ្លួនឯងផង

ពហុញ្ច អបុញ្ញំ បសវតិ តំ ហិ តេ មោឃបុរិស
ភវិស្សតិ ទីឃរត្តំ អហិតាយ ទុក្ខាយ នេតំ មោឃបុរិស
អប្ផសន្ថានំ វ បសាទាយ បសន្ថានំ វ ភិយ្យោភាវាយ
។ បេ ។ រិតវហិតា ។ បេ ។ ឆម្ចឺ ភាជ ភាតា ភិក្ខូ
អាមន្ត្រេសិ ត្រេនហ ភិក្ខវ សង្ឆ្ម អរិដ្ឋស្ស ភិក្ខុនោ
ភន្ទ្ធ ជ ជ ជ

សោយចាបជាច្រើនផង ដោយទិដ្ឋិដែលខ្ជូនប្រកាន់ខុស ម្នាលមោឃបុរស ទិដ្ឋិដែលអ្នកប្រកាន់ខុសនោះនឹងប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីទុក្ខ មិនមែនជាប្រយោ-ជន៍ដល់អ្នកឯង អស់កាលដ៏វែង ម្នាលមោឃបុរស អំពើនោះមិនមែន នាំពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាឲ្យជ្រះថ្លា ឬនាំពួកជនដែលជ្រះថ្លាស្រាប់ ហើយឲ្យកាន់តែជ្រះថ្លាឡើងទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ ។ បេ ។ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាតាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឆចូរធ្វើទុក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ គឺមិនឲ្យបរិ-ភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ដល់អរិដ្ឋភិក្ខុ ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្ងាប់ត្នោត ។

(២៧៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯទុក្ខេបនីយកម្មនោះសង្ឆត្រូវធ្វើ យ៉ាងនេះ សង្ឆត្រូវចោទអរិដ្ឋភិក្ខុដែលជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្ងាប់ត្នោតជា មុនសិន លុះចោទហើយត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយ ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុដែលធ្ងាសប្រតិពល ត្រូវញ្ជាំងសង្ឆឲ្យ ដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ទិដ្ឋិដ៏លាមកមាន សភាពយ៉ាងនេះកើតឡើងដល់អរិដ្ឋភិក្ខុ ជាកូននៃត្រកូល អ្នកសម្ងាប់ត្នោត ដូច្នេះថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សំដែងហើយ ថា ធម៌ទាំងឡាយឯណាដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តាស់ថា ធ្វើសេចក្តី អន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះមិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ

អន្ដ្ដកយាយ ។ សោ តំ ទិដ្ដ្ដ ឧប្ប្ដ្ដ ។ យទិ សង្ឆ្ស្ស ឧត្ដ្ដ សង្ឆ្ យ ។ ១ ។ ២ ។ ៣ ។ ១ ។ ២ ។ ៣ ។ ១ ។ ២ ។ ៣

ដល់ឬគ្គលអ្នកសេពគេ ។ អារិដ្ឋភិក្ខុនោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិនោះសោះ ។ បើ
កម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគប្បីធ្វើនុក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិន
លះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ដល់អារិដ្ឋភិក្ខុដែល
ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្ងាប់ត្មាត ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន
សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ទិដ្ឋិអាក្រក់មានសភាពយ៉ាងនេះកើតឡើងដល់អារិដ្ឋ-
ភិក្ខុ ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្ងាប់ត្មាតដូច្នេះថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌
ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សំដែងហើយថា ធម៌ទាំងឧ្ចាយឯណាដែល
ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌
ទាំងឧ្ចាយនោះមិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់ឬគ្គលអ្នកសេពគេ ។
អារិដ្ឋភិក្ខុនោះក៏មិនលះបង់ទិដ្ឋិនោះសោះ ។ សង្ឆធ្វើនុក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ
មិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ដល់អារិដ្ឋភិក្ខុ
ជាកូននៃត្រកូលជាអ្នកសម្ងាប់ត្មាត ។ ការធ្វើនុក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិន
លះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ដល់អារិដ្ឋភិក្ខុជា
កូននៃត្រកូលអ្នកសម្ងាប់ត្មាត គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោក
ដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា

សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្ៗ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្ៗ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អរិដ្ឋស្ស ភិក្ខុនោ ភគ្ឆ្ពាតិ ១ បុ ១ ១ ១

លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីនិយាយទៀត ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជា
គំរប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះ
សង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ទិដ្ឋិដ៏លាមកមានសភាពយ៉ាងនេះ កើត
ទៀងដល់អរិដ្ឋភិក្ខុ ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្ងាប់ភ្នាតដូច្នេះថា យើងដឹង
ច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សំដែងហើយថា ធម៌ពាំងឡាយ
ឯណាដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាង
ណា ធម៌ពាំងឡាយនោះមិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេព
ទេ ។ អរិដ្ឋភិក្ខុនោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិនោះចេញទេ ។ សង្ឆធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម
ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆដល់អរិដ្ឋ-
ភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលជាអ្នកសម្ងាប់ភ្នាត ។ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ
មិនលះបង់ទិដ្ឋិលាមក គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ដល់អរិដ្ឋភិក្ខុ
ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្ងាប់ភ្នាត គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោក
ដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា
លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយទៀត ។ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ
មិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ។ បានធ្វើដល់
អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្ងាប់ភ្នាតហើយ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មនោះ
គួរដល់សង្ឆ ហេតុនោះបានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំចាំទុកនូវដំណើរនេះ

ជានយាមីតិ ។ អាកាសមវមញ្ញេ ភិក្ខវេ សំសេ អវិដ្ឋោ ភិក្ខុ ឥន្ទ្ធនិបុញ្ជោ សនេ្ធ[1] ចាបិ តាយ ទិដ្ឋិយ អប្ប ដិនិ ស្ស ក្ខ ឧ ក្ខេ ប នី យ ត ម្ម ក តោ អ ស ម្ភោ តំ ។

(២៧៩) ឥមាហ ភិក្ខវេ អ ដ្ឋ ហិ ។ ។ ។

ដោយអាការស្មើមៅយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀតអ្នកទាំងឡាយចូរប្រាប់គ្នាកុងអាវាសត ។ ៧ យ៉ា អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូនមៃត្រកូលអ្នកសម្ងាប់ភ្ជាត សង្ឆ្យបានធ្វើ ១ ក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិដ៏លាមកគឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ្យហើយ ។

(២៧៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ១ ក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មមិនត្រូវតាមធម្មផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើកុងទីកំចុងមុខ ១ ធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ ធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ១ ក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មមិនត្រូវតាមធម្មផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(២៨០) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ១ ធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ ធ្វើដោយអាបត្តិដែលសំដែងរួចហើយ ១ ។ បេ ។

(២៨១) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ មិនរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ មិនលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ។ បេ ។

(២៨២) អបរេហិ ។ បេ ។ អសម្ភុ ១ កតំ ហោតិ អជម្ម ១ កតំ ហោតិ រាក្ខ ១ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ១ ១ ១

(២៨២) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើកន្ធ ១ ១ ១

(២៨៧) អបវេហិ ។ បេ ។ ឧសិតាយ អាបត្តិយា ឆន្ទំ ហោតិ អធម្មេន ឆន្ទំ ហោតិ វគ្គេន ឆន្ទំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

(២៨៨) អបវេហិ ។ បេ ។ អចោទេត្វា ឆន្ទំ ហោតិ អធម្មេន ឆន្ទំ ហោតិ វគ្គេន ឆន្ទំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ។ បេ ។

(២៨៩) អបវេហិ ។ បេ ។ អសារេត្វា ឆន្ទំ ហោតិ អធម្មេន ឆន្ទំ ហោតិ វគ្គេន ឆន្ទំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ។ បេ ។

(២៩០) អបវេហិ ។ បេ ។ អាបត្តិ អនារោបេត្វា ឆន្ទំ ហោតិ អធម្មេន ឆន្ទំ ហោតិ វគ្គេន ឆន្ទំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ចាបិ ការយ ទ្ធិដ្ឋិយា អប្ប ដិនិ ស្ស ក្ខ ១ ១ ១

កម្មកូនួក ១ក្នុងបនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌

(២៨៧) អង្គ ៣ ជាដើម ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលសំដែងរួចហើយ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាលកិក្ខុចាំងឡាយ ១ក្នុងបនីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(២៨៨) អង្គ ៣ ជាដើម ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនចោទហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាលកិក្ខុចាំងឡាយ ១ក្នុងបនីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(២៨៩) អង្គ ៣ ជាដើម ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនរំលឹកហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាលកិក្ខុចាំងឡាយ ១ក្នុងបនីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(២៩០) អង្គ ៣ ជាដើម ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនលើកអាបត្តិឡើងហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាលកិក្ខុចាំងឡាយ ១ក្នុងបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ជាកម្ម មិនត្រូវតាមធម៌ផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់អធម្មកម្ម ១២ ក្នុង ១ក្នុងបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ។

(២៩១) តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ ចាបិ-
កាយ ទិដ្ឋិយា អប្ផដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្ម-
កម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច សម្ពុ-
ភកតំ ហោតិ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ បដិញ្ញាយ កតំ
ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ
ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយ អប្ផដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

(២៩២) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ
ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយ អប្ផដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច អា-
បត្តិយ កតំ ហោតិ ទេសនាគាមិនិយ អាបត្តិយ
កតំ ហោតិ អទេសិតាយ អាបត្តិយ កតំ ហោតិ ។ បេ ។

(២៩៣) អបរេហិបិ ។ បេ ។ ចោទេត្វ កតំ ហោតិ
សារេត្វ កតំ ហោតិ អាបត្តិ អារោបេត្វ កតំ
ហោតិ ។ បេ ។

(២៩១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មប្រកបដោយធម្មិផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើកន្ទ ចំពោះមុខ ១ ស្តីរហើយទើបធ្វើ ១ ធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មប្រកបដោយធម្មិផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(២៩២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មប្រកបដោយធម្មិផង ប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្ម ដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើ ដោយមានអាបត្តិ ១ ធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ ធ្វើដោយអាបត្តិ ដែលមិនទាន់សំដែង ១ ។ បេ ។

(២៩៣) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយទើប ធ្វើ ១ រំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ លើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ។ បេ ។

(២៩៤) អបរេហ៌ាបិ ។ បេ ។ សម្ម្ដ្ឋា ភ្ជាត់ ហ្ជោត ជម្ម្ជ ភ្ជាត់ ហ្ជោត សមក្ដ្ជ ភ្ជាត់ ហ្ជោត ឥមេហ៌ ១ា ភ ក្ដ្ជ ១ ឥ ហ្ជ ហ៌ សមដ្ជ ភ្ជាត់ ។ បេ ។

(២៩៥) អបរេហ៌ាបិ ។ បេ ។ បដ្ដ ១ ១ ១

កម្មកូនូក ១ក្នុងបន្ទាយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម្ម

(២៨៤) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើកន្ធ ១ ចំពោះមុខ ១ ធ្វើដោយធម្ម ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុ ! ទាំងឡាយ ១ ក្នុងបន្ទាយកម្ម ២ ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(២៨៥) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលបញ្ជាក់ហើយ ទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម្ម ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុ ! ទាំងឡាយ ១ ក្នុងបន្ទាយកម្ម ២ ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(២៨៦) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម្ម ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុ ! ទាំងឡាយ ១ ក្នុងបន្ទាយកម្ម ២ ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(២៨៧) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមានអាបត្តិ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម្ម ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុ ! ទាំងឡាយ ១ ក្នុងបន្ទាយកម្ម ២ ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(២៨៨) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ ធ្វើត្រូវតាមធម្ម ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ។ បេ ។

(២៩៩) អបរេហិបិ ។បេ។ អនេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឆម្នេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ។បេ។

(៣០០) អបរេហិបិ ។បេ។ ចោទេត្វា កតំ ហោតិ ឆម្នេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហិ ។បេ។

(៣០១) អបរេហិបិ ។បេ។ សារេត្វា កតំ ហោតិ ឆម្នេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហិ សមន្ដាគតំ ។បេ។

(៣០២) អបរេហិបិ ។បេ។ អាបត្តឺ អាវេបេត្វា កតំ ហោតិ ឆម្នេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្ដេហិ សមន្ដាគតំ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច ស្ស្ជ្ជ្ជ ។

ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ ធម្មកម្មទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

(២៩៩) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយ
អាបត្តិដែលមិនទាន់សំដែង ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រម-
ព្រៀង ១ ។ បេ ។

(៣០០) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយ
ទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ ១ក្នុងនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(៣០១) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលរំលឹកហើយ
ទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ ១ក្នុងនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(៣០២) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិ
ឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ១ក្នុងនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្ម
ប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយ
ល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់កម្មប្រកបដោយធម៌មានចំនួន ១២ ក្នុង១ក្នុងនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ។

(៣០៣) តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ ចាបិ ការយ ទិដ្ឋិយា អប្ប ដិនិ ស្ស ក្ខ ុ ក្ខ ុ ប ន ីយ ក ម្ម ំ ការ យ្ យ ។ ។ ។

កម្មកន្ធក ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣

(៣០៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេ-
បនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣
គឺភិក្ខុអ្នកធ្វើការបង្ក្រហេតុ អ្នកធ្វើការជម្លោះ អ្នកធ្វើការទាស់ទែង អ្នកធ្វើ
ការប្ងូនកថា អ្នកធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឆ ១ ជាមនុស្សល្ងង់ មិនឆ្ងាស ច្រើន
ទៅដោយអាបត្តិ មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយ
ត្រកូលដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាល
បើសង្ឆ ប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់
ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៣០៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេ-
បនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ
អង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុវិបត្តិចាកសីលក្នុងអធិសីល ១ វិបត្តិចាកអាចារក្នុង
អជ្ឌាចារ ១ វិបត្តិចាកទិដ្ឋិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ
ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុ
ដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៣០៥) អបរេហិ ភិក្ខវេ តីហាន្ត្ថេហិ សមន្ន-
ត្ថ ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ ន ទ្ធ ចាបិ ការ ធ ដ-
 យ អ ជ ដ ន ស ្ត ្ត ្ត ខ ្ត ្ត ្ត

(៣០៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនូវកម្ម-
បនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣
ដូចខាងក្រោម គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ១
ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឆ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នា
ក៏គប្បីធ្វើនូវកម្មបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុដែល
ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៣០៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនូវកម្ម-
បនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុជាអ្នក
ធ្វើការបង្ក្រហេតុ ជាអ្នកធ្វើការជម្លោះ ជាអ្នកធ្វើសេចក្ដីទាស់ទែង ជាអ្នក
ធ្វើតវ៉ាខ្ជានកថា ជាអ្នកធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឆពួក ១ ល្ងង់ មិនឆ្លាស ច្រើន
ដោយអាបត្តិ មិនមានការកំណត់អាបត្តិពួក ១ នៅប្រឡូកប្រឡាំដោយគ-
ហស្ថដោយការប្រឡូកប្រឡាំមិនសមគួរពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាល
បើសង្ឆ ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនូវកម្មបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ
ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

១ កម្មកន្ធកៈ ១ ១ ១

(៣០៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុវិបត្តិចាកសីលក្នុងអធិសីលពួក ១ វិបត្តិចាកអាចារក្នុងអជ្ឈាចារពួក ១ វិបត្តិចាកទិដ្ឋិក្នុងអតិទិដ្ឋិពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

(៣០៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឆពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

ចប់កម្មមានចំនួន ៦ លើកដែលសង្ឆប្រាថ្នា(នឹងធ្វើក៏ធ្វើបាន) ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។

(៣០៩) ចាបិ ការយ ទិដ្ឋិយា អប្ប្ដិនិស្ស្ដ្ដ ខ-
ក្ខ្ជ្ជ ន ១ យ ការ ការ ១ ១ ១

(៣០៩) ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុដែលសង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយ-
កម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយ
ប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តិវត្តដោយប្រពៃ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្មនោះដូច្នេះ
គឺមិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើ
ខ្លួន មិនត្រូវឲ្យទទួលការសន្ទនាខ្លួនជាអ្នកប្រដៅកិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឆសន្ទនត
ក្តីហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅកិក្ខុនី សង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះ-
បង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចំពោះអាបត្តិណា កុំឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃ
ដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវ
តិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកកិក្ខុដែលធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ
មិនត្រូវហាមបវារណាដល់កិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ
ក្នុងអធិករណ៍នោះ មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឲ្យធ្វើឧកាស
(ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវលំឹក មិនត្រូវប្រកបពួកកិក្ខុ (ឲ្យ
ឈ្លោះ) នឹងពួកកិក្ខុផងគ្នា ។

ចប់វគ្គ ១៨ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ។

(៣១០) អថខោ សង្ឆោ អរិដ្ឋស្ស ភិក្ខុនោ ឥមាយ ធម្មាធិករណាយ ទាបិ ការាយ ទិដ្ឋិយា អប្ប ដិនិស្ស គ្គ ខ្ចេ ប ន ីយ ក ម្ម ំ អ ការ ំ អ ស ម្ភ ោ ក ំ ។ ។ ។

១០ អារ្ជិតភិក្ខុដែលសង្ឆរានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់

(៣១០) គ្រានោះ សង្ឆរានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ដល់អារ្ជិតភិក្ខុដែលជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្នាត ។ អារ្ជិតភិក្ខុនោះលុះសង្ឆរានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ហើយ ក៏សឹកចេញទៅ ។ ពួកភិក្ខុទាំងឡាយ ឯណាដែលមានសេចក្ដីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏ពោលទោសតិះដៀល បន្ទុះបន្ទ្ចាប់ថា អារ្ជិតភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្នាត សង្ឆរានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ មិនគួរនឹងសឹកសោះ ។ គ្រានោះ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

(៣១១) ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឆ ហើយសួរបញ្ជាក់ពួកភិក្ខុក្នុងពេលនោះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកថាអារ្ជិតភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្នាត សង្ឆរានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ហើយក៏សឹកចេញទៅ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មោឃបុរសនោះដែលសង្ឆរានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់

ការោ រ៉ាត្ត៍ម៉ិស្ស៎ត៍ ន្ទេត៍ ភ៉ិក្ខ្ហ៍ ១ អ្ហ្ស៎ សន្ថ្ហ៍ន ១ ១ ១

មិនសមគួរនឹងសមណៈ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំពួកជនដែលមិនជ្រះថ្លាឲ្យជ្រះថ្លាឡើងទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះចូរសង្ឆរម្ចាប់ខុក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិដ៏អាក្រក់ ។

(៣១២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនគប្បីរម្ចាប់ខុក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុឲ្យឧ-បសម្បទា ១ ឲ្យនិស្ស័យ ១ ឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ទទួលការសន្ទនាខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ បើទុកជាសង្ឆសន្ទនារួចហើយ ក៏នៅតែប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ចាប់ខុក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំង ៥ នេះទេ ។

(៣១៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ចាប់ខុក្ខេបនីយ-កម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឆធ្វើខុក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ

ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករតំ ហោតិ តំ អាបត្តឺ អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា ឆាទិសិកាំ ឥតោ វា ចាបិជ្ជតិ កម្មំ ករហាតិ ឥមិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិការយ ទិដ្ឋិយា អប្ឋដិ-និស្ឋគ្ គ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្ឋស្ឋម្ភេតព្វំ ។

(៣១៤) អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិការយ ទិដ្ឋិយ អប្ឋដិនិស្ឋគ្ គ ឧក្ខ-បនីយកម្មំ ន បដិប្ឋស្ឋម្ភេតព្វំ ឧតាតត្ត្ស្ស ភិក្ខ-នោ ឧចោសរ ( ) ( ) ( )

ចំពោះអាបត្តិណា នៅតែត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រ-
ហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬអាបត្តិដែលជួនជាងនោះ ១ ពិនៃលកម្ម ១
ពិនៃលពួកកិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់
ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិគ្រក់ ដល់កិក្ខុដែលប្រកបដោយ
អង្គ ៥ នេះទេ ។

(៣១៤) ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម
ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាត្រ្ចក់ដល់កិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ គឺកិក្ខុដែល
ហាមឧបោសថដល់កិក្ខុជាបកតត្ត ១ ហាមបវារណា ១ ធ្វើជាអ្នកមានមាត់
ពាក្យ (ក្នុងអធិករណនោះ) ១ ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ឲ្យធ្វើឧកាស
(ដើម្បីបោទ) ១ បោទ ១ រំលឹក ១ ប្រកបពួកកិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកកិក្ខុ
ផងគ្នា ១ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ
មិនលះបង់ទិដ្ឋិអាត្រ្ចក់ដល់កិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់អង្គមានចំនួន ១ ៨ ដែលសង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាត្រ្ចក់ចេញ ។

(៣១៥) បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិ តាយ ទិដ្ឋិយា អប្ផដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេ-បនីយកម្មំ បដិប្ផស្សម្ភេតព្ពំ ន ឧបសម្ផាទេតិ ន និស្សយំ ទេតិ ន សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ន ភិក្ខុនោ-វាទកសម្មតិ សាទិយតិ សម្ផតោ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគ-តស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិ តាយ ទិដ្ឋិយា អប្ផដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្ផស្សម្ភេតព្ពំ ។

(៣១៦) អបរេហិ ចិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នា-គតស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិ តាយ ទិដ្ឋិយា អប្ផដិនិស្ស-គ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្ផស្សម្ភេតព្ពំ យាយ អា-បត្តិយា សង្ឆេន ចាបិ តាយ ទិដ្ឋិយា អប្ផដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តិ ន អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វ តាទិសិកំ តតោ វ ចាបិ ជ្ជតរំ កម្មំ ន ការេតិ កម្មំ ន ការេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិ តាយ ទិដ្ឋិយា អប្ផដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្ផស្សម្ភេតព្ពំ ។

(៣១៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវអម្ចាប់ខ្ពស់ក្នុងនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនឲ្យឧបសម្បទា ១ មិនឲ្យនិស្ស័យ ១ មិនឲ្យសាមណេរបម្រើ ១ មិនទទួលការសន្ទនាជាមួយ ១ ទុកជាសង្ឆសន្ទនហើយក៏មិនប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវអម្ចាប់ខ្ពស់ក្នុងនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(៣១៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវអម្ចាប់ខ្ពស់ក្នុងនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឆធ្វើខ្ពស់ក្នុងនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញចំពោះអាបត្តិណា ហើយមិនត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ មិនតិះដៀលកម្ម ១ មិនតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវអម្ចាប់ខ្ពស់ក្នុងនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(៣១៧) អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិ ការយ ទិដ្ឋិយា អប្ជដិនិស្ស្ជ ឧក្ខេបនីយ-កម្មំ បដិប្ជ ស្ស ម្ភេតុ ំ ន ឧ ្ជ ្ជ ្ជ

កម្មភ្នក ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម

(៣១៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនហាមបវារណា ១ មិនធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណនោះ) ១ មិនទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនឲ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនចោទ ១ មិនរំលឹក ១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

ចប់អង្គមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឆត្រូវរម្ងាប់ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។

(៣១៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្មនោះសង្ឆត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឆធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញនោះ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឆ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គ ឆៀងស្មាម្ខាងសំពះជុំជាមួយនឹងភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោង

ម៉ាក្ខលោ ១ យ៉ាមសរ ១ ជនិយោ អហំ ភន្តេ សង្ឆេន
ចាបិ ការ ទ្ធ ១ ១ ១

ផ្ទ១ងអញ្ជលីទៀ១ងនិយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន ខ្ញុ
ដែលសង្ឆធ្វើទុក្ខបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ហួចហើយ ចាន
ប្រតិត្តវត្តដោយប្រពៃ ចាំ១សម្ងមភេម ប្រតិត្តវត្តគួរដល់ការិយារលាស
ខ្ជួនចេញចាកកម្ម មកសូមការអ្ងាមប់ទុក្ខបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក
ចេញ ។ គប្ប៉ាសូមជាគំរប់ពីរដង១ផ ។ គប្ប៉ាសូមជាគំរប់បីដង១ផ ។
ភិក្ខុអ្នកធ្ងាសប្រតិពលគប្ប៉ាញ៉ាំ១សង្ឆឲ្យដឹ១ថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន
សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុ ភិក្ខុឈ្ម្ងោះនេះដែលសង្ឆធ្វើទុក្ខបនីយកម្ម ព្រោះ
មិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញហើយ ចានប្រតិត្តវត្តដោយប្រពៃ ចាំ១សម្ងមភេម
ប្រតិត្តវត្តគួរដល់ការិយារលាសខ្ជួនចេញចាកកម្ម មកសូមការអ្ងាមប
ទុក្ខបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រកចេញ ។ បើកម្ងមានកាលគួ
ដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគប្ប៉ាអ្ងាមប់ទុក្ខបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក
ចេញដល់ភិក្ខុឈ្ម្ងោះនេះចុះ ។ នេះជាញត្ដិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន
សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុ ភិក្ខុឈ្ម្ងោះនេះដែលសង្ឆធ្វើទុក្ខបនីយកម្ម ព្រោះមិន
លះទិដ្ឋិអាក្រកចេញហើយ ចានប្រតិត្តវត្តដោយប្រពៃ ចាំ១សម្ងមភេម
ប្រតិត្តវត្តគួរដល់ការិយារលាសខ្ជួនចេញចាកកម្ម មកសូមការអ្ងាមប

ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្ប-
ស្សទ្ធិ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិ-
ការយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិ-
ប្ប ស្ស ម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស
ភិក្ខុនោ ចាបិការយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេប-
នីយកម្មស្ស បដិប្ប ស្ស ទ្ធិ សោ តុណ្ហីស្ស យស្ស
នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្ប ឯតមត្ថំ វទាមិ
។ បេ ។ តតិយម្ប ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ
សង្ឆោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ សង្ឆេន ចាបិការយ
ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មការោ សម្ម
ាវត្តតិ លោមំ ចាតេតិ ឧត្តានំ ១ ត្តតិ ចាបិការយ ទិដ្ឋិយា
អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្ប ស្ស ទ្ធិ យា-
ចតិ ។ សង្ឆោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិការយ
ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្ប ស្ស ម្ភេ-
តិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ
ចាបិការយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយ-
កម្មស្ស បដិប្ប ស្ស ទ្ធិ សោ តុណ្ហីស្ស យស្ស នក្ខមតិ

ខ្ពើមនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។ សង្ឆរម្ងាប់ខ្ពើមនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ការរម្ងាប់ខ្ពើមនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្តាម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយទ្បើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះអស់វារជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះអស់ការជាគំរប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ សង្ឆធ្ងើខ្ពើមនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញហើយ ១ ១ ១

សោ ភាសេយ្យ ។ បដិប្ផរេយ្យ សជ្ជេន ឥត្ថន្ត-
មស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិ ការយ ទ្ធិដ្ឋិយ អប្ផដិនិស្សគ្គ
ឧក្ខេបនីយ ១ មត្ថ សជ្ជ ១ ១ ១ ។
ឯវមេតំ ជានាមិ ។

ចាបិ ការយ ទ្ធិដ្ឋិយ អប្ផដិនិស្សគ្គ ឧក្ខេបនីយ ១ ១ ១

លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រៃ្ចនិយាយទ្បើង ។ ខុក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រ្ចក់ចេញ សង្ឆ្យចានរម្ងាប់ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះហើយ ការរម្ងាប់ខុក្ខេបនីយកម្មនោះគួរដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះទើបសង្ឆ្យស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្ដីនេះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់ខុក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រ្ចក់ចេញជាតំរាប់ ១ ។

ចប់កម្ម្ចកន្ធ ជាបឋម ។

ក្នុងខន្ធកនេះមាន ១ ០ រឿង ។

ឧទ្ទានៃកម្ម្ចកន្ធកនោះគឺ

[៣១៩] រឿងបណ្ដ្ចកភិក្ខុនឹងលោហិតកភិក្ខុជាអ្នកធ្ងើការ
ឆ្ងាហេតុដោយខ្ជួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុជាអ្នកធ្ងើការ
ឆ្ងាហេតុដូចគ្នាដែរ ហើយក៏នាំគ្នាប្ញ៉ងប្ញ៉ែងក្នុងការឆ្ងាហេតុ
ការឆ្ងាហេតុទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់កើតក៏កើតទ្បើង ដែល
កើតទ្បើងហើយក៏ចំរើនទ្បើង ពួកភិក្ខុអ្នកមានសីលជាទី

ធម្មក្ខន្ធកេ ១ភូតគាថា

ឧជ្ឌាយន្តិ ២រីសតោ[1]
សទ្ធម្មដ្ឋិតិកោ ពុទ្ធោ
សយម្ភូ អត្ថបុក្ខលោ
អាណាបេសិ ២ឥជ្ឌនីយំ[2]
ឥមំ សាវត្ថិយំ ជិនោ ។
អសម្ម្ហាបច្ចដិបុច្ឆា
អប្ចដិញ្ញាយ ១ឥតញ្ច យំ
អជានន្តិ ២ អនេសនេ
ទេសិតាយ ១ឥតញ្ច យំ
អចោទេត្វា ២ អសារេត្វា
អជានេ ២ បេត្វា[3] ១ យំ ១ឥតំ
អសម្ម្ហា ២ អនម្ហេ
រក្ខេ ២ ១ យំ ១ឥតំ[4]
អប្ចដិបុច្ឆា ២ អនម្ហេ
រក្ខេ ២ ១ យំ ១ឥតំ[5]

---

១ ១. ២ រ. ១ ២ ១. ២ ១. ២ ១ ២ ១ ២ ១

ស្រឡាញ់មានសេចក្ដីគ្រោះថ្នាក់ច ក៏ពោលពោសក្នុងកណ្ដាលបរិសទ្យ ព្រះពុទ្ធដ៏ជាព្រះសយម្ភូជាអគ្គបុគ្គល ទ្រង់ប្រោ-ថ្នាការស្ថិតស្ថេរនៃព្រះសទ្ធម្ម ទើបទ្រង់បង្គាប់ឲ្យធ្វើតជ្ជនីយ-កម្មដ៏ត្រូវ ១ តជ្ជនីយកម្មណាដែលសង្ឆធ្វើក្នុងទីកំចាំងមុខ ធ្វើដោយការមិនសាកសួរ ធ្វើដោយមិនតាមពាក្យ ១ តជ្ជនីយកម្មណាដែលសង្ឆធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ដោយអាបត្តិដែលសំ-ដែងរួចហើយ ១ តជ្ជនីយកម្មណាដែលសង្ឆមិនចោទហើយ ស្រាប់តែធ្វើ មិនរំលឹកហើយ ស្រាប់តែធ្វើ មិនលើកអាបត្តិ ទៀតហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ១ តជ្ជនីយកម្មណាដែលសង្ឆធ្វើ ក្នុងទីកំចាំងមុខ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១ តជ្ជ-នីយកម្មណាដែលសង្ឆធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ធ្វើមិន ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១ តជ្ជនីយកម្មណាដែលសង្ឆធ្វើ

អប្ផដិញ្ញាយ អនម្ទេន

វាក្ខ្ជានាបិ ច យំ ភតំ[1]

អនាបត្ត្ដិយា[2] អនម្ទេ

វាក្ខ្ជានាបិ ច យំ ភតំ[3]

អនេសនាតាមិនិយា

អនម្ទ្ធាក្ខ្ជេ ច

ទេសិតាយ អនម្ទេ

វាក្ខ្ជានាបិ តេ ច

អបោនេត្ត្ដ អនម្ទេ

វាក្ខ្ជានាបិ តេ ច

អសាបេត្ត្ដ អនម្ទេ

វាក្ខ្ជានាបិ តេ ច

អនាភេបេត្ត្ដ[4] អនម្ទេ

វាក្ខ្ជានាបិ តេ ច

---

១ ឆ. ម. វាក្ខ្ជេ ចាបិ យំ ភតំ ។ ២ ឆ. អនាបត្ដ ។ ៣ ឆ. ម. វាក្ខ្ជេ ចាបិ យំ ភតំ ។ ៤ ឆ អភេបេត្ដ ។

ដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១ តជ្ជនីយកម្មឯណាដែលសង្ឆធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១ (តជ្ជនីយកម្មទាំងនោះចាត់ជាអធម្មកម្ម ជាអវិនយកម្ម) តជ្ជនីយកម្មដែលសង្ឆធ្វើដោយអាបត្តិដែលសំដែងហើយ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ក៏ចាត់ជាអធម្មកម្ម ជាអវិនយកម្មដូចគ្នាដែរ តជ្ជនីយកម្មដែលសង្ឆមិនបានចោទហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ក៏ដូចគ្នាដែរ កម្មដែលសង្ឆមិនបានរំលឹកហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ក៏ដូចគ្នាដែរ កម្មដែលសង្ឆមិនបានលើកអាបត្តិឡើងហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ក៏ដូច

កម្មវគ្គ ទី២ ១ភ្ជុគាថា

ការណ្ហាភវនយេនេវ
សុក្ការ៉ាវ ១ ជានិយ(១) ។
សនេ្ធ្ហ អាការ ទ្ធ្ហមានោ ១(២)
យ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១
ការ

ត្រាដែរ បណ្ដិតគប្បីដឹងសុក្ខភាវ (ភាវនៃកម្មស គឺចំណែកខាងកម្ម្ត្រូវ) តាមទំនងនៃកណ្ហភាវ (ភាវនៃកម្ម្ខ្មៅ គឺចំណែកខាងកម្ម្ខ្ពុស) នោះចុះ ។ កាលបើសង្ឆ្ត្រ ជ្ញាជ្ញ ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយ-កម្មដល់ភិក្ខុដែលជាអ្នកបង្ក ហេតុ ល្ងង់ នៅ ច្ចប្ជ្ជ ច្ចប្ជ ដោយ ត្ថ ។ សង្ឆ្ត គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ មានសីលវិបត្តិ ក ១ អ ១ ។ ១ ១ ១

វិនយបិដកៗ ចុល្លវគ្គ

ពុទ្ធធម្មសង្ឆ សង្ឆសង្ឆ
អាណ្ណាំ យោ ច ភាសតិ ។
ឥជ្ឌនីយកម្មការោ
ឯវំ សម្ភាន្ទុវត្ត
ឧបសម្ជនា ឯ ឯ ។
សាមណ្ណោ ឧបជ្ជ
ភិក្ខុ ឯ ។
ន ការ ឥជ្ជនីការ(១)
ជាបជ្ជ ឥ ។ ។
ឥ ។ ។
ការ ។ ។
ន ការ ។
ឧ ។ ។
ការ ។ ។
ន(៤) ។ ។ ។(៥)

---

១ ។ ។ ។ ២ ។ ។ ។

(សង្ឆគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម) ដូចគ្នាដែរ នឹងកិច្ចដែលពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ១ព្រះធម៌១ ព្រះសង្ឆ១ ។ កិច្ចដែលសង្ឆបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយត្រូវប្រ-ព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃយ៉ាងនេះ គឺកិច្ចដែលសង្ឆធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ហើយ មិនត្រូវឲ្យឧបសម្ប្ទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវ ឲ្យសាមណេរបម្រើ២ជួន មិនត្រូវទទួលការសន្ទនា២ជួនជាអ្នក ប្រដៅកិច្ចនី បើទុកជាសង្ឆសន្ទនាហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅ កិច្ចនីទេ ។ មិនឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដែលប្រ-ហែលនឹងអាបត្តិមុននោះ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកកិច្ចអ្នកធ្វើកម្ម មិន ត្រូវហាមទៅសូត្ត មិនត្រូវហាមបាវណាដល់កិច្ចជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត

១ ១ ១

មិនត្រូវឲ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវលំកិ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុឲ្យឈ្លោះគ្នា ។ ឥជ្ជនីយកម្ម (មិន) រម្ងាប់ដោយអង្គ៣ គឺភិក្ខុឲ្យឧបសម្បទាឲ្យនិស្ស័យ ឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ទទួលការសន្ទនាខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឆសន្ទនហើយក៏ទៅប្រដៅភិក្ខុនី ។ ឥជ្ជនីយកម្មមិនរម្ងាប់ (ដោយអង្គ ៤ ដទៃទៀត) គឺភិក្ខុនៅតែត្រូវអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិមុននោះ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ តិះដៀលកម្ម តិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ។ ភិក្ខុឯណាប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះ គឺហាមឧបោសថ ហាមបវារណា ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ឲ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) ចោទ លំកិ

ឥមេ ហ ន្ត្ថ ហិ យោ យុត្តោ
ឥត្ថ ន ទ្ធ ១ ១ ១

ប្រកបព្ជកកំកុឲ្យឈ្លោះគ្នា ឥដ្ឋនិយកម្មរបស់ភិក្ខុនោះមិនរម្ងាប់

ឡើយ ។ បណ្ដិតគប្បីដឹងសុក្ខវារតាមទំនងនៃកណ្ដាវចុះ ។

រឿងសេយ្យសកភិក្ខុ ជាភិក្ខុលួង មានអាបត្តិច្រើន នៅប្រឡូក

ប្រឡំដោយគ្រហស្ថ ទើបព្រះសម្ពុទ្ធមហាមុនីទ្រង់បង្គាប់ឲ្យ

ធ្វើនិយសកម្ម ។ រឿងកិកីពីរូបឈ្លោះអស្សជិនដ៏បុនព្ជសុក

នៅកន្លងកាលជាតិដនបទ ជាអ្នកមិនសង្រ្ទម ប្រព្រឹត្តអនាចារ

ផ្សេង ។ ទើបព្រះសម្ពុទ្ធជិនស្រី (ទ្រង់បង្គាប់ឲ្យធ្វើ) បញ្ជា-

ដនិយកម្មដ៏ត្រូវ ។ រឿងសុធម្មភិក្ខុនៅកន្លងអាវាស

ជាតិកានេន ខុំសៃតំ

សុជម្ហោ ចិត្តុ ចាសកាំ

បដិសារណីយំ ភម្ម

អាណាបេសិ ឥជាកតោ ។

ពោសម្ពីយំ ឆន្ទ ភិក្ខុ

ជិច្ចន្ធាបត្តិ បស្ស ។

អនស្ស ឧក្ខេបិតុ

អាណាបេសិ ជិនុត្តមោ ។

ឆន្ទ តំយេវ អាបត្តិ

បដិកាតុ ន ឥច្ឆតិ

ឧក្ខេបនាបត្តិ ភេ

អាណាបេសិ ជិនាយ ។

ចាបនិដ្ឋ អរិដ្ឋ

អាសិ អញ្ញាណនិស្ស

របស់ចិត្តគហបតីក្នុងនគរមច្ឆិកាសណ្ឌ សុធម្មកិកុនោះដែរចិត្ត

គហបតីជាឧបាសក ដោយពាក្យតិះដៀលដល់ជាតិ ទើបព្រះ

តថាគតទ្រង់បង្គាប់ឲ្យធ្វើបដិសារណីយកម្ម ។ រឿងឆន្ទកិកុក្នុង

ក្រុងកោសម្ពី (ត្រូវអាបត្តិហើយ) ក៏មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអា-

បត្តិ ។ ទើបព្រះដ៏ទ្រង់ត្ថតមទ្រង់បង្គាប់ឲ្យធ្វើឧក្ខេបនីយ-

កម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ ឆន្ទកិកុក៏មិនប្រាថ្នានឹង

សំដែងអាបត្តិនោះទៀយ ព្រះសម្ពុទ្ធជានាយកដ៏វិសេសទ្រង់

បង្គាប់ឲ្យធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ។

រឿងអរិដ្ឋកិកុមានទិដ្ឋិដ៏លាមក ព្រោះអាស្រ័យសេចក្តីមិនដឹង

ទិដ្ឋិអប្ប ដ ិ ន ិ ស ្ ស ្ ត ្ ត ៑
ឧ ត ្ ត ូ ប ំ ដ ិ ន ភ ា ស ិ ត ំ ។
ន ិ យ ស ្ ស ្ ត ម ្ ម ំ ប ញ ្ ញ ំ[1]
ត ថ េ វ ប ដ ិ ស ា រ ណ ី ។
អ ន ុ ស ្ ស ្ ន ា ប ្ ប ដ ិ ត ម ្ ម េ
អ ន ិ ស ្ ស ្ ត ្ ត ៑ ច ទ ិ ដ ្ ឋ ិ យ ា
ទ ភ ា ន ា ច ា ; ុ ប ឃ ា ត ី
ម ិ ច ្ ឆ ា អ ា ជ ី វ ម េ វ ច
ប ញ ្ ច ន ី យ ត ម ្ ម ូ ;
អ ត ិ ร េ ต ป ธ า ส ม ฯ
អ ล ា ภ า ว ณ ฺ ณ า ท ฺ ว ี ป ญ ฺ ญ า
ท ฺ ว ี ป ญ ฺ ญ า ต ิ ธ า ม ต า[2]
ป ด ิ ส า ร ณ ี ย ต ม ฺ ม ู ;[3]
อ ต ิ ร ต ป ธ า ส ม ฯ

---

១ ១. ប ញ ្ ញ ំ ។ ២ ១. អ ល ា ภ ា ว ณ ្ ណ ា ท ฺ ว ี ป ญ ฺ ญ า ท ฺ ว ี ป ญ ฺ ญ า ต ิ ธ า ม ต า ។ ៣ ១. ป ด ิ ส า ร ณ ี ย ต ม ฺ ม ู ;

ព្រះដ៏ទ្រង់ត្រាស់ឲ្យធ្វើទុក្ខបនីយកម្ម ព្រោះមិន
លះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។ ទ្រង់បង្គាប់ឲ្យធ្វើនិយស្ស-
កម្ម បព្វាជនីយកម្ម នឹងបដិសារណីយកម្ម ព្រោះ
ហេតុដូចគ្នាដែរ ។ (ទុក្ខបនីយកម្ម) ព្រោះមិនឃើញ
អាបត្តិ ១ មិនសំដែងអាបត្តិ ១ មិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ ១
ល្បែង ១ មារយាទមិនសមគួរ ១ ការបៀតបៀន ១ មិច្ឆា-
អាជីវ ១ ទាំងនេះជាអតិរេកបទកង់ បព្វាជនីយកម្ម ។ អង្គ ៥
គឺកិក្ខុព្យាយាមមិនឲ្យគ្រហស្ថបានលាភ នឹងពោលទោស
ព្រះរតនត្រ័យ (ជាដើម) មាន ២ លើក មានឈ្មោះថា
ទ្វេបញ្ចក ទាំងនេះជាអតិរេកបទកង់ បដិសារណីយកម្ម ។

កម្មក្ខន្ធកៃ ១ភ្ជាគាថា

តជ្ជនីយំ និយស្សញ្ចុ[1]

ទុវេ កម្មានិ សានិសា[2] ។

បញ្ញត្តា[3] បដិសារី ច

ទ្វេ ឧក្ខេបនីយកា[4]

តយោ ឧក្ខេបនីយកម្មា[5]

សនិសា ឯ ភិក្ខុ

តជ្ជនីយនយេ ឋិតា

សេសំ កម្មំ[6] ភិក្ខានិ យាតិ ។

---

១ ខ. និស្សយញ្ចុ ។ ២ ខ. ទុវេ ឋម្ភេសុ សទ្ទិសំ ។ ៣ ខ. បញ្ចាដ ។ ៤ ខ. ម. ២ បដិសារី ២ ឆត្តិ ២ ២ ២

មួយវិញទៀត កម្មតាំងឡាយពីរ គឺតជ្ជនីយកម្ម១ និយស្ស-
កម្ម១ មានលក្ខណៈដូចគ្នា ។ មួយវិញទៀត កម្មតាំង-
ឡាយពីរ គឺបព្វាជនីយកម្ម១ បដិសារណីយកម្ម១ មាន
អង្គ៨ខ្លះ ថយពី៨ខ្លះ មិនលើសពី៨ឡើយ ឧក្ខេបនីយ-
កម្ម ៣ នោះប្រែហេស ១ គ្នា ដោយការចែកកម្មដ៏សេស អ្នក
ប្រាជ្ញគប្បីដឹងតាមទំនងនៃតជ្ជនីយកម្ម (នោះចុះ) ។

បារិវាសិកក្ខន្ធកំ

(៣២០) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ
វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ
បន សមយេន ចារិកសិក្ខា ភិក្ខូ សានិយន្តិ បកត-
ត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សា-
មីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យាភិហារំ ចាគោទកំ
ចាទបីឋំ ចាទកថលិកំ បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ ឧហានេ
បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្ប្ជ្ជា ។ បេ ។ តេ ទុជ្ជ-
យន្តិ ទីយន្តិ វិចារេន្តិ ឥមំ ហិ នាម ចារិកសិក្ខា
ភិក្ខូ សានិយិស្សន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ
បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ
សេយ្យាភិហារំ ចាគោទកំ ចាទបីឋំ ចាទកថលិកំ
បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ ឧហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ អថ ខោ
តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

បារាជិកកន្ធក

[៣២០] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុងវេតវនារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋីជិតក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯងពួកកិកុអកនៅបរិវាស(១) តែងទទួលត្រែកអាចំពោះអកិវាទនកម្ម ឧក្ខេបនកម្ម អញ្ញាលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងដើង តាំងសម្រាប់ទ្រដើង រ៉ាត់សម្រាប់ជូតដើង ការទទួលចាត្រនឹងចីវរ ការដុសក្អែលកង់រ៉ាលាស្រង់ទឹក របស់កិកុជាបកតត្តតាំងឡាយ ។ កិកុតាំងឡាយឯណា មានសេចក្ដីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ កិកុតាំងនោះពោលគោស តិះដៀល បន្ទុះបង្ហាញថា ពួកកិកុអកនៅបរិវាសមិនសមបើនឹងត្រែកអាចំពោះអកិវាទនកម្ម ឧក្ខេបនកម្ម អញ្ញាលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងដើង តាំងសម្រាប់ទ្រដើង រ៉ាត់សម្រាប់ជូតដើង ការទទួលចាត្រនឹងចីវរ ការដុសក្អែលកង់រ៉ាលាងតទឹករបស់កិកុជាបកតត្តតាំងឡាយសោះ ។ ទើបកិកុតាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

---

១ បរិវាសមាន ៤ យ៉ាង គឺអប្បដិច្ឆន្នបរិវាស ១ បដិច្ឆន្នបរិវាស ១ សុទ្ធន្តបរិវាស ១ សម្ភោគានបរិវាស ១ ។ ឯអប្បដិច្ឆន្នបរិវាសនោះ ជានសំដៅលាក់ រ៉ូចហើយក្នុងមហាវិភង្គ ចំណែកបរិវាស ៣ ទៀតនោះ មានសេចក្ដីពិស្តារក្នុងសមុច្ចយកន្ធក ។

[៣២១] អថខោ ភគវា ឯតស្មឺ ឧទានេ ឯតស្មឺ
បការណេ ភិក្ខុសង្ឆំ សន្ធិចាតាបេត្វា ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ
សង្ខ្ យ ការ ភិក្ខវេ ចារ៉ារ៉ាសិកា ភិក្ខូ សានិយន្តិ បក-
តត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្ម្ យ សា-
មីចិកម្ម្ យ អាសនាភិហារ យ សេយ្យាភិហារ យ ចាគោទកំ
ចាទបីឋ ចាទកជលិកំ បត្តចីវរប្ប ដ្ឋ ក្ខ ណ ឧហាទេ
ឧដ្ឋ ហ ក ម្ ។ ។ ។

(៣២១) ព្រោះនិទានេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឆហើយទ្រង់ត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ១ បានឮថា ពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាសត្រៃកអនុទ្ធ១ អកិរាទនកម្ម ១ ១ ១

អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារេ សេយ្យ-
ភិហារេ[1] ចាគោនកំ ចានបីឋំ ចានកេ ជលិកំ
បត្តចីវរប្ជដិក្ខមាណំ ឧហានេ ឋិដ្ឋិតកម្មំ យោ ឧ.
យ្យ អាបត្តិ ទុក្ខ ជ ស្ស ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ ចាវ-
ណ្ណានំ ភិក្ខូនំ ឋិតុ យថាវុឌ្ឍំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ
អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យាភិ-
ហារំ ចាគោនកំ ចានបីឋំ ចានកេ ជលិកំ បត្តចីវរប្ជ-
ដិក្ខមាណំ ឧហានេ ឋិដ្ឋិតកម្មំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ
ចាវ្ណ្ណានំ ភិក្ខូនំ បញ្ច យថាវុឌ្ឍំ ឧចោសថំ ប-
ណ្ណារណ្ណ ១ ១ ១

អញ្ជលីកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងដើង តាំងសម្រាប់ទ្រដើង វត្ថុសម្រាប់ជូតដើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការជុះក្អែលកង់រលាងជូតទឹករបស់ភិក្ខុ ។ ម្នាលភិក្ខុ ! ... ...

ចារិកសិក្ខាទ្វេ ចារិកសិក្ខា សម្ចាវត្តនា

(៣២២) ចារិកសិក្ខេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្ចា វត្ត-
តព្ពំ ។ ឥត្រាយំ សម្ចាវត្តនា ន ឧបសម្ប្ជាតេតព្ពំ ន
ឧិស្ស្ជយោ ធាតព្ជោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតព្ជោ ន
ភិក្ខុនោ ឧកសម្មតិ សាធិតព្ជា សម្ម្ជតេនបិ ភិក្ខុនិយោ
ន ឱវទិតព្ជា យាយ អាបត្តិយា សង្ឆេន ឧរិ្ជ្ជ ទិដ្ឋោ
ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិតព្ជា អញ្ជា ជ តាទិសិ្ជ
ឥតោ ជ ចាបិ ជ្ជតរា ភិក្ខុ ន ការ្ជ្ជ ភិក្ខុ ន
ការ្ជ្ជ ន ឧ្ជ្ជ ន ឧ្ជ្ជ ន ឧ

ជារ៉ាស៊ីកក្ខន្ធក ការប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃនៃភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស

(៣២២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ជារ៉ាស៊ីកភិក្ខុ (ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស) ត្រូវប្រតិបត្តិវត្តដោយប្រពៃ ។ ការប្រតិបត្តិវត្តដោយប្រពៃក្នុងការនៅបរិ-វាសនោះដូចម្តេច គឺភិក្ខុដែលនៅបរិវាសនោះមិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា[1] ១ មិន ត្រូវឲ្យនិស្សយ[2] ១ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន[3] ១ មិនត្រូវទទួល ការសន្ទនតិចនិងជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ បើទុកជាសង្ឆសន្ទនហើយ ក៏មិនត្រូវ ប្រដៅភិក្ខុនី ១ សង្ឆឲ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិណា មិនឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះ ទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬត្រូវអាបត្តិដែលធ្ងន់ ជាងអាបត្តិនោះ ១ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម ១ មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើ កម្ម ១ មិនត្រូវហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនត្រូវហាមបវា-ណា ១ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណនោះ) ១ មិន ត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនត្រូវឲ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) ១

---

១ អដ្ឋកថា ថា មិនត្រូវធ្វើជាឧបជ្ឈាយ៍ឲ្យឧបសម្បទាដល់កុលបុត្ត ប៉ុន្តែបើបានដាក់វត្តហើយ ទើបឲ្យឧបសម្បទាក៏គួរ ។ មិនត្រូវធ្វើជាអាចារ្យសូត្រកម្មវាចា ១ ១ ១

ន អនុកាសោ បដ្ឋបេតព្ពោ ន ..ជ្ជិ.. ការាសោ ការេតព្ពោ ន
ចោទេតព្ពោ ន សារេតព្ពោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្ម-
យោជេតព្ពា ។

(៣២៣) ន ភិក្ខវេ ចាតុទ្ទសិកេន ភិក្ខុនា បាត-
ត្ថ្ពស្ស ភិក្ខុនោ ឧរុតោ ឯន្ត្ពា ន ឧរុតោ ឯ.ស.ិ.ត.ា
យោ ហោតិ សន្ធ្ស្ស អាសនបរិយន្ត្ពោ សេយ្យាបរិយន្ត្ពោ
វិហារបរិយន្ត្ពោ សោ ត.ស្ស ឧ.ន.ាត.ព្ពោ[1]ត.េ.ន ច សោ
ស.ា.ធ.ិ.ត.ព្ពោ ន ភិក្ខវេ ចាតុទ្ទសិកេន ភិក្ខុនា ឧ.ាត.ត.ត្ត.េ.ន
ភិក្ខុនា ឧ.ុ.ារ.េ.ស.ម.ណ.េ.ន ភ ឧ.ជ.ា.ស.ម.ណ.េ.ន ភ ភ.ុ.ណ.ណ.េ.ន
ឧ.ុ.ស.ន.ន.ត.ិ.ត.ព.ា.ន.ិ ន អ.ា.ញ.ា.ត.ក.ន.ុ.ំ ស.ម.ា.ធ.ិ.ត.ុ.ំ ន ប.ិ.ណ.ណ-
.ា.ត.ិ.ក.ន.ុ.ំ ស.ម.ា.ធ.ិ.ត.ុ.ំ ន ឧ ត.ម.ុ.ជ.ុ.យ.ា ប.ិ.ណ.ណ.ា.ទ.ា.ត.ោ
ន.ិ.ម.ា.ក.ត.ព.ា.ត.ព.ា.ត.ា.ត.ា.ត

មិនត្រូវចោទគេ ១ មិនត្រូវលំកគេ ១ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ(ឲ្យ ឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផង្គា ១ ។

(៣២៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចារ្យសិកភិក្ខុមិនត្រូវដើរមុខ មិនត្រូវអង្គុយមុខភិក្ខុជាបកតត្ត ទីទ្ធកាសឯណាដែលជាទីបំផុតនៃទីអង្គុយ ជាទីបំផុតនៃទីដេក (ត្រែគ្មុតាំងដែលអាត្រកក់ជាងគេ) ជាទីបំផុតនៃលំនៅ (លំនៅដែលអាត្រកក់ជាងគេ) របស់សង្ឆ ។ ត្រូវប្រគល់ឲ្យទ្ធកាសនោះ ដល់ចារ្យសិកភិក្ខុនោះ ចារ្យសិកភិក្ខុនោះត្រូវត្រៃកអរចំពោះទ្ធកាសនោះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចារ្យសិកភិក្ខុ (មិនត្រូវធ្វើ) ភិក្ខុជាបកតត្តឲ្យជាបុរេ-សមណ (សមណៈដើរមុខ) ឬបច្ឆាសមណ(សមណៈដើរត្រៃកាយ) ចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយទេ មិនត្រូវសមាទានអារញ្ញិកធុតង្គ មិនត្រូវ-សមាទានបិណ្ឌបាតិកធុតង្គ មិនត្រូវឲ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌបាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះដោយគ្រាន់ថា ជនទាំងឡាយកុំដឹង (ក្រឿង)អញ(១)ឡើយ ។

---

១ ចារ្យសិកភិក្ខុគិតថា អញនឹងអង្គុយនាន់ក្នុងវត្តនេះហើយនឹងកាប់ភ្ជាត្រីទាំងឡាយ ១ កាលបើអញចេញទៅបិណ្ឌបាតនឹងប្រទះភិក្ខុក្នុងស្រុក ១ កាលបើអញមិនប្រាប់នឹងធ្លាប់ភ្ជាត្រី ១ ចារ្យសិក-ភិក្ខុនោះមិនត្រូវឲ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌបាតមកដើម្បីខ្លួនដោយហេតុទាំងនេះ ។ ១ ១ ១

(៣២៤) ចារិកសំគេន កំក្ដៅ កំក្ដុជ អាតន្ដ-
គេន អាកេបេតញ្ចុ អាតន្ដុតស្ស អាកេបេតញ្ចុ ឧបោ-
ស្ថេ អាកេបេតញ្ចុ ឧការណាយ អាកេបេតញ្ចុ ស្ថេ
តិណានេ ហោតិ ន្ទូតេនម៑ អាកេចាបេតញ្ចុ ។

(៣២៥) ន កំក្ដៅ ចារិកសំគេន កំក្ដុជ
សកំក្ដុកា អាកាសា អកំក្ដុកោ អាកាសោ តន្ដ្ញោ
អញ្ញ្ញ ឧកតត្ដេន អញ្ញ្ញ អន្ដ្ញយ ន កំក្ដៅ
ចារិកសំគេន កំក្ដុជ សកំក្ដុកា អាកាសា អកំក្ដុកោ
អជាកាសោ តន្ដ្ញោ អញ្ញ្ញ ឧកតត្ដេន អញ្ញ្ញ
អន្ដ្ញយ ន កំក្ដៅ ចារិកសំគេន កំក្ដុជ សកំក្ដុកា
អាកាសា អកំក្ដុកោ អាកាសោ ឯ អជាកាសោ ឯ តន្ដ្ញោ
អញ្ញ្ញ ឧកតត្ដេន អញ្ញ្ញ អន្ដ្ញយ ន កំក្ដៅ
ចារិកសំគេន កំក្ដុជ សកំក្ដុកា អជាកាសា អកំក្ដុកោ
អាកាសោ តន្ដ្ញោ អញ្ញ្ញ ឧកតត្ដេន អញ្ញ្ញ
អន្ដ្ញយ ន កំក្ដៅ ចារិកសំគេន កំក្ដុជ
សកំក្ដុកា អជាកាសា អកំក្ដុកោ អជាកាសោ តន្ដ្ញោ

(៣២៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចាវិវាសិកភិក្ខុជាអាគន្ធកត្រូវប្រៅ
ដល់អាគន្ធកភិក្ខុផងគ្នា ត្រូវប្រៅក្នុងថ្ងៃ១ បោសថ ត្រូវប្រៅក្នុងថ្ងៃបវារ-
ណា បើមានជម្ងឺ (មិនអាចនឹងទៅបាន) ត្រូវបម្រើទៅប្រៅក៏បាន ។

(៣២៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចាវិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាក
អាវាស[1]ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែង
តែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
ចាវិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនា-
វាស[2]ដែលគ្មានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែ
មានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចាវិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាក
អាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ
រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ ចាវិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ
ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបក-
តត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចាវិវាសិក-
ភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាស

---

១ អាវាសបានន័យថាទីសេនាសនៈដែលគេធ្វើសម្រាប់នៅ ។ ២ អនាវាសបានន័យថាវាន
សម្រាប់ទុកអម្សៅ ១ សម្រាប់ទុកឈូស ១ ១ ១

អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្ធកយា ន ភិក្ខវេ ចាវ៉ាសិ-
ភេន ភិក្ខូនា សភិក្ខុកា អនាវ៉ាសា អភិក្ខុកោ អាវ-
ាសោ ។ អនាវ៉ាសោ ។ ឥន្ទ្រ ។ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ
អន្ធកយា ន ភិក្ខវេ ចាវ៉ាសិភេន ភិក្ខូនា សភិក្ខុកា
អាវ៉ាសា ។ អនាវ៉ាសា ។ អភិក្ខុកោ អាវ៉ាសោ ឥន្ទ្រ
អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្ធកយា ន ភិក្ខវេ
ចាវ៉ាសិភេន ភិក្ខូនា សភិក្ខុកា អាវ៉ាសា ។ អនាវ-
ាសា ។ អភិក្ខុកោ អនាវ៉ាសោ ឥន្ទ្រ អញ្ញត្រ
បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្ធកយា ន ភិក្ខវេ ចាវ៉ាសិភេន
ភិក្ខូនា សភិក្ខុកា អាវ៉ាសា ។ អនាវ៉ាសា ។ អភិក្ខុ-
កោ អាវ៉ាសោ ។ អនាវ៉ាសោ ។ ឥន្ទ្រ អញ្ញត្រ
បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្ធកយា ។

(៣២៦) ន ភិក្ខវេ ចាវ៉ាសិភេន ភិក្ខូនា
សភិក្ខុកា អាវ៉ាសា សភិក្ខុកោ អាវ៉ាសោ ឥន្ទ្រ
យត្ថ ។ ភិក្ខូ ។ ។ ។

ដែលមិនមានកិ្ខ្ទុ ទេ រៀរលែងតែមានកិ្ខ្ទុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្ទ្ធាយ ម្នាលកិ្ខ្ទុ ទាំងឡាយ ចារ្ចាសិកកិ្ខ្ទុ មិនត្រូវចេញចាកអនាវ្ចាសដែលមានកិ្ខ្ទុ ទៅកាន់អាវ្ចាសឬអនាវ្ចាសដែលមិនមានកិ្ខ្ទុ ទេ រៀរលែងតែមានកិ្ខ្ទុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្ទ្ធាយ ម្នាលកិ្ខ្ទុ ទាំងឡាយ ចារ្ចាសិកកិ្ខ្ទុ មិនត្រូវចេញចាកអាវ្ចាសឬអនាវ្ចាសដែលមានកិ្ខ្ទុ ទៅកាន់អាវ្ចាសដែលមិនមានកិ្ខ្ទុ ទេ រៀរលែងតែមានកិ្ខ្ទុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្ទ្ធាយ ម្នាលកិ្ខ្ទុ ទាំងឡាយ ចារ្ចាសិកកិ្ខ្ទុ មិនត្រូវចេញចាកអាវ្ចាសឬអនាវ្ចាសដែលមានកិ្ខ្ទុ ទៅកាន់អនាវ្ចាសដែលមិនមានកិ្ខ្ទុ ទេ រៀរលែងតែមានកិ្ខ្ទុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្ទ្ធាយ ម្នាលកិ្ខ្ទុ ទាំងឡាយ ចារ្ចាសិកកិ្ខ្ទុ មិនត្រូវចេញចាកអាវ្ចាសឬអនាវ្ចាសដែលមានកិ្ខ្ទុ ទៅកាន់អាវ្ចាសឬអនាវ្ចាសដែលមិនមានកិ្ខ្ទុ ទេ រៀរលែងតែមានកិ្ខ្ទុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្ទ្ធាយ ។

(៣២៦) ម្នាលកិ្ខ្ទុ ទាំងឡាយ ចារ្ចាសិកកិ្ខ្ទុ មិនត្រូវចេញចាកអាវ្ចាសដែលមានកិ្ខ្ទុ ទៅកាន់អាវ្ចាសដែលមានកិ្ខ្ទុ ទេ គឺអាវ្ចាសណាដែលមានកិ្ខ្ទុ មានសំវ្ចាសផ្សេងៗគ្នា រៀរលែងតែមានកិ្ខ្ទុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្ទ្ធាយ ម្នាលកិ្ខ្ទុ ទាំងឡាយ ចារ្ចាសិកកិ្ខ្ទុ មិនត្រូវចេញចាកអាវ្ចាសដែលមានកិ្ខ្ទុ ទៅកាន់អនាវ្ចាសដែលមានកិ្ខ្ទុ ទេ គឺអនាវ្ចាស

យត្ថស្ស កិត្តិ ជាជាសំវាសតា អញ្ញត្រ បកតត្តេន
អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន កិត្តិវ ចារ៉ាសំកោន កិត្តិជា
សកិត្តិតា អាវាសា សកិត្តិតោ អាវាសោ វ អជា-
វ៉ាសោ វ តត្ថ្ងេ យត្ថស្ស កិត្តិ ជាជាសំវាសតា
អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន កិត្តិវ
ចារ៉ាសំកោន កិត្តិជា សកិត្តិតា អជាវ៉ាសា សកិត្តិ-
តោ អាវាសោ តត្ថ្ងេ យត្ថស្ស កិត្តិ ជាជាសំវា-
សតា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន
កិត្តិវ ចារ៉ាសំកោន កិត្តិជា សកិត្តិតា អជាវ៉ាសា
សកិត្តិតោ អជាវ៉ាសោ តត្ថ្ងេ យត្ថស្ស កិត្តិ
ជាជាសំវាសតា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្ត-
រាយា ន កិត្តិវ ចារ៉ាសំកោន កិត្តិជា សកិត្តិតា
អជាវ៉ាសា សកិត្តិតោ អាវាសោ វ អជាវ៉ាសោ វ
តត្ថ្ងេ យត្ថស្ស កិត្តិ ជាជាសំវាសតា អញ្ញត្រ
បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន កិត្តិវ ចារ៉ាសំកោន
កិត្តិជា សកិត្តិតា អាវាសា វ អជាវ៉ាសា វ
សកិត្តិតោ អាវាសោ តត្ថ្ងេ យត្ថស្ស កិត្តិ

ណាដែលមានកិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗគ្នា រៀវលែងតែមានកិក្ខុជាបកតត្ត រៀវលែងតែមានការអន្ទ្ធាយ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ចារិវាសិកកិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានកិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានកិក្ខុទេ គឺអាវាសឬអនាវាសណាដែលមានកិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ១ គ្នា រៀវលែងតែមានកិក្ខុជាបកតត្ត រៀវលែងតែមានការអន្ទ្ធាយ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ចារិវ-សិកកិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានកិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានកិក្ខុទេ គឺអាវាសណាដែលមានកិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗគ្នា រៀវលែងតែមានកិក្ខុជាបកតត្ត រៀវលែងតែមានការអន្ទ្ធាយ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ចារិ-សិកកិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានកិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានកិក្ខុទេ គឺអនាវាសណាដែលមានកិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗគ្នា រៀវលែងតែមានកិក្ខុជាបកតត្ត រៀវលែងតែមានការអន្ទ្ធាយ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ចារិ-វាសិកកិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានកិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសឬអនា-វាសដែលមានកិក្ខុទេ គឺអាវាសឬអនាវាសណាដែលមានកិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ១ គ្នា រៀវលែងតែមានកិក្ខុជាបកតត្ត រៀវលែងតែមានការអន្ទ្ធាយ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ចារិវាសិកកិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសឬអនាវាសដែលមានកិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានកិក្ខុទេ គឺអាវាសណាដែលមាន

កិ្ខ្ចុ មានសំវាសផ្សេង ១ គ្នា រៀរលែងតែមានកិ្ខ្ចុ ជាបកតត្ត រៀរលែងតែ
មានការអន្ទ្ធកយ ម្នាលកិ្ខ្ចុ ទាំងឡាយ ចារៀសកិ្ខ្ចុ មិនត្រូវចេញចាកអា-
វាសឬអនាវាសដែលមានកិ្ខ្ចុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានកិ្ខ្ចុ ទេ គឺអនា-
វាសណាដែលមានកិ្ខ្ចុ មានសំវាសផ្សេង ១ គ្នា រៀរលែងតែមានកិ្ខ្ចុ ជា
បកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្ទ្ធកយ ម្នាលកិ្ខ្ចុ ទាំងឡាយ ចារៀសកិ្ខ្ចុ
មិនត្រូវចេញចាកអាវាសឬអនាវាសដែលមានកិ្ខ្ចុ ទៅកាន់អាវាសឬអនា-
វាសដែលមានកិ្ខ្ចុ ទេ គឺអាវាសឬអនាវាសណាដែលមានកិ្ខ្ចុ មានសំវាស
ផ្សេង ១ គ្នា រៀរលែងតែមានកិ្ខ្ចុ ជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្ទ្ធកយ ។

(៣២៧) ម្នាលកិ្ខ្ចុ ទាំងឡាយ ចារៀសកិ្ខ្ចុ ត្រូវចេញចាកអាវាស
ដែលមានកិ្ខ្ចុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានកិ្ខ្ចុ ចាន គឺអាវាសណាដែលមាន
កិ្ខ្ចុ មានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសណា អាត្មាអញ អាចនឹងទៅ
(ឲ្យ ទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះ ចាន ម្នាលកិ្ខ្ចុ ទាំងឡាយ ចារៀសកិ្ខ្ចុ ត្រូវចេញចាក
អាវាសដែលមានកិ្ខ្ចុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានកិ្ខ្ចុ ចាន គឺអនាវាសណា
ដែលមានកិ្ខ្ចុ មានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អនាវាសណា អាត្មាអញ អាច
នឹងទៅ (ឲ្យ ទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះ ចាន ម្នាលកិ្ខ្ចុ ទាំងឡាយ ចារៀសកិ្ខ្ចុ ត្រូវ
ចេញចាកអាវាសដែលមានកិ្ខ្ចុ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានកិ្ខ្ចុ

យត្ថស្ស ភិក្ខុ សមានសំវាសកា យំ ឌញ្ញ សង្ឆា-
ទិ អជ្ជេវ តត្ថ ឯត្ថ ឯត្ថេវ ភិក្ខវេ ចារិកសិក្ខេន ភិក្ខុ-
ណា សភិក្ខុកា អណាវាសា សភិក្ខុ០ អាវាសោ
យត្ថស្ស ភិក្ខុ សមានសំវាសកា យំ ឌញ្ញ សង្ឆា-
ទិ អជ្ជេវ តត្ថ ឯត្ថ ឯត្ថេវ ភិក្ខវេ ចារិកសិក្ខេន ភិក្ខុណា
សភិក្ខុកា អណាវាសា សភិក្ខុ០ អណាវាសោ យត្ថស្ស
ភិក្ខុ សមានសំវាសកា យំ ឌញ្ញ សង្ឆាទិ អជ្ជេវ
តត្ថ ឯត្ថ ឯត្ថេវ ភិក្ខវេ ចារិកសិក្ខេន ភិក្ខុណា សភិក្ខុ
កា អណាវាសា សភិក្ខុ០ អាវាសោ វ អណាវាសោ
វ យត្ថស្ស ភិក្ខុ សមានសំវាសកា យំ ឌញ្ញ
សង្ឆាទិ អជ្ជេវ តត្ថ ឯត្ថ ឯត្ថេវ ភិក្ខវេ ចារិកសិក្ខេន
ភិក្ខុណា សភិក្ខុកា អាវាសា វ អណាវាសា វ ស-
ភិក្ខុ០ អាវាសោ យត្ថស្ស ភិក្ខុ សមានសំវាសកា
យំ ឌញ្ញ សង្ឆាទិ អជ្ជេវ តត្ថ ឯត្ថ ឯត្ថេវ ភិក្ខវេ
ចារិកសិក្ខេន ភិក្ខុណា សភិក្ខុកា អាវាសា វ

ជ្ញាន គឺអាវ.ស.ម.ន.ណ.ដ.ល.ម.ន.ក.ខ.ម.ន.ស.ស.ស

អនាវាសា វ សកិ ក្ខ្ម ០ អនាវាសោ យត្ថ ស្ស ០ ០ ០

ឬអនាវាសដែលមានកិត្តិ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានកិត្តិបាន គឺអនាវាសណាដែលមានកិត្តិមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អនាវាសណាអាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឲ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលកិត្តិទាំងឡាយ ចារិ-វាសិកកិត្តិត្រូវចេញចាកអាវាសឬអនាវាសដែលមានកិត្តិ ទៅកានអាវាសឬអនាវាសដែលមានកិត្តិបាន គឺអាវាសឬអនាវាសណាដែលមានកិត្តិមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណាអាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឲ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ។

(៣២៨) ម្នាលកិត្តិទាំងឡាយ ចារិវាសិកកិត្តិមិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដម្ស្លមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានដម្ស្លមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសឬអនាវាសដែលមានដម្ស្លមួយ ជាមួយនឹងកិត្តិជាបក-តត្តទេ ឃើញកិត្តិជាបកតត្តហើយត្រូវគ្រាកចាកអាសន ត្រូវនិមន្តកិត្តិជាបកតត្តដោយអាសន (របស់ខ្លួន) មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនមួយជាមួយនឹងកិត្តិជាបកតត្ត កាលបើកិត្តិជាបកតត្តអង្គុយលើអាសនទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនខ្ពស់ កាលបើកិត្តិជាបកតត្តអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសន មិនត្រូវចង្ក្រមក្នុងទីចង្ក្រមមួយ (ជាមួយនឹងកិត្តិជាបកតត្ត) កាលបើកិត្តិជាបកតត្តចង្ក្រមក្នុងទីចង្ក្រមទាប មិនត្រូវចង្ក្រមក្នុងទីចង្ក្រមខ្ពស់ កាលបើកិត្តិជាបកតត្តចង្ក្រមលើផែនដី មិនត្រូវចង្ក្រមក្នុងទីចង្ក្រមឡើយ ។

(៣២៩) ន ភិក្ខវេ ចារិកសិកេន ភិក្ខុនា ចារិកសិ-
កេន រុឌ្ឍតរេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ ម្ចលាយ បដិ-
ភ្ជស្ជនារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្តារហេន
ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា
សទ្ធឹ ។ បេ ។ អព្ភានារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ចេ
អាកាសេ វត្តិតុំ ន ឯកច្ចេ អនាកាសេ វត្តិតុំ ន
ឯកច្ចេ អាកាសេ ឋ អនាកាសេ ឋ វត្តិតុំ ន ឯកា-
សនេ និសីទិតុំ ន នីចេ អាសនេ និសិន្នេ ឧច្ចេ អាស
នេ និសីទិតុំ ន ឆមាយំ និសិន្នេ អាសនេ និសីទិតុំ
ន ឯកចង្ក្រមេ ចង្ក្រមិតុំ ន នីចេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមន្តេ
ឧច្ចេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមិតុំ ន ឆមាយំ ចង្ក្រមន្តេ ចង្ក្រមេ
ចង្ក្រមិតុំ ។

(៣៣០) ចារិកសិកចតុត្តោ ។ ភិក្ខវេ បរិវាសំ ន-
ទេយ្យ ម្ចលាយ បដិកស្សេយ្យ មានត្តំ ទេយ្យ តីណ-
សោ[1] អព្ភេយ្យ អកម្មំ តំ[2] ន ច ការណីយន្តិ ។

ចតុន្ទ្ធរុតិ ចារិកសិកវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

---

១ ឆ. ម. ឧ. ម. ១ ២ អយំ តំ សទ្ទោ ឆ. ម. ១ ២ ១ ១ ១

(៣២៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចារ៉ាសិកភិក្ខុមិនត្រូវនៅ ។បេ។ ជាមួយនឹងចារ៉ាសិកភិក្ខុដែលចាស់ជាងខ្លួន ជាមួយនឹងភិក្ខុដែលគួរដល់កិរិ-យាទាញចូលក្នុងមូលាបត្តិ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងភិក្ខុដែលគួរដល់មានត្ត ។បេ។ ជាមួយនឹងភិក្ខុដែលប្រព្រឹត្តមានត្ត ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានដម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសឬអនាវាសដែលមានដម្បូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុដែលគួរដល់អញ្ជាន មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនមួយ ជាមួយនឹងអញ្ជានារហភិក្ខុ (ភិក្ខុដែលគួរដណ្ដើមអញ្ជាន) កាលអញ្ជានារហភិក្ខុអង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ កាលអញ្ជានារហភិក្ខុអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ មិនត្រូវបង្ក្រាមលើទីបង្ក្រាមជាមួយគ្នា កាលអញ្ជា-នារហភិក្ខុបង្ក្រាមលើទីបង្ក្រាមទាប មិនត្រូវបង្ក្រាមលើទីបង្ក្រាមខ្ពស់ កាលអញ្ជានារហភិក្ខុបង្ក្រាមលើផែនដី មិនត្រូវបង្ក្រាមលើទីបង្ក្រាមឡើយ ។

(៣៣០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណៈសង្ឆមានចារ៉ាសិកភិក្ខុជាគំរប់ ៤ ឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនា (ទាញចូលមកកាន់មូលាបត្តិ) ឲ្យមានត្ត គណៈសង្ឆមានចារ៉ាសិកភិក្ខុជាគំរប់ ២០ ឲ្យអញ្ជានកម្មនោះមិនឡើងជាកម្មផង សង្ឆមិនត្រូវធ្វើផង ។

ចប់ចារ៉ាសិកវត្ត ៥៤ ។

(៣៣១) អជ្ជេកោ អាយស្មា ឧបាលិ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ អាយស្មា ឧបាលិ ភគ-វន្តំ ឯតទវោច ភាតា ០ ខោ ភន្តេ ចារិកសិក្ខ្ យ កិត្ត្យោ ១ ១ តយោ ខោ ឧបាលិ ចារិកសិ-ក្ខ្ យ កិត្ត្យោ ១ ១ សមាទានេ ១ ១ ១

(៣៣១) គ្រានោះ ព្រះឧបាលីដ៏មានអាយុចូលទៅគាល់ព្រះដ៏-
មានព្រះភាគ ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ព្រះ
ឧបាលីដ៏មានអាយុអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ទើបក្រាបថ្វាយបង្គំទូល
ព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ការដាច់ពត្រីរបស់
ភិក្ខុមានប៉ុន្មាន ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលឧ-
បាលី ការដាច់ពត្រីរបស់ភិក្ខុមាន ៣ យ៉ាង គឺការនៅរួមគ្នា[1] ១
ការមិននៅរួមគ្នា[2] ១ ការមិនប្រាប់[3] ១ ម្នាលឧបាលី ការដាច់ពត្រី
របស់ភិក្ខុមាន ៣ យ៉ាងដូច្នេះឯង ។

(៣៣២) សម័យនោះឯង ភិក្ខុសង្ឆប្រជុំគ្នាប្រជុំនក្នុងក្រុងសា-
វត្ថី ។ ពួកភិក្ខុមិនអាចនឹងដម្រេះបរិវាស ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាប
បង្គំទូលសេចក្តីនុ+ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់
អនុញ្ញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យដាក់បរិវាស ។
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបរិវាសនោះ ភិក្ខុត្រូវដាក់យ៉ាងនេះ ។ ភិក្ខុ-
ភិក្ខុនោះត្រូវចូលទៅកាន់ភិក្ខុមួយរូប ហើយផ្ចើឧត្តរាសង្គនៃស្មាម្ខាងអង្គុយ

---

១ គឺនៅជាមួយនឹងភិក្ខុដាបកតត្តក្នុងលំនៅដែលមានដីម្សៅលមួយរួមគ្នា ។ ២ គឺនៅតែឯង
មិនបានៅក្នុងអាវាសដែលមានភិក្ខុដាបកតត្ត ។ ៣ គឺមិនប្រាប់ការដែលខ្លួនប្រព្រឹត្តដល់ភិក្ខុ
ផ្សេងគ្នា មានអាតត្តកភិក្ខុជាដើម ។

អញ្ជលឺ បត្តហោត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ បរិវាសំ ឱក្ខិ-
ចាមីតិ ។ ឱក្ខិត្តោ ហោតិ បរិវាសោ ។ វត្តំ ឱក្ខិចា-
មីតិ ។ ឱក្ខិត្តោ ហោតិ បរិវាសោតិ ។

(៣៣៣) តេន ខោ បន សមយេន សាវត្ថិយា
ភិក្ខូ តហិ តហិ បក្ខមិំសុ ។ សង្ឆាទ្ធ(១) ចារិកសិ-
ភិក្ខូ បរិវាសំ សោធេតុំ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ
អារោចេសុំ ។ អនុជានামិ ភិក្ខវេ បរិវាសំ សមាទាតុំ(២) ។
ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ សមាទិតព្ពោ ។ តេន ចារិកសិ្ដ
ភិក្ខុនា ឯកំ ភិក្ខុំ ឧបសង្ឆមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្ខ
ការិត្វា ឧក្ខុដិកំ ឱនីទិត្វា អញ្ជលឺ បត្តហោត្វា ឯវមស្ស
វចនីយោ បរិវាសំ សមាទិយាមីតិ ។ សមាទិន្ណោ ហោតិ
បរិវាសោ ។ វត្តំ សមាទិយាមីតិ ។ សមាទិន្ណោ ហោតិ
បរិវាសោតិ ។

ចារិកសិក្ខាវត្ត ឯកដ្ឋិតំ ។

---

១ យេភុយ្យេន ន សង្ឆាទ្ធីតិ ចារៀ ទិស្សតិ ។ ឯត្ថ ន សទ្ទេន បដិសេធো អយុត្តរ្ហោយេវ
បរិវាសសមាទានស្ស សោធេតុំ សមត្ថការេ ភគវតា អនុជានិយមានត្តា ។ ឬ ២ ភាគ្ដ ១ ១ ១

ច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើងហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមដាក់បរិវាស ។ បរិវាសបានឈ្មោះថាភិក្ខុដាក់ហើយ ។ ថាខ្ញុំសូមដាក់វត្ត ។ បរិវាសបានឈ្មោះថាភិក្ខុដាក់ហើយដែរ ។

(៣៣៣) សម័យនោះឯង ភិក្ខុតាំងឡាយចេញពីក្រុងសាវត្ថីហើយចៀសចេញទៅកន្លែងដ៏ឆ្ងាយ ។ ពួកបារិវាសិកភិក្ខុ ពាចនឹងជម្រះបរិវាសបាន ។ ភិក្ខុតាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ+ៃចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យសមាទានបរិវាស ។ ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ឯបរិវាសនោះភិក្ខុត្រូវសមាទានយ៉ាងនេះ ។ បារិវាសិកភិក្ខុនោះត្រូវចូលទៅកាន់ភិក្ខុមួយរូបហើយធ្វើឧត្តរាសង្គធ្វើស្មាម្ខាងអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើងហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមសមាទានបរិវាស ។ បរិវាសបានឈ្មោះថាភិក្ខុសមាទានហើយ ។ ថាខ្ញុំសូមសមាទានវត្ត ។ បរិវាសបានឈ្មោះថាភិក្ខុសមាទានហើយដែរ ។

ចប់ចារិកសិក្ខាវត្ត ។

(៣៣៤) តេន ខោ បន សមយេន ឆូលាយ ឧដ-
ឋានសាលាយ ភិក្ខូ សាធិយន្តិ ឧកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិ-
ជ្ឌនំ ឧច្ចដ្ឌានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិ-
ហារំ សេយ្យាភិហារំ ចាគោនកំ ចានបីឋំ ចានកថលិកំ
ឧត្តមិវាឧ្យដ្ដិក្ខមាណា ឧហាសេ ឋិដ្ដិឧវិកម្មំ ។ យេ តេ
ភិក្ខូ អប្ប្ជ្ជា ។ ឧេ ។ តេ ទុន្ទ្ធាយន្តិ ទ្ធីយន្តិ ឧិចាចេន្តិ
ឧ្ជ្ជ ឧ ។ ឧ ។ ឧ ។

(៣.៣៤) សម័យនោះឯង ពួកកិក្ខុដែលគួរដល់មូលាយបដិកស្សនា ត្រៃតអានន៍អតិរេកទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងដើង តាំងសម្រាប់ទ្រដើង វត្ថុសម្រាប់ជូតដើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងកន្ទ្ធវេលាស្រង់ទឹកបស់កិក្ខុជាបកតត្តតាំងឆ្ងាយ ។ កិក្ខុទាំងឆ្ងាយ ដ-ណារមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុទាំងនោះក៏ពោលទោស តិះដៀលបន្ទុះបង្ហាញថា ហេតុដូចម្តេច ក៏ពួកកិក្ខុដែលគួរដល់មូលាយបដិកស្សនា ត្រៃតអានន៍អតិរេកទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងដើង តាំងសម្រាប់ទ្រដើង វត្ថុសម្រាប់ជូតដើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងកន្ទ្ធវេលាស្រង់ទឹកបស់កិក្ខុតាំងឆ្ងាយជាបកតត្តសោះ ។ ទើបកិក្ខុទាំងនោះគ្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុះបំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

(៣.៣៥) ព្រោះនិទានេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំកិក្ខុសង្ឆ ហើយត្រាស់សួរកិក្ខុទាំងឆ្ងាយថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឆ្ងាយ ឮថាពួកមូលាយបដិកស្សមារហកិក្ខុ(កិក្ខុដែលគួរដល់ការិ-យាទាញត្រឡប់មកកេអាបត្តិដើម) ត្រៃតអានន៍អតិរេកទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម

។ បេ ។ ឧហានេ ឋិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ សង្ខ្យ ភគវតា ។
វិការហិ ពុន្ធ្ធ ភគវ ការ ហ ជាម ភិក្ខវ មូលាយ
បដិកស្សនារហ ភិក្ខ ឧ្ចិយ ស្ស ។ បកតត្តានំ
ភិក្ខូនំ អភិជ្ជ ។ ។ ។

។ បេ ។ ការដុសកែលខ្លួនកន្លងវេលាស្រង់ទឹករបស់ពួកកិក្ខុជាបកតត្តតាំង-
ឡាយ ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុតាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុតាំង-
ឡាយ ពួកមូលាយបដិកស្សនារហកិក្ខុមិនសមបើនឹងត្រេកអរនូវអកិរិយទន-
ក្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសកែលខ្លួនកន្លងវេលាស្រង់ទឹករបស់ពួកកិក្ខុ
ជាបកតត្តទេ ។ ម្នាលកិក្ខុតាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យកើតសេចក្តី
ជ្រះថ្លាដល់ជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ
ទ្រង់សំដែងធម្មីកថាត្រាស់ហៅកិក្ខុតាំងឡាយមកថា ម្នាលកិក្ខុតាំងឡាយ
មូលាយបដិកស្សនារហកិក្ខុ មិនត្រូវត្រេកអរនឹងអកិរិយទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម
។ បេ ។ ការដុសកែលខ្លួនកន្លងវេលាស្រង់ទឹករបស់ពួកកិក្ខុជាបកតត្តទេ កិក្ខុ
ណាត្រេកអរ កិក្ខុនោះត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្នាលកិក្ខុតាំងឡាយ តថាគត
អនុញ្ញាតអកិរិយទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសកែលខ្លួនកន្លងវេលា
ស្រង់ទឹកដល់ពួកមូលាយបដិកស្សនារហកិក្ខុតាមលំដាប់ចាស់ (ខ្ចី) ចុះ ។
ម្នាលកិក្ខុតាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតនូវបោសមុ ១ ចង្ការណា ១ ការ
ទទួលវស្សិកសាដក ១ ការលះបង់កត្ត ១ ការទទួលកត្ត ១ តាំង ៥
យ៉ាង ដល់ពួកមូលាយបដិកស្សនារហកិក្ខុ តាមលំដាប់ចាស់ (ខ្ចី) ចុះ ។

តេនហិ ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហានំ ភិក្ខូនំ
ឱវាទំ បញ្ញាបេស្សាមិ យថា មូលាយ បដិកស្សនារហេហិ
ភិក្ខូហិ ឱវទិតព្ពំ ។

(៣៣៦) មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខវេ
ភិក្ខុនា សម្ម ឱវទិតព្ពំ ។ ឥត្រាយំ សម្ម ឱវទនា ន
ឧបសម្ផាទេតព្ពំ ន និស្សយោ ទាតព្ពោ ន សាមណេរោ
ឧបដ្ឋាបេតព្ពោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សាទិតព្ពា
សម្ម តេនហិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្ពា យាយ អាបត្តិយា
មូលាយ បដិកស្សនារហោ ហោតិ សា អាបត្តិ ន
អាបជ្ជិតព្ពា អញ្ញា វ តាទិសិកា ឥតោ វ ចាបិជ្ជិតព
ក្ខម្ម ន ករហិតព្ពំ ក្ខម្មិកា ន ករហិតព្ពា ន ឧបាត-
ត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧជ្ជោ ហោ ហេតព្ពោ ន ឧជ្ជ ហ-
ហេតព្ពោ ន សវចនីយ ការេតព្ពំ ន អនុវាទោ ឧដ្ឋហេតព្ពោ
ន ឱកាសោ ការេតព្ពោ ន ចោទេតព្ពោ ន សារ-
ណេតព្ពោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្ផ្ស្ស យោ ជ ។

(៣៣៧) ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន
ភិក្ខុនា ឧបាត្ត ភិក្ខុនោ ឧ្ជ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ តថាគតនឹងបញ្ញត្តវត្តដល់ពួកមូលាយ-
បដិកស្សនារហភិក្ខុ តាមទំនងដែលពួកមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុត្រូវ
ប្រតិបត្តិតាម ។

(៣៣៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុត្រូវ
ប្រតិបត្តិវត្តដោយប្រពៃ ។ ឯការប្រតិបត្តិវត្តដោយប្រពៃក្នុងមូលាយបដិ-
ក៏ស្សនានោះដូច្នេះ គឺមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុមិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិន
ត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើ(ខ្លួន) មិនត្រូវទទួលការសន្ទូ
ខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឆបានសន្ទូតហើយក៏មិនត្រូវប្រដៅ
ភិក្ខុនី ភិក្ខុដែលគួរដល់ការយោងមកកាន់អាបត្តិដើមចំពោះអាបត្តិណា មិន
គួរត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះឬអាបត្តិ
ដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ-
ធ្លីកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត
មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាតិកា(ក្នុងអធិការណានោះ) មិនត្រូវទទួលនាទី
ជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឲ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវ
លើក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ(ឲ្យឈ្លោះ)នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

(៣៣៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុមិន
ត្រូវដើរមុន មិនត្រូវអង្គុយមុនភិក្ខុជាបកតត្តឡើយ ឧកាសឯណាជាទីបំផុត

ធិសីធិតព្ពំ យោ ហោតិ សន្ថវ្ស្ស អាសនបរិយន្តេ
សេយ្យាបរិយន្តេ វិហារបរិយន្តេ សោ ឥស្ស បធានត្ថេ
ឋេន ច សោ សាធិតត្ថោ ។ ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិ-
ឥស្ស្ជនារហេន ភិក្ខុនា បកតត្តេន ភិក្ខុនា បុរិស-
មណ្ឌ ១ បណ្ឌ្ឍសមណ្ឌ ១ ១ ១

នៃទីអង្គុយ ជាទីបំផុតនៃទីដេក ជាទីបំផុតនៃវិហារជារបស់សង្ឆ សង្ឆត្រូវប្រគល់ឲ្យទីឧកាសនោះ ដល់មូលាយបដិកស្សនារហកិក្ខុនោះ មួយវិញទៀត កិក្ខុនោះត្រូវត្រៃតអនុវត្តទីឧកាសនោះ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហកិក្ខុ (មិនត្រូវធ្វើ) បកតត្តកិក្ខុឲ្យជាបុរេសមណៈ ឬបច្ឆាសមណៈចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយឡើយ មូលាយបដិកស្សនារ-ហកិក្ខុមិនត្រូវសមាទានអារញ្ញិកធុតង្គ មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិកធុតង្គ មិនត្រូវឲ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌបាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះដោយគិតថា ជនទាំងឡាយកុំដឹង (រឿង) អញឡើយ ។

(៣៣៨) ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហកិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានកិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានកិក្ខុទេ រៀងលែងតែមានកិក្ខុជាបកតត្ត រៀងលែងតែមានការអន្ទោយ ម្នាលកិក្ខុទាំង-ឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហកិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានកិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានកិក្ខុទេ រៀងលែងតែមានកិក្ខុជាបកតត្ត រៀងលែងតែមានការអន្ទោយ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហកិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានកិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមិនមានកិក្ខុទេ រៀងលែងតែមានកិក្ខុជាបកតត្ត រៀងលែងតែមានការអន្ទោយ

បដិកស្សនារហេន ភិក្ខូនា សភិក្ខូកា អនាបត្តិ
អភិក្ខូកោ អាបត្តិ ឥន្ធញ្ញេ អញ្ញត្រ បកតត្តេន
អញ្ញត្រ អន្ធកយា ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារ-
ហេន ភិក្ខូនា សភិក្ខូកា អនាបត្តិ អភិក្ខូកោ
អនាបត្តិ ឥន្ធញ្ញេ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ
អន្ធកយា ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន
ភិក្ខូនា សភិក្ខូកា អនាបត្តិ អភិក្ខូកោ អាបត្តិ
ឯ អនាបត្តិ ឯ ឥន្ធញ្ញេ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ
អន្ធកយា ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន
ភិក្ខូនា សភិក្ខូកា អាបត្តិ ឯ អនាបត្តិ ឯ អភិក្ខូ-
កោ អាបត្តិ ឥន្ធញ្ញេ ។ បេ ។ អភិក្ខូកោ អនាបត្តិ
ឥន្ធញ្ញេ ។ បេ ។ អភិក្ខូកោ អាបត្តិ ឯ អនាបត្តិ
ឯ ឥន្ធញ្ញេ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្ធកយា ។

(៣៣៩) ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន
ភិក្ខូនា សភិក្ខូកា អាបត្តិ សភិក្ខូកោ អាបត្តិ
ឥន្ធញ្ញេ យត្ថស្ស ភិក្ខូ នានាសំវាសកា អញ្ញត្រ

ម្នាលកិកុតាំងឡាយ មួយយ៉ាងបដិកស្សនារហកិកុមិនត្រូវចេញចាកអនា-
វាសដែលមានកិកុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានកិកុទេ រៀរលែងតែមាន
កិកុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្ទ្ធាយ ម្នាលកិកុតាំងឡាយ មួយយ
ងបដិកស្សនារហកិកុមិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានកិកុ ទៅកាន់អនា-
វាសដែលមិនមានកិកុទេ រៀរលែងតែមានកិកុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមាន
ការអន្ទ្ធាយ ម្នាលកិកុតាំងឡាយ មួយយ៉ាងបដិកស្សនារហកិកុមិនត្រូវចេញ
ចាកអនាវាសដែលមានកិកុ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមិនមានកិកុទេ
រៀរលែងតែមានកិកុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្ទ្ធាយ ម្នាលកិកុតាំង-
ឡាយ មួយយ៉ាងបដិកស្សនារហកិកុមិនត្រូវចេញចាកអាវាស ឬអនាវាស
ដែលមានកិកុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានកិកុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនា-
វាសដែលមិនមានកិកុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមិនមាន
កិកុទេ រៀរលែងតែមានកិកុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្ទ្ធាយ ។

(៣៣៩) ម្នាលកិកុតាំងឡាយ មួយយ៉ាងបដិកស្សនារហកិកុមិន
ត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានកិកុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានកិកុទេ គឺ
អាវាសណាដែលមានពួកកិកុមានសំវាសផ្សេង ។ គ្នា រៀរលែងតែមាន

បកតត្ថេន អញ្ញត្រ អន្ធកយា ន ភ៉ិក្ខវ៉ៃ មូលាយ
បដិកសួនារ៉ោន ភ៉ិក្ខូ ណា សភ៉ិក្ខ្ម៉ុ ណា អ៊ាសា
សភ៉ិក្ខ្ម៉ុ ណោ អ ណ៊ាសោ ត ន្ធ ព្ធ ។ ២ ។ ២ ។ ២

ភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្ទ្ធាយ ម្ចាលភិក្ខុតាំងឡ្ការ មូលាយ-
បដិកស្សនារហភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនា-
វាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមាន
ភិក្ខុទេ គឺអាវាសឬអនាវាសណាដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ។ គ្នា
រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្ទ្ធាយ ម្ចាលភិក្ខុ
តាំងឡ្ការ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែល
មានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់អនា-
វាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមាន
ភិក្ខុទេ គឺអាវាសឬអនាវាសណាដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ។ គ្នា
រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្ទ្ធាយ ម្ចាលភិក្ខុតាំង-
ឡ្ការ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាសឬអនាវាស
ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់
អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់អាវាសឬអនាវាស
ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសឬអនាវាសណាដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាស
ផ្សេង ។ គ្នា រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្ទ្ធាយ ។

[៣២០] ឥន្ទ្រៃ ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារ-
ហោ ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាបត្តិ សភិក្ខុកោ
អាបត្តិ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាបត្តិ ។ បេ ។
សភិក្ខុកោ អាបត្តិ ច អនាបត្តិ ច យត្ថ ភិក្ខូ
សមានសំវាសកា យំ ឆញ្ញា សង្ហាមិ អជ្ជៃ ឥន្ទ្រៃ
ឥន្ទ្រៃ ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហោ ភិក្ខុនា
សភិក្ខុកា អនាបត្តិ សភិក្ខុកោ អាបត្តិ ។ បេ ។
សភិក្ខុកោ អនាបត្តិ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាប-
ត្តិ ច អនាបត្តិ ច យត្ថ ភិក្ខូ សមានសំវា-
សកា យំ ឆញ្ញា សង្ហាមិ អជ្ជៃ ឥន្ទ្រៃ ឥន្ទ្រៃ
ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហោ ភិក្ខុនា សភិក្ខុ-
កា អាបត្តិ ច អនាបត្តិ ច សភិក្ខុកោ អាបត្តិ
។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាបត្តិ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ
អាបត្តិ ច អនាបត្តិ ច យត្ថ ភិក្ខូ សមាន-
សំវាសកា យំ ឆញ្ញា សង្ហាមិ អជ្ជៃ ឥន្ទ្រៃ ។

(៣២០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយយ៉ាងទៀតភិក្ខុ គួរចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសឬអនាវាសណាដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅឲ្យទាន់ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយយ៉ាងទៀតភិក្ខុ គួរចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាស ឬអនាវាសណាដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាស ឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅឲ្យទាន់ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយយ៉ាងទៀតភិក្ខុ គួរចេញចាកអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាស ឬអនាវាសណាដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅឲ្យទាន់ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ។

(៣២១) ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ្ង ឯកច្ឆន្នេ អាកាសេ វត្ថព្ពំ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាកាសេ វត្ថព្ពំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាកាសេ ច អនាកាសេ ច វត្ថព្ពំ បកតត្តំ ភិក្ខុំ ឧិស្សាអាសនា រុដ្ឋាតព្ពំ បកតត្តោ ភិក្ខុ អាសនេន ឧិមន្តេតព្ពោ ន បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ្ង ឯកាសនេ ឧិសីទិតព្ពំ ន ឧីចេ អាសនេ ឧិសិន្នេ ទុតេ អាសនេ ឧិសីទិតព្ពំ ន ឧមាយំ ឧិសិន្នេ អាសនេ ឧិសីទិតព្ពំ ន ឯកចង្ក្រមេ ចង្ក្រមិតព្ពំ ន ឧីចេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមន្តេ ទុតេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមិតព្ពំ ន ឧមាយំ ចង្ក្រមន្តេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមិតព្ពំ ។

(៣២២) ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា ចារិកាសិកេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ្ង ។បេ។ មូលាយ បដិកស្សនារហេន រុឬ្ឍតរេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ្ង ។បេ។ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ្ង ។បេ។ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ្ង ។បេ។ អព្ភានារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ្ង ឯកច្ឆន្នេ អាកាសេ វត្ថព្ពំ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាកាសេ វត្ថព្ពំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាកាសេ ច អនាកាសេ ច វត្ថព្ពំ

ចារិកកន្ធក វគ្គរបស់មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ

(៣៤១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុមិនត្រូវនៅកន្លែងអាវាសដែលមានដម្ស្លមួយ មិនត្រូវនៅកន្លែងអនាវាសដែលមានដម្ស្លមួយ មិនត្រូវនៅកន្លែងអាវាសឬអនាវាសដែលមានដម្ស្លមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត យើញភិក្ខុជាបកតត្ត (ដើរមក) ត្រូវក្រោកឡើងចាកអាសន ត្រូវនិមន្តភិក្ខុជាបកតត្តដោយអាសន មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសនទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនខ្ពស់ទេ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនទេ មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមទាប មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្ក្រមលើផែនដី មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមទេ ។

(៣៤២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងបារាជិកភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុដែលចាស់ជាងខ្លួនទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងមានត្ការហភិក្ខុ (ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត) ទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងមានត្តចារិកភិក្ខុ (ភិក្ខុដែលប្រតិបត្តិមានត្ត) ទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅកន្លែងអាវាសដែលមានដម្ស្លមួយ មិនត្រូវនៅកន្លែងអនាវាសដែលមានដម្ស្លមួយ មិនត្រូវនៅកន្លែងអាវាស ឬអនាវាសដែលមានដម្ស្លមួយ

ន ឯកាសនេ ឯសីទិតព្ពំ ន ន្ទិយេ អាសនេ ឯសីទ្ធ ខុ ខ្ជ អាសនេ ឯសីទិតព្ពំ ន ឆមាយំ ឯសីទ្ធ អាសនេ ឯសីទិតព្ពំ ន ឯកចង្ក្រមេ ចង្ក្រមិតព្ពំ ន ន្ទិយេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមន្ត ខុ ខ្ជ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមិតព្ពំ ន ឆមាយំ ចង្ក្រមន្ត ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមិតព្ពំ ។

(៣២៣) ម្ហូលាយ ឧដ្ឋ ១ ១ ១

ជាមួយគ្នានឹងអញ្ញាតកភិក្ខុ (ភិក្ខុដែលគួរដល់អញ្ញាន) មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសនទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនខ្ពស់ទេ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនទេ មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមទាប មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមខ្ពស់ទេ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្ក្រមលើផែនដី មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមទេ ។

(៣៤៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណសង្ឆមានមូលាយបដិ-កស្សនារហភិក្ខុជាគំរប់ ៤ ឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនា ឲ្យមានត្ត គណសង្ឆមានមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុនោះជាគំរប់ ២០ ឲ្យអញ្ញាន កម្ម នោះមិនទៅរួចជាកម្មផង សង្ឆមិនត្រូវធ្វើផង ។

ចប់វត្តរបស់មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ ។

(៣៤៤) សម័យនោះឯង ពួកមានត្តារហភិក្ខុទទួលត្រៃកអនុវត្តអភិ-វាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។បេ។ ការជ្រុសក្អែលខ្ចងក្នុងវេលាស្រង់ទឹកបស់ បកតត្តភិក្ខុទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយឯណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុទាំងនោះកំពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្ហាញว่า ពួកមានត្តារហភិក្ខុ មិនសមបើនឹងទទួលត្រៃកអនុវត្តអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។បេ។ ការ

កម្មន្តិ ។ អថ ខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោ-
ចេសុំ ។ សុត្វា ភិក្ខវេ មានត្ថារហា ភិក្ខូ សានិយន្តិ
បកតត្ថានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ ឧហានេ
ឋិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ សុត្វា ភគវាតិ ។ រិការហិ ពុទ្ធោ ភគវា
ភគ្គ ហ ! ជាម ភិក្ខវេ មានត្ថារហា ភិក្ខូ សានិយិស្សន្តិ
បកតត្ថានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។
ឧហានេ ឋិដ្ឋិបរិកម្មំ ឧនតំ ភិក្ខវេ អប្ប្ សន្ថានំ ភ
ឧសាធាយ ។ ១ ។ ១ ។ ១

ដុសក្អែលខ្លួនកន្ធរលើសជ្រង់ទឹកនៃបកតត្ណកិក្ខុ ។ ទើប
កិក្ខុ ។ ។ ។

មានត្តារហានំ កិត្តិនំ បញ្ញ យថាវុឌ្ឍ ឧចោសមិ
ចារណ ។ សត្ថ្ការសាដ្ឋកាំ ជ្ជិណ្ណាជនំ ភត្ត ។ ។ ។ ។
ហិ ។ ។ ។

ន្ទូវ ១ ចោ ១ ១ ១

(៣៤៦) ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ បុរតោ ឋន្តព្វំ ន បុរតោ និសីទិតព្វំ យោ ហោតិ សង្ឆស្ស អាសនបរិយន្តោ សេយ្យាបរិយន្តោ វិហារ-បរិយន្តោ សោ ឥស្ស ឧនាតព្ពោ ។ ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា បកតត្តេន ភិក្ខុនា បុរេសមណេន ឯ ឧច្ឆាសមណេន ឯ ឧកុលានិ ឧបសङ្ក-មិតព្ពានិ ន អារញ្ជិកङ្គំ សមាទិតព្ពំ ន បិណ្ឌចារិកङ្គំ សមាទិតព្ពំ ន ច ឥមស្ស្ជ្ជ្ជ

ចារិកសិក្ខាបទ ១ ក្នុងវគ្គទី១ នៃមានតណ្ហាវគ្គ

[៣៤៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានតណ្ហាវចរ ភិក្ខុមិនត្រូវដើរមុន មិនត្រូវអង្គុយខាងមុខ ១ ១ ១

បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តកយា ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អនាវាសោ កន្ត្វេ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តកយា ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ ឯ អនាវាសោ ឯ កន្ត្វេ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តកយា ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ កន្ត្វេ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អនាវាសោ កន្ត្វេ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អាវាសោ ឯ អនាវាសោ ឯ កន្ត្វេ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តកយា ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា ឯ អនាវាសា ឯ អភិក្ខុកោ អាវាសោ កន្ត្វេ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អនាវាសោ កន្ត្វេ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អាវាសោ ឯ អនាវាសោ ឯ កន្ត្វេ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តកយា ។

(៣៤៩) ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ កន្ត្វេ ។ បេ ។

កិ្ខ្ជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្ទ្ធាយ ម្ន្ទាលកិ្ខ្ជ្ជ្ជ្ជ ១ ១ ១

សកិ្ខ្ញុ០ អនាវ៉ាសោ ០ន្ត០ញ្ជ ។ បេ ។ សកិ្ខ្ញុ០ អាវ៉ាសោ ០ អនាវ៉ាសោ ០ ០ន្ត០ញ្ជ យ០ន្ត០ស្ស ០ ០ ០

ទៅកាន់អនាវ៉ាសដែលមានកិក្ខុ ។បេ។ ទៅកាន់អាវ៉ាសឬអនាវ៉ាសដែលមានកិក្ខុទេ គឺអាវ៉ាសឬអនាវ៉ាសណាដែលមានពួកកិក្ខុមានសំវ៉ាសផ្សេង ១ គ្នា រៀរលែងតែមានកិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្ទ្ធាយ ម្នាលកិក្ខុ-ទាំ-ង-ឡាយ មានគ្គារហកិក្ខុមិនគ្រូវចេញចាកអនាវ៉ាសដែលមានកិក្ខុ ទៅកាន់អាវ៉ាសដែលមានកិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវ៉ាសដែលមានកិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវ៉ាសឬអនាវ៉ាសដែលមានកិក្ខុទេ គឺអាវ៉ាសឬអនាវ៉ាសណាដែលមានពួកកិក្ខុមានសំវ៉ាសផ្សេង ១ គ្នា រៀរលែងតែមានកិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្ទ្ធាយ ម្នាលកិក្ខុទាំ-ង-ឡាយ មានគ្គារហកិក្ខុមិនគ្រូវចេញចាកអាវ៉ាសឬអនាវ៉ាសដែលមានកិក្ខុ ទៅកាន់អាវ៉ាសដែលមានកិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវ៉ាសដែលមានកិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវ៉ាសឬអនា-វ៉ាសដែលមានកិក្ខុទេ គឺអាវ៉ាសឬអនាវ៉ាសណាដែលមានកិក្ខុមានសំវ៉ាសផ្សេង១គ្នា រៀរលែងតែមានកិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្ទ្ធាយ ។

(៣៥០) ម្នាលកិក្ខុទាំ-ង-ឡាយ មានគ្គារហកិក្ខុគ្រូវចេញចាកអាវ៉ាសដែលមានកិក្ខុ ទៅកាន់អាវ៉ាសដែលមានកិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវ៉ាសដែលមានកិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវ៉ាសឬអនាវ៉ាសដែលមានកិក្ខុ គឺអាវ៉ាសឬអនាវ៉ាសណាដែលមានពួកកិក្ខុមានសំវ៉ាសស្មើគ្នា ហើយដ៏ធ-ថា

យំ ជញ្ញា សង្ការ្ការ អនេ្ជ្ជ ឥន្ទ្ធ ឥន្ធ្ធ ឥ ឥ
 មានត្ថ្ការ ហេ ន ឥ ឥ ឥ ឥ ឥ ឥ
ឥ ឥ ឥ ឥ ១ ១ ១ ១ ១ ១
ឥ ឥ ១ ១ ១ ១ ១ ១
ឥ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១
ឥ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១
ឥ ១

អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅឲ្យ ១ ១ ១

ន នីចេ អាសនេ ឯសិន្នេ ឧច្ចេ អាសនេ ឯសីទិតព្ពំ ន ឆមាយំ ឯសិន្នេ អាសនេ ឯសីទិតព្ពំ ន ឯកចង្ក្រមេ ចង្ក្រមិតព្ពំ ន នីចេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមន្តេ ឧច្ចេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមិតព្ពំ ន ឆមាយំ ចង្ក្រមន្តេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមិតព្ពំ ។

(៣៥២) ន ភិក្ខវេ មានត្ការហេន ភិក្ខុនា ចារ៉ាសិកេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ ម្ចលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្ការហេន រុឌ្ឍតរេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្តចារ៉ិកេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ អញ្ញានារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ចន្នេ អាវាសេ វត្ថព្ពំ ន ឯកច្ចន្នេ អនាវាសេ វត្ថព្ពំ ន ឯកច្ចន្នេ អាវាសេ ឯ អនាវាសេ ឯ វត្ថព្ពំ ន ឯកាសនេ ឯសីទិតព្ពំ ន នីចេ អាសនេ ឯសិន្នេ ឧច្ចេ អាសនេ ឯសីទិតព្ពំ ន ឆមាយំ ឯសិន្នេ អាសនេ ឯសីទិតព្ពំ ន ឯកចង្ក្រមេ ចង្ក្រមិតព្ពំ ន នីចេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមន្តេ ឧច្ចេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមិតព្ពំ ន ឆមាយំ ចង្ក្រមន្តេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមិតព្ពំ ។

ជាបកតត្ត កាលបើកិកុជាបកតត្តអង្ស យលើអាសនទាប មិនត្រូវអង្ស យ
លើអាសនខ្ពស់ កាលបើកិកុជាបកតត្តអង្ស យលើផែនដី មិនត្រូវអង្ស យលើ
អាសន មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមជាមួយគ្នា កាលបើកិកុជាបកតត្ត
ចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមទាប មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមខ្ពស់ កាលបើកិកុជា
បកតត្តចង្ក្រមលើផែនដី មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រម ។

(៣៥២) ម្នាលកិកុទាំងឡាយ មានគ្គារហកិកុមិនត្រូវនៅជាមួយនឹង
ចារិកសិកកិកុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមូលាយបដិកស្សនារហកិកុ ។ បេ ។
ជាមួយនឹងមានគ្គារហកិកុដែលចាស់ជាងខ្លួន ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានគ្ពចា-
រិកកិកុ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅកន្លងអាវាសដែលមានជម្ឈ្លមួយ មិនត្រូវនៅ
កន្លងអនាវាសដែលមានជម្ឈ្លមួយ មិនត្រូវនៅកន្លងអាវាសឬអនាវាសដែល
មានជម្ឈ្លមួយ ជាមួយនឹងអញ្ញនារហកិកុ មិនត្រូវអង្ស យលើអាសនជា-
មួយគ្នា កាលបើអញ្ញនារហកិកុអង្ស យលើអាសនទាប មិនត្រូវអង្ស យលើ
អាសនខ្ពស់ កាលបើអញ្ញនារហកិកុអង្ស យលើផែនដី មិនត្រូវអង្ស យលើ
អាសន មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមជាមួយគ្នា កាលបើអញ្ញនារហកិកុ
ចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមទាប មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមខ្ពស់ កាលបើអញ្ញ-
នារហកិកុចង្ក្រមលើផែនដី មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រម ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

(៣៥៣) មានត្តារហាចតុត្តោ ។ ។ ។

(៣៥៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណសង្ឆមានមានត្ការហភិក្ខុជាគំរប់ ៤ ឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនា ឲ្យមានត្ គណសង្ឆមានមានត្ការហភិក្ខុនោះជាគំរប់ ២០ ឲ្យអព្ភាន កម្មនោះមិនឡើងជាកម្មផង សង្ឆមិនត្រូវដូចផង ។

ចប់វត្តរបស់មានត្ការហភិក្ខុ ។

(៣៥៤) សម្ព័យនោះឯង ពួកមានត្តចារិកភិក្ខុ ត្រៃកអានិសង្ឆ អភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងដើង តាំងសម្រាប់ទ្រដើង ១ត្ត សម្រាប់ជូតដើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការជុះក្អែលខ្ចង្ការវេលាងូតទឹកនៃបកតត្តភិក្ខុទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយឯណាមានសេចក្ដីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏ពោលពាល តិះដៀល បន្ទុះបង្ហាញថា ហេតុដូចម្តេច ក៏ពួកមានត្តចារិកភិក្ខុត្រៃកអានិសង្ឆអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។បេ។ ការជុះក្អែលខ្ចង្ការវេលាងូតទឹករបស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយដូច្នេះ ទើបភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ+ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

(៣៥៥) ព្រោះនិទានេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឆហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

សង្ខ្ យ ភិក្ខវ មានត្តចារ្យ ភិក្ខ្ សានិយ្ជ
ចកតត្ថ្ជ ភិក្ខ្ជ អភ្យ ជ ចុ ដ្ឋ ។ ។ ។ ។
ជ ១ ១ ១

ត្ថ្ថាពួកមានត្ត្ថាវ៉ែកកិ្ខ ត្រ្ដែកអ្ដ្ដ៏ងអ្ដ្ដ៏ាទនកម្ម ២ ២ ២

ត្រេនហ៊ ភិក្ខវេ មានត្តចារីកានំ ភិក្ខូនំ ១ត្ថ បញ្ញ-
 បេស្សាមិ យថា មានត្តចារីកេហ៊ ភិក្ខូហ៊ ១ត្ថ្ងតព្ពំ ។

(៣៥៦) មានត្តចារីកេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្ម ១ត្ថ-
ត្ពំ ។ ត[ត]ាយំ សម្ម ១ត្ថ ន ឧបសម្ប ១ ទេតព្ពំ ន
និស្ស ១ យោ ទាតព្ពោ ន សាមណេ ១ ឧបដ្ឋ ១ បេតព្ពោ
ន ភិក្ខុនោ ១ ឧកសម្ម តិ សាទិតព្ព សម្ម ១ ត្ថ ១ ១ ១

ទាំង៥យ៉ាង ដល់មានគ្គចារិកកិច្ចតាមលំដាប់ចាស់(ខ្ចី) ។ ម្នាលកិច្ចទាំង-ឡាយ បើដូច្នោះ តថាគតនឹងបញ្ញត្តវត្តដល់ពួកមានគ្គចារិកកិច្ច តាមទំនងដែលមានគ្គចារិកកិច្ចត្រូវប្រព្រឹត្ត ។

(៣៥៦) ម្នាលកិច្ចទាំងឡាយ មានគ្គចារិកកិច្ចត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ឯការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃក្នុងមានគ្ត្រនោះដូច្នេះ គឺមានគ្គចារិកកិច្ច មិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើ មិនត្រូវទទួលការសន្ទនាខ្ជិនជាអ្នកប្រដៅកិច្ចនី បើទុកជាសង្ឆ្យសន្ទនហើយក៏មិនត្រូវប្រដៅកិច្ចនី សង្ឆ្យឲ្យមានគ្ត្រចំពោះអាបត្តិណា មិនគប្បីត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកកិច្ចអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារណា ដល់កិច្ចជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិការណានោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឲ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកកិច្ច (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកកិច្ចផងគ្នា ។

(៣៥៧) ម្នាលកិច្ចទាំងឡាយ មានគ្គចារិកកិច្ច មិនត្រូវដើរមុន មិនត្រូវអង្ឆ្ងយមុខកិច្ចជាបកតត្ត ឲ្យ ឧកាសឯណា ជាទីបំផុតនៃអាសន

សេយ្យាបរិយន្តោ វិហារបរិយន្តោ សោ តស្ស បន.
តញ្ញេ ភេនេ ច សោ សាធិតញ្ញេ ។ ន ភិក្ខវេ មានត្ត-
ចារិកេន ភិក្ខុនា បកតត្តេន ភិក្ខុនា បុរេសមណេន
វា បច្ឆាសមណេន វា ឯកាលានិ ឧបសម្ផន្ទមិតញ្ញានិ
ន អារញ្ជិកន្តុ សមាទិតព្ពំ ន បិណ្ឌាចារិកន្តុ សមា.
ទិតព្ពំ ន ច ឥមាយ ឧបសម្ផន្ទមិតញ្ញានិ ។

(៣៥៨) មានត្តចារិកេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា អាកន្ត្វេ
អាវេទេតព្ពំ អាកន្ត្វាកស្ស អាវេទេតព្ពំ ឧបោសថេ
អាវេទេតព្ពំ ឧបោសថ្ងៃ អាវេទេតព្ពំ ទេវសិកំ អាវេ.
ទេតព្ពំ សចេ ភិក្ខូ ហោតិ ទ្វេ ភេនេ ១ អាវេទេតព្ពំ ។

(៣៥៩) ន ភិក្ខវេ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា ស.
ភិក្ខុ អាវាសា អភិក្ខុ អាវាសោ ឯកន្ត្ពេ អញ្ញ សេ
ផ្ទ្ធ អញ្ញ ១ ១ ១

ជាទីបំផុតនៃទីដេក ជាទីបំផុតនៃវិហាររបស់សង្ឆ សង្ឆត្រូវប្រគល់ទុកាសនោះដល់ភិក្ខុនោះ ឯភិក្ខុនោះត្រូវត្រៃកអរចំពោះទីទុកាសនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ត្ចារ៉ាកភិក្ខុ មិនត្រូវធ្វើភិក្ខុជាបកតត្ត្ចឲ្យជាបុរេសមណ ឬបច្ឆាសមណចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយឡើយ មិនត្រូវសមាទានអារញ្ញិកធុតង្គ មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិកធុតង្គ មួយទៀតមិនត្រូវឲ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌបាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះមូលហេតុនោះដោយគិតថាជនទាំងឡាយកុំដឹងអាត្មាអញឡើយ ។

(៣៥៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ត្ចារ៉ាកភិក្ខុជាអាគន្ត្ចុក ត្រូវប្រាប់ (ដល់ភិក្ខុកន្ត្ចងអាវាសដែលខ្លួនទៅដល់) ត្រូវប្រាប់ដល់អាគន្ត្ចុកភិក្ខុ (ដែលមកដល់ទីកន្ត្ចែងខ្លួន) ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃទ១ ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃបវារណា ត្រូវប្រាប់ពាល់ថ្ងៃ បើមានជម្ងឺត្រូវប្រើបម្រើទៅប្រាប់ក៏ជាន ។

(៣៥៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ត្ចារ៉ាកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែសង្ឆ រៀរលែងតែមានការអន្ត្ចាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ត្ចារ៉ាកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែសង្ឆ រៀរលែងតែមានការអន្ត្ចាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

មានត្តចារីកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ វ អនាវាសោ វ គន្តព្វោ អញ្ញត្រ សង្ឆេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មានត្តចារីកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ អភិក្ខុ-កោ អាវាសោ វ អនាវាសោ វ គន្តព្វោ អញ្ញត្រ សង្ឆេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មានត្តចារីកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វ អនាវាសា វ អភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្ត-ព្វោ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អាវាសោ វ អនាវាសោ វ គន្តព្វោ អញ្ញត្រ សង្ឆេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។

[៣៦០] ន ភិក្ខវេ មានត្តចារីកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុ-កោ អនាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វ អនាវាសោ វ គន្តព្វោ យត្ថស្ស ភិក្ខូ ពាលាសំ-វាសកា អញ្ញត្រ សង្ឆេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ

មានគ្គចារ៉ាកកិ្ខ មិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានកិ្ខ ទៅកាន់អាវាសឬ
អនាវាសដែលមិនមានកិ្ខទេ រៀរលែងតែសង្ឆ រៀរលែងតែមានការអ្ន-
ពយ ម្នាលកិ្ខ ទាំងឡាយ មានគ្គចារ៉ាកកិ្ខ មិនត្រូវចេញចាកអនាវាស
ដែលមានកិ្ខ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានកិ្ខទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាស
ដែលមិនមានកិ្ខទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមិនមានកិ្ខ
ទេ រៀរលែងតែសង្ឆ រៀរលែងតែមានការអ្ន្ពយ ម្នាលកិ្ខ ទាំងឡាយ
មានគ្គចារ៉ាកកិ្ខ មិនត្រូវចេញចាកអាវាស ឬអនាវាសដែលមានកិ្ខ ទៅ
កាន់អាវាសដែលមិនមានកិ្ខទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមាន
កិ្ខទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមិនមានកិ្ខទេ រៀរលែង
តែសង្ឆ រៀរលែងតែមានការអ្ន្ពយ ។

(៣៦០) ម្នាលកិ្ខ ទាំងឡាយ មានគ្គចារ៉ាកកិ្ខ មិនត្រូវចេញចាក
អាវាសដែលមានកិ្ខ ទៅកាន់អាវាសដែលមានកិ្ខទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់
អនាវាសដែលមានកិ្ខទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមាន
កិ្ខទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណាដែលមានពួកកិ្ខ មានសំវាសផ្សេង ។
គ្នា រៀរលែងតែសង្ឆ រៀរលែងតែមានការអ្ន្ពយ ម្នាលកិ្ខ ទាំងឡាយ

មានន្ត្ថចារិកេន ភិក្ខូនា សភិក្ខូកា អនាវាសា ស-
ភិក្ខូកោ អាវាសោ ឥន្ត្ថញ្ចេ ។ បេ ។ សភិក្ខូកោ អនា-
វាសោ ឥន្ត្ថញ្ចេ ។ បេ ។ សភិក្ខូកោ អាវាសោ ច អនាវ-
សោ ច ឥន្ត្ថញ្ចេ យត្ថ ឬ ភិក្ខូ ពាលាសំវាសកា អញ្ញត្រ
សង្ឆេន អញ្ញត្រ អន្ត្ថាយ ន ភិក្ខវេ មានន្ត្ថចារិកេន
ភិក្ខូនា សភិក្ខូកា អាវាសា ច អនាវាសា ច សភិក្ខូ-
កោ អាវាសោ ឥន្ត្ថញ្ចេ ។ បេ ។ សភិក្ខូកោ អនាវាសោ
ឥន្ត្ថញ្ចេ ។ បេ ។ សភិក្ខូកោ អាវាសោ ច អនាវាសោ
ច ឥន្ត្ថញ្ចេ យត្ថ ឬ ភិក្ខូ ពាលាសំវាសកា អញ្ញត្រ
សង្ឆេន អញ្ញត្រ អន្ត្ថាយ ។

(៣៦ ០) ឥន្ត្ថញ្ចេ ភិក្ខវេ មានន្ត្ថចារិកេន ភិក្ខូនា
សភិក្ខូកា អាវាសា សភិក្ខូកោ អាវាសោ ។ បេ ។
សភិក្ខូកោ អនាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខូកោ អាវាសោ
ច អនាវាសោ ច យត្ថ ឬ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យ
ឆ ១ ១ ១

មានតួចារ៉ែកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណាដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ១ គ្នា រៀវលែងតែសង្ឆ រៀវលែងតែមានការអន្ពាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានតួចារ៉ែកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណាដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ១ គ្នា រៀវលែងតែសង្ឆ រៀវលែងតែមានការអន្ពាយ ។

(៣៦១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានតួចារ៉ែកភិក្ខុ គួរចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសឬអនាវាសណាដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដំណឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅឲ្យ ១ ១ ១

សកិញ្ចនោ អាវាសោ ច អនាវាសោ ច យត្ថស្ស កិញ្ចនៃ
សមានសំវាសតា យំ ជញ្ញា សង្ការមិ អជ្ជេវ ឧទ្ធនិ
ឧទ្ធនេ ភិក្ខវេ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សកិញ្ចនោ
អាវាសោ ច អនាវាសោ ច សកិញ្ចនោ អាវាសោ
។ បេ ។ សកិញ្ចនោ អនាវាសោ ។ បេ ។ សកិញ្ចនោ
អាវាសោ ច អនាវាសោ ច យត្ថស្ស កិញ្ចនៃ សមានសំវា-
សតា យំ ជញ្ញា សង្ការមិ អជ្ជេវ ឧទ្ធនិ ។

(៣៦២) ឧ ភិក្ខវេ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា បក-
តត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វត្ថព្ពំ ឧ
ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វត្ថព្ពំ ឧ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ ច
អនាវាសេ ច វត្ថព្ពំ បកតត្តំ ភិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា
វុដ្ឋាតព្ពំ បកតត្តោ ភិក្ខុ អាសនេន ឧមន្ត្រេតព្ពោ ឧ
បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯការសនេ ឧនិសីទិតព្ពំ ឧ
ឧ ចេ អាសនេ ឧនិសិន្នេ ទុតិយេ អាសនេ ឧនិសីទិតព្ពំ ឧ
ឧ ចមាយំ ឧនិសិន្នេ អាសនេ ឧនិសីទិតព្ពំ ឧ ឯកាចន្ត្ថមេ

ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានកិត្តុបាន គឺអាវាសឬអនាវាសណាដែលមានពួកកិត្តុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណាអាត្មាអញអាចនឹងទៅឲ្យទាន់ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលកិត្តុទាំងឡាយ មានតួចវ៉ាកកិត្តុគួរចេញចាកអាវាស ឬអនាវាសដែលមានកិត្តុទៅកាន់អាវាសដែលមានកិត្តុបាន ។បេ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានកិត្តុ ។បេ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានកិត្តុបាន គឺអាវាសឬអនាវាសណាដែលមានពួកកិត្តុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណាអាត្មាអញអាចនឹងទៅឲ្យទាន់ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ។

(៣៦២) ម្នាលកិត្តុទាំងឡាយ មានតួចវ៉ាកកិត្តុមិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដម្ស្ងួលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានដម្ស្ងួលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសឬអនាវាសដែលមានដម្ស្ងួលមួយ ជាមួយនឹងកិត្តុជាបកតត្ត បើឃើញកិត្តុជាបកតត្តហើយត្រូវគ្រែកាកចាកអាសន ត្រូវនិមន្ត្រកិត្តុជាបកតត្តដោយអាសន មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនមួយ ជាមួយនឹងកិត្តុជាបកតត្ត កាលបើកិត្តុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសនតាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនខ្ពស់ កាលបើកិត្តុជាបកតត្តអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនទេ មិនត្រូវចង្ក្រ្ទមលើទីចង្ក្រ្ទមជាមួយគ្នា កាលបើកិត្តុជាបកតត្ត

ជារ៉ាសិកវគ្គ មានត្តជារ៉ាវត្ថុ

ចន្ទ្ធមិតញ្ចុ ន ន្ធីបេ ចន្ទ្ធមេ ចន្ទ្ធមន្ត ឆ្ងេ ចន្ទ្ធមេ ចន្ទ្ធ
មិតញ្ចុ ន ឆមាយ ចន្ទ្ធមន្ត ចន្ទ្ធមេ ចន្ទ្ធមិតញ្ចុ ។

(៣៦៣) ន ភិក្ខវេ មានត្តជារ៉ាកេន ភិក្ខុនា ជា-
រ៉ាសិកេន ភិក្ខុនា សន្ធ្ងី ។ បេ ។ ម្ចូលាយ បដិកស្ស-
ណារហេន ភិក្ខុនា សន្ធ្ងី ។ បេ ។ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា
សន្ធ្ងី ។ បេ ។ មានត្តជារ៉ាកេន រ៉ុឌ្ឍតរេន ភិក្ខុនា
សន្ធ្ងី ។ បេ ។ អព្ភានារហេន ភិក្ខុនា សន្ធ្ងី ឯកច្ចេ
អាវាសេ រត្តញ្ចុ ន ឯកច្ចេ អនាវាសេ រត្តញ្ចុ ន ឯកច្ចេ
អាវាសេ ឯ អនាវាសេ ឯ រត្តញ្ចុ ន ឯកាសនេ និសីទ-
តញ្ចុ ន ន្ធីបេ អាសនេ និសីទ្ធ ឆ្ងេ អាសនេ និសីទ-
តញ្ចុ ន ឆមាយ និសីទ្ធ អាសនេ និសីទិតញ្ចុ ន ឯក-
ចន្ទ្ធមេ ចន្ទ្ធមិតញ្ចុ ន ន្ធីបេ ចន្ទ្ធមេ ចន្ទ្ធមន្ត ឆ្ងេ ចន្ទ្ធមេ
ចន្ទ្ធមិតញ្ចុ ន ឆមាយ ចន្ទ្ធមន្ត ចន្ទ្ធមេ ចន្ទ្ធមិតញ្ចុ ។

(៣៦៤) មានត្តជារ៉ាកចតុត្ថោ ។ ភិក្ខវេ ជ្ជ៉ាសំ
ឧនេយ្ យ ម្ចូលាយ ជ្ជ៉ាកាសេ្ សយ្ យ មានត្ត ឧនេយ្ យ
ឥ្ចីសោ អ្ចេយ្ យ អ្ចកម្ម ត ន ជ ការណ៍ យ ន្ធ ។

ចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមទាប មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមខ្ពស់ឡើយ កាលបើ
ភិក្ខុជាបកតត្តចង្ក្រមលើផែនដី មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមឡើយ ។

(៣៦៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានតួចារិកភិក្ខុមិនត្រូវនៅ
ជាមួយនឹងចារិកភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ
។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានត្តារហភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានតួចារិកភិក្ខុ
ដែលចាស់ជាងខ្លួន ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដម្បូលមួយ
មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានដម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសឬអ-
នាវាសដែលមានដម្បូលមួយ ជាមួយនឹងអញ្ញានារហភិក្ខុ មិនត្រូវអង្គុយ
លើអាសនជាមួយគ្នា កាលបើអញ្ញានារហភិក្ខុអង្គុយលើអាសនទាប មិន
ត្រូវអង្គុយលើអាសនខ្ពស់ កាលបើអញ្ញានារហភិក្ខុអង្គុយលើផែនដី មិន
ត្រូវអង្គុយលើអាសន មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមជាមួយគ្នា កាលបើអញ្ញា-
នារហភិក្ខុចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមទាប មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមខ្ពស់ កាល
បើអញ្ញានារហភិក្ខុចង្ក្រមលើផែនដី មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមឡើយ ។

(៣៦៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណសង្ឆមានមានតួចារិកភិក្ខុ
ជាគំរប់ ៤ ឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនា ឲ្យមានត្ត គណសង្ឆមាន
មានតួចារិកភិក្ខុនោះជាគំរប់ ២០ ឲ្យអញ្ញាន កម្មនោះមិនឡើងជាកម្មផង
សង្ឆមិនត្រូវផ្ទើផង ។

(៣៦៥) អថ ខោ អាយស្មា ឧបាលិ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ អាយស្មា ឧបាលិ ភគវន្តំ ឯតទវោច ភាតា ខ្យ ខោ ភន្តេ មានត្ថ-ចារិកស្ស ភិក្ខុនោ រត្តិច្ឆេទាតិ ។ ឧត្តាវេ ខោ ឧបាលិ មានត្ថចារិកស្ស ភិក្ខុនោ រត្តិច្ឆេទា សមាសោ រិត្ត-ាសោ អនាវេជនា ឆ្ពេ ការណា ឧរតិ[1] ឥមេ ខោ ឧបាលិ ឧត្តាវេ មានត្ថចារិកស្ស ភិក្ខុនោ រត្តិច្ឆេទាតិ ។

(៣៦៦) តេន ខោ បន សមយេន សាវត្ថិយំ ម-ហាភិក្ខុសង្ឆោ សន្ថិបតិតោ ហោតិ ។ ន សង្ការ្ជ មានត្ថចារិកា ភិក្ខូ មានត្តំ សោធេន្តុ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អនុជានামិ ភិក្ខវេ មានត្តំ និក្ខិបិតុំ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ និក្ខិបិតព្ពំ ។ តេន មានត្ថចារិកេន ភិក្ខុនា ឯកំ ភិក្ខុំ ឧបសង្ក-

---

១ ឧតោតណេ ឧរតីតិ ឧតោតណេ ឧរតីតិ ជាហ ទិស្សតិ ។ ឧ. ហោត្ថ ឧ,ដ្ឋ-ណេ ឧរណត្ថ ជាហ ២ ២ អាតវោ ។

(៣៦៥) គ្រានោះ ព្រះឧបាលីដ៏មានអាយុចូលទៅគាល់ព្រះដ៏-
មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយ
អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ ព្រះឧបាលីដ៏មានអាយុអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ
ទើបក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ការ
ដាច់ពត្រីរបស់មានគ្គចារិកភិក្ខុមានប៉ុន្មាន ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់
ត្រាស់ថា ម្នាលឧបាលិ ការដាច់ពត្រីរបស់មានគ្គចារិកភិក្ខុមាន ៤ យ៉ាងគឺ
ការនៅរួមគ្នា[1] ១ ការមិននៅរួមគ្នា[2] ១ ការមិនជ្រាប[3] ១ ភិក្ខុនោះ
ប្រព្រឹត្តមានគ្គក្នុងពួកបកតគ្គភិក្ខុមិនគ្រប់ចំនួន[4] ១ ម្នាលឧបាលិ ការ
ដាច់ពត្រីរបស់មានគ្គចារិកភិក្ខុមាន ៤ យ៉ាងនេះឯង ។

(៣៦៦) សម័យនោះ ភិក្ខុសង្ឆប្រជុំគ្នាច្រើនក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ពួក
មានគ្គចារិកភិក្ខុមិនអាចដំរះមានគ្គបាន ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តី
ទុះបំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-
ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យដាក់មានគ្គបាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
ភិក្ខុត្រូវដាក់មានគ្គយ៉ាងនេះ ។ មានគ្គចារិកភិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅរកភិក្ខុ១រូប

---

១ អដ្ឋកថា ថា គឺនៅក្នុងទីមានផ្ទាំងមួយដាមួយនឹងភិក្ខុដាបកតគ្ត ។ ២ នៅតែម្នាក់ឯង គឺនៅក្នុងទីដែលគ្មានសង្ឆដាគ្ន ។ ៣ គឺមិនជ្រាប ថាខ្លួនដាមានគ្គចារិកភិក្ខុ ដល់រកគ្ត្ត ភិក្ខុដាដើម ។ ៤ គឺមិនគ្រប់ចំនួនសង្ឆតាំងពី ៤ រូបឡើងទៅ ។

មិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ការិត្វា ទក្ខិណជាណុ ឋិតាយ ឋិតិត្វា
អញ្ជលឺ បណ្ណមេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ មានត្ថ ឋិក្ខ-
ចាមីតិ ។ ឋិក្ខិត្ថ ហោតិ មានត្ថ ។ ១ ឋិក្ខ ឋិក្ខ-
ចាមីតិ ។ ឋិក្ខិត្ថ ហោតិ មានត្ថ ។

(៣៦៧) តេន ខោ បន សមយេន សាវត្ថិយ
ភិក្ខូ តមេ តមេ បណ្ណមីសុ ។ សណ្ណាឋ(១) មានត្ថ
ការ ភិក្ខូ មានត្ថ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯ-
តមត្ថ អារោចេសុ ។ អនុជានামិ ភិក្ខវេ មានត្ថ ។
ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ សមាទិតព្ព ។ តេន
មានត្ថ ការ ភិក្ខុ ឯកំ ភិក្ខុ ឧបសង្ក្រមិត្វា
ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ការិត្វា ទក្ខិណជាណុ ឋិតាយ ឋិតិត្វា
អញ្ជ-
លឺ បណ្ណមេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ មានត្ថ ។ ១ ។
ឋិក្ខ-
ចាមីតិ ។ ឋិក្ខ ហោតិ មានត្ថ ។ ១ ។
ឋិក្ខ-
ចាមីតិ ។ ឋិក្ខ ហោតិ មានត្ថ ។

មានត្ថ ចារ៉ាកវត្ថុ ឋិដ្ឋិតំ ។

---

១ យេភុយ្យេន ១ ១ ១

ជារ៉ាស៊ីកកន្ធ១ ១ វគ្គរបស់ភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តមានត្ត

ហើយធ្វើចត្តាសង្ឃនៃ្ជ ១ ១ ១

(៣៦៧) តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ សាធិយន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ ឧហានេ ឋិតេ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្ប ។ បេ ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិបាចេន្តិ ។ ១ តេ ។ ១ ។ ១ ។ ១

(៣៦៨) សម័យនោះ ពួកអញ្ញនារហកិក្ខុ ត្រេកអរនឹងអកិរិយទ-
ក្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។បេ។ ការដុសកែ្ពលខ្នងកងវេលាងូតទឹករបស់ភិក្ខុជា
បកតត្តតាំងឡាយ ។ ភិក្ខុតាំងឡាយឯណា មានសេចក្តីជ្រាជ្ញាតិច ។បេ។
ភិក្ខុតាំងនោះក៏ពោលទោស ក៏ះដៀល បន្ទុះបង្ហាញថា ពួកអញ្ញនារហភិក្ខុ
មិនសមបើត្រេកអរនឹងអកិរិយទ-ក្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។បេ។ ការដុសកែ្ពល
ខ្នងកងវេលាងូតទឹករបស់ភិក្ខុជាបកតត្តតាំងឡាយសោះ ។ ភិក្ខុតាំងនោះ
ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ+ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

(៣៦៩) ព្រោះនិទានេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់
ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឆហើយត្រាស់សួរភិក្ខុតាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ឮ
ថាអញ្ញនារហភិក្ខុតាំងឡាយត្រេកអរនឹងអកិរិយទ-ក្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។បេ។
ការដុសកែ្ពលខ្នងកងវេលាងូតទឹករបស់ភិក្ខុជាបកតត្តតាំងឡាយ ពិតមែន
ឬ ។ ភិក្ខុតាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។
ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ អញ្ញនារហ-
ភិក្ខុតាំងឡាយមិនសមបើនឹងត្រេកអរអកិរិយទ-ក្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។បេ។
ការដុសកែ្ពលខ្នងកងវេលាងូតទឹករបស់ភិក្ខុជាបកតត្តតាំងឡាយទេ ម្នាល
ភិក្ខុតាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនជ្រះ-
ថ្លាទេ ។បេ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយ ទើបទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាត្រាស់ហៅ

ន ភិក្ខវេ អញ្ញាណារហេន ភិក្ខុនា សានិតព្ពំ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។បេ។ ឧមាគេ ចិដ្ឋិបវិកម្មំ យោ សានិយេយ្យ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុជានামិ ភិក្ខវេ អញ្ញាណារហានំ ភិក្ខូនំ ចីវរ យថាវុឌ្ឍំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។បេ។ ឧមាគេ ចិដ្ឋិបវិកម្មំ ។ អនុជានামិ ភិក្ខវេ អញ្ញាណារហានំ ភិក្ខូនំ បញ្ច យថាវុឌ្ឍំ ឧចោ.សេ ចីវរណា រសុ្ជ្ជ្ជ្ជ្ជ ជ ជ ជ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ អញ្ញាណារហានំ ភិក្ខូនំ រត្តិ ចញ្ញ.ចេ ។ យថា អញ្ញាណារហេហិ ភិក្ខូហិ រត្តិ ។

[៣៧០] អញ្ញាណារហេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា ។ តត្ថ យ សម្ម ។ ឧ ។ ។ ។

ជារ៉ាស៊ីកកន្ធក ១ ត្តិរបស់អញ្ញានារហភិក្ខុ

ភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញានារហភិក្ខុមិនត្រូវត្រៃតកអារ-ទ្ធ១ងអភិវាទនកម្ម ១ ... ១ ... ១ ...

[៣៧១] ន ភិក្ខវេ អញ្ញានារហេន ភិក្ខុនា
ឧកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧរោ ភន្តព្ពំ ន ឧរោ
ឧសីនិតព្ពំ យោ ហោតិ សង្ឆស្ស អាសនបរិយន្តោ
សេយ្យាបរិយន្តោ វិហារបរិយន្តោ សោ ឥស្ស ឧទ្ទាតព្ពោ
ភវេន ច សោ សាធិតព្ពោ ។ ន ភិក្ខវេ អញ្ញានារហេន
ភិក្ខុនា ឧកតត្តេន ភិក្ខុនា ឧរេ សមណេន វា ឧជ្ជ-
សមណេន វា ឧបោសថ្ងមិតព្ពានិ ន អារញ្ជិកង្គំ
សមាទិតព្ពំ ន បិណ្ឌបាតិកង្គំ សមាទិតព្ពំ ន ច ឥមានិ
ឧ-
 យ បិណ្ឌបាតោ ឧមាកបេតព្ពោ មា ម ជានន្តូ ។

[៣៧២] ន ភិក្ខវេ អញ្ញានារហេន ភិក្ខុនា
សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ ភន្តព្ពោ
អញ្ញត្ត ឧកតត្តេន អញ្ញត្ត អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ
អញ្ញានារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ
អនាវាសោ ភន្តព្ពោ អញ្ញត្ត ឧកតត្តេន អញ្ញត្ត
អន្តរាយា យថា ហេដ្ឋា តថា វិត្តារេតព្ពំ ។ បេ ។ ភន្តព្ពោ
ភិក្ខវេ អញ្ញានារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា

(៣៧១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញានរហកិក្ខុមិនត្រូវដើរមុន មិនត្រូវអង្គុយមុខភិក្ខុជាបកតត្តឡើយ ទីតុកាសឯណាដែលជាទីបំផុតនៃអាសន ជាទីបំផុតនៃទីដេក ជាទីបំផុតនៃវិហារបស់សង្ឆ ត្រូវប្រគល់ឲ្យទីតុកាសនោះដល់ភិក្ខុនោះ ភិក្ខុនោះសោតក៏ត្រូវត្រៃកអានឹងទីតុកាសនោះដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញានរហកិក្ខុ(មិនត្រូវធ្វើ)ភិក្ខុជាបកតត្តឲ្យជាបុរេសមណ ឬបច្ឆាសមណ ចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយឡើយ អញ្ញានរហកិក្ខុមិនត្រូវសមាទានអាញ្ជាកធុតង្គ មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិកធុតង្គ មួយវិញទៀតមិនត្រូវឲ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌបាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះដោយគិតថា ជនទាំងឡាយកុំដឹង (រឿង) អាត្មាអញឡើយ ។

(៣៧២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញានរហកិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្ទោយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញានរហកិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្ទោយ បណ្ឌិតគប្បីឲ្យពិស្តារតាមន័យដែលមានហើយខាងក្រោមចុះ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញានរហកិក្ខុគួរចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។

។ បេ ។ អនាកាសោ ។ បេ ។ អាកាសោ ច អនាកាសោ ច
សកិញ្ចនោ អាកាសោ ។ បេ ។ សកិញ្ចនោ អនាកាសោ
។ បេ ។ សកិញ្ចនោ អាកាសោ ច អនាកាសោ ច
យត្ថ ឯ ។ កិញ្ចិ សមានសំកាសតា យំ ឥញ្ជា ។ ។ ។
អនេជ្ជ ។ ។ ។ ។

(៣៧៣) ១ ។ ។ ។ ។

ចាកអនាវ៉ាស ។ បេ ។ ចាកអាវ៉ាសឬអនាវ៉ាស ទៅកាន់អាវ៉ាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ចាកអនាវ៉ាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវ៉ាសឬអនាវ៉ាសដែលមានភិក្ខុ គឺអាវ៉ាសឬអនាវ៉ាសណាដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវ៉ាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវ៉ាសឬអនាវ៉ាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅឲ្យ ១ ១ ១

រហេន កំក្ខុតា សន្ធ្ៃ ។ បេ ។ អានត្ថារហេន កំក្ខុតា
សន្ធ្ៃ ។ បេ ។ អានត្ថារ៉ាកេន កំក្ខុតា សន្ធ្ៃ ។ បេ ។
អញ្ញានារហេន ១ុ ១ ១ ១

ភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានគ្គារហភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានគ្ពចារកភិក្ខុ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅកន្លងអាវាសដែលមានដម្ស្ញលមួយ មិនត្រូវនៅកន្លងអនាវាសដែលមានដម្ស្ញលមួយ មិនត្រូវនៅកន្លងអាវាសឬអនាវាសដែលមានដម្ស្ញលមួយជាមួយនឹងអញ្ញានារហភិក្ខុដែលចាស់ជាងខ្លួន មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនជាមួយគ្នា (កាលបើអញ្ញានារហភិក្ខុដែលចាស់ជាងខ្លួន) អង្គុយលើអាសនទាប (អញ្ញានារហភិក្ខុដែលខ្ចីជាង) មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនខ្ពស់ កាលបើអញ្ញានារហភិក្ខុអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសន មិនត្រូវចង្ក្រមលើខ្លីចង្ក្រមជាមួយគ្នា កាលបើអញ្ញានារហភិក្ខុចង្ក្រមលើខ្លីចង្ក្រមទាប មិនត្រូវចង្ក្រមលើខ្លីចង្ក្រមខ្ពស់ កាលបើអញ្ញានារហភិក្ខុចង្ក្រមលើផែនដី មិនត្រូវចង្ក្រមលើខ្លីចង្ក្រមទេ ។

(១,២៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណសង្ឆមានអញ្ញានារហភិក្ខុជាគំរប់ ៤ ឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនា ឲ្យមានត្ត គណសង្ឆមានអញ្ញានារហភិក្ខុនោះជាគំរប់ ២០ ឲ្យអញ្ជន កម្មនោះមិនឡើងជាកម្មផងសង្ឆមិនត្រូវធ្វើផង ។

ចប់វត្ថុរបស់អញ្ញានារហភិក្ខុ ។

ចប់ជារ៉ាសិកក្ខន្ធក ជាគំរប់ ២ ។

ក្នុងខន្ធកនេះមាន ៥ រឿង ។

ឥស្សុក្ខាន

(៣៧៦) ចារិកសិក្ខា សានិយន្តិ
បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ(១)
អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ
អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិ
អាសនំ(២) សេយ្យាភិហារ
ចាគោទកំ ចានបិណ្ឌ
ចានកថលិកំ
បត្តចីវរបដិគ្គហណាទ
ឧយ្យានេ ចិ ដ្ឋិតវិកម្ម
ឧដ្ឋាយ ន្ត្វ បេសលា(៣) ។
ទុក្ខ ជ សានិយ ឆ ឯ
ចិ ១ ២ ៣ ១ ២ ១ ២ ១ ២

៣រិកសិកខាបទ ២ខ្លួនគាថា

២ខ្លួនដែលជាវិកសិកខាបទនោះ គឺ

(៣៧៦) ជាវិកសិកខាបទ ២ខ្លួនយ៉ាង តែងត្រៃតកអនុទ្ធ ២ អតិរេ-

ទកម្ម ២ ១ ២ ១ ២ ១

វស្សិកញ្ចាវណាជនំ

ភត្តំ[1] សម្ម បវត្តនា

បកតត្តេន ភិក្ខវេ[2]

យោ ច ហោតិ បរិយន្តោ

ន ឫជុ ឧជ្ជ សមណេន[3]

អវញ្ចំ ចិណ្ណនីហារេ

អាកន្ត្វាកេ ឧចោ សមេ

ឧភារណ ច ទ្ធ្ងតេន

ឥន្ទ្ធ ច សកិ ក្ខ្ជ្ជ[4]

ឯកជ្ជ ន ១ ១ ១ ១

ន ធមាយ និ ១ ១ ១ ១[5]

អ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១

---

១ ១. ម. ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១

ការទទួលសំពត់សង្ឃិកសាដិក១ ការលះបង់កត្ត១ ការទទួលកត្ត១ ចាំង២យ៉ាងដល់គ្នានឹងគ្នាតាមលំដាប់ចាស់ខ្លី ការប្រ-ព្រឹត្តិវត្តដោយប្រពៃ (របស់ពួកភិក្ខុ) ភិក្ខុ ... ទៅជាមួយនឹងបកតត្តកិក្ខុបាន ... ... (នៃសេនាសន ... ...

ឧរ៉ាសិកាកូនូវ ឧម្ពានគាថា

ជមាយំ ចង្ក្រមេ ន ច(១)
ប្ដ្ឍតវេន អកាង្ខ
រត្ដ្ដិជ្ជេនា(២) ច សោជនា
ជ ក្ខ្ជ ជ ជ ជ ជ
ញ្ជ ត ដ ដ ជ ជ ជ
ម ជ ជ ជ ជ ជ ជ
ត ជ ជ ជ ជ ជ ជ
ជ ជ ជ ជ ជ ជ ជ
ជ ជ ជ ជ ជ ជ ជ
ជ

បារាជិកកណ្ឌ ឧទ្ទានគាថា

ការបើកិក្ខុជាបកតត្តចម្ក្រាមលើផែនដី (មិនត្រូវចម្ក្រាម) លើទឹ
ចម្ក្រាមទ្យើយ មិនត្រូវនៅរួមនឹងបារាជិកកិក្ខុដែលចាស់ជាង
ខ្លួន កម្មដែលមានបារាជិកកិក្ខុជាគំរប់ ៤ មិនទ្យើងជាកម្ម
ទ្រង់សំដែងការជាប់ពន្ធនឹងការដម្រះបរិវាស ទ្រង់អនុញ្ញាត
ការជាក់វត្ថុនឹងការសមាទានវត្ថុទាំងនេះ បារាជិកកិក្ខុត្រូវដឹង
ពាល់គ្នា សូម្បីមួលាយបដិកស្សនារហកិក្ខុ មានត្ថារហកិក្ខុ
មានត្ថារាកកិក្ខុ អញ្ញានារហកិក្ខុ ក៏គប្បីដឹងតាមន័យដែល
ផ្សេងៗគ្នាយ៉ាងនេះចុះ ។ ការជាប់ពន្ធទាំងឆ្លាយរបស់ចុ-
រាជិកកិក្ខុមាន ៣ របស់មានត្ថារាកកិក្ខុមាន ៤ មិនស្ទើគ្នា
មួយទ្យើតកិក្ខុបត្រឹត្ថមានត្ថ ត្រូវជ្រាប់ត្ថសព្វថ្ងៃ ។ កម្ម
ទាំងពីរជាកម្មបែរហ ។ គ្នា កម្មទាំង ៣ ដែលសេសសល់ក
ស្ទើគ្នា ។ ។

សម្ដេចក្ដីកំ

[៣៧៧] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ
វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន
ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧទាយិ ឯកំ អាបត្តិ
អាបន្នោ ហោតិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋិ អប្បដិច្ឆន្នំ ។
សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តិ
អាបជ្ជិំ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋិ អប្បដិច្ឆន្នំ ។ តេ ខ
ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្ពន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ[1] ភគវតោ ឯតមត្ថំ
អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឆោ ឧទាយិស្ស
ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក
-
សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ធារេតុំ មានត្តំ ទេតុ ។

[៣៧៨] ឯវញ្ចេ បន ភិក្ខវេ ធារេតព្ពំ ។ តេន ភិក្ខវេ
ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឆំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរ
-
សង្ឆំ ការិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ ចារេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ
និសីទិត្វា អញ្ជលិំ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ
ភន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិំ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋិ

---

១ ភេ ភិក្ខូតិ ។ ១ ។

សម្ដេចយ្ចក្ខ

(៣៧៧) សម្ដេចនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវត្ត ជេតពនរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ លោកនោះឯង ១ ទាយកដ៏មានអាយុត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ(១) តែមិនបានបិទចាំងទេ ។ ១ ទាយកិក្ខុនោះ ក្រាបដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុ-សោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទចាំងទេ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចហ្ន៎ ។ ភិក្ខុទាំងនោះនាំយកសេចក្ដីនុះទៅ ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះសង្ឆប្ចូរឲ្យមានត្ត ៦ ភ្ជាប់ដល់ ១ ទាយកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។

(៣៧៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវ ១ ទាយកិក្ខុនោះចូលទៅកសង្ឆហើយធ្វើចត្តកសង្ឆ ឆៀងស្មាម្ខាង ក្រាបសំពះជាភិក្ខុទាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច-ហោងផ្ចង់អញ្ជលីឡើងហើយពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទចាំងទុកទេ

---

១ អាបត្តិប្រែកន្លះដោយចំណែកក្លែង ហៅថា សញ្ចេតនិក ការញ៉ាំងទឹកសុក្រឲ្យឃ្លាតចេញ ហៅថា សុក្ក្ដវិសដ្ឋិ ។

អប្ដដិច្ចន្ដ្ តោហ ភ្ដ្ តេ ១ ១ ១

បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន ខ្ញុំនោះមកសូមមានត្ត ៦ ក្រឹតនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ ដែលមិនបានបិទចុំងទុក ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ តែមិនបានបិទចុំងទុកទេ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន ខ្ញុំនោះមកសូមមានត្ត ៦ ក្រឹតនឹងសង្ឆជាគំរប់ពីរដងទៀត ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខ-វិសដ្ឋដែលមិនបានមិទចុំងទុក ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ តែមិនបានបិទចុំងទុកទេ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន ខ្ញុំនោះមកសូមមានត្ត ៦ ក្រឹតនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ ដែលមិនបានបិទចុំងទុក ។

(ញ ៧៩) ភិក្ខុអ្នកឆ្ងាសប្រតិពាលត្រូវផ្ទៀងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ តែមិនបានបិទចុំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនោះមកសូមមានត្ត ៦ ក្រឹតនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ ដែលមិនបានបិទចុំងទុក ។ បើកម្ម្ចានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគួរឲ្យ

ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្ផដិច្ចន្ធាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតុ ។
ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ
ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ
សុក្កវិសដ្ឋិ អប្ផដិច្ចន្ធំ សោ សង្ឆំ ឯកិស្ស អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្ផដិច្ចន្ធាយ ឆា-
រត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ
ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា
អប្ផដិច្ចន្ធាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ
ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្ផដិច្ចន្ធាយ ឆារត្តំ
មានត្តស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ
សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្ឆិ ឯតមត្ថំ វទামি ។
សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ
អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋិ អប្ផដិច្ចន្ធំ
សោ សង្ឆំ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្ផដិច្ចន្ធាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។

មានត្ត ៦ ភ្លើតដល់ ១ ទាយ៉ាកិកុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឆ ១ ។ ១ ។ ១ ។

សង្ឆ ឧនាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា
សញ្ជ្ញតនិកាយ សុក្ការិសដ្ឋិយា អប្ប្ដិ ច្ចន្ទាយ ឆារត្តំ
មានត្តំ ទេតិ ។ យស្ស្ យ ស្ស្ តោ ២ មតិ ឧនាយិស្ស
ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ជ្ញតនិកាយ
សុក្ការិសដ្ឋិយា អប្ប្ដិ ច្ចន្ទាយ ឆារត្តំ មានត្តស្ស ឆាន
សោ ត្ថ្ណ្ណ ស្ស យ ស្ស ឧក្ខ្ម ត្ថ សោ ភាសេយ្ យ ។
ត ត ិ យ ម្ប ិ ឯ ត ម ត ្ត ំ ។ ។ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធក ការឲ្យមានត្ត

សង្ឆកឲ្យមានត្ត ៦ ក្រឹតដល់ឧទាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-
សុក្ខវិសដ្ឋ ដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ ឥរិយាឲ្យមានត្ត ៦ ក្រឹតដល់ឧទា-
យិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ ដែលមិនបានបិទចាំង
ទុក គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ
គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មាន
អាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះជាគំរប់បីដងផង ។
បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតឧទាយិកិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១
ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ តែមិនបានបិទចាំងទុកទេ ឧទាយិកិក្ខុនោះ
មកសូមមានត្ត ៦ ក្រឹតនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ
ដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ សង្ឆកឲ្យមានត្ត ៦ ក្រឹតដល់ឧទាយិកិក្ខុចំពោះ
អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ ឥរិ-
យាឲ្យមានត្ត ៦ ក្រឹតដល់ឧទាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-
សុក្ខវិសដ្ឋ ដែលមិនបានបិទចាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុ
អង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោក
ដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។

ជ្ជ ១ សង្ឆេន ១ ឧនាយ ១ ១ ១

មានគ្ត ៦ ពាត្រីដែលសង្ឆបានឲ្យដល់ទាយកិកុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្ក្ដ្ឋ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្ដដល់សង្ឆហើយ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្ដីនេះទុកដោយ អាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៣៨០) ទាយកិកុនោះបានសន្ធឹមានគ្ដរួចហើយ ក៏ប្ដាប់ដល់ ភិក្ខុតាងឆ្លាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្ដិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក្ដ្ឋ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូមមានគ្ដ ៦ ពាត្រីនឹងសង្ឆចំពោះអា-បត្ដិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក្ដ្ឋ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឆក៏បាន ឲ្យមានគ្ដ ៦ ពាត្រីដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្ដិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក្ដ្ឋ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកហើយ ខ្ញុំនោះបានសន្ធឹមានគ្ដរួចហើយ តើខ្ញុំ ត្រូវប្រតិបត្ដិដូចម្ដេចទៅ ។ ភិក្ខុតាងនោះក៏នាំយកសេចក្ដីនុ+ ក្រាបបង្គំទូល ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុតាងឆ្លាយ បើ ដូច្នោះសង្ឆចូរធ្វើអញ្ជនកម្ម[1]ដល់ទាយកិកុចុះ ។

(៣៨១) ម្នាលភិក្ខុតាងឆ្លាយ សង្ឆត្រូវធ្វើអញ្ជនកម្មយ៉ាង នេះ ។ ម្នាលភិក្ខុតាងឆ្លាយ ទាយកិកុនោះត្រូវចូលទៅកសង្ឆហើយធ្វើ

---

១ ពាក្យថា អញ្ជនកម្ម បានទាងតកម្មដែលសង្ឆហៅរកបារ៉ាកិសិកភិក្ខុមកដាបកតគ្ដភិក្ខុវិញ ។

ឯកាសំ ឧត្ដរាសង្គំ ករិត្វា ១ ១ ១

សម្ដេចយ្ចន្ទ្ធ ការសូមអញ្ជាន

ឯភ្ជាកសង្ឆ ធ្វើដ្ឋានស្ថាម្ចាង ហើយសំពះបាទ ជាកិត្ដិចាស់ ចាំងឡាយ ១ ១ ១

អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្ប-
ដិច្ចន្ថាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ តស្ស មេ សង្ឆោ
ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា
អប្បដិច្ចន្ថាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ សោហំ ចិណ្ណ-
មានត្តោ ឥតិ យម្ហិ ឋានេ សង្ឆំ អញ្ជលិំ យាចាមីតិ ។

(៣៨២) ញ្យត្ថេន ភិក្ខុនា ឧដ្ឋាយ ឯកំ ១ សង្ឆោ ញ្ជាបេ-
តព្ពោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ១ ឧទាយិ ភិក្ខុ
ឯកំ ១ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ ១ សុក្កវិសដ្ឋិ ១ អប្ប-
ដិច្ចន្ថ ១ សោ សង្ឆំ ១ ឯកិស្ស ១ អាបត្តិយា ១ សញ្ចេតនិ-
កាយ ១ សុក្ក-
វិសដ្ឋិយា ១ អប្ប-
ដិច្ចន្ថាយ ១ ឆារត្តំ ១ មានត្តំ ១ យាចិ ១ ។ ១ ១ ១

ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ សង្ឆក៏ចានឲ្យមានត្ត ៦ ពាត្រីដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចាំងទុក បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន ខ្ញុំនោះ ចានសន្សំមានត្តរួចហើយមកសូមអញ្ជានកម្មនឹងសង្ឆជាគំរប់បីដងផង ។

(៣៨២) ភិក្ខុអ្នកធ្វាសប្រតិពលត្រូវផ្តឿងសង្ឆថា បពិត្រព្រះ សង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតឧ១ាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទចាំងទុក ឧ១ាយិភិក្ខុនោះចានមក សូមមានត្ត ៦ ពាត្រីនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ សង្ឆចានឲ្យមានត្ត ៦ ពាត្រីដល់ឧ១ាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ ឧ១ាយិភិក្ខុនោះចានសន្សំមានត្តរួចហើយ មកសូមអញ្ជានកម្មនឹងសង្ឆ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគួរធ្វើអញ្ជានកម្មចំពោះឧ១ាយ-ភិក្ខុចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្តឿងសង្ឆឲ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូម សង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតឧ១ាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទចាំងទុក ឧ១ាយិភិក្ខុនោះចានមកសូមមានត្ត ៦ ពាត្រី

សម្ចុយ្យ្ចន្ធ្ចកេ អញ្ជាន

សញ្ជ្ញតនំ ការយ សុ្ក្ការ្ សដ្ឋ្ យ្ អ ប្ ដ ្ ច ្ ន ្ ន ្ យ ្ ជ ្ ា ្ ត ្ ំ ្ ម ្ ា ន ្ ត ្ ំ ្ យ ្ ា ច ្ ។ ្ ស ្ ជ ្ ្ ្

សមុច្ចយក្ខន្ធក អញ្ញានកម្ម

ទ៉ងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករ៉ាសដ្ឋ ដែលមិនបានបិទ
ចាំងទុក ។ សង្ឆក៏ចានឲ្យមានត្ត ៦ ពាត្រីដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១
ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករ៉ាសដ្ឋ ដែលមិនបានបិទចាំងទុកស្រេចហើយ ។ ឧទ-
យិកិក្ខុនោះ ចានសន្ធ្ងមានត្តស្រេចហើយ មកសូមអញ្ញានកម្មនឹងសង្ឆ ។ សង្ឆ
ក៏ធ្វើអញ្ញានកម្ម ចំពោះឧទាយិកិក្ខុ ។ អញ្ញានកម្មរបស់ឧទាយិកិក្ខុ គាប់ចិត្ត
ដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គួរស្ងៀម ប៉ុ
មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ
ត្រូវពោលទ្បើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បពិត្ត
ព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតឧទាយិកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១
ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករ៉ាសដ្ឋ តែមិនបានបិទចាំងទុក ឧទាយិកិក្ខុនោះ
ចានសូមមានត្ត ៦ ពាត្រីនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក-
ករ៉ាសដ្ឋ ដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ សង្ឆក៏ចានឲ្យមានត្ត ៦ ពាត្រីដល់ឧទ-
យិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករ៉ាសដ្ឋ ដែលមិនបានបិទចាំង
ទុក ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ ចានសន្ធ្ងមានត្តស្រេចហើយ មកសូមអញ្ញានកម្ម
នឹងសង្ឆ ។ សង្ឆក៏ធ្វើអញ្ញានកម្ម ចំពោះឧទាយិកិក្ខុ ។ អញ្ញានកម្មរបស់
ឧទាយិកិក្ខុ គាប់ចិត្ត ដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្ក

ឥណ្ហាសរ្ម យសរ្ម ឧក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ឥតិ យម្ប
ឯតមត្ថំ ១ធាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ
ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ
សុក្កវិសដ្ឋិ អប្ប២ដ្ឋ២ដ្ឋ២ សោ សង្ឆំ ឯកិសរ្ម អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្ប២ដ្ឋ២ដ្ឋ២ ១ារ២ត្ថ
មានត្ថ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧទាយិសរ្ម ភិក្ខុនោ ឯកិសរ្ម
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្ប២ដ-
ដ្ឋ២ដ្ឋ២ ១ារ២ត្ថ មានត្ថ អទាសិ ។ សោ ចិណ្ណមានត្តោ
សង្ឆំ អញ្ជលិ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឧទាយិ ភិក្ខុ អញ្ជលិ ។
យសរ្ម យស្ម តោ ១ មតិ ឧទាយិសរ្ម ភិក្ខុនោ អញ្ជលិ
សោ ឥណ្ហាសរ្ម យសរ្ម ឧក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។
អញ្ជិតោ[1] សង្ឆេន ឧទាយិ ភិក្ខុ ១ មតិ សង្ឆសរ្ម
ឥស្ម ឥណ្ហ ។ ឯ១ មេតំ ១ារ២ យាមីតិ ។

(៣ជ៣) ១ត្ត ១ោ ១ន សមយេ ១ ១ាយស្ម
ឧទាយិ ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជ ១ោតិ សញ្ចេតនិកំ
សុក្កវិសដ្ឋិ ១ ១ាហ២ ១ ១ ១ ១ ។ សោ ភិក្ខូ ១ ១ ១ ១-
ស ១ ១ ១ ១

នោះគួរស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋានៈ ចាយិកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក្ករិសដ្ឋ តែមិនបានបិទចាំងទុក ។ ចាយិកិក្ខុនោះបានសូមមានត្ត ៦ ពាត្រីនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក្ករិសដ្ឋដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ សង្ឆក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ ពាត្រីដល់ចាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក្ករិសដ្ឋដែលមិនបានបិទចាំងទុកហួសហើយ ។ ចាយិកិក្ខុនោះបានសន្សំមានត្តហួសហើយមកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឆ ។ សង្ឆក៏ធ្វើអព្ភានកម្មចំពោះចាយិកិក្ខុ ។ អព្ភានកម្មរបស់ចាយិកិក្ខុ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ សង្ឆបានធ្វើអព្ភានកម្មចំពោះចាយិកិក្ខុ អព្ភានកម្មគាប់ចិត្តដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៣៨៣) សម័យនោះឯង ចាយិដ៏មានអាយុ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក្ករិសដ្ឋ ហើយបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ចាយិកិក្ខុនោះបានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-

សុក្ការសន្ធឺ ឯការាហ្ម្ម ដ្ឋ ដ្ឋ ការ ១ ១ ១

សុក្ក្ដ្ដ ហើយបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្ដិដូចម្ដេចទៅ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្ដីនុ+ ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឆ្ជ ចូរឲ្យឯកាហ-បរិវាស (បរិវាស ១ ថ្ងៃ) ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្ដិ ១ ឈ្មោះសញ្ជ្ជ-ទិកសុក្ក្ដ្ដ ដែលបានបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃចុះ ។

(៣៨៤) ម្ចាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆ ត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅកសង្ឆ ហើយធ្ងើឧត្ដ្ដ ១ សង្ឆ ឆ្ងៀងស្មាម្ខាងរួចសំពះជាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយ ១ ចំ ១ ហ ១ ផ្ដ ១ ១ ១

ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋឺ ឯការហប្ជដិច្ចនុ្ទ សោ សង្ឆំ ឯកិសរ្ជ អាបត្តិយា សញ្ចេតនិការយ សុក្កវិសដ្ឋិយា ឯការហប្ជដិច្ចនាយ ឯការហរាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឆស្ស បត្តកល្ជំ សង្ឆោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិសរ្ជ អាបត្តិយា សញ្ចេតនិការយ សុក្កវិសដ្ឋិយា ឯការហប្ជដិច្ចនាយ ឯការហរាសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋឺ ឯការហប្ជដិច្ចនុ្ទ សោ សង្ឆំ ឯកិសរ្ជ អាបត្តិយា សញ្ចេតនិការយ សុក្កវិសដ្ឋិយា ឯការហប្ជដិច្ចនាយ ឯការហរាសំ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិសរ្ជ អាបត្តិយា សញ្ចេតនិការយ សុក្កវិសដ្ឋិយា ឯការហ-ប្ជដិច្ចនាយ ឯការហរាសំ ទេតិ ។ យស្ជាយស្ជតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិសរ្ជ អាបត្តិយា សញ្ចេ-តនិការយ សុក្កវិសដ្ឋិយា ឯការហប្ជដិច្ចនាយ ឯការ-ហរាសស្ជ ទានំ សោ តុណ្ហស្ជ យស្ជ នក្ខមតិ

សញ្ជ្ញតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ ហើយបិទចាំងទុក១ថ្ងៃ ១ទាយិកិភ្ជុនោះមកសូម ឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឆ្យចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះសញ្ជ្ញតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក១ថ្ងៃ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆ្យហើយ សង្ឆ្យគួរឲ្យ ឯកាហបរិវាសដល់ទាយិកិភ្ជុចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះសញ្ជ្ញតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ ដែលបិទចាំងទុក១ថ្ងៃចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្ទ្ងៃងសង្ឆ ។ បពិត្រ ព្រះ សង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតទាយិកិភ្ជុនេះ ត្រូវអាបត្តិ១ ឈ្មោះ សញ្ជ្ញតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ ហើយបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ១ទាយិកិភ្ជុនោះមក សូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឆ្យចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជ្ញតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ ដែលបិទចាំងទុក១ថ្ងៃ ។ សង្ឆ្យក៏ឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ទាយិកិភ្ជុចំពោះ អាបត្តិ១ ឈ្មោះសញ្ជ្ញតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក១ថ្ងៃ ។ ការឲ្យ ឯកាហបរិវាសដល់ទាយិកិភ្ជុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជ្ញតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ ដែលបិទចាំងទុក១ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្ឆ្ណា លោកដ៏មាន អាយុអង្ឆ្ណានោះគួរស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្ឆ្ណាទេ

សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្ចិ ឯតមត្ថំ វទামិ ។ បេ ។ តតិយម្ចិ ឯតមត្ថំ វទামិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឿ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋឿ ឯកាហប្បដិច្ចន្ទ្ធ សោ សង្ឆំ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ចន្ទ្ធាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-កាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ចន្ទ្ធាយ ឯកាហ-បរិវាសំ ទេតិ ។ យស្ស្ចាយស្ស្ចតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-វិសដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ចន្ទ្ធាយ ឯកាហបរិវាសស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទិន្ទោ សង្ឆេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា ឯកាហ-ប្បដិច្ចន្ទ្ធាយ ឯកាហបរិវាសោ ខមតិ សង្ឆស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមិ ។

សម្ដេចយ្ងកន្ធ្ក ការឲ្យឯកាហបរិវាស

លោកដ៏មានអាយុអគ្គនោះគប្បីពោលទ្បើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះជាគំរប់បីដងផង ។ បពិត្រ ព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតនុ ភាយិកិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្ក្ដវិសដ្ឋិ ហើយបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ភាយិកិក្ខុនោះមកសូម ឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្ក្ដវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ សង្ឆក៏ឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ ។ ភាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្ក្ដវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ការឲ្យឯកាហបរិ-វាសដល់ ។ ភាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្ក្ដវិសដ្ឋិដែលបិទ ចាំងទុក ១ ថ្ងៃ គាប់ចិត្ដដល់លោកដ៏មានអាយុអគ្ដណា លោកដ៏មានអា-យុអគ្ដនោះគប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ដដល់លោកដ៏មានអាយុអគ្ដណាទេ លោកដ៏មានអាយុអគ្ដនោះគប្បីពោលទ្បើង ។ ឯកាហបរិវាសសង្ឆបាន ឲ្យដល់ ។ ភាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្ក្ដវិសដ្ឋិដែលបិទ ចាំងទុក ១ ថ្ងៃរួចហើយ ការឲ្យឯកាហបរិវាសនោះគាប់ចិត្ដដល់សង្ឆ ព្រោះ ហេតុនោះបានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំចាំទ្ទូរសេចក្ដីនេះទុកដោយអាការ ស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៣៨៦) សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋិ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ សាហំ សង្ឆំ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា ឯកាហ-ប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចិ តស្ស មេ សង្ឆោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ ភេជ្ជ ឧ ១ មយា បដិបជ្ជិតព្ពន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឆោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតុ ។

(៣៨៧) ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ទាតព្ពំ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឆំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្ត-រាសង្គំ ការិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ ចាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋិ

(៣៨៦) ១ ទាយកិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសហើយក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំង-ឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានមកសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ សង្ឆក៏បានឲ្យឯកា-ហបរិវាសដល់ខ្ញុំចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនុះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឆបូរឲ្យមានត្ត ៦ ក្ត្រីដល់ ១ ទាយកិកិ្ខចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។

(៣៨៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវ ១ ទាយកិក្ខុនោះចូលទៅកសង្ឆហើយធ្វើ ១ ត្តកសង្គ្ឆ ១ ស្មាម្ខាង ១ ១ ១

ឯកាហប្ដដិច្ចន្ដ្ដ សោហំ សន្ដ្ដ ឯកិសុ្ម អាបត្ដិយា សញ្ជ្ញតនិកាយ សុក្ខ្ការិសន្ដ្ដិយ ឯកាហប្ដដិច្ចន្ដ្ដាយ ឯកាហ.ប្ដរិកសំ យាចិ ។ ឥសុ្ម ខេ សន្ដ្ដ ឯកិសុ្ម អាបត្ដិយ សញ្ជ្ញតនិកាយ សុក្ខ្ការិសន្ដ្ដិយ ឯកាហ-ប្ដដិច្ចន្ដ្ដាយ ឯកាហ.ប្ដរិកសំ អទាសិ ។ សោហំ ភន្ដ្ដ ប្ដរិត្ដ.ប្ដរិកសោ សន្ដ្ដ ឯកិសុ្ម អាបត្ដិយ សញ្ជ្ញតនិ-កាយ សុក្ខ្ការិសន្ដ្ដិយ ឯកាហប្ដដិច្ចន្ដ្ដាយ ឆារត្ដ្ដ មានត្ដ្ដ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្ដ្ដ យាចិតព្ដ្ដ តតិយម្ដ្ដ យាចិតព្ដ្ដ ។

(៣៨៨) ឲ្យត្ដ្ដេន ភិក្ខុនា ឧដ្ដ.ពលេន សន្ដ្ដ ញ្ជ្ញាបេតព្ដ្ដ សុណាតុ មេ ភន្ដ្ដ សន្ដ្ដ អយ ឧ.ទ.យ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្ដ្ដ អាបជ្ជ សញ្ជ្ញតនិកំ សុក្ខ្ការិសន្ដ្ដ ឯកាហប្ដដិច្ចន្ដ្ដ សោ សន្ដ្ដ ឯកិសុ្ម អាបត្ដិយ សញ្ជ្ញតនិកាយ សុក្ខ្ការិសន្ដ្ដិយ ឯកាហប្ដដិច្ចន្ដ្ដាយ ឯកាហ.ប្ដរិកសំ យាចិ ។ សន្ដ្ដ ឧ.ទ.យ.ស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិសុ្ម អាបត្ដិយ សញ្ជ្ញតនិកាយ សុក្ខ្ការិសន្ដ្ដិយ ឯកាហប្ដដិច្ចន្ដ្ដាយ ឯកាហ.ប្ដរិកសំ អទ.ស ។ សោ ប្ដរិត្ដ.ប្ដរិកសោ សន្ដ្ដ ឯកិសុ្ម អាបត្ដិយ សញ្ជ្ញតនិ-

សូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ការសដ្ឋ ដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏ចានឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ការសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន ខ្ញុំនោះចានៅបរិវាសរួចហើយ មកសូមមានត្ត ៦ ក្រឹតនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ការសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ (ឧ១យិកិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគំរប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគំរប់បីដងផង ។

(ញ ៨ ៨) ភិក្ខុអ្នកធ្វាសប្រតិពលត្រូវផ្ទៀងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតឧ១យិកិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ការសដ្ឋហើយបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧ១យិកិក្ខុនោះចានមកសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ការសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏ចានឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ឧ១យិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ការសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧ១យិកិក្ខុនោះចានៅបរិវាសរួចហើយ ឥឡូវមកសូមមានត្ត ៦ ក្រឹតនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១

ការយ សុក្ការសដ្ឋិយា ឯការាមប្ដដិច្ចន្ថាយ ធារត្ថំ មានត្ថំ
យាចតិ ។ យទិ សង្ឆស្ស ឧត្ដការលំ សង្ឆោ ឧនាយិស្ស
ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្ដិយា សញ្ជ្ញតិការយ សុក្ការ-
សដ្ឋិយា ឯការាមប្ដដិច្ចន្ថាយ ធារត្ថំ មានត្ថំ ទនេយ្យ ។ ឯ-
សា ញត្ដិ ។ សុណាតុ មេ ភន្ដេ សង្ឆោ អយំ ឧនាយិ ភិក្ខុ
ឯកំ អាបត្ដិ អាបជ្ជិ សញ្ជ្ញតិកំ សុក្ការសដ្ឋិ ឯការាមប្ប-
ដិច្ចន្ថំ សោ សង្ឆំ ឯកិស្ស អាបត្ដិយា សញ្ជ្ញតិការយ
សុក្ការសដ្ឋិយា ឯការាមប្ដដិច្ចន្ថាយ ឯការាមបរិវេសំ
យាចិ ។ សង្ឆោ ឧនាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្ដិយា
សញ្ជ្ញតិការយ សុក្ការសដ្ឋិយា ឯការាមប្ដដិច្ចន្ថាយ
ឯការាមបរិវេសំ អទាសិ ។ សោ បរិភុត្ដបរិវេសោ
សង្ឆំ ឯកិស្ស អាបត្ដិយា សញ្ជ្ញតិការយ សុក្ការ-
សដ្ឋិយា ឯការាមប្ដដិច្ចន្ថាយ ធារត្ថំ មានត្ថំ យាចតិ ។
សង្ឆោ ឧនាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្ដិយា
សញ្ជ្ញតិការយ សុក្ការសដ្ឋិយា ឯការាមប្ដដិច្ចន្ថាយ
ធារត្ថំ មានត្ថំ ទេតិ ។ យស្ស ១ យស្ស ១ តោ ១ មតិ ឧនា.
យិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្ដិយា សញ្ជ្ញតិការយ

ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បើកម្មមានកាលដ៏សមគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគួរឲ្យមានត្ត ៦ ភ្ត្រីដល់ឧទាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ នេះជាពាក្យផ្ទ្ងៀងសង្ឆឲ្យដឹង ។ បពិត្រ ព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតឧទាយិកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិហើយបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ខុនោះបានមកសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានឲ្យឯ-កាហបរិវាសដល់ឧទាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក១ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ ឥឡូវមកសូមមានត្ត ៦ ភ្ត្រីនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏ឲ្យមានត្ត ៦ ភ្ត្រីដល់ឧទាយិកិក្ខុចំពោះអា-បត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ការឲ្យមានត្ត ៦ ភ្ត្រីដល់ឧទាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិដែល

សុក្ក្ការសដ្ឋិយា ឯកាហប្ដដិច្ចន្ដាយ ឆារត្ដំ មានត្ដស្ស ឆានំ សោ ត្ដុណ្ហាស្ស យស្ស ឧក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្ដ្យ ឯតមត្ដំ ១ឆានមិ ។ បេ ។ ត្ដតិយម្ដ្យ ឯតមត្ដំ ឯឆានមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្ដេ សង្ឆា អយំ ១ឆានយ៉ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្ដឺ អាបជ្ជិ សញ្ជ្ជ្ជ

បិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតនុ ភាយិកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករសដ្ឋិហើយបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ភាយិកិក្ខុនោះបានមកសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏ឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ភាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ភាយិកិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ ឥឡូវមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏ឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ភាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ការឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ភាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា

ធារេតុं មានត្តស្ស ទានំ សោ តុណ្ហីភូតស្ស យស្ស ឧក្ខេបតិ
សោ ភាសេយ្យ ។ ឥទ្ធំ សង្ឆេន ឧទ្ទាយ ភិក្ខុនោ
ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិសដ្ឋិយា
ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ធារេតុं មានត្តं ទមតិ សង្ឆស្ស
ឥស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតं ធារយាមីតិ ។

[៣៨៩] សោ ចិណ្ណមានត្តោ ភិក្ខូ អាវេទេសិ
អហं អាវុសោ ឯកं អាបត្តिं អាបជ្ជिं សញ្ចេតនិកं
សុក្ការិសដ្ឋिं ឯកាហប្បដិច្ឆន្នं សោហं សង្ឆំ ឯកិស្សា
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិសដ្ឋិយា ឯកាហ-
ប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសং យាចិ ឥស្ស មេ សង្ឆো
ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិសដ្ឋិយា
ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសং អទាសិ សោហং
បរិវុត្ថបរិវាសো សង្ឆំ ឯកិកាយ អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-
កាយ សុក្ការិសដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ធារេតុं
មានត្តं យាចិ ឥស្ស មេ សង្ឆো ឯកិកាយ អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិសដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ
ធារេតុं មានត្តं អទាសិ សោហं ចិណ្ណមានត្តោ

លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអា-
យុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ មានត្ត ៦ រូបនៅ
សង្ឆបានឲ្យដល់ឧទាយិកិកុ្ខចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ
ដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ការឲ្យមានត្តនោះគួរដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះ
ចានជាសង្ឆស្ងៀម ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៣៨៩) ឧទាយិកិកុ្ខនោះបានសន្ធឹមានត្តរួចហើយក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុ
ទាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ
ហើយបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអា-
បត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ សង្ឆក៏បានឲ្យឯ
កាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែល
បិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយបានមកសូមមានត្ត ៦ រូប
នឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ១
ថ្ងៃ សង្ឆក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រូបដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេត-
និកសុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសន្ធឹមានត្តរួចហើយ

ការ៉ ០ ១ ១ ១

តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចតទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនុះ
ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឆប្ចូរធ្វើអញ្ជនកម្មចំពោះទាយិកិភ្ជុះ ។

(៣៩០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវធ្វើអញ្ជនកម្មយ៉ាងនេះ ។
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវទាយិកិភ្ជុនោះចូលទៅកសង្ឆហើយធ្វើឧត្តរ-
សង្គនៀងស្មាម្ខាងរួចសំពះជាតកិភ្ជុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោង
ផ្តងអញ្ជលីទ្បើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រ ព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ១
ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករិសដ្ឋិ ហើយបិទចាំងទុក១ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមឯកា-
ហបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករិសដ្ឋិដែលបិទ
ចាំងទុក១ថ្ងៃ។ សង្ឆបានឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ១ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្ករិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះបានទៅបរិវាសរួច
ហើយបានសូមមានត្ត ៦ ភ្ជុនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក

មានត្តំ យាចិ ។ តស្ស មេ សន្ធ្យា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
សញ្ជ្ញតនិកាយ សុក្ការិសដ្ឋិយា ឯការាមេ ដ្ឋិតាយ
ធារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ ហំ ភន្តេ ចិណ្ណមានត្តោ
សង្ឆំ អព្ភានំ យាចាមិ ។ បេ ។ ទុតិយម្ចិ ភន្តេ សង្ឆំ
អព្ភានំ យាចាមិ ។ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ
សញ្ជ្ញតនិកំ សុក្ការិសដ្ឋិ ឯការាមេ ដ្ឋិតំ សោ ហំ
សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ជ្ញតនិកាយ សុក្ការិ-
សដ្ឋិយា ឯការាមេ ដ្ឋិតាយ ឯការាមេ រាសិ យាចិ ។
តស្ស មេ សន្ធ្យា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ជ្ញតនិកាយ
សុក្ការិសដ្ឋិយា ឯការាមេ ដ្ឋិតាយ ឯការាមេ រាសិ
អទាសិ ។ សោ ហំ ឥមិនាត្តមេ រាសោ សង្ឆំ ឯកិស្សា អា-
បត្តិយា សញ្ជ្ញតនិកាយ សុក្ការិសដ្ឋិយា ឯការាមេ
ដ្ឋិតាយ ធារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ តស្ស មេ សន្ធ្យា ឯ-
កិស្សា អាបត្តិយា សញ្ជ្ញតនិកាយ សុក្ការិសដ្ឋិយា ឯ-
ការាមេ ដ្ឋិតាយ ធារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ ហំ
ចិណ្ណមានត្តោ តតិយម្ចិ ភន្តេ សង្ឆំ អព្ភានំ យាចាមីតិ ។

សុក្ការិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឆ៖ក៏ចានឲ្យមានត្ត ៦ ភ្ត្រីដល់ខ្ញុ
នោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ការិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។
បពិត្រ ព្រះសង្ឆ៖ដ៏ចំរើន ខ្ញុំនោះចានសន្ធ;ានត្ត;ួចហ៊ីយ ឥឡូវមកសូម
អញ្ជ្ជនកម្ម្ធ;ន ;ងសង្ឆ ។ បេ ។ បពិត្រ ព្រះសង្ឆ៖ដ៏ចំរើន ខ្ញុំសូមអញ្ជ្ជនកម្ម
ន;ងសង្ឆ;ាគ;ប់ពីដ;ងផ;ង ។ បពិត្រ ព្រះសង្ឆ៖ដ៏ចំរើន ខ្ញុ;ត្រ;ូវអាបត្តិ ១
ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ការិសដ្ឋហ៊ីយបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញ;នោះចានសូមឯកា-
ហបរ;ាសន;ងសង្ឆ;ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ការិសដ្ឋដែលបិទ
ចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឆ៖ក៏ចានឲ្យឯកាហបរ;ាសដល់ខ្ញ;នោះចំពោះអាបត្តិ ១
ឈ្មោះសញ្ចេតនិ៍ក សុក្ការិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ខ្ញ;នោះចាន ;ៅ
បរ;ាសរួចហ៊ីយចានសូមមានត្ត ៦ ភ្ត្រីន;ងសង្ឆ;ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្ការិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ សង្ឆ៖ក៏ចានឲ្យមានត្ត
៦ ភ្ត្រីដល់ខ្ញ;នោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ការិសដ្ឋដែលបិទ
ចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បពិត្រ ព្រះសង្ឆ៖ដ៏ចំរើន ខ្ញ;នោះចានសន្ធ;ានត្ត;ួចហ៊ីយ
ឥឡូវមកសូមអញ្ជ្ជនកម្ម្ធ;ន ;ងសង្ឆ;ាគ;ប់ពីដ;ងផ;ង ។

(៣៩០) ព្យាត្ដេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឆេ ញ្ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្ដេ សង្ឆោ អយំ ឧនាយ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្ដឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ការ៉ាសជ្ជ ឯកាហប្ដដិច្ចន្ដ ០ សោ សង្ឆ ឯកិសា អាបត្ដិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការ៉ាសជ្ជិយ ឯកាហប្ដដិច្ចន្ដាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឆ ឧនាយ ០ ភិក្ខុ-ណោ ឯកិសា អាបត្ដិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការ៉ា-សជ្ជិយ ឯកាហប្ដដិច្ចន្ដាយ ឯកាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវុត្ដបរិវាសោ សង្ឆ ឯកិសា អាបត្ដិយ សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការ៉ាសជ្ជិយ ឯកាហប្ដដិច្ចន្ដាយ ឆារត្ដ មានត្ដ យាចិ ។ សង្ឆ ឧនាយ ០ ភិក្ខុណោ ឯកិសា អាបត្ដិយ សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការ៉ាសជ្ជិយ ឯកាហប្ដដិច្ចន្ដាយ ឆារត្ដ មានត្ដ អទាសិ ។ សោ ចិណ្ណ-មានត្ដោ សង្ឆ អញ្ជាន់ យាចតិ ។ យទិ សង្ឆ ០ ០ ០

សមុច្ចយក្ខន្ធក អញ្ញាតកម្ម

(៣៩១) ភិក្ខុអកត្វាសប្រែតិពលត្រូវផ្តៀងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតទ្ធាយិកិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករិសដ្ឋិហើយបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ទ្ធាយិកិក្ខុនោះបានមកសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ទ្ធាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ទ្ធាយិកិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយបានសូមមានត្ត ៦ ក្ត្រីនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ ក្ត្រីដល់ទ្ធាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ទ្ធាយិកិក្ខុនោះបានសន្សំមានត្តរួចហើយ ឥឡូវមកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឆ ។ បើកម្មមានកាលដ៏សមគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគួរធ្វើអព្ភានកម្មចំពោះទ្ធាយិកិក្ខុចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្តៀងសង្ឆ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតទ្ធាយិកិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករិសដ្ឋិ

ឯកាមាសវដ្ដេ ដ្ឋានេ សោ សង្ឆោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា
សញ្ជាតនិកាយ សុក្ការាសដ្ដាយ ឯកាមាសវដ្ដេ ដ្ឋានេ
ឯកាមាបត្តិ យាចិ ។ សង្ឆេ ឧនាយ៉ិស្ស ភិក្ខុ-
នោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ជាតនិកាយ សុក្ក-
ការាសដ្ដាយ ឯកាមាសវដ្ដេ ដ្ឋានេ ឯកាមាបត្តិ អនា-
សិ ។ សោ ឯកាតិ ឯកាសោ សង្ឆោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា
សញ្ជាតនិកាយ សុក្ការាសដ្ដាយ ឯកាមាសវដ្ដេ ដ្ឋានេ
ជារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឆេ ឧនាយ៉ិស្ស ភិក្ខុនោ
ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ជាតនិកាយ សុក្ការាសដ្ដាយ
ឯកាមាសវដ្ដេ ដ្ឋានេ ជារត្តំ មានត្តំ អនាសិ ។ សោ
ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឆំ អព្ភានំ យាចតិ ។ សង្ឆេ ឧនាយ
ភិក្ខុ អព្ភេតិ ។ យស្ស ១ យស្ស ២ ១ ១ ១

ហើយបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ទាយកិកានោះបានសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឆ
ចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក១ថ្ងៃ ។ សង្ឆ
ក៏បានឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ទាយកិកាចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-
សុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ទាយកិកានោះបាននៅបរិវាសរួច
ហើយ បានមកសូមមានត្ត ៦ ភ្ជ្រ្ជនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេត-
និកសុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ ភ្ជ្រ្ជ
ដល់ទាយកិកាចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចាំង
ទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ទាយកិកានោះបានសន្សំមានត្តរួចហើយ ឥឡូវមក
សូមអញ្ជ្ជនកម្មនឹងសង្ឆ ។ សង្ឆក៏ធ្វើអញ្ជ្ជនកម្មចំពោះទាយកិកា ។
អញ្ជ្ជនកម្មរបស់ទាយកិកាគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្ក្ណា លោក
ដ៏មានអាយុអង្ក្ណានោះគប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្ក
ណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្ក្ណានោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដី
នេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះជាគំរប់បីដងផង ។
បពិត្រ ព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ ជ្ជ្ជ្ជ្ជ ទាយកិកានេះ ត្រូវអាបត្តិ ១
ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋហើយបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ទាយកិកានោះបាន

អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុក្ការសដ្ឋិយា ឯកាហប្ប-
ដិច្ឆន្ទាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧនាយិស្ស
ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុក្ក-
រសដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្ទាយ ឯកាហបរិវាសំ អទាសិ ។
សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឆំ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ជេ-
តនិកាយ សុក្ការសដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្ទាយ ឆារត្តំ
មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧនាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស
អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុក្ការសដ្ឋិយា ឯកាហ-
ប្បដិច្ឆន្ទាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ ចិណ្ណមានត្តោ
សង្ឆំ អព្ភានំ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឧនាយិ ភិក្ខុំ អព្ភេតិ ។
យស្ស យស្ស តោ ខមតិ ឧនាយិស្ស ភិក្ខុនោ អព្ភានំ
សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។
អព្ភិតោ សង្ឆេន ឧនាយិ ភិក្ខុ ខមតិ សង្ឆស្ស តស្មា
តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធ អញ្ញតកម្ម

សូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឆបំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិ-
សដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏ចានឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ឧ១យ
ភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ
ហើយ ។ ឧ១យ៉ាភិក្ខុនោះចានទៅបរិវាសរួចហើយ ចានមកសូមមានត្ត ៦
ត្រីនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទចាំង
ទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏ចានឲ្យមានត្ត ៦ ត្រីដល់ឧ១យ៉ាភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១
ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ឧ១យ៉ាភិក្ខុ
នោះចានសន្សំមានត្តរួចហើយ ឥឡូវមកសូមអញ្ញតកម្មនឹងសង្ឆ ។ សង្ឆ
ក៏ធ្វើអញ្ញតកម្មចំពោះឧ១យ៉ាភិក្ខុ ។ អញ្ញតកម្មរបស់ឧ១យ៉ាភិក្ខុគាប់ចិត្ត
ដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម បើ
មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ
គប្បីពោលឡើង ។ សង្ឆចានធ្វើអញ្ញតកម្មដល់ឧ១យ៉ាភិក្ខុហើយ ការធ្វើ
អញ្ញតកម្មគាប់ចិត្តដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះចានជាសង្ឆស្ងៀម ខ្ញុំសូម
ចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៣៩២) គេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧទាយិ
ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបន្ន្ហោ ហោតិ សញ្ជ្ញតនិកំ សុក្ក-
សិដ្ឋឺ ទ្វីហ ប្ប ដិ ច ្ច ន្ត ំ ត ីហ ប្ប ដិ ច ្ច ន្ត ំ ច ត ្ហ ប្ប ដិ ច ្ច ន្ត ំ ប ញ្ជ ្ហ-
ហ ប្ប ដិ ច ្ច ន្ត ំ ។ ស ោ ភ ិ ក ្ខ ូ ( ) ( ) ( )

(៣៩២) សម័យនោះឯង ១ភាយិកិក្ខុដ៏មានអាយុត្រូវអាបត្តិ១ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្ក្ដ្ដ្ដ

សញ្ជ្ញេតនំ ការយ សុក្ការ៑ាសដ្ឌិយា បញ្ចាហ៑ាប្ប ដ៑ាច្ចន្ដ្ដាយ
បញ្ចាហ៑ាបរ៑ាសំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយ៑ាម្ប យាចិតព្ជ
ត្ដ៑ាយ៑ាម្ប យាចិតព្ជ ។

(៣៩៤) ព្យ៑ាត្ដ្ដ ភ៑ាក្ខ្ជ៑ា ឧ ដ៑ាតលេ ន សង្ឆ
ញ្ជ៑ាបេតព្ជ សុណ៑ាតុ មេ ភ៑ាន្ដ្ដ សង្ឆ អយ៑ំ ឧ ន៑ាយ៑ិ
ភ៑ាក្ខ្ជ ឯ៑ាកំ អ៑ាបត្ដ្ដ អ៑ាបជ្ជ សញ្ជ្ញេ ត ន ភ៑ាកំ សុក្ការ៑ាសដ្ឌ
ឧ ដ៑ាច្ចន្ដ្ដ ។ សោ ២ ន ១ ១ ១

ឈ្មោះសញ្ជ្ញតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ (ឧ.ទាយិកិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគំរប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគំរប់បីដងផង ។

(៣៩៤) ភិក្ខុអ្នកធ្វាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតឧ.ទាយិកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជ្ញតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិហើយបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧ.ទាយិកិក្ខុនោះ ចានមកសូមបញ្ជាហៅបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជ្ញតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ប៉ើកម្ម មានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគួរឲ្យបញ្ជាហៅបរិវាសដល់ឧ.ទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជ្ញតនិកសុក្ខ-វិសដ្ឋិ ដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឆ ។ បពិត្រ ព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតឧ.ទាយិកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ជ្ញតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិហើយបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧ.ទាយិកិក្ខុនោះ ចានមក សូមបញ្ជាហៅបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជ្ញតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ ដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏ឲ្យបញ្ជាហៅបរិវាសដល់ឧ.ទាយិកិក្ខុ

អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា បញ្ចាហ-
ប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្ស្ចាយ ស្ស្ចោ
ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស្ច អាបត្តិយា សញ្ចេ-
តនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចា-
ហបរិវាសស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស ឧក្ខមតិ
សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្ចិ ឯតមត្ថំ វទামি ។ បេ ។
តតិយម្ចិ ឯតមត្ថំ វទামি ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ
អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិ-
កំ សុក្កវិសដ្ឋិ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឆំ ឯកិស្ស
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា បញ្ចាហ-
ប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឆោ
ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស្ច អាបត្តិយា សញ្ចេត-
និកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចា-
ហបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្ស្ចាយ ស្ស្ចោ ខមតិ ឧទាយិស្ស
ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស្ច អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-
វិសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសស្ស ទានំ
សោ តុណ្ហស្ស យស្ស ឧក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។

ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ការ
ឲ្យបញ្ជូនហាមរ៉ាសដល់ទាយកិកាចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខ-
វិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោក
ដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គ
ណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តី
នេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។
បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតទាយកិកានេះត្រូវអាបត្តិ ១
ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋហើយបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ទាយកិកានោះបាន
មកសូមបញ្ជូនហាមរ៉ាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខ-
វិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏ឲ្យបញ្ជូនហាមរ៉ាសដល់ទាយកិកា
ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។
ការឲ្យបញ្ជូនហាមរ៉ាសដល់ទាយកិកាចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-
សុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គ
ណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោក
ដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។

ធ៌ន្ធ្ លោ សង្ខ្ជ ១ ១ ១

បញ្ជូនបរិវាសសង្ឆ ឲ្យដល់ភិក្ខុ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទ ១ ០ ១ ០ ១ ០

ឧនាយ៉ា ភ ក្ខុ អ ន្ត ក ឯ ក ិ ស ្ស អ ាបត្តិ យ ា ស ង្ឆ.
ត ន ិ ក ាយ ។ ។ ។

បើដូច្នេះ សង្ឆាបូរគេញ្ចមាយ៉ាកកុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ (អាបត្តិដើម) ចំពោះអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទ-ចុំងទុកចុះ ។

(៣៩០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវគេញ្ចមាយ៉ាកកុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវចមាយ៉ាកភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឆហើយធ្វើឧត្តរាសង្គនៀងស្មាម្ខាងហើយសំពះជាតាកិក្ខុចាស់ទាំង-ឡាយរួចអង្គុយច្រហោងផ្ទងអញ្ជលីឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិហើយបិទចុំងទុក៥ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមបញ្ជូនហាមរ៉ាវសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិដែលបិទចុំងទុក៥ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានឲ្យបញ្ជូនហាមរ៉ា-វ៉ាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិដែលបិទចុំងទុក៥ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ១ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្ខវិសដ្ឋិហើយ តែមិនបានបិទចុំងទុកទេ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន ខ្ញុំនោះសូមការគេញ្ចមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ

សញ្ញោតនិ៑ការ សុក្ការ៑ាសដ្ឋិយា អប្ប៑ដិ១ច្ចន្ថាយ មូលា-
យ បដិ១ាសន្ធ៑ យាចាមីតិ ។ ទុតិយ៑ម្ប៑ យាចិ១ាមេ
ត១ិយ៑ម្ប៑ យាចិ១ាមេ ។

[៣៩៧] ព្យ១ន្ត១ ភិ១ក្ខ១ា បដិ១ាលេ១ សង្ឆ ញ្ញា-
ទេ១ាញ្ញ សុណាតុ មេ ភ១ន្ត១ សង្ឆ អយ៑ ឧ១ាយ ភិ១ក្ខ
ឯ១ាំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ញោ១ិ១ាំ សុក្ការ៑ាសដ្ឋ៑ បញ្ហា-
ហប្ប៑ដិ១ច្ចន្ធ៑ សោ សង្ឆ ឯ១ាិ១ាសេ អាបត្តិយា សញ្ញោ១ិ-
ការ សុក្ការ៑ាសដ្ឋិយា បញ្ហាហប្ប៑ដិ១ច្ចន្ថាយ បញ្ហាហ១ិ-
ភ១ាសំ យាចិ ។ សង្ឆ ឧ១ាយ៑ាសេ ភិ១ក្ខ១ោ ឯ១ាិ១ាសេ
អាបត្តិយា សញ្ញោ១ិការ សុក្ការ៑ាសដ្ឋិយា បញ្ហា-
ហប្ប៑ដិ១ច្ចន្ថាយ បញ្ហាហ១ិ១ាសំ អ១ាសិ ។ សោ ១ារ៑ាសេ
អ១ន្ត១ ឯ១ាំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ញោ១ិ១ាំ សុក្ការ៑ាសដ្ឋ៑
អប្ប៑ដិ១ច្ចន្ធ៑ សោ សង្ឆ អ១ន្ត១ ឯ១ាិ១ាសេ អាបត្តិយា សញ្ញោ-
១ិការ សុក្ការ៑ាសដ្ឋិយា អប្ប៑ដិ១ច្ចន្ថាយ មូលាយ បដិ-
១ាសន្ធ៑ យាចតិ ។ យ១ិ សង្ឆ៑ស្ស ១ត្ត១ាលំ សង្ឆ ឧ-
១ាយ ភិ១ក្ខ អ១ន្ត១ ឯ១ាិ១ាសេ អាបត្តិយា សញ្ញោ១ិការ
សុក្ការ៑ាសដ្ឋិយា អប្ប៑ដិ១ច្ចន្ថាយ មូលាយ បដិ១ាស្ស១ យ ។

ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ (ឧទាយិកិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគំរប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគំរប់បីដងផង ។

(៣៧) កិក្ខុអ្នកធ្វាសប្រតិពលត្រូវផ្ដាំសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតឧទាយិកិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិហើយបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ខុនោះបានសូមបញ្ជូហបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានឲ្យបញ្ជូហបរិវាសដល់ឧទាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្ខវិសដ្ឋិ តែមិនបិទចាំងទុកទេ ទើបឧទាយិកិក្ខុនោះសូមការាងាញ្ជ មកដាក់ក្នងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្ខវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ បើកម្ចមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគួរការាងាឧទាយិកិក្ខុមកដាក់ក្នងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។

ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧបាលិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋឺ បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទ្ធ សោ សង្ឆំ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទ្ធាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឧបាលិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ. កាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទ្ធាយ បញ្ចាហប-រិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្ត្ឍ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋឺ អប្ប្ដិច្ចន្ទ្ធ សោ សង្ឆំ អន្ត្ឍ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្ប្ដិច្ចន្ទ្ធាយ មូលាយ បដិកស្ស្ឍ-ំ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឧបាលឺ ភិក្ខុំ អន្ត្ឍ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្ប-ដិច្ចន្ទ្ធាយ មូលាយ បដិកស្ស្ឍតិ ។ យស្ស្ឍាយស្ស្ឍតោ ១មតិ ឧបាលិស្ស ភិក្ខុនោ អន្ត្ឍ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្ប្ដិច្ចន្ទ្ធាយ មូលាយ បដិកស្ស្ឍនា សោ ភុណ្ហាស្ស យស្ស ឧក្ខេមតិ សោ

នេះជាពាក្យផ្តៀងសង្ឆឲ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតឧទាយិកិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទចុំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ខុនោះបានសូមបញ្ជូនបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទចុំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានឲ្យបញ្ជូនបរិវាសដល់ឧទាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិ-កសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទចុំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទចុំងទុកទេ ឧទាយិកិក្ខុនោះក៏សូមការពាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចុំងទុក ។ ឥឡូវសង្ឆពាញឧទាយិកិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចុំងទុក ។ ការពាញឧទាយិកិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចុំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោល

ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្ប៉ា ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្ប៉ា ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ បេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋឺ បញ្ចាហប្ប៉ដិច្ចន្ទ្ធ សោ សង្ឆ្ យំ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ប៉ដិច្ចន្ទ្ធាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឆ្ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ប៉ដិច្ចន្ទ្ធាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្ត្ត អន្ត្ត ឯកំ អាបត្ដ្ អាបជ្ជ្ សញ្ចេតនិកំ សុក្ការ៉ាសដ្ដ្ អប្ប៉ដិ-ច្ចន្ទ្ធ សោ សង្ឆ្ អន្ត្ត ឯកិស្ស អាបត្ដ្យ សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការ៉ាសដ្ដ្យ អប្ប៉ដិ-ច្ចន្ទ្ធ្ យ មូលាយ បដិកស្ស្ យ យាចតិ ។ សង្ឆ្ ឧទាយ្ ភិក្ខ្ អន្ត្ត ឯកិស្ស អាបត្ដ្យ សញ្ចេតនិ-កាយ សុក្ការ៉ាសដ្ដ្យ អប្ប៉ដិ-ច្ចន្ទ្ធ្ យ មូលាយ បដិ-កស្ស្ យ ។ យស្ស្ យ ស្ស្ តោ ខមតិ ឧទាយ្ ភិ-ក្ខ្ នោ អន្ត្ត ឯកិស្ស អាបត្ដ្យ សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការ៉ាសដ្ដ្យ អប្ប៉ដិ-ច្ចន្ទ្ធ្ យ មូលាយ បដិ-កស្ស្ យ

ទ្បើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះជាគំរប់បីដងផង ។ បពិត្រ ព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧ ទាយិកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្ក ១ សដ្ឋិ ហើយ បិទ ចាំ ១ ១ ១

សោ ត្វញ្ញាសិ យស្ស ឧក្ខេបតិ សោ ភាសេយ្យ ។ បដិកស្សិតោ សង្ឆេន ឧទាយ ភិក្ខុ អន្ធ ឯកិស្ស អាបត្តិយ សញ្ជ្ញតនិកាយ សុក្ការិសង្ខិយ អប្ប-ដិច្ចន្ទាយ ម្ចលាយ[1] ១ មតិ សង្ឆ្ស ឥស្ម ត្ញ ។ ឯវមេតំ ដារយ៉ាមីតិ ។

[៣៩៨] សោ បរិ ត្ថ ១ សោ ១ ១ ១

លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ឧទាយិកិក្ខុ សង្ឆបានពាញមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលមិនបានបិទចាំងទុកហើយ ការពាញនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៣៩៨) ឧទាយិកិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយគួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ តែមិនបានបិទចាំងទុកទេ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះក៏បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុពាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋហើយបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមបញ្ជាហបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឆក៏បានឲ្យបញ្ជាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ

បញ្ហាហាបរិវាសំ អនាសិ សោបិ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ
អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ជានិតុំ សុក្ការិសដ្ឋិ អប្បដិច្ឆន្ទ
សោបិ សង្ឆំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ជានិ-
តាយ សុក្ការិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្ទាយ មូលាយ ប
ដិ-
ការ្ជនំ យាចិ តំ ចំ សង្ឆោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
សញ្ជានិតាយ សុក្ការិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្ទាយ មូលាយ
ប
ដិ
ការ្ជ
ិ
ំ
ៈ
ៈ
ៈ

ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-
វិសដ្ឋិតែមិនបានបិទចាំងទុក ខ្ញុំនោះសូមការនាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹង
សង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបាន
បិទចាំងទុក សង្ឆក៏បាននាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១
ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចាំងទុក ខ្ញុំនោះ
បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទចាំងទុក តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច
ទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនុះទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ
សង្ឆចូរនាញទុតាយភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចាំងទុកចុះ ។

(៣៩៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវនាញទុតាយភិក្ខុមកដាក់
ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវទុតាយភិក្ខុនោះចូល
ទៅកសង្ឆហើយធ្វើឧត្តរាសង្គធ្វើងស្មាម្ខាង ហើយសំពះជាតភិក្ខុចាស់

ចានេ រុន្ធិត្វា ឧក្ខេដ្ឋកំ ឆិសិនិត្វា អញ្ជលិ បត្តហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ការិសដ្ឋិ បញ្ចហេ ១ ១ ១

ទាំងឡាយរួចអង្គុយ ប្រហោងផ្ទងអញ្ជលីទៅ ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រ ព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិ ហើយបិទចាំងទុក ៥ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមបញ្ជាហបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិ ដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានឲ្យ បញ្ជាហបរិ-វាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិ ដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅ ក្នុងបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ សញ្ចេត-និកសុក្ខវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទចាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ សូមការពារ ញ ១ ១ ១

អាបត្ដិយោ សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក្ចវិសដ្ដិយោ អប្ប-ដិច្ចន្ដាយ ម្ចូលាយ បដិកស្ស្ចនំ យោ ចាបីតិ ។ ទុតិយម្ចៀ យោ ចិ តម្ចា តតិយម្ចៀ យោ ចិ តម្ចា ។

(២០០) ព្យ្ចត្ដ្ចេ ភិក្ខ្ចវោ បដិ ពលេ ន សន្ដ្ចា ញ្ចា-ម្ចេ ត ញ្ចេ សុ ណ ភ ម ម ។ ម ។ ត ញ្ចេ ។ ។ ។

ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទ
ចាំងទុក ។ (ឧទាយិកិក្ខុនោះ)ត្រូវសូមដាតំរៅ់ពីរដងផង ត្រូវសូមដា
តំរៅ់ប៉ាដងផង ។

(២០០) កិក្ខុអ្នកធ្វាសប្រតិពលត្រូវផ្ទ្រ៏ងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆ
ដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុ ដ្ឋិតឧទាយិកិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេត-
និកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ខុនោះបានសូមបញ្ជាហ-
បរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទ
ចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏ចានឲ្យបញ្ជាហបរិវាសដល់ឧទាយិកិក្ខុចំពោះ
អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិ-
កិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-
សុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទចាំងទុកទេ ឧទាយិកិក្ខុនោះបានសូមការពាញមក
ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-
សុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ សង្ឆក៏ចានពាញឧទាយិកិក្ខុមក
ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋ

សុក្ការិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ធាយ មូលាយ បដិកស្ស ។
សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្ធក ឯកំ អាបត្តិ
អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ការិសដ្ឋិ អប្បដិច្ចន្ធំ សោ សង្ឆំ
អន្ធក ឯកាសា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិការយ សុក្ការិ-
សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ធាយ មូលាយ បដិកស្ស យាចតិ ។
យទិ សង្ឆស្ស បត្តកល្ល សង្ឆ ឧទាយ ឯកមុ អន្ធក
ឯកាសា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិការយ សុក្ការិសដ្ឋិយា
អប្បដិច្ចន្ធាយ មូលាយ បដិកស្ស ។ ឯសា ញត្តិ ។
សុណាតុ មេ ភន្ត សង្ឆ អយំ ឧទាយ ឯកមុ ឯកំ
អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ការិសដ្ឋិ បញ្ចាហ-
ប្បដិច្ចន្ធំ សោ សង្ឆំ ឯកាសា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-
ការយ សុក្ការិសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ធាយ បញ្ចាហ-
បរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឆ ឧទាយិស្ស ឯកមុនោ ឯកាសា
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិការយ សុក្ការិសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ប-
ដិច្ចន្ធាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្ត
អន្ធក ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ការិសដ្ឋិ
អប្បដិច្ចន្ធំ សោ សង្ឆំ អន្ធក ឯកាសា អាបត្តិយា

ដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយគួរ
ដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក្ក្ខវិសដ្ឋិ តែមិន
បានបិទចាំងទុក ឥឡូវឧទាយិកិក្ខុនោះមកសូមការពារមកជាក់ក្នុងមូលា-
បត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក្ក្ខវិសដ្ឋិដែល
មិនបានបិទចាំងទុក ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគួរ
ពាញឧទាយិកិក្ខុមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្ក្ក្ខវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឆ ។
បពិត្រ ព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតឧទាយិកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១
ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក្ក្ខវិសដ្ឋិហើយបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ខុនោះបាន
សូមបញ្ជាហបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក្ក្ខវិសដ្ឋិ
ដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏ចានឲ្យបញ្ជាហបរិវាសដល់ឧទាយិកិក្ខុ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក្ក្ខវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទា-
យិកិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-
សុក្ក្ក្ខវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទចាំងទុក ឧទាយិកិក្ខុនោះបានសូមការពារមក
ជាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មូលាយ បដិកស្សនា

សញ្ញោតនិកាយ សុត្តាវិសដ្ឋិយា អប្ប‌ដិ‌ច្ច‌ន្ត‌ាយ មូ‌លា‌យ
ប‌ដិ‌ក‌ស្ស‌ន‌ំ យា‌ម‌ិ ។ ‌ស‌ង្ខ‌ា ‌ទ‌ុ‌ក‌ា‌យ‌ំ ‌ភ‌ិ‌ក្ខ‌ុ ‌អ‌ន្ត‌ក
ឯ‌ក‌ិ‌ស្ស‌ា ‌អ‌ាប‌ត្ត‌ិ‌យ‌ា ‌ស‌ញ្ញ‌ោ‌ត‌និ‌ក‌ា‌យ ‌ស‌ុ‌ត្ត‌ាវ‌ិ‌ស‌ដ្ឋ‌ិ‌យ‌ា
‌អ‌ប្ប‌ដ‌ិ‌ច្ច‌ន្ត‌ាយ ‌ម‌ូ‌លា‌យ ‌ប‌ដ‌ិ‌ក‌ស្ស‌ិ ។ ‌ស‌ោ ‌ប‌រ‌ិ‌ព‌ុ‌ត្ត‌ប‌រ‌ិ‌ភ‌ោ
‌ម‌ាន‌ត្ត‌ារ‌ហោ ‌អ‌ន្ត‌ក ‌ឯ‌ក‌ំ ‌អ‌ាប‌ត្តិ‌ំ ‌អ‌ាប‌ជ្ជ‌ិ ‌ស‌ញ្ញ‌ោ‌ត‌និ‌ក‌ំ
‌ស‌ុ‌ត្ត‌ាវ‌ិ‌ស‌ដ្ឋ‌ិ‌ំ ‌អ‌ប្ប‌ដ‌ិ‌ច្ច‌ន្ត‌ំ ‌ស‌ោ ‌ស‌ង្ឆ‌ំ ‌អ‌ន្ត‌ក ‌ឯ‌ក‌ិ‌ស្ស‌ា
‌អ‌ាប‌ត្ត‌ិ‌យ‌ា ‌ស‌ញ្ញ‌ោ‌ត‌និ‌ក‌ា‌យ ‌ស‌ុ‌ត្ត‌ាវ‌ិ‌ស‌ដ្ឋ‌ិ‌យ‌ា ‌អ‌ប្ប‌ដ‌ិ-
‌ច្ច‌ន្ត‌ាយ ‌ម‌ូ‌លា‌យ ‌ប‌ដ‌ិ‌ក‌ស្ស‌ន‌ំ ‌យ‌ា‌ច‌ត‌ិ ។ ‌ស‌ង្ខ‌ា
‌ទ‌ុ‌ក‌ា‌យ‌ំ ‌ភ‌ិ‌ក្ខ‌ុ ‌អ‌ន្ត‌ក ‌ឯ‌ក‌ិ‌ស្ស‌ា ‌អ‌ាប‌ត្ត‌ិ‌យ‌ា ‌ស‌ញ្ញ‌ោ-
‌ត‌និ‌ក‌ា‌យ ‌ស‌ុ‌ត្ត‌ាវ‌ិ‌ស‌ដ្ឋ‌ិ‌យ‌ា ‌អ‌ប្ប‌ដ‌ិ‌ច្ច‌ន្ត‌ាយ ‌ម‌ូ‌លា‌យ
‌ប‌ដ‌ិ‌ក‌ស្ស‌ត‌ិ ។ ‌យ‌ស‌្ស‌ា‌យ‌ស្ម‌ោ ‌ទ‌ម‌ត‌ិ ‌ទ‌ុ‌ក‌ា‌យ‌ិ‌ស្ស
‌ភ‌ិ‌ក្ខ‌ុ‌ណ‌ោ ‌អ‌ន្ត‌ក ‌ឯ‌ក‌ិ‌ស្ស‌ា ‌អ‌ាប‌ត្ត‌ិ‌យ‌ា ‌ស‌ញ្ញ‌ោ‌ត‌និ‌ក‌ា‌យ
‌ស‌ុ‌ត្ត‌ាវ‌ិ‌ស‌ដ្ឋ‌ិ‌យ‌ា ‌អ‌ប្ប‌ដ‌ិ‌ច្ច‌ន្ត‌ាយ ‌ម‌ូ‌លា‌យ ‌ប‌ដ‌ិ‌ក‌ស្ស‌ន‌ា
‌ស‌ោ ‌ត‌ុ‌ណ្ហ‌ី‌ភ‌ូ‌ត‌ោ ‌យ‌ស‌្ស ‌ន‌ក្ខ‌ម‌ត‌ិ ‌ស‌ោ ‌ភ‌ា‌ស‌ិ‌ត‌ព្ព‌ោ ។
‌ទ‌ុ‌ត‌ិ‌យ‌ម្ប‌ិ ‌ឯ‌ត‌ម‌ត្ថ‌ំ ‌វ‌ទ‌ា‌ម‌ិ ។ ‌ប‌េ ។ ‌ត‌ត‌ិ‌យ‌ម្ប‌ិ ‌ឯ‌ត‌ម‌ត្ថ‌ំ
‌វ‌ទ‌ា‌ម‌ិ ។ ‌ប‌េ ។ ‌ប‌ដ‌ិ‌ក‌ស្ស‌ិ‌ត‌ោ ‌ស‌ង្ឆ‌េ‌ន ‌ទ‌ុ‌ក‌ា‌យ‌ិ
‌ភ‌ិ‌ក្ខ‌ុ ‌អ‌ន្ត‌ក ‌ឯ‌ក‌ិ‌ស្ស‌ា ‌អ‌ាប‌ត្ត‌ិ‌យ‌ា ‌ស‌ញ្ញ‌ោ‌ត‌និ‌ក‌ា‌យ

សុក្ខវិសដ្ឋដែលមិនបានបិទចុំដ៏ទុក ។ សង្ឆ៖ក៏ចាញ្ចុងទាយិកិកុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ ដែលមិនបានបិទចុំដ៏ទុក ។ ចុងទាយិកិកុនោះបានទៅបរិភោសរួចហើយ គ្ងរ ដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ តែមិន បានបិទចុំដ៏ទុក ឥឡូវចុងទាយិកិកុនោះបានសូមការចាញ្ចមកដាក់ក្នុងមូលា-បត្តិនឹងសង្ឆ៖ចំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែល មិនបានបិទចុំដ៏ទុក ។ ឥឡូវសង្ឆ៖ក៏ចាញ្ចុងទាយិកិកុមកដាក់ក្នុងមូលបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលមិនបានបិទ ចុំដ៏ទុក ។ ការចាញ្ចុងទាយិកិកុមកដាក់ក្នុងមូលបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង ចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលមិនបានបិទចុំដ៏ទុក គាប់ចិត្តដល់ លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម បើមិន គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណារេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បី ពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំ ពោលសេចក្ដីនេះជាគំរប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឆ៖ក៏ចាញ្ចុងទាយិកិកុមក ដាក់ក្នុងមូលបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ

សុក្ការ៉ាសដ្ឋយោ អប្ប៉ដ្ឋ្ជ្ជ្ជ

ដែលមិនបានបិទចាំងទុកហួសហើយ ការចាញ់នោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៤០១) ● ទាយកនោះបានទៅបរិភោគហួសហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមបញ្ជូនបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឆក៏បានឲ្យបញ្ជូនបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទចាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូមការចាញ់មកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចាំងទុក សង្ឆក៏ចាញ់ខ្ញុំនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះបានទៅបរិភោគហួសហើយ គួរដល់មានត្តក៏ត្រូវអា-បត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទចាំងទុក

សង្ខ្យំ អត្ថ្ថ ឯកិសត្ត្ថ អាបត្ដិយ សញ្ចេតនិកាយ
សុក្ខ្ការិសដ្ដិយ អប្ប្ដិច្ចន្ធ្ធាយ ម្ចូលាយ បដិកាសន្ត្ថ
យ៉ាចឺ តំ ចំ សង្ខ្យ អត្ថ្ថ ឯតិសត្ត្ថ អាបត្ដិយ
សញ្ចេតនិកាយ សុក្ខ្ការិសដ្ដិយ អប្ប្ដិច្ចន្ធ្ធាយ ម្ចូលាយ
បដិកាសន្ត្ថ សោ ចាំ ចរ្ចុ្ចបរ្ចាសោ ការ ដ ១ ១ ១ ១
ចដ្ដ ១ ១ ១ ១

ខ្ញុំនោះបានសូមការពាញមកដាក់ក្នុងមូលបត្តិទីងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសង្ខដ្ឋិដែលមិនបានបិទ ចុងក្ងុ សង្ឆក៏បានពាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេ-តនិកសុក្ខវិសង្ខដ្ឋិដែលមិនបានបិទ ចុងក្ងុ ខ្ញុំនោះបានទៅបរិវាសរួចហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចតទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាងនោះបាននាំយកសេចក្តីទុះទៅគ្រាបជូនដ្ឋ ចូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្ឆ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ងាលភិក្ខុទាងឡាយ ដូចនេះ សង្ឆ ចូរឲ្យមានត្ត ៦ ពួកគ្រប់ដល់ ១ ទាយ ភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាង ៣ ចុះ ។

(៤០២) ម្ងាលភិក្ខុទាងឡាយ សង្ឆ ត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្ងាលភិក្ខុទាងឡាយ ត្រូវឲ្យ ១ ទាយ ភិក្ខុ នោះ ចូលទៅកសង្ឆ ហើយ ធ្វើ ១ ត្ត ១ សង្ឆ ១ ងាកស្មាម្ខាងរួចសំពះ ជាទាភិក្ខុ ជាស់ ទាងឡាយ ហើយ អង្គុយ ច្រហោងផ្ងងអញ្ជលី ១ ១ ១

បញ្ចាហាបច្ចដិច្ចន្ធាយ បញ្ចាហាបរ៉ាសំ អនាសំ ។ សោហំ
ឧរ៉ាសន្ធោ អន្ធ្ក ឯតំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ជ្ញតនិកំ
សុក្ការ៉ាសជ្ជិ អប្ជដិច្ចន្ធ្ នោហ៍ សង្ឆ៍ អន្ធ្ក ឯកាសុ
អាបត្តិយា សញ្ជ្ញតនិកាយ សុក្ការ៉ាសជ្ជិយា អប្ជ-
ដិច្ចន្ធាយ ម្ចូលាយ ឧដ្ឋ្ការ៉ាសុ យ៉ាចិ ។ តំ ម៍ សង្ឆ
អន្ធ្ក ឯតំ ១ អាបត្តិយា សញ្ជ្ញតនិកាយ សុក្ក-
ការ៉ាសជ្ជិយា អប្ជដិច្ចន្ធាយ ម្ចូលាយ ឧដ្ឋ្ការ៉ាសុ ។
សោហ៍ ឧរ៉ាវ្ជ្ជ្ជ្ជ្ជ្ជ ១ ១ ១

ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ៥ ដៃ ។ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅ
បរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ តែមិនបាន
បិទចាំងទុកទេ ឥឡូវខ្ញុំនោះបានសូមការពាញមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹង
សង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលមិនបាន
បិទចាំងទុក ។ សង្ឆក៏បានពាញខ្ញុំនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១
ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះ
បាននៅបរិវាសរួចហើយគួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ តែមិនបិទចាំងទុក ខ្ញុំនោះបានសូមការពាញមក
ជាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-
សុក្ខវិសដ្ឋដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ សង្ឆក៏បានពាញខ្ញុំនោះមកជាក់
ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែល
មិនបានបិទចាំងទុក ។ បន្ទាប់ត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួច
ហើយ មកសូមមានត្ត ៦ ពាក្យនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ២ (១ ២ យ ២) (១ ២ ២ ២

[៤០៣] ញ្ញត្តេន កិត្តិនា បដិ១លេន សង្ឆោ ញ្ញាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧ១ាយ០ កិត្តិ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ជ្ញ១ិតំ សុក្ការ១ិសដ្ឋឺ បញ្ជ្ញាបេតុ ដ្ឋ១ិ ១ ១ ១

សមុច្ចយក្ខន្ធក ការឲ្យមានត្ត

(២០៣) កិក្ខុអ្នកធ្វាសប្រតិពាលត្រូវផ្ទ្រ៍ងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតឧ១ាយិកិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្ក្ដ្ឋ ១ ហើយបិទ្ធ ១ ១ ១

អប្ជដិច្ជនំ សោ សង្ឆំ អន្ធក ឝកិស្ជ អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុក្ការិសដ្ឋិយា អប្ជដិច្ជនាយ ម្ជូលាយ បដិកស្ជនំ យាចិ ។ សង្ជ ឧនាយ៏ ភិក្ខុ អន្ធក ឝកិស្ជ អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុក្ការិសដ្ឋិយា អប្ជដិច្ជនាយ ម្ជូលាយ បដិកស្ជ ។ សោ បរិវុត្ថបរិ-ឝសោ សង្ឆំ តិស្ជនំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឆស្ជ បត្តកល្ជ សង្ជ ឧនាយ៏ស្ជ ភិក្ខុ-នោ តិស្ជនំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ ទទេយ្ជ ។ ឝ-សោ ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ជ អយំ ឧនា-យ៏ ភិក្ខុ ឝកិ អាបត្តិ អាបជ្ជि សញ្ជេតនិកំ សុក្ការិ-សដ្ឋិ បញ្ជាហប្ជដិច្ជនំ សោ សង្ឆំ ឝកិស្ជ អាបត្តិ-យា សញ្ជេតនិកាយ សុក្ការិសដ្ឋិយា បញ្ជាហប្ជដិច្ជនាយ បញ្ជាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ជ ឧនាយ៏ស្ជ ភិក្ខុនោ ឝកិស្ជ អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុក្ការ-ិសដ្ឋិយា បញ្ជាហប្ជដិច្ជនាយ បញ្ជាហបរិវាសំ អនា-ឝ ។ សោ បរិវសន្ជ អន្ធក ឝកិ អាបត្តិ អាបជ្ជि សញ្ជេតនិកំ សុក្ការិសដ្ឋិ អប្ជដិច្ជនំ សោ សង្ឆំ

តែមិនបានបិទចាំងទុកទេ ឥឡូវឧទាយិកិក្ខុនោះបានសូមការពាក្យមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆបំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ សង្ឆក៏បានពាក្យឧទាយិកិក្ខុមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិបំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ ឥឡូវសូមមានត្ត ៦ ពាត្រីនឹងសង្ឆបំពោះអាបត្តិចាំង ៣ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគួរឲ្យមានត្ត ៦ ពាត្រីដល់ឧទាយិកិក្ខុបំពោះអាបត្តិចាំង ៣ ចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឆ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតឧទាយិកិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្ករិសដ្ឋិហើយបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ខុនោះបានសូមបញ្ជូនបរិ-វាសនឹងសង្ឆបំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានឲ្យបញ្ជូនបរិវាសដល់ឧទាយិកិក្ខុបំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទចាំងទុកទេ ឥឡូវឧទាយិកិក្ខុនោះក៏បានសូមការ

អន្តរា ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុក្ការ-
សន្ធិយា អប្ប៊ដិច្ចន្ធាយ ម្ហូលាយ បដិកស្ស៊ន្ធ យាចិ ។
សេ្ជ ១ធាយ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្ស អាបត្តិយា
សញ្ជេតនិកាយ សុក្ការសន្ធិយា អប្ប៊ដិច្ចន្ធាយ ម្ហូ-
លាយ បដិកស្ស៊ ។ សោ បរិ១ត្ត១ រ៉ាសោ មានត្តារ-
ហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជ៊ សញ្ជេតនិកំ សុក្ក-
ការសន្ធ៊ អប្ប៊ដិច្ចន្ធ៊ សោ សន្ធ៊ អន្តរា ឯកិស្ស អា-
បត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុក្ការសន្ធិយា អប្ប៊ដិច្ចន្ធាយ
ម្ហូលាយ បដិកស្ស៊ន្ធ យាចិ ។ សេ្ជ ១ធាយ ភិក្ខុ
អន្តរា ឯកិស្ស ១ភបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុក្ការ-
សន្ធិយា អប្ប៊ដិច្ចន្ធាយ ម្ហូលាយ បដិកស្ស៊ ។ សោ
បរិ១ត្ត១ រ៉ាសោ សន្ធ៊ តិ១ ១ ១ ១ អាបត្តិ១ ១ ១ ១
ជ១ ១ ១ ១

សម្ដេចយ្ចកន្ត្រ ការឲ្យមានត្ត

ភាញ្ជមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ្ស ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ សង្ឆ ក៏ចានភាញ្ជ ១ ភាយ
ភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខ-
វិសដ្ឋដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ ១ ភាយ ភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ
គួរដល់មានត្ត ក ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ តែ
មិនបានបិទចាំងទុកទេ ឥឡូវ ១ ភាយ ភិក្ខុនោះបានសូមការភាញ្ជមកដាក់ក្នុ
មូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ
ដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ សង្ឆ ១ ភាញ្ជ ១ ភាយ ភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលា-
បត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលមិនបាន
បិទចាំងទុក ។ ១ ភាយ ភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ ឥឡូវមកសូម
មានត្ត ៦ ត្រីនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ១ ១

ទុតិយម្ប៉ៃ ឯតមត្ថំ វធាមិ ។ បេ ។ តតិយម្ប៉ៃ ឯតមត្ថំ
វធាម ។ បេ ។ ទ្ធ ១ ១ ១

ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះជាគំរប់
បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឆបានឲ្យមានត្ត ៦ ក្រាបដល់ឧទាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ
ចាំង ៣ ហើយ ការឲ្យនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះបានជា
សង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំរឿងនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៤០៤) ឧទាយិកិក្ខុនោះកំពុងតែប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុង
ចន្ទ្រោះឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទចាំងទុកទេ ។ ឧទាយិ-
កិក្ខុនោះក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុចាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិហើយបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមបញ្ជូន-
បរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិដែលបិទចាំង
ទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឆក៏បានឲ្យបញ្ជូនបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវ
អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទ្រោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទចាំងទុកទេ
ខ្ញុំនោះបានសូមការចាញ្ចមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង
ចន្ទ្រោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចាំងទុក សង្ឆក៏ចាញ
ខ្ញុំនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទ្រោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-

ស្ដ្ដ្ការ៉ាសដ្ដ្ដ្

សុក្ខវិសដ្ឋដែលមិនបានបិទចុងទុក ខ្ញុំនោះបានទៅបរិវាសរួចហើយ គ្ងរ
ដល់មានត្តកំត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ តែ
មិនបានបិទចុងទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូមការតាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹង
សង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលមិនបាន
បិទចុងទុក សង្ឆក៏បានតាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១
ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលមិនបានបិទចុងទុក ហើយ
ខ្ញុំនោះបានទៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ ភ្ត្រីនឹងសង្ឆចំពោះ
អាបត្តិទាំង ៣ សង្ឆក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ ភ្ត្រីដ.ល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ៣
ខ្ញុំនោះកំពុងតែប្រតិត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេត-
និកសុក្ខវិសដ្ឋ តែមិនបានបិទចុងទុកទេ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចតទៅ
ទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះបាននាំយកសេចក្តីនុ+ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមាន
ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ
សង្ឆចូរតាញ ១ ទាយិកិកមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលមិនបានបិទចុងទុក ហើយសឹមឲ្យមា-
នត្ត ៦ ភ្ត្រីទៅចុះ ។

(២០៥) ឯវញ្ហ បន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនៃ-
តព្ពោ ។ នេន ភិក្ខវេ ឧនាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឆំ
ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្ខំ ការិត្វា ១ ១ ១

(៤០៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវពាក្យនៃភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវនៃភិក្ខុ នោះចូលទៅកាសង្ឆហើយធ្វើនត្ថារសង្ឆនៅ ១ ដងម្ចាស់ ១ ១ ១

អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋឺ អប្បដិច្ចន្ទ្ធ សោហំ សង្ឆ្យ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ធាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឺ ។ តំ មំ សង្ឆ្យ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ធ-យ មូលាយ បដិកស្ស ។ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឆ្យ តិស្សន្ទ្ធ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មារត្តំ យាចឺ ។ តស្ស មេ សង្ឆ្យ តិស្សន្ទ្ធ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោហំ មានត្តំ ចរន្ត្ថ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋឺ អប្បដិច្ចន្ទ្ធ សោហំ ភន្ត្ថ សង្ឆ្យ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ធាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចា-មីតិ ។ ទុតិយម្ប្យ យាចិតព្ព តតិយម្ប្យ យាចិតព្ព ។

(៤០៦) ព្យត្ត្ថេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឆ្ហ ញ្ញាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ ភន្ត្ថ សង្ឆ្ហ អយំ ឧ្ឆាយ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋឺ បញ្ជ្ជាបប្បដិច្ចន្ទ្ធ សោ សង្ឆ្យ ឯកិស្សា អាបត្តិយា

ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទ-ចាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូមការពាញមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចាំងទុក។ សង្ឆក៏បានពាញខ្ញុំនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះបាននៅ-ប្រកាសរួចហើយបានសូមមានត្ត ៦ ភ្លឺនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិចាំង ៣ ។ សង្ឆក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ ភ្លឺដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិចាំង ៣ ។ ខ្ញុំនោះកំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទចាំងទុកទេ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន ឥឡូវខ្ញុំនោះសូមការពាញមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ (ឧ១យ៉ាកិកុ)ខ្ញុំនោះ) ត្រូវសូមជាគំរប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគំរប់បីដងផង ។

(៤០៦) ភិក្ខុអ្នកឈ្ងាសប្រតិពលត្រូវផ្ទៀងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតឧ១យ៉ាកិកុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧ១យ៉ាកិកុនោះបានសូម

សញ្ញោតនកាយ សុក្ការសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នាយ
ឧញ្ចាហបរិកសំ យាចិ ។ សេ ១ ១ ១

បញ្ជាហបរិវាសទ៉ងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក៥ថ្ងៃ។ សង្ឆក៏ចានឲ្យបញ្ជាហបរិវាសដល់ឧ្ចាយ៉ាកិកុ្ខចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក៥ថ្ងៃ។ ឧ្ចាយ៉ាកិកុ្ខនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ១ ក្នងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនចានបិទចាំងទុកឡើយ ឧ្ចាយ៉ាកិកុ្ខនោះចានសូមការពាញមកជាក់ក្នងមូលាបត្តិទ៉ងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ១ ក្នងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិសដ្ឋិដែលមិនចានបិទចាំងទុក ។ សង្ឆក៏ចានពាញឧ្ចាយ៉ាកិកុ្ខមកជាក់ក្នងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ១ ក្នងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក១ិសដ្ឋិដែលមិនចានបិទចាំងទុក ។ ឧ្ចាយ៉ាកិកុ្ខនោះចាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ១ ក្នងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក១ិសដ្ឋិ តែមិនចានបិទចាំងទុកឡើយ ឧ្ចាយ៉ាកិកុ្ខនោះចានសូមការពាញមកជាក់ក្នងមូលាបត្តិទ៉ងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ១ ក្នងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក១ិសដ្ឋិដែលមិនចានបិទ ចាំងទុក ។ សង្ឆក៏ចានពាញឧ្ចាយ៉ាកិកុ្ខមកជាក់ក្នងមូលាបត្តិ ចំពោះអ-បត្តិ១ ក្នងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក១ិសដ្ឋិដែលមិនចានបិទចាំងទុក ។

សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឆំ តិសន្ថន្ធំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ
មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧនាយិសន្ថ ភិក្ខុនោ តិសន្ថន្ធំ
អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ មានត្តំ
ចរន្តោ អន្តរ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ
សុក្កវិសដ្ឋឺ អប្ជដិច្ចន្ធំ សោ សង្ឆំ អន្តរ ឯកិស្ស
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្ជដិ
ច្ចន្ធាយ មូលាយ បដិកស្ជនំ យាចតិ ។ យទិ
សង្ឆស្ស បត្តកល្ជំ សង្ឆោ ឧនាយឺ ភិក្ខុំ អន្តរ
ឯកិស្ជ អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា
អប្ជដិច្ចន្ធាយ មូលាយ បដិកស្ជេយ្ជ ។ ឯសា
ញ្ជត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆ អយំ ឧនាយិ
ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋឺ
បញ្ចាហប្ជដិច្ចន្ធំ សោ សង្ឆំ ឯកិស្ជ អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ជដិច្ចន្ធាយ
បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧនាយិសន្ថ ភិក្ខុនោ
ឯកិស្ជ អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា
បញ្ចាហប្ជដិច្ចន្ធាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។

ឧទាយិកិក្ខុនោះបានទៅបរិភោគរួចហើយ បានសូមមានត្តិ ៦ ត្រាតនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឆក៏បានឲ្យមានត្តិ ៦ ត្រាដល់ឧទាយិកិក្ខុចំពោះ អាបត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះកំពុងប្រព្រឹត្តមានត្តិ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទចាំងទុកទេ ។ ឥឡូវ ឧទាយិកិក្ខុនោះសូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះ អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទចាំង ទុក ។ បើតម្រូវមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគួរពារឧទាយិកិក្ខុមក ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឆ ។ បពិត្រ ព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតឧទាយិកិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសូមបញ្ជូនបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានឲ្យបញ្ជូនបរិវាសដល់ឧទាយិ កិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។

សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ
សុក្កវិសដ្ឋឺ អប្បដិច្ចន្ទ្ធ សោ សង្ឆំ អន្តរា ឯកិស្សា
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទ-
យ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧនាយ
ឥត្ថ្ចុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទ្ធាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។
សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ
អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋឺ អប្បដិច្ចន្ទ្ធ សោ
សង្ឆំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទ្ធាយ មូលាយ បដិកស្សនំ
យាចិ ។ សង្ឆោ ឧនាយ ឥត្ថ្ចុ[1] ឯកិស្សា អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទ្ធាយ មូលាយ
បដិកស្សិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឆំ តិស្សន្ទ
អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧនាយ ឥត្ថ
ឥត្ថ្ចោ តិស្សន្ទ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ
មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ

---

[1] ឯត្ថន្តរេ អន្តរាសទ្ទោ ភវេយ្យ ។

ឧ។ យ៉ាកិកុ្ខនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេ-
តនិកសុក្ខវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទចាំងទុកទេ ។ ឧ។ យ៉ាកិកុ្ខនោះបានសូម
ការពាញមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ សង្ឆក៏បានពាញ ឧ។-
យ៉ាកិកុ្ខមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-
សុក្ខវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ ឧ។ យ៉ាកិកុ្ខនោះបាននៅបរិវាសរួច
ហើយគួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខ-
វិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទចាំងទុកទេ ។ ឧ។ យ៉ាកិកុ្ខនោះបានសូមការពាញ
មកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេត-
និកសុក្ខវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ សង្ឆក៏បានពាញ ឧ។ យ៉ាកិកុ
មកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-
សុក្ខវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ ឧ។ យ៉ាកិកុ្ខនោះបាននៅបរិវាស
រួចហើយ សូមមានត្ត ៦ ភ្ត្រីនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិចាំង ៣ ។ សង្ឆក៏
បានឲ្យមានត្ត ៦ ភ្ត្រីដល់ ឧ។ យ៉ាកិកុ ចំពោះអាបត្តិចាំង ៣ ឧ។ យ៉ាកិកុ្ខនោះ
កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-

សុក្ក្ការសដ្ឋិ អប្ដដិច្ចន្ដ្ដ សោ សជ្ជ្ដ អន្ដ្ដ ឍ្ដ្ដ ១ សកិ ១ ១ ១

សុក្ខវិសដ្ឋិតែមិនបានបិទចាំងទុកឡើយ ។ ១ យ៉ាងកិក្ខុនោះក៏សូមការពាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ ឥឡូវសង្ឆក៏បានពាញ ១ យ៉ាងកិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ ការពាញ ១ យ៉ាងកិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំ-ពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទ-ចាំងទុកគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគួរស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះជាគំរប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឆក៏បានពាញ ១ យ៉ាងកិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេ-តនិកសុក្ខវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចាំងទុក ការពាញនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្ដីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៤០៧) ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឲ្យមានត្ត ៦ ភ្ជាប់ យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវ ១ យ៉ាងកិក្ខុនោះចូលទៅកាសង្ឆ ហើយផ្ងើ ១ ត្ត ១ ភ្ជាសង្ឆ ១ ផ្ងើ ១ ស្មាម្ខាងរួចសំពះជាតកិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយ

ទុក្ខដ្ឋានានិ ជនេតិ ។ ឥមានិ ខ្វាហំ ភិក្ខវេ ។ ។ ។

អង្គុយ ប្រហោងផ្ទៃអញ្ជលីទ្បើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រ ព្រះសង្ឆដ៏ចំ-
រើន ខ្ញុំ ត្រូវ អាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្ក វិសដ្ឋិ ហើយ បិទ ចុះ ១ ១ ១ ១ ១
។ បេ ។ ខ្ញុំ នោះ ចូ ន ទៅ ប្រាសរួចហើយ ចូ ន ស្ងួ ម ម ន ត្ត ៦ ក ត្រ ឹ ម ១ ១ ១ ១ ១
ចំ ពោ ះ អ ា ប ត្ត ិ ១ ១ ១ ១ ១

(៤០៨) ព្យត្ថេន ភិក្ខូនា បដិពលេន សង្ខ្យ ញ្ញាមេ-
ពញ្ញ សុណាតុ មេ ភន្ដ សង្ខ្យ អយ ឧទាយ ភិក្ខ
ឯកំ អាបត្ដិ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ក្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ
ប្ចាជ្ជ ២ ២ ២

សមុច្ចយក្ខន្ធក ការឲ្យមានត្ត

(៤០៨) ភិក្ខុអកប្ញាសប្រតិពលត្រូវផ្តើងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតទ្ធាយិកភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក្ដវិសដ្ឋិហើយបិទចុំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បេ ។ ទ្ធាយិកភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ ក្ត្រីនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិចាំង ៣ ។ សង្ឆក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ ក្ត្រីដល់ទ្ធាយិកភិក្ខុចំពោះអាបត្តិចាំង ៣ ។ ទ្ធាយិកភិក្ខុនោះកំពុងប្រព្ឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នងបន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក្ដវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទចុំងទុកឡើយ ។ ទ្ធាយិកភិក្ខុនោះបានសូមការពាញមកជាក់ក្នងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នងបន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក្ដវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចុំងទុក ។ សង្ឆក៏បានពាញទ្ធាយិកភិក្ខុមកជាក់ក្នងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នងបន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក្ដវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចុំងទុក ។ ឥឡូវទ្ធាយិកភិក្ខុនោះសូមមានត្ត ៦ ក្ត្រីនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នងបន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្ក្ដវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចុំងទុក ។ បើកម្ម្ដមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគួរឲ្យមានត្ត ៦ ក្ត្រីដល់ទ្ធាយិកភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នងបន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក្ដវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចុំងទុកចុះ ។

ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧនាយ-
ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋឺ
បញ្ហាហាប្ជដិច្ចន្ដ ។ បេ ។ សោ ទានិ ឧ-
ភតោ សង្ឆ ។ ឧ-
ភតោ ។ ។ ។

នេះជាពាក្យផ្តៀងសង្ឆ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតនុ ភាយិកិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិហើយ បិទចុំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បេ ។ នុ ភាយិកិក្ខុនោះបានទៅបរ៉ាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ ភត្រីចំពោះអាបត្តិ ៣ ។ សង្ឆក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ ភត្រីដល់ នុ ភាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ៣ ។ នុ ភាយិកិក្ខុនោះកំពុងប្រព្រឹត្តមានត្តក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ ដែលមិនបានបិទចុំងទុកឡើយ នុ ភាយិកិក្ខុនោះក៏បានសូមការពាញមកជាក់ ក្នុងមូលាបត្តិទ៏ងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក សុក្ខវិសដ្ឋដែលមិនបានបិទចុំងទុក ។ សង្ឆក៏បានពាញ នុ ភាយិកិក្ខុមក ជាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខ វិ.ដ្ឋដែលមិនបានបិទចុំងទុក ។ ឥឡូវ នុ ភាយិកិក្ខុនោះសូមមានត្ត ៦ ភត្រីទ៏ងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ ដែលមិនបានបិទចុំងទុក ។ សង្ឆក៏ឲ្យមានត្ត ៦ ភត្រីដល់ នុ ភាយិ កិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលមិន បានបិទចុំងទុក ។ ការឲ្យមានត្ត ៦ ភត្រីដល់ នុ ភាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១

អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុក្ខវិសដ្ឋិយា អប្ជដ្ឋ-
 យ ឆារត្តំ មានត្ត ១ ១ ១

ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលមិនបានបិទចាំងទុក គាប់ចិត្ត ដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគួរស្តាម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គួរពោលទៀត ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំពោល សេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។បេ។ មានតួ ០ ភ្ជាប់ត្រីសង្ឆាបានឲ្យដល់ខ្ញុំ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលមិនបាន បិទចាំងទុកហើយ ការឲ្យមានតួនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឆា ព្រោះហេតុ នោះបានជាសង្ឆាស្តាម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្តាម យ៉ាងនេះ ។

[៤០៩] ១ ទាយកិកាខ្ញុំនោះបានសន្សំមានតួរួចហើយ គួរដល់អញ្ជនកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ តែមិនបានបិទ ចាំងទុកទេ ។ ១ ទាយិកាកាខ្ញុំនោះបានប្រាប់ដល់ភិក្ខុចាំងឆ្ពាយថា នែអាវុ-សោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋហើយបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។បេ។ ខ្ញុំនោះសន្សំមានតួរួចហើយ គួរដល់អញ្ជនកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុង ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ តែមិនបានបិទចាំងទុកទេ តើខ្ញុំត្រូ-ប្រតិបត្តិដូចម្តេចហ្ន៎ ។ ភិក្ខុចាំងនោះបានទាំយកសេចក្តីនុះក្រាបបង្គំទូល ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុចាំងឆ្ពាយបើដូច្នោះ

សង្ឆ ឧនាយ៑ ភិក្ខុ អន្ត្ត ឯកិ សា អាបត្តិយា សញ្ជ្ញតនិកាយ សុក្ការ សន្ថ ិយ អ ្ជ ្ជ ្ជ

សង្ឆ ចូរ ពាញ ១ ទាយ ភិក្ខុ មក ដាក់ ក្នុង មូលាបត្តិ ចំពោះ អាបត្តិ ១ ក្នុង ចន្លោះ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្ក វិសដ្ឋ ដែល មិន ធ្លាប់ ចាំ ទុក ហើយ សមឲ្យ មានត្ត ៦ ត្រី ចុះ ។

(៤១០) ម្នាលភិក្ខុ ទាំង ឡាយ សង្ឆ ត្រូវ ពាញ ១ ទាយ ភិក្ខុ មក ដាក់ ក្នុង មូលាបត្តិ យ៉ាង នេះ ។ បេ ។

(៤១១) ម្នាលភិក្ខុ ទាំង ឡាយ សង្ឆ ត្រូវ ឲ្យ មានត្ត ៦ ត្រី យ៉ាង នេះ ។ បេ ។ ឲ្យ ។ បេ ។ សង្ឆ ចាន ឲ្យ មានត្ត ៦ ត្រី ដល់ ១ ទាយ ភិក្ខុ ចំពោះ អាបត្តិ ១ ក្នុង ចន្លោះ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្ក វិសដ្ឋ ដែល មិន ធ្លាប់ ចាំ ទុក ហើយ ការ ឲ្យ មានត្ត នោះ គាប់ ចិត្ត ដល់ សង្ឆ ព្រោះ ហេតុ នោះ ចាន ជា សង្ឆ ស្មើ ។ ខ្ញុំ សូម ចាំ សេចក្តី នេះ ទុក ដោយ អាការ ស្មើ យ៉ាង នេះ ។

(៤១២) ១ ទាយ ភិក្ខុ នោះ ចាន សន្ធ ឡាំ មានត្ត ហួ ហើយ ក៏ ប្រាប់ ដល់ ភិក្ខុ ទាំង ឡាយ ថា នែ អាវុសោ ខ្ញុំ ត្រូវ អាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្ក វិសដ្ឋ ហើយ ចាំ ទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បេ ។ ខ្ញុំ នោះ សន្ធ ឡាំ មានត្ត ហួ ហើយ តើ ខ្ញុំ ត្រូវ ប្រតិបត្តិ ដូចម្តេច ត ទៅ ទៀត ។ ភិក្ខុ ទាំង នោះ ចាន នាំ យក សេចក្តី នុ៎ះ ក្រាប បង្គំ ទូល ព្រះ ដ៏ មាន ព្រះ ភាគ ។ ព្រះ អង្គ ទ ត់ ត្រាស់ ថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំង-ឡាយ បើ ដូ ច្នោះ សង្ឆ ចូរ ធ្វើ អញ្ជ ន ក ម្ម ដល់ ១ ទាយ ភិក្ខុ ចុះ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ អញ្ញតរយាបតា

(៤០៣) ឯវញ្ហេ បន ភិក្ខវេ អញ្ញតរោ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧនាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឆំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា ១ ១ ១

(៤១៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវធ្វើអព្ភានកម្មយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឆហើយធ្វើឧត្តរ-សង្គនៀងស្មាម្ខាងរួចសំពះជាតភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយហើយអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីទ្បើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទចាំងទុក ៥ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះសូមបញ្ជូន-បរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ៥ថ្ងៃ ។ សង្ឆបានឲ្យបញ្ជូនបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ៥ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទចាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះសូមការពាក្យមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទ ចាំងទុក ។ សង្ឆបានពាក្យខ្ញុំនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះនៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្តក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក

សញ្ជ្ញតនកំ សុក្ការសដ្ឋិ អប្ប្ដិ ច្ចនុ ្ទ សោ ្ យ ្ យ ្ ្ យ ្ ្ យ ្

ស្លុកវិសដ្ឋ តែមិនបានបិទចុះ ១ ១ ១

តស្ស មេ សង្ខ្យា អន្តរា ឯកាសា អាបត្តិយា សញ្ញ-
តនិកាយ សុក្ការិសដ្ឋិយា អប្ប្ដិច្ចន្ទាយ ឆារត្តំ មានត្តំ
អនាសិ ។ សោ បាំ ចិណ្ណមានត្តោ អញ្ញានារ្ហោ អន្តរ
ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ញ្ញតនិកំ សុក្ការិសដ្ឋិ អប្ប-
ដិច្ចន្ទិ សោ បាំ សង្ឆ្យ អន្តរ ឯកាសា អាបត្តិយា សញ្ញ-
តនិកាយ សុក្ការិសដ្ឋិយា អប្ប្ដិច្ចន្ទាយ ម្ហូលាយ ប្ដ-
ិកស្ស្ដ យ ។ ត ម ។ ។ ។

សម្ដេចយ្យ ១ ១ ១

(៤០៤) ឲ្យត្ថេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឆោ ញ្ញាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧទាយី ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋឺ បញ្ចាហប្ប្ដិច្ចន្ដ្ដ ០ សោ សង្ឆំ ឯកិស្ស អាបត្ដិយ. សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយ បញ្ចាហប្ប្ដិច្ចន្ដ្ដាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្ដិយ សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយ បញ្ចាហប្ប្ដិច្ចន្ដ្ដាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្ដោ អន្ដ្ដ ឯកំ អាបត្ដឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋឺ អប្ប្ដិច្ចន្ដ្ដ ០ សោ សង្ឆំ អន្ដ្ដ ឯកិស្ស អាបត្ដិយ សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយ អប្ប្ដិច្ចន្ដ្ដ-យ ម្ូលាយ បដិកស្ស្ដ ០ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧទាយ៉ិ ភិក្ខុ អន្ដ្ដ ឯកិស្ស អាបត្ដិយ សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយ អប្ប្ដិច្ចន្ដ្ដាយ ម្ូលាយ បដិកស្ស្ដ ។ សោ បរិវុត្ដ្ដបរិវាសោ មានត្ដ្ដារហោ អន្ដ្ដ ឯកំ អាបត្ដឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋឺ អប្ប្ដិច្ចន្ដ្ដ

(៤១៤) ត្រូវកំភ្លេចអ្នកធ្វើសប្រតិពលផ្ទៀងសង្ឆាថា បពិត្រព្រះសង្ឆ ដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតនុ ភាយិកិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករសដ្ឋិហើយបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ នុ ភាយិកិក្ខុនោះបានសូមបញ្ជូនបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏ចានឲ្យបញ្ជូនបរិវាស ដល់នុ ភាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ នុ ភាយិ-កិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក-ករសដ្ឋិ តែមិនបានបិទចាំងទុក នុ ភាយិកិក្ខុនោះបានសូមការពាក្យមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក-ករសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ សង្ឆក៏ចានពាក្យនុ ភាយិកិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ នុ ភាយិកិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករសដ្ឋិ តែមិនបាន

សោ សង្ឆំ អន្តរ ឋកិសា្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកា-
យ សុក្ការិសដ្ឋិយា អប្ប្ដិ ច្ចន្ថាយ មូលាយ បដិកស្ស្ដ
យាចិ ។ សង្ឆ ឧនាយ កិ ក្ខុ អន្តរ ឋកិសា្ស អា-
បត្តិយ សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិសដ្ឋិយ អប្ប្ដិ ច្ចន្ថាយ
មូលាយ បដិកស្ស្ដ ។ សោ បរិ ្ដ ្ដ ្ដ

បិទចាំងទុក ។ ទាយិកានោះបានសូមការពាក្យមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ សង្ឆក៏បានពាក្យ ។ ទាយិកានោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ ។ ទាយិកានោះបាននៅបរិវាសរួចហើយបានសូមមានត្ត ៦ ពត្រីនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិចាំង ៣ ។ សង្ឆក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ ពត្រីដល់ ។ ទាយិកានោះចំពោះអាបត្តិចាំង ៣ ។ ។ ទាយិកានោះកំពុងប្រព្រឹត្តមានត្តក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ តែមិនបានបិទចាំងទុក ។ ទាយិកានោះបានសូមការពាក្យមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ សង្ឆក៏បានពាក្យ ។ ទាយិកានោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ ។ ទាយិកានោះបានសូមមានត្ត ៦ ពត្រីនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ សង្ឆក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ ពត្រីដល់ ។ ទាយិកានោះចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ

អប្ដដិច្ចន្ដាយ ឆារត្ដំ មានត្ដំ អនាសិ ។ សោ ចិណ្ណមានត្ដោ អញ្ញានារបោ អន្ដរ ឯកំ អាបត្ដិ អាបជ្ជិ សញ្ជ្ញតនិកំ សុក្ការិសដ្ដិ អប្ដដិច្ចន្ដ្ដ ។ សោ សង្ឆ អន្ដរ ឯកិស្ស អាបត្ដិយា សញ្ជ្ញតនិកាយ សុក្ការិសដ្ដិយា អប្ដដិច្ចន្ដ្ដ-យ មូលាយ បដិកស្ស្ដ យាចិ ។ សង្ឆ ឧនាយ ភិក្ខុ អន្ដរ ឯកិស្ស អាបត្ដិយា សញ្ជ្ញតនិកាយ សុក្ការិសដ្ដិយា អប្ដដិច្ចន្ដ្ដ មូលាយ បដិកស្ស ។ សោ សង្ឆ អន្ដរ ឯកិស្ស អាបត្ដិយា សញ្ជ្ញតនិកាយ សុក្ការិសដ្ដិយា អប្ដដិច្ចន្ដ្ដ ឆារត្ដំ មានត្ដំ យាចិ ។ សង្ឆ ឧនាយ ភិក្ខុ អន្ដរ ឯកិស្ស អាបត្ដិយា សញ្ជ្ញតនិកាយ សុក្ការិសដ្ដិយា អប្ដដិច្ចន្ដ្ដ ឆារត្ដំ មានត្ដំ អនាសិ ។ សោ ចិណ្ណមានត្ដោ សង្ឆ អញ្ជ្ញនិ យាចតិ ។ យនិ សង្ឆ ... ។ ... ។ ... ។

ដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះបានសន្សំមានគ្គរួចហើយ
គួរដល់អញ្ជានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-
វិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទចាំងទុក ឧទាយិកិក្ខុនោះបានសូមការពាក្យមកជាក់
ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-
វិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ សង្ឆក៏បានពាក្យឧទាយិកិក្ខុមកជាក់
ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ការវិសដ្ឋិដែល
មិនបានបិទចាំងទុក ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះបានសូមមានត្ត ៦ ពាត្រីនឹងសង្ឆ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ការវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទ
ចាំងទុក ។ សង្ឆក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ ពាត្រីដល់ឧទាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១
ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ការវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទចាំងទុក ។ ឧទាយ
កិក្ខុនោះបានសន្សំមានគ្គរួចហើយ ឥឡូវមកសូមអញ្ជានកម្មនឹងសង្ឆ ។
បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគប្បីធ្វើអញ្ជានកម្មដល់ឧទាយិកិក្ខុ
ចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឆ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆ
ស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតឧទាយិកិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ការវិសដ្ឋិ
ហើយបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បេ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះបានសន្សំមានគ្គរួចហើយ
ឥឡូវមកសូមអញ្ជានកម្មនឹងសង្ឆ ។ សង្ឆក៏ធ្វើអញ្ជានកម្មដល់ឧទាយិកិក្ខុ ។

យស្ស យស្ស តោ ១មតិ ១ទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អញ្ញតរំ សោ ភុណ្ហាស្ស យស្ស ឧក្ខេមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្ប៊ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្ប៊ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ អត្ថិ តោ សង្ឆេ ១ទាយិ ភិក្ខុ ១មតិ សង្ឆស្ស តស្ម ភុណ្ហ៊ ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

(៤១៥) តេន ខោ បន សមយេន អាយស្ម ១-ទាយិ ឯកំ អាបត្តិ អាបន្ន ហោតិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ក៊ាសដ្ឋ៊ បក្ខ្ជ ដ្ឋ ។ សោ ភិក្ខូ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជ៊ សញ្ចេតនិកំ សុក្ក៊ាសដ្ឋ៊ បក្ខ្ជ ដ្ឋ ។ ១ ១ ១

អញ្ញានកម្មរបស់ឧទាយិភិក្ខុគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។បេ។ ឧទាយិភិក្ខុសង្ឆឹមបានធ្វើអញ្ញានកម្មរួចហើយ អញ្ញានកម្មនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំរឿងនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៤១៥) សម័យនោះឯង ឧទាយិដ៏មានអាយុត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទចាំងទុក ១ បក្ខ (ក្នុងវិ១) ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទចាំងទុក ១ បក្ខ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ពួកភិក្ខុនោះក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះគ្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះចូរសង្ឆឲ្យបក្ខបរិវាស (បរិវាសកន្ទរវិ) ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិមួយឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ១ បក្ខ ។

(៤០៦) ឯវញ្ហេ បន ភិក្ខវេ ធាតញ្ហេ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧធាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឆំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ការិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ ចារេ ១ ១ ១

(៤១៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅកសង្ឆហើយធ្វើឧត្តរាសង្គ ធ្វើនមស្សការ ថ្វាយបង្គំបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីទ្បើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករសដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន ខ្ញុំនោះសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្ករសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះសូមជាគំរប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគំរប់បីដងផង ។

(៤១៧) ភិក្ខុអកណ្ណាសប្រតិពលត្រូវផ្តឿងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករសដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិភិក្ខុនោះមកសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ បើកម្ម្ចានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគប្ប

សង្ខ្យ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា បក្ខ្យ្ យ ដ្ឋ ជ ញ្ញ យ បក្ខ-
ប្ប រិ ១ សំ ឧ ន ទ ១ ១ ១

ឲ្យបក្ខបរិវាសដល់ភិក្ខុ១ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋ ដែលបិទចាំងទុក ១ បក្ខចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឆ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋហើយបិទចាំងទុក ១ បក្ខ ។ ភិក្ខុនោះមកសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឆក៏ឲ្យបក្ខបរិវាសដល់ភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ១ បក្ខ ។ ការឲ្យបក្ខ-បរិវាសដល់ភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ១ បក្ខ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឆបានឲ្យបក្ខបរិវាសដល់ភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ

សុក្ការសដ្ឋិយា បក្ខេ ប្ដ ដ ច ឆ ជ ញ យ បក្ខេ ឋ ឌ ណ ធ ន ប ផ ព ភ ម តំ
ឆ ជ ឌ ឍ ណ ធ ន ប ផ ព ភ ម ឍ ណ ធ ន ប ផ ព ភ ម ណ ធ ន ប ផ ព ភ ម ធ ន ប ផ ព ភ ម ន ប ផ ព ភ ម ប ផ ព ភ ម ផ ព ភ ម ព ភ ម ភ ម

សញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនចាំងទុក ១ បក្ខហើយ ការឲ្យបក្ខបរិវាស នោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៤១៨) ឧទាយិកិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយមិនចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិ-កិក្ខុនោះបានប្រាប់ដល់ពួកកិក្ខុថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយមិនចាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនចាំងទុក ១ បក្ខ សង្ឆឲ្យបក្ខបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិ-សដ្ឋិដែលមិនចាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយមិនចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ កិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះចូរសង្ឆតាញ ឧទាយិកិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យសមោ-ធានបរិវាស (បរិវាសដែលប្រជុំអាបត្តិ) ចំពោះអាបត្តិទាំងដើមចុះ ។

(៤០៩) ឯវញ្ចេ បន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សិ-
តព្ពោ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឆំ ឧបសङ្ក-
មិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសङ្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ ចាវេ
ទ្ធិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស
វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិ-
កំ សុក្កវិសដ្ឋឺ បក្ខប្ឌដិច្ចនុ្ទ សោហំ សង្ឆំ ឯកិស្ស
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា បក្ខ-
ប្ឌដិច្ចនុ្ទយ បក្ខបរិវាសំ យាចឺ តស្ស មេ សង្ឆោ
ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា
បក្ខប្ឌដិច្ចនុ្ទយ បក្ខបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ
អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋឺ
បញ្ចាហប្ឌដិច្ចនុ្ទ សោហំ ភន្តេ សង្ឆំ អន្តរា ឯកិស្ស
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា បញ្ចាហ-
ប្ឌដិច្ចនុ្ទយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចាមីតិ ។
ទុតិយម្ឌិ យាចិតព្ពា តតិយម្ឌិ យាចិតព្ពា ។

សម្មុជ្ជយក្ខន្ធក ការសូមមូលាយបដិកស្សនា

(៤១៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រែវគាញ្ចុគាយ៉ាកិកុ្ខមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រែវចុគាយ៉ាកិកុ្ខនោះចូលទៅរកសង្ឆ ហើយដ្ងើចត្ត្ងាកសង្ត្ងគ្ងៃងស្ងាមាង ថ្ងាយបង្ខំបាគាកិកុ្ខចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្ងុយប្ងែហោងផ្ងងអញ្ជលីទ្ងៃងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្ត្ងែ ព្ងះសង្ឆដ៏ចំរើន ខ្ងុំត្ត្ងែវអាបត្តិ ១ ឈ្ងោះសញ្ជ្ងតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិហើយបិទចុាងទុក ១ បក្ខ ខ្ងុំនោះសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្ងោះសញ្ជ្ងតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិដែលបិទចុាងទុក ១ បក្ខ សង្ឆឲ្យបក្ខបរិវាសដល់ខ្ងុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្ងោះសញ្ជ្ងតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិដែលបិទចុាងទុក ១ បក្ខ ខ្ងុំនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្ត្ងែវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ងោះ ឈ្ងោះសញ្ជ្ងតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិហើយបិទចុាងទុក ៥ ថ្ងៃ បពិត្ត្ងែព្ងះសង្ឆដ៏ចំរើនខ្ងុំនោះសូមការគាញ្ជមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ងោះ ឈ្ងោះសញ្ជ្ងតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិដែលបិទចុាងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ត្ត្ងែវចុគាយ៉ាកិកុ្ខសូមជាគំរប់ពីដងផង សូមជាគំរប់ពីដងផង ។

(៤២០) ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឆេ ញ្ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧទាយី ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋឺ បក្ខមានដ្ឋិតេ សោ សង្ឆំ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេ-តនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា បក្ខមានដ្ឋាយ បក្ខមរាសំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា បក្ខមា-ដ្ឋាយ បក្ខមរាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋឺ បញ្ច-មានដ្ឋិតេ សោ សង្ឆំ អន្តរា ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា បញ្ចមានដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឆស្ស បត្តកល្លំ សង្ឆោ ឧទាយឺ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា បញ្ចមាន-ដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋឺ បក្ខមានដ្ឋិ-

(៤២០) ភិក្ខុអ្នកធ្វាសប្រតិពាលត្រូវផ្តៀងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទចាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឆក៏បានឲ្យបក្ខបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ១ បក្ខ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះសូមការពាក្យមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគប្បីពាញ្ញឧទាយិភិក្ខុមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ នេះជាពាក្យផ្តៀងសង្ឆ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទចាំងទុក ១ បក្ខ

សោ សន្ធ្យំ ឯកាសនេ អាបត្តិយា សញ្ជានាតិ
សុក្ការាសន្ធិយា បក្ខេ ឧប្ប ដ្ឋ ន្ត ្ យ ្ ។
ឧ ្ ។ ។ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធក មូលាយបដិកស្សនា

ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេ-
តនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឆក៏បានឲ្យបក្ខបរិវាស
ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទចាំង
ទុក ១ បក្ខ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឥឡូវ ឧទាយិភិក្ខុ
នោះសូមការពាញមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានពាញឧទាយិ-
ភិក្ខុ មកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេត-
និកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ការពាញឧទាយិភិក្ខុមកជាក់ក្នុ
មូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែល
បិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏
មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា
ទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ
ជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។ បេ ។
សង្ឆបានពាញឧទាយិភិក្ខុមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ

សញ្ជ្ញតនំ តាយ សុក្ការ៑ សដ្ឋ៑ យា បញ្ចាមាសដ្ឋ៑ ច ច ឆ្ឌ្ យ
ម្ហ៑ លាយ ១ យ តិ សង្ឆ៑ ស្ស ឥ ស្ស ១ ១ ១

ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃហើយ ការគោញនោះ
គាប់ចិត្តដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះចានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំ
សេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤២១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាស
ចំពោះអាបត្តិមុនយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយភិក្ខុនោះ
ចូលទៅកសង្ឆ ហើយផ្ទំឧត្តរាសង្គធ្វើស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំជាតភិក្ខុ
ចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា
បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ
ហើយបិទចាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១
ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ១ បក្ខ សង្ឆឲ្យបក្ខបរិ-
វាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចាំង
ទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋហើយបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះសូមការគោញមក
ជាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-

យ៉ាចីតំ ម៑ សង្ខ្យា អ្ន្ត ឯកិ សូ្ម អាបត្ដ្ដិយ៉ា សញ្ញ-
ត្ដ ិ្ការ សុ្ការ ិ្ការ ដ្ដ ិ្ការ ១ ១ ១

សុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចុងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឆាញ ខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលៈ-
បត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចុងទុក ៥ ថ្ងៃ បពិត្រ ព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន ខ្ញុំនោះមកសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចុងទុក ៥ ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិ ២ ដងដើម ។ ឧ១យ៉ាកិក្ខុ គប្ប៉ីសូមជាគំរប់ពីរដងផង គប្ប៉ីសូមជាគំរប់ប៉ីដងផង ។

(៤២២) ភិក្ខុអ្នកធ្វាសប្រតិពលគប្ប៉ីផ្ទ្ងៀងសង្ឆថា បពិត្រ ព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតឧ១យ៉ាកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋហ៊ីយបិទចុងទុក ១ បក្ខ ឧ១យ៉ាកិក្ខុនោះបានសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចុងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឆក៏បានឲ្យបក្ខបរិវាសដល់ឧ១យ៉ាកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចុងទុក ១ បក្ខ ។ ឧ១-យ៉ាកិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-

បញ្ចាមាឃដ្ឋនំ សោ សង្ឆំ អន្ធក ឯកិសក្ខ អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិសង្ខិយា បញ្ចាមាឃដ្ឋនាយ
ម្ហូលាយ បដិកស្ស យាចិ ។ សង្ឆ ឧទាយី ភិក្ខុ
អន្ធក ឯកិសក្ខ អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិ-
សង្ខិយា ពញ្ចាមាឃដ្ឋនាយ ម្ហូលាយ បដិកស្ស ។
សោ សង្ឆ អន្ធក ឯកិសក្ខ អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្ការិសង្ខិយា បញ្ចាមាឃដ្ឋនាយ ឃុរិមាយ អាបត្តិ**យោ**
សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឆស្ស បត្តកល្ល
សង្ឆ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្ធក ឯកិសក្ខ អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិសង្ខិយា បញ្ចាមាឃដ្ឋនាយ
ឃុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា
ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆ អយំ ឧទាយី
ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ការិសង្ខ
បក្ខមាឃដ្ឋនំ សោ សង្ឆំ ឯកិសក្ខ អាបត្តិយា សញ្ចេ-
តនិកាយ សុក្ការិសង្ខិយា បក្ខមាឃដ្ឋនាយ បក្ខមរិវាសំ
យាចិ ។ សង្ឆ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិសក្ខ

សុក្ខវិសដ្ឋហើយបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ទាយកិកានោះបានសូមការពាញមក ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានពាញ ។ ទាយកិកានោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ។ ទាយកិកានោះមកសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ ដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគប្បីឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ ។ ទាយកិកានោះចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឆ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិត ។ ទាយកិកានេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្ខវិសដ្ឋហើយបិទចាំងទុក ១ បក្ខ ។ ទាយកិកានោះបានសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឆក៏បានឲ្យបក្ខបរិវាសដល់ ។ ទាយកិកានោះចំពោះអាបត្តិ ១

អាបត្តិយា សញ្ជ្ញតនិកាយ សុក្ការិសង្ខ្យា បញ្ចាម-
ដិច្ចន្ធាយ បក្ខ្ជបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ
អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ជ្ញតនិកំ សុក្ការិសង្ខ្យំ
បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ធំ សោ សង្ឆ្យ អន្តរា ឯកិស្ស អាបត្តិយា
សញ្ជ្ញតនិកាយ សុក្ការិសង្ខ្យា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ធាយ
មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឆ្យ ឧនាយ ភិក្ខុ
អន្តរា ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ជ្ញតនិកាយ សុក្ការ-
ការិសង្ខ្យា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ធាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។
សោ សង្ឆ្យ អន្តរា ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ជ្ញតនិកាយ
សុក្ការិសង្ខ្យា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ធាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា
សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឆ្យ ឧនាយ ស្ស
ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ជ្ញតនិកាយ
សុក្ការិសង្ខ្យា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ធាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា
សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្ស ្ចយ ្ចតោ ១មតិ
ឧនាយ ស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្ស អាបត្តិយា
សញ្ជ្ញតនិកាយ សុក្ការិសង្ខ្យា បញ្ចាហប្ដដិច្ចន្ធាយ
បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសស្ស ឋានំ

ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ១ បក្ខ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ
កំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិ
ហើយបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ខុនោះបានសូមការពាញមកដាក់ក្នុង
មូលាបត្តិទឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិ
ដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានពាញឧទាយិកិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិដែលបិទចាំង
ទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះមកសូមសមោធានបរិវាសទឹងសង្ឆចំពោះ
អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ
ទឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ សង្ឆក៏បានឲ្យសមោធានបរិវាស ដល់
ឧទាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិដែល
បិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ទឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ការឲ្យសមោធានបរិវាស
ដល់ឧទាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិ
ដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ទឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម គាប់ចិត្តដល់លោក

សោ ឥុណ្ហាសុ យសុ ឧក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្ប៎ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្ប៎ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ ឥន្ទ្រោ សនេ្ធន ឧទាយិ សុ ភិក្ខុ នោ អន្ត្ពា ឯកិ សុ ១ អាបត្តិយា សញ្ជ្ញតនិ ១ យ សុ ១ ១ ១

ដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលទ្បើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះជាគំរប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឆបានឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ឧទាយិ-ភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ទ្ធ ចំពោះអាបត្តិទាងដើម ការឲ្យនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្ដីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៤២៣) ឧទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាងឡាយថា ម្ចាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទចាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះនៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្ដេច ។ ភិក្ខុទាងនោះក៏នាំយកសេចក្ដីនុ+ ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាលភិក្ខុទាងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឆធ្វើ

ឧធាយី ភិក្ខុ អន្ធកា ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ត្វា បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ ទេតុ ។

(២២៤) ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សិ-តព្ពោ ។ បេ ។

(២២៥) ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ អាតព្ពោ ។ បេ ។ ទេតិ ។ បេ ។ ឥធ ច ១ សង្ឆេន ឧធាយិ ១ ១ ១

ឧទាយិកិក្ខុមកដាក់កងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេ-តនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យសមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិទាងដើមចុះ ។

(៤២៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវមាញមកដាក់កងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។បេ។

(៤២៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិទាងដើមយ៉ាងនេះ ។បេ។ សង្ឆឲ្យ ។បេ។ សង្ឆបានឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិទាងដើម ការឲ្យសមោធានបរិវាសនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឆហើយ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឆស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៤២៦) ឧទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ពួកភិក្ខុថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក្ដវិសដ្ឋិ ហើយបិទចាំងទុក ១ បក្ខ ។បេ។ ខ្ញុំបាននៅបរិវាសរួចហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅត ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនុះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះចូរសង្ឆឲ្យមានត្ត ៦ ពាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ចុះ ។

(២២៧) ឯវញ្ចេ បន ភិក្ខវេ ធាតុ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧធាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឆំ ឧបសង្ក្រមិត្វា ឯកំសំ ឧត្ត-រាសង្គំ ការិត្វា ១ ១ ១

ទីឃយមកវគ្គ

(៤២៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិកភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឆ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គ ធ្វើនមស្ការ ម្ចាងថ្វាយបង្គំបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីធ្វើនមោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករិសដ្ឋិ ហើយបិទចាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ ឥឡូវមកសូមមានត្ត ៦ ពាត្រីនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិកភិក្ខុនោះត្រូវសូមជាគំរប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគំរប់បីដងផង ។

(៤២៨) ភិក្ខុអ្នកធ្វើសប្រតិពលត្រូវផ្តឿនសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករិសដ្ឋិ ហើយបិទចាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ ឥឡូវមកសូមមានត្ត ៦ ពាត្រីនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ បើកម្ម្ចានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆត្រូវឲ្យមានត្ត ៦ ពាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្តឿនសង្ឆ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករិសដ្ឋិ ហើយបិទចាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។

សោ ឬ ១ ១ ១

ឧទាយិកិក្ខុនោះបានទៅបរិភាសរួចហើយ មកសូមមានត្ត ៦ ពាត្រីនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិចាំង ៣ ។ សង្ឆក៏ឲ្យមានត្ត ៦ ពាត្រីដល់ឧទាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិចាំង ៣ ។ ការឲ្យមានត្ត ៦ ពាត្រីដល់ឧទាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិចាំង ៣ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់ពីដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឆបានឲ្យមានត្ត ៦ ពាត្រីដល់ឧទាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិចាំង ៣ ហើយ ការឲ្យមានត្តនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៤២៨) ឧទាយិកិក្ខុនោះកំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្លោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋហើយបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះបានប្រាប់ដល់ភិក្ខុចាំងឡាយថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្លោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋហើយបិទចាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះកំពុងប្រ-ព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្លោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋហើយបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រព្រឹត្តដូចម្តេច ។ ភិក្ខុចាំងនោះក៏នាំយក

ឯតមត្ថំ អាវេទេសុំ ។ តេនហ ភិក្ខវេ សង្ឆេ ឧនាយ ភិក្ខុំ អន្ធកេ ឯកាសេ អាបត្តិយា សញ្ជ្ញតនិ-
ការាយ សុក្ការសន្ធិយា បញ្ហាមាបាបនីយ ធម្មាយ
ឧដ្ឋាបេតុ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ឧនាយ ឧដ្ឋ-
ហាបេតព្ពោ ។ ។ ។

(៤៣០) ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ឧនាយ ឧដ្ឋ-
ហាបេតព្ពោ ។ ។ ។

(៤៣១) ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ឧនាយ ឧដ្ឋ-
ហាបេតព្ពោ ។ ។ ។

(៤៣២) ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ជានតា ជានតា ។ ។ ។

សេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះចូរសង្ឆាទាញ១ទាយកិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចិតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចុងទុក ៥ ថ្ងៃ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិទាងដើម ហើយសមឲ្យមានត្ត ៦ ត្រីចុះ ។

(៤៣០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ បេ ។

(៤៣១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិទាងដើមយ៉ាងនេះ ។ បេ ។

(៤៣២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឲ្យមានត្ត ៦ ត្រីយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ សង្ឆឲ្យ ។ បេ ។ សង្ឆបានឲ្យមានត្ត ៦ ត្រីដល់ទាយកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចិតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចុងទុក ៥ ថ្ងៃ ការឲ្យមានត្តនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឆហើយ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំរឿងនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៤៣៣) ទាយកិក្ខុនោះបានសន្សំមានត្តរួចហើយ គួរដល់អញ្ជនកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចិតនិកសុក្ខវិសដ្ឋហើយ បិទចុងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ទាយកិក្ខុនោះបានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា

ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋិ បក្ខ-ប្ឋដិច្ចន្ទ ។ បេ ។ សោបាំ ចិណ្ណមានត្តោ អញ្ញតរោ អន្ត្ត ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋិ បញ្ចាមាឬដ្ឋិ ១ ១ ១

ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករសដ្ឋហើយបិទចាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះសន្សំមានត្តរួចហើយ គួរដល់អញ្ជនកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករសដ្ឋហើយបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះចូរសង្ឆាទាញ ១ ទាយិកិកម្ម ១ ១ ១

សុក្ការសដ្ឋយា បញ្ចមាបត្តិដ្ឋាយ ជានាតុ មានតុ ១ មតំ សង្ឆស្ស តស្មា ភុណ្ណ ។ ឯវមេតំ ជានយាមិ ។

(៤៣៧) សោ ចិណ្ណមានត្តោ ភិក្ខូ អាវេសេ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តិ អាបត្តិ សញ្ជានាមិ សុក្ការសដ្ឋ បក្ខមានត្តំ ។ បេ ។ សោហំ ចិណ្ណមានត្តោ ភគវ ធុ ខោ មយា ឧដ្ឋិតមានត្តំ ។ ភេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថ អារេចេសុ ។ ភេនហ ភិក្ខវ សង្ឆ ឧនាយ ភិក្ខុ អញ្ជតុ ។

(៤៣៨) ឯវញ្ច បន ភិក្ខវ អញ្ជតព្ព ។ ភេន ភិក្ខវ ឧនាយ ភិក្ខុ សង្ឆ ឧបសង្ក្រមិត្ថ ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គ ការិត្ថ ជ្ជុ ជ្ជាន ភិក្ខូ ចាន ១ ១ ១

ការឲ្យមានគ្គនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឆហើយ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឆ
ស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៤៣៧) ១ តាយិកិក្ខុនោះបានសន្ធឹមានគ្គរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់
ពួកកិក្ខុថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋ
ហើយបិទាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះសន្ធឹមានគ្គរួចហើយ តើខ្ញុំត្រូ
ប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ កិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនុះក្រាបបង្គំទូល
ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ
បើដូច្នោះ ចូរសង្ឆធ្វើអញ្ជនកម្មដល់១ តាយិកិក្ខុចុះ ។

(៤៣៨) ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឲ្យអញ្ជនកម្មយ៉ាងនេះ ។
ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវ១ តាយិកិក្ខុនោះចូលទៅកសង្ឆហើយធ្វើ១ ត្ត-
សង្គ្ឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទកិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង
ផ្ទងអញ្ជលីទ្បើងពោលយ៉ាងនេះថា ឧបាលីត ព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១
ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋហើយបិទាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះសូមបក្ខ-
ឧបវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលមិទាំង

សង្ខ្យា ឯកាសត្ថ អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-
វិសដ្ឋិយា បត្ថប្ប្ដិច្ចន្ថាយ បត្ថបរិកាសំ អនាសំ
សោមាំ បរិវសន្ថោ អន្ថ្ក ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជ សញ្ចេ-
តនិកំ សុក្ក្ដវិសដ្ឋិ បញ្ចាហប្ប្ដិច្ចន្ថ្ដ សោមាំ សង្ឆ
អន្ថ្ក ឯកិសត្ថ អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក្ដវិ-
សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ប្ដិច្ចន្ថាយ ម្ហូលាយ បដិកស្ស្ដ
យាចិតាមំ សង្ឆ អន្ថ្ក ឯកិសត្ថ អាបត្តិយោ សញ្ចេត-
និកាយ សុក្ក្ដវិសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ប្ដិច្ចន្ថាយ ម្ហូលាយ
បដិកស្ស្ដ សោមាំ សង្ឆ អន្ថ្ក ឯកិសត្ថ អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក្ដវិសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ប្ដិច្ចន្ថ-
យ ម្ហូមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិកាសំ យាចិ
តស្ស ម សង្ឆ អន្ថ្ក ឯកិសត្ថ អាបត្តិយា សញ្ចេ-
តនិកាយ សុក្ក្ដវិសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ប្ដិច្ចន្ថាយ ម្ហូមា-
យ អាបត្តិយា សមោធានបរិកាសំ អនាសិ សោមាំ
បរិវុត្ថបរិកាសោ មានត្តារហោ អន្ថ្ក ឯកំ អាបត្តិ
អាបជ្ជ សញ្ចេតនិកំ សុក្ក្ដវិសដ្ឋ បញ្ចាហប្ប្ដិច្ចន្ថ
សោមាំ សង្ឆ អន្ថ្ក ឯកិសត្ថ អាបត្តិយា សញ្ចេត-

សម្ដេចយ្ជ្ជ ការសូមអញ្ជាន

ទុក ១ បក្ខ សង្ឆ ក៏ចានឲ្យបក្ខបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវ
អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋហើយបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ
ខ្ញុំនោះចានសូមការពាញមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិទ្ធ ១ សង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង
ចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឆក៏ចាន
ពាញខ្ញុំនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះចានសូមសមោធាន-
បរិវាសទ្ធ ១ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ
ដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ទ្ធ ១ ចំពោះអាបត្តិ ១ ខាងដើម សង្ឆក៏ចានឲ្យសមោ-
ធានបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក-
វិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ទ្ធ ១ ចំពោះអាបត្តិ ១ ខាងដើម ខ្ញុំនោះចានៅ
បរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេត-
និកសុក្ខវិសដ្ឋហើយបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះចានសូមការពាញមកជាក់
ក្នុងមូលាបត្តិទ្ធ ១ សង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-

ឯកាយ សុក្ការសដ្ឋយា បញ្ហាហប្ដដ្ឋាយ ម្ហូលាយ
បដិកស្ដ្ឋ យាចិ តំ ម សេ្ដ្ឋ អ្ដ្ឋ ឯកាស្ដ
អាបត្ដ្ដិយ សេ្ដ្ឋ ឯកាយ សុក្ការសដ្ឋយ បញ្ហាហ-
ប្ដដ្ឋាយ ម្ហូលាយ បដិកស្ដ្ឋ សោ ហ សេ្ដ្ឋ អ្ដ្ឋ
ឯកាស្ដ អាបត្ដ្ដិយ សេ្ដ្ឋ ឯកាយ សុក្ការសដ្ឋយ
បញ្ហាហប្ដដ្ឋាយ ម្ហ្ដ្ដ អាបត្ដ្ដិយ សេ្ដ្ឋ ឯ-
ការសំ យាចិ ឯ ម ម សេ្ដ្ឋ អ្ដ្ឋ ឯកាស្ដ
អាបត្ដ្ដិយ សេ្ដ្ឋ ឯកាយ សុក្ការសដ្ឋយ បញ្ហា-
ហប្ដដ្ឋាយ ម្ហ្ដ្ដ អាបត្ដ្ដិយ សេ្ដ្ឋ ឯ-
ការសំ អ ម ម ម

សុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក៥ថ្ងៃ សង្ឆបានតាញ ខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមួលៈ

បត្តិចំពោះអាបត្តិ១ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទចាំង

ទុក៥ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ១ក្នុង

ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ នឹងចំពោះ

អាបត្តិ ១ ទាងដើម សង្ឆក៏ចានឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះ

អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក៥ថ្ងៃ

នឹងចំពោះអាបត្តិទាងដើម ខ្ញុំនោះបានទៅបរិវាសរួចហើយ ក៏សូមមានត្ត

ជ ក្រនឹងសង្ឆទៀតចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ខ្ញុំនោះកំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត

ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទចាំង

ទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមការតាញមកដាក់ក្នុងមួលបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះ

អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ

ត ំ ម ំ សនេ្ធ អ ន្ត ក ឯ ក ិ ស ្ម ា អ ាបត្ដ ិ យ ា ស ញ ្ជ ូ ត ន ិ-
ការ យ ។ ស ុ ក ្ក ា ិ ស ដ ្ឋ ិ យ ា ។ ប ញ ្ជ ូ ហ ាម ្ម ដ ិ ច ្ច ន ្ទ ាយ ។ ម ូ ល ាយ
ប ដ ិ ក ាស ្ម ។ ស ោ ហ ំ ។ ស ន ្ធ ំ ។ អ ន ្ត ក ។ ឯ ក ិ ស ្ម ា ។ អ ាបត្ដ ិ យ ា
ស ញ ្ជ ូ ត ន ិ ការ យ ។ ស ុ ក ្ក ា ិ ស ដ ្ឋ ិ យ ា ។ ប ញ ្ជ ូ ហ ាម ្ម ដ ិ ច ្ច ន ្ទ ាយ
ប ុ រ ាមាយ ។ អ ាបត្ដ ិ យ ា ។ ស ោ ម ានន ប ា ា ។ ស ំ ។ យ ា ច ំ ។ ត ស ្ម ។ ម េ
ស នេ្ធ ។ អ ន ្ត ក ។ ឯ ក ិ ស ្ម ា ។ អ ាបត្ដ ិ យ ា ។ ស ញ ្ជ ូ ត ន ិ ការ យ ។
ស ុ ក ្ក ា ិ ស ដ ្ឋ ិ យ ា ។ ប ញ ្ជ ូ ហ ាម ្ម ដ ិ ច ្ច ន ្ទ ាយ ។ ប ុ រ ាមាយ ។ អ ាបត្ដ ិ-
យ ា ។ ស ោ ម ានន ប ា ា ។ ស ំ ។ អ ន ា ស ិ ។ ស ោ ហ ំ ។ ប ា ា ។ ត ្ត ប ា ា-
ស ោ ។ ស ន ្ធ ំ ។ អ ន ្ត ក ។ ឯ ក ិ ស ្ម ា ។ អ ាបត្ដ ិ យ ា ។ ស ញ ្ជ ូ-
ត ន ិ ការ យ ។ ស ុ ក ្ក ា ិ ស ដ ្ឋ ិ យ ា ។ ប ញ ្ជ ូ ហ ាម ្ម ដ ិ ច ្ច ន ្ទ ាយ ។ ន ារ ត ្ដ ំ
ម ាន ត ្ដ ំ ។ យ ា ច ំ ។ ត ស ្ម ។ ម េ ។ ស នេ្ធ ។ អ ន ្ត ក ។ ឯ ក ិ ស ្ម ា
អ ាបត្ដ ិ យ ា ។ ស ញ ្ជ ូ ត ន ិ ការ យ ។ ស ុ ក ្ក ា ិ ស ដ ្ឋ ិ យ ា ។ ប ញ ្ជ ូ-
ហ ាម ្ម ដ ិ ច ្ច ន ្ទ ាយ ។ ន ារ ត ្ដ ំ ។ ម ាន ត ្ដ ំ ។ អ ន ា ស ិ ។ ស ោ ហ ំ
ច ិ ណ ្ណ ។ ម ាន ត ្ដ ោ ។ អ ញ ្ញ ា ណ ារ ហ ោ ។ អ ន ្ត ក ។ ឯ ក ំ ។ អ ាបត្ដ ិ
អ ាបត្ដ ិ ។ ស ញ ្ជ ូ ត ន ិ ក ំ ។ ស ុ ក ្ក ា ិ ស ដ ្ឋ ិ ។ ប ញ ្ជ ូ ហ ាម ្ម ដ ិ ច ្ច ន ្ទ ំ
ស ោ ហ ំ ។ ស ន ្ធ ំ ។ អ ន ្ត ក ។ ឯ ក ិ ស ្ម ា ។ អ ាបត្ដ ិ យ ា ។ ស ញ ្ជ ូ ត ន ិ-
ការ យ ។ ស ុ ក ្ក ា ិ ស ដ ្ឋ ិ យ ា ។ ប ញ ្ជ ូ ហ ាម ្ម ដ ិ ច ្ច ន ្ទ ាយ ។ ម ូ ល ាយ

សម្ដេចយ្ជ្ជ្ជ ការសូមអញ្ជាតកម្ម

សង្ឆ ១ ១ ១

បដិកស្សនំ យាចឹ តំ ម៑ សង្ឆ្យ អន្ត្ពក ឯកាំសត្ត
អាបត្តិយា សញ្ជ្ញតនំកាយ សុក្ការ៉ាសដ្ឋិយា បញ្ជ្ញាមាប្ប-
ដ្ឋ្ជ្ជ្ជ្ជ ម្ជ្ជ្ជ បដិកស្ស ៑ សោហ៑ សង្ឆ្យ អន្ត្ពក
ឯកាំសត្ត អាបត្តិយា សញ្ជ្ញតនំកាយ សុក្ការ៉ាសដ្ឋិយា
បញ្ជ្ញាមាប្ប ដ្ឋ្ជ្ជ្ជ ម្ជ្ជ្ជ ២ ២ ២

សង្ឆ្យបានតាញ ខ្ញុំនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងបន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមសមោ-ធានបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងបន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខ-វិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម សង្ឆបានឲ្យស-មោធានបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងបន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ខ្ញុំនោះបាន នៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្តិ ៦ ក្រែនឹងសង្ឆ ដើម្បីតចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងបន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឆបាន ឲ្យមានត្តិ ៦ ក្រែដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងបន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន ខ្ញុំនោះបានសន្ធ ;

មានត្តិរួចហើយ ឥឡូវមកសូមអញ្ជនកម្មនឹងសង្ឆ ។ ១ ចាយ ភិក្ខុត្រូវសូម ជាគំរប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគំរប់បីដងផង ។

សមុច្ចយកូន្ធកេ អញ្ញាតំ

(៤៣៩) ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឆេ ញ្ញាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧទាយី ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋឺ បក្ខេ ១ ដ្ឋ ១ ១ សោ សង្ឆំ ឯកិសា អាបត្តិយា សញ្ចេ-តនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា បក្ខេ ១ ដ្ឋ ១ ១ ១

(៤៣៩) កិក្ខុអ្នកធ្វាសប្រតិពាលត្រូវផ្ទៀងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧ១យិកិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទចាំងទុក ១ បក្ខ ឧ១យិកិក្ខុនោះបានសូមបក្ខមានៈ១ សង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឆក៏ចានឲ្យបក្ខមានៈ១ សង្ឆក៏ចានឲ្យបក្ខមានៈ១ ចំពោះ អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ១ បក្ខ ។ ឧ១យិ-កិក្ខុនោះកំពុងនៅមានៈ១ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧ១យិកិក្ខុនោះបានសូមការ១ាញ១ាមក ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏ចានឲ្យ១ាញ១ាមកមក ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋ ដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧ១យិកិក្ខុនោះបានសូមសមោធានមានៈ១ សង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋ ដែលបិទ ចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិ១ាងដើម ។ សង្ឆក៏ចានឲ្យសមោធាន.

អន្តក ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-
សិដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឋុំមាយ អាបត្តិយា ស-
ម្ភោជនីយកំ អនាសិ ។ សោ ឋបិតមត្តកេ ហោ ។ ត្តា-
ហោ អន្តក ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ក-
សិដ្ឋិ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ ។ ត្តាហ្ យ អន្តក ឯកិស្ស
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក សិដ្ឋិយា បញ្ចាហ-
ប្បដិច្ឆន្នាយ ឋុំមាយ ។ ។ ។

បរិវាសដល់ភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិ-
សដ្ឋដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិ ១ ដើម ។ ភិក្ខុនោះបាន
ទៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្តកំ ១ ត្រាអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេ-
តនិកសុក្កវិសដ្ឋហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ភិក្ខុនោះបានសូមការពារ
មកដាក់ក្នុងមូលបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេត-
និកសុក្កវិសដ្ឋដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏ពារ ។ ភិក្ខុមកដាក់
ក្នុងមូលបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែល
បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ភិក្ខុនោះបានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឆ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលបិទបាំងទុក
៥ ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិ ១ ដើម ។ សង្ឆក៏បានឲ្យសមោធានបរិវាសដល់
ភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែល
បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិ ១ ដើម ។ ភិក្ខុនោះបាន ១ ទៅ

បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឆំ តិសន្ធ្ជ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ
យាចិ ។ សង្ឆោ ឧនាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិសន្ធ្ជ អាបត្តីនំ
ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរ
ឆកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ការិសជ្ជ បញ្ចា-
ហប្ឆដិច្ចន្ធ្ជ សោ សង្ឆំ អន្តរ ឆកិសន្ធ្ជ អាបត្តិយ
សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិសជ្ជិយ បញ្ចាហប្ឆដិច្ចន្ធ្ជ
មូលាយ បដិកស្ឆនំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧនាយ ភិក្ខុ
អន្តរ ឆកិសន្ធ្ជ អាបត្តិយ សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិ-
សជ្ជិយ បញ្ចាហប្ឆដិច្ចន្ធ្ជ មូលាយ បដិកស្ឆ ។
សោ សង្ឆ អន្តរ ឆកិសន្ធ្ជ អាបត្តិយ សញ្ចេតនិកា-
យ សុក្ការិសជ្ជិយ បញ្ចាហប្ឆដិច្ចន្ធ្ជ ឫមាយ
អាបត្តិយ សមោធានបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧនា-
យិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរ ឆកិសន្ធ្ជ អាបត្តិយ សញ្ចេតនិ-
កាយ សុក្ការិសជ្ជិយ បញ្ចាហប្ឆដិច្ចន្ធ្ជ ឫមាយ
អាបត្តិយ សមោធានបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ
បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឆ អន្តរ ឆកិសន្ធ្ជ អាបត្តិយ

បរិវាសរួចហើយ ក៏សូមមានត្ត ៦ ពត្រីនឹងសង្ឆទៀតចំពោះអាបត្តិ ១ ។ សង្ឆក៏ចានឲ្យមានត្ត ៦ ពត្រីដល់ ១ ភាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ។ ១ ភាយិ-
កិក្ខុ នោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិក-
ស្ដ្ដ្ដ

សញ្ញោតនំ ការយ សុក្ការ៑ សដ្ឋិយា បញ្ចហ ឬ ដ្ឋ ច ឆ ឬ ជ ១ ១ ១

ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆកំបានឲ្យ
មានត្ត ៦ ក្រ្ដីដល់ភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេត-
និកសុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ភិក្ខុនោះបានសន្សំមានត្ត
រួចហើយ គ្ងរដល់អញ្ជានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-
សុក្ខវិសដ្ឋហើយបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ភិក្ខុនោះបានសូមការពាញមក
ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-
សុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានពាញភិក្ខុមកដាក់
ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែល
បិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ភិក្ខុនោះបានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឆ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋដែលបិទចាំងទុក
៥ ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ សង្ឆក៏បានឲ្យសមោធានបរិវាស
ដល់ភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋ
ដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ភិក្ខុនោះ
បាននៅបរិវាសរួចហើយ ក៏បានសូមមានត្ត ៦ ក្រ្ដីនឹងសង្ឆទៀតចំពោះ

សមុច្ចយកន្ធកៈ អញ្ញាន

អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា បញ្ចាហ-
ប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧនាយិស្ស
ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្កវិសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ
អទាសិ ។ សោ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឆំ អញ្ញានំ យាចតិ ។
យទិ សង្ឆស្ស បត្តកល្លំ សង្ឆោ ឧនាយឺ ភិក្ខុ
អញ្ញាយ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ
អយំ ឧនាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ
សុក្កវិសដ្ឋឺ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ ។ បេ ។ សោ ចិណ្ណមានត្តោ
សង្ឆំ អញ្ញានំ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឧនាយឺ ភិក្ខុ
អញ្ញាតិ ។ យស្សាយស្សតោ ខមតិ ឧនាយិស្ស ភិក្ខុនោ
អញ្ញានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។
ទុតិយម្ឆិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ ततियम्पि ឯតមត្ថំ
វទាមិ ។ បេ ។ អញ្ញីតោ សង្ឆេន ឧនាយិ ភិក្ខុ ខមតិ
សង្ឆស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

សុក្កវិសដ្ឋិ សមត្ថា

សម្មុជ្ជយកម្មវិធី អញ្ជនកម្ម

អាបត្តិ ១ ក្នុងបន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ខវិសដ្ឋិដែលបិទចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆកំចានឲ្យមានត្ត ៦ ក ត្រឹមដល់ ១ ១ ១

(៤៤០) តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរេ ភិក្ខុ
សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទោសានំ
ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ ទ្វីហប្ប-
ដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ តីហប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ ចតូ
ហប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នា ឯកា
អាបត្តិ ឆាហប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ សត្តាហប្បដិច្ឆន្នា
ឯកា អាបត្តិ អដ្ឋាហប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ នវាហ-
ប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ ទសាហប្បដិច្ឆន្នា ។ សោ
ភិក្ខូ អាគតេ អាគតេ អាហ អាវុសោ សម្ពហុលា សង្ឆ-
ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហ-
ប្បដិច្ឆន្នា ។ បេ ។ ឯកា អាបត្តិ ទសាហប្បដិច្ឆន្នា
ឥមំ ខ្វ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្ពន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ
ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហ ភិក្ខវេ សង្ឆេ ឥស្ស
ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិ ទសាហប្បដិច្ឆន្នា
ឥស្ស អកេ្ខន សោ ជានមានស្ស ។

(៤៤១) ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ទាតព្ពោ ។ តេន
ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សង្ឆំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ

(៤៤០) សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ១ រូបត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ២ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៣ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៤ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៦ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៧ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៨ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៩ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ ។ ភិក្ខុនោះបានប្រាប់ដល់ភិក្ខុផងគ្នាថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនុះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណាដែលភិក្ខុនោះបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ សង្ឆមានត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ តាមដំណាប់(១)អាបត្តិនោះ ។

(៤៤១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឆហើយផ្ងើ១ភ្ពាសង្ឆ

---

១ គឺតាមចំនួនថ្ងៃដែលបិទក្រាយបង្ហស់ ។

ការ។ តេ ។ ១ ។ ១ ។ ១

សម្ដេចយ្ចទ្ធ ការឲ្យសមោធានបរិវាសតាមនវម្ដងអាបត្តិ

ដ្ឋៀងស្នាមានថ្វាយបង្គំជ្រាបពួកកត្ដ្ដ្ចាស់ ១ ១ ១

បរិវាសំ ទេតេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ
សង្ឆោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆ-
ាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ឯតា អាបត្តិ ឯតា-
ហត្ថដ្ឋិជ្ជ្ជ ។ បេ ។ ឯតា អាបត្តិ ទសាហត្ថដ្ឋិជ្ជ
សោ សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិ ទសាហ-
ត្ថដ្ឋិជ្ជ្ជ តស្ស អត្ថេន សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។
សង្ឆោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ យា
អាបត្តិ ទសាហត្ថដ្ឋិជ្ជ្ជ តស្ស អត្ថេន សមោធាន-
បរិវាសំ ទេតិ ។ យស្ស ១ យស្ស ២ ១ ១ ១

តាមដម្លៃអាបត្តិនោះចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឆ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ជ្ឈិតភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទចុំងុត ១ ថ្ងៃ ។បេ។ អាបត្តិ ១ បិទចុំងុត ១០ ថ្ងៃ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណាដែលបិទចុំងុត ១០ ថ្ងៃ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឆ តាមដម្លៃអាបត្តិនោះ។ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណាដែលបិទចុំងុត ១០ ថ្ងៃ សង្ឆឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមដម្លៃអាបត្តិនោះ ។ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណាដែលបិទចុំងុត ១០ ថ្ងៃ ការឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមដម្លៃអាបត្តិនោះ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។បេ។ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណាដែលបិទចុំងុត ១០ ថ្ងៃ សង្ឆបានឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុឈ្មោះដូច្នេះ តាមដម្លៃអាបត្តិនោះហើយ ការឲ្យសមោធានបរិវាសនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

សម្ចុយ្យបុគ្គលៈ អង្ខេន សមោធានបរិកាសកថា

[៤៤៣] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ សត្ថមុលា សង្ឆ្ជ្ជ ធិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជ្ជ ហោតិ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្ជដ្ជ្ជ ទ្ជ អាបត្តិយោ ទ្ជ្ជ-ហប្ជដ្ជ្ជ ១ តិ ១ ១ ១

សម្មុជ្ជយកូន្ទ្ធ ការឲ្យសមោធានបរិវាសតាមដម្លៃអាបត្តិ

(៤៤៣) សម័យនោះឯង ភិក្ខុ១រូបត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ១បិទបាំងពុក១ថ្ងៃ អាបត្តិ២បិទបាំងពុក២ថ្ងៃ អាបត្តិ៣ បិទបាំងពុក៣ថ្ងៃ អាបត្តិ៤បិទបាំងពុក៤ថ្ងៃ អាបត្តិ៥បិទបាំងពុក៥ថ្ងៃ អាបត្តិ៦បិទបាំងពុក៦ថ្ងៃ អាបត្តិ៧បិទបាំងពុក៧ថ្ងៃ អាបត្តិ ៨ បិទបាំងពុក៨ថ្ងៃ អាបត្តិ ៩ បិទបាំងពុក៩ថ្ងៃ អាបត្តិ១០បិទបាំងពុក១០ថ្ងៃ ។ ភិក្ខុនោះបានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ១បិទបាំងពុក១ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ១០ បិទបាំងពុក១០ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនុះ+ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណាដែលបិទបាំងពុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ សង្ឆមុជ្ជនឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ តាមដម្លៃអាបត្តិទាំងនោះចុះ ។

(៤៤៤), ឯវញ្ចេ បន ភិក្ខវេ ជានាតញ្ចេ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សង្ឆំ ឧបសង្ក្រមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ការិត្វា ។ បេ ។ ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិំ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ។ បេ ។ ទស អាបត្តិយោ ទសាហប្បដិច្ឆន្នាយោ សោហំ ភន្តេ សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិយោ សញ្ចិចប្បដិច្ឆន្នាយោ តាសំ អត្ថាយ សមោធានបរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្ចិ យាចិតព្ពោ តតិយម្ចិ. យាចិតព្ពោ ។

(៤៤ម) ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឆោ ញាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឥត្ថ្ថ-ន្នាមោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នា ។ បេ ។ ទស អាបត្តិយោ ទសាហប្បដិច្ឆន្នាយោ សោ សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិយោ សញ្ចិចប្បដិច្ឆន្នាយោ តាសំ អត្ថាយ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឆស្ស

(៤៤៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះចូលទៅកសង្ឆ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គឆៀងស្មាម្ខាង ។ បេ ។ រួចពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ ១០ បិទចាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណាដែលខ្ញុំបិទចាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ ខ្ញុំសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឆ តាមដម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះត្រូវសូមជាគំរប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគំរប់បីដងផង ។

(៤៤៥) ភិក្ខុអកង្ខាសប្រតិពលត្រូវឆ្លើងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ជ្ឈិតភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ ១០ បិទចាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិទាំងឡាយណាដែលបិទចាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឆ តាមដម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ ។ បើកមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ

ឧត្ដ្ដ្ដ ស្ដ្ដ ឧ្ដ្ដ ឧ្ដ្ដ ឧ្ដ្ដ ្ដ ្ដ

បណ្ដាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណាដែលភិក្ខុនោះបិទចាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ សង្ឆត្រូវឲ្យសមោធានបរិកាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមដម្លៃអាបត្តិទាំងនោះចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្ដែងសង្ឆ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទចាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ ១០ បិទចាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បណ្ដាអាបត្តិទាំងនោះ ពួកអាបត្តិណាដែលភិក្ខុនោះបិទចាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិកាសទ៏ងសង្ឆ តាមដម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ ។ បណ្ដាអាបត្តិទាំងនោះ ពួកអាបត្តិណាដែលភិក្ខុនោះបិទចាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ សង្ឆឲ្យសមោធានបរិ-កាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមដម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ ។ បណ្ដាអាបត្តិទាំងនោះ ពួកអាបត្តិណាដែលភិក្ខុនោះបិទចាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ ការឲ្យសមោធានបរិកាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមដម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះជាគំរប់ពីដងទីផង ។ បេ ។

តតិយម្ប៉ា ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ ឥធ្លោ សង្ខ្យេន
ឥត្ថ្ថាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិយោ
សញ្ចិចិ្ចប្ប ដិច្ចន្ថាយោ តាសំ អត្ថ្ថេ សមោធានបរិ-
ហ្ការោ ១ មតិ សង្ខ្យស្ស ឥស្ថ ត្ថ្ថ ។ ១ ។ ឯវ ម្ចេ ។
ណ្ណ ។ ១ ។

(៤៤៦) ឥធ ខោ ឧ ១ សមយេ ១ ១ ១ ១ ១ ១
ទ្ធ ១ ១ ១ ១ ១ ១

ខ្ញុំ្ញុ ១ ១ ១

ទ្ធ សន្ធ្ងាធ៌ិសេសា អាបត្ដ្ដិយោ អាបត្ដ្ដិ ទ្ធមាសប្ដ្ដ ដ្ដ-
ន្ធ្ងាយោ ឥស្ស ទេ ឯតនហោសិ អហំ ខោ ទ្ធ សន្ធ្ងាធ-
ិ-
សេសា អាបត្ដ្ដិយោ អាបត្ដ្ដិ ទ្ធមាសប្ដ្ដ ដ្ដ ន្ធ្ងាយោ យន្ធ-
ន្ធ្ងាហំ សន្ធ្ងំ ឯកិ ស្ស អាបត្ដ្ដិយ ទ្ធមាសប្ដ្ដ ដ្ដ ន្ធ្ងាយ
ទ្ធមាសបរិកិ ស យ ទ ទ ្ យ ្ ដ ្ ។ ។ ។

សម្ដីជួយកន្ទ្រក ការសូមទ្ធេមាសបរិវាស

ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ១ ១ អាត្មាអញក็មានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទ-ចាំងទុក ២ ១ ១ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្ធេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ១ចំ-ពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទចាំងទុក ២ ១ ១ ហើយអាត្មាអញក็ចាន់ សូមទ្ធេមាស-បរិវាសនឹងសង្ឆ១ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទចាំងទុក ២ ១ ១ សង្ឆក็ចាន់ឲ្យ ទ្ធេមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទចាំងទុក ២ ១ ១ ហើយ កាលបើអាត្មាអញកំពុងនៅបរិវាស ក็មានសេចក្ដីវាសចាប់ចុះស៊ីប (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្ធេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ១ចំ-ពោះអាបត្តិ ១ ១ ១

ឯតាសញ្ច អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្ទាយ ទ្វេមាស-
បរិវាសំ អនាសំ តស្ស មេ បរិវាសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ទិក្ខ្ចិ
អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេ-
មាសប្បដិច្ឆន្ទាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ
ទ្វេ សង្ឆាទិសេសេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្ប-
ដិច្ឆន្ទាយោ យន្នូនាហំ សង្ឆំ ឯតាសញ្ច អាបត្តិយា ទ្វេ-
មាសប្បដិច្ឆន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ
សង្ឆំ ឯតាសញ្ច អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្ទាយ ទ្វេ-
មាសបរិវាសំ យាចិ តស្ស មេ សង្ឆោ ឯតាសញ្ច
អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសំ
តស្ស មេ បរិវាសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ទិក្ខ្ចិ យន្នូនាហំ
សង្ឆំ ឥតរិសាយ្ចបិ អាបត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្ទាយ
ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ឥមំ ខ្ចុ ខោ មយា ឧដ-
ឧដ្ឋិតាតិ ។ តេ ឥមិ ភិក្ខ្ចូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុ ។
តេនហ ភិក្ខ្ចវេ សង្ឆោ ឥតរិ ភិក្ខ្ចុនោ ឥតរិសាយ្ចបិ
អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតុ ។

ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ កាលដែលខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្ដីខ្មាសចាបចុះស៊ីប (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញក៏មានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នេះមានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះបានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ សង្ឆក៏ឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ កាលខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏មានសេចក្ដីខ្មាសចាបចុះស៊ីប (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នេះមានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ? ភិក្ខុចាំងនោះក៏នាំយកសេចក្ដីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ? ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុចាំងឯ្ងយ បើដូច្នេះសង្ឆចូរឲ្យទ្វេមាស-បរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទចាំងទុក ២ ខែចុះ ?

(៤៤៧) ឯវញ្ចុ ឧត ភិក្ខវេ ធាតវោ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សង្ឆំ ឧបសង្ក្រមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ការិត្វា ។ បេ ។ ឯវមស្ស វចនីយោ អយំ ខ្លោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្ប-ដិច្ឆន្ទាយោ ឥស្ស មេ ឯតទហោសិ អយំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្ទា-យោ យន្នូនាហំ សង្ឆំ ឯកិស្ស អាបត្តិយា ទ្វេ-មាសប្បដិច្ឆន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឆំ ឯកិស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិំ ឥស្ស មេ សង្ឆោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ ឥស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឧក្ក្ឋិ អយំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្ប-ដិច្ឆន្ទាយោ ឥស្ស មេ ឯតទហោសិ អយំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្ទា-យោ យន្នូនាហំ សង្ឆំ ឯកិស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមាស-ប្បដិច្ឆន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឆ

សម្មុជ្ជយកូន្ទក ការឲ្យទ្វេមាសបរិវាស

(៤៤៧) ម្នាលតិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលតិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវតិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឆ ហើយផ្ងើ១ត្ត្ការសង្គ្គតៀងស្មាម្ខាង ។ បេ ។ រួចពោលយ៉ាងនេះថា ឯកាត្ត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ១ ១ ខ្ញុំនោះក៏មានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ១ ១ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទចាំងទុក ២ ១ ១ ខ្ញុំនោះក៏ចូនសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទចាំងទុក ២ ១ ១ សង្ឆក៏ចូនឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទចាំងទុក ២ ១ ១ កាលដែលខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏មានសេចក្ដីខ្មាសចាបចុះស៊ីប (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ១ ១ ខ្ញុំនោះក៏មានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ១ ១ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១

ឯកាសត្ថ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាស-
បរិវាសំ យាចិ តស្ស មេ សង្ឆោ ឯកាសត្ថ អាបត្តិយា
ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តស្ស
មេ បរិវាសន្តស្ស លទ្ធូនម្ហ ឧក្ខេបនីយកម្ម យទ្ធនាហ សង្ឆ
ឥតិសត្ថាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាស-
បរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោ ហ ភន្តេ សង្ឆ ឥតិសត្ថាបិ
អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-
ចាមីតិ ។ ទុតិយម្ម យាចិតព្ពោ តតិយម្ម យាចិតព្ពោ ។

[៤៤៨] ញត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឆេ
ញាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆ អយំ ឥត្ថន្ន-
មោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ
ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ តស្ស ឯតទហោសិ អហំ ខោ
ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្ប-
ដិច្ឆន្នាយោ យទ្ធនាហ សង្ឆ ឯកាសត្ថ អាបត្តិយា
ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។
សោ ហ សង្ឆ ឯកាសត្ថ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ
ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ ។ តស្ស សង្ឆ ឯកាសត្ថ

ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំក៏ចូលសូមទ្ទេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ សង្ឆក៏ចូលឲ្យទ្ទេមាសបរិវាសដល់ខ្ញុំចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ កាលដែលខ្ញុំកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្ដីខ្ជាសចាបចុះស៊ីប(ក្នុងចិត្ត)ថា បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្ទេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ១ទ្រឹត ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន ខ្ញុំសូមទ្ទេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ទ្រឹត ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះត្រូវសូមផាគំរប់ពីរដងផង ត្រូវសូមផាគំរប់បីដងផង ។

(៤៤ជ) ភិក្ខុអ្នកធ្លាស ប្រតិពាលត្រូវផ្ទ្ឆ៍ងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្ទេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះចូលសូមទ្ទេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆក៏ចូលឲ្យទ្ទេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ

សម្មុជ្ជយកូន្ត ការឲ្យទ្ធមាសបរិកាស

ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ កាលដែលកិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិកាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសចាបចុះស៊ីប (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្ធមាសបរិកាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញបានសូមទ្ធមាសបរិកាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆក៏បានឲ្យទ្ធមាសបរិកាសដល់អាត្មាអញចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ កាលដែលអាត្មាអញកំពុងនៅបរិកាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសចាបចុះស៊ីប (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្ធមាសបរិកាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ កិក្ខុនោះសូមទ្ធមាសបរិកាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ លើកមួយមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆត្រូវឲ្យទ្ធមាសបរិកាសដល់កិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឆ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ជ្រាតកិក្ខុនេះមាន

សង្ឆ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា
អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្ឆដ្ឋន្ធាយោ ។ តស្ស
ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ
អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្ឆដ្ឋន្ធាយោ យន្នូនាហំ សង្ឆំ
ឯកិស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្ឆដ្ឋន្ធាយ ទ្វេមាសបរិ-
វាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឆំ ឯកិស្ស អាបត្តិ-
យា ទ្វេមាសប្ឆដ្ឋន្ធាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ ។
តស្ស សង្ឆ ឯកិស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្ឆដ្ឋ-
ន្ធាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស
លទ្ធិធម្មោ ទ្វិក្ខត្តុំ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា
អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្ឆដ្ឋន្ធាយោ តស្ស មេ
ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ
អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្ឆដ្ឋន្ធាយោ យន្នូនាហំ សង្ឆំ ឯកិស្ស
អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្ឆដ្ឋន្ធាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-
ចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឆំ ឯកិស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្ឆ-
ដ្ឋន្ធាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ ។ តស្ស មេ សង្ឆ

ឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នេះមានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ ឥឡូវភិក្ខុនោះបានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ កាលដែលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ីប (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នេះមានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញ

សម្ដេចយ៉ាងនៃ ១២ មាសា ២រ៉ាស់ឥ

ឯកាសត្ថ អាបត្តិយា ទ្វេមាសញ្ចដ្ឌ្ឍាយ ទ្វេមាសបរ៉ាសំ អនាសំ ។ ឥស្ស ទេ ២រ៉ាសន្ត្ថ លជ្ជិនម្ហោ ជ ក្ខ្ញ ២ យន្ត្ថ ១ ២ សន្ធ្ យ ១ ២ ១ ២ ១ ២

ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទចុងទុក ២ ខែ ។ កាលដែលអាត្មាអញកំពុងនៅ
បរិវាស ក៏មានសេចក្ដីខ្ញុំសាបាបចុះស៊ីប (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះមានតែ
អាត្មាអញសូមទ្ធមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទចុងទុក
ទុក ២ ខែ ។ ឥឡូវកិត្តុនោះសូមទ្ធមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១
ទៀត ដែលបិទចុងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆក៏ចានឲ្យទ្ធមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុ
មានឈ្មោះដូច្នេះចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទចុងទុក ២ ខែ ។ ការឲ្យ
ទ្ធមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទ
ចុងទុក ២ ខែ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអា-
យុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ
លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះជា
គំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះជាគំរប់ពីដងផង ។ បេ ។ សង្ឆ
ចានឲ្យទ្ធមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែល
បិទចុងទុក ២ ខែហើយ ការឲ្យនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះ
ចានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្ដីនេះទុកដោយការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។
ម្ចាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ព្រោះ
អាស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

(៦៦៥) ៥ជ បន កំណ្ដៅ កំណ្ដ ទ្ធ សង្ឆ្ជ ធ ០ សសា
អាបត្ដ្ដ ០ យ ០ អាបជ្ជ ០ ត ០ ទ្ធ ០ មា ០ ០ ០

(៤៦៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆក៏ចានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ កាលដែលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ីប (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះក៏ចានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ សង្ឆក៏ចានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ កាលដែលអាត្មាអញនោះ

ឥស្ស យេ បរិសន្ត្ថ លជ្ជិនម្ទោ ជ ក្ខ្ម យន្ត្ថ ជ ម

ស ផ្ទ ឥតរិ ស្ស ម អ ម ត្ថ យ ទ្ធ ម ស ម ជ ជ ន ្ត ្ត ្ត

កំពុងនៅបរិវាសក៏មានសេចក្ដីភ្ញាសចាបចុះស៊ីប (ក្នុងចិត្ត)ថា បើដូច្នេះ មានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទចាំងទុក ២ វៃ ។ ភិក្ខុនោះសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទចាំងទុក ២ វៃ ។ សង្ឆក៏ចានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទចាំងទុក ២ វៃ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ វៃ ព្រោះអាស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

(៤៥០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ វៃ (ភិក្ខុនោះ) ដឹងអាបត្តិ ១ មិនដឹងអាបត្តិ ១ ។ ភិក្ខុនោះដឹងអាបត្តិណា ក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទចាំងទុក ២ វៃ ។ សង្ឆក៏ឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទចាំងទុក ២ វៃ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ស្រាប់តែដឹងអាបត្តិ ១ ទៀត ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ វៃ

ដ៏ច្ចន្ថាយោ ឯកំ អាបត្តឺ ជានំ ឯកំ អាបត្តឺ ន ជានំ
សោហំ សង្ឆំ យំ អាបត្តឺ ជានំ តស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមា-
សម្ឆដ៏ច្ចន្ថាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចឺ តស្ស មេ សង្ឆោ
តស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមាសម្ឆដ៏ច្ចន្ថាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ
អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ ឥតរំបិ អាបត្តឺ ជានាមិ
យន្ថ្ងនាហំ សង្ឆំ ឥតរិស្ស្ចាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសម្ឆ-
ដ៏ច្ចន្ថាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឆំ
ឥតរិស្ស្ចាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសម្ឆដ៏ច្ចន្ថាយ ទ្វេមាសប-
រិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ ឥតរិស្ស្ចាបិ អាបត្តិយា
ទ្វេមាសម្ឆដ៏ច្ចន្ថាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន
ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា ឥទ្ធ្ចាធ្ចាយ ទ្វ មាសា បរិវសិតព្ព ។

(៤៥ ១) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្ធ សង្ឆ្ចាទិសេសា
អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្ធ្ចាសម្ឆដ៏ច្ចន្ថាយោ ឯកំ អា
បត្តឺ ស្ចរតិ ឯកំ អាបត្តឺ ន ស្ចរតិ ។ សោ សង្ឆំ
យំ អាបត្តឺ ស្ចរតិ តស្ស អាបត្តិយា ទ្ធ្ចាសម្ឆដ៏ច្ចន្ថាយ
ទ្ធ្ចាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ តស្ស
អាបត្តិយា ទ្ធ្ចាសម្ឆដ៏ច្ចន្ថាយ ទ្ធ្ចាសបរិវាសំ ទេតិ ។

តែបានដំណ អាបត្តិ ១ មិនបានដំណ អាបត្តិ ១ អាត្មាអញនោះដំណ អាបត្តិណា ក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឆក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែហើយ អាត្មាអញនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ស្រាប់តែដំណ អាបត្តិ ១ ទៀត បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំ-ពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ព្រោះអាស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

(៤៥១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆ-ទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ (ភិក្ខុនោះ) រលឹកបានតែអាបត្តិ ១ អាបត្តិ ១ ទៀតរលឹកមិនបាន ។ ភិក្ខុនោះរលឹកបានអាបត្តិណា ក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆក៏ឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។

សោ បរិវិសន្តោ ឥតរម្ហា អាបត្តិ សរតិ ។ ឥស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកំ អាបត្តិ សរតិ ឯកំ អាបត្តិ ន សរតិ សោហំ សង្ឆំ យំ អាបត្តិ សរតិ ឥស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ឥស្ស មេ សង្ឆេ ឥស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្ប-ដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវិសន្តោ ឥតរម្ហា អាបត្តិ សរាមិ យន្ត្វាហំ សង្ឆំ ឥតរិស្ស្ជាមិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-ចេយ្យន្តិ ។ **សោ** សង្ឆំ ឥតរិស្ស្ជាមិ អាបត្តិយា ទ្វេ មាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ ឥស្ស សង្ឆេ ឥតរិស្ស្ជាមិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា ឥទុចា-ទាយ ទ្វេ មាសា បរិវិសិតព្ពា ។

(៤៥២) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឆាទិ-សេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកាយ អាបត្តិយា ឯកេ ទ្វេមតិកោ ឯកាយ អាបត្តិយា

សមុច្ចយក្ខន្ធក ភាគ១ ត្រូវនៅបរិវាសពីរខែ

ភិក្ខុនោះតំពុងនៅបរិវាសក៏ស្រាប់តែរលឹកឃើញអាបត្តិ ១ ទៀត ។ ភិក្ខុនោះ
មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះว่า អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយ
បិទចាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញរលឹកបានតែអាបត្តិ ១ អាបត្តិ ១ ទៀតរលឹកមិន
បាន អាត្មាអញនោះរលឹកបានអាបត្តិណា ក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ
ចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ សង្ឆក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាស
ដល់អាត្មាអញនោះចំពោះអាបត្តិនោះបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ អាត្មាអញនោះកំ-
តុងនៅបរិវាសក៏ស្រាប់តែរលឹកឃើញអាបត្តិ ១ ទៀត បើដូច្នោះមានតែអាត្ម
អញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទចាំងទុក
២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត
ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆក៏ឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះ
អាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខ
នោះនៅបរិវាស ២ ខែ ព្រោះអាស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

(៤៥២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆ-
ទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ឥតមានសង្ស័យទេ សង្ស័យ

រេមតំកោ ។ សោ សង្ឆ៎ យាយ អាបត្តិយា ឯ្ងមតំកោ
ឥសរ្ជ អាបត្តិយា ទ្ធេមាសម្ជដ្ឋ ទ្ធេមាសបរិកាសំ
យាចតិ ។ ឥសរ្ជ សង្ឆ ឥសរ្ជ អាបត្តិយា ទ្ធេមាស-
ម្ជដ្ឋ ទ្ធេមាសបរិកាសំ ទេតិ ។ សោ បរិសន្ត
ឥតរិសរ្ជ អាបត្តិយា ឯ្ងមតំកោ ហោតិ ។ ឥសរ្ជ
ឯ៎ ហោតិ អហ ខោ ទ្ធ សង្ឆ ឯ្ងសេសា អាបត្តិយោ
អាបជ្ជ ទ្ធេមាសម្ជដ្ឋ យោ ឯ្ងកាយ អាបត្តិយ
ឯ្ងមតំកោ ឯ្ងកាយ អាបត្តិយ រេមតំកោ សោ
សង្ឆ៎ យាយ អាបត្តិយ ឯ្ងមតំកោ ឥសរ្ជ អាបត្តិយ
ទ្ធេមាសម្ជដ្ឋ ទ្ធេមាសបរិកាសំ យាចិ ឥសរ្ជ ម
សង្ឆ ឥសរ្ជ អាបត្តិយ ទ្ធេមាសម្ជដ្ឋ ទ្ធេមា-
សបរិកាសំ អទាសិ សោ ហ៎ បរិសន្ត ឥតរិសរ្ជ
អាបត្តិយ ឯ្ងមតំកោ យ ទ្ធ ហ៎ សង្ឆ ឥតរិសរ្ជ
អាបត្តិយ ទ្ធេមាសម្ជដ្ឋ ទ្ធេមាសបរិកាសំ យា-
ចេយ្យ ។ សោ សង្ឆ ឥតរិសរ្ជ អាបត្តិយ
ទ្ធេមាសម្ជដ្ឋ ទ្ធេមាសបរិកាសំ យាចតិ ។

តែកន្ធ៍អាបត្តិ ១ ។ កិក្ខុនោះឥតមានសេចក្ដីសង្ស័យក្នុងអាបត្តិណា ក៏
សូមទ្ទូមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។
សង្ឆក៏ឲ្យទ្ទូមាសបរិវាសដល់កិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក
២ខែ ។ កិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ស្រាប់តែអស់សេចក្ដីសង្ស័យក្នុង
អាបត្តិ១ទៀត ។ កិក្ខុនោះមានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិ
សង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ឥតមានសង្ស័យទេ
សង្ស័យតែកន្ធ៍អាបត្តិ ១ អាត្មាអញឥតមានសេចក្ដីសង្ស័យក្នុងអាបត្តិណា
ក៏សូមទ្ទូមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ
សង្ឆក៏ចានឲ្យទ្ទូមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះចំពោះអាបត្តិនោះដែល
បិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ស្រាប់តែអស់សេចក្ដី
សង្ស័យក្នុងអាបត្តិ ១ ទៀត បើដូច្នេះមានតែអាត្មាអញសូមទ្ទូមាសបរិវាស
នឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កិក្ខុនោះក៏សូម
ទ្ទូមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។

តស្ស សង្ខ្យ ឥតរិសញ្ញបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្ដដិច្ច-
ន្ដាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា
ឥទ្ធាធ្ងាយ ទ្វេ មាសា បរិវសិតព្ពា ។

(៤ម៣) ១ធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ខ្យាធិសេសា
អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្ដដិច្ចន្ដាយោ ឯកា អាបត្ដិ
ជានប្ដដិច្ចន្ដា ឯកា អាបត្ដិ អជានប្ដដិច្ចន្ដា ។ សោ សង្ឆ
តាសំ អាបត្ដីនំ ទ្វេមាសប្ដដិច្ចន្ដានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-
ចតិ ។ ឥស្ស សង្ខ្យ តាសំ អាបត្ដីនំ ទ្វេមាសប្ដដិច្ចន្ដានំ
ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ ឥស្ស បរិវសន្ដស្ស អញ្ញា
ភិក្ខុ អាគច្ឆតិ ពហុស្ដ្ដតោ អាគតាគមោ ធម្ម្ធរោ
វិនយធរោ មាតិកាធរោ បណ្ដិតោ វិយត្ដោ មេធាវី លជ្ជី
កុក្ក្ដុច្ចកោ សិក្ខាកាមោ ។ សោ ឯវំ ១ទេតិ ១ អយំ
អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្ដោ ឥសិ ១ ១ ១

សង្ឆកំឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ព្រោះអាស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

(៤៥៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុដឹងហើយបិទចាំងទុក អាបត្តិ ១ ភិក្ខុមិនដឹងហើយបិទចាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិទាំងនោះដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆក៏ចានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃជាពហុស្សុត ចេះចាំគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត ឥតខ-ន្ធ៏ មានប្រាជ្ញា មានសេចក្ដីខ្មាសចាប ជាអ្នកមានសេចក្ដីរអែងនឹងធាន សេចក្ដីប្រាថ្នាទ្ធ្ងរសិក្ខា ចានមកដល់ ។ ភិក្ខុនោះក៏សួរយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិអ្វី នៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ពួកភិក្ខុនោះពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ តែអាបត្តិ ១ ភិក្ខុនោះដឹងហើយបិទចាំងទុក អ-បត្តិ ១ ភិក្ខុនោះមិនដឹងហើយបិទចាំងទុក ភិក្ខុនោះចានសូមទ្វេមាសបរិវាស

យាតិ តស្ស សង្ឆោ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្ឋដិច្ឆ្ចាទំ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តាយោ អយ៎ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបជ្ជោ តាសាយ៎ ភិក្ខុ បរិវសតិ ។ សោ ឯវ៎ រេតិ យាយ៎ អាវុសោ អាបត្តិ ជានប្ឋដិច្ឆ្ចា ឆម្ម៎ តិ តស្ស អាបត្តិយា បរិវាសទានំ ឆម្ម តា ១ ១ យ ច ១ ១ យ៎ អាវុសោ អាបត្តិ អជានប្ឋដិច្ឆ្ចា អឆម្ម៎ តិ តស្ស អាបត្តិយ បរិវាសទានំ អឆម្ម តា ១ ១ ១

ន៏ដ៏សង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ១ ១

រ៉ាយត្ថោ មេធាវី លជ្ជី ក្ុក្ុច្ចវោ សិក្ខាការមោ ។
សោ ឯវំ វទេតិ ១ ១ អយ៎ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបត្តោ
ការិ ១ ១ ១

សមុច្ចយក្ខន្ធក ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត

ផ្ទាល់ដៃ មានប្រាជ្ញា ជាអ្នកមានសេចក្តីខ្មាសបាប ជាអ្នកមានសេចក្តីរអែងនឹងមានសេចក្តីប្រាថ្នាន្យូវសិក្ខា ចូលមកដល់ ។ ភិក្ខុនោះសួរយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិអ្វី ភិក្ខុនោះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ពួកភិក្ខុនោះពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិ-សេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនោះលើកបានហើយបិទចាំងទុក អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនោះលើកមិនបានហើយបិទចាំងទុក ភិក្ខុនោះបានសូមទ្វេ-មាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិទាំងនោះដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ សង្ឆក៏ចានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ ឥឡូវនេះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ អាបត្តិណាដែលភិក្ខុលើកបានហើយបិទចាំងទុក ការឲ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះ ឈ្មោះថាប្រកបដោយធម៌ ដុះឡើងតាមសការធម៌ ម្នាលអាវុសោ ម្យ៉ាងទៀតអាបត្តិណាដែលភិក្ខុលើកមិនបានហើយបិទចាំងទុក ការឲ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះ ឈ្មោះថាមិនប្រកបដោយធម៌ មិនដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសការធម៌ ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានត្តចំពោះអាបត្តិនេះឯង ។

[៦៥៥] ១ឆ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្ឋដិច្ឆន្នាយោ ឯកា អាបត្តិ ឯកាទិតិកប្ឋដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ ឯមតិកប្ឋដិច្ឆន្នា ។ សោ សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្ឋដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ឆ សង្ឆោ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្ឋដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ឆ បរិវសន្តស្ឆ អញ្ញោ ភិក្ខុ អាគচ্ছតិ ពហុស្ឆុតោ អាគតាគមោ ធម្មធរោ វិនយធរោ មាតិកាធរោ បណ្ឌិ. តោ វិយត្តោ មេធាវី លជ្ជី ភិក្ខុ ភិក្ខុនូបោ សិក្ខាកামো ។ សោ ឯវំ វទេតិ ភិ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ ភិសឆ្ឆយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។ តេ ឯវំ វទន្តិ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្ឋដិច្ឆន្នាយោ ឯកា អាបត្តិ ឯកាទិតិកប្ឋដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ ឯមតិកប្ឋដិច្ឆន្នា សោ សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្ឋដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ

(៤៥៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ០ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុឥតមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយបិទចាំងទុក អាបត្តិ ១ ភិក្ខុមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទចាំងទុក ។ ឥឡូវភិក្ខុនោះសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិទាំងនោះដែលបិទចាំងទុក ២ ០ ។ សង្ឆក៏ចានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះដែលបិទចាំងទុក ២ ០ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃជាពហុស្សុត ចេះចាំក្នុងគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម្ម ទ្រទ្រង់វិនិយ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត ឥតរៃ មានប្រាជ្ញា ជាអ្នកមានសេចក្តីខ្មាសបាប ជាអ្នកមានសេចក្តីរវីរវាយ ទ១ មានសេចក្តីប្រាថ្នាទ្រៃសិក្ខាបានមកដល់ ។ ភិក្ខុនោះសួរយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិអ្វី ភិក្ខុនេះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ពួកភិក្ខុនោះពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ០ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនោះឥតមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទចាំងទុក អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទចាំងទុក ភិក្ខុនោះសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិទាំងនោះដែលបិទចាំងទុក ២ ០

ឥស្ស សង្ឆ្ល តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្ជដិច្ឆ្ជានំ ទ្វេមាសបរិកាសំ អនាសិ តាយោ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្ជោ តាសាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។ សោ ឯវំ វត្តេតិ យាយំ អាវុសោ អាបត្តិ ឯ្ងមតិកាប្ជដិច្ឆ្ជា ឆម្ជ្ជកំ ឥស្ស អាបត្តិយា បរិកាសនានំ ឆឬតា ១ ១ យ ១ ១ ១

សមុច្ចយក្ខន្ធ សង្ឆត្រ្ទ្ធៃឲ្យមានបរិវាសដល់ភិក្ខុ

សង្ឆកំបានឲ្យទ្វេមានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិចាំងនោះដែលបិទ
ចាំងទុក ២ ខែ ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិចាំងនោះ ឥឡូវភិក្ខុនេះ
នៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិចាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាល
អាវុសោ អាបត្តិណាដែលភិក្ខុគ្មានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទចាំងទុក ការ
ឲ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះឈ្មោះថាប្រកបដោយធម្មដុះដូរ្ទ៍ងតាមសការ-
ធម្ម ម្នាលអាវុសោ ម្យ៉ាងទៀត អាបត្តិណាដែលភិក្ខុមានសេចក្តីសង្ស័យ
ហើយបិទចាំងទុក ការឲ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះឈ្មោះថាមិនប្រកប
ដោយធម្ម មិនបានដុះដូរ្ទ៍ង ព្រោះមិនត្រូវតាមសការធម្ម ម្នាលអាវុសោ
ភិក្ខុគួរដល់មានត្តចំពោះអាបត្តិនេះឯង ។

(៤៥៦) សម័យនោះ ភិក្ខុ ១ រូបត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២
ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មា
អញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ
មានតែអាត្មាអញសូមឯកមានបរិវាស (បរិវាស ១ ខែ) ទ៏ងសង្ឆ
ចំពោះអាបត្តិចាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមឯក-
មានបរិវាសទ៏ងសង្ឆចំពោះអាបត្តិចាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។
សង្ឆក៏ឲ្យឯកមានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិចាំង ២ ដែលបិទ
ចាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅមានបរិវាសក៏មានសេចក្តីភ្ញាស

ឥក្ខាមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ
អាបជ្ជិំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឥស្ស មេ ឯតទហោសិ
អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិំ
ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ
ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោ-
ហំ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមា-
សបរិវាសំ យាចិ ឥស្ស មេ សង្ឆេ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ
ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ អទាសិ ឥស្ស
មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជីនម្ហោ ឥក្ខាមិ យន្នូនាហំ សង្ឆំ
ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្ឃ មាសបរិវ-
សំ(១) យាចេយ្យន្តិ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ
ខោ អាវុសោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិំ
ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឥស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ
ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិំ ទ្វេមា-
សប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេ-
មាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ

---

១ ម. ឥតរម្ឃ មាសំ បរិវាសំ ។

ចាបចុះស៊ីប (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយចំនួនចាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយចំនួនចាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឆប់ចំពោះអាបត្តិចាំង ២ ដែលចិនចាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះក៏ចានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឆប់ចំពោះអាបត្តិចាំង ២ ដែលចិនចាំងទុក ២ ខែ សង្ឆក៏ចានឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះចំពោះអាបត្តិចាំង ២ ដែលចិនចាំងទុក ២ ខែ កាលអាត្មាអញនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏មានសេចក្តីខ្ជាសចាបចុះស៊ីប (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមមាសបរិវាស ១ ទៀតនឹងសង្ឆប់ចំពោះអាបត្តិចាំង ២ ដែលចិនចាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះចានប្រាប់ដល់ភិក្ខុចាំងឡាយថា ម្ចាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយចិនចាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិ-សេស ២ ហើយចិនចាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមឯកមាស-បរិវាសនឹងសង្ឆប់ចំពោះអាបត្តិចាំង ២ ដែលចិនចាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះក៏ចាន

សង្ខ្យ ទ្វិន្ទ្ធ អាបត្តិ ទ្វេមាសប្ដដ្ឋ ១ ១ ១

សម្មុជ្ជយាគ្គ្ធ មាសបរិវាសសង្ឆ ត្រូវឲ្យផ្ទាល់ភិក្ខុ

សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ២ ដែលបិទ ២ ខែ
សង្ឆក៏ចានឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់ខ្ញុំ ចំពោះអាបត្តិ ២ ដែលបិទ
ចាំ ២ ខែ ខ្ញុំ ក៏ពុធ ១ ១ ១

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

(៤៥៧) ឬវាញ្ច បន កិត្តេវ ឧតាតញ្ចេ ។ តេន
កិត្តេវ កិត្តនា សង្ឆំ ឧបសង្ក្រមិត្វា ឯកមន្តំ ឧត្តរាសង្គំ
ករិត្វា ១ឆ្ឆាន្ត កិត្ត្ជ ១ ១ ១

នៃយបិដក ចុល្លវគ្គ

(៤៥៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឆ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គធ្វើនមស្សការ ចាប់ជង្គង់ចាក់ដៃ ១ ១ ១

សោហំ សង្ខ្យ ទ្ធ្ធ អាបត្ដ្ដ ១ ទ្ធ្ធ ១ ១ ១

ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះក៏ចានសូមឯកមានបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះ
អាបត្តិចាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ សង្ឆក៏ចានឲ្យឯកមានបរិវាសដល់ខ្ញុំ
នោះចំពោះអាបត្តិចាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ កាលខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិ-
វាសក៏មានសេចក្ដីខ្ជាសចាបចុះស្ងប (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះមានតែអាត្ម
អញសូមមានបរិវាស ១ ខ្ទៀតនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិចាំង ២ ដែលបិទ
ចាំងទុក ២ ខែ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន ឥឡូវខ្ញុំនោះសូមមានបរិវាស ១ ខ្ទៀត
នឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិចាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះត្រូវសូម
ជាគំរប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគំរប់បីដងផង ។

(៤៥៨) ភិក្ខុអ្នកធ្ងាសប្រតិពាលត្រូវផ្ទ្ងៀងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆ
ដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆា-
ទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏មានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា
អាត្ម អញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ
មានតែអាត្ម អញសូមឯកមានបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិចាំង ២ ដែល
បិទចាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏ចានសូមឯកមានបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះ

អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចិ ។
តស្ស សង្ឆោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ
ឯកមាសបរិវាសំ អទាសិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស
លជ្ជិធម្មោ ឧក្កមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អា-
បត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯត-
ទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ
អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ
អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យា-
ចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆ-
ន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចិ តស្ស មេ សង្ឆោ ទ្វិន្នំ
អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ អទាសិ
តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឧក្កមិ យន្នូនាហំ
សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្ជ មាស-
បរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមា-
សប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្ជ មាសបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ
សង្ឆស្ស បត្តកល្លំ សង្ឆោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ

អាបត្តិ១ ២ ដែលបិទ១ ២ ១ ២ ១ ២

ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្ប៉ា មាសបរិ-
ឯសំ ឧនេយ្ យ ។ ឯសា ញ្ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ
សង្ឆោ អយំ ឥត្ថន្ថាមោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា
អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ តស្ស
ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ
អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្ន្ជនាហំ សង្ឆ ទ្វិន្នំ
អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិឯសំ យា-
ចេយ្ យ ន្តិ ។ សោ សង្ឆ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ច-
ន្នានំ ឯកមាសបរិឯសំ យាចិ ។ តស្ស សង្ឆ ទ្វិន្នំ អា-
បត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិឯសំ អទាសិ ។
តស្ស បរិសន្ត្ថស្ស លជ្ជិនោ ឧក្ក្ជ្ជ ។ អហំ ខោ ទ្វេ
សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្ន-
យោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា
អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្ន្ជនាហំ
សង្ឆ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាស-
បរិឯសំ យាចេយ្ យ ន្តិ សោហំ សង្ឆ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ
ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិឯសំ យាចិ តស្ស មេ

សម្ដេចយ្ជនៃ ការឲ្យមាសបរិវាស

អាបត្តិចាំង២ដែលបិទចាំងទុក២ខែចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឆ ។ បពិត្រ
ព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នេះត្រូវអា-
បត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏មានសេចក្ដី
ត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក
២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអា-
បត្តិចាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏ចានសូមឯកមាសបរិវាស
នឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិចាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆក៏ចានឲ្យ
ឯកមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិចាំង២ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។
កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏មានសេចក្ដីខ្ជាសចាបចុះស៊ីប (ក្នុងចិត្ត) ថា
អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញ
នោះក៏មានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២
ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមឯកមាសបរិវាស
នឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិចាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះក៏ចាន
សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិចាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ

សង្ឆ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្ដដិច្ចន្ដានំ ឯកមាស-
បរិវាសំ អទាសិ ។ តស្ស មេ បរិវាសន្ដស្ស លជ្ជីធម្មោ
ឧក្ខិត្ដ យន្ដ្ដ ។ ។ សង្ឆ ទ្វិន្នំ អាបត្ដីនំ ទ្វេមាសប្ដ-
ដិច្ចន្ដានំ ឥតរម្ដ មាសបរិវាសំ យាចេយ្ដ ។ ។ ។ ។
សង្ឆ ទ្វិន្នំ អាបត្ដីនំ ទ្វេមាសប្ដដិច្ចន្ដានំ ឥតរម្ដ
មាសបរិវាសំ យាចតិ ។ ។ ។ ។

សង្ឆ៑ក៏ជានឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញ្ជ្ញានោះចំពោះអាបត្តិ ២ ដែលបិទ ២ ២ ២

(៤៥៨) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេ-យ្យន្តិ ។ សោ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមតិ[1] អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្ន-យោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេ-សា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនា-ហំ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមា-សបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចិ តស្ស មេ សង្ឆោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាស.

---

១ ម. ឱក្ខមតិ ។

សម្មុជ្ជយកន្ធក ភិក្ខុត្រូវនៅបរិវាសពីរខែ

(៤៥៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញបានត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះគួរតែអាត្មាអញសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆក៏ឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង២ដែលបិទបាំងទុក២ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស សេចក្តីខ្ជាសចាបក៏ចុះស៊ីប(ក្នុងចិត្ត)ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆ-ទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះគួរតែអាត្មាអញសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិទាំងពីរដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឆក៏បានឲ្យឯកមាស-បរិវាសដល់អាត្មាអញនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ

បរិវាសំ អនាសំ តស្ស ទេ បរិសន្ធស្ស លជ្ជិនោ ឯ
ក្ខ្ចមិ យន្ទ្ធនាបាំ សង្ឆ ទ្ធ្ទ អាបត្តិ ទ្ធ ទ្ធ ទ្ធ

កាលអាត្មាអញនោះកំពុងនៅបរិវាស សេចក្តីខ្ញុំសុបាបកំចុះស៊ីប (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះគួរតែអាត្មាអញសូមមាសបរិវាស ១ ទៀតនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិតាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះកំសូមមាសបរិវាស ១ ទៀតនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិតាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆកំឲ្យមាសបរិវាស ១ ទៀតដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិតាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ដោយរាប់យកខែខាងដើមផង ។

(៤៦០) ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ តែភិក្ខុនោះដឹង ១ ខែ មិនដឹង ១ ខែ ។ ភិក្ខុនោះដឹងខែណា កំសូមបរិវាសខែនោះនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិតាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះដឹងខែណា សង្ឆកំឲ្យបរិវាសខែនោះដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិតាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ស្រាប់តែដឹង ១ ខែទៀត ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ តែថាបានដឹង ១ ខែ មិនបានដឹង ១ ខែ អាត្មាអញនោះបានដឹងខែណា កំសូម

អាបត្តិ១ ១ ១ មាសបដិច្ឆន្ន១ យ១ មាស១ ជាន១ ត១ មាស១ ២ រ៉ាស១ យាច១ ១ ១

បរិវាស ១ ខែ នោះនឹងសង្ឆៃចំពោះអាបត្តិចាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញបានដឹងខែណា សង្ឆៃបានឲ្យបរិវាស ១ ខែនោះដល់អាត្មាអញ នោះចំពោះអាបត្តិចាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ អាត្មាអញនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ស្រាប់តែដឹងខែ ១ ទៀត បើដូច្នោះគួរតែអាត្មាអញសូមមាសបរិ-វាស ១ ខែទៀតនឹងសង្ឆៃចំពោះអាបត្តិចាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមមាសបរិវាស ១ ទៀតនឹងសង្ឆៃចំពោះអាបត្តិចាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆៃក៏ឲ្យមាសបរិវាស ១ ទៀតដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិចាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែដោយរាប់យកខែខាងដើមផង ។

(៤៦១) ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ តែរលឹកឃើញ ១ ខែ រលឹកមិនឃើញ ១ ខែ ។ ភិក្ខុនោះរលឹកឃើញខែណា ក៏សូមបរិវាស ១ ខែនោះនឹងសង្ឆៃចំពោះអាបត្តិចាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុរលឹកឃើញខែណា សង្ឆៃក៏ឲ្យបរិវាស ១ ខែនោះដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិចាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ស្រាប់តែរលឹកឃើញ

៣៧០

វិនយបិដក ១ ១ ១

១ខែទៀត ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិ
សង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ តែបានរលឹកឃើញ ១ ខែ រលឹក
មិនឃើញ ១ ខែ អាត្មាអញនោះរលឹកឃើញខែណា ក៏សូមបរិវាស ១ ខែ
នោះនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិចាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញរលឹក
ឃើញខែណា សង្ឆក៏ចានឲ្យបរិវាស ១ ខែនោះដល់អាត្មាអញនោះចំពោះ
អាបត្តិចាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏
ស្រាប់តែរលឹកឃើញ ១ ខែទៀត បើដូច្នោះគួរតែអាត្មាអញសូមបរិវាស ១ ខែ
ទៀតនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិចាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏សូម
បរិវាស ១ ខែទៀតនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិចាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។
សង្ឆក៏ចានឲ្យបរិវាស ១ ខែទៀត ដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិចាំង ២ ដែល
បិទចាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ
ដោយពាក់យកខែខាងដើមផង ។

(៤៦២) ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆ-
ទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ តែឥតមានសេចក្តីសង្ស័យ ១ ខែ
មានសេចក្តីសង្ស័យ ១ ខែ ។ ភិក្ខុនោះឥតមានសេចក្តីសង្ស័យខែណា

តំ មាសំ បរិវិសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ ទ្វិន្នំ
អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ ឯកេ្ខមតិ្ថ
តំ មាសំ បរិវិសំ ទេតិ ។ សោ បរិវិសេ្ឆ ឥតរម្ប
មាសំ ឯកេ្ខមតិ្ថ ហោតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ
អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ
ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកំ មាសំ ឯកេ្ខមតិ្ថ ឯកំ
មាសំ ឯមតិ្ថ សោ តំ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ
ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ ឯកេ្ខមតិ្ថ តំ មាសំ
បរិវិសំ យាចិ តស្ស ឯ សង្ឆោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ
ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ ឯកេ្ខមតិ្ថ តំ មាសំ
បរិវិសំ អទាសិ សោ តំ បរិវិសេ្ឆ ឥតរម្ប មាសំ
ឯកេ្ខមតិ្ថ យន្ទូនាហំ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមា-
សប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្ប មាសបរិវិសំ យាចេយ្យន្តិ ។
សោ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្ប
មាសបរិវិសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ
ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្ប មាសបរិវិសំ ទេតិ ។ តេន
ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា បុរិមំ ឧចាតាយ ទ្វេ មាសា បរិវិសិតញ្ច ។

ក៏សូមបរិវាស ១ ខែនោះនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិចាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ កិក្ខុនោះឥតមានសេចក្តីសង្ស័យខែណា សង្ឆក៏ឲ្យបរិវាស ១ ខែ នោះដល់កិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិចាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ កិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាសក៏ស្រាប់តែមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងខែ ១ ទៀត ។ កិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយ បិទចាំងទុក ២ ខែ តែឥតមានសេចក្តីសង្ស័យ ១ ខែ មានសេចក្តីសង្ស័យ ១ ខែ អាត្មាអញនោះឥតមានសេចក្តីសង្ស័យខែណា ក៏សូមបរិវាស ១ ខែ នោះនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិចាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញ ឥតមានសេចក្តីសង្ស័យខែណា សង្ឆក៏ឲ្យបរិវាស ១ ខែនោះដល់អាត្មា អញនោះចំពោះអាបត្តិចាំង២ដែលបិទចាំងទុក២ខែ អាត្មាអញនោះកំពុង នៅបរិវាសក៏ស្រាប់តែអស់សេចក្តីសង្ស័យក្នុងខែ ១ ទៀត បើដូច្នោះគួរតែ អាត្មាអញសូមបរិវាស ១ ខែទៀតនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិចាំង ២ ដែលបិទ ចាំងទុក ២ ខែ ។ កិក្ខុនោះក៏សូមបរិវាស ១ ខែទៀតនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ចាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆក៏ឲ្យបរិវាស ១ ខែទៀតដល់កិក្ខុ នោះចំពោះអាបត្តិចាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវកិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែដោយពាក់យកខែទាងដើមផង ។

(១,៦៣) ឥធ ឧបាលិ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា
អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកោ មាសោ
ជានប្បដិច្ឆន្នោ ឯកោ មាសោ អជានប្បដិច្ឆន្នោ ។
សោ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាស-
បរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាស-
ប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស
អញ្ញា ភិក្ខុ អាគច្ឆតិ ពហុស្សុតោ អាគតាគមោ ធម្ម-
ធរោ វិនយធរោ មាតិកាធរោ បណ្ឌិតោ វិយត្តោ មេធាវី
លជ្ជី កុក្កុច្ចកោ សិក្ខាকামো ។ សោ ឯវំ វទេតិ
ភន្តេ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ កិស្ស្ស យំ ភិក្ខុ បរិវស-
តីតិ ។ តេ ឯវំ វទេន្តិ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឆា-
ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ
ឯកោ មាសោ ជានប្បដិច្ឆន្នោ ឯកោ មាសោ អជាន-
ប្បដិច្ឆន្នោ សោ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ
ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ តស្ស សង្ឆោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ
ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តាយោ
អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ តាសាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។

(៤៦៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ ភិក្ខុដឹងហើយបិទចាំងទុក ខែ ១ ទៀតភិក្ខុមិនដឹងហើយបិទចាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិទាំង២ដែលបិទចាំងទុក២ខែ ។ សង្ឆក៏ឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង២ដែលបិទចាំងទុក២ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃជាពហុស្សុត ចេះចាំក្នុងគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត ឆ្លៀវឆ្លាស មានប្រាជ្ញា មានសេចក្ដីខ្មាសបាប មានសេចក្ដីរអែង មានការប្រាថ្នាទ្រង់សិក្ខា ចូលមកដល់ ។ ភិក្ខុនោះសួរយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិអ្វី ភិក្ខុនេះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ភិក្ខុទាំងនោះឆ្លើយយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ ភិក្ខុនោះដឹងហើយបិទចាំងទុក ខែ ១ ទៀតភិក្ខុនោះមិនដឹងហើយបិទចាំងទុក ភិក្ខុនោះបានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ សង្ឆក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ នែអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនេះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។

សោ ឯវំ វទេតិ យ្ហាយំ អាវុសោ មាសោ ជានប្ជដ្ឋ្ជ្ជ ធម្ម្ជ្ជ ឥស្ជ្ជ មាសស្ជ្ជ បរិវ្ជ្ជ ធានំ ធម្ម្ជ្ជ ១ ១ ១ យោ ច ១ ១ ១

ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះសួរយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ ខែណាដែលភិក្ខុដឹង ហើយបិទចាំងទុក ការឲ្យបរិវាស ១ ខែនោះឈ្មោះថាប្រកបដោយធម៌ ក៏ដុះឡើងតាមសការធម៌ នែអាវុសោ ម្យ៉ាងទៀត ខែណាដែលភិក្ខុមិនដឹង ហើយបិទចាំងទុក ការឲ្យបរិវាស ១ ខែនោះឈ្មោះថាមិនប្រកបដោយធម៌ មិនដុះឡើងព្រោះមិនត្រូវតាមសការធម៌ នែអាវុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត តែ ១ ខែនេះឯង ។

(៤៦៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ ភិក្ខុនោះលឹកឃើញ ហើយបិទចាំងទុក ខែ ១ ទៀតភិក្ខុនោះលឹកមិនឃើញហើយបិទចាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆក៏ឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃជាពហុស្សុត ចេះចាំកាងគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត ឆ្លៀវឆ្លាស មានប្រាជ្ញា មានសេចក្តីខ្មាសបាប មានសេចក្តីអៀន មានការប្រាថ្នាទ្រាំសិក្ខា ចានមកដល់ ។ ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះក៏សួរយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិអ្វី ភិក្ខុនេះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ភិក្ខុទាំងនោះឆ្លើយយ៉ាងនេះថា នែ

ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមា-
សញ្ចដ្ឋាយោ ឯកោ មាសោ សរមានញ្ចដ្ឋោ
ឯកោ មាសោ អសរមានញ្ចដ្ឋោ សោ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ
អាបត្តីនំ ទ្វេមាសញ្ចដ្ឋានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ
តស្ស សង្ឆោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសញ្ចដ្ឋានំ ទ្វេមា-
សបរិវាសំ អទាសិ តាយោ អយ្យ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ
តាសាយ ភិក្ខុ បរិវសតិ ។ សោ ឯវំ វទេតិ យ្យាយ
អាវុសោ មាសោ សរមានញ្ចដ្ឋោ ធម្មិកំ តស្ស
មាសស្ស បរិវាសទានំ ធម្មតា រុហតិ យោ ច ខ្ជាយ
អាវុសោ មាសោ អសរមានញ្ចដ្ឋោ អធម្មិកំ តស្ស
មាសស្ស បរិវាសទានំ អធម្មតា ន រុហតិ ឯតស្ស
អាវុសោ មាសស្ស ភិក្ខុ មានត្តារហោតិ ។

(៤៦៥) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា
អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសញ្ចដ្ឋាយោ ឯកោ
មាសោ ធំពេមតិកញ្ចដ្ឋោ ឯកោ មាសោ ឋេមតិកញ្ច-
ដ្ឋោ ។ សោ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសញ្ចដ្ឋានំ
ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឆោ តស្ស ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ

អាវុសោ កិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ កិក្ខុនោះរលឹកឃើញហើយបិទចាំងទុក ខែ ១ ទៀត កិក្ខុនោះ រលឹកមិនឃើញហើយបិទចាំងទុក កិក្ខុនោះបានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹង សង្ឆចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ សង្ឆក៏បានឲ្យទ្វេមាស-បរិវាសដល់កិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទចាំងទុក ២ ខែ នែអាវុសោ កិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ កិក្ខុនេះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិទាំង នោះ ។ កិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះក៏ពោលយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ ខែណា ដែលកិក្ខុរលឹកឃើញហើយបិទចាំងទុក ការឲ្យបរិវាស ១ ខែ នោះឈ្មោះ ថាប្រកបដោយធម៌ ក៏ដុះឡើងតាមសការធម៌ នែអាវុសោ ម្យ៉ាងទៀត ខែណាដែលកិក្ខុនោះរលឹកមិនឃើញហើយបិទចាំងទុក ការឲ្យបរិវាស ១ ខែនោះឈ្មោះថាមិនប្រកបដោយធម៌ មិនបានដុះឡើងព្រោះមិនត្រូវ តាមសការធម៌ នែអាវុសោ កិក្ខុគួរដល់មានត្តតែ ១ ខែនេះឯង ។

(៤៦៥) ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុកងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិ-សេស ២ ហើយបិទចាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ កិក្ខុនោះឥតមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយបិទចាំងទុក ខែ ១ ទៀតកិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទចាំង ទុក ។ កិក្ខុនោះក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែល បិទចាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆក៏ឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់កិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ

ទ្ធេមាសប្ដដ្ដ្ធ្ធ្ធ ទ្ធេមាសបរ៉ាសំ ទ្ធេតំ ។ ឥស្ស
បរ៉ាសន្ត្ថ្ស អ្ញ្ញ ភ ក្ខ្ម អ្ភ ចន្ធ ពហ្ម ស្ស ។ អ្ភ-
ត្ថ ភ ទ្ធ ធ ១ ១ ១

ចាំង ២ ដែលបិទចុំងទុក ២ ខែ ។ កាលកិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ស្រាប់
តែមានកិក្ខុដទៃជាពហុស្សុត ចេះចាំក្នុងគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់
វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត ឆ្លៀវឆ្លាស មានប្រាជ្ញា មានសេចក្តី
ខ្មាសបាប មានសេចក្តីអៃង ន៏ងមានការប្រាថ្នាន្ទូវសិក្ខា ចូលមកដល់ ។
កិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះក៏សួរយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ កិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិអ្វី
កិក្ខុនេះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ កិក្ខុចាំងនោះក៏ឆ្លើយយ៉ាងនេះថា នែ
អាវុសោ កិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទចុំងទុក ២ ខែ
តែ ១ ខែ ១ កិក្ខុនោះឥតមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទចុំងទុក ១ ខែ ១ ទៀតកិក្ខុ
នោះមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទចុំងទុក កិក្ខុនោះបានសូមទ្វេមាសបរិ-
វាសន៏ងសង្ឆចំពោះអាបត្តិចាំង ២ ដែលបិទចុំងទុក ២ ខែ សង្ឆក៏ចានឲ្យ
ទ្វេមាសបរិវាសដល់កិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិចាំង ២ ដែលបិទចុំងទុក ២ ខែ នែ
អាវុសោ កិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិចាំងនោះ កិក្ខុនេះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិចាំង
នោះ ។ កិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះក៏ពោលយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ ខែណាដែល
កិក្ខុនោះឥតមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទចុំងទុក ការឲ្យបរិវាស ១ ខែ
នោះឈ្មោះថាប្រកបដោយធម៌ ក៏ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ នែអាវុសោ
ម្យ៉ាងទៀត ខែណាដែលកិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទចុំងទុក

អធម្មិកំ តស្ស មាសស្ស បរិវាសទានំ អធម្មតា ន ១ រូហ-
តិ ឯតស្ស អាវុសោ មាសស្ស ភិក្ខុ មានត្តារហោតិ ។

(៤៦៦) តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរេ ភិក្ខុ
សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នោ
ហោតិ ។ សោ(១) អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ
ន ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ន
សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ ឋិតោ រត្តិបរិយន្តេ ឋិតោ ។
សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ សម្ពហុលា
សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នោ អាបត្តិបរិយន្តំ ន
ជានামិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជានামិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរামិ
រត្តិបរិយន្តំ ន សរামি អាបត្តិបរិយន្តេ ឋិតោ រត្តិបរិ-
យន្តេ ឋិតោ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្ពន្តិ ។
តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ
ភិក្ខវេ សង្ឆោ តស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ សុទ្ធន្ត-
បរិវាសំ ទេតុ ។

---

១ ១. ម. ជានាតេសុ ឯសេសុ ន ទិស្សតិ ។

ការឲ្យបរិវាស ១ ខែនោះឈ្មោះថាមិនប្រកបដោយធម៌ មិនបានដុះឡើងព្រោះមិនត្រូវតាមសការធម៌នៃអាវុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានត្តតែ១ខែនេះឯង ។

(៤៦៦) សម័យនោះឯង មានភិក្ខុ១រូបត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន[1] ។ ភិក្ខុនោះមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ពាំងមិនដឹងទីកំណត់ពត្រី លឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ពាំងលឹកមិនឃើញទីកំណត់ពត្រី មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ពាំងមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់ពត្រី ។ ភិក្ខុនោះបានប្រាប់ដល់ភិក្ខុពាំងឆ្ងាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ហើយមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ពាំងមិនដឹងទីកំណត់ពត្រី លឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ពាំងលឹកមិនឃើញទីកំណត់ពត្រី មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ពាំងមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់ពត្រី តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុពាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនុ+ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុពាំងឆ្ងាយ បើដូច្នោះ សង្ឆបូរឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាស[2] (បរិវាសមានសេចក្តីស្អាតជាទីបំផុត) ដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិពាំងនោះចុះ ។

---

១ ទីនេះសំដៅយកតែត្រឹមអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ៣ ។ ២ បរិវាសមានបរិសុទ្ធិជាទីបំផុតនោះ ប្រៀបដូចជាភិក្ខុមួយរូបបួសបាន ៧ ខែ តែ ៣ ខែខាងដើមភិក្ខុនោះនឹកឃើញថាខ្លួនបរិសុទ្ធ ឥតមានត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ៤ ខែខាងចុងភិក្ខុនោះដឹងខ្លះ សង្ស័យខ្លះ ថាខ្លួនមិនបរិសុទ្ធ តែមិនដឹងកំណត់អាបត្តិនឹងកំណត់ពត្រីជាដើមត្រូវធ្វើបរិវាស ៤ ខែ គឺរាប់ថ្ងៃឲ្យទៅនឹងថ្ងៃដែលបរិសុទ្ធ ហៅថា សុទ្ធន្តបរិវាស ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ សុទ្ធន្តបរិវាសទាន

(៤៦៧)ឯវញ្ហ បន ភិក្ខវេ ជានន្តេ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សង្ឆ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ការិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ ចារេ រុជ្ជិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ អាបត្តិ-បរិយន្តំ ន ជានាមិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជានាមិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរামិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរামិ អាបត្តិបរិយន្តេ ។ យមតិ្ថ រត្តិបរិយន្តេ ។ យមតិ្ថ ។ សោហំ ភន្តេ សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ សុទ្ធន្តបរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្ឌិ យាចិតព្ពោ ។ តតិយម្ឌិ យាចិតព្ពោ ។

(៤៦៨) ញ្ឌត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឆេ ញ្ឌាបេតព្ពោ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆ ។ អយំ ឥត្ថន្ធាមោ ភិក្ខុ ។ សម្ពហុលា ។ ។ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធក ការឲ្យសុទ្ធិត្តបរិវាស

(៤៦៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឆ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គធ្វើនស្មា-ម្ខាងសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្ទងអញ្ជលីឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ហើយមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រី បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន ខ្ញុំនោះសូមសុទ្ធិត្តបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះត្រូវសូមជាគំរប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគំរប់បីដងផង ។

(៤៦៨) ត្រូវភិក្ខុអ្នកធ្វាសប្រតិពលផ្ទៀងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចំរើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ហើយមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រី ភិក្ខុនោះក៏សូមសុទ្ធិត្តបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ បើ

បត្តកល្ប សង្ឆ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ សុទ្ធន្តបរិវាសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ ឋិតោ រត្តិបរិ-យន្តេ ឋិតោ សោ សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ សុទ្ធន្ត-បរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឆ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ សុទ្ធន្តបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ សុទ្ធន្ត-បរិវាសស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្ចិ ឯតមត្ថំ វទামি ។ បេ ។ តតិយម្ចិ ឯតមត្ថំ វទামি ។ បេ ។ ទិន្នោ សង្ឆេន ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ សុទ្ធន្តបរិវាសោ ខមតិ សង្ឆស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមិ តិ ។

ក្នុងមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគួរឲ្យសុទ្ធន្ទបរ៉ាសដល់ភិក្ខុមាន
ឈ្មោះដូច្នេះចំពោះអាបត្តិ ។ ១ ។ ១ ។ ១

(៤៦៥) ២រ១ញ្ជ[1] ១ោ ១ាក្ជ២ សុទ្ធន្ដបរ៉ាសោ ១ាត១ញ្ជោ ។ ២រ២ បរ៉ាសោ ១ាត១ញ្ជោ ។ ១ាក ១ញ្ជ ១ាក្ជ២ សុទ្ធន្ដបរ៉ាសោ ១ាត១ញ្ជោ ។ អ១ត្ដ១ិ១ាយ១ំ ១ ១ាន១ាត១ិ រ១ត្ដ១ិ១ាយ១ំ ១ ១ាន១ាត១ិ អ១ត្ដ១ិ១ាយ១ំ ១ ១ាត១ិ រ១ត្ដ១ិ១ាយ១ំ ១ ១ាត១ិ អ១ត្ដ១ិ១ាយ១ន្ដ ២ម១ត១ិ១ោ រ១ត្ដ១ិ១ាយ១ន្ដ ២ម១ត១ិ១ោ សុទ្ធ១ន្ដ-បរ៉ាសោ ១ាត១ញ្ជោ ។ អ១ត្ដ១ិ១ាយ១ំ ១ាន១ាត១ិ រ១ត្ដ១ិ១ាយ១ំ ១ ១ាន១ាត១ិ អ១ត្ដ១ិ១ាយ១ំ ១ាត១ិ រ១ត្ដ១ិ១ាយ១ំ ១ ១ាត១ិ អ១ត្ដ១ិ១ាយ១ន្ដ ១ិ១ាម១ត១ិ១ោ រ១ត្ដ១ិ១ាយ១ន្ដ ២ម១ត១ិ១ោ សុទ្ធ១ន្ដបរ៉ាសោ ១ាត១ញ្ជោ ។ អ១ត្ដ១ិ១ាយ១ំ ២ក១ុ១ុ ១ាន១ាត១ិ ២ក១ុ១ុ ១ ១ាន១ាត១ិ រ១ត្ដ១ិ១ាយ១ំ ១ ១ាន១ាត១ិ អ១ត្ដ១ិ១ាយ១ំ ២ក១ុ១ុ ១ាត១ិ ២ក១ុ១ុ ១ ១ាត១ិ រ១ត្ដ១ិ១ាយ១ំ ១ ១ាត១ិ អ១ត្ដ១ិ១ាយ១ន្ដ ២ក១ុ១ុ ២ម១ត១ិ១ោ ២ក១ុ១ុ ១ិ១ាម១ត១ិ១ោ រ១ត្ដ១ិ១ាយ១ន្ដ ២ម១ត១ិ១ោ សុទ្ធ១ន្ដបរ៉ាសោ ១ាត-១ញ្ជោ ។ អ១ត្ដ១ិ១ាយ១ំ ១ ១ាន១ាត១ិ រ១ត្ដ១ិ១ាយ១ំ ២ក១ុ១ុ ១ាន១ាត១ិ ២ក១ុ១ុ ១ ១ាន១ាត១ិ អ១ត្ដ១ិ១ាយ១ំ ១ ១ាត១ិ

---

[1] ១ី. ម. ១ោ១ត្ដ២ាសុ ១សញ្ជ ១ ១ិ១ាស្ស១ិ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធក សុទ្ធន្តបរិវាស

[៤៦៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាសយ៉ាងនេះ ។ សង្ឆត្រូវឲ្យបរិវាសយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាសដូចម្តេចខ្លះ ។ (បើ) ភិក្ខុមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់ពត្រី លឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងលឹកមិនឃើញទីកំណត់ពត្រី សង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងសង្ស័យក្នុងទីកំណត់ពត្រី ហើយសង្ឆត្រូវឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាសចុះ ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិ តែមិនដឹងទីកំណត់ពត្រី លឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិ តែលឹកមិនឃើញទីកំណត់ពត្រី មិនសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ តែសង្ស័យក្នុងទីកំណត់ពត្រី សង្ឆក៏ត្រូវឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាសដែរ ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនដឹងខ្លះ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់ពត្រី លឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ លឹកមិនឃើញខ្លះ ទាំងលឹកមិនឃើញទីកំណត់ពត្រី សង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនសង្ស័យខ្លះ សង្ស័យតែត្រង់ទីកំណត់ពត្រី ហើយសង្ឆក៏ត្រូវឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាសដែរ ។ (បើ) ភិក្ខុមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ តែដឹងទីកំណត់ពត្រីខ្លះ មិនដឹងខ្លះ លឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ

រត្ថិបរិយន្ត ឯកចុ្ចំ សរតិ ឯកចុ្ចំ ន សរតិ អាបត្ថិបរិយន្ត
ឯមតិកោ រត្ថិបរិយន្ត ឯកេ ឯមតិកោ ឯកេ ន ឯ-
មតិកោ សុទ្ធន្តបរិវាសោ ទាតព្ពោ ។ អាបត្ថិបរិយន្ត
ជានាតិ រត្ថិបរិយន្ត ឯកចុ្ចំ ជានាតិ ឯកចុ្ចំ ន ជានាតិ
អាបត្ថិបរិយន្ត សរតិ រត្ថិបរិយន្ត ឯកចុ្ចំ សរតិ ឯកចុ្ចំ
ន សរតិ អាបត្ថិបរិយន្ត ន ឯមតិកោ រត្ថិបរិយន្ត
ឯកេ ឯមតិកោ ឯកេ ន ឯមតិកោ សុទ្ធន្តបរិវា-
សោ ទាតព្ពោ ។ អាបត្ថិបរិយន្ត ឯកចុ្ចំ ជានាតិ ឯកចុ្ចំ
ន ជានាតិ រត្ថិបរិយន្ត ឯកចុ្ចំ ជានាតិ ឯកចុ្ចំ ន
ជានាតិ អាបត្ថិបរិយន្ត ឯកចុ្ចំ សរតិ ឯកចុ្ចំ ន សរតិ
រត្ថិបរិយន្ត ឯកចុ្ចំ សរតិ ឯកចុ្ចំ ន សរតិ អាបត្ថិ-
បរិយន្ត ឯកេ ឯមតិកោ ឯកេ ន ឯមតិកោ
រត្ថិបរិយន្ត ឯកេ ឯមតិកោ ឯកេ ន ឯមតិកោ
សុទ្ធន្តបរិវាសោ ទាតព្ពោ ។ ឯវំ ខោ ភិក្ខវេ សុទ្ធន្តប
រិវាសោ ទាតព្ពោ ។

តែលើកឃើញទីកំណត់ពត្រីខ្លះ លើកមិនឃើញខ្លះ សង្ស័យក្នុងទីកំណត់
អាបត្តិ ពាំងសង្ស័យក្នុងទីកំណត់ពត្រីខ្លះ មិនសង្ស័យខ្លះ សង្ឆាទ៍ឲ្យសុទ្ធ-
បរិវាសដែរ ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ពាំងដឹងទីកំណត់ពត្រីខ្លះ
មិនដឹងខ្លះ លើកឃើញទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ ពាំងលើកឃើញទីកំណត់ពត្រី
ខ្លះ លើកមិនឃើញខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ តែសង្ស័យក្នុងទី
កំណត់ពត្រីខ្លះ មិនសង្ស័យខ្លះ សង្ឆាទ៍ត្រូវឲ្យសុទ្ធបរិវាសដែរ ។ (បើ)
ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនដឹងខ្លះ ដឹងទីកំណត់ពត្រីខ្លះ មិនដឹងខ្លះ
លើកឃើញទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ លើកមិនឃើញខ្លះ លើកឃើញទីកំណត់
ពត្រីខ្លះ លើកមិនឃើញខ្លះ សង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនសង្ស័យ
ខ្លះ សង្ស័យក្នុងទីកំណត់ពត្រីខ្លះ មិនសង្ស័យខ្លះ សង្ឆាទ៍ត្រូវឲ្យសុទ្ធ-
បរិវាសដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុពាំងឆ្លាយ សង្ឆាទ៍ត្រូវឲ្យសុទ្ធបរិវាសយ៉ាង
នេះឯង ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ សុទ្ធន្តបរិវាសោ

(៤៧០) ឯកមិទាហំ ភិក្ខវេ បរិវាសោ ទានញ្ច ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ជានាតិ អាបត្តិបរិ-យន្តំ សរតិ រត្តិបរិយន្តំ សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ ឋិតេ ឋិតសញ្ញី រត្តិបរិយន្តេ ឋិតេ ឋិតសញ្ញី បរិវាសោ ទានញ្ច ។ អាបត្តិ-បរិយន្តំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ ឋិតេ ឋិតសញ្ញី បរិវាសោ ទានញ្ច ។ អាបត្តិ-បរិយន្តំ ឯកច្ចំ ជានាតិ ឯកច្ចំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ ឯកច្ចេ វេមតិកោ ឯកច្ចេ ឋិតេ ឋិតសញ្ញី រត្តិបរិយន្តេ ឋិតេ ឋិតសញ្ញី បរិវាសោ ទានញ្ច ។ ឯវំ ខោ ភិក្ខវេ បរិវាសោ ទានញ្ច ។

បរិវាសោ ឋិតិ ។

(៤៧១) តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ រាត្តិ ។ សោ បុន បច្ចាគន្ត្វា ភិក្ខូ ឧបសម្ផន្ទិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធក សុទ្ធន្តបរិវាស

(៤៧០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រៀមឲ្យបរិវាសដូចម្តេច ។ (បើ)ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងដឹងទីកំណត់ពត្រី រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកឃើញទីកំណត់ពត្រី មិនសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនសង្ស័យក្នុងទីកំណត់ពត្រី សង្ឆត្រៀមឲ្យបរិវាសចុះ ។ (បើ)ភិក្ខុមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ តែដឹងទីកំណត់ពត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ តែរលឹកឃើញទីកំណត់ពត្រី សង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ តែមិនសង្ស័យក្នុងទីកំណត់ពត្រី សង្ឆក៏ត្រៀមឲ្យបរិវាសដែរ ។ (បើ)ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនដឹងខ្លះ ដឹងតែទីកំណត់ពត្រី រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ រលឹកមិនឃើញខ្លះ រលឹកឃើញតែទីកំណត់ពត្រី សង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនសង្ស័យខ្លះ មិនសង្ស័យតែត្រង់ទីកំណត់ពត្រី សង្ឆក៏ត្រៀមឲ្យបរិវាសដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រៀមឲ្យបរិវាសយ៉ាងនេះឯង ។

ចប់បរិវាស ។

(៤៧១) សម្ព័យនោះឯង មានភិក្ខុ១រូបកំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែសឹកចេញទៅ ។ បុរសនោះបានត្រឡប់មកសូមឧបសម្បទានឯភិក្ខុទាំងឡាយវិញ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនុះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

[៤៧២] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិសន្តោ វិញ្ញមតិ ។ វិញ្ញត្តិកស្ស ភិក្ខវេ បរិវាសោ ន ទូហាតិ ។ សោ ចេ បុន ឧបសម្បជ្ជតិ តស្ស តានេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្តោ សុបរិវុត្តោ ។ អវសេសោ បរិវាសិតព្ពោ ។

[៤៧៣] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិសន្តោ សាមណេរោ ហោតិ ។ សាមណេរស្ស ភិក្ខវេ បរិវាសោ ន ទូហាតិ ។ សោ ចេ បុន ឧបសម្បជ្ជតិ តស្ស តានេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្តោ សុបរិវុត្តោ ។ អវសេសោ បរិវាសិតព្ពោ ។

(៤៧២) ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាសហើយសឹកចេញទៅ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលសឹកចេញទៅហើយ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើបុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួសវិញទៀត ការដែលឲ្យបរិវាសអំពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណាដែលសង្ឆបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណាដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ ឯបរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

(៤៧៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិ-វាសហើយក៏ប្តូរខ្លួនជាសាមណេរវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបរិវាសរបស់សាមណេរនោះ ក៏មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើសាមណេរនោះមកបួសជាភិក្ខុវិញ ការដែលឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសឯណាដែលសង្ឆបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសឯណាដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ ឯបរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

(៤៧៤) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិសង្ខោ ឧម្មត្ត-
ការោ ហោតិ ។ ឧម្មត្តការស្ស ភិក្ខវេ បរិកាសោ ន រូហ-
តិ ។ សោ ចេ បុន អនុម្មត្តការោ ហោតិ ឥស្ស តេនេវ
ឫរ៉ាមំ បរិកាសមានំ ។ យោ បរិកាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។
យោ បរិវុត្តោ សុបរិវុត្តោ ។ អវសេសោ បរិសិតញ្ជោ ។

(៤៧៥) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិសង្ខោ ចិត្ត-
ចិត្តោ ហោតិ ។ ចិត្តចិត្តស្ស ភិក្ខវេ បរិកាសោ ន រូហ-
តិ ។ សោ ចេ បុន អចិត្តចិត្តោ ហោតិ ឥស្ស តេនេវ
ឫរ៉ាមំ បរិកាសមានំ ។ យោ បរិកាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។
យោ បរិវុត្តោ សុបរិវុត្តោ ។ អវសេសោ បរិសិតញ្ជោ ។

(៤៧៦) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិសង្ខោ ឧធនជ្ជោ
ហោតិ ។ ឧធនជ្ជស្ស ភិក្ខវេ បរិកាសោ ន រូហតិ ។

(៤៧៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាសហើយក៏ទៅជាមនុស្សឆ្កួត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលឆ្កួត មិនបានលួតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះបាត់ឆ្កួតទៅវិញហើយ ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅទ្រឹងដដែល ។ បរិវាសណាដែលសង្ឆបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណាដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ ឯបរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

(៤៧៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាសហើយក៏មានចិត្តរវើរវាយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលមានចិត្តរវើរវាយ មិនបានលួតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះបាត់រវើរវាយចិត្តទៅវិញហើយ ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះក៏នៅទ្រឹងដដែល ។ បរិវាសឯណាដែលសង្ឆបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសដ៏ណាដែលភិក្ខុនោះបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ ឯបរិ-វាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

(៤៧៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាសហើយក៏មានទុក្ខវេទនាគ្រប់សង្កត់ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលមានទុក្ខវេទនាគ្រប់សង្កត់ មិនបានលួតលាស់ឡើងទេ ។

សោ ចេ បុន អវេឧនន្ត្តោ ហោតិ តស្ស តេនេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ អវសេសោ បរិវាសិតព្ពោ ។

(៤៧៧) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវាសត្ថោ អាបត្តិ-យា អនុសារេន ឧក្ខិបិយតិ ។ ឧក្ខិត្តកស្ស ភិក្ខវេ បរិវាសោ ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឧិសារិយតិ តស្ស តេនេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ អវសេសោ បរិវាសិតព្ពោ ។

(៤៧៨) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវាសត្ថោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្ម ឧក្ខិបិយតិ ។ ឧក្ខិត្តកស្ស ភិក្ខវេ បរិវា-សោ ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឧិសារិយតិ តស្ស តេនេវ

បើកិក្ខុនោះត្រូវប់ជាវតមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់វិញហើយ ការឲ្យបរិ-
វាសពីមុនដល់កិក្ខុនោះក៏នៅនឹងជដែល ។ បរិវាសឯណាដែលសង្ឆបានឲ្យ
ហើយក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសឯណាដែលកិក្ខុបាននៅរួចហើយ
ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ បរិវាសដែលសល់ កិក្ខុនោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

(៤៧៧) ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុកងសាសនានេះកំពុងនៅបរិ-
វាស ហើយសង្ឆលើកវត្តព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ
បរិវាសរបស់កិក្ខុដែលសង្ឆលើកវត្ត មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើ
កិក្ខុនោះ សង្ឆបានធ្វើឧសារណាកម្ម(បានឲ្យលាគេចេញ)វិញហើយ
ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់កិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងជដែល ។ បរិវាសឯណាដែល
សង្ឆបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសឯណាដែលកិក្ខុ
បាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ បរិវាសដែលសល់ កិក្ខុ
នោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

(៤៧៨) ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុកងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស
ហើយសង្ឆលើកវត្តព្រោះមិនបានសំដែងអាបត្តិចេញ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំង-
ឡាយ បរិវាសរបស់កិក្ខុដែលសង្ឆលើកវត្ត មិនបានលូតលាស់ឡើង
ទេ ។ បើកិក្ខុនោះសង្ឆបានធ្វើឧសារណាកម្មវិញហើយ ការឲ្យបរិវាស

ឧ ១ ១ ១ ១

ពីមុនដល់ភិក្ខុនោះក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសឯណាដែលសង្ឆាបានឲ្យ ហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសឯណាដែលភិក្ខុបាននៅរួច ហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ បរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវ នៅទៀតចុះ ។

(៤៧៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយ ស្រាប់តែសង្ឆាលើកវត្ថុព្រោះមិនបានលះបង់ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឆាលើកវត្ថុ មិនបានលួត លាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឆាបានធ្វើនុសារណកម្មវិញហើយ ការ ឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសឯណាដែល សង្ឆាបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសឯណាដែលភិក្ខុ បាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ ឯបរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុ នោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

(៤៨០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរនឹងចាញ្ចមក ជាក់ក្នុងមូលាបត្តិហើយ ក៏ស្រាប់តែសឹកចេញទៅ ។ ការចាញ្ចភិក្ខុ ដែលសឹកចេញទៅ មកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិ មិនបានលួតលាស់ឡើងទេ ។ បើបុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួសវិញទៀត ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោ

តនេវ ឫរ៉ាម៌ បរ៉ាសនានំ ។ យោ បរ៉ាសោ ធ៌ន្ធោ សុ ធ៌ន្ធោ ។ យោ ឫ្ការ៉ុត្ត្ធោ សុ ឫ្ការ៉ុត្ត្ធោ ។ សោ ភ៌ក្ខ្ម ម្ហ្ហ-ាយ ឫ ដ៌ ភ ស ្ ត ្ ធ ្ ។

[៤៨០] ៥ ១ ១ ភ៌ ្ ម ្ ម ្ ហ ្ ាយ ឫ ដ៌-ភ ស ្ ធ ្ ារ ្ ។ ១ ១ ១

ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសឯណាដែលសង្ឆបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសឯណាដែលកិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ កិក្ខុនោះ សង្ឆត្រូវគេញ្ចមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

(៤៨១) ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរនឹងគេញ្ចមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិរហ៍យ ក៏ប្តេជ្ញាខ្លួនជាសាមណេរវិញ ។បេ។ ក៏ត្រឡប់ទៅជាគ្រហ ។បេ។ ត្រឡប់ទៅជាមានចិត្តរវើរវាយ ។បេ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្រែបសង្កត់ ។បេ។ សង្ឆលើកវត្តព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។បេ។ សង្ឆលើកវត្តព្រោះមិនបានសំដែងអាបត្តិ ។បេ។ សង្ឆលើកវត្តព្រោះមិនបានលះបង់ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ការគេញ្ចកិក្ខុដែលសង្ឆលើកវត្តមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិ មិនបានលួតលាស់ទ្បើងទេ ។ បើកិក្ខុនោះ សង្ឆបានធ្វើឧសារណកម្មវិញហើយ ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់កិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសឯណាដែលសង្ឆបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសឯណាដែលកិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ ឯកិក្ខុនោះ សង្ឆត្រូវគេញ្ចមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិចុះ ។

(៤៨២) ឥឯ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មានត្ថារហោ ១ ហ្ម ១ ។ ១ ។ ១ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធក ការប្រើប្រាស់ត្តិមាត្ររបស់បុគ្គលដែលសឹកចេញជាដើមមិនលូតលាស់ឡើង

(៤៨២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះគួរដល់មានត្ត ហើយ ក៏ត្រឡប់សឹកទៅវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការឲ្យមានត្តដល់ បុគ្គលដែលសឹកចេញ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញ ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសឯណាដែលសង្ឆបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាស ឯណាដែលភិក្ខុនោះនៅសេសហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ សង្ឆត្រូវ ឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(៤៨៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះគួរដល់មានត្ត ហើយ ក៏ប្តូរជ្ញាខ្លួនទៅជាសាមណេរវិញ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាគ្រហស្ថ ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានចិត្តរើរវាយ ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ បេ ។ សង្ឆលើកវត្ត ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឆលើកវត្ត ព្រោះមិនបានសំដែងអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឆលើកវត្ត ព្រោះមិនបានលះបង់ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុដែលសង្ឆ លើកវត្ត មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឆបានធ្វើតុ-ណាកម្មវិញហើយ ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។

៣៨៨

វេយ្យាបិ្ជ្ជ ១ ១ ១

បរិកាសឯណាដែលសង្ឆឲ្យបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិកាសឯណាដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ សង្ឆត្រូវឲ្យមានគ្ពដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(៤៨៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងប្រព្រឹត្តមានគ្ពហើយក៏ស្រាប់តែសឹកចេញទៅ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការប្រព្រឹត្តិមានគ្ពរបស់ភិក្ខុដែលសឹកចេញទៅ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើបុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួសវិញទៀត ការឲ្យបរិកាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិកាសឯណាដែលសង្ឆបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិកាសឯណាដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ មានគ្ពឯណាដែលសង្ឆបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ មានគ្ពឯណាដែលភិក្ខុបានសន្សំរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថាសន្សំល្អហើយ ។ មានគ្ពដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវប្រព្រឹត្តតទៅទៀតចុះ ។

(៤៨៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងប្រព្រឹត្តមានគ្ពហើយក៏ប្តេជ្ញាខ្ជួនទៅជាសាមណេរ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាភ្ជុត ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមានចិត្តវង្វេង ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្រប់សង្ខ្ត ។ បេ ។ សង្ឆលើកវត្ថុព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឆលើកវត្ថុព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឆលើកវត្ថុព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិលាមក

ឧដ្ឋិយ អប្ប១ដ្ឋ១ស្ស ១ក្ខ១ម្ភ១ យ ។ ១ក្ខ១ម្ភ១ ១ក្ខ១ស្ស
ភិក្ខវេ មានត្ត១ ១ ១

ចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការប្រព្រឹត្តិមានតួរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឆស្លើកវត្ត មិនបានលួតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឆបានធ្វើឧសាណ-កម្មវិញហើយ ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិ-វាសឯណាដែលសង្ឆបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាស ឯណាដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ មានត្ត ឯណាដែលសង្ឆបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ មានត្តឯណា ដែលភិក្ខុបានសន្សំរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថាសន្សំល្អហើយ ។ មានត្តដែល សល់នៅ ភិក្ខុនោះត្រូវប្រព្រឹត្តតទៅទៀតចុះ ។

(៤៨៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះគួរដល់អញ្ជាន-កម្មហើយ ក៏ស្រាប់តែសឹកចេញទៅ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ជានកម្ម របស់ភិក្ខុដែលសឹកចេញ មិនបានលួតលាស់ឡើងទេ ។ បើបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញ ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសឯណាដែលសង្ឆបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិ-វាសឯណាដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ មានត្ត ឯណាដែលសង្ឆបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ មានត្តឯណា ដែលភិក្ខុបានសន្សំរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថាសន្សំល្អហើយ ។ ភិក្ខុនោះ សង្ឆត្រូវឲ្យអញ្ជានកម្មចុះ ។

១ និស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ចុល្លវគ្គ

[៤៨៧] ៥៦ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អញ្ញាតកវេមាសាមណេរោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧម្មត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ ខិត្តចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនាដ្ដោ ហោតិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា អនុសារេន ឧក្ខិបិយតិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខិបិយតិ ។ បេ ។ ទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខិបិយតិ ។ ឧក្ខិត្តកានុសារេ ភិក្ខវេ អញ្ញានំ ន ទ្រហតិ ។ សោ ចេ បុន ឯវ្ហារយតិ ឥមស្ស ភិក្ខុនោ ឥមានិ ឯវ ឯកាទ្ធ ។ យោ ហ ភិក្ខវេ ទ្ធិ ។ យ ។ យ ។ យ ។ ។ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

(៤៨៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះគួរដល់អញ្ជានកម្ម ហើយ ក៏ប្តេជ្ញាខ្លួនទៅជាសាមណេរ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាឆ្កួត ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមានចិត្តរើរវាយ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមានទុក្ខវេទនាគ្រប សង្កត់ ។ បេ ។ សង្ឆាលើកវត្តព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឆាលើក វត្តព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឆាលើកវត្តព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិលា- មកបញ្ញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ជានកម្មរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឆាលើកវត្ត មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឆាបានធ្វើនុសារណាកម្មវិញ ហើយ ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនិងដដែល ។ បរិវាសឯណា ដែលសង្ឆាបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសឯណាដែល ភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ មានត្តឯណាដែល សង្ឆាបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ មានត្តឯណាដែលភិក្ខុ បានសន្សំរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថាសន្សំល្អហើយ ។ ភិក្ខុនោះសង្ឆាត្រូវឲ្យ អញ្ជានកម្មចុះ ។

ចប់ភារៈចំនួន ៤០ ។

(៤៨៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនកងចន្ទោះ មានចំនួនគួរកាប់ចាន តែ មិនបានបំពេញចាំងគុក ។ សង្ឆាត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិវិញ ។

[៤៨៩] ឥធ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឫរិវាសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឫរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ ទ្វីហាយ បដិការ ទ្ជាតព្ពោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ជ ។ អាបត្តីនំ ឫរិ-មាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្ពោ ។

[៤៩០] ឥធ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឫរិវាសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឫរិ-មាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្ជដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ ភិក្ខុ ទ្វីហាយ បដិការ ទ្ជាតព្ពោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ជ ។ អាបត្តីនំ ឫរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្ពោ ។

[៤៩១] ឥធ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឫរិវាសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អ-ឫរិមាណាយោ អប្ជដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ ទ្វីហាយ បដិការ ទ្ជាតព្ពោ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធក (សង្ឆត្រ្ជវិធ្ស) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម

(៤៨៩) ម្ចាលកិ្ខ្ជុ ! ១ ! ! !

(៤៩២) ឥធ ឧបាលិ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឧភតោសង្ឃេ អន្តរាសម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អបរិមាណាយោ ឧដ្ឋានិយោ ។ សោ ភិក្ខុ ឯកាយ ឧដ្ឋានសន្និបាតេ យាវតា ឧដ្ឋានញ្ចេ អាបត្តីនំ ពុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានេ ឧបរិកាសោ ទាតព្ពោ ។

(៤៩៣) ឥធ ឧបាលិ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឧភតោសង្ឃេ អន្តរាសម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អបរិមាណាយោ ឧដ្ឋានិយោ ចេ អបរិដ្ឋានិយោ ចេ ។ សោ ភិក្ខុ ឯកាយ ឧដ្ឋានសន្និបាតេ យាវតា ឧដ្ឋានញ្ចេ អាបត្តីនំ ពុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានេ ឧបរិកាសោ ទាតព្ពោ ។

(៤៩៤) ឥធ ឧបាលិ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឧភតោសង្ឃេ អន្តរាសម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឧដ្ឋានិយោ ចេ អបរិដ្ឋានិយោ ចេ អបរិមាណាយោ ។ សោ ភិក្ខុ ឯកាយ ឧដ្ឋានសន្និបាតេ ។

(៤៩៥) ឥធ ឧបាលិ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឧភតោសង្ឃេ អន្តរាសម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឧដ្ឋានិ-

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

(៤៧២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិ-
វាសហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនពាក់មិន
ចានហើយបិទចាំងទុក ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
រួចហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលខ្ទប់ទុក
ចាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិទាងដើម ។

(៤៧៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិ
សង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនពាក់មិនចាន តែបិទចាំងទុកខ្លះ
មិនចានបិទចាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
រួចហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទចាំង
ទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិទាងដើម ។

(៤៧៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិ-
វាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគ្ងរពាក់
ចានខ្លះ ពាក់មិនចានខ្លះ តែមិនចានបិទចាំងទុក ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុ
នោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

(៤៧៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិ-
វាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគ្ងរពាក់

ណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ចន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ ទ្វីណាយ បដិការសារ្ជិតាយ យថាបដិច្ចន្នានញ្ចេវ អាបត្តីនំ ឧរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវារោ ទាតព្ពោ ។

(៤៩៦) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវាសារហោ អន្តរាសម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ចន្នាយោបិ អប្បដិច្ចន្នាយោបិ ។ សោ ភិក្ខុ ទ្វីណាយ បដិការសារ្ជិតាយ យថាបដិច្ចន្នានញ្ចេវ អាបត្តីនំ ឧរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវារោ ទាតព្ពោ ។

(៤៩៧) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មានត្តារហោ ។ បេ ។

(៤៩៨) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មានត្តំ ចរន្តោ ។ បេ ។

(៤៩៩) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អព្ភានារហោ អន្តរាសម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ អប្បដិច្ចន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ ទ្វីណាយ បដិការសារ្ជិតាយ ។

ជានខ្លះ ពាក់មិនជានខ្លះ ហើយបិទជ្រាំងទុក ។ សង្ឆត្រៃត្រូវចាញ្ជាកិត្តុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ១ រួចហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់កិត្តុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលខ្ជួនបិទជ្រាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ១ ១ ១

(៥០០) ឥធ ១ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អញ្ញតរេ អន្ធកសម្ពហុលា សន្ធានិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ២ រ-ហាលាយ ២ ២ ។ សោ ភិក្ខុ ១ ២ ២-ភាសតិ ២ ២ ២

(៥០០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះគួរដល់អញ្ជនកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនកងចន្ទោះ មានចំនួនគួរកប់ បានហើយបិទចាំងទុក ។ សង្ឆត្រូវចាញ្ជកិក្ខុនោះមកជាក់កងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលខ្ទប់ទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ទ្ធីងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥០១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះគួរដល់អញ្ជនកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនកងចន្ទោះ មានចំនួនកប់ បាន តែបិទចាំងទុកខ្លះ មិនបិទចាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឆត្រូវចាញ្ជកិក្ខុនោះមកជាក់កងមូលាបត្តិ រួចហើយឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលខ្ទប់ទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ទ្ធីងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥០២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះគួរដល់អញ្ជនកម្ম ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនកងចន្ទោះ មានចំនួនកប់មិនបាន តែមិនបានបិទចាំងទុក ។ សង្ឆត្រូវចាញ្ជកិក្ខុនោះមកជាក់កងមូលាបត្តិ ។

(៥០៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះ គួរដល់អញ្ជនកម្ম ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនកងចន្ទោះ មានចំនួនកប់ មិនបានហើយបិទចាំងទុក ។ សង្ឆត្រូវចាញ្ជកិក្ខុនោះមកជាក់កងមូលាបត្តិ

បដិកស្សិតព្លោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចុស្ស អាបត្តីនំ ឧបរិ-
មាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្លោ ។

(៥០៤) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អញ្ញតរេ អន្តរ
សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អប-
រិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ
ភិក្ខុ ឆូលាយ បដិកស្សិតព្លោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចុស្ស
អាបត្តីនំ ឧបរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ
ទាតព្លោ ។

(៥០៥) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អញ្ញតរេ អន្តរ
សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិ-
មាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។
សោ ភិក្ខុ ឆូលាយ បដិកស្សិតព្លោ ។

(៥០៦) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អញ្ញតរេ អន្តរ
សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមា-
ណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ
ឆូលាយ បដិកស្សិតព្លោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចុស្ស អាបត្តី
នំ ឧបរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្លោ ។

ក្នុងហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលខ្ជះខ្ជាមបិទ
ចាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ទ្ធ ចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥០៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះគួរដល់អញ្ជានកម្ម
ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនកន្លះមិនបាន
តែបិទចាំងទុកខ្លះ មិនបិទចាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឆត្រូវចាញ់ភិក្ខុនោះមកជាក់
ក្នុងមូលាបត្តិ ក្នុងហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ
ដែលខ្ជះខ្ជាមបិទចាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ទ្ធ ចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥០៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះគួរដល់អញ្ជានកម្ម
ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួរកន្លះបានខ្លះ
កន្លះមិនបានខ្លះ តែមិនបានបិទចាំងទុក ។ សង្ឆត្រូវចាញ់ភិក្ខុនោះមកជាក់
ក្នុងមូលាបត្តិ ។

(៥០៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះគួរដល់អញ្ជានកម្ម
ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួរកន្លះបានខ្លះ
កន្លះមិនបានខ្លះ ហើយបិទចាំងទុក ។ សង្ឆត្រូវចាញ់ភិក្ខុនោះមកជាក់ក្នុង
មូលាបត្តិ ក្នុងហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ
ដែលខ្ជះខ្ជាមបិទចាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ទ្ធ ចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

(៥០៧) ៥ យ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អញ្ញាណារហោ អន្ធភ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្ប្ដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ ភិក្ខុ ម្ចូលាយ បដិកស្សិតព្ពោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចេ ។ អាបត្តីនំ ឧរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្ពោ ។

ឆត្តិ្ងសកំ សមត្តំ ។

(៥០៨) ៥ យ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា អប្ប្ដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្ប្ជ្ជ តា អាបត្តិយោ ន ជានេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ មានត្តំ ទាតព្ពំ ។

(៥០៩) ៥ យ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆ-ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា អប្ប្ដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភម-តិ ។ សោ បុន ឧបសម្ប្ជ្ជ តា អាបត្តិយោ ជានេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បច្ឆិមស្មឿ អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាប-ដិច្ឆន្ទ្ធ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្ពំ ។

១ឧយបំផិត ចុល្លវគ្គ

(៥០៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរដល់អញ្ជនកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងបន្ទោះ មានចំនួនគួរកាប់ចាន ១ះ ១ កាប់មិនបាន ១ះ ១ តែបិទចាំងទុក ១ះ ១ មិនបិទចាំងទុក ១ះ ១ ។ សង្ឆត្រូវ ពាញភិក្ខុនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ១ ១ ១

(៥១០) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្ផន្នោ តា អាបត្តិយោ ន ជានេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មឿ អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ លវិភាសំ ទត្វា មានត្តំ ១ឯ ។

(៥១១) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្ផន្នោ តា អាបត្តិយោ ជានេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិ-មស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ លវិភាសំ ទត្វា មានត្តំ ១ឯ ។

(៥១២) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្ផដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្ផន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ ជានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ជានេតិ យា អា-បត្តិយោ បុព្ពេ ន ជានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា

សម្ដុចួយកូនក្ដ សង្ឆ្ស្ត្រ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ

(៥១០) ម្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ

ន ជានេតិ ។ តស្ស កិ ក្ខេ កិ ក្ខូ បុរិមស្មឿ[1] អ-
បត្តិ ក្ខន្ធេ យថាបដិ ច្ចន្ត បរិ ១ សំ ឧ ត្វា មានត្តំ ទ ១ ១ ។

(៥១៣) ឥ ជ បន កិ ក្ខេ កិ ក្ខូ សម្ព ហុ លា
ស ង្ឆ ១ ទិ ១ សេ ១ អ ១ ១ ១

នោះដដែល ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(៥១៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ។ តែអាបត្តិទាំងនោះភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាមិនបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(៥១៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ។ តែអាបត្តិទាំងនោះភិក្ខុបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា

ជានេយ្យ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានេតិ យា អាបត្តិយោ
បុព្ពេ ន ជានេយ្យ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ជានេតិ ។
តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ ឋានារហស្ស ឋានារហេ អា-
បត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្ពំ ។

(៥០៥) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សន្ធ្យា-
ទិវិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស ហោតិ
អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ
ភិក្ខូ ឧបសម្ផន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ ជា-
នេយ្យ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានេតិ យា អាបត្តិយោ
បុព្ពេ ន ជានេយ្យ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានេតិ ។
តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ ឋានារហស្ស ឋានារហេ អា-
បត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្ពំ ។

(៥០៦) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សន្ធ្យា
ទិវិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ
ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ យា

ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(៥១៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ។ តែអាបត្តិទាំងនោះភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ឈ្នោះថាបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(៥១៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់

អាបត្តិយោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ជានេតិ យា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន ជានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ ឯ ឧបសម្ផន្នោ យា អាបត្តិយោ ឯ ជានិត្វា ជានេសិ តា អាបត្តិយោ ឯ ជានិត្វា ន ជានេតិ យា អាបត្តិយោ ឯ អជានិត្វា ន ជានេសិ តា អាបត្តិយោ ឯ ជានិត្វា ន ជានេតិ ។ ឥស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ ឯ ឯ ឯ ឯ ។ ឯ ។ ។ ។

អាបត្តិណា ក៏បានបានបានអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់អាបត្តិណា ក៏មិនបាន
បានបានអាបត្តិនោះទុកទេ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មក
បួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនស្គាល់ហើយបានបានទុកពីមុន ដល់មក
បួសជាខាងក្រោយក៏មិនបានបានពួកអាបត្តិដែលខ្លួនស្គាល់នោះទុក ពួក
អាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនស្គាល់ហើយមិនបានបានទុកពីមុន ដល់មក
បួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ ហើយមិនបានបានពួកអាបត្តិ
នោះទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិ
ដែលភិក្ខុបានទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(៥១៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆ-
ទិសេសជាច្រើន តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់
ពួកអាបត្តិណា ក៏បានបានពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា
ក៏មិនបានបានពួកអាបត្តិនោះទុកទេ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយ
ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណាដែលបានទុកពីមុនហើយ
ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាមិនបានអាបត្តិដែលស្គាល់នោះ
ទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណាដែលមិនបានទុកពីមុន ដល់មក

តា អាបត្តិយោ បច្ចា ជានិត្វា ១ាទេតិ ។ ១ាសុ ១ាក្ខេ ១ាក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ចន្ទ្ធ បរិ១ាសំ ១ត្វា មានត្តំ ១ាតញ្ចំ ។

(៥១៨) ១ជ បន ១ាក្ខេ ១ាក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ១ាកច្ចា អាបត្តិយោ ជានាតិ ១ាកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ យា អាបត្តិយោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ១ាទេតិ យា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន ១ាទេតិ ។ សោ ១ាញ្ចមិត្វា បុន ឧបសម្ជ្ជន្ធោ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ ជានិត្វា ១ាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ចា ជានិត្វា ១ាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ អជានិត្វា ន ១ាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ចា ជានិត្វា ន ១ាទេតិ ។ ១ាសុ ១ាក្ខេ ១ាក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ចន្ទ្ធ បរិ១ាសំ ១ត្វា មានត្តំ ១ាតញ្ចំ ។

(៥១៩) ១ជ បន ១ាក្ខេ ១ាក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ១ាកច្ចា អាបត្តិយោ ជានាតិ ១ាកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ យា អាបត្តិយោ

ឬសជាមាន ក្រោយក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះហើយបិទចាំងទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទចាំងទុកទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះ ។

(៥១៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆ-ទិសេសជាច្រើន តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទចាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទចាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅ ហើយក៏ត្រឡប់មកឬសវិញ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណាដែលបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកឬសជាមាន ក្រោយក៏បិទចាំងពួកអាបត្តិដែលស្គាល់នោះទុកទៀត មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណាដែលបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកឬសជាមាន ក្រោយក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះវិញ តែមិនបានបិទចាំងទុកទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទចាំងទុកទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះ ។

(៥១៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិ សង្ឆទិសេសជាច្រើន ស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ

ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ជានេតិ យា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន ជានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ បុន ឧបសម្ផន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ ជានិត្វា ជានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ជានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ អជានិត្វា ន ជានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ជានេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិំ ១ បច្ឆិមស្មិំ ១ អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្ពំ ។

[៥២០] ១ឯ ១ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆ-ធិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ២ តេ ១ អាបត្តិយោ សរតិ ២ តេ ១ អាបត្តិយោ ន សរតិ យា អាបត្តិយោ សរតិ តា អាបត្តិយោ ជានេតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន ជានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ បុន ឧប-សម្ផន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ សរិត្វា ជានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ន ជានេតិ យា អាបត្តិយោ

ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទចាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិ
ណា ក៏មិនបិទចាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅ
ហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណាដែលបិទចាំងទុកពីមុន
ហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏បិទចាំងពួកអាបត្តិដែលស្គាល់នោះ
ទុកទៀត មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណាដែលមិនបានបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មក
បួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះ ហើយបិទចាំងទុក ។
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទចាំងទុក
ទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះ ។

(៥២០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិ
សង្ឆាទិសេសជាច្រើន តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញ
អាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទចាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក
រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបិទចាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។
ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិ
ណាដែលបិទចាំងទុកពីមុនហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏រលឹក
ឃើញអាបត្តិទាំងនោះទៀត ហើយមិនបានបិទចាំងទុកទេ រលឹកមិន

ឬបុព្ពេ អសរិត្វា ន ជានេសិ តា អាបត្តិយោ ១ច្ច សរិត្វា ន ជានេតិ ។ ១ាសុ ១ាក្ខេ ១ាក្ខ្ជ្ជ ១ាក្ខ្ជ្ជ ១ាក្ខ្ជ្ជ

ឃើញពួកអាបត្តិណាដែលមិនបានបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកជួសជាខាងក្រោយក៏រលឹកឃើញអាបត្តិចាំងនោះ ហើយមិនបានបិទចាំងទុក ។ ម្នាលភិក្ខុចាំងឣ្ឆាយ សង្ឆត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកង់អាបត្តិដែលបិទចាំងទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(៥២១) ម្នាលភិក្ខុចាំងឣ្ឆាយ ភិក្ខុកង់សាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទចាំងពួកអាបត្តិនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទចាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកជួសវិញ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណាដែលបិទចាំងទុកពីមុន ហើយដល់មកជួសជាខាងក្រោយក៏រលឹកឃើញពួកអាបត្តិចាំងនោះទៀត ហើយមិនបានបិទចាំងទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណាដែលមិនបានបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកជួសជាខាងក្រោយក៏រលឹកឃើញពួកអាបត្តិចាំងនោះ តែបិទចាំងទុកទៅវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំងឣ្ឆាយ សង្ឆត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកង់អាបត្តិដែលបិទចាំងទុកចាំងមុនចាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(៥២២) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិ-យោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ យា អាបត្តិ-យោ សរតិ តា អាបត្តិយោ ជានេតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន ជានេតិ ។ សោ ជ្ជិតមិត្ថ បុន ឧបសម្ផន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ សរតិ ជានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរតិ ជានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ អសរតិ ន ជានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរតិ ន ជានេតិ ។ ឥស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្ថ មានត្តំ ទាតព្ពំ ។

(៥២៣) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិ-យោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ យា អាបត្តិយោ សរតិ តា អាបត្តិយោ ជានេតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន ជានេតិ ។

(៥២២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ហើយរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណាដែលមិនបិទបាំងទុកពីមុនហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏រលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះហើយបិទបាំងទុកទៀត រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណាដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏រលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(៥២៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។

សោ រាត្ត្យ បុន ឧបសម្ប្ជ្ជ្ជ យ អាបត្តិយ បុព្ព
ករ ជានេ តា អាបត្តិយ ២ញ្ច ករ ជានេ
យ អាបត្តិយ បុព្ព អករ ន ជានេ តា
អាបត្តិយ ២ញ្ច ករ ជានេ ។ ឥមេ ១ កិ
ក្ខ ១ ១ ១

ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ លឹកឃើញពួកអាបត្តិ
ណាដែលបិទចាំងទុកពីមុនហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏លឹក
ឃើញអាបត្តិទាំងនោះហើយបិទចាំងទុកទៀត លឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិ
ណាដែលមិនបានបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់
ជាលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះហើយបិទចាំងទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
សង្ឆត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទចាំងទុកទាំងមុនទាំងក្រោយ
ប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(៥២៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆ-
ទិសេសជាច្រើន តែឥតមានសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិ
ពួកខ្លះ ឥតសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណាហើយក៏បិទចាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក
សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណាក៏មិនបានបិទចាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក ។ ភិក្ខុនោះ
សឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ឥតសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា
ដែលបិទចាំងទុកពីមុនហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ឥតមាន
សង្ស័យនឹងអាបត្តិទាំងនោះ ហើយមិនបានបិទចាំងទុក សង្ស័យនឹងពួក
អាបត្តិណាដែលមិនបានបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ

ន៎ាមតិ៎ាកា ន ជានេតិ ។ ឥស្ស ភិក្ខវ៑ ភិក្ខុនោ
ឧ្ការ៑ ១ អ្ហ ១ ១ ១

ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះហើយមិនបានបិទចាំងទុក ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទចាំងទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់កិក្ខុនោះចុះ ។

(៥២៥) ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុកងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន តែឥតមានសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ ឥតមានសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ហើយក៏បិទចាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទចាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក ។ កិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ឥតមានសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលបិទចាំងទុកពីមុនហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏ឥតមានសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិទាំងនោះ តែមិនបានបិទចាំងទុក សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលមិនបានបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តនោះ តែបិទចាំងទុកទៅវិញ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទចាំងទុកទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(៥២៦) ឥធ ឧបាលិ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆ-ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ ទ្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ ឯមតិកោ យាសុ អាបត្តីសុ ទ្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ជានាតិ យាសុ អាបត្តីសុ ឯមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ ។ សោ ភិក្ខុ ១ ១ ១

(៥២៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន តែមិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទចាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណាក៏មិនបានបិទចាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលបិទចាំងទុកពីមុនហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទចាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលមិនបានបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទចាំងទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទចាំងទុកទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(៥២៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន តែមិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទចាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទចាំងពួកអាបត្តិនោះទុក ។ ភិក្ខុនោះ

រាត្ត្រមិត្ថ្ងៃ បុន ឧបសម្ជ្ជន្ត្ថ្ងៃ យាសុ អាបត្តីសុ ឯ្ងៃ ឯ្ងៃ ឯ្ងៃ

សំកនេញ្ចៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ សង្ឆ័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលបិទចាំងទុកពីមុនហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏មិនសង្ឆ័យ ហើយបិទចាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទៀត សង្ឆ័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលមនបានបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ឆ័យ តែត្រឡប់ជាបិទចាំងទុកពួកអាបត្តិនោះវិញ ។ ម្ចាលកិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆ ត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទចាំងទុកទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានមិញ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់កិក្ខុនោះចុះ ។

(៥២៨) ម្ចាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុកងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន តែមិនបានបិទចាំងទុកទេ ក៏ព្រួតជួនៗជាសាមណេរ ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមនុស្សគ្រួត ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានចិត្តរវើរវាយ ។ បេ ។ (សេចក្តី) ខាងក្រោយយ៉ាងណា បណ្ឌិតគួរសំដែងសេចក្តីនេះឲ្យពិស្តារយ៉ាងនោះចុះ ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ បេ ។ អាបត្តិទាំងឡាយនោះកិក្ខុបិទចាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទចាំងទុកខ្លះ ។ បេ ។ ស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ។ បេ ។ រលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ ។ បេ ។ មិនសង្ឆ័យកងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ឆ័យកងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ឆ័យកងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទចាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ឆ័យកងពួកអាបត្តិណា

ឯមតំ្ចកោ តា អាបត្តិយោ ន ជានេតិ ។ សោ ឯវ ន ជ្ជោ
ហោតិ ។ សោ បុន អ ឯ ន ជ្ជ ហុ ត្វ យ អ ត្ត
ឯ ជ ឯ ម ជ ន ជ ន ត យ អ ត្ត ឯ ជ ជ ជ-
ម ជ ន ជ ន ត យ អ ត្ត ឯ ជ ឯ ម ជ
ន ជ ន ត អ ត្ត ជ ជ ជ ម ជ ន
ជ ន ។ ២ ។ យ អ ត្ត ឯ ជ ឯ ម ជ
ជ ន ត អ ត្ត ជ ជ ជ ម ជ ន ជ ន ត
យ អ ត្ត ឯ ជ ឯ ម ជ ន ជ ន ត អ ត្ត-
 យ ជ ជ ម ជ ជ ន ។ ២ ។ យ អ ត្ត-
 យ ឯ ជ ឯ ម ជ ជ ន ត អ ត្ត ជ
ជ ម ជ ជ ន ។ យ អ ត្ត ឯ ជ ឯ ម ជ
ន ជ ន ត អ ត្ត ជ ជ ជ ម ជ ន
ជ ។ ២ ។ យ អ ត្ត ឯ ជ ឯ ម ជ
ជ ន ត អ ត្ត ជ ជ ជ ម ជ ជ

ក៏មិនបានបិទចាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះមានទុក្ខវេទនាគ្រប
សង្កត់ ។ លុះភិក្ខុនោះអស់ទុក្ខវេទនាគ្រប់សង្កត់ហើយ មិនសង្ស័យនឹងពួ
ពួកអាបត្តិណាដែលបិទចាំងទុកពីមុនហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ
ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែត្រឡប់ជាមិនបិទចាំងទុកទៅ
វិញ សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលមិនបានបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មក
បួសជាខាងក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិន
បានបិទចាំងទុកទៀត ។ បេ ។ មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលមិនចាំង
ទុកពីមុនហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិ
នោះទៀត តែមិនបានបិទចាំងទុកទៅវិញ សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា
ដែលមិនបានបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏អស់សេចក្តី
សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទចាំងទុកទៅវិញ ។ បេ ។ មិនសង្ស័យនឹង
ពួកអាបត្តិណាដែលបិទចាំងទុកពីមុនហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ
ក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទចាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត សង្ស័យនឹងពួក
អាបត្តិណាដែលមិនបានបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ
ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទចាំងទុកទៀត
។ បេ ។ មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលបិទចាំងទុកពីមុនហើយ ដល់មក
បួសជាខាងក្រោយក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទចាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត

យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ជានេយ្យ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ជានេតិ ។ តស្ស កិត្តាវ កិត្តោ ហោតិ ។ ឯ ។ ។ ។

សង្ឆ័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកជួបជាមានក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ឆ័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆក្រ្ទវ្យេបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់កិក្ខុនោះចុះ ។

ចប់មានត្ត ១០០ ។

(៥២៩) ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុកងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាសហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនកងចន្ទោះ តែមិនបានបិទបាំងទុកហើយក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួសវិញហើយក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកទៀត ។ សង្ឆក្រ្ទវ្យេត្រូវទាញកិក្ខុនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

(៥៣០) ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុកងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាសហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនកងចន្ទោះ តែមិនបានបិទបាំងទុកហើយក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួសវិញ ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកទៀត ។ សង្ឆក្រ្ទវ្យេត្រូវទាញកិក្ខុនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសហោធានបរិវាសដល់កិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥៣១) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា បដិច្ឆាទេត្វា រាត្រិមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្បន្នោ តា អាបត្តិយោ ន ជានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិ តព្ពោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចេវ អាបត្តីនំ ឫរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវារោ ធាតព្ពោ ។

(៥៣២) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា ប-ដិច្ឆាទេត្វា រាត្រិមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្បន្នោ តា អាបត្តិ-យោ ជានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្ពោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចេវ អាបត្តីនំ ឫរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវារោ ធាតព្ពោ ។

(៥៣៣) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ រាត្រិមត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ ជានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ជានេតិ

សមុច្ចយក្ខន្ធក (សង្ឆ្យត្រ្ទ្ធ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម

(៥៣១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ បិទបាំងទុកហើយក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួសវិញហើយក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។ សង្ឆ្យត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ទំងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥៣២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ បិទបាំងទុកហើយក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួសវិញ ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកទៀត ។ សង្ឆ្យត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ទំងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥៣៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិ-វាសហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះឡើយ

យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្ពោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចេ អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្ពោ ។

(៥៣៤) ៥ឆ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សន្ធ្យាធិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ ឥស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ រដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ ទ្វិត្តិមត្តា បុន ឧបសម្ផន្នា យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្ពោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចេ អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្ពោ ។

(៥៣៥) ៥ឆ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សន្ធ្យាធិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ ឥស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ ទ្វិត្តិមត្តា បុន ឧបសម្ផន្នា យា

ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនបានបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏មិនបានបិទចាំងអាបត្តិទាំងនោះទៀត ។ សង្ឆ្យត្រូវទាញកិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់កិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទចាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិទាងដើម ។

(៥៣៤) ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជ ច្រើនក្នុងបន្ទោះ ។ អាបត្តិទាំងនោះ កិក្ខុនោះបិទចាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទចាំងទុកខ្លះ ។ កិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនបិទចាំងទុកពីមុនដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាមិនបិទចាំងទុកអាបត្តិទាំងនោះវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាបិទចាំងអាបត្តិទាំងនោះវិញ ។ សង្ឆ្យត្រូវទាញកិក្ខុនោះបកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់កិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទចាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិទាងដើម ។

(៥៣៥) ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាសហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងបន្ទោះ ។ អាបត្តិទាំងនោះ កិក្ខុនោះបិទចាំងទុកខ្លះ បិទមិនបានបិទចាំងទុកខ្លះ ។ កិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនបិទចាំងទុក

អាបត្តិយោ បុព្វេ ជានេយ្យ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ន ជានេយ្យ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ជានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចេវ អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

(៥៣៦) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សន្ធាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្ផដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ រាត្រិមិត្តា បុន ឧបសម្ផន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ជានេយ្យ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ន ជានេយ្យ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចេវ អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

(៥៣៧) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សន្ធាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកាទ្ធ

ពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏បិទចាំងអាបត្តិទាំងនោះទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនបានបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏មិនបានបិទចាំងអាបត្តិទាំងនោះទៀត ។ សង្ឆ្ស្ត្រ្ចវ៎ៃ ពាញកិក្ខុនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រ្ចវ៎ៃ្ស សមោធានបរិវាសដល់កិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទចាំងទុកប៉ុន្ម្ចនថ្ងៃ ទ្ធ ចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥៣៦) ម្ចលកិក្ខុទាំងឡ្ចយ កិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រ្ចវ៎ៃ្ស អាបត្តិសង្ឆ្ចទិសេសជាច្រ្ចើនក្នុងចន្ទ្ចះ ។ អាបត្តិទាំងនោះ កិក្ខុនោះបិទចាំងទុកខ្ចះ មិនបានបិទចាំងទុកខ្ចះ ។ កិក្ខុនោះសឹកចេញទៅ ហើយក៏ត្រ្ចឡ្ចប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏បិទចាំងអាបត្តិទាំងនោះទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនបានបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រ្ចឡ្ចប់ជាបិទចាំងអាបត្តិទាំងនោះវិញ ។ សង្ឆ្ស្ត្រ្ចវ៎ៃ ពាញកិក្ខុនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រ្ចវ៎ៃ្ស សមោធានបរិវាសដល់កិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទចាំងទុកប៉ុន្ម្ចនថ្ងៃ ទ្ធ ចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥៣៧) ម្ចលកិក្ខុទាំងឡ្ចយ កិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រ្ចវ៎ៃ្ស អាបត្តិសង្ឆ្ចទិសេសជាច្រ្ចើនក្នុងចន្ទ្ចះ តែស្គាល់អាបត្តិ

អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ
យា អាបត្តិយោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ជានេតិ យា
អាបត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន ជានេតិ ។
សោ ភិក្ខុ ១ តេ ១ ១ ១

ពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់អាបត្តិពួកណា ក៏បិទចាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់អាបត្តិពួកណា ក៏មិនបានបិទចាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនស្គាល់ហើយបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏នៅតែស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះដដែល តែមិនបានបិទចាំងទុក ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនស្គាល់ ហើយមិនបានបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទចាំងទុកទៀត ។ សង្ឆត្រូវនាញ្ចកិក្ខុនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យ-មោជានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទចាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ទ្ធ ចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥៣៨) ម្ចាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទចាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទចាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនស្គាល់ហើយបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏នៅតែស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះដដែល តែមិនបាន

ជានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ អជានិត្វា ន ជានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ជានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្ពោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចេវ អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្ពោ ។

(៥៣៩) ៥ ឆ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សន្ធ្យាធិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ យា អាបត្តិយោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ជានេតិ យា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន ជានេតិ ។ សោ រាត្តិមត្តា បុន ឧបសម្ផន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ ជានិត្វា ជានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ជានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ អជានិត្វា ន ជានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ន ជានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្ពោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចេវ អា-បត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្ពោ ។

បិទចាំងទុក ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនស្គាល់ ហើយមិនបានបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ ហើយបិទចាំងទុកពួកអាបត្តិនោះវិញ ។ សង្ឆត្រ្ចវ)ៈ)ត្រូវ)ចាញ)ភិក្ខុនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវ)ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទចាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥៣៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាសហើយត្រូវ)អាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទចាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទចាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទេ្លយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនស្គាល់ហើយបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏នៅតែស្គាល់ ហើយបិទចាំងពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនស្គាល់ ហើយមិនបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះ តែមិនបិទចាំងទុកទេ ។ សង្ឆត្រ្ចវ)ៈ)ត្រូវ)ចាញ)ភិក្ខុនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវ)ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទចាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥៤០) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិសង្គោ អត្ត
សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា
អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ
យា អាបត្តិយោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ជានេតិ
យា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន ជានេតិ ។
សោ ១ ១ ១

(៥៤០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនស្គាល់ហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏នៅតែស្គាល់ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនស្គាល់ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។ សង្ឆត្រូវតាមភិក្ខុនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥៤១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ

យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ សរិត្វា ជានេសិ តា អាបត្តិយោ
បច្ឆា សរិត្វា ន ជានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ អសរិត្វា
ន ជានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ន ជានេ-
តិ ។ សោ ភិក្ខុ ឫលាយ បដិកស្សិតព្ពោ យថា-
បដិបុច្ឆានញ្ចេ អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា ស-
មោធានបរិវារោ ឌាតព្ពោ។

(៥៤២) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឧរាសន្ធោ
អន្ធរ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អា-
បជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ
ន សរតិ យា អាបត្តិយោ សរតិ តា អាបត្តិយោ
ជានេតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន
ជានេតិ ។ សោ ភិក្ខូ ឧបសម្ប្ជ្ជ យា
អាបត្តិយោ បុព្ពេ សរិត្វា ជានេសិ តា អាបត្តិយោ
បច្ឆា សរិត្វា ន ជានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ
អសរិត្វា ន ជានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា

ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនរលឹកឃើញហើយបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏រលឹកឃើញពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទចាំងទុក ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនរលឹកមិនឃើញ ហើយមិនបានបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជារលឹកឃើញពួកអាបត្តិនោះវិញ តែមិនបានបិទចាំងទុកទេ ។ សង្ឆ្ស្ត្រ)ាវ៉ាត្ស)ាញកិក្ខុនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រ)ាវ៉ាត្ស)ាសមោធានបរិវាសដល់កិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទចាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥៤២) ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រ)ាវ៉ាអាបត្តិសង្ឆ្ស)ាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្ទ្រោះ តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទចាំងពួកអាបត្តិនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទចាំងពួកអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។ កិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនរលឹកឃើញហើយបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏នៅតែរលឹកឃើញពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទចាំងទុក ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនរលឹកមិនឃើញហើយ មិនបានបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជារលឹកឃើញ

ជានេតិ ។ សោ កិ ក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្ពោ យថាបដិច្ចន្ទានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្ពោ ។

[៥៤៣] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរ សម្ពហុលា សន្ធ្យានិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ២-ភាគ្យា អាបត្តិយោ សរតិ ២ភាគ្យា អាបត្តិយោ ន សរតិ យា អាបត្តិយោ សរតិ តា អាបត្តិយោ ជានេតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន ជានេតិ ។ សោ រាត្តិមត្តា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ សរិត្វា ជានេតិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ជានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ អសរិត្វា ន ជានេតិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ន ជានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្ពោ យថាបដិច្ចន្ទានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្ពោ ។

ហើយបិទចាំងទុកពួកអាបត្តិនោះវិញ ។ សង្ឆត្រូវតាញកិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទចាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥៤៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិ-**វាស** ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណាក៏បិទចាំងពួកអាបត្តិនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទចាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនរលឹកឃើញ ហើយបិទចាំងទុកពីមុនដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏នៅតែរលឹកឃើញ ហើយបិទចាំងពួកអាបត្តិនោះដដែល ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនរលឹកមិនឃើញ ហើយមិនបានបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជារលឹកឃើញពួកអាបត្តិនោះវិញ តែមិនបិទចាំងទុកទេ ។ សង្ឆត្រូវតាញកិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទចាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥៤៤) ៥ឆ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឫរ៉ាសន្ដោ អន្ដរ
សម្ដហ្ម៉ុលា សង្ឆ្ហ៊ានិសេសា អាបត្ដិយោ អាបជ្ជតិ ២-
ភ្ជ្ជ អាបត្ដិយោ សរតិ ២ភ្ជ្ជ អាបត្ដិយោ ន ស-
រតិ យ អាបត្ដិយោ សរតិ ត អាបត្ដិយោ ជ្ជានេតិ
យ អាបត្ដិយោ ន សរតិ ត អាបត្ដិយោ ន ជ្ជានេ-
តិ ។ សោ ១ភ្ជ្ជ ១ ១ ១

(៥៤៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបវារៈ ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែរលឹកឃើញអាបត្តិ ពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ก็บิดจุ้ងពួកអាបត្តិនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ก็มิได้บิดจุ้ងពួកអាបត្តិនោះទុក ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយก็ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនរលឹកឃើញ ហើយบิดจุ้งទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយก็នៅតែរលឹកឃើញ ហើយบิดจุ้งทุกពួកអាបត្តិនោះដដែល ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនរលឹកមិនឃើញ ហើយมิได้บิดจุ้งทุกពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយก็ត្រឡប់ជារលឹកឃើញ ហើយบิดจุ้งทุกពួកអាបត្តិនោះវិញ ។ សង្ឆត្រូវចាញ់ភិក្ខុនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសម្រេចានុបវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលบิดจุ้งทุกប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិទាងដើម ។

(៥៤៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបវារៈ ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ก็บิดจุ้งពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ก็มิได้บิด

តា អាបត្តិយោ ន ជានេតិ ។ សោ ភិក្ខូ ១ បុន ឧប
សម្ជន្ធោ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ ឯមតិកោ ជានេ
តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ឯមតិកោ ន ជានេតិ យា
អាបត្តិយោ បុព្ពេ ឯមតិកោ ន ជានេ តា អាបត្តិ-
យោ បច្ឆា ឯមតិកោ ន ជានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ
ម្ចលាយ បដិកស្សិតព្ពោ យថាបដិច្ចន្ធានញ្ចស្ស អា-
បត្តីនំ ឧរ៉ាមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ធា-
តព្ពោ ។

(៥៤៦) ១ន បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវាសន្តោ អន្តរ
សម្ពហុលា សន្ធ្ជ ១ សា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ២-
ភិកច្ចាសុ អាបត្តីសុ ឯមតិកោ ២ភិកច្ចាសុ អាបត្តីសុ
ឯមតិកោ យាសុ អាបត្តីសុ ឯមតិកោ តា អា-
បត្តិយោ ជានេតិ យាសុ អាបត្តីសុ ឯមតិកោ តា
អាបត្តិយោ ន ជានេតិ ។ សោ ភិក្ខូ ១ បុន ឧប-
សម្ជន្ធោ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ ឯមតិកោ ជានេ-
តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ឯមតិកោ ន ជានេតិ
យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ ឯមតិកោ ន ជានេ

បិទចាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះដដែលតែមិនបានបិទចាំងទុក ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទចាំងទុកទៀត ។ សង្ឆត្រូវតាញភិក្ខុនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទចាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥៤៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាសហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទចាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទចាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទចាំងទុក ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទចាំងទុកពីមុន

តា អាបត្តិយោ ២ ២ ០ ០ ០

ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យ ហើយបិទចាំងទុកពួកអាបត្តិនោះវិញ ។ សង្ឆត្រ្ចវៃ ត្រូវ ពាញកិក្ខុនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់កិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទចាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥៤៧) ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិ-វាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទចាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទចាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ កិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏មិនសង្ស័យហើយបិទចាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទចាំងទុកទៀត ។ សង្ឆត្រ្ចវៃ ត្រូវ ពាញកិក្ខុនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់កិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទចាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥៤៨) ១ឯ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ
ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ និព្ពេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តី-
សុ វេមតិកោ យាសុ អាបត្តីសុ និព្ពេមតិកោ តា
អាបត្តិយោ ជានាតិ យាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ តា
អាបត្តិយោ ន ជានាតិ ។ សោ ទ្វីហមិត្តា ឧបុ ឧប-
សម្ប្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ និព្ពេមតិកោ ជានេយ្យ
តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្ពេមតិកោ ជានាតិ យា
អាបត្តិយោ បុព្ពេ វេមតិកោ ន ជានេយ្យ តា អាបត្តិ-
យោ បច្ឆា និព្ពេមតិកោ ជានាតិ ។ សោ ភិក្ខុ
មូលាយ បដិកស្សិតព្ពោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចេ អា-
បត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ
ទាតព្ពោ ។

(៥៤៩) ១ឯ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា

(៥៤៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិ-
វាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនសង្ស័យ
ក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា
ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទ
បាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មក
ឋិតវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន
ដល់មកបួសជាថ្មីក្រោយក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិ
នោះទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក
ពីមុន ដល់មកបួសជាថ្មីក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ
តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកជាភ្នក្ខុមូលាបត្តិ
ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុក
ប៉ុន្មានវិញ្ញ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥៤៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅ
បរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនបាន

អប្ប្ដិ ច្ចាទេ ត្ថ្ យ សាមណេ រោ ហោ តិ ។ បេ ។ ឧ ម្ម ត្ត ្ តោ
ហោ តិ ។ បេ ។ ទ ិ ត្ត ្ ចិ ត្ តោ ហោ តិ ។ ប ។ ឧ ន ន ្ ដ្ តោ
ហោ តិ ។ បេ ។ ត ស្ ្ ហ ្ ហ ្ ្ ្

៤២៣

សមុច្ចយក្ខន្ធ (សង្ឆ្ស្ត្រ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិ

ចិទ្ធ ១ ១ ១

ន ជ្ជ ១ ១ ១

ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទចាំងទុក ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកជួសជាងក្រោយក៏អស់សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទចាំងទុកទៅវិញ ។ បេ ។ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកជួសជាងក្រោយក៏មិនសង្ស័យហើយបិទចាំងពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកជួសជាងក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះហើយមិនបានបិទចាំងទុកទៀត ។ បេ ។ ពួកអាបត្តិដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកជួសជាងក្រោយក៏មិនសង្ស័យហើយបិទចាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកជួសជាងក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយបិទចាំងទុក ។ សង្ឆត្រូវតាញ្ញតិកម្ម នោះមកជាកត់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទចាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃនឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥៥១) ម្នាលភិក្ខុ ចាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរដល់មានត្ត ។ បេ ។

(៥៥១) ៥ឆ បន កិ*ក្ខវ* កិ*ក្ខ* មានត្ដ* ចរន្ដ* ។ បេ ។

(៥៥២) ៥ឆ បន កិ*ក្ខវ* កិ*ក្ខ* អញ្ជានារហោ អន្ដ*ក* សម្ដ*ហ*ណ* សង្ខ*ធ*សេ*ស* អ*ហ*ត*ត*ណ*ណ*ណ* អ*ហ*ជ*ជ*ត*ត*ណ* អ*ហ*ជ*ជ*ត*ត*ណ*ណ*ណ* ។ បេ ។ ម*ន*ត*ត*ណ*ណ*ណ* ច ម*ន*ត*ត*ចារ*ណ*ណ*ណ* ច អ*ញ*ជ*ន*ណ*ណ*ណ* ច យ*ថ* ចារ*ណ*ណ*ណ* ។ ។ ។

សម្មុខ្ចយកូនក្ន ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត ប្រព្រឹត្តមានត្តនឹងគួរដល់អញ្ញានកម្ម

(៥៥១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងប្រព្រឹត្ត
មានត្ត ។ បេ ។

(៥៥២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរដល់អញ្ញាន-
កម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងបន្ទោះ តែមិនបានបិទបាំង
ទុកហើយសឹកចេញទៅ ។ បេ ។ យើងបានសំដែងអំពីភិក្ខុដែលនៅបរិវាស
ឲ្យពិស្តារហើយយ៉ាងណា ចំណែកភិក្ខុដែលគួរដល់មានត្ត ប្រព្រឹត្តមានត្ត
នឹងគួរដល់អញ្ញាន បណ្ឌិតគប្បីឲ្យពិស្តារយ៉ាងនោះចុះ ។

(៥៥៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរដល់អញ្ញាន
ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងបន្ទោះ តែមិនបានបិទបាំងទុក
ហើយប្តេជ្ញាខ្លួនជាសាមណេរ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាឆ្កួត ។ បេ ។ ត្រឡប់
ជាមានចិត្តរើរវាយ ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្រប់សង្កត់ ។ បេ ។
អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងខ្លះ មិនបានបិទបាំងខ្លះ ។ បេ ។ ស្គាល់
អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ។ បេ ។ រលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ
រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ ។ បេ ។ មិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យ
ក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះ

៤៦៦

វិនយបិដក ១ ១ ១

ទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទចាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទេ្ឋយ ។ ភិក្ខុនោះមានទុក្ខវេទនាគ្រប់សង្កត់ ។ ភិក្ខុនោះអស់ទុក្ខវេទនាគ្រប់សង្កត់វិញហើយ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទេ្ឋត តែមិនបានបិទចាំងទុក ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែមិនបានបិទចាំងទុកទេ ។ បេ ។ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏បិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទេ្ឋត តែមិនបានបិទចាំងទុក ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទចាំងទុកទៅវិញ ។ បេ ។ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏មិនសង្ស័យហើយបិទចាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទេ្ឋត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទចាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទចាំងទុកទេ ។ បេ ។ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទចាំង

តា អាបត្តិយោ ឋិតា ឋិតមត្តកោ ធានេតិ យា អាបត្តិយោ ឋិតា ឋិតមត្តកោ ន ធានេតិ តា អាបត្តិ-យោ ឋិតា ឋិតមត្តកោ ធានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ ទ្វីណាយ ឋិតកិរិយ្យ ឋិតមត្តកោ យថាឋិតដ្ឋានតោ ឆ្យ អាបត្តីនំ ឧ-ម្មាយ អាបត្តិយោ សមោធានបរិវារោ ធានតោ ។

(៥៥៤) ឥធ ឋិត ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា ឆ-ធិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា ឋិតមាណាយ អ-ជ្ជ-ដ្ឋានេ ត្វា ទ្ធិតមត ។ ១ ។ ១ ។ ១

ទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុក ។ សង្ឆត្រ្ចវ១ត្រូវតាញកិក្ខុនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលមិនបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥៥៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរនឹងកប់ចាន ហើយមិនបានបិទបាំងទុកក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ មានចំនួនគួរកប់មិនបាន ហើយមិនបានបិទបាំងទុកក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិមានឈ្មោះតែមួយ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិមានឈ្មោះផ្សេងគ្នា ហើយមិនបានបិទបាំងទុកក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិមានចំណែកស្មើគ្នា ហើយមិនបានបិទបាំងទុកក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិមានចំណែកខុសគ្នា ហើយមិនបានបិទបាំងទុកក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិដែលកំណត់បាន (មិនច្រឡូកច្រឡំ) ហើយមិនបានបិទបាំងទុកក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិដែលច្រឡូកច្រឡំគ្នា ហើយមិនបានបិទបាំងទុកក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។

(៥៥៥) ទ្វេ ភិក្ខូ សង្ឆាទិសេសំ អាបជ្ជា ហោន្តិ តេ សង្ឆាទិសេសេ សង្ឆាទិសេសទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ឯកោ ជានេតិ ឯកោ ន ជានេតិ ។ យោ ជានេតិ សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្ពោ ។ យថាបដិច្ចន្នេ ចស្ស បរិវាសំ ទត្វា ឧភិន្នម្ប៎ មានត្តំ ទាតព្ពំ ។

(៥៥៦) ទ្វេ ភិក្ខូ សង្ឆាទិសេសំ អាបជ្ជា ហោន្តិ តេ សង្ឆាទិសេសេ វេមតិកា ហោន្តិ ឯកោ ជានេតិ ឯកោ ន ជានេតិ ។ យោ ជានេតិ សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្ពោ យថាបដិច្ចន្នេ ចស្ស បរិវាសំ ទត្វា ឧភិន្នម្ប៎ មានត្តំ ទាតព្ពំ ។

(៥៥៧) ទ្វេ ភិក្ខូ សង្ឆាទិសេសំ អាបជ្ជា ហោន្តិ តេ សង្ឆាទិសេសេ មិស្សកទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ឯកោ ជានេតិ ឯកោ ន ជានេតិ ។ យោ ជានេតិ

(៥៥៥) មានកិក្ខុពីរបួបត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស កិក្ខុទាំងនោះ យល់ឃើញអាបត្តិសង្ឆាទិសេសថាជាអាបត្តិសង្ឆាទិសេសមែន តែកិក្ខុមួយរូបបិទបាំងទុក កិក្ខុមួយរូបមិនបានបិទបាំងទុក ។ កិក្ខុណាបិទបាំងទុកត្រូវនិយាយទៅកិក្ខុនោះសំដែងអាបត្តិទុក្ខដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឆត្រូវឲ្យបរិវាសដល់កិក្ខុនោះចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់កិក្ខុទាំងពីរបួបចុះ ។

(៥៥៦) មានកិក្ខុពីរបួបត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស កិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងអាបត្តិសង្ឆាទិសេស តែកិក្ខុ ១ រូបបិទបាំងទុក កិក្ខុ ១ រូបមិនបានបិទបាំងទុក ។ កិក្ខុណាបិទបាំងទុក ត្រូវនិយាយទៅកិក្ខុនោះសំដែងអាបត្តិទុក្ខដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឆត្រូវឲ្យបរិវាសដលកិក្ខុនោះចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់កិក្ខុទាំងពីរបួបចុះ ។

(៥៥៧) មានកិក្ខុពីរបួបត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស កិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ថាជាអាបត្តិច្រឡូកច្រឡំ[1] គ្នា តែកិក្ខុ ១ រូបបិទបាំងទុក កិក្ខុ ១ រូបមិនបានបិទបាំងទុក ។ កិក្ខុណា

---

១ អាបត្តិសង្ឆាទិសេសដែលច្រឡូកច្រឡំដោយសលហុកាបត្តិមានចុល្លច្ចំ យ៉ាងដើម(អដ្ឋកថា)។

សោ ទុក្ខំ ទេសាបេតុ ។ យថាបដិបន្ទេ ចស្ស

ឧបាសំ ទត្វា ខុតិន្ទម្ប៉ៃ មានតុ្ត ១តតុ្ង ។

(៥៥៨) ទ្វេ ភិក្ខូ មិសុ្សកំ អាបត្តិ ហោតិ តេ

មិសុ្សកេ សង្ឆាទិសេសទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ឯកោ ជានេតិ

ឯកោ ន ជានេតិ ។ យោ ជានេតិ សោ ទុក្ខំ ទេ-

សាបេតុ ។ យថាបដិបន្ទេ ចស្ស ឧបាសំ ទត្វា

ខុតិន្ទម្ប៉ៃ មានតុ្ត ១តតុ្ង ។

(៥៥៩) ទ្វេ ភិក្ខូ មិសុ្សកំ អាបត្តិ ហោតិ តេ មិសុ្ស-

កេ មិសុ្សកទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ឯកោ ជានេតិ ឯកោ ន

ជានេតិ ។ យោ ជានេតិ សោ ទុក្ខំ ទេសាបេតុ ។

យថាបដិបន្ទេ ចស្ស ឧបាសំ ទត្វា ខុតិន្ទម្ប៉ៃ មានតុ្ត

១តតុ្ង ។

បិទចាំងទុក ត្រូវនិយាយទៅកាន់ភិក្ខុនោះសំដែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឆត្រូវឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទចាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានតត្តដល់ភិក្ខុទាំងពីរូបចុះ ។

(៥៥៨) មានភិក្ខុពីរូបត្រូវអាបត្តិច្រឡូកច្រឡំគ្នា ភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីយល់ឃើញកងអាបត្តិច្រឡូកច្រឡំគ្នា ថាជាអាបត្តិសង្ឆាទិសេស តែភិក្ខុ ១ រូបបិទចាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូបមិនបានបិទចាំងទុក ។ ភិក្ខុណាបិទចាំងទុក ត្រូវនិយាយទៅកាន់ភិក្ខុនោះសំដែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឆត្រូវឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទចាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានតត្តដល់ភិក្ខុទាំងពីរូបចុះ ។

(៥៥៩) មានភិក្ខុពីរូបត្រូវអាបត្តិច្រឡូកច្រឡំគ្នា ភិក្ខុទាំងនោះក៏មានសេចក្តីយល់ឃើញកងអាបត្តិច្រឡូកច្រឡំគ្នា ថាជាអាបត្តិច្រឡូកច្រឡំគ្នាមែន តែភិក្ខុ ១ រូបបិទចាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូបមិនបានបិទចាំងទុក ។ ភិក្ខុណាបិទចាំងទុក ត្រូវនិយាយទៅកាន់ភិក្ខុនោះសំដែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀតសង្ឆត្រូវឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទចាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានតត្តដល់ភិក្ខុទាំងពីរូបចុះ ។

(៥៦០) ទ្វេ ភិក្ខូ សុទ្ធកំ អាបត្តិ ហោតិ តេ សុទ្ធ-
កោ សង្ឆាទិសេសទិដ្ឋិនោ ហោតិ ឯកោ ជានេតិ ឯកោ
ន ជានេតិ ។ យោ ជានេតិ សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្ពោ ។
ឧភោបិ យថាធម្មំ តារាបេតព្ពា ។

(៥៦១) ទ្វេ ភិក្ខូ សុទ្ធកំ អាបត្តិ ហោតិ តេ សុទ្ធ-
កោ សុទ្ធកទិដ្ឋិនោ ហោតិ ឯកោ ជានេតិ ឯកោ ន
ជានេតិ ។ យោ ជានេតិ សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្ពោ ។
ឧភោបិ យថាធម្មំ តារាបេតព្ពា ។

(៥៦២) ទ្វេ ភិក្ខូ សង្ឆាទិសេសំ អាបត្តិ ហោតិ
តេ សង្ឆាទិសេសេ សង្ឆាទិសេសទិដ្ឋិនោ ហោតិ ឯ-
កស្ស ហោតិ អាវេវេស្ស្ចមីតិ ។ ឯកស្ស ហោតិ
ជាវេវេស្ស្ចមីតិ ។ សោ បឋមម្ហិ យាមំ ជានេតិ ទុតិ-
យម្ហិ យាមំ ជានេតិ តតិយម្ហិ យាមំ ជានេតិ ទ្ធ-
ដ្ឋិ-
ត(1) អរុណោ ឧគ្ គ ហោតិ អាបត្តិ ។ យោ ជានេតិ

---

1 ឧទ្ធដ្ឋេតិ ជាហ ទ្ធ ។ ឧភោបិ យភមញ្ញមេ ចេ ឧទ្ធដ្ឋេតិ ជាហ ទ្ធ ។

(៥៦០) មានកិច្ចពីរបូតែវសុទ្ធកាបត្តិ[1] កិច្ចទាំងនោះមានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងសុទ្ធកាបត្តិ ថាជាអាបត្តិសង្ឆាទិសេសទៅវិញ ។ តែកិច្ច ១ រូបបិទបាំងទុក កិច្ច ១ រូបមិនបានបិទបាំងទុក ។ កិច្ចណាបិទបាំងទុក តែវនិយធរឲ្យកិច្ចនោះសំដែងអាបត្តិចុះចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត វិនយធរតែវឲ្យកិច្ចទាំងពីរបូបធ្វើតាមធម៌ (សំដែងអាបត្តិនោះ ។ ចេញ) ។

(៥៦១) មានកិច្ចពីរបូតែវសុទ្ធកាបត្តិ កិច្ចទាំងនោះមានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងសុទ្ធកាបត្តិ ថាជាសុទ្ធកាបត្តិមែន តែកិច្ច ១ រូបបិទបាំងទុក កិច្ច ១ រូបទៀតមិនបានបិទបាំងទុក ។ កិច្ចណាបិទបាំងទុក វិនយធរតែវឲ្យកិច្ចនោះសំដែងអាបត្តិចុះចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត វិនយធរតែវឲ្យកិច្ចពីរបូបធ្វើតាមធម៌ ។

(៥៦២) មានកិច្ចពីរបូតែវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស កិច្ចទាំងនោះមានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ថាជាអាបត្តិសង្ឆាទិសេសមែន តែកិច្ច ១ រូបគិតថានឹងធ្លាប់គេ ។ កិច្ច ១ រូបទៀតគិតថានឹងមិនធ្លាប់គេ ។ កិច្ចនោះបិទបាំងទុកអស់យាមជាបឋមផង បិទបាំងទុកអស់យាមជាគំរប់ពីរផង បិទបាំងទុកអស់យាមជាគំរប់បីផង លុះអរុណរះឡើងហើយ កិច្ចនោះឈ្មោះថាបិទបាំងអាបត្តិទុក ។ កិច្ចណាបិទបាំងទុក វិនយធរ

---

១ ពួកលហុកាបត្តិ មានចុល្លច្ចំយជាដើម ហៅថា សុទ្ធកាបត្តិ(អង្ឆ្ពកថា) ។

៤៣១

សម្ដេចយ្យកូន្ទ្ធ ១ភ ១ន្ទ្ធ ១ ១ ១

ត្រែវឲ្យភិក្ខុនោះសំដែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឆត្រែវឲ្យ
បរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹម
ឲ្យមានតួដល់ភិក្ខុពីររូប ។

(៥៦៣) មានភិក្ខុពីររូបត្រែវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះមាន
សេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ថាជាអាបត្តិសង្ឆាទិសេស
មែន ភិក្ខុទាំងនោះដើរទៅ ក៏គិតគ្នាថានឹងជ្រាបគេ ។ លុះដល់ពាក់
កណ្តាលផ្លូវ ភិក្ខុ១រូបក៏មានសការបិទបាំងកើតឡើងថា នឹងមិនជ្រាបគេ
ទៅវិញ ។ ភិក្ខុនោះបិទបាំងអស់យាមជាបឋមផង· បិទបាំងអស់យាមជា
គំរប់ពីរផង បិទបាំងអស់យាមជាគំរប់បីផង លុះអរុណរះឡើងហើយ ក៏
ឈ្មោះថាបិទបាំងអាបត្តិទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក នែនយ៉ាងត្រែវឲ្យភិក្ខុ
នោះសំដែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឆត្រែវឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុ
នោះចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានតួដល់
ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

(៥៦៤) មានភិក្ខុពីររូបត្រែវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះមាន
សេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ថាជាអាបត្តិសង្ឆាទិសេស
មែន ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏ត្រែឡប់ទៅជាមនុស្សវិញ្ញត ។ លុះកាលខាងក្រោយ

ឯកោ ជានេតិ ឯកោ ន ជានេតិ ។ យោ ជានេតិ
សោ ទុក្ខេ ទេសាបេតព្ពោ ។ យថាបដិញ្ញេ ចស្ស
បរិវាសំ ទត្វា ឥកិច្ចមេ្ច មានត្តំ ទាតព្ពំ ។

(៥៦៥) ទ្វេ ភិក្ខូ សង្ឆាទិសេសំ អាបជ្ជា ហោន្តិ
តេ ចាតិមោក្ខេ ឧទ្ទិស្សមានេ ឯវំ វទេន្តិ ឥមានេវ ខោ
មយំ ជានាម អយម្ប ភិក្ខុ ឆម្ភោ សុត្តាតគោ
សុត្តបរិយាបន្នោ អនុ្ធ្ឆ្ យមានំ ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆតីតិ ។
តេ សង្ឆាទិសេសេ សង្ឆាទិសេសទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ។
ឯកោ ជានេតិ ឯកោ ន ជានេតិ ។ យោ ជានេតិ
សោ ទុក្ខេ ទេសាបេតព្ពោ ។ យថាបដិញ្ញេ ចស្ស
បរិវាសំ ទត្វា ឥកិច្ចមេ្ច មានត្តំ ទាតព្ពំ ។

(៥៦៦) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាមេ្ច
អបរិមាណាមេ្ច ឯកជ្ជាមមេ្ច នានាជ្ជាមមេ្ច សភាគមេ្ច
វិសភាគមេ្ច រាត្តិមេ្ច សង្ឆ្ជមេ្ច ។ សោ សង្ឆ្ យ តាសំ

ភិក្ខុទាំងនោះជាពួកឆព្វតិយៗ តែភិក្ខុ១រូបបិទចាំងទុក ភិក្ខុ១រូបទៀតមិនបានបិទចាំងទុក ។ ភិក្ខុណាបិទចាំងទុក វិនយធរត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះសំដែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឆត្រូវឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទចាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

(៥៦៥) ហានភិក្ខុពីររូបត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះកាលបើសង្ឆកំពុងសំដែងបាតិមោក្ខ ក៏ពោលយ៉ាងនេះថា ឥឡូវនេះយើងដឹងច្បាស់ជាថា ធម្មនេះឯងមកហើយក្នុងសុត្ត (មាតិកា) ពាក់ព័ន្ធលក្ខណៈសុត្ត តែងមកកាន់ទីជួសជាល់ៗកន្លះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ថាជាអាបត្តិសង្ឆាទិសេសមែន ។ តែភិក្ខុ១រូបបិទចាំងទុក ភិក្ខុ១រូបទៀតមិនបានបិទចាំងទុក ។ ភិក្ខុណាបិទចាំងទុក វិនយធរត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះសំដែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឆត្រូវឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទចាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

(៥៦៦) ឬលភិក្ខុទាំងឆ្ពាយ ភិក្ខុកងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរនឹងពាក់ចានខ្លះ ពាក់មិនចានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ ហានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ ហានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ ហានចំណែកមុសគ្នាខ្លះ កំណត់ចានខ្លះ(មិនច្រឡូកច្រឡំ)ច្រឡូកច្រឡំខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ

អាបត្តិំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ
តាសំ អាបត្តិំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ
បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិ-
យោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ[1] អប្ប៑ដិច្ឆន្នាយោ ។
សោ សង្ឆំ អន្តរា អាបត្តិំ មូលាយ បដិកស្សនំ
យាចតិ ។ តំ សង្ឆោ អន្តរា អាបត្តិំ មូលាយ
បដិកស្សតិ ឧត្ថ៑ារេន ឧម្មេន អកុប្ប៑េន ឋានារហេន
ឧម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អនម្ម៑េន ឋានត្ត
ទេតិ អនម្ម៑េន អនុត្ថ៑ានិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អវិ-
សុទ្ធោ ឥមិ អាបត្តីហិ ។

[៥៦៧] ៨ឆ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយ
អបរិមាណាយ ឯកាទ្ធានាយ នានាទ្ធានាយ សការាយ
សការាយ ១ សត្ថ៑ាយ ១ ។ សោ សង្ឆំ ឥមិ
អាបត្តិំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស

---

១ ១ បរិមាណា ។

សម្ដេចយ្ចមកនូក ភិក្ខុនោះមិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះ

សូមសម្ដេចបានបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឆក៏ឲ្យសម្ដេ-
ចបានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស
ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសផ្សេងទៀតកើតឡើងច្រើន ។ មានចំនួនគួរកាន់ចាប់ ។ តែមិន
ធ្លាប់ចាកចេញ ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមការពារញ្ញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ
ចំពោះអាបត្តិកើតឡើងច្រើន ។ សង្ឆក៏ពារញ្ញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
ចំពោះអាបត្តិកើតឡើងច្រើន ។ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជា
កម្មគួរដល់ហេតុ ។ ហើយឲ្យសម្ដេចបានបរិវាសដោយត្រូវតាមធម៌ ។ តែឲ្យ
ហានត្ដមិនត្រូវតាមធម៌ ។ ធ្វើអញ្ជានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្ចាលភិក្ខុទាំងឡាយ
ភិក្ខុនោះមិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះទេ ។

(៥៦៧) ម្ចាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកាន់ធម្មវិនយ៍នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆា-
ទិសេសផ្សេងច្រើន ។ មានចំនួនគួរកាន់ចាប់ ។ ១ ។ ១ ។ ១

សង្ឆ្ម តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ
បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆ្ម ទិសេសា អាបត្តិ-
យោ អាបជ្ជតិ បរិមាណកយោ បដិច្ឆន្ទាយោ ។ សោ
សង្ឆ្ម អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យា-
ចតិ ។ តំ សង្ឆ្ម អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិ-
កស្សតិ ធម្មិកេន ធម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន
ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អធម្មេន មានត្តំ ទេតិ
អធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អរុណុគ្គ-
តាហិ អាបត្តីហិ ។

[៥៦៨] ៥ធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សង្ឆ្ម ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណម្ប្ យាម-
ម្ប្ ឋ ១ ១ ១

ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួរកាន់ចាប់ ហើយជ្រាបដ៏ទុក ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមការពារមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឆក៏ពារភិក្ខុនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឲ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ហើយធ្វើអញ្ជាន ក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះមិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះទេ ។

[៥៦៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរកាន់ចាប់ខ្លះ ពាក់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឆក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួន

អាបត្តិ បរិមាណាយោ បដិច្ចន្នាយោតិ អប្ប‌ដិច្ចន្នាយោ-
ម្ប ។ សោ សង្ឆ អន្ត‌ា អាបត្តិ‌ំ ទ្ធ‌ាយ បដិ‌ាសរ‌ា-
ំ យ‌ាមតិ ។ ‌ាំ ‌ាសង្ឆ អ‌ន្ត‌ា អ‌ាបត្ត‌ិ‌ំ ទ្ធ‌ាយ
បដិ‌ាសរ‌ាតិ ‌ជ‌ាម្ចាស ‌ាកម្ចេ ‌ាកុ‌ម្ប‌េ ‌ហ‌ានារ‌ហ‌េ
‌ជ‌ម្ចេ ‌ារ‌ាមេ‌ាន‌ារ‌ាសំ ‌ទ‌ានិ ‌ាមេ‌ម្ចេ ‌ហ‌ានត្ត ‌ទ‌ានិ
‌ាមេ‌ម្ចេ ‌ាកេ‌ាតិ ។ ‌ាសោ ‌ាកិ‌ាក្ខ‌ាវ ‌ាកិ‌ាក្ខ‌ុ ‌ាអ‌ារ‌ិ‌ាសុ‌ទ្ធ‌ោ ‌ារ‌ាហ‌ិ
‌ាអ‌ាបត្ត‌ីហ‌ិ ។

[៥៦៧] ‌ាន ‌ាន ‌ាកិ‌ាក្ខ‌ាវ ‌ាកិ‌ាក្ខ‌ុ ‌ារ‌ាម្ចាហ‌ុ‌ាណ
‌ារ‌ាង្ឆ‌ាទ‌ិ‌ាសេ‌ារ ‌ាអ‌ាបត្ត‌ិ‌ាយ‌ោ ‌ាអ‌ាបត្ត‌ិ ‌ារ‌ិ‌ាមណ‌ាម្ចា
‌ាអ‌ារ‌ិ‌ាមណ‌ាម្ចា ‌ាឯ‌ាកេ‌ាតម្ចា ‌ាន‌ានេ‌ាតម្ចា ‌ារ‌ាកេ‌ាតម្ចា
‌ារ‌ាសេ‌ាត ‌ាវ‌ាត្ត‌ិ‌ាតម្ចា ‌ារ‌ាម្ចាត្ត‌ាតម្ចា ។ ‌ាសោ ‌ារ‌ាង្ឆ‌ាំ ‌ារ‌ាសំ
‌ាអ‌ាបត្ត‌ិ‌ាំ ‌ារ‌ាមេ‌ាន‌ារ‌ាសំ ‌យ‌ាមតិ ។ ‌ាតស្ម ‌ារ‌ាង្ឆ‌ាំ
‌ារ‌ាសំ ‌ាអ‌ាបត្ត‌ិ‌ាំ ‌ារ‌ាមេ‌ាន‌ារ‌ាសំ ‌ទ‌ានិ ។ ‌ាសេ‌ាត ‌ារ‌ិ-
‌ារ‌ាសេ‌ាត្ត ‌ាអ‌ន្ត‌ា ‌ារ‌ាម្ចាហ‌ុ‌ាណ ‌ារ‌ាង្ឆ‌ាទ‌ិ‌ាសេ‌ារ ‌ាអ‌ាបត្ត‌ិ‌ាយ‌ោ
‌ាអ‌ាបត្ត‌ិ ‌ាអ‌ារ‌ិ‌ាមណ‌ាយ‌ោ ‌ាអ‌ប្ប‌ដិ‌ាច្ចន្ន‌ាយ‌ោ ។ ‌ាសេ‌ាត
‌ារ‌ាង្ឆ‌ាំ ‌ាអ‌ន្ត‌ា ‌ាអ‌ាបត្ត‌ិ‌ាំ ‌ទ‌ាយ ‌ារ‌ាដិ‌ាសេ‌ារ‌ាំ ‌យ‌ាមតិ ។
‌ាំ ‌ារ‌ាង្ឆ‌ាំ ‌ាអ‌ន្ត‌ា ‌ាអ‌ាបត្ត‌ិ‌ាំ ‌ទ‌ាយ ‌ារ‌ាដិ‌ាសេ‌ារ‌ាតិ

គួរកាន់ថ្នាក់ តែបិទចាំងមុខ ១ មិនបានបិទចាំងមុខ ១ ភិក្ខុនោះសូម
ការពាក្យមកដាក់ក្នុងមួលាបត្តិនឹងសង្ឆ ១ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោ ១ សង្ឆ
ក៏ពាក្យភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមួលាបត្តិ ១ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោ ១ ដោយកម្ម
ប្រកបដោយធម៌ ១ ជាកម្មមិនកម្រើក ១ ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ១ ហើយឲ្យ
សមោធានបរិវាសដោយត្រូវតាមធម៌ ១ តែឲ្យមានត្ដមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើ
អញ្ជានកម្ម ១ ក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ១ ម្ដាលភិក្ខុ ១ ១ ១

ឆន្ទាគោត្រ ឆន្ទមេ អត្ថុប្បេន ហានារហេតុ ឆន្ទមេ ស-
ម្ពោធានមបរិកាសំ ទេតិ អឆន្ទមេ ឆានត្តំ ទេតិ អឆន្ទមេ
អត្ថតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឆារិសុទ្ធោ តាវ ហិ អាបត្តីហិ ។

[៥៧០] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលេ
សង្ឆាទិសេសេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឆរិមាណាយ
អបរិមាណាយ ឯតានាតាយ ឆានានាតាយ ឆារ-
ណាយ ទិសាភាគាយ ឆត្ថតាយ ឆម្ភិន្ទាយ ។ សោ ឆង្ឆ
តាសំ អាបត្តីនំ ឆម្ពោធានមបរិកាសំ យាចតិ ។ ឥតិ
ឆង្ឆ តាសំ អាបត្តីនំ ឆម្ពោធានមបរិកាសំ ទេតិ ។
សោ ឆារ ឆង្ឆ អត្ថុ ឆម្ពហុលា ឆង្ឆាទិសេសេ
អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អបរិមាណាយោ ឯតានាយោ ។
សោ ឆង្ឆ អត្ថុ អាបត្តីនំ ឆូលាយ ឯតានាយ
យាចតិ ។ ឥ ឆង្ឆ អត្ថុ អាបត្តីនំ ឆូលាយ ឯ-
ដានាយ ឆន្ទាគោត្រ ឆន្ទមេ អត្ថុប្បេន ហានារហេតុ
ឆន្ទមេ ឆម្ពោធានមបរិកាសំ ទេតិ អឆន្ទមេ ឆានត្តំ ទេតិ
អឆន្ទមេ អត្ថតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឆារិសុទ្ធោ
តាវ ហិ អាបត្តីហិ ។

ចំពោះអាបត្តិកន្ធ៦ទ្រនាំ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឲ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះមិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះទេ ។

(៥៧០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកន្ធ៦ធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរពាក់ចានខ្លះ ពាក់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឆក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនកន្ធ៦ទ្រនាំ មានចំនួនគួរពាក់មិនបាន ហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះសូមការពារញ្ញមកជាកន្ធមូលាបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិកន្ធ៦ទ្រនាំ ។ សង្ឆក៏ពារញ្ញភិក្ខុនោះមកជាកន្ធមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិកន្ធ៦ទ្រនាំដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឲ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះមិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះទេ ។

(៥៧១) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាមា អបរិមាណាមា ឯកជ្ឈាមា នានាជ្ឈាមា សភាគា វិសភាគា រាវត្ថិតា សន្ទិដ្ឋា ។ សោ សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អបរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោ ចិ អប្ប ដិច្ឆន្នាយោ ចិ ។ សោ សង្ឆំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឆោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ ឆន្ទាគមនេ ភយេ ១ អកុប្ប ១ ហានាភាវ ១ ឆន្ទេ ១ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ១ ១ ១

សម្ដេចយ្ចន្ត ភិក្ខុនោះមិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះ

(៥៧១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរកាប់ចាន១ នៃ ១ មានឈ្មោះដូចគ្នា១ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នា១ មានចំណែកស្មើគ្នា១ មានចំណែកខុសគ្នា១ កំណត់ចាន១ ច្រឡូកច្រឡំគ្នា១ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឆក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួរកាប់មិនចាន តែបិទបាំងទុក១ មិនបានបិទបាំងទុក១ ។ ភិក្ខុនោះសូមការពារមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឆក៏ពារភិក្ខុនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឲ្យមានគ្ពមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះមិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

(៥៧២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរកាប់ចាន១ នៃ ១ មានឈ្មោះដូចគ្នា១ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នា១ ជានចំណែកស្មើគ្នា១ មានចំណែក

វិសភាគម្ប៎ រវត្ថុតម្ប៎ សម្ភិន្ទម្ប៎ ។ សោ សង្ឆ៎ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ ឥស្ស សង្ឆ៎ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆ៎ធិសេសា អាបត្តិ-យោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ អប្ប៎ដិច្ចន្ទ្ធាយោ ។ សោ សង្ឆ៎ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្ស៎នំ យាចតិ ។ តំ សង្ឆ៎ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្ស៎តិ ឆន្ទំ ទេន ឆន្ទេន អកុប្ប៎េន ឋានារហេន ឆន្ទេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អឆន្ទេន មានត្តំ ទេតិ អឆន្ទេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អរិសុទ្ធោ តាវ ហិ អាបត្តីហិ ។

(៥៧៣) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆ៎-ធិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណម្ប៎ អបរិមា-ណម្ប៎ ឯកនាមម្ប៎ នានានាមម្ប៎ សភាគម្ប៎ វិសភា-គម្ប៎ រវត្ថុតម្ប៎ សម្ភិន្ទម្ប៎ ។ សោ សង្ឆ៎ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ ឥស្ស សង្ឆ៎ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ

ខ្ចុសគ្នាខ្លះ កំណត់ចាន់ខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធាន-
បរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិតាំងនោះ ។ សង្ឆក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់
ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិតាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួរពាប់ចាន់ខ្លះ ពាប់មិនចាន់ខ្លះ
តែមិនចាន់ចំចាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះសូមការពារញ្ជូនមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹង
សង្ឆចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឆក៏ពារញ្ជូនភិក្ខុនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក
ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឲ្យមានត្ត
មិនត្រូវតាមធម៌ ផ្ទើអញ្ជានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ភិក្ខុ
នោះមិនចាន់ចាស្ទ្ធ ចាកអាបត្តិតាំងនោះទៀយ ។

(៥៧៣) ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិ
សង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនពាប់ចាន់ខ្លះ ពាប់មិនចាន់ខ្លះ មានឈ្មោះ
ដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខ្ចុស
គ្នាខ្លះ កំណត់ចាន់ខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធាន-
បរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិតាំងនោះ ។ សង្ឆក៏ឲ្យសមោធានបរិវាស
ដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិតាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវ

អន្តក សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ
បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ចន្ធាយោ ។
សោ សង្ឆំ អន្តក អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ
យាចតិ ។ តំ សង្ឆោ អន្តក អាបត្តីនំ មូលាយ
បដិកស្សតិ ឆន្ទាគមនេ ភយេន អកុសុលេ ឋានេ
ឆន្ទេ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អនន្ទេ មានត្តំ
ទេតិ អនន្ទេ អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ
អវិសុទ្ធោ ឥមិ អាបត្តីហិ ។

[៥៧៤] ៥ឆ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិ-
សេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាបិ អបរិមាណាបិ
ឯកាទាបិ ឆ ទ្ទាទាបិ សភាគាបិ វិសភាគាបិ
ឋានាបិ ឋានាបិ ។ សោ សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ
សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ តាសំ
អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ
អន្តក សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជ-
តិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ចន្ធាយោបិ
អប្ជដិច្ចន្ធាយោបិ ។ សោ សង្ឆំ អន្តក អាបត្តីនំ

អាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្ទោះ មានចំនួនគួរកាន់ខ្លះ ក្រៅមិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះសូមការពារមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ទ្ធ ១ សង្ឆចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ ។ សង្ឆក៏ពារភិក្ខុនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ១ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឲ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្លាប់អញ្ជនក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះមិនបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះទ្រឹង ។

(៥៧៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆ-ទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរកាន់ខ្លះ ក្រៅមិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់ចាន់ខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធាន-បរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឆក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្ទោះ មានចំនួនគួរកាន់ខ្លះ ក្រៅមិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមការពារ

ម្ហូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឆ អន្ធ
អាបត្តីនំ ម្ហូលាយ បដិកស្សតិ ធម្មកេន តម្ពេ
អកុម្ពេ ឋានារហេ ឯម្ពេ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ
អឯម្ពេ មានត្តំ ទេតិ អឯម្ពេ អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវ
ភិក្ខុ អវិសុទ្ធោ តាវ ហិ អាបត្តីហិ ។

ម្ហូលាយ តវិសុទ្ធ[1]ទ្ធ ។

(៥៧៥) ៥ ១ បន ភិក្ខវ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆ-
ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាមត្តា អបរិមា-
ណាមត្តា ។ បេ ។ ឋត្តិតមត្តា សម្ភិន្នមត្តា ។ សោ សង្ឆ
តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស
សង្ឆ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។
សោ បរិវសន្តោ អន្ធ សម្ពហុលា សង្ឆទិសេសា
អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ អប្ប្ដិ ១ ១ ១
។ បេ ។ បរិមាណាយោ ១ ១ ១ ១ ។ បេ ។ ១ ១ ១ ១

មកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិទ១ សង្ឆ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ ។ សង្ឆ ក៏ជាញ ភិក្ខុ
នោះ មកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ ដោយកម្មប្រកបដោយ
ធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវ
តាមធម៌ តែឲ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបរិសុទ្ធ ចាកអាបត្តិ ទាំងនោះ ឡើយ ។

ចប់ភាគ ៩ នៃការមិនបរិសុទ្ធ ដោយមូលាបត្តិ ។

(៥៧៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុ ក្នុងធម្មវិនៃ យ នេះ ត្រូវ អាបត្តិ
សង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរ ពាក់ ១ ១ ; ពាក់ មិនបាន ១ ១ ; ។ បេ ។
កំណត់ ១ ១ ; ច្រឡូកច្រឡំ ១ ១ ; ។ ភិក្ខុ នោះ សូម សមោធានបរិវាស
ទ១ សង្ឆ ចំពោះ អាបត្តិ ទាំងនោះ ។ សង្ឆ ក៏ ឲ្យ សមោធានបរិវាស ដល់ ភិក្ខុ
នោះ ចំពោះ អាបត្តិ ទាំងនោះ ។ ភិក្ខុ នោះ កំពុង នៅ ក្នុ ងបរិវាស ក៏ ត្រូ វ អាបត្តិ
សង្ឆាទិសេសជាច្រើ ន ក្នុ ងចន្ទោ ះ មានចំ ន ួ ន ពាក់ ១ ; ; ;

សង្ខ្យំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ខ្យា អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន ស-ម្មោជានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មេន មានត្តំ ទេតិ ធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធោ តីហិ អាបត្តីហិ ។

(៥៧៦) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆ-ាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាបិ អបរិមា-ណាបិ ។ បេ ។ ឯកត្តិតាបិ សម្ភិន្នាបិ ។ សោ សង្ខ្យំ តាសំ អាបត្តីនំ សម្ម្ជានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆ្យ តាសំ អាបត្តីនំ សម្ម្ជានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆ្យាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អបរិមាណាយោ អប្ប្ដិច្ឆន្នាយោ ។ បេ ។ អបរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោ ។ បេ ។ អបរិ-មាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្ប្ដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ សង្ខ្យំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឆ្យ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ

សមុច្ចយក្ខន្ធក ភិក្ខុនោះបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះ

សូមការពាញមកជាក់ក្នុងមូលបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិក្នុងបន្ទោះ ។ សង្ឆក៏ពាញភិក្ខុនោះមកជាក់ក្នុងមូលបត្តិចំពោះអាបត្តិក្នុងបន្ទោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឲ្យមានត្តកំត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

(៥៧៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរពាប់បានខ្លះ ពាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឆក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងបន្ទោះ មានចំនួនពាប់មិនបាន តែមិនបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនពាប់មិនបាន ហើយបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនពាប់មិនបាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមការពាញមកជាក់ក្នុងមូលបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិក្នុងបន្ទោះ ។ សង្ឆក៏ពាញភិក្ខុនោះមកជាក់ក្នុងមូលបត្តិចំពោះអាបត្តិក្នុងបន្ទោះ ដោយកម្ម

បដិកស្សតិ ឆម្ចាំកេន ឆម្ចេន អកុប្ប្ យ ហ ការ ហេ ន ឆម្ចេន សមោ ជ ន ប រ ិ ក ្ ខ ំ ន េ ត ិ ឆ ម ្ ច េ ន ម ា ន ត ្ ត ំ ន េ ត ិ ឆ ម ្ ច េ ន អ ញ ្ ច ត ិ ។ ។ ។

ប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យ
សមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឲ្យមានត្តិក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជានក៏ត្រូវ
តាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំង
នោះបាន ។

(៥៧៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិ
សង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរកាប់បានខ្លះ កាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។
កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាស
ទ្ធ៏ងសង្ឆចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឆក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុ
នោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឆាទិសេសជាច្រើនកងក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួរកាប់បានខ្លះ កាប់មិនបានខ្លះ
តែមិនបានបិទចាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនគួរកាប់បានខ្លះ កាប់មិនបានខ្លះ
ហើយបិទចាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនគួរកាប់បានខ្លះ កាប់មិនបានខ្លះ ហើយ
បិទចាំងទុកខ្លះ មិនបិទចាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមការពារាញ្ជាមកជាក់
ក្នុងមូលាបត្តិទ្ធ៏ងសង្ឆចំពោះអាបត្តិកងចន្លោះ ។ សង្ឆក៏ពារាញ្ជាភិក្ខុនោះ
មកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិកងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌

ឆម្ចៃកោន ឆម្ចេន អកុប្ជេន ហានារហេន ឆម្ចេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ឆម្ចេន មានត្តំ ទេតិ ឆម្ចេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធো តាហ៌ អាបត្តីហ៌ ។

មូលាយ វិសុទ្ធិ១ វារ(១) និដ្ឋិតំ ។

(៥៧៨) ៥ឆ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាបិ អបរិមាណាបិ ។ បេ ។ រាត្តិតាបិ សម្ភិន្នាបិ ។ សោ សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេ-សា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ អប្ជដិច្ឆន្ន-យោ ។ សោ សង្ឆំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្ជនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឆោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្ជតិ អឆម្ចៃកោន ឆម្ចេន ឆ្ជេន អហានារហេន អឆម្ចេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ

---

១ ១ភេទ្ធ្ជ្ជ ១ ១ ១

ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឲ្យមានត្តកត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជានកត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

ចប់ភាវ ៩ ដែការបរិសុទ្ធ ដោយមូលបត្តិ ។

(៥៧៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរកាន់ចាន់ខ្លះ ។ បេ ។ ... ...

បរិសាមីតិ ២ញ្ញមានោ អន្ត្ត សម្ត្ត ហ្ម ណ ធ ិ ០ ០ ០

ខ្លួននៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួរកាប់ចាន តែមិនបានបិទចាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះកំពុងឈរលើផែនដីកន្លងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិកន្លងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុន ទ្ធ ១ រលឹកឃើញអាបត្តិកន្លងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្ដីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរកាប់ចានខ្លះ ពាក់មិនចានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់ចានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ អាត្មាអញនោះបានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ សង្ឆក៏បានឲ្យសមោធានបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ អាត្មាអញនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួរកាប់ចាន តែមិនបានបិទចាំងទុក អាត្មាអញនោះបានសូមការពារមកជាក់ក្នុងមូលបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ សង្ឆក៏ពារអាត្មាអញនោះមកជាក់ក្នុងមូលបត្តិចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ហើយថែមទាំងឲ្យសមោធានបរិវាសមិនត្រូវតាមធម៌ ។ អាត្មាអញនោះសំគាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាសហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ

អាបត្តិយោ អាបត្តី បរិមាណាយោ អប្ប្ដិ ដ្ឋ ន្ធ្ងាយោ
ស្ងោ ហ ំ ឥ ស្ម ី ភ ូ ម ិ យ ំ ប ំ ត ោ ប ុ (ម ា អ ា ប ត ្ត ិ (ំ អ ន ្ធ (អ ា ប ត ្ត ិ-
យោ ស ((ម ិ អ (((

•

មានចំនួនគួរកាប់ចាន តែមិនបានបិទជ្រាំងទុក អាត្មាអញនោះកំពុងឈរ លើផែនដីកងទ័ពនោះ ហើយកំលាំងយើញអាបត្តិកងចន្ទោះនៃអាបត្តិ ពីមុន ទ្ធ ១ ១ ១

(៥៧៩) ឥធ ១ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆ-
ធិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ១ បរិមាណាម្ប អ១ បរិមា-
ណាម្ប ១ ១ បេ ១ ១ ១

(៥៧៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិ សង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរកាន់ យកមកធ្វើ ១ ... ១ ... ១ ...

តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា
អាបត្តិយោ អាបជ្ជិំ ហរិមាណាម្ហិ អហរិមាណាម្ហិ ។ បេ ។
ហ្ការ៉ាតម្ហិ សង្ហិតម្ហិ សោហំ សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ
សមោធានហរ៉ាសំ យាចិ តស្ស ទេ សង្ឆោ តាសំ
អាបត្តីនំ សមោធានហរ៉ាសំ អនាសំ សោហំ ហ្ការ៉ាសន្តោ
អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិំ
ហរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អហ្ការ៉ាដិច្ឆន្នាយោបិ សោហំ
សង្ឆំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ តំ
ចំ សង្ឆោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សិ អនមត្ត-
ឆេន ឆមេន ឆុប្ប្ជេន អហានារហេន អនប្ជេន ស-
មោធានហរ៉ាសំ អនាសំ សោហំ ហ្ការ៉ាសាមីតិ ម្ញាមានោ
អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិំ
ហរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អហ្ការ៉ាដិច្ឆន្នាយោបិ សោហំ
តស្ស ភូមិយំ ឋិតោ ឧរ៉ាមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តិយោ
សរាមិ អហ្ការ៉ាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរាមិ យន្ត-
ន្ធាសំ សង្ឆំ ឧរ៉ាមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច អហ-
ការ៉ាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច មូលាយ បដិកស្សនំ

មានសេចក្ដីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញបានត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរកាន់ខ្លះ ១ ១ ១

យាវេយ្យ ធម្មំ្ការេន ការ្ម អ្ការ្ម ហ្ការ្ម ហ្ការ្ម ធ្ម ធ្ម សមោ្ការ្ម ធ្ម ធ្ម ធ្ម ធ្ម ធ្ម ធ្ម ធ្ម ធ្ម ធ្ម ធ្ម ។ សោ ធ្ម ធ្ម ធ្ម ធ្ម ធ្ម ធ្ម ធ្ម ធ្ម ធ្ម ធ្ម

នៃអាបត្តិទាន់ក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តកំត្រូវតាមធម៌ សូមអញ្ជនកំត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមការពាញមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិទាន់ក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តកំត្រូវតាមធម៌ សូមអញ្ជនកំត្រូវតាមធម៌ ។ សង្ឆបានពាញភិក្ខុនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិទាន់ក្រោយផង ដោយកម្ម-ប្រ-កបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធាន-បរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឲ្យមានត្តកំត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជនកំត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

(៥៨០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរកាន់ចាន១ រ ១ ១ ១

វិសេកាតម្ប៌ ១ តត្ថ តម្ប៌ សម្ចិន្ធម្ប៌ ។ សោ ១ ១ ១

ចំណែកខ្លួនគ្នាខ្លះ កំណត់ចានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឆបំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឆក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះបំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនពាក់មិនបាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនពាក់មិនបាន ហើយបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនពាក់មិនបាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមការពាក្យមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆបំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឆក៏ពាក្យភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិបំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ថែមទាំងឲ្យសមោធានបរិវាសក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះសំគាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាសហើយ ។ បេ ។ សង្ឆក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឲ្យមានត្ត ក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

[៥៨១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរពាក់បានខ្លះ ពាក់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់ចានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាស

៤៥០

វិនយបិដក ១ ១ ១

ទ្ធ៏ងសង្ឆ្យ៏ចំពោះអាបត្តិ៏ទាំ៏ងនោះ ។ សង្ឆ្ការ៏ឲ្យសមោ៏ធានបរិ៏ាសដល់ភិ៏ក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ៏ទាំ៏ងនោះ ។ ភិ៏ក្ខុនោះ៏ពុ៏ងនៅបរិ៏ាស ក៏ត្រូ៏វអាបត្តិ៏សង្ឆ្ទ-ិ៏សេ៏សជាច្រើ៏នកន្ល៏ងមកនោះ មា៏នចំនួ៏នគួ៏ររាប់ជា៏ន១ះ ៣ាប់មិ៏ជា៏ន១ះ តែ មិ៏ជា៏នបិ៏ទ្ធ ។ ភិ៏ក្ខុនោះ៏ស្ងមការ៏ទាញ១ាកជាក់ក្ន ងមួ ាបត្តិ៏ទ្ធ៏ងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ៏ក្ន ងមកនោះ ។ សង្ឆ ក៏ទាញ១ាភិ៏ក្ខុនោះ១ាកជាក់ក្ន ងមួ ាបត្តិ៏ចំពោះ អាបត្តិ៏ក្ន ងមកនោះ ដោ១ាកម្ម១ាមិ៏ជ្រ ១ាកបដោ១ាធ ១ាមិ ជាកម្ម១ាកម្រ ១ាកជាកម្ម១ាមិ៏ ១ាគួ ១ាដ ១ាហេ ១ាតុ ១ាមៀ១ាទាំ៏ងឲ្យ១ាសមោ៏ធានបរិ៏ាសមិ៏ជ្ររ ១ាតាមធ ១ាមិ ។ ភិ៏ក្ខុនោះ ១ាសំ១ាគ ១ាល ១ាថា ១ាខ្ញ ១ាន១ៅបរិ៏ាសហ ១ាយ ។ ១ាបេ ។ សង្ឆ ១ាក៏ឲ្យ១ាសមោ៏ធានបរិ៏ាស ១ាត្រ ១ាតាមធ ១ាមិ ១ាឲ្យ១ាមានត្ត ១ាក៏ត្រ ១ាតាមធ ១ាមិ ១ាធ្ម ១ាអ ១ាញ ១ាន ១ាក៏ត្រ ១ាតាមធ ១ាមិ ។ ១ាម្ន ១ាល ១ាភិ៏ក្ខ ១ាទាំ៏ងឡ ១ាយ ១ាភិ៏ក្ខ ១ាន១ៅ ១ាទ ១ាមៀ១ាបរ ១ាសុ ១ាទ ១ាចាក ១ាអ ១ាបត្ត ១ាទាំ៏ងនោ ១ាះ ១ាបាន ។

(៥៨២) ១ាម្ន ១ាល ១ាភិ៏ក្ខ ១ាទាំ៏ងឡ ១ាយ ១ាភិ៏ក្ខ ១ាក ១ាងធ ១ាម្ម ១ាវ ១ាន ១ាយ ១ាន ១ាះ ១ាត្រ ១ាវ ១ាអ ១ាបត្ត ១ាសង្ឆ ១ាទ ១ាសេ ១ាសជាច្រ ១ាន ១ាមានចំ ១ាន ១ាន ១ាគួ ១ាររ ១ាប ១ាប ១ាន ១ាខ្ញ ១ាះ ១ាមិ ១ាន ១ាប ១ាន ១ាខ្ញ ១ាះ ១ាបេ ១ា ១ាកំ ១ាណ ១ាត ១ាប ១ាន ១ាខ្ញ ១ាះ ១ាចម្ល ១ាក ១ាចម្ល ១ាំ ១ាគ ១ាខ្ញ ១ាះ ១ា ១ាភិ ១ាក ១ាខ្ញ ១ាន ១ាន ១ាះ ១ាក៏ ១ាស្ងម ១ាសមោ ១ាធ ១ាន ១ាបរ ១ាវ ១ាស ១ាទ ១ាធ ១ាងសង្ឆ ១ាចំ ១ាពោ ១ាះ ១ាអ ១ាបត្ត ១ាទ ១ាធ ១ាងនោ ១ាះ ១ា ១ាសង្ឆ ១ាក៏ ១ាឲ្យ ១ាសមោ ១ាធ ១ាន ១ាបរ ១ាវ ១ាស ១ាដ ១ាល ១ាភិ ១ាក ១ាខ្ញ ១ាន ១ាន ១ាះ ១ាចំ ១ាពោ ១ាះ ១ាអ ១ាបត្ត ១ាទ ១ាធ ១ាងនោ ១ាះ ១ា ១ាភិ ១ាក ១ាខ្ញ ១ាន ១ាន ១ាះ ១ាពុ ១ាងនៅ ១ាបរ ១ាវ ១ាស ១ា ១ាក ១ាត ១ាត្ត ១ាវ ១ាអ ១ាបត្ត ១ា

អ្ងាបជ្ជតិ ២ រ៌ាមណ្ណាយ្យោ ២ អ្ងាបរ៌ាមណ្ណាយ្យោ ២ ២ ២

សមុច្ចយក្ខន្ធក កិច្ចនោះបរិសុទ្ធពីអាបត្តិទាំងនោះ

សង្ឆាទិសេសជាច្រើនកងចន្លោះ មានចំនួនគួរកាន់ចាន់ខ្លះ ពាក់មិនចាន
ខ្លះ ហើយបិទចាំងទុក ។ កិច្ចនោះសូមការពាយមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹង
សង្ឆចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឆក៏ពាយកិច្ចនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជា
កម្មមិនគួរដល់ហេតុ ថែមទាំងឲ្យសមោធានបរិវាសក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។
កិច្ចនោះសំគាល់ថា ខ្ជូនទៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជា
ច្រើនកងចន្លោះ មានចំនួនគួរកាន់ចាន់ខ្លះ ពាក់មិនចាន់ខ្លះ ហើយបិទចាំង
ទុក ។ កិច្ចនោះកំពុងឈរលើផែនដីកងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិក្នុង
ចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុន នឹងរលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាង
ក្រោយ ។ កិច្ចនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិ
សង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរកាន់ចាន់ខ្លះ ពាក់មិនចាន់ខ្លះ ។ បេ ។
កំណត់ចាន់ខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ អាត្មាអញនោះចាន់សូមសមោធាន-
បរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ សង្ឆក៏ចាន់ឲ្យសមោធានបរិវាស
ដល់អាត្មាអញនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ អាត្មាអញនោះកំពុងនៅបរិវាស
ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនកងចន្លោះ មានចំនួនគួរកាន់ចាន់ខ្លះ

អបរិមាណាយោ៑ បដិច្ចន្ទាយោ សោហំ សង្ឆ៑ អន្ត្ធ
អាបត្តិ០ មូលាយ បដិកស្ស០ យាចតិ ត០ ម០ សង្ឆ
អន្ត្ធ អាបត្តិ០ មូលាយ បដិកស្ស០ ឆ០ ១ ១ ១

ពាក្យមិនបានខ្វះ ហើយបិទចុងទុក អាត្មាអញនោះបានសូមការពាក្យមក ជាកន្លងមួយលាបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិកន្លងចន្ទោះ សង្ឆក៏ពាក្យអាត្មាអញ នោះមកជាកន្លងមួយលាបត្តិចំពោះអាបត្តិកន្លងចន្ទោះ ដោយកម្មមិនប្រកប ដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មបិនគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធាន-បរិវាសមិនត្រូវតាមធម៌ អាត្មាអញក៏សំគាល់ថា ខ្ញុំនៅបរិវាសហើយ ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនកន្លងចន្ទោះ មានចំនួនគួរពាក្យមិនបានខ្វះ ពាក្យមិនបានខ្វះ ហើយបិទចុងទុក អាត្មាអញនោះកំពុងឈរលើផែនដីកន្លងទី នោះ ក៏លឹកឃើញអាបត្តិកន្លងចន្ទោះនៃអាបត្តិពីមុន ទ្ធ លឹកឃើញអាបត្តិ កន្លងចន្ទោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមការ ពាក្យមកជាកន្លងមួយលាបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិកន្លងចន្ទោះនៃអាបត្តិពីមុន ផង ចំពោះអាបត្តិកន្លងចន្ទោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកប ដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោ-ធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអញ្ជានក៏ត្រូវតាម ធម៌ ។ ភិក្ខុនោះសូមការពាក្យមកជាកន្លងមួយលាបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ កន្លងចន្ទោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិកន្លងចន្ទោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ ផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌

ជម្មេន អញ្ញានំ ។ តំ សង្ឆ្យា ឬ បុរិមាអាបត្តិំ អន្តរ
អាបត្តិនញ្ច អបរអាបត្តិំ អន្តរ អាបត្តិនញ្ច មូលាយ
បដិកស្សតិ ជម្ម៎ាកេន ឥកម្ម៎ាន អកុប្ប៎ាន ឋានារហ៎ាន
ជម្ម៎ាន សមោធានបរ៎ាសំ ទេតិ ជម្ម៎ាន មានត្ត ទេតិ
ជម្ម៎ាន អព្ភេតិ ។ សោ ឥ៎ាកេ ឥ៎ាកេ ១ សុទ្ធ្ យ៎ាតា
អាបត្តិ ។

[២] ២ជ ២ជ ២ជ

សូមអញ្ជនក៏ត្រៃតាមធម៌ ។ សង្ឆក៏ពាញភិក្ខុនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិកងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិកងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រៃតាមធម៌ ឲ្យមានត្តក៏ត្រៃតាមធម៌ ផ្ងើអញ្ជនក៏ត្រៃតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

(៥ជ.ត) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងធម្មវិន័យនេះ ត្រៃអាបត្តិ សង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរកាប់បានខ្លះ ១ ១ ១

ភាម្ហេ ភាុ្ហេ អដ្ឋានារហេ អនម្ហេ សមោធាន-
បរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសាមីតិ មញ្ញមានោ អន្តរ
សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ
បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោបិ
អប្ប្ដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ ឥស្មិ ភូមិយំ ឋិតោ
ឧរិមាអាបត្តីនំ អន្តរ អាបត្តិយោ សរតិ អបរអាបត្តីនំ
អន្តរ អាបត្តិយោ សរតិ ។ ឥស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ
ខោ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ
បរិមាណាបិ អបរិមាណាបិ ឯកនាមាបិ នានានាមាបិ
សភាគាបិ វិសភាគាបិ វត្ថុតោបិ សម្ភិន្នាបិ សោ ឯ
សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចិ
ឥស្ស ឯ សង្ឆោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ
អទាសិ សោ ឯ បរិវសន្តោ អន្តរ សម្ពហុលា សង្ឆ-
ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ បរិមាណាយោបិ អបរិមា-
ណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្ប្ដិច្ឆន្នាយោបិ សោ ឯ
សង្ឆំ អន្តរ អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ

ទាញកិកូ្ខនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសមិនត្រូវតាមធម៌ ។ កិកូ្ខនោះសំគាល់ថា ខ្ញុំនៅបរិវាសហើយ ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្ទោះ មានចំនួនគួរកាន់ខ្លះ កាន់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ កិកូ្ខនោះកំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្ទោះនៃអាបត្តិពីមុន ទាំងរលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្ទោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ ។ កិកូ្ខនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិ-សេសជាច្រើន មានចំនួនគួរកាន់ខ្លះ កាន់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ អាត្មាអញនោះបានសូមសមោ-ធានបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ សង្ឆក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ អាត្មាអញនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្ទោះ មានចំនួនគួរកាន់បានខ្លះ កាន់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ អាត្មាអញនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ

តំ មំ សង្ឆ្ យ អន្ត្ យ អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្ស្ យ
ឆម្ម្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ
ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ ឆ្ យ

សម្ដុច្ចយក្ខន្ធ ភ័ក្ខុនោះបរិសុទ្ធជាកអាបត្តិទាំងនោះ

សង្ឆ្ស័ទាញអាត្មាអញនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិកងចន្ទោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសក៏មិនត្រូវតាមធម៌ អាត្មាអញនោះក៏សំគាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាសហើយ ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនកងចន្ទោះ មានចំនួនគួរកាប់ចាន១ខ្ទះ កាប់មិនចាន១ខ្ទះ ហើយបិទចាំងតុក១ខ្ទះ មិនចានបិទចាំងតុក១ខ្ទះ អាត្មាអញនោះកំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ លឹកឃើញអាបត្តិកងចន្ទោះនៃអាបត្តិពីមុន នឹងលឹកឃើញអាបត្តិកងចន្ទោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមការពាក្យមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ្ស ចំពោះអាបត្តិកងចន្ទោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិកងចន្ទោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាសក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្ត ក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអញ្ញានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមការពាក្យមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ្ស ចំពោះអាបត្តិកងចន្ទោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិកងចន្ទោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិ-វាសក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្ត ក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអញ្ញានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។

តំ សង្ឆ្ យ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរ អាបត្តីនញ្ច អបរ-
អាបត្តីនំ អន្តរ អាបត្តីនញ្ច ម្ចូលាយ បដិកស្ស្ដ
ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្ប្ យ ឋានារហេន ឆម្ចេ
សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ឆម្ចេ មានត្តំ ទេតិ ឆម្ចេ
អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ រិសុទ្ធោ តាហ អាបត្តីហ(១) ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកំ ឯកូនតិំ ។

តស្ស ុទ្ធានំ

(៥៨៤) អប្ប ដិ ច ្ច ្ធ ្ យ ឯ ្ យ ្ ហ

ទ្ធ ្ ហ ្ ត ្ ហ ្ ហ ្ ហ ្ ច

ប ្ ច ្ ច ្ ហ ្ ហ ្ ហ ្ ធ ្ ធ ្ ធ

សង្ឆ្យកំពាញកិក្ខុនោះមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិ ពីមុនផង ចំពោះភាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្ម ប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសក៏ត្រូវតាមធម៌ ឲ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ឲ្យអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនោះទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

ចប់សមុច្ចយក្ខន្ធក ជាតំរៃបី ។

ឧទ្ទានៃសមុច្ចយក្ខន្ធកនោះ គឺ

(៥៨៦) រឿងអប្ជដ្ឋិច្ចន្ទមាត្ត ១ រឿងឯកាហបរិវាស ១ រឿងទ្វីហ តីហ-ចតូហ-បញ្ចហបរិវាស ១ រឿងបក្ខបរិវាស ១ រឿងកិក្ខុបិទចាំងអាបត្តិ មានបិទចាំងទុកជាបជាស់ ១០ ថ្ងៃ ជាទីបំផុត ១ រឿងមាសបរិវាស ១ រឿងមហាបរិសុទ្ធន្ត-បរិវាស ១ រឿងកិក្ខុកំពុងនៅបរិវាសហើយសឹកចេញទៅ ១ រឿងកិក្ខុត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសទាំងឡាយច្រើន ហើយកាប់បាន ១ រឿងកិក្ខុពីរបួសសំគាល់ក្នុងអាបត្តិសង្ឆាទិសេសនោះ ១

សម្ដេចជ្រាយកូន្ធ្ការ ១ ១ ១

រឿងកិកុ្ខពីរបូបសង្ឆ័យក្នុងអាបត្តិសង្ឆាទិសេស១ រឿងកិកុ្ខពីរ
រូបមានសេចក្តីយល់ឃើញថាអាបត្តិច្រឡូកច្រឡំគ្នា ១ រឿង
កិកុ្ខពីរបូបមានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអាបត្តិច្រឡូកច្រឡំគ្នាថា
អាបត្តិច្រឡូកច្រឡំគ្នាមែន ១ រឿងកិកុ្ខពីរបូបមានសេចក្តីយល់
ឃើញក្នុងអសុទ្ធកាបត្តិ ១ រឿងកិកុ្ខពីរបូបមានសេចក្តីយល់
ឃើញក្នុងសុទ្ធកាបត្តិនោះថាជាសុទ្ធកាបត្តិមែនហើយកិកុ្ខមួយ
រូបបិទចាំងទុក កិកុ្ខមួយរូបទៀតមិនបានបិទចាំងទុក១ រឿង
កិកុ្ខពីរបូបត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ហើយចៀសចេញទៅ ១
រឿងកិកុ្ខពីរបូបត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ហើយត្រឡប់ទៅ
ជាធ្លុត ១ រឿងកិកុ្ខពីរបូបនិយាយទៅនឹងសង្ឆរដែលកំពុងសំ-
ដែងចាតិមោក្ខ ១ រឿងសង្ឆរាញកិកុ្ខមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
១៨ភាវ(៩ជាអវិសុទ្ធិ)៩ជាវិសុទ្ធិ ១ ព្រះអាចារ្យចាំងឡាយ
មានប្រកែកគ្នាទៅក្នុងមហាវិហារដែលមាននៅក្នុងតម្ពបណ្ណិទ្វីប
(កោះលង្កា) ជាទីជ្រះថ្លា ជាអ្នកចែកនូវបទព្រះវិន័យ ចាន
សំដែង (សមុច្ចយកន្ធកនេះ) ទុកដើម្បីញ៉ាំងព្រះសទ្ធម្ម
គឺព្រះពុទ្ធសាសនាឲ្យតាំងនៅមាំមួនជាអង្វែងតទៅហោង ។

សង្ខ្ចិតចន្លុះ ប្រាប់មាតិកា

ភាគទី ១

កម្មវត្ថុ	លេខទំព័រ
រឿងបណ្ដុកភិក្ខុនឹងលោហិតកភិក្ខុ	១
ការទ្រង់បន្ទោសបណ្ដុកភិក្ខុនឹងលោហិតកភិក្ខុ	៣
ការទ្រង់បន្ទោសនឹងទ្រង់ឲ្យធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់បណ្ដុកភិក្ខុនឹងលោហិតកភិក្ខុ	៥
(សង្ឆធ្វើ) តជ្ជនីយកម្មដល់បណ្ដុកភិក្ខុនឹងលោហិតកភិក្ខ	៧
តជ្ជនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម្ម	១១
តជ្ជនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម្ម	១៥
ការធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក	១៩
តជ្ជនីយកម្មដែលសង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់	២៣
ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម	២៥
និយស្សកម្ម រឿងសេយ្យសកភិក្ខុ	២៩
និយស្សកម្ម ជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម្ម	៣៣
និយស្សកម្ម ជាកម្មដែ ត្រូវតាមធម្ម	៣៧
ការធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣	៤១
ការធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក	៤៣
និយស្សកម្មដែលសង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់	៤៥
និយស្សកម្មដែលសង្ឆត្រូវរម្ងាប់	៤៧
ការរម្ងាប់និយស្សកម្ម	៤៩
បញ្ជាជនីយកម្ម រឿងអស្សជិភិក្ខុនឹងបុនព្ធសុកភិក្ខុ	៥១
ការធ្វើបញ្ជាជនីយកម្ម	៦៥
បញ្ជាជនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម្ម	៦៩
បញ្ជាជនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម្ម	៧១

លេខទំព័រ

ការធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ . . . . . ៧៤
ការធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក ៧៧
ការធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់អស្សជិភិក្ខុនឹងបុនព្វសុកភិក្ខុ ៨១
ការធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ . . . . . ៨៣
ការអម្ចាប់បញ្ជាជនីយកម្ម ៨៥
បដិសារណីយកម្ម រឿងសុធម្មភិក្ខុ ៨៧
បដិសារណីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម្ម ៩៩
បដិសារណីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម្ម ១០១
វិត្ត ១៨ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ១០៥
វិធីញ៉ាំងសុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុឲ្យសូមទ្រមាទោស ១០៧
បដិសារណីយកម្មដែលសង្ឆមិនត្រូវអម្ចាប់ ១១១
ការអម្ចាប់បដិសារណីយកម្ម ១១៣
ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះការមិនឃើញអាបត្តិ ១១៥
ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ឆន្ទភិក្ខុ ១១៧
ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម្ម ១១៩
ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម្ម ១២១
ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក ១២៥
ការប្រព្រឹត្តិដោយប្រពៃក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ១២៧
ឆន្ទភិក្ខុដែលសង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មហើយ ១២៩
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឆមិនត្រូវអម្ចាប់ ១៣១
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឆត្រូវអម្ចាប់ ១៣៥
ការអម្ចាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ១៣៩
ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ ១៤១
ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម្ម ១៤៥

	លេខទំព័រ
ឧក្ខេបនីយកម្មដ៏ធ្ងន់ដែលត្រូវតាមធម្ម	១៤៣
ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣	១៥១
ការប្រព្រឹត្តដោយប្រមៃក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម	១៥៣
ជន្ម្ភិក្ខុគ្មានសង្ឆាជាន់ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មហើយ	១៥៥
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឆមិនត្រូវរ៉ាម្ចាប់	១៥៧
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឆត្រូវរ៉ាម្ចាប់	១៥៩
ការរ៉ាម្ចាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម	១៦២
រឿងអរិដ្ឋភិក្ខុ និយាយអំពីទិដ្ឋិអាក្រក់	១៦៤
រឿងអរិដ្ឋភិក្ខុ និយាយអំពីទោសរបស់កាម	១៦៦
ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះការមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់	១៧០
ឧក្ខេបនីយកម្មដ៏ធ្ងន់ដែលមិនត្រូវតាមធម្ម	១៧៣
ឧក្ខេបនីយកម្មដ៏ធ្ងន់ដែលត្រូវតាមធម្ម	១៧៦
ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣	១៧៩
ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក	១៨០
រឿងអរិដ្ឋភិក្ខុដែលសង្ឆជាន់ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ . . .	១៨៣
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឆមិនត្រូវរ៉ាម្ចាប់	១៨៤
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឆត្រូវ៉ារ៉ាម្ចាប់	១៨៦
ការរ៉ាម្ចាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម	១៨៧
ខន្ធនៃកម្មកូន្ធ	១៩០
ជ្ជារ៉ាសិកកូន្ធ	២០០
រឿងពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរ៉ាស	២០០
ការទ្រង់បន្ទោសពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរ៉ាស	២០១
ការប្រព្រឹត្តដោយប្រមៃនៃភិក្ខុអ្នកនៅបរ៉ាស	២០៣
វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកនៅបរ៉ាស	២០៤

	លេខទំព័រ
វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស	២១១
រឿងព្រះឧបាលីក្រាបបង្គំទូលសួរពីការផ្ទាប់ភត្រីរបស់ចារិកភិក្ខុ	២១២
វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស	២១៣
រឿងមូលាយបដិកស្សារហភិក្ខុ	២១៤
វត្តរបស់មូលាយបដិកស្សារហភិក្ខុ	២១៦
វត្តរបស់មានត្តារហភិក្ខុ	២២២
វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តមានត្ត	២៣០
វត្តរបស់អញ្ញតារហភិក្ខុ	២៤០
ឧទ្ទានៃចារិកក្ខន្ធក	២៤៥
សមុច្ចយក្ខន្ធក	២៤៨
រឿងឧទាយី ត្រូវអាបត្តិឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ	២៤៨
ការឲ្យមានត្ត	២៤៩
ការសូមអញ្ញាន	២៥៣
អញ្ញានកម្ម	២៥៤
ការឲ្យដកហូតបរិវាស	២៥៧
ការឲ្យមានត្ត	២៦១
ការសូមអញ្ញានកម្ម	២៦៥
អញ្ញានកម្ម	២៦៧
ការសូមបញ្ចូលហូតបរិវាស	២៧១
ការសូមមូលាយបដិកស្សា	២៧៣
មូលាយបដិកស្សា	២៧៥
ការសូមមូលាយបដិកស្សា	២៧៩
មូលាយបដិកស្សា	២៨១

	លេខទំព័រ
ការសូមមានតួ	២៨៥
ការឲ្យមានតួ	២៨៧
ការសូមមូលាយបដិកស្សនា	២៩១
មូលាយបដិកស្សនា	២៩៣
ការសូមមានតួ	២៩៧
ការឲ្យមានតួ	២៩៩
ការសូមអញ្ជានកម្ម	៣០៣
អញ្ជានកម្ម	៣០៦
ការសូមបក្ខបរិវាស	៣០៩
ការឲ្យបក្ខបរិវាស	៣១០
ការសូមមូលាយបដិកស្សនា	៣១៣
មូលាយបដិកស្សនា	៣១៤
ការឲ្យសមោធានបរិវាស	៣១៧
ការឲ្យមានតួ	៣២២
មូលាយបដិកស្សនា	៣២៥
ការសូមអញ្ជានកម្ម	៣២៦
អញ្ជានកម្ម	៣៣១
ការឲ្យសមោធានបរិវាសតាមផ្លូវអាបត្តិ	៣៣៦
ការសូមទ្វេមាសបរិវាស	៣៤២
ការឲ្យទ្វេមាសបរិវាស	៣៤៥
ត្រូវ (ភិក្ខុនោះ) នៅបរិវាសពីរនេះ	៣៤៩
ភិក្ខុត្រូវនៅបរិវាសពីរនេះ	៣៥១
ភិក្ខុគួរផិល់មានតួ	៣៥៥
សង្ឆត្រូវឲ្យមាសបរិវាសផិល់ភិក្ខុ	៣៥៩

លេខទំព័រ

មាសបរិវាសសង្ឆ្ស្ត្រូវឲ្យដល់ភិក្ខុ ៣៦០
ការឲ្យមាសបរិវាស ៣៦៣
ភិក្ខុត្រូវនៅបរិវាសពីរវេ ៣៦៧
ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាសពីរវេ ៣៧០
ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត ៣៧៣
ការឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាស ៣៧៧
សុទ្ធន្តបរិវាស ៣៧៩
បរិវាសរបស់ភិក្ខុធ្លាតដាដើមមិនលូតលាស់ឡើង ៣៨៣
បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឆ្ស្ត្រលើកវត្ត្ដាដើមមិនលូតលាស់ឡើង ៣៨៥
ការប្រព្រឹត្ត្ដមានត្ត្ដរបស់បុគ្ត្ដលដែលសឹកចេញដាដើមមិនលូតលាស់ឡើង ៣៨៧
អញ្ញានកម្ម្ដរបស់ភិក្ខុដែលសឹកចេញមិនលូតលាស់ឡើង ៣៨៩
(សង្ឆ្ស្ត្រូវឲ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្ដិទាងដើម ៣៩១
សង្ឆ្ស្ត្រូវឲ្យបរិវាសទៀតហើយសឹមឲ្យមានត្ត ៣៩៦
(សង្ឆ្ស្ត្រូវឲ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្ដិទាងដើម ៤១០
ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត ប្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ ៤២៥
(សង្ឆ្ស្ត្រូវឲ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្ដិទាងដើម ៤២៧
សង្ឆ្ស្ត្រូវឲ្យមានត្ត្ដដល់ភិក្ខុទាងពីរូប ៤២៨
ភិក្ខុទាងនោះមិនបានបរិសុទ្ធពីអាបត្ដិទាងនោះ ៤៣២
ភិក្ខុនោះបរិសុទ្ធពីអាបត្ដិទាងនោះ ៤៤០
ឯកានៃសមុច្ចយក្ខន្ធក ៤៥៦

សៀវភៅនេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងវិញ ដោយប្រាក់អំណោយនៃ
អ្នកខាងក្រោមនេះ :

Printing costs were met through the gift of

The Office of the Memorial Services for the Great Tendai Masters,
The Tendai Buddhist Denomination
President The Rev. Gijun Sugitani
4-6-2 Sakamoto, Otsu-shi, Shiga-ken 520-01 Japan

この本は次の方によって復刻されました。

天台宗祖師讃仰大法会事務局
大法会事務局長
天台宗務総長 杉谷義純
〒520-01 滋賀県大津市坂本４丁目6-2
☎0775-79-0022

ព្រះត្រៃបិដក ភាគទី ១១០ " អភិធម្មបិដក "
ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ, ភ្នំពេញ
ការបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ របស់សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ
បោះពុម្ព ថ្ងៃទី ១០ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤
សហប្រតិបត្តិការរៀបរៀង និងបោះពុម្ពនៅប្រទេសជប៉ុន

TRIPITAKA VOL. 9 (of 110 volumes total)
"VINAYA PITAKA"
Published by the Buddhist Institute, Phnom Penh
Reproduced with the kind cooperation of the
TRIPITAKA PUBLISHING COMMITTEE
First edition December 8, 1994
Printed in Japan by Hirosaki Sogo Printing Ltd.

トリピタカ（南伝大蔵経）全110巻・第9巻ヴィナヤピタカ（律部）

発　　行：プノンペン仏教研究所
復刻救援：カンボジア版トリピタカ(南伝大蔵経)復刻救援委員会
発　　行：1994年12月8日

印刷・製本／弘前相互印刷株式会社
製作にあたり弘前相互印刷株式会社の多大な協力を得ました。

INSTITUT BOUDDHIQUE